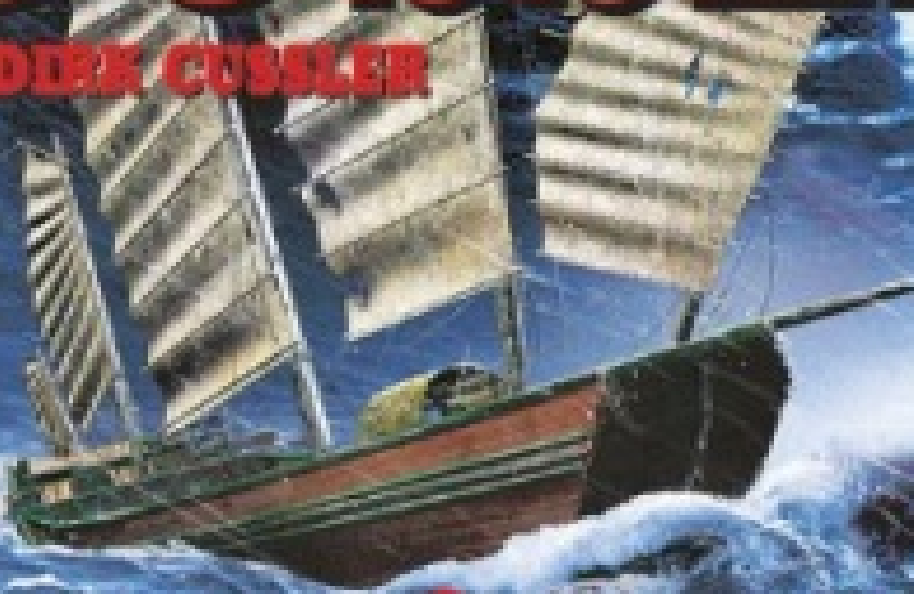

CLIVE CUSSLER

ve DICK CUSSLER

CENGİZ HAN'IN HAZİNESİ

ALTIN
KİTAPLAR

ALTIN

KITAPLAR

Clive Cussler - Dirk Cussler

9789752108547

ÖNSÖZ

Tüm zamanların en büyük fatihi. Hükümdarlığının zirvesindeyken imparatorluğunun sınırları Pasifik Okyanusu'ndan Hazar Denizi'ne dek uzanıyordu. Fetihleri ile efsaneleşen bu ünlü imparatorun mezarı ise unutulmuş, bir sır olarak kalmıştı

Şimdiye dek...

Tabiat Ana'nın bir cilvesi olduğu sanılan amansız bir dalga, Baykal Gölü'nde petrol araştırması yapan bir ekibi yok etmek üzeredir. Dirk Pitt, ekibin imdadına yetişerek onları kurtarır, ama bu kez de kendisi ölümle burun buruna gelir.

Faciayı henüz atlatan ekibin kaçırılması ve Pitt'in gemisinin de batırılmaya çalışılması görünenin ardında başka gerçekler olduğunu ortaya koyar. Tüm ipuçları Moğolistan'ı ve ölümcül sabotajlarla global petrol piyasasını altüst eden, Çin'e petrol satmak için gizli anlaşmalar yapan esrarengiz bir Moğolu işaret etmektedir. Bu karanlık adam, atalarının fetihlerini yeniden canlandırma hayalleri kurmakta ve sayesinde düşlerini gerçekleştirecek güce sahip olacağı günleri iple çekmektedir. Dirk Pitt ve Al Giordino Sibirya'nın buz tutmuş göllerinden Gobi Çö-lü'nün sıcak kumlarına dek uzanan bir alanda bin bir türlü entrika, macera ve ölümle yüz yüze gelerek topladıkları ipuçlarıyla esrarengiz hazineyi bulmaya çalışmaktadırlar. Bu arada en önemli görevleri, kendini cinayet işleme tutkusuna kaptırmış olan zengin Moğol işadamını durdurmaktır.

Soluk kesen gerilimi olağanüstü hayal gücüyle bezenmiş yepyeni romanıyla Clive Cussler tekrar karşımızda...

10 AĞUSTOS, MS 1281

HAKATA KÖRFEZİ, JAPONYA

Arik Timur gözlerini dikip karanlığa baktı, suya dalıp çıkan kürek sesleri yükselirken başını küpeşteye doğru eğdi. Ses birkaç adım öteden geliyordu. Gölgelelerin arasına çekilip başını iyice eğdi. Haşin bir beklentiyle bu kez davetsiz misafirlerin gemide sıcak bir şekilde karşılanacağını düşündü.

Küreklerin şapırtısı durdu, ama tahtaların gıcırıtması küçük teknenin büyük geminin kış tarafına yanaştığını gösteriyordu. Gece yarısı gökyüzündeki ay ince bir hilal şeklindeydi, ama kristal berraklığındaki gökyüzü yıldızların ışığını daha da belirginleştiriyor, gemiyi pamuksu bir aydınlıkla yıkıyordu. Karanlık bir figürün kış tarafındaki küpeşteye tırmanışını seyreden Timur sessizce çömeldi. Adamın ardından bir tane daha, bir tane daha derken, az sonra neredeyse bir düzine adam güverteyi doldurdu. Davetsiz misafirler, hareket ettikçe hışırdayan kat kat deri zırhlarının altına parlak renkli ipekli giysiler giymişti. Ama adamlar toplanırken Timur'un dikkatini en fazla çeken şey jilet keskinliğindeki katanalar, yani tek tarafı keskin düello kılıçlarıydı.

Kapan kurulmuş, yem yutulmuştu. Moğol komutan yanındaki çocuğa dönüp başını salladı. Çocuk hemen kucağındaki ağır bronz çanı çalmaya başladı. Metalin şangırtısı sessiz geceyi kapladı. İstilacılar ani alarm sesiyle oldukları yerde donakaldılar. Sonra gölgelerin arasından otuz silahlı asker fırladı. Demir uçlu mızraklar taşıyan askerler istilacıların üstüne ölümcül bir öfkeyle saldırdılar. Geriye kalan istilacılar kılıçlarını kullanıp mücadele etmeye çalıştı, ama sayıca üstün olan savunmacılar tarafından hemen bastırıldılar. Birkaç saniye içinde gemiye binen adamların hepsi ya ölmüştü ya da güvertede can çekişiyordu. Biri hariç: bir derviş tek başına ayakta kalmıştı.

Nakışlı ipekli bir kaftan, ayı derisinden çizmelerinin içine sokulmuş bol bir pantolon giymiş olan adamın köylü bir asker olmadığı belliydi. Ezici bir hız ve çeviklikle dönüp aralarına dalarak saldırgan savunmacıları şaşırttı, kılıcının hızlı hamleleriyle mızrakları savuşturdu. Bir anda geminin üç savunmacısından oluşan grubun yanına gelip kılıcının hızlı bir hareketiyle üçünü birden yere serdi, tek bir hamleyle bir adamı neredeyse ikiye ayırdı.

Askerlerinin büyük bir kısmının öldürüldüğünü gören Timur ayağa fırlayıp kendi kılıcını çekti, ileri atıldı. Kılıçlı adam, Timur'un kendisine saldırdığını gördü, bir mızrağı hızla savuşturup kanlı kılıcını yaklaşan savaştının yoluna doğru uzattı. Moğol komutan hayatında yirmiden fazla adam öldürmüştü. Sakin bir şekilde kenara çekilip yaklaşan tehlikeyi savuşturdu. Kılıcın ucu göğsüne isabet etmedi. Rakibinin kılıcı uzaklaşırken kendi kılıcını kaldırıp ucunu saldırganın böğrüne doğru uzattı. Kılıç göğüs kafesine girip kalbini ikiye ayırırken saldırgan donup kaldı. Gözleri geriye doğru kayarken Moğola zayıf bir şekilde selam verdi, sonra geriye düştü.

Savunmacılar limanda yankılanan bir sevinç çığlığı koyuverdiler. Toplanmış Moğol istila filosunun geri kalanına o geceki gerilla saldırısının başarısız olduğunu bildirdiler.

"Çok cesurca savaştınız," dedi Timur etrafında toplanan, çoğu Çinli olan askerlerine. "Japonların cesetlerini denize atıp güvertedeki kanlarını temizleyelim. Bu gece iyi ve gururlu bir uyku çekebiliriz." Timur sevinç çığlıklarının arasında samurayın yanına çömeldi, ölü adamın ellerini açıp kan lekeli kılıcı aldı. Geminin fenerlerinin loş ışığında Japon silahını dikkatle inceledi, ince işçiliğine, jilet keskinliğindeki kenarına hayranlıkla bakıp tatmin olmuş bir şekilde başını sallayarak belindeki kına soktu.

Ölümler herhangi bir tören yapılmadan gemiden aşağıya atılırken, haşin görünüşlü Yon adındaki Koreli gemi kaptanı, Timur'un yanına geldi.

"Güzel bir dövüştü," dedi duygusuz bir şekilde. "Ama gemimin daha kaç saldırıya maruz kalması gerekiyor?"

"Yangtze Güney Filosu geldikten sonra kara saldırısı yeniden hız kazanacak. Düşman yakında bozguna uğrayacak ve bu saldırılar bitecek. Belki bu gece düşmanı kapana kısırmış olmamız onları vazgeçirecektir."

Yon şüpheli bir şekilde homurdandı. "Gemimin ve mürettebatımın şimdiye kadar Pusan'a geri dönmüş olması gerekiyordu. İstila fiyaskoya dönüşüyor."

"İki filonun gelişinin daha koordine olması gerekse de nihai sonuç konusunda bir şüphe yok. Zafer bizim olacak," dedi Timur hırçın bir şekilde.

Kaptan başını sallayarak uzaklaşırken Timur içinden küfretti. Savaşmak için Kore gemisi ve mürettebatıyla Çinli piyadelere güvenmek, ellerinin arkasından bağlanması gibi bir şeydi. Bir Moğol süvari bölüğü karaya çıksa ada ulusunun bir hafta içinde teslim olacağını biliyordu.

İstemenin bir şeyi gerçekleştirmeyeceğini bildiğinden isteksizce kaptanın sözlerindeki doğruluk payını düşündü. İstila gerçekten gevşek bir tabana oturtulmuştu. Eğer batıl inançları olsa üzerlerinde bir lanet olduğuna inanabilirdi. Çin imparatoru ve Moğol Hanı Kubilay, Japonya'dan haraç isteyip geri çevrildiğinde onlara hadlerini bildirmek için bir istila filosu göndermesi çok doğaldı. Ama 1274'te gönderilen istila filosu çok küçüktü. Daha güvenli bir çıkartma sahili oluşturmadan bir fırtına, Moğol filusunun savaş gemilerinin çoğunu yok etmişti.

Şimdi, yedi yıl sonra aynı hata tekrarlanamazdı. Kubilay Han büyük bir istila gücü toplamıştı. Kore'den gelen Doğu Filosu'nu Çin'den gelen ana savaş grubu olan Yangtze Güney Filosu'yla bir araya getirecekti. Yüz elli binin üstünde Çinli ve Moğol askeri, ülkeyi savunan çapulcu derebeylerini devirmek için Japonya'nın güneyindeki Kyushu Adası'nda toplanacaktı. Ama istila kuvvetleri daha birleşmemişti. Doğu Filosu Kore'den gelmişti. Zafer hasretiyle yanıp tutuşan filo, kuvvetlerini Hakata Körfezi'ne indirmiş, ama hızla bertaraf edilmişti. Ateşli Japon gücü karşısında geri çekilip ikinci filonun gelmesini beklemek zorunda kalmışlardı.

Kendine güvenleri artan Japon savaşçılar Moğol filosuna saldırmaya başlamıştı. Küçük sandallarla gelen pervasız istila grupları geceleri limana sızıyor, demirlemiş Moğol gemilerine saldırıyordu. Kafaları olmayan cesetlerin bulunması, samuray savaşçıların savaş hatırası olarak kurbanlarının kafalarını eve götürdüklerini söylüyordu. Birkaç gerilla saldırısından sonra istila filosu koruyucu bir önlem olarak gemilerini birbirine bağlamaya başlamıştı. Timur'un yemişini tek başına körfezin girişine bağlama numarası beklendiği gibi işe yaramış, Japon saldırganları kandırarak ölüme getirmişti.

Gece saldırıları, çok az stratejik zarar vermesine rağmen istila kuvvetlerinin moralini bozuyordu. Askerler Pusan'dan ayrıldıklarından beri neredeyse üç aydır Kore gemilerinin içinde sıkış tıkiş kalıyorlardı. Erzakları azalmıştı, gemileri çürüyordu ve dizanteri salgınları görülmeye başlamıştı. Ama Timur Yangtze gemilerinin gelişinin durumu değiştireceğini biliyordu. Çin'in deneyimli ve disiplinli kuvveti, iyi organize olmamış samuray savaşçıları kolayca yenecekti. Tabii eğer gelebilirlerse.

Ertesi sabah, güneyden esen sert bir esinti olmasına rağmen, güneşli ve açık bir gündü. Mugun

destek gemisinin kıç tarafındaki Kaptan Yon, Hakata Körfezi'nin kalabalık sınırlarını taradı. Kore gemilerinden oluşan filo tek başına bile etkileyici bir görüntü oluşturuyordu. Çeşitli büyüklüklerde ve şekillerde olan neredeyse dokuz yüz gemi körfezde uzanıyordu. Çoğu geniş ve sağlam cönklerden oluşuyordu, bazıları altı metre kadar küçük, diğerleriyse Yon'uh yirmi dört metre boyundaki gemisi gibi büyüktü. Neredeyse hepsi bu istila için yapılmıştı. Ama bilinen adıyla Doğu Filosu gelecek olan kuvvetlerin yanında minicik kalacaktı.

On beş otuzda gözcünün çığılığı duyuldu. Kısa süre içinde heyecanlı çığııklar ve trampet sesleri limanda çınladı. Ufukta Japon sahiline doğru yaklaşan güneyli istila kuvvetlerinin ilk noktaları görülüyordu. Saatler geçtikçe bu noktalar çoğaldı ve büyüdü. Kan kırmızı yelkenleriyle koyu renk ahşap gemiler adeta denizin tüm yüzeyini kapladı. Yüz bin ilave asker taşıyan üç binden fazla gemi Kore Boğazı'ndan geçti. Neredeyse yedi yüz yıl sonra Normandiya çıkartmasına kadar bir daha benzeri görülmeyecek olan bir istila filosuydu bu.

Savaş filosunun ipek yelkenleri ufukta kırmızı kasırğa gibi dalgalanıyordu. Bütün gece ve ertesi günün büyük bir kısmında Çinli cönkler sahile yaklaşımaya devam etti, askeri komutanlar çıkartma harekâtı için hesaplamalar yaparken Hakata Körfezi'nin içinde ve etrafında toplandı. Moğol ve Çinli generallerin istilayı planladıkları sancak temilefitüdc işaret flamaları dalgalanıyordu.

Taş sahil setinin oluşturduğu savunmaların ardındaki Japon generaller dehşet içinde büyük filoya bakıyordu. Kazanma olasılığının imkânsızlığı bazı savunmacıların yenilmeme azmini arttırmıştı. Diğerleri-kederli bir şekilde bakarken tanrıların ilahi müdahalelerle onlara yardım etmesi için umutsuzca dua ediyordu. En korkusuz samuray bile bu saldırıdan sağ kurtulma olasılıklarının çok düşük olduğunu kabul ediyordu.

Ama bin altı yüz kilometre güneyde, Kubilay Han'ın istila kuvvetinden bile daha güçlü olan başka bir kuvvet iş başındaydı. Rüzgâr, deniz ve yağmur yavaş yavaş toplanıyor, kötü bir enerji yığınınna dönüşüyordu. Fırtına, tayfunların çoğu gibi Filipinler'in yakınındaki Batı Pasifik'in sıcak sularında oluşmuştu. Şimşekli bir fırtına harekete geçip sıcak havanın soğukla birleşmesine neden olarak etrafındaki yüksek basınç cephesini bozdu. Okyanusun yüzeyindeki sıcak havayı çeken çalkantılı rüzgâr yavaş yavaş bir boraya dönüştü. Denizin üstünde gücünü yitirmeksizin hareket ederek yoğunluğunu artırdı, yıkıcı bir rüzgâr kuvveti haline geldi. Yüzey rüzgârları gittikçe yükseldi, yükseldi, saatte iki yüz altmış kilometreye ulaştı. Şimdiki isimleriyle "süper tayfunlar" doğruca kuzeye giderken ilginç bir şekilde yön değiştirip kuzeydoğuya döndü. Tam yolunun üstünde Japonya'nın güney adaları ve Moğol filosu vardı.

Kyushu'nun açıklarında bekleyen istila kuvveti yalnızca fethedeceği topraklara odaklanmıştı. Yaklaşan fırtınadan bihaber filolar müşterek istila için bir araya toplandı.

"Güneydeki kuvvetlere katılmamız emredildi," diye Timur'a bildirdi Kaptan Yon, birliğindeki işaret flamaları değiştirildikten sonra. "Kara kuvvetleri karaya çıkıp askerleri boşaltmak için limanı güvence altına aldı. Yangtze Filosu'nu Hakata Körfezi'nin dışına kadar takip edip askerlerimizi takviye için karaya çıkarmaya hazır olmalıyız."

"Askerlerimi tekrar kuru topraklar üzerinde görmek beni çok rahatlatacak," dedi Timur. Bütün Moğollar gibi Timur da at sırtında dövüşmeye alışık bir kara savaşçısıydı. Denizden saldırmak Moğollar için göreceli yeni bir kavramdı. Kore ve Güney Çin'e boyun eğdirmek amacıyla imparator tarafından son yıllarda benimsenmişti.

"Yakında karaya çıkıp savaşma fırsatı bulacaksın," dedi Yon, gemisinin taş çapasının çekilmesini denetlerken.

Hakata Körfezi'nden çıkan ve sahil boyunca güneye ilerleyen filoyu takip eden Yon huzursuzca gökyüzüne baktı. Ufuk kararmaya başlamıştı. Tek bir bulut genişleye genişleye bütün gökyüzünü kaplar gibi oldu. Karanlık çökerken rüzgâr ve deniz kaynamaya başladı, yağmur damlaları geminin yüzeyine sertçe çarptı. Koreli kaptanların çoğu yaklaşan fırtınanın belirtilerini tanıyıp gemilerini kıyıdan uzağa yerleştirdi. Açık su şartlarında o kadar deneyimli olmayan Çinli denizciler aptallık ederek karaya yakın konumlarında kaldılar.

Gürültülü ranzasında uyuyamayan Timur güverteye geri dönünce sekiz adamının çalkantı yüzünden küpeşteye tutunarak kustüğünü gördü. Simsiyah gece, dalgaların üstünde dans eden düzinelerce minik ışıkla deliniyor, küçük mumların bulunduğu fenerler filonun diğer gemilerini gösteriyordu. Gemilerin çoğu hâlâ birbirine bağlıydı. Bu yüzden küçük mum ışığı kümeleri aynı anda yükselip alçahyordu.

"Askerlerini karaya çıkaramayacağım," diye bağırdı kaptan, uluyan rüzgârın arasından Timur'a doğru. "Fırtına toplanıyor. Kayalara çarpmamak için denize açılmamız gerek."

Timur itiraz etmek için hiçbir girişimde bulunmadı, yalnızca başını salladı. Askerlerini ve kendisini bu sallanan gemiden bir an önce kurtarmaktan başka bir şey istemediği halde bunu yapmanın aptallık olacağını biliyordu. Yon haklıydı. Bu olasılık ne kadar kötü görünse de fırtınanın içinden geçmekten başka yapabilecekleri bir şey yoktu.

Yon gemi direğindeki yelkenin kaldırılıp geminin pruvasının batıya çevrilmesini emretti. Yükselen dalgaların arasında kabaca sallanan güçlü gemi büyük bir mücadeleyle yavaşça sahilden uzaklaşmaya başladı.

Yon'un gemisinin etrafındaki gemilerde büyük bir şaşkınlık yaşanıyordu. Çinli gemilerden birkaçı fırtınanın ortasında kıyıya asker çıkarmaya çalıştı, ama çoğu biraz uzakta demir atmış bir şekilde kaldı. Çoğu Güney Filosu'ndan olan dağınık gemiler Yon'u takip edip kıyıdan uzaklaşmaya başladı. Çok azı yeni bir tayfunun 1274'teki gibi filoya zarar verebileceğine inanıyordu. Böyle düşünen herkes yanıldığını yakında anlayacaktı.

Süper tayfun güç toplayıp yaklaştı, şiddetli rüzgâr ve yağmuru da beraberinde getirdi. Şafaktan kısa bir süre sonra gökyüzü karardı, fırtına tüm gücüyle şaha kalktı. Şiddetli yağmur yatay olarak uçuyor, su damlaları yükselip alçalan filonun yelkenlerini parçalayacak kadar güçlü bir şekilde savruluyordu. Dalgalar kilometrelerce öteden duyulabilecek yıkıcı darbelerle kıyıya çarpıyordu. 4-numaralı kasırga kategorisini aşan rüzgârlarla süper tayfun Kyushu'yu vurdu.

Fırtına kıyıdaکی Japon savunmacıları da yerle bir etti. Evler, köyler ve savunma duvarları sular altında kalırken yüzlerce asker boğuldu. Yıkıcı rüzgâr, yaşlı ağaçları kökünden koparıp parçalarını füze gibi havaya uçurdu. Sürekli yağın yağmur iç bölgelerde saatte otuz santimetrelik birikinti yaparken vadileri doldurup nehirleri taşırdı. Seller ve akan çamurlar sayısız insanı öldürdü, birkaç saniye içinde bütün kasabaları ve köyleri kapladı.

Ama kıyıdaکی fırtına denizdeki Moğol Filosu'nun yaşadıklarının yanında sönük kalıyordu. Şiddetli rüzgârların ve delici yağmurların yanı sıra fırtınanın gazabıyla yükseklere uçan devasa dalgalar söz konusuydu. Yüksek su dağlan istila filusunun etrafını sarıp pek çok gemiyi devirirken diğerlerini paramparça etti. Kıyıya yakın gemiler hızla kayalıklara savrulup parçalandı. Dalgaların şiddetinden keresteler kırıldı, kırımlar dağıldı, düzinelerce gemi kaynayan denizin içinde parçalandı. Hakata

Körfezi'ndeki birbirine bağlı gemi grupları hâlâ acımasızca darbe alıyordu. Bir gemi batarken domino taşları gibi diğerlerini de çekiyordu. Hızla batan gemilerin içinde kapana kısılan mürettebat da ölüyordu. Yüzeye çıkanlar da kısa bir süre sonra boğuluyordu, çünkü hiçbiri yüzme bilmiyordu.

Kore mıtgım 'undaki Timur ve adamları, çamaşır makinesindeki bir mantar gibi sallanan gemide umutsuzca tutunmaya çalışıyorlardı. Yon pruvasını dalgalara doğru tutmak için büyük bir mücadele vererek gemiyi fırtınanın dişlerinden ustalıkla geçirdi. Ahşap gemi birkaç kez o kadar yana yattı ki, Timur devrileceğini sandı. Ama yüksek dümende duran kişi Yon'du. Hava şartlarıyla savaşırken yüzünde haşin bir gülümseme vardı. Ama birden karanlığın içinden on iki metre yüksekliğinde canavar bir dalga çıkınca onun da yüzü asıldı.

Devasa dalga duvarı şiddetli bir kükremeye üstlerine yıkıldı. Dalganın zirvesi bir çığ gibi gemiye yayılıp her tarafı köpüğe boğdu. Birkaç saniye için Kore gemisi tamamen öfkeli denizin altında kaldı. Güvertenin altındaki adamlar, dalışın gücüyle içlerinin boşaldığını hissettiler ve her şey simsiyah olurken garip bir şekilde rüzgârın ulumasının kesildiğini fark ettiler. Dalganın şiddetiyle ahşap geminin parçalanması gerekiyordu. Ama sağlam gemi dayandı. Dev dalga geçip giderken gemi bir hayalet gibi derinliklerden yükseldi, çılgın denizde eski konumunu yeniden kazandı.

Gemi suyun altına gömülürken Timur güverteye savrulmuş, zorlukla ip merdivene tutunmayı başarmıştı. Gemi yeniden yüzeye çıkarken derin bir soluk aldı, ama geminin direklerinin kopmuş olduğunu görünce aklı başından gitti. Geminin kış tarafındaki suda keskin bir çığlık çınladı. Güvertenin üstünden bakınca dehşet içinde Yon ve Koreli beş denizcinin, kendi bir avuç adamıyla birlikte gemiden düştüğünü fark etti. Paniğe kapılmış çılgınlık, bir an için havayı deldikten sonra rüzgârın ulumasıyla tekrar kesildi. Timur, kaptanın ve adamlarının suyun içinde mücadele ettiklerini gördü. Yalnızca büyük bir dalganın onları gözden uzaklaştırmasını çaresizlik içinde seyredebildi. Direkleri ve kaptanı olmadan gemi tamamen fırtınanın merhametine kalmıştı. Denizin içinde zayıf bir şekilde çırpınıp debelenen gemi yüksek dalgalar karşısında pek çok kez devrilme tehlikesi geçirdi. Ama Kore gemisinin basit, fakat sağlam yapısı, etrafındaki sayısız Çin gemisi batarken onun suyun üstünde kalmasını sağladı.

Sağa sola savrularak geçirdikleri birkaç yoğun saatten sonra rüzgâr yavaş yavaş kesildi ve delici yağmur hafifledi. Kısa bir süre için güneş çıkınca Timur fırtınanın geçtiğini sandı. Ama geçen yalnızca fırtınanın gözüydü. Saldın yeniden başlamadan önce yalnızca kısa bir mola vermişti. Timur güvertenin altında iki Korelinin hâlâ gemide olduğunu görünce onları gemiyi idare etmesine yardım etmeye zorladı. Rüzgâr hızlanıp yağmur yeniden şiddetlenirken Timur ve denizciler sırayla kendilerini dümene bağlayıp ölümcül dalgalarla savaşılar.

Pozisyonlarını ve hatta gittikleri yönü bile karıştıran adamlar büyük bir cesaretle gemiyi yüzer durumda tutmak için mücadele verdiler. Şimdi de kuzeyden gelen rüzgârı aldıklarının farkında olmadan hızla güneyin açık sularına itiliyorlardı. Tayfunun enerjisi Kyushu'ya çarparken harcanmıştı, bu yüzden darbeleri öncekinden hafifti. Ama yine de saatte yüz kırk beş kilometre hızla rüzgâr gemiyi dövüyor ve hızla savuruyordu. Şiddetli yağmur yüzünden hiçbir şey göremeyen Timur'un nereye gittikleri konusunda bir fikri yoktu. Gemi birkaç kez fırtınanın karanlığında görünmeyen adalara, kayalara ve sığılık alanlara karaya vurmaya çok yaklaştı. Ama mucizevî bir şekilde karadan uzaklaştıkları için gemideki mürettebat ölüme ne kadar yaklaştıklarını hiç fark etmedi.

Tayfun bütün gün ve gece sürdü, sonunda yavaş yavaş gücünü kaybetti, yağmur ve rüzgâr hafif bir boraya dönüştü. Hırpalanmış ve güç kaybetmiş olan Koreli mugun dayandı ve kararlı bir gururla

yüzeye tutundu. Kaptanla mürettebatın kaybolmasına ve geminin bir enkaza dönüşmesine rağmen, katil fırtınanın bütün yaptıklarına dayanmış, hayatta kalmışlardı. Deniz yeniden sakinleşirken üzerlerine sessiz bir şans ve kader hissi çöktü.

Katil tayfun tarafından acımasızca katledilen Moğol istila kuvvetinin gerisi aynı şansa sahip değildi. Yangtze Filosu'nun neredeyse tamamı tahrip edilmiş, kayalarda paramparça olmuş ya da amansız denize batmıştı. Devasa Çin cönklerinin, Kore savaş gemilerinin, kürekle çekilen mavnaların kırık keresteleri sahili dolduruyordu. Suda ölmekte olanların çığlıkları uzun süre önce rüzgârın çığlıklarında yankılanmıştı. Ağır deri zırhlar giymiş olan askerlerin çoğu suya düşer düşmez dibe batmıştı. Diğerleri yüzer durumda kalmak için panik halde mücadele ederken devasa dalgaların bitmek bilmez saldırılarıyla perişan olmuştu. Kıyıya çıkan birkaç talihli de samuraylar tarafından hemen öldürülmüştü. Fırtınadan sonra cesetler tahta parçaları gibi kıyıyı doldurmuştu. Kyushu ufkunu kaplayan yarı batmış gemi enkazlarının sayısı o kadar fazlaydı ki, bir adamın ayağını suya değdirmeden İmari Körfezi'nde yürüyebileceği söyleniyordu.

İstila filosundan geri kalanlar, Tabiat Ana'nın Moğolların fetih planını bir kez daha bozduğu şeklindeki akla gelmeyen haberle Kore ve Çin'e geri dönmek zorunda kaldı. Bu, Kubilay Han için büyük bir yenilgiydi. Bu felaket Moğolların Cengiz Han saltanatından beri aldığı en büyük yenilgiydi ve dünyaya büyük imparatorun kuvvetlerinin yenilmez olmaktan çok uzak olduğunu gösteriyordu.

Japonlar için katil tayfunun gelişi bir mucizeden başka bir şey değildi. Kyushu'da meydana gelen yıkıma rağmen ada fethedilmekten kurtulmuş ve istila kuvvetleri yenilmişti. Çoğu kişi bunun, ise Tapınağ'ında güneş tanrıçasına edilen on bir saatlik duanın bir sonucu olduğuna inanıyordu. İlahi müdahale kazanmıştı. Bu da, Japonya'nın yabancı istilacıları kovmak için ilahi korunmayla kutsandığının bir işaretiydi. Kami-Kaze ya da "ilahi rüzgâr"a olan bu inanç o kadar güçlüydü ki, yüzyıllar boyunca Japon tarihine nüfuz etti, İkinci Dünya Savaşı'nda intihar pilotlarının adı olarak yeniden ortaya çıktı.

Kore savaş gemisindeki Timur ve hayatta kalan mürettebat istila filosunun yaşadığı yıkımdan habersizdi. Denizde bir o yana bir bu yana savrulurken, fırtına dindikten sonra istila kuvvetlerinin yeniden toplanıp saldırıya devam edeceğini sanıyorlardı.

"Filoya yeniden katılmalıyız," dedi Timur adamlarına. "İmparator bir zafer bekliyor ve biz de görevimizi yerine getirmeliyiz."

Ama bir sorun vardı. Üç gün üç gece boyunca ciddi hava şartlarında direksiz ve yelkensisiz bir şekilde savruldukları için nerede olduklarını bilmiyorlardı. Hava açılmıştı, ama görünürde başka gemi yoktu. Timur için daha kötü olanı denizdeki bir gemiyi yüzdürecek mürettebatın olmayışındı. Fırtınadan kurtulan Koreli iki denizciden biri aşçı, diğeri yaşlı gemi marangozuydu ve ikisinin de seyir becerisi yoktu.

"Japonya doğuda olmalı," dedi Koreli marangoza. "Yeni bir direk ve yelkenler yapıp karaya varana ve istila filosunu yeniden bulana kadar rehber olarak güneşi ve yıldızları kullanabiliriz."

Yaşlı marangoz geminin denize dayanacak durumda olmadığını söyleyerek itiraz etti. "Gemi harap durumda ve su alıyor. Kendimizi kurtarmak için kuzeybatıya, Kore'ye doğru gitmeliyiz," diye bağırdı.

Ama Timur bunların hiçbirini kabul etmiyordu. Geçici olarak aceleyle bir direk yapıldı ve eğreti yelkenler çekildi. Denizciye dönüşmüş Moğol asker, yeni bir kararlılıkla gemiyi doğu ufkuna çevirirken yeniden kıyıya çıkıp savaşa katılmak için sabırsızlanıyordu.

İki gün geçtiği halde Timur'un ve adamlarının görebildiği tek şey mavi sulardı. Japon toprakları hiç görünmedi. Güneybatıdan yeni bir fırtına onlara doğru yaklaşıırken rota değiştirme fikrinden vazgeçtiler. Bu tayfun öncekinden daha zayıf olsa da tropik fırtına geniş kapsamlıydı ve ağır hareket ediyordu. Okyanusta deli gibi sallanan savaş gemisi beş gün boyunca rüzgârın ve şiddetli yağmurun pençesinde kıvrandı. Harap gemi dayanma sınırlarına yaklaşıyor gibiydi. Geçici direk ve yelkenler yeniden kaybedildi, su seviyesinin altındaki sızıntı marangozun sürekli çalışmak zorunda kalmasına yol açtı. Daha da rahatsız edici olanı dümenin yerinden fırlayıp canları pahasına dümene tutunan iki denizciyi de beraberinde götürmesiydi.

Geminin daha fazla dayanamayacağı aşikâr hale geldiğinde ikinci fırtına sessizce dindi. Ama hava sakinleşirken gemideki adamlar her zamankinden daha endişeliydiler. Bir haftadır kara yüzü görmüyorlardı ve erzakları iyice azalmaya başlamıştı. Adamlar gemiyi Çin'e götürmek için Timur'a açıkça yalvarıyorlardı, ama hâkim durumdaki rüzgâr ve akıntıyla birlikte geminin dümeninin olmayışı bunu olanaksız hale getiriyordu. Yalnız gemi, hiçbir bağlantısı olmadan okyanusta öylece duruyordu. Ne onu yürütecek bir yardım alabiliyordu ne de yolu gösterecek bir işaret vardı.

Saatler günlere dönüşürken Timur zaman duygusunu kaybetmişti. Erzakları tükenirken güçsüz düşen mürettebat yemek için balık tutmaya çalışıyor, içmek için yağmur suyunu biriktiriyordu. Gri fırtına havası yerini yavaş yavaş berrak gökyüzüne ve güneşli havaya bırakıyordu. Rüzgâr hafiflerken hava ısınıyordu. Gemi mürettebatla birlikte durağan hale gelmiş, dümdüz denizin üstünde hafif rüzgârlarla amaçsızca sürükleniyordu. Yakında ölüm bulutu geminin üstünde beklemeye başlayacaktı. Her gün doğuşunda açlıktan ölen yeni bir mürettebatın cesedi bulunuyordu. Timur utançla sıksa askerlerine baktı. Kaderleri savaşarak ölmek yerine evlerinden çok uzakta boş bir okyanusta açlıktan ölmekti.

Etrafındaki adamlar gün ortası güneşinde uyuklarken geminin iskele tarafında ani bir şamata koptu.

"Kuş!" diye bağırdı biri. "Yakalamaya çalışın!"

Timur iri, siyah gagalı martıyı yakalamaya çalışan üç adamını görmek için sendeleyerek ayağa kalktı. Kuş aç adamlara tedbirli bir şekilde bakarak hopluyordu. Adamlardan biri bronzlaşmış eliyle tahta bir tokmak alıp öldürmeyi ya da sersemletmeyi umarak kuşa fırlattı. Martı uçan tokmaktan ustalıklı kaçıp öfkeli bir çığlık kopardı. Kanatlarını çırpıp tembel bir şekilde gökyüzüne yükseldi. Canı sıkılan adamlar küfrederken Timur sessizce martıyı inceledi. Hayvanın güneye uçup ufukta yavaşça gözden kayboluşunu izledi. Suyun gökyüzüyle buluştuğu yerdeki mavi çizgiye bakarken birden kaşlarını kaldırdı. Hızla gözlerini kırıştırıp tekrar baktı. Gözleri ufukta ufak, yeşil bir yumru fark ederken hafifçe gerildi. Sonra burnu da bu fanteziye katıldı. Timur'un burnu havada farklı bir koku alıyordu. Ciğerlerinin alıştığı nemli tuzlu havada şimdi farklı bir koku vardı. Tatlı, hafif çiçekli bir koku burun deliklerini dolduruyordu. Derin bir soluk alıp boğazını temizledi, güvertedeki adamlara doğru homurdandı.

"Karşıda kara var," dedi çatlak sesiyle. Martının gittiği yönü işaret ediyordu. "İyi durumda olan herkes o tarafa gitmemize yardım etsin."

Yorgun ve zayıf düşmüş mürettebat bu sözlerle canlandı. Gözlerini ufuktaki uzak noktaya dikerek kendilerini toparlayıp işe giriştiler. Büyük bir güverte destek kirişi kesildi, kış tarafına götürülerek basit bir dümen görevi görmek üzere iplerle bağlandı. Üç adam bu dümeni idare etmek için mücadele ederken geriye kalan adamlar suya saldırdı. Süpürge sapları, tahtalar ve hatta kılıçlar eğreti kürekler olarak kullanıldı. Adamlar harap durumdaki gemiyi umutsuzca karaya götürmek için çabalıyordu.

Yavaş yavaş uzaktaki nokta büyüdü; geniş, yüksek dağ zirvesiyle tamamlanmış zümrüt gibi parlayan bir ada haline geldi. Kıyıya yaklaşırken dalgaların dikey şekilde yükselen kayalık bir sahile vurduğunu gördüler. Gemi bir anda çapraz akıntıya yakalandı ve kayalarla çevrili bir koya çekildi.

"İleride kayalar var!" diye bağırdı yaşlı gemi marangozu.

"Herkes geminin sol tarafına," diye kükredi Timur, siyah kaya duvarına doğru giderlerken. Sancak tarafındaki altı adam koşturup iskele tarafına geçti, eğreti kürekleriyle deli gibi suya vurmaya başladı. Son saniyedeki saldırıları pruvayı kayalardan uzaklaştırdı. İskele tarafındaki gövde suyun altındaki kayalara hafifçe sürtünürken soluklarını tutup beklediler. Gıcırtı kesilince adamlar geminin kerestelerinin bir kez daha dayandığını fark ettiler.

"Burada sahile çıkacak bir yer yok," diye bağırdı marangoz. "Geri dönüp denize çıkmalıyız."

Timur sahilde yükselen dik kaya duvarına baktı. Önlerinde yükselen siyah beyaz gözenekli kaya çıkıntıları yalnızca küçük siyah bir mağarayla bölünüyordu.

"Pruvayı döndürün. Sabit hızla kürek çekin."

Bitip tükenmiş adamlar suya saldırarak gemiyi kayalardan uzaklaştırdı, tekrar açıktaki akıntıya soktu. Ada boyunca ilerleyerek dik sahilin sonunda alçaldığını gördüler. Marangoz nihayet mürettebatın duymayı beklediği sözleri söyledi.

"Burada karaya çıkabiliriz," dedi kıyıdaki hilal biçiminde büyük girintiyi işaret ederek.

Timur başını salladı, adamlar kollarında kalan son bir enerjiyle gemiyi kıyıya doğru yönelttiler. Koya doğru kürek çeken yorgun adamlar gemiyi kumluk sahile doğru sürdüler, sonunda midye kaplı gövdesi sahilden bir, iki metre ötede karaya oturdu.

Adamların neredeyse gemiden inebilecek kadar bile gücü kalmamıştı. Timur kılıcını alarak beş adamıyla birlikte yiyecek ve tatlı su aramak için sendeleyerek kıyıya çıktı. Hızla akan suyun sesini takip ederek yollarındaki uzun eğreltiotlarını kestiler ve kayalardan hızla akan şelalenin beslediği tatlı su gölünü buldular. Timur ve adamları büyük bir sevinçle göle atlayıp serin sudan kana kana içtiler.

Havada ani bir gürültü yankılanınca sevinçleri kısa sürdü. Koreli gemideki işaret trampeti savaş çılgılığı atıyordu. Timur bir hamlede ayağa fırlayıp hemen adamlarını çağırdı.

"Gemiye dönün. Derhal."

Adamlarının toplanmasını beklemeden gemiye doğru atıldı. Bacaklarında daha önce hissettiği bütün acı ve zayıflık serin suyla yok olmuş, adrenalın hücumu bütün vücudunu kaplamıştı. Ormandan hızla geçerken trampetin sesinin kulaklarında yükseldiğini duyabiliyordu. Sonunda palmye ağaçlarının arasından hızla geçip kumlu sahile çıktı.

Kıdemli askerin gözleri hemen etrafı tarayıp alarmın kaynağını buldu. Koyun ortasında ince bir kano karaya oturmuş gemiye doğru ilerliyordu. İçindeki üstü çıplak altı adam, ritmik bir şekilde tahta küreklerini suya sokup çıkarıyor, kanoyu hızla sahile yaklaştırıyorlardı. Timur, adamların koyu bronz tenli ve kıvrıkcık saçlarının kendisinininkinden kısa olduğunu fark etti. Birkaç tanesinin boyunlarında kanca biçiminde kemik kolyeler taşıdığını gördü.

"Emirleriniz efendim?" diye sordu, trampeti çalan adam alarmı keserek.

Timur tereddüt ediyordu. Yaşlı cariyelerden oluşan bir harem bile sıksa adamlarını yenebileceğini biliyordu.

"Mızraklarla silahlanın," diye emretti sakın bir şekilde. "Sahilde arkamda bir savunma hattı oluşturun."

Komutasında hayatta kalan adamlar gemiden inip mızraklarıyla Timur'un arkasına sıralandılar. Hiç güçleri kalmamıştı, ama Timur gerekirse onun için öleceklerini biliyordu. Belindeki Japon samuray kılıcına dokundu, elinde bu kılıçla ölüp ölmeyeceğini merak etti.

Kano doğruca sahildeki adamlara doğru geliyordu. Kürekçiler sessizdi. Kanonun altı kumlara sürtününce içindekiler yere atlayıp kanoyu hızla sahile çektiler, sonra ciddi bir şekilde kanonun yanında dikildiler.

İki grup birkaç saniye şüpheyle birbirini süzdü. Sonunda kanodaki adamlardan biri gelip Timur'un karşısında durdu. Kısa adamın boyu en fazla bir buçuk metreydi. Atkuyruğu yapılmış beyaz saçlarıyla diğerlerinden daha yaşlıydı. Boynunda köpekbalığı dişleri, elinde çarpık tahta bir sopa taşıyordu. Kahverengi gözleri ihtişamla parlıyordu. Timur'a içtenlikle gülümserken parlak beyaz çarpık dişleri ortaya çıktı. Melodik bir dilde hızla bir şeyler söylerken tehditkâr olmayan selamlama sözleri sıralıyor gibiydi. Timur hafifçe başını salladı, kanonun yanındaki diğer adamlara bir göz attı. Yaşlı adam birkaç dakika boyunca konuştu, sonra birden kanoya dönüp içine eğildi.

Timur Japon kılıcının sapını sıkarken adamlarına bir uyarı bakışı attı. Ama yaşlı adam doğrulup yaklaşık on beş kiloluk tonbalığını kaldırıncaya rahatlardı. Diğer yerliler de kanoya uzanıp sazdan yapılma sepetlerde bulunan diğer balıkları çıkardılar, Timur'un adamlarının ayaklarının dibine bıraktılar. Açlıktan karınları zil çalan askerler endişeyle Moğol liderin onayını beklediler. Bekledikleri onay gelince de açgözlü bir şekilde yiyeceklere saldırıp yerli ev sahiplerine gülümseyerek teşekkür ettiler. Yaşlı adam, Timur'a doğru gelip domuz derisinden yapılma kesesindeki suyu ikram etti.

Karşılıklı güven oluşturduktan sonra yerliler ormanı gösterip kendilerini takip etmelerini işaret ettiler. Gemilerinden tereddütle ayrılan Timur ve adamları ormanda yerlileri takip etmeye başladı, iki, üç kilometre yürüdükten sonra küçük bir açıklığa geldiler. Karşılarında sazdan damları olan birkaç düzine kulübe, küçük çocukların domuz sürüleriyle oynadığı etrafı çitlerle çevrili bir ağıl duruyordu. Meydanın karşı tarafındaki yüksek çatılı, büyük kulübe köyün şefinin eviydi. Timur şaşkınlık içinde şefin beyaz saçlı yaşlı adam olduğunu öğrendi.

Köylüler yabancılara şaşkınlıkla bakarken aceleyle bir ziyafet hazırlandı ve Asyalı savaşçılar büyük bir onurla topluluğa kabul edildi. Yabancıların gemisi, giysileri ve silahları onların çok bilgili olduğunu gösteriyordu ve adamlar potansiyel düşmanlara karşı yeni müttefikler olarak gizlice benimsenmişti. Çinli ve Koreli savaşçılar yalnızca hayatta oldukları için çok seviniyorlar, dost canlısı köylülerin cömertçe sunduğu yiyecek, barınak ve kadınların arkadaşlığını memnuniyetle kabul ediyorlardı. Yalnızca Timur bu misafirperverliği çekingenlikle karşılıyordu. Köyün şefiyle birlikte ızgarada pişen istiridyeleri yerken etrafındaki adamlarının haftalardır ilk kez eğlendiğini görüyor, ama Moğolistan'ı bir daha görüp göremeyeceğini merak ediyordu.

Aradan birkaç hafta geçince Moğol istila gücüne bağlı adamlar köyde yaşamaya alışıp topluluğa yavaş yavaş uyum sağladılar. Timur başta kampa yerleşmeyi reddedip her gece çürümekte olan gemide uyudu. Ancak fırtınanın harap ettiği keresteler sonunda daha fazla dayanamayıp geminin

kalıntısı koyun dibine çökünce köye taşınmayı isteksizce kabul etti.

Zihninde karısı ve dört çocuğunun hayalleri vardı, ama gemi battığı için Timur eve dönüş umudunu kaybetmeye başlamıştı. Mürettebatı bu tropik köydeki yeni hayatlarını memnuniyetle kabul etmişlerdi. Buradaki hayatı, Çin'deki Moğol imparatorunun askerleri olarak yaşadıkları kasvetli hayata çok daha fazla tercih edilir görüyorlardı. Bu, Timur'un asla kabul edemeyeceği bir tutumdur. Savaşçı Moğol komutan, Hanlar Hanı Kubilay'ın sadık bir hizmetkârıydı ve ilk fırsatta onun hizmetine geri dönmenin görevi olduğunu biliyordu. Ama gemisi koyun dibinde paramparça yatarken eve dönmenin bir yolu yoktu. Timur büyük adadaki kazazede hayatım buruk bir teslimiyetle yavaş yavaş kabullendi.

Yıllar ağır ağır geçerken yaşlı savaşçının kararlılığı yumuşuyordu. Timur ve adamları zaman içinde ada halkının lirik yerli dilini öğrenmişti. Moğol komutan beyaz saçlı şefle macera hikâyelerini paylaşmaya bayılıyordu. Yaşlı Şef Mahu yalnızca birkaç nesil önceki atalarının çok büyük gemilerle yaptıkları destansı bir yolculukla büyük denizi geçtiklerini eğlenceli bir dille anlatıyordu. Ada dağın zirvesinden çıkan bir homurtu ve dumanla onları çağırmişti. Tanrıların atalarına gelip burada yaşamaları için yaptıkları bir davetti bu. Tanrılar o zamandan beri onlara gülümsüyordu, ılımlı havası olan bir ada, bol yiyecek ve su vermişti.

Timur bu hikâyeye çok gülüyordu. Küçük kanolarla komşu adalara zor giden ilkel yerlilerin okyanusu geçmenin yolunu nasıl bulduklarını çok merak ediyordu.

"O büyük gemilerden birini görmek isterdim," dedi yaşlı adama takılarak.

"Seni götürürüm," dedi Mahu öfkeyle. "Kendi gözlerinle görürsün."

Eğlenen Timur, yaşlı adamın ciddi olduğunu görüp teklifini kabul etti. Adada iki gün boyunca yürüdüktan sonra merakı yüzünden pişmanlık duymaya başlamıştı ki, ormandaki patika birden küçük kumluk bir sahile açıldı. Ayaklan kuma dokununca Timur durdu. Yaşlı adam sahilin sonunu işaret ediyordu.

Timur başta gördüğü şeyi anlayamadı. Yalnızca sahile dik olarak yatan bir çift büyük ağaç gövdesi gördü. Sahilin geri kalanı çıplaktı. Devrilmiş ağaçlara bakarken bunların yalnızca ölü ağaçlar olmadığını fark etti; bunlar kuma yarı gömülü devasa bir salın destek kirişleriydi.

Moğol savaşçı gözlerine inanamayarak oraya doğru koştu. Her adımda daha da büyüleniyordu. Yıllardır, hatta belki onlarca yıldır bu sahilde duruyor olmasına rağmen antik gemi hâlâ sağlamdı. Timur geminin çift gövdeli bir tasarımı olduğunu, tek bir düz güvertenin iki büyük kütükle desteklendiğini gördü. Gemi on sekiz metreden uzundu, ama yalnızca büyük bir direği vardı, o da çürümüşü. Güverte çürümüş olmasına rağmen devasa destek kerestelerinin kesildiği zamanki kadar sağlam olduğunu görebiliyordu. Timur bu geminin okyanus gemisi olduğu konusunda kuşku duymuyordu. Mahu'nun hayali hikâyesi doğrudu demek. Timur heyecanla geminin kalıntılarına bakarken adadan kaçmanın bir yolunu görüyor gibi oldu.

"Beni evime ve imparatora götüreceksin," diye mırıldandı ahşap yığınına.

Timur, Koreli gemi marangozunun işe koştuğu yerli çalışma ekibiyle birlikte yaşlı gemiyi yeniden kullanıma hazır hale getirme çalışmalarına başladı. Yakındaki güçlü ağaçlardan güverte kalasları kesilip yerleştirildi. Hindistancevizi kabuğunun lifleri örülerek kordon haline getirildi, gövde kerestelerine ve desteklerine bağlandı. Sazlardan büyük bir yelken örülüp yakındaki bir kayın ağacından kesilip dikilen direğe asıldı. Birkaç hafta içinde neredeyse unutulmuş okyanus yolcusu kumlardan kaldırılıp tekrar dalgaların üstünde işleyecek hale getirildi.

Timur gemi mürettebatı olarak eski ekibine gemiye binmelerini emredebileceğini biliyordu, ama çoğunun zorlu deniz yolculuğunda hayatlarını yeniden riske atmaktan korktuklarının da farkındaydı. Çoğunun artık adada karıları ve çocukları vardı. Gönüllü istediğinde yaşlı Mahu'nun yanı sıra yalnızca üç adam öne çıktı. Timur daha fazlasını isteyemezdi. Yaşlı gemiyi yürütmek için bu kadar adam zor yetecekti, ama Moğol komutan kalmayı seçenlerin kararını sorgulamadan kabul etti.

Erzak depolandıktan sonra adamlar, Mahu'nun doğru zamanın geldiğini söylemesini beklediler.

Bir hafta sonra rüzgâr yön değiştirdiğinde Mahu, "Tanrıça Hina bizi güvenli bir şekilde batıya ulaştıracak şimdi," dedi Timur'a. "Yola çıkalım."

Timur, "Bu uzak topraklardaki yeni koloniyi imparatora bildireceğim," diye bağırdı sahilde toplanan adamlara. Çift kano teknesi dalgaları yardı, rüzgâr onları hızla denize doğru itti. Bol bol su, kurutulmuş balık ve meyve yüklenen gemi uzun deniz yolculuğuna hazırды.

Bereketli ada dalgaların arasında geride kalırken katamarandaki adamlar bir an için güvenlerini yitirip aptalca bir iş yaptıkları hissine kapıldılar. On yıldan uzun süre önce denizde yaşadıkları ölümcül mücadele tekrar zihinlerinde canlanırken Tabiat Ana'nın hayatta kalmalarına yeniden izin verip vermeyeceğini merak ediyorlardı.

Ama Timur, bu kez yaşlı dostu Mahu sayesinde yolculuklarının daha iyi geçeceğine inanıyordu. Yaşlı şefin çok az deniz deneyimi olmasına rağmen yıldızları kolayca okuyor, bulutlan ve denizin yükselip alçalmasını inceleyerek güneşin hareketlerini izliyordu. Adanın güneyindeki rüzgârın sonbahar aylarında batıya döndüğünü bilen Mahu'ydu. Eve dönüş yolculuğunda yelkenlerini sabit bir şekilde dolduran rüzgâr buydu. Yem olarak balık kullanarak ip ve kemikten yapılmış kancayla tonbalığı yakalamayı bilen de Mahu'ydu. Uzun yolculukları boyunca yemek işini böyle halledeceklerdi.

Kara iyice gözden kaybolduktan sonra denizcilik deneyimsiz mürettebata şaşkıncu derecede kolay geldi. Rüzgârla yol alırken on beş gün boyunca her sabah adamları berrak gökyüzü ve sakin deniz karşıladı. Yalnızca tek tük bora geminin sağlamlığını deniyordu. Ama bu da mürettebata taze yağmur suyu toplama fırsatı vermiş oluyordu. Bu arada Mahu sakin bir şekilde güneşi ve yıldızları izleyerek usta bir denizci gibi emirler veriyordu. Birkaç gün sonra ufuktaki bulutları incelerken güneybatı yönünde sıra dışı bir kümelenme fark etti.

"Güneyde, iki günlük mesafede kara var," dedi.

Mürettebatı tekrar karaya ulaşma olasılığının rahatlığı ve heyecanı sarmıştı. Ama neredeydiler ve hangi topraklara yaklaşıyorlardı?

Ertesi sabah ufukta bir nokta belirdi ve geçen her saatle birlikte daha da büyüdü. Ama bu bir kara değil, yollarından geçen başka bir gemiydi. Gemi yaklaşırken Timur kıç tarafının alçak olduğunu ve rüzgârı üçgen biçiminde beyaz yelkenlerle topladığını gördü. Bunun bir Çin gemisi olmadığını biliyordu, Arap ticaret yelkenlilerine benziyordu. Ticaret gemisi adadan gelen katamara yaklaşırken yelkenlerini indirdi. Parlak renkli bir kaftan giymiş esmer tenli, zayıf bir adam küpeşteden bağırarak onlara selam verdi. Timur, adamı bir süre inceledi, sonra herhangi bir tehdit algılamayarak küçük yelkenliye bindi.

Ticaret gemisi Zanzibar'dan geliyordu. Kaptanı Büyük Han'ın kraliyet sarayıyla mal alışverişinde hayli deneyimli olan dost canlısı bir Müslüman tüccardı. Gemi fildişi, altın ve baharat götürüp Çin porseleni ve ipek almak üzere Şanghay'a gidiyordu. Timur'un küçük mürettebatı gemiye kabul edildi.

Mürettebat çift kano tekneli sağlam gemilerinin serbest bırakılarak Pasifik'te tek başına akıntıya kapılıp gitmesini üzüntüyle seyretti.

Müslüman kaptan, Moğol komutanın hayatını kurtarmanın kendisine çok iyi bir ticaret statüsü kazandıracağını tahmin etmişti ve hayal kırıklığına uğramadı. Şanghay şehir limanına vardıklarında gemi büyük bir şamataya yol açtı. On üç yıl önceki başlamadan sona eren Japonya istilasının ardından askerlerin geri döndüğü haberi şehirde yangın gibi hızla yayılmıştı. Hükümet temsilcileri Timur ve adamlarıyla buluşup onları hemen imparatora bilgi vermek üzere Ta-tu'daki imparatorluk şehrine götürdüler. Timur yolda yokluğu sırasındaki savaş ve politik durumu sordu.

Haberlerin çoğu keyifsizdi. Öğrendiğine göre Japon istilası tam anlamıyla bir felakete dönüşmüştü. Tayfun iki binin üzerinde gemiyi yok etmiş ve neredeyse yüz bin askeri öldürmüştü. Timur, komutanının ve arkadaşlarının çoğunun hayatta kalan filoyla birlikte geri dönmediğini öğrenince üzüldü. Japon adasının hâlâ fethedilmeden kalmış olması da aynı şekilde rahatsız edici başka bir haberdi. Kubilay Han üçüncü bir istilayı gerçekleştirmeyi istese de danışmanları akıllılık ederek bu fikre engel oluyordu.

On yıldan biraz uzun bir süre içinde imparatorluk bütün hâkimiyetini yitirmişti. Japonya'daki yenilgiden sonra Vietnam'daki huzursuzluğu bastırma seferi de başarısızlıkla sonuçlanmış, Büyük Kanal'ın yayılmasının masrafları ekonominin neredeyse çökme noktasına gelmesine yol açmıştı. İmparatorun sağlığı konusundaki sorular onun halefiyle ilgili endişeler yaratmıştı. Moğolların, Yuan İmparatorluğu'nu yönetmesi insanları içten içten öfkeliyordu. Çok az direniş oluyordu. 1279'da Song Hanedanı'nı yenip Çin'i tek bir yönetim altında birleştirdiğinden beri Kubilay Han'ın imparatorluğu yavaş yavaş inişe geçmişti.

Ta-tu'nun başkentine varınca Timur ve adamları imparatorluk şehrine götürülüp imparatorun özel dairesine alındı. Timur daha önce Kubilay Han'ı pek çok kez görmüş olmasına rağmen karşısındaki adamın görüntüsüyle şok oldu. Minderli şezlongda uzanmış, metrelerce ipekten oluşan kaftan giymiş şişman ve yorgun bir adam somurtkan bir şekilde ona bakıyordu. En sevdiği karısının ölümü ve ikinci oğlunun kaybı yüzünden derin bir kedere gömülen Kubilay Han teselliye içki ve yiyeceklerde aramaya, hepsini aşırı şekilde tüketmeye başlamıştı. Seksen yaşına yaklaşmasına rağmen aşırı yemesi saygın liderin sağlığını kötü etkiliyordu. Timur şişman hanın gut hastalığı yüzünden şişmiş ayağını bir mindere dayadığını, sürahilerce mayalanmış kısırak sütünün kolunun erişebileceği yerde durduğunu gördü.

"Komutan Timur, uzun süren yokluğunuzdan sonra görevinize devam etmek için geri dönmüşsün," dedi han hışırtılı bir sesle.

"İmparatorun emrettiği gibi," diye karşılık verdi Timur başıyla selam vererek.

"Bana yolculuğunu ve sığındığınız esrarengiz toprakları anlat, Timur."

Timur ve adamları için oymalı sandalyeler getirildi. Moğol komutan, gemisini Japonya'dan uzaklaştıran korkunç tayfunu ve sonra denizde nasıl sürüklendiklerini anlattı. Alkollü içkiler dağıtılırken şansları sayesinde bereketli topraklara ulaştıklarını ve yerliler tarafından çok iyi karşılandıklarını anlattı. Mahu'yu tanıtarak Müslüman tacirle karşılaşmadan önce denizde yön bulma konusunda kendilerine nasıl yardımcı olduğunu anlattı.

"Olağanüstü bir yolculuk," dedi Kubilay. "Vardığınız topraklar zengin ve verimli miydi?"

"Son derece. Toprak çok bereketli ve ılıman iklim sayesinde çok yağmur alıyor. Çok sayıda yabancı

ve işlenmiş bitki yetiştiriyor."

"Tebrikler imparatorum," dedi hanın yanında dikilen uzun, beyaz sakallı, buruşuk yüzlü bir adam. Tahtın Konfüçyüs öğretisine bağlı danışmanın karşısındakilerden ve hikâyelerinden hiç etkilenmediği belliydi. "İmparatorluğunuza bir kez daha yeni topraklar kattınız."

"Geride bir garnizon bıraktığın doğru mu?" diye sordu Kubilay. "O topraklar artık Moğol idaresi altında mı?"

Timur, Konfüçyüsçü danışmanın imparatora onur kazandırmak için yaptığı numaraya içinden küfretti. Geride bıraktığı adamların uzun zaman önce kılıçlarını ev hayatı için gömdüklerini biliyordu. Hana olan sadakatleri geminin karaya vurmasından çok öncesinde sorgulanabilirdi.

"Evet," diye yalan söyledi Timur. "Küçük bir bölük sizin adınıza orayı yönetiyor." Yaşlı Şef Mahu'ya utançla baktı, ama yaşlı adam imparatorluğun politikasını anlayarak başıyla onayladı.

Kubilay odanın karşısındaki adamlara baktı, gözleri saray duvarlarının çok ötesindeki bir hayali görüyordu. Timur, Moğol liderin sarhoş olup olmadığını merak etti.

"Bu harika yeri görmek isterim, güneşin imparatorluğumda parladığı o yeri," diye fısıldadı hayalperest bir şekilde.

"Evet, orası neredeyse yeryüzündeki cennet gibi. Hükümdarhğınızdaki bütün topraklar kadar güzel."

"Geri dönüş yolunu biliyor musun Timur?"

"Denizde yön bulmanın yollarını bilmiyorum, ama Mahu güneş ve yıldızlardan yön bulabiliyor. Sağlam bir gemiyle geri dönüş yolunu bulabilir sanırım."

"İmparatora çok iyi hizmet ettin, Timur. İmparatora sadakatin ödüllendirilecektir," dedi Kubilay yutkunarak. Öksürünce ağız dolusu sıvı ipek gömleğine saçıldı.

"Teşekkür ederim, imparator," dedi tekrar selam vererek. Bir çift saray muhafızı birden ortaya çıkıp Timur ve adamlarını hanın dairesinden çıkardı.

Moğol komutan saraydan ayrılırken pişmanlık hissediyordu. Büyük Kubilay dünya tarihindeki en büyük imparatorluklardan birini yöneten eski liderin yorgun ve yaşlı kabuğundan başka bir şey değildi. Büyükbabası gibi kana susamış bir fatih olmanın çok ötesine geçen Kubilay, imparatorluğu daha önce hiç görülmemiş bir aydınlanmayla yönetmişti. Uzak ülkelerden gelen tacirleri ve kâşifleri kabul etmiş, dini hoşgörüyü geliştiren kanunlar koymuş, coğrafya, astronomi ve tıp alanında bilimsel araştırmaları desteklemişti. Artık ölüme çok yakındı ve imparatorluk onun geniş görüşlü liderliği olmaksızın esin veren bir ülke olmaktan çok uzaklaşmıştı.

Timur büyük sarayın bahçelerinden çıkarken birden Mahu'nun yanında olmadığını fark etti. Yaşlı köylü garip bir şekilde imparatorun dairesinde kalmıştı. Timur, onun çıkmasını bekledi, ama birkaç saat sonra vazgeçip başkentten çıktı, kendi köyüne ve evine doğru ilerledi. Kendisini evine getiren yaşlı adamı bir daha görmedi ve yabana arkadaşına ne olduğunu sık sık merak etti.

İki ay sonra büyük İmparator Kubilay Han öldü. Ve bu üzücü haber tüm ülkeyi yasa boğdu. Kubilay Han sonunda yaşlılığın ve alkolün yarattığı etkiye teslim olmuştu. Onun başkent olarak seçtiği Ta-tu'da imparatorun hayatını onurlandırmak için gösterişli bir veda töreni yapıldı. Daha sonra imparatorun onuruna şehrin güneyine, şimdi bile varlığını sürdüren ve Pekin olarak bilinen

yere, bir sunak inşa edilecekti. Halk töreninden sonra süslü bir arabayla tabutu taşıyan cenaze alayı şehirden ayrıldı. Bin at ve askerin takip ettiği tören alayı yavaşça kuzeye yürüyüp Kubilay Han'ın memleketi olan Moğolistan'a girdi. Khentii Dağları'ndaki gizli bir yere gömüldü. Kubilay Han'ın mezarı hayvanlar, cariyeler ve imparatorluğun her yerinden gelen değerli eşyalarla birlikte kapatıldı. Ölümünden sonra huzurlu bir hayat yaşaması için gömüldüğü yerin bulunmaması amacıyla üstünden atlar geçirildi. Mezarı kazan işçiler hemen idam edildi, komutanlar ölüm cezası altında gizlilik yemini ettiler. Birkaç yıl sonra Moğol liderin gömüldüğü yer tarihe karıştı ve Kubilay Han'ın anısı, yeşil ormanlı dağların yamacından yorulmak bilmeksizin kayıp giden rüzgârda savrulup gitti.

Bin altı yüz kilometre güneyde büyük Çin cönkü şafaktan önce Şanghai limanından hareket edip Sarı Nehir'de sessizce Pasifik Okyanusu'na doğru yol almaya başladı. İmparatorun filosundaki okyanusta yol alan bir avuç ticaret gemisinden biri olan büyük cönk altmış metre boyundaydı, dört uzun direğinde düzinelerce yelken taşıyordu. Yuan İmparatorluğu hâlâ yasta olduğu için geminin her zamanki devlet sancağı dalgalanmıyordu. Aslında geminin kendini tanımlayacak hiçbir sancağı yoktu.

Kıyıdaki birkaç kişi normalde büyük bir törenle yola çıkan büyük geminin neden erken kalktığını çok merak etti. Yalnızca birkaç kişi geminin her zamanki mürettebatının yarısıyla idare edildiğini fark etti. Daha da azı geminin dümenindeki garip görüntüyü fark etti. Kaptanın yanında duran uzun beyaz saçlı, esmer, yaşlı bir adam, bulutları ve yükselen güneşi işaret ediyordu. Yabancı bir dille, medeniyetten ayrılıp uzak ve haritada bulunmayan bir hedefe varmak için büyük mavi okyanusun sularına giren büyük gemiye yolunu tarif ediyordu.

BİR HANEDANIN İZİ

4 AĞUSTOS, 1957 SHANG-TU, ÇİN

Uzaktaki boğuk gürleme kabile savaş trampetinin sesiyle yankılanıyordu. Önce belli belirsiz bir patlama gökyüzüne yayılıyor, bunu birkaç saniye sonra kulakları tırmalayan kaçınılmaz bir gürültü takip ediyordu. Her vuruş arasındaki birkaç saniyelik tembel duraklama, akustik saldırının sonunda bittiği şekilde yanlış bir umut uyandırıyordu. Sonra sessiz bir patlama havayı dolduruyor, ardından gelecek sesi bekleyen herkesin sinirlerini bozuyordu.

Leigh Hunt yeni kazılmış hendekte doğrulup kollarını gökyüzüne kaldırarak gerindi, sonra yakındaki tuğla duvarın üstüne dikkatle bir el teknesi yerleştirdi. Oxford'da eğitim görmüş British Museum saha arkeologu rolüne uygun giyinmişti. Uzun, haki pantolonu ve ona uygun çift cepli gömleği ince bir toz ve ter tabakasıyla kaplanmıştı. Klasik kolonyal şapkanın yerine başını yaz güneşinden korumak için eski püskü bir fôtr şapka giymişti. Yorgun elâ gözleriyle geniş vadiye, gürültünün kaynağına doğru baktı. İlk kez sabah güneşinin titreşen ışıklarının arasından ufukta küçük duman bulutları görünüyordu.

"Tsendyn, görünüşe göre topçular yaklaşıyor," dedi hendeğe doğru, kayıtsız şekilde.

İnce yünlü gömleğinin üstüne kırmızı bir kuşak bağlamış, kısa boylu adam sessizce çukurdan çıktı. Hendekte onun ilerisindeki Çinli işçi ekibi, ağır kürekler ve küçük malalarla kuru toprağı kazmaya devam ediyordu. Ufak tefek, ama geniş omuzlu adamın, Çinli işçilerin aksine hafif yuvarlak gözleri vardı. Yerli Çinliler, onun esmer yüzüne gömülü gözlerine bir bakışta bir Moğola ait olduğunu anlıyordu.

"Pekin düşüyor. Mülteciler şimdiden kaçıyor," dedi iki kilometre ötedeki küçük toprak yolu işaret ederek. Tozun arasında öküzlerin çektiği beş, altı araba, batıya kaçan Çinli ailelerin eşyalarını taşıyordu. "Japonlar gelmeden kazıyı bırakmak zorundayız efendim."

Hunt içgüdüsel olarak kalçasında kılıfında duran. 455 kalibrelik Webley Fosbery otomatik tabancasına dokundu. İki gece önce kazdıkları sanat eserlerini koydukları sandığı çalmaya çalışan küçük bir çapulcu çetesine ateş açmıştı. Çin'in alt yapısı çökerken hırsız çeteleri her yere dağılmıştı. Çoğu silahsız ve kültürsüzdü. Ama Japon İmparatorluk Ordusu'nda savaşmak tamamen farklı bir konuydu.

Çin, Japonya'nın her yeri kasıp kavuran askeri gücü karşısında hızla içe çöküyordu. Hain Japon Kwantung Ordusu'nun 1931'de Mançurya'yı almasından beri Japonya'nın askeri liderleri gözlerini Çin'i Kore tarzında sömürgeleştirmeye dikmişti. Altı yıllık hamle yapıp karşılık vermenin ve bazı olaylar çıkarmanın sonucunda 1937 yazında Japon İmparatorluk Ordusu, Chiang Kai-shek'in Milliyetçi güçlerinin fazla güçlendiği korkusuyla kuzey Çin'i istila etmişti.

Çin kuvvetlerinin sayısının Japon Ordusu'ndan çok daha büyük olmasına rağmen, Japon kuvvetlerinin getirdiği üstün donanım, eğitim ve disipline eşit değildiler. Chiang Kai-shek kaynaklarını elinden geldiğince iyi şekilde kullanarak gündüz Japonlarla savaşıyor, gece geri çekiliyor, yıpratma savaşıyla Japonların ilerlemesini durdurmaya çalışıyordu.

Hunt yaklaşan Japon toplarının gürültüsünü dinliyordu. Artık Pekinin düşmek üzere olduğuna dair işaretler geliyordu. Çinlilerin başının dertte olduğunu biliyordu. Sırada Nanking başkenti vardı, bu da

Chiang Kai-shek'in Ordusu'nun batıya doğru daha fazla geri çekilmesiyle sonuçlanacaktı. Kendi yenilgisini hissederek bileğindeki saate baktıktan sonra Tsendyn'e döndü.

"İşçilerin öğlen bütün kazı işlerini bırakmalarını sağla. —Bu öğleden sonra eserleri güvence altına alıp bölgenin son belgeleme işlerini tamamlayacağız. Sonra da batıya giden kervana katılacağız." Yola bir göz atınca Çinli Milliyetçi askerlerden oluşan baldırı çıplak bir çetenin kazı yoluna sızdığını gördü.

"Yarın uçakla Nanking'e gidiyorsun, değil mi?" diye sordu Tsendyn.

"Uçak gelirse. Ama bu düşmanca şartlarda Nanking'e uçmanın bir anlamı yok. En önemli eserleri alıp kuzeye Ulan Batur'a uçuş niyetindeyim. Korkarım geriye kalan eşyaları, donanımı ve malzemeleri yük treniyle getirmek zorundasın. Birkaç hafta içinde Ulan Batur'da beni yakalarsın. Trans-Siberian trenine binmeden seni bekleyeceğim."

"Akıllıca bir hareket. Yerli direnişin başarısız olduğu çok açık."

"Moğolistan'ın iç kesimlerinin Japonlar için stratejik değeri pek yok. Büyük olasılıkla yalnızca savunma kuvvetlerinden geri kalanı Pekin'den kovuyorlardır," dedi kolunu uzaktaki topçu ateşine doğru sallayarak. "Bence kısa bir süre için geri çekilip saldırıya yeniden başlamadan önce birkaç günü, hatta bir haftayı Pekin'i yağmalayarak geçireceklerdir. Yola çıkmak için bol bol zamanımız var."

"Şimdi gitmek zorunda olmamız büyük talihsizlik. Büyük Ahenk Bi-nası'nın kazısını neredeyse bitirmiştik," dedi Tsendyn. Etraflarında Birinci Dünya Savaşı'ndaki siperleri gibi uzanan, hendek labirentine bakarak.

"Çok yazık," dedi Hunt başını öfkeyle sallayarak. "Ama alanın iyice yağmalandığını kanıtladık."

Hunt ayağının yanında yığılı duran mermer ve taş parçalarına bir tekme attı, bir zamanlar heybetli bir imparatorluk yapısı olan yerin kalıntılarının üstüne tozun çöküşünü seyretti. Çin'deki arkeolojik çağdaşlarının çoğunun bronz el ürünleriyle dolu tarih öncesi mezarların peşinde olmalarına rağmen Hunt yakın dönemdeki Yuan Hanedanı'na odaklanmıştı. Shang-tu Bölgesi'ndeki üçüncü yazıydı bu. 1260'ta kurulan kraliyet yaz sarayının kalıntılarını çıkarıyordu. Taze toprak yığınlarıyla benekli bir görüntüsü olan çıplak yamaca bakarken sekiz yüz yıl önceki sarayın ve bahçelerinin eski görkemini hayal etmek zordu.

Var olan Çince tarihsel kayıtlar yetersiz ayrıntı sunsa da, The Travels adlı kitabında on üçüncü yüzyıldaki Çin'i ve İpek Yolu'nu canlı bir şekilde belgeleyen Venedikli maceraperest Marco Polo, doruk noktasındaki Shang-tu'nun çarpıcı bir tarifini yapmıştı. Surlarla çevrili şehrin ortasındaki yüksek bir tepeye inşa edilen ilk sarayın etrafı ağaçlar ve araziye sihirli mavi bir renk katan lapislazuli taşından patikalarla kaplıydı. İmparatorluk sarayı olarak inşa edilen Ta-an Ko'yu ya da "Büyük Ahenk Binasını çevreleyen bir dizi hükümet binasının ve malikânelerin arasında zarif bahçeler ve fiskiyeler yer alıyordu. Yeşil mermer ve taşlarla yapılarak altın yıldızlarla süslenmiş büyük yapı, sırlanmış seramiklerle döşenip Çin'in en yetenekli sanatçılarından yaptığı soluk kesen tablolar ve heykellerle dekore edilmişti. Pekin'in sıcağından kaçmak isteyen imparator tarafından yazın kullanılan bir yer olan Shang-tu hızla bilimsel ve kültürel merkez haline gelmişti. Bir tıp merkezi ve astronomi gözlem evi inşa edilmiş, şehir yerli ve yabancı âlimlerin barınağı haline gelmişti. Tepeden esen sürekli rüzgâr, Akdeniz'den Kore'ye kadar uzanan bir imparatorluğu yönetirken imparatoru ve konuklarını serinletiyordu.

Ama belki de yaz sarayına en büyük ününü kazandıran şey imparatorun avlandığı alandı. Burası yirmi beş bin metrekarelik bir alan içinde ağaçlar, dereler ve sık çimenlerin bulunduğu kapalı bir parktı. Parkta imparatorun ve konuklarının av keyfini tatmin etmek için geyikler, domuzlar ve diğer av hayvanları bulunuyordu. Avcıların ayaklarının çamurlara batmaması için parkın içine yükseltilmiş patikalar yapılmıştı. O günlerden kalan goblenler imparatorun en sevdiği atın sırtında, yanında eğitilmiş av çitasıyla avlandığını gösteriyordu.

Yüzlerce yıllık terk edilmişlik, ihmal ve yağmalama sarayı bir moloz yığını haline getirmişti. Bahçelerin, fiskiyelerin, pınarların ve ağaçların bulunduğu bereketli alanları yüzlerce yıl önce oldukları gibi hayal etmek Hunt için neredeyse olanaksızdı. Arazi şu anda çoraktı. Otlarla kaplı geniş ova uzaktaki kahverengi tepelere doğru bomboş bir şekilde uzanıyordu. Bölgede hayat yoktu, şehrin geçmişteki görkemi yalnızca uzun çimenlerin arasında dolaşan rüzgârın fısıltısından ibaretti. Shang-tu'nun bir Samuel Taylor Coleridge şiiriyle sevdiren romantik adı Xanadu şimdi yalnızca hayallerde kalmıştı.

Hunt kazılara Milliyetçi Hükümet'in onayıyla üç yıl önce başlamıştı. Büyük Ahenk Sarayı'nın sınırlarını parça parça bir araya getirmeyi, büyük salonu, mutfağı ve yemek salonunu belirlemeyi başarmıştı. Topraktan çıkarılan çeşitli bronz ve porselen el ürünleri saraydaki gündelik hayatın nasıl olduğunu anlatıyordu. Ama kendisine isim yapmasını sağlayacak büyüleyici el ürünlerinin, toprak heykellerin veya Ming vazoların ortaya çıkmayışı Hunt'ı düş kırıklığına uğratmıştı. Kazı neredeyse tamamlanmış, geriye bir tek kral dairesinin kalıntılarının kazılması kalmıştı. Meslektaşlarının çoğu sivil savaşın ya da yabancı istilasının ortasında kalmayı istemeyerek şimdiden Çin'in doğu bölgelerine kaçmıştı. Hunt kargaşadan ve Mançurya'dan fazla uzak olmayan Kuzeybatı Çin'den yaklaşan tehlikeden sapıkça bir zevk alıyor gibiydi. Eskiye ve drama duyduğu aşkla tarihin tam ortasında durduğunu biliyordu.

British Museum'un planladığı Xanadu sergisi için onun getireceği her türlü el ürününden memnuniyet duyacağını da biliyordu. Japon istilasının neden olduğu karmaşa ve tehlike aslında yararlı bir durumdu. Yalnızca batıya taşıdığı el ürünlerinin çekiciliğini artırmakla kalmıyor, yapılan işleri de kolaylaştırıyordu. Yerli yetkililer yakındaki köylere kaçmıştı, hükümetin tarihi eser görevlileri haftalardır görünmüyordu. Tarihi eserleri ülkeden kolayca çıkarabilecekti. Tabii kendisi de dışarı çıkabildiği takdirde.

"Sanırım seni ailenden uzun süre uzak tuttum, Tsendyn. Rusya'nın Japonların Moğolistan civarında dolaşmalarına izin vereceğini sanmıyorum, bu yüzden buradaki çılgınlıktan uzakta güvende olacaksın."

"Karım geri dönüşüme çok sevinecek." Moğol keskin dişlerini göstererek gülümsedi.

Yakındaki bir uçağın belli belirsiz uğultusu konuşmalarım böldü. Güneylerindeki küçük gri bir nokta biraz büyüdüktan sonra doğuya döndü.

"Japon keşif uçağı," dedi Hunt düşünceli bir şekilde. "Japonların gökyüzüne hâkim olması Milliyetçiler için pek hayırlı değil." Tsendyn endişeli bir şekilde uzaklaşan uçağa bakarken, arkeolog bir paket Red Lion sigarası çıkarıp filtresiz olanından bir tane yaktı.

"Ne kadar çabuk gidersek o kadar iyi," dedi Tsendyn.

Arkalarındaki hendeklerden birinde ani bir patırtı oldu. Çinli işçilerden birinin başı kenardan yükseldi, ağzını hızla açıp kapayarak bir şeyler söyledi.

"Ne diyor?" dedi Hunt çayım bırakarak.

"Vernikli ahşap bulmuş," dedi Tsendyn hendeğe doğru giderek.

İki adam hendeğin kenanna kadar gelip aşağıya baktı. Konuşan işçi heyecanla küreğiyle yeri işaret ederken diğer işçiler etrafına toplanmıştı.

Ayaklarının dibinde yarısı ortaya çıkarılmış servis tabağı büyüklüğünde, kare biçiminde sarı bir nesne duruyordu.

"Tsendyn, kazıyı sen hallet," dedi Hunt diğer işçileri uzaklaştırarak. Moğol hendeğe atlayıp mala ve fırçasıyla toprağı dikkatle kazırken Hunt kalem defter çıkardı. Nesnenin bulunduğu yeri ve daha sonra boş bir sayfa açarak Tsendyn'in dikkatle ortaya çıkardığı nesneyi çizdi.

Toprak ve toz dökülürken Hunt nesnenin gerçekten de sarı vernikli tahta bir kutu olduğunu gördü. Her santiminde ayrıntılı hayvan ve ağaç resimleri vardı, kenarları sedef kakmalıydı. Hunt ilgiyle kapakta bir fil resmi olduğunu fark etti. Tsendyn toprağı dikkatle kazarak kutuyu yerinden çıkarıp hendeğin dışındaki düz bir taşın üstüne koydu.

Çinli işçilerin hepsi kazıyı bırakıp süslü kutunun etrafına toplandı. Bugüne kadarki keşiflerinin çoğu kırık porselen parçaları ve tek tük yeşim oymalarından ibaretti. Üç yıllık kazı boyunca çıkarılan en etkileyici şey kesinlikle buydu.

Hunt kutuyu eline almadan önce titizlikle inceledi. İçinde ağır bir şey vardı; kutuyu oynatınca kıpırdamıştı. Başparmaklarını kenarlarında dolaştırınca ortasındaki ek yerini hissetti ve yavaşça kapağını açmaya çalıştı. Neredeyse sekiz yüz yıldır kapalı duran kutu önce biraz direndi, sonra yavaşça aralandı. Hunt kutuyu yere koyup parmaklarını kenarında gezdirdi, sonra kapağı iyice kaldırdı. Tsendyn ve işçiler içinde ne olduğunu görmek için eğildi.

Kutunun içinde iki şey vardı. Hunt herkesin görmesi için çıkardı. Leopar veya çitanın kamuflaj deseniyle sarı siyah benekli bir hayvan derisi parşömen gibi kıvrılmış, uçları deri şeritlerle bağlanmıştı. Diğer nesne yeşil pas tutmuş bronz bir tüptü. Bir ucu kapalıydı, ama diğerinde bir kapak vardı. Çinli işçiler önemini anlamadıkları nesnelere bakarken sırtıp gülüşüyorlardı, ama önemli şeyler olduklarını tahmin ediyorlardı.

Hunt çita derisini bırakıp ağır bronz tüpü inceledi. Koyu yeşil rengi, üstünde uzanan ayrıntılı ejderha görüntüsünü güçlendiriyordu. Hayali yaratığın kuyruğu kapak kısmının üstüne sarmal gibi dolanmıştı.

"Hadi aç artık," dedi Tsendyn heyecanlı bir sabırsızlıkla.

Hunt kapağı kolayca açtı, tüpü gözüne yaklaştırıp içine baktı. Sonra açık ucunu yere doğru çevirip tüpü dikkatle salladı. İçindekileri açık avucuyla yakaladı.

Soluk mavi minicik bir bohçaydı bu. Tsendyn yakındaki bir battaniyeyi silkeledi, Hunt'm ayaklarının dibine serdi. Arkeolog tozun çökmesini bekledi, sonra battaniyenin üstüne çömelip ipeği dikkatle açtı. Neredeyse bir buçuk metre boyundaydı. Tsendyn normalde soğukkanlı olan arkeologun ellerinin ipekteki kırışıkları düzeltirken hafifçe titrediğini fark etti.

İpeğin üstünde güzel bir manzara resmi vardı. Derin vadileri, koyakları ve akarsulayla bir dağ zirvesi güzel bir ayrıntıyla resmedilmişti. Ama ipeğin süslü bir sanat eserinden çok daha fazlası olduğu belliydi. Sol bordum boyunca, Hunt'm Uygur yazısı olduğunu anladığı büyükçe bir metin

vardı. Asya steplerine yerleşen ilk Türklerden uyarlanan en eski Moğol yazı diliydi bu. Sağ sütunda sıra halinde bulunan küçük resimler kadınlar haremını, at, deve ve diğer hayvan sürülerini ve birkaç ahşap sandığın etrafını kuşatmış silahlı asker bölüğünü gösteriyordu. Resmin manzara kısmında hayat yoktu, yalnızca ipeğin tam ortasında tek bir figür bulunuyordu. Küçük bir dağ yükseltisinin üstünde dikilen iki hörgüçlü Asya devesinin üstündeki örtüde iki sözcük yazılıydı. Ne gariptir ki, deve ağlarken resmedilmişti, aşırı büyük gözyaşları yere dökülüyordu.

Hunt resmi incelerken alnında ter damlacıkları birikmişti. Birden kalbinin göğsünde deli gibi attığını hissetti, derin bir nefes almak için kendini zorlaması gerekti. Bu olamaz, diye düşündü.

"Tsendyn... Tsendyn," diye mırıldandı sormaya korkarak. "Bu Uygur yazısı. Ne dediğini okuyabiliyor musun?"

Resmin anlamını o da kavrarırken Moğol yardımcının gözleri gümüş dolar kadar büyümüşü. Hunt için tercüme yapmaya çalışırken kekeliyordu.

"Soldaki yazılar resimdeki dağlık bölgenin fiziksel tanımını içeriyor. Khentii Dağları'nda bulunan Burhan Haldun Dağı'nın tepesindeki evinde imparatorumuz uyuyor. Vadilerin arasındaki Onon Nehri susuzluğunu gideriyor."

"Peki ya devenin üstündeki yazı?" diye fısıldadı Hunt titreyen parmağıyla resmin ortasını işaret ederek.

"Timuçin Kağan," diye cevap verdi Tsendyn. Bu sözcükleri hürmetkar bir tonla fısıldarcasına söylemişti.

. "Timuçin." Hunt büyülenmiş gibi tekrarlamıştı bu sözleri. Çinli işçiler ne olduğunu anlamasalar da, şok halindeki Hunt ve Tsendyn çok büyük bir keşif yaptıklarını fark etmişlerdi. İpek tablonun büyüklüğünü sindirmeye çalışırken Hunt'm içini büyük bir heyecan dalgası kapladı. İçeriğini zihinsel olarak sorgulamaya çalışsa da tasvirin gücü çok büyüktü. Ağlayan deve, kenarda tasvir edilen adaklar, yer tarifi. Sonra bir de devenin üstündeki isim vardı. Timuçin. İleride dünyanın en büyük fatihi olacak bir kabile çocuğuna doğduğunda verilen isimdi bu. Tarih onu kendisine verilen kraliyet adıyla hatırlayacaktı: Cengiz Han. Önlerindeki antik ipek tablo Cengiz Han'ın gizlice gömüldüğü yerin tarifinden başka bir şey olamazdı.

Buldukları şey etkisini göstermeye başlarken Hunt dizlerinin üstüne çöktü. Cengiz Han'ın mezarı tarihteki en çok aranan arkeolojik alanlardan biriydi. Cengiz Han şaşırtıcı bir fetih hikâyesine göre Asya steplerindeki Moğol kabilelerini birleştirmiş ve o zamandan beri bir daha tekrarlanmamış olan bir fetih yürüyüşünü başlatmıştı. MS 1206 ve 1223 arasında o ve kabilesi batıda Mısır'a, kuzeyde Litvanya'ya kadar olan toprakları ele geçirmişti. Cengiz 1227'de gücünün doruklarındaiken ölmüş ve Moğolistan'daki Khentii Dağları'nda doğum yerinden fazla uzak olmayan gizli bir yere gömülmüştü. Moğol geleneğine göre kırk cariyesi ve sayısız zenginliklerle birlikte gömülmüş, mezar yeri gizlenmişti. Cenaze törenine katılan sıradan piyadeler öldürülmüş, komutanlar benzeri ceza tehdidiyle yemin etmişti.

Mezar yerine dair bütün ipuçları, sadakat yeminlerini ölene dek tutanlarla birlikte yok olmuştu. Efsaneye göre bir deve on yıl sonra mezarın yerini göstermişti. Büyük liderle birlikte gömülen iki hörgüçlü Asya devesinin annesi olduğu bilinen bir deve Khentii Dağları'ndaki bir noktada ağlarken bulunmuştu. Devenin sahibi hayvanın ayaklarının altında gömülü olan oğlu için ağladığını fark etmişti. Cengiz Han'ın mezarı da orada olmalıydı. Ama efsane burada sona eriyordu, sır çoban

tarafından saklanmış, Cengiz Han'ın mezarı doğum yeri olan Moğol dağlarında rahatsız edilmeden kalmıştı.

Şimdi efsane bu ipek tabloyla Hunt'ın gözlerinin önünde canlanıyordu.

"Bu çok kutsal bir buluş," diye fısıldadı Tsendyn. "Bizi Büyük Han'ın mezarına götürecektir." Tsendyn korkuyla karışık bir saygıyla konuşuyordu.

"Evet," diye yutkundu Hunt. Cengiz Han'ın mezarını bulursa kazanacağı şöhreti düşünüyordu.

Birden ipeğin önemini, ailesinde hevesli bir haydudun bulunabileceği Çinli işçilere açmaktan korkan Hunt kumaşı telaşla kıvrıp tüpün içine soktu, çita derisiyle birlikte vernikli kutunun içine koydu. Sonra kutuyu bir beze sarıp büyük deri çantanın içine soktu. Günün geri kalanında çantayı elinden bir an olsun bırakmadı.

Kutunun bulunduğu toprağı kalburdan geçirtip başka bir tarihi eser bulamayan Hunt gönülsüzce kazıya son verdi. İşçiler kazmalarını ve küreklerini sessizce tahta arabalara yükleyip düşük maaşlarını almak için sıraya girdiler. Gündelik yalnızca birkaç kuruş kazanmalarına rağmen adamlar fiziksel olarak çok zorlayıcı bu iş için kavga etmişlerdi. Yoksulluğun pençesindeki Çin'de iş çok zor bulunuyordu.

Aletler ve tarihi eserler üç tahta arabaya yerleştirildikten sonra Çinli işçiler gönderildi ve Hunt yemeğin ardından dinlenmek için Tsendyn'le birlikte çadırına çekilip eşyalarını topladı. Günün olaylarını özel günlüğüne yazarken ilk kez üstüne bir huzursuzluk çöktü. Değerli tarihi eserin son dakikada keşfiyle birlikte birden etrafındaki tehlikelerin farkına vardı. Yağmacılar ve haydutlar, Shaanxi Eyaleti'ndeki diğer kazı alanlarını soymuş, arkeologlar üç bin yıllık bronz tarihi eserleri arayan çapulcular tarafından dövülmüştü. Bir de Japon Ordusu vardı. Bir İngiliz vatandaşına zarar vermeseler de çalışmalarına ve bulduğu tarihi eserlere el koyabilirlerdi. Ve kim bilir? Cengiz Han'ın mezarını bulmak onun için bir lanet olabilir miydi? Hani Kral Tut'un mezarını bulan Lord Carnarvon ve ekibine olduğu gibi?

Tahta kutuyu koyduğu çantayı yatağının altına saklayıp huzursuz bir uykuya daldı. Sayısız düşünce, bir demircinin örsü gibi kafasının içini dövüp duruyordu. Çadırı şafağa kadar sallayan rüzgârın çığıyla gece daha da uğursuz bir hal aldı. Gün doğarken başı çatlarcasına ağrıyarak kalktı ve çantanın yatağının altında güvende olduğunu gördü. Dışarıda Japon militanı filan da yoktu. Tsendyn yakınlarda durmuş, iki Çinli yetim yardımcısıyla birlikte açık ateşin üstünde keçi eti pişiriyordu.

"Günaydın efendim. Sıcak çay hazır." Tsendyn gülümseyerek Hunt'a bir fincan dumanı tüten çay uzattı. "Bütün eşyalar paketlenmiş, katırlar arabalara bağlandı. İsteddiğiniz zaman yola çıkabiliriz."

"Çok güzel. Çadırımı topla, yatağın altındaki çantaya dikkat et," dedi. Tahta bir sandığın üstüne oturup gün doğuşunu seyrederek çayını yudumladı.

İlk top mermisi, bir saat sonra, geriye kalan kazı ekibi, katırların çektiği üç vagonla Shang-tu alanından ayrılırken patladı. Rüzgârlı ovada bulunan minik Lanqui köyü yalnızca iki kilometre uzaktaydı. Kervan tozlu kasabayı geçti, batıya giden küçük göçmen kafilesine katıldı. Katırlar öğlene doğru eski Duolun kasabasına girdi. Öğle yemeği için yol kenarındaki pis bir barakada durdular. Tatsız bir kâse şehriyeyi ve üstünde ölü böceklerin olduğu et suyunu mideye indirdikten sonra kasabanın sonundaki geniş çayıra doğru ilerlediler. Arabalardan birinin tepesinde oturan Hunt kısmen bulutlu gökyüzüne baktı. Neredeyse saat gibi belli belirsiz bir uğultu havayı kapladı. Arkeolog gümüş rengi minik bir lekenin büyüyerek geçici havaalanına yaklaşmasını seyretti. Uçak yaklaşırken Hunt

cebinden bir mendil çıkarıp bir sopaya bağıladı, sopayı yere dikerek pilotun rüzgârı ölçmesi için ilkel bir rüzgâr flaması yaptı.

Pilot hafif bir dokunuşla uçağı geniş bir açıyla döndürüp hızlı bir hareketle yere indirdi. Hunt uçağın üç motorlu Fokker F.VIIb olduğunu görünce sevindi. Issız, çorak arazilerin üstünde uçmak için uygun, güvenli ve güçlü bir uçaktı. Pilot köşkünün altında da Kutsal Betty yazdığını fark etti.

Motorlar guruldayarak henüz durmuştu ki, gövde kapısı hızla açıldı, deri ceketli iki adam aşağıya atladı.

"Hunt? Ben Randy Schodt," diye onu selamladı pilot. Amerikan aksanıyla konuşan uzun boylu adamın haşın, ama dostça bakan bir yüzü vardı. "Kardeşim Dave ve ben sizi Nanking'e götürmek için geldik, en azından sözleşme böyle söylüyor," dedi ceketinin cebindeki kâğıda vurarak.

"İki Yankinin burada ne işi var?" diye sordu Hunt,

"Beats memleketi Erie, Pennsylvania'daki tersanede çalışıyor." Dave Schodt ağabeyi gibi esprili, girişken bir adamdı.

"Çin Demiryolu Bakanlığı için uçuyor, Pekin-Şanghay hattındaki demiryolu uzantılarını destekliyor. Ama Japonların nahoşluğu yüzünden iş aniden durdu," diye açıkladı Randy Schodt sırtarak.

"Varış yerinde ufak bir değişiklik yaptım," dedi Hunt espriyi fark etmemiş gibi yaparak, "Beni Ulan Batur'a uçurmanızı istiyorum."

"Moğolistan mı?" diye sordu Schodt başını kaşıyarak. "Nippon Ordusu'nun yakınından uzak olduğumuz sürece benim için sorun yok."

"Haritayı çıkarıp oraya yakıtımızın yetip yetmeyeceğine bakayım," dedi Dave, uçağa doğru yürüyerek. "Umarım vardığımız yerde benzinci vardır." Bir kahkaha attı.

Hunt, Schodt'un yardımıyla daha önemli tarihi eserlerin ve aletlerin Fokker'ın gövdesine yüklenmesini denetledi. Tahta sandıklar içeriği neredeyse tamamen doldururken Hunt, vernikli sandığın bulunduğu çantayı alıp dikkatle öndeki yolcu koltuğuna yerleştirdi.

"Nanking'e uçuştan iki yüz kırk bir kilometre daha kısa olacak. Ama geri dönüş için yol parasına ihtiyacımız var, bu da British Museum'daki adamlarımızın uçmam için bana verdiğiinden daha fazla," diye açıkladı Schodt, haritayı sandıkların üstüne açarak. Moğolistan'ın başkenti Ulan Batur bir yıldızla işaretlenmişti. Ülkenin kuzey-orta bölgesindeki şehir, Çin sınırından altı yüz kırk üç kilometre uzaktaydı.

"Ben sana yetki veriyorum," dedi Hunt. Pilota rotadaki değişikliği gösteren yazılı istek kâğıdını uzattı. "Müzenin ilave ücreti ödeyeceği konusunda güvence veriyorum."

"Tabii verecekler. Tarihi eserlerinin Tokyo Müzesi'nde bulunmasını istemezler." Schodt bir kahkaha attı. Notu cebine koyarak ekledi. "Dave'de Ulan Batur rotası var. Umarım bir kalkışta oraya varabiliriz. Kutsal Betty'nin ekstra yakıt tankı var ve Gobi Çölü'nün üstünden uçmak bizim için sorun olmayacak. Hazır olduğunuzda yola çıkabiliriz."

Hunt gidip ekipman ve tarihi eserle dolu iki arabayı inceledi, Tsendyn öndeki katırın dizginlerini tutmuş, hayvanın kulaklarını okşuyordu.

"Tsendyn, zor ama verimli bir yaz geçirdik. Gezinin başarılı olmasında senin değerini paha biçilmezdi."

"Benim için bir onurdu. Ülkeme ve mirasına büyük bir hizmette bulundun. Benden sonra gelenler minnettar olacak."

"Geri kalan ekipmanı ve tarihi eserleri Shijiazhuang'a götür. Oradan trenle Nanking'e gideceksin. British Museum'dan gelen bir temsilci seni karşılayıp eserlerin Londra'ya gidişini ayarlayacak. Ben Ulan Batur'da seni bekleyeceğim, orada son bulduklarımızı inceleyeceğiz."

"Bir sonraki aramayı sabırsızlıkla bekliyorum," dedi Tsendyn, arkeologun elini sıkarak.

"Hoşça kal dostum."

Hunt yüklü Fokker'a binerken uçağın 220 beygir gücündeki Wright Whirlwind radyal motorları kükreyerek çalıştı. Tsendyn olduğu yerde durup Schodt'un uçağı rüzgâr yönüne çevirişini seyretti. Uçak kulakları sağır eden bir homurtuyla çayırdı geçti, birkaç kez hoplayıp zıpladıktan sonra yavaşça havaya yükseldi. Alanın üstünde zarif bir kavis çizerek kuzeybatıya, Moğolistan sınırına doğru döndü. Yavaş yavaş yükseklik kazandı.

Tsendyn çayırdı durmaya devam ederek uçağın ufukta küçülmesini, motorların homurtusunun hafiflemesini bekledi. Uçak tamamen gözden kaybolunca ceketinin cebine dokundu. Bronz kap bir gece önce olduğu gibi hâlâ oradaydı.

Yola çıktıktan iki saat sonra Hunt çantayı alıp vernikli kutuyu çıkardı. Bulduklarının heyecanıyla yanıp tutuşuyordu. Uçuşun verdiği sıkıntı dayanılmayacak kadar fazlaydı. Parmaklarını bir kez daha ipek tablonun üstünde dolaştırmak istiyordu. Kutuyu ellerine alınca içindeki bronz tüpün güven verici ağırlığını hissetti. Ama bir şey doğru değil gibiydi. Kapağı açınca çita derisinin daha önce olduğu gibi rulo halinde bir kenarda durduğunu gördü. Bronz tüp de yanındaydı ve güvendenmiş gibi görünüyordu. Ama tüpü eline alınca öncekinden daha ağırmiş gibi geldi. Titreyen eliyle kapağı hızla açınca içindeki kumlar kucağına döküldü. Son kum tanesi de düşükten sonra içine bakıp ipeğin yok olduğunu gördü.

Kandırıldığını fark edince gözleri neredeyse yerinden fırlayacaktı. Nefesini toparlamaya çalıştı. Yaşadığı şok hızla öfkeye dönüştü, sesini yeniden kazanınca pilotlara seslendi.

"Geri dönün! Uçağı döndürün! Hemen geri dönmeliyiz!" diye bağırdı.

Ama yalvarmalarım duyan olmadı. Kokpitteki pilotların uğraşmaları gereken daha can sıkıcı bir durum vardı.

Batıda Nell olarak bilinen Mitsubishi G3M bombardıman uçağının görevi bombalama değildi. Bin beş yüz metre yükseklikte uçan iki motorlu uçak keşif gezisindeydi. Rusya'nın havaalanları kurdukları söylentilerinin doğru olup olmadığını araştırıyorlardı.

Japonlar Mançurya'yı kolayca fethedip kuzey Çin'e doğru başarıyla ilerlerken Sibiry'a'dan kuzeye doğru uzanan önemli limanlara ve kömür madenlerine göz dikmişlerdi. Japonların niyetinden kuşkulanan Ruslar, şimdiden Sibiry'a'daki savunma kuvvetlerini güçlendirmiş, yakın zamanda Moğolistan'la, çoğunlukla boş olan ülkede asker ve uçak yığınağı yapmaya izin veren bir savunma antlaşması imzalamışlardı. Japonlar 1939 yılının ortasında Mançurya'dan başlayacak olan kuzey saldırısı için istihbarat toplamak ve savunma hatlarını sınavı araştırarakla meşguldü.

Nell doğu Moğolistan'a yaptığı seferden eli boş dönmüş, asker yığınağı ya da Rus uçakları için pist yapımına dair bir ize rastlamamıştı. Moğolistan'da Rusların askeri bir faaliyeti varsa çok daha kuzeyde olmalı, diye düşündü Japon pilot. Altındaki geniş Gobi Çölü'nde deve kervanlarıyla geçen tek tük göçebe kabileler dışında hiçbir şey yoktu.

"Burada kumdan başka bir şey yok," dedi ve devam etti. Nell'in yardımcı pilotu, Miyabe adındaki genç teğmen esnedi. "Komutanın bu arazi konusunda neden bu kadar heyecanlı olduğunu bilmiyorum."

"Sanırım kuzeydeki daha değerli bölgeye tampon olarak," dedi Yüzbaşı Nobuji Negishi. "Umarım kuzey istilası başlayınca yeniden ön sırada yer alırız. Şanghay ve Pekin'deki bütün eğlenceyi kaçıırıyoruz."

Miyabe uçağın altındaki uçsuz bucaksız çöle bakarken gözünün ucuyla bir parıltının yanıp söndüğünü gördü. Ufku tarayarak ışık kaynağını aradı, gözlerini kısarak ilerdeki cisme baktı.

"Efendim, ileride ve hafif altımızda bir uçak var," dedi, eldivenli eliyle işaret ederek.

Negishi ileriye doğru bakınca uçağı hemen gördü. Gümüş rengi, üç motorlu Fokker kuzeybatıya Ulan Batur'a doğru uçuyordu.

"Bizim rotamızı izliyor," dedi Japon pilot sesini yükselterek. "Sonunda savaşmak için bir fırsat çıktı karşımıza."*

"Ama efendim, bu savaş uçağı değil. Çin'e ait olduğunu bile sanmıyorum," dedi Miyabe, Fokker'ın üstündeki işaretlere bakarak. "Aldığımız emirler yalnızca Çin'e ait askeri uçaklara saldırmamız doğrultusunda."

"Bu uçak risk oluşturuyor," diye açıkladı Negishi. "Üstelik atış talimi yapmak için iyi bir hedef, teğmen." Japon Ordusu'ndaki hiç kimsenin Çin hava sahası içindeki saldırgan davranışlarından dolayı cezalandırılmadığını çok iyi biliyordu. Bombardıman uçağı pilotu olarak gökyüzündeki bir uçakla çarpışıp onu yok edecek çok az fırsatı olurdu. Düşmanı kolayca öldürmek için nadir bulacağı bir şansı bu ve bu şansı tepecek değildi.

"Topçular yerine," diye bağırdı dahili hata. "Havadan havaya saldırı için hazırlanın."

Bombardıman uçağının beş kişilik mürettebatı hemen savaş pozisyonuna geçti. Kaderleri olduğu üzere daha küçük ve daha hızlı uçakların avı olmak yerine birdenbire avcı olmuşlardı. Yüzbaşı Negishi üç motorlu uçağın ölüm yolunu zihinsel olarak hesapladı, gaz kolunu geriye çekerek bombardıman uçağını geniş bir açıyla sağa döndürdü. Fokker altlarından geçerken bombardıman uçağı dönüşünü yavaşlattı, gümüş rengi üç motorlu uçağın arkasına geçti.

Negishi gaz kolunu tekrar ileri itince Fokker karşısında belirdi. Son hızı saatte üç yüz elli kilometreyle Fokker'ın neredeyse iki katı daha hızlı olan bombardıman uçağı, aradaki mesafeyi çabucak kapattı.

"Öndeki topları hazırlayın," diye emretti Negishi silahsız uçak karşılarında büyürken.

Ama üç motorlu uçak bir ördek gibi kolay av olmayacaktı. Randy Schodt bombardıman uçağını görmüş, arkasına geçerken onu izlemişti. Japon uçağının zararsızca yanından geçip gideceğine dair umudu, bombardıman uçağı peşine takılınca yok olup gitmişti. Hızlı askeri uçağı geçemeyeceği için yapabileceği en iyi ikinci şeyi yaptı.

Japon uçağının taretini 7.7mm'lik makineli tüfekle ilk atışını yaparken üç motorlu uçak sertçe sola

yattı, bir an havada asılı kaldı. Bombardıman uçağının mermileri zararsızca gökyüzüne dağıldı.

Negishi ani manevrayı hiç beklemiyordu. Bombardıman uçağını yeniden küçük uçağa doğru çevirirken küfretti. Fokker'ın ani manevrasını takip eden yan taraftaki makineli onlara doğru ateş açarken mermilerin takırtısı gövdede yankılandı.

Tarihi eserlerle dolu sandıklar uçağın içinde yuvarlanırken Fokker'ın içindeki Hunt, pilotlara yüksek sesle küfretti. Gürültülü şangırtı, porselen çanakların bulunduğu sandığın uçağın vahşi dönüşleri yüzünden kırıldığını söylüyordu. Ancak Fokker sertçe yana yatınca Hunt yandaki pencereden Japon uçağını görüp neler olduğunu anladı.

Kokpitteki Schodt Mitsubishi'den kurtulmak için bildiği bütün numaraları deniyor, bombardıman uçağının takibi bırakmasını umuyordu. Ama Japon pilot, Fokker'ın önceki terslenmesine öfkelenmişti ve onu amansızca takip ediyordu. Schodt peşindeki bombardıman uçağından kaçmak için Fokker'la tehlikeli manevralar yapıp havada asılı kalıyor, Japon uçağının bir daire çizip üç motorlu uçağı yeniden bulmak zorunda kalmasına neden oluyordu. Avcı avından vazgeçmiyordu. Schodt Mitsubishi'nin bir kez daha peşinde olduğunu gördü ve sonunda makineli tüfekleri hedefini buldu.

Mermi yağmuru altında ilk parçalanan Fokker'ın arka stabilizatörleri oldu. Negishi keyiflenmişti. Stabilizatörlerinin kontrolü olmadan uçağın sağa ya da sola dönemeyeceğini biliyordu. Bir kurt gibi sırtarak bombardıman uçağını avına yaklaştırdı. Makineli tüfekler tekrar atışa başlarken Fokker'in bir kez daha sola yattığını görüp şok oldu.

Schodt'un işi henüz bitmemişti. Dave kanatlara monte edilen iki motorun gaz kolunu idare ederken Randy, Mitsubishi'den kaçmayı başarıyordu. Mermiler bir kez daha zarar vermeden gövdeye saplandı. Bir sandık daha parçalanırken Hunt yüzünü buruşturdu.

Rakibinin taktiklerini anlayan Negishi sonunda bombardıman uçağına geniş bir kavis çizdirdi, Fokker'a yandan yaklaştı. Bu kez mermilerinden kaçış yoktu. Fokker'ın sağ kanadındaki motor mermilerin öfkesi altında parçalandı. Motordan duman yükselirken Schodt yakıt hattını kapatıp motorun alev almasını önledi. Geriye kalan iki motoru idare ederek Fokker'ı havada ve tehlikeden uzak tutmak için bütün becerilerini kullandı. Ama zamanı dolmuştu. Mitsubishi'nin yan tarafındaki makineli tüfekçisi Fokker'ın yükselti kontrollerini parçalayıp Kutsal Betty'nin uçuşuna son verdi.

Yüksekliği kontrol edemeyen yaralı üç motorlu uçak yere doğru düz bir inişe geçti. Schodt, Fokker'ın kanatları açık bir şekilde tozlu yere doğru inişini çaresizce seyrediyordu. Şaşırtıcıdır ki uçak dengesini koruyor, burnu hafifçe öne eğilmiş bir şekilde aşağıya doğru süzülüyordu. Çarpmadan hemen önce son motoru da kapatarak, yere ilk olarak sol kanat ucunun dokunup uçağa beceriksiz bir yan takla attırıldığını hissetti.

Japon uçağındaki mürettebat hafif bir düş kırıklığıyla Fokker'ın patlamadan ya da alevler içinde kalmadan yerde yuvarlanışını seyretti. Gümüş rengi uçak iki kez takla attı, ters dönerek kumluk vadiye kaydı.

Sivil uçağı düşürmenin zorluğuna rağmen Mitsubishi'deki mürettebat sevinç çığlığı attı.

"Aferin çocuklar, ama bir dahaki sefere daha iyi olmalıyız," dedi Negishi. Sonra bombardıman uçağını Mançurya'daki üssüne doğru döndürdü.

Fokker'daki Schodt ve kardeşi uçağın ilk yuvarlanışında kokpitin ezilmesiyle hemen öldü. Hunt kazadan kurtuldu, ama beli kırılmış, sol bacağı neredeyse kopmuştu. Gövdenin karmakarışık bir yığın

halindeki enkazında neredeyse iki gün boyunca acı içinde hayata tutundu. Ölmeden önce son enerjisiyle vernikli kutuyu göğsüne yaklaştırdı ve şansının ani dönüşüne küfretti. Son nefesini verirken dünyanın görebileceği en büyük hazineye dair ipucunun hâlâ kollarının arasında olduğundan habersizdi.

BAYKAL GÖLÜ, SİBİRYA 2 HAZİRAN 2007

Dünyanın en derin gölünün durgun suları, yan saydam parlak mavi bir safir gibi yansyordu. Alüvyon ve çökeltinin bulunmadığı soğuk su akıntılarıyla beslenen Baykal Gölü'nün sulan olağanüstü kristal berraklığında. Minik bir kabuklu olan Baykal epishura'sı tatlı su göllerinin çoğunun saflığını bozan yosunları ve planktonları yiyerek bu duruma yardımcı oluyordu. Sakin bir günde su bazen o kadar şaşırtıcı bir berraklık taşıyordu ki yüzeyden üç metre derinlikteki madeni bir parayı görmek mümkün oluyordu.

Kuzeyde karla kaplı sarp dağlar, güneyde kayın, karaçam ve çam ağaçlarından oluşan ormanlarla kuşatılmış "Sibirya'nın Mavi İncisi" normalde düşmanca sayılabilecek bir ortamda güzellik abidesi olarak duruyordu. Aşağı Sibirya'nın tam merkezinde bulunan yedi yüz kırk kilometre uzunluğunda hilal şeklindeki göl, Moğolistan sınırının hemen üstünde güneyden kuzeye doğru uzanıyordu. Geniş bir su birikintisi olan Baykal Gölü bazı Noktalarda neredeyse iki metre derinliğindeydi ve gezegendeki tatlı suyun ellide birini barındırıyordu. Bu miktar Kuzey Amerika'daki bütün göllerin sağladığından daha fazlaydı. Gölün kıyısında yalnızca birkaç küçük balıkçı köyü bulunuyor, muazzam büyüklükteki göle neredeyse boş bir denizin sükûnetini veriyordu. Gölün yalnızca güney ucu önemli nüfus merkezlerine doğru yayılıyordu. Yarım milyon Sibiryalının yaşadığı mütevazı, modern bir şehir olan Irkutsk, yirmi yedi kilometre batıya doğru uzanıyordu. Ulan-Ude adlı antik şehirse doğu kıyısına fazla uzak değildi.

Theresa Hollema dizüstü bilgisayarından başını kaldırıp hayranlıkla gölün kıyısındaki mor renkli dağlara, zirvesindeki pamuk toplarına benzer bulutlara baktı. Hollandalı jeofizikçi Amsterdam'daki evini nadiren onurlandıran berrak mavi gökyüzünden büyük keyif alıyordu. Taze havadan derin bir nefes çekerek manzarayı bilinçsiz bir şekilde bütün duyularıyla emmeye çalıştı.

"Gölde güzel bir gün, değil mi?" dedi Tatiana Borjin. İngilizce konuşan Ruslarda yaygın görülen duygusuz bir tarzda konuşuyordu. Ama boğuk ses tonu ve ciddi görünüşüyle uyum sağlamıyordu. Yerel etnik Bur-yatlara benzemesine rağmen aslında Moğoldu. Uzun siyah saçları, bronz teni ve neredeyse badem biçiminde gözleriyle doğal ve güçlü bir güzelliği vardı. Ama koyu renk gözlerinin ardında, hayattaki her şeyi ciddiye aldığını gösteren derin bir yoğunluk vardı.

"Sibirya'nın bu kadar güzel olduğunu bilmiyordum," dedi Theresa. "Göl nefes kesici. O kadar sakın ve huzurlu ki."

"Şu anda sakın bir mücevher gibi, ama bir anda kötüye dönebilir.. Kuzeybatıdan esen ani rüzgâr Sarma, bir kasırganın gücüyle gölde patlayabilir. Yerel mezarlar Baykal'ın gücüne saygı göstermeyi öğrenemeyen balıkçılarla dolu."

Theresa'mın omurgasından aşağı hafif bir ürperti geçti. Yerliler sürekli olarak gölün ruhundan söz ediyordu. Baykal'ın temiz suları Sibiryalılar için gurur verici bir kültürel kaynaktı ve gölü sanayi kirliliğinden korumak küresel olarak yayılan bir çevreci hareket meydana getirmişti. Rus Hükümeti bile elli yıl önce gölün güney kıyılarında ağaç selülozu işleme tesisi kurmaya ilk karar verdiğinde karşılaştığı geniş kapsamlı protestoya çok şaşırmıştı. Theresa, Greenpeace'in kauçuk botlarıyla gölde bulunuşlarını sorgulamak için çıkagelmemesini umuyordu.

En azından onun konuyla ilgisinin zarar verecek gibi olmadığına kendi kendini ikna etmişti. Patronu Royal Dutch Shell rapor edilen petrol sızıntıları için gölün bir kesiminde araştırma yapmak üzere sözleşme yapmıştı. Kimse delik açma veya keşif kuyuları hakkında bir şey söylememişti ve kendisi de zaten gölde böyle bir şey olacağını sanmıyordu. Şirket yalnızca daha önemli bir iş alabilmek umuduyla bazı Sibiryaya petrol sahalarının sahiplerine yakınlaşmaya çalışıyordu.

Theresa, Sibiryaya'ya gelmeden önce Avarga Petrol Konsorsiyumu'nun adını bile duymamıştı, ama Rusya piyasasında yaygara koparan çeşitli petrol şirketleri olduğunu biliyordu. Yukoz ve Gazprom gibi hükümetin desteklediği şirketlerden birkaçı bütün manşederi kaplıyordu, ama dünyanın her yerinde olduğu gibi pastadan daha küçük pay alanlar her zaman vardı. Theresa'nın şimdiye kadar gördüğü kadarıyla Avarga Petrol Konsorsiyumu bir kırıntı bile almamıştı.

"Belli ki gelir pompalamıyorlar," diye şaka yaptı, araştırma teknesine binerken kendisine eşlik eden iki Shell teknisyenine.

"Araştırma teknesini eski püskü bir balıkçı teknesine benzeyecek şekilde tasarımları çok zekice," dedi Jim Wofford. Arkansaslı jeofizikçi uzun boylu ve dost canlısıydı, kalın bir bıyığı, hemen ortaya çıkmaya hazır bir gülümsemesi vardı.

Yüksek pruvalı balıkçı teknesi yıllar önce batırılması gerekiyormuş gibi görünüyordu. Dış boyası soyulmuştu, teknenin her yanına çürük ve ölü balık kokusu yayılıyordu. Uzun yıllar parlak yerlerin cilalanmadığı belli oluyordu. Güverte yalnızca yağmurla yıkanıyordu. Theresa huzursuz bir şekilde safra pompasının sürekli çalıştığını fark etti.

"Kendi deniz, araçlarımız yok," dedi Tatiana fütursuzca. Avarga Petrol'ün temsilcisi olarak Shell saha ekibiyle tek bağlantı oydu.

"Önemli değil, alandaki eksikliğini rahatsızlıkta telafi eder," diyerek gülümsedi Wafford.

"Doğru, ama bir yerlerde biraz havyar olmalı," dedi Wofford'un ortağı, yumuşak Boston aksanıyla konuşan deprem mühendisi Dave Roy. Baykal Gölü on kiloya kadar havyar taşıyabilen muazzam büyüklükteki mersin balıklarının eviydi.

Roy ve Wofford sismik monitörlerini, kablolarını taşıyıp altı metrelik balıkçı teknesinin sıkışık güvertesindeki ekipmanı organize ederken Theresa onlara yardım etti.

"Havyar mı? Bira beğeninize rağmen mi?" diye çıkıştı Theresa.

"Aslında ikisi harika bir bileşim oluşturur," dedi Roy alaycı bir ciddiyetle. "Havyardaki tuz insanda içme isteği uyandırıyor ve maltlı bir içecek de bu isteği çok iyi gideriyor."

"Başka bir deyişle, havyar daha fazla bira içmek için iyi bir bahane."

"Kimin bira içmek için bahaneye ihtiyacı var ki?" diye sordu Wofford öfkeyle.

"Ben vazgeçiyorum," diye güldü Theresa. "Bir alkolikle ya da ikisiyle tartışmayı hiç düşünmüyorum."

Tatiana eğlenmeksizin bakıyordu. Bütün ekipman tekneye yüklenince de kaptana doğru başını salladı. Tüvit şapka takmış asık suratlı kaptanın en belirgin özelliği sürekli votka içmesinden dolayı kırmızıya dönen kocaman burnuydu. Küçük dümen köşüne girerek teknenin dumanlı dizel motorunu çalıştırdı, sonra halatları çözdü. Pat pat ses çıkararak gölün güneybatı kıyısında bulunan Listvyanka adlı balıkçı ve turist köyünden uzaklaşmaya başladılar.

Tatiana gölün haritasını açıp köyün altmış dört kilometre kuzeyindeki bir noktayı gösterdi.

"Burada, Peschanaya Körfezi'nde arama yapacağız," dedi jeologlara. "Bölgedeki balıkçılar tarafından bildirilen yüzeyde petrol lekeleri varmış. Bunlar hidrokarbon sızıntısını gösteriyor olabilir."

"Derin suyun etrafını koklamamızı beklemeyeceksin, değil mi Tatiana?" diye sordu Wofford.

"Elimizdeki malzemelerin yetersizliğinin farkındayım. Gölün ortasında çok sayıda potansiyel sızıntı olsa da derin suların o bölgeleri araştırmak için çok fazla olacağını düşünüyorum. Bizim araştıracağımız yerler Baykal Gölü'nün güneyinde ve hepsi de kıyıya yakın olan, tahminen sığ sulardaki dört noktada odaklanıyor."

"Bunu kolayca öğreniriz," dedi Roy. Su geçirmez veri kablosunu doksan santim uzunluğundaki san tarayıcıya soktu. Yandan sarkıtılan sonar alıcısı göl yatağının akustik olarak alınan görüntüsünü vermenin yanı sıra dip derinliğini de hesaplıyordu.

"Noktaların hepsi batı kıyısında mı?" diye sordu Theresa. "Yalnızca Peschanaya Körfezi'ndeki hedefimiz. Ama diğer üç nokta için gölü geçip doğu kıyısına varmalıyız."

Eski balıkçı teknesi Listvyanka rıhtımlarını, Angara Nehri'nin karşı kıyısında bulunan Baykal Limanı'na yaptığı nakliye seferinden geri dönen feribotu geçti. Kapalı yolcu feribotu, Listvyanka sularını dolduran eski balıkçı teknelerinin yanında oraya ait değilmiş gibi görünüyordu. Küçük balıkçı limanından uzaklaşan tekne kuzeye döndü, soğuk gölün girintili çıkıntılı batı sahilini kucakladı. Yeşil bir halı gibi kıyıya kadar uzanan derin, verimli tayga ormanlarının çeşitli yerlerine uzun çimenleri olan çayırlar serpiştirilmiş gibiydi. Gölün kristal mavisine karşı arazinin zengin renkleri, Theresa'nın, gölün bir metre kalınlığında buzla kaplandığı kışın atasında bölgenin nasıl görüldüğünü hayal etmesini zorlaştırıyordu. Bu düşünceyle ürperirken oraya günlerin uzun olduğu bir mevsimde geldiği için memnun oldu.

Ama bu Theresa için pek önemli bir konu değildi. Petrol mühendislerinin gerçek aşkı seyahat etmeyi ve sırf deneyim olsun diye göle ocak ayında bile gelebilirdi. Zeki ve analitik kafalı Theresa kariyerini entelektüel açıdan zorlayıcı olmasından çok dünyanın her yerindeki uzak bölgelere seyahat etme fırsatı sağlaması yüzünden seçmişti. Endonezya, Venezüella ve Baltık'taki görevleri, zaman zaman bunun gibi iki haftalık işlerle bölünüyor, petrol sahası umudu veren bölgeleri incelemek üzere gönderiliyordu. Erkeklerin alanında çalışmak onun için bir dezavantaj olmamıştı, çünkü onun atletik yapısına, koyu renk saçlarına ve kahverengi gözlerine kapılmayan erkeklerle bile aralarındaki engelleri kolayca aşan canlı bir kişiliği ve keyifli bakış açısı vardı.

Listvyanka'nın altmış dört kilometre kuzeyindeki Peschanaya adındaki sığ körfez batı kıyısını kesiyor, dar, kumlu bir sahil meydana getiriyordu. Kaptan teknenin burnunu körfeze yöneltirken Tatiana, Theresa 'ya dönüp, "Buradan başlayacağız," dedi.

Motor boşa alınıp tekne kendi kendine süzülürken Roy ve Wofford tarayıcı sonarı aşağıya sarkıttı. Theresa küpeşteye GPS antenini monte edip fişini sonarın bilgisayarına soktu. Tatiana dümen köşkündeki derinlik ölçere bakıp bağırdı. "Derinlik otuz metre."

"Çok derin değil, bu iyi," dedi Theresa. Tekne yeniden harekete geçip sonarı otuz metre geride sürüklemeye başladı. Göl yatağının dijital olarak güçlendirilmiş görüntüsü, tarayıcıdan yayılan işlenmiş ses dalgalarını yakalayan renkli monitörde akıyordu.

"Derinlik elli metrenin altında kaldığı sürece anlamlı sonuçlar elde edebiliriz," dedi Wofford. "Derinlik artarsa daha fazla kablo ve daha büyük bir tekne gerekir."

"Ve de daha fazla havyar," diye ekledi Roy aç bir bakışla.

Balıkçı teknesi yavaşça körfezin karşısında ileri geri sallanırken yılların getirdiği bir sertlikle kaptan, dümeni yavaşça çevirdi. Kıç tarafında!" dört yolcu sonar monitörünün üstüne eğilmişti. Deneyimli petrol arayıcıları göl yatağında hidrokarbon sızıntısı olduğunu gösterecek özellikler ararken sıra dışı jeolojik oluşumlara dikkat çekildi, yerleri belirlendi. Sızıntının doğrulanması için numune alınarak veya su örneklerinin jeokimyasal analizinin kullanılarak daha fazla inceleme yapılması gerekecekti, ama yan-tarama sonarı araştırmacıların gelecekte incelenecek olan jeolojik noktalara yoğunlaşmasını sağlayacaktı.

Körfezin kuzey kıyısına ulaşırken Theresa doğrulup gerindi. Kaptan tekneyi çevirip son arama hattıyla aynı hizaya getirdi. Gölün ortasına doğru, kuzeye giden büyük, kirlili gri renkte bir gemi bulunduğunu fark etti. Kıç tarafındaki eski model helikopterle bir tür araştırma gemisine benziyordu. Helikopterin pervaneleri havalanmaya hazırlanmış gibi dönüyordu. Köprünün üstüne bakınca geminin direğinde hem Rus hem Amerikan bayrağının olduğunu gördü. Ortak araştırma projesi olmalı, diye düşündü. Baykal Gölü hakkında bir şeyler okuyunca Batı'nın bu güzel göle ve eşsiz bitki örtüsüne bilimsel ilgi gösterdiğini öğrenip şaşırılmıştı. Gölü ve temiz sularını incelemek için dünyanın her yerinden jeofizikçiler, mikrobiyologlar ve çevre mühendisleri oraya akın etmişti.

"Tekrar yoldayız," diyen Roy'un sesi duyuldu. Yirmi dakika sonra çok şeritli taramalarını tamamlayıp körfezin güney ucuna vardılar. Theresa göl yatağında daha fazla araştırmayı gerektiren üç yapının bulunduğu karar vermişti.

"Böylece bugünün programının açılış hamlesini tamamlamış oluyoruz," dedi Wofford. "Sıra nerede?"

"Gölü geçip bu noktaya gideceğiz," dedi Tatiana ince parmağıyla haritayı işaret ederek. "Mevcut pozisyonumuzun otuz beş kilometre güneydoğusu."

"Sonarı suda bırakabiliriz. Zaten bu teknenin bizim araştırma hızımızdan fazla gideceğini de sanmıyorum. Gölü geçerken suyun derinliğini görmüş oluruz."

"Sorun değil," dedi Wofford. Güverteye oturup bacaklarını küpeşteye dayadı. Rahat bir şekilde sonar monitörüne bakarken yüzünde aniden bir şaşkınlık ifadesi belirdi. "Bu çok garip," diye mırıldandı.

Roy eğilip monitörü inceledi. Gölün dibinin gölgeli görüntüsü birden karman çorman olmuş, yerini monitörde ileri geri giden dikenli çizgiler almıştı.

"Tarayıcı dibe mi sürtünüyor?" diye sordu.

"Hayır," dedi Wofford derinliği kontrol ederek. "Gölün dibinden kırk metre yukarıda."

Karışıklık birkaç saniye daha devam etti, sonra birden başladığı gibi bitti. Gölün dibinin sınırları tekrar berrak bir görüntü halinde monitörde akmaya başladı.

"Belki o devasa mersin balıklarından biri tarayıcımızdan bir lokma almaya kalkmıştır," diye takıldı Wofford. Ekipmanın yeniden düzgün çalıştığını görünce rahatlamıştı. Ama sözlerinin hemen ardından alçak, derin bir homurtu suyun üstünde yankılandı.

Gök gürültüsünden çok daha uzun ve alçak olan ses, garip bir şekilde boğuktu. Garip uğultu neredeyse yarım dakika boyunca gölde yankılandı. Teknedeki bütün gözler sesin geldiği kuzey yönünü taradı, ama belirgin bir kaynağı yoktu.

"İnşaat filan mı?" diye sordu Theresa bir cevap arayarak.

"Olabilir," dedi Roy. "Ama bu çok uzak bir olasılık."

Sonar monitörüne-bakınca göl yatağının temiz sınırları yeniden ortaya çıkmadan önce kısa bir süre için görüntüyü bozan bir gürültü olduğunu fark etti.

"Her neyse," dedi Wofford yüzünü buruşturarak. "Ekipmanımızla oynamayı bıraksa iyi olur diyorum."

On altı kilometre kuzeydeki Rudi Gunn gri gövdeli Rus araştırma gemisi Vereshchagin'in köprü kanadında yürüyüp parlak mavi gökyüzüne baktı. Kemik çerçeveli kalın gözlüğünü çıkarıp camlarını dikkatle temizledi, sonra tekrar havaya baktı. Başını iki yana sallayarak köprüye geri dönüp mırıldandı. "Gök gürültüsüne benziyor, ama hiç bulut yok."

Onun bu sözleri üzerine köprüdeki siyah saçlı ve sakallı iriyarı adam bir kahkaha patlattı. Dr. Alexander Sarghov bir sirk ayısına benziyor, iri gövdesinin bıraktığı etki, neşeli tavırları ve hayat dolu abanoz rengi sıcak gözleriyle yumuşuyordu. Rus Bilimler Akademisi Gölbilim Enstitüsü'nde jeofizik mühendisi olan adam gülmekten çok hoşlanıyordu, özellikle yeni Amerikalı arkadaşının gülünç duruma düştüğünü hissettiği zamanlarda.

"Siz Batılılar çok eğlencelisiniz." Ağır aksanlı sesiyle gülmeye devam etti.

"Alexander, Rudi'nin kusuruna bakma," dedi köprünün karşısından gelen sıcak, derin bir ses. "Hiç deprem bölgesinde yaşamadı."

Arkadaşının kızdırılmasına yardım eden Dirk Pitt'in yeşil gözleri neşeye parlıyordu. Ulusal Sualtı ve Denizcilik Kurumu'nun yöneticisi video ekranlarının başından kalkıp bir seksen sekizlik boyuyla gerindi, avuçları güvertenin tepesine değdi. Denizaltı maceralarıyla geçirdiği yirmi yıl sağlam vücudunda etkisini gösterse de hâlâ zayıf ve zinde bir bedeni vardı. Yalnızca gözlerinin kenarında birkaç kırışık ve şakaklarındaki artan kırlar yaşla savaşı olduğunu gösteriyordu.

"Deprem mi?" dedi Gunn. Annapolis'ten mezun eski bir donanma komutanı olan NUMA'nın zeki müdür yardımcısı hayretle köprünün dışına bakıyordu.

"Bir, iki kez deprem yaşadım, ama onları hissettim, duymadım."

"Zayıf depremler yalnızca tabakları şangırdatır, ama büyük depremler yanından bir sürü lokomotif geçiyormuş gibi ses çıkarır," dedi Pitt.

"Baykal Gölü'nün altında büyük oranda tektonik hareket var," diye ekledi Sarghov. "Bu bölgede sık deprem olur."

"Şahsen bence hiç olmamasını tercih ederim," dedi Gunn mahcup bir şekilde, monitörlerin yanındaki yerini alarak. "Umarım göldeki akıntılarla ilgili olarak topladığımız verileri bozmaz."

Vereshchagin, Baykal Gölü'nün haritada bulunmayan akıntılarının araştırıldığı Rus-Amerikan ortak bilimsel çalışmasına katılıyordu. NU-MA'nın Washington'daki karargâhında kapalı kalacak biri olmayan Pitt hükümetin araştırma kurumundan gelip Irkutsk Gölbilim Enstitüsü'nden gelen yerli bilim

adamlarıyla işbirliği yapan küçük bir grubun başındaydı. Ruslar gemi ve mürettebatı sağlamış, Amerikalılarsa gölün ve akıntılarının üç boyutlu görüntüsünü resmetmek için kullanılacak olan ileri teknoloji ürünü sonarlı şamandıraları ve izleme ekipmanı getirmişti. Baykal Gölü'nün derinliklerinin, genellikle önceden kestirilemez şekilde hareket eden eşsiz su anaförleri yarattığı biliniyordu. Dönen girdaplara ve balıkçı teknelerinin ağlarıyla suyun altına çekildiğine dair hikâyeler yerel halk arasında sık anlatılıyordu.

Gölün kuzey ucundan işe başlayan bilim ekibi, farklı derinliklerde durmaları için safra bağlanan turuncu renkli kutuların içinde bulunan düzinelerce minik alıcı yerleştirmişti. Sıcaklığı, basıncı ve konumu sürekli ölçen kutular, verileri sabit noktalara yerleştirilmiş olan bir dizi büyük sualtı radar aygıtlarına iletiyordu. Vereshchagin'deki bilgisayarlar radar aygıtlarından gelen verileri işliyor, sonuçları 3-D grafik görüntülerinde sergiliyordu. Gunn oturduğu yerin önündeki monitör yığına baktı, sonra gölün orta kısmını gösteren monitöre odaklandı. Görüntü mavi dondurma kâsesinde yüzen turuncu misketlere benziyordu. Suda dikey olarak uzanan turuncu toplar neredeyse aynı anda monitörün tepesine doğru zıpladı.

"Vay canına! Ya radarımız yamuldu ya da gölün dibinde ciddi bir sorun var," dedi.

Pitt ve Sarghov dönüp monitörü inceledi, yüzeye doğru hücum eden turuncu top seline baktı.

"Akıntı büyük bir hızla yükseliyor," dedi Sarghov tek kaşını kaldırarak. "Depremin bu tür bir etki yaratacak kadar ciddi olduğunu sanmıyorum."

"Belki depremin kendisi değil, yan etkisidir," dedi Pitt. "Minik bir depremin neden olduğu sualtı heyelanı böyle bir yükselmeye neden olabilir."

Vereshchagin'm iki yüz kırk kilometre kuzeyinde ve suyun yedi yüz metre altında Pitt'in söyledikleri doğrudu. Gölde ilk yankılanan homurtular Richter ölçeğine göre 6.7 şiddetindeki güçlü bir depremin şok dalgalarıydı. Deprem uzmanları daha sonra depremin merkezinin gölün kuzey kıyısına yakın olduğunu belirleyecek olsa da batı kıyısının ortasına, Olkhon Adası'na kadar yıkıcı bir etki yaratmıştı. Geniş, kuru, çorak bir kara parçası olan Olkhon Adası gölün ortasına yakın duruyordu. Adanın doğu kıyısının hemen açığında, gölün zemini bir asansör gibi aşağıya çökmüş, sonra gölün en derin kısmına doğru derin bir yamaç oluşturmuştu.

Sismik çalışmalar gölün tabanında düzinelerce fay hattı tespit etmişti, Olkhon Adası'ndaki bir çatlak da bunların arasındaydı. Bir sualtı jeologu fay hattım depremden önce ve sonra incelemiş olsa, üç milimetreden kısa bir hareket ölçerdi. Ama o üç milimetre bilim adamlarının dikey salımlı "fay kırığı" dediği olayı veya sualtı heyelanını yaratmak için yeterliydi.

Depremin görünmeyen etkileri sonucunda dağ büyüklüğünde bir alüvyon çökeltisi koptu. Yerinden kurtulan gevşek çökelti yeraltı yarığında bir çığ gibi kaydı, kartopu gibi birikerek gittikçe hız kazandı. Kaya, alüvyon ve çamurdan oluşan dağ, bir kilometre düştü, yolundaki sualtı tepelerini ve çıkıntıları örterek bin beş yüz metre derinliğindeki gölün tabanına çarptı.

Birkaç saniye içinde bir milyon metre küplük çökelti, kirli bir alüvyon bulutu şeklinde gölün tabanına döküldü. Büyük heyelanın boğuk homurtusu hızla azaldı, ama heyelanın ürettiği şiddetli enerji yeni serbest kalıyordu. Hareket eden çökelti çok büyük miktarda suyun yerini değiştirdi, önce heyelanın ilerisindeki dibe doğru itti, sonra yüzeye fıskırttı. Meydana gelen etki, çukurlaştırdığınız elinizi küvetteki suyun içinde itmenize benziyordu. Yer değiştiren milyonlarca galonluk suyun bir yerlere yöneltilmesi gerekiyordu.

Sualtı heyelanı Olkhon Adası'nın güney yönüne düşmüştü ve burası yükselen suyun hareket etmeye başladığı yöndü. Heyelanın kuzeyinde kalan göl bir süre hareketsiz kalacaktı, ama güneyde yıkıcı güçten oluşan büyük bir dalga serbest kalmıştı. Denizde suyun bu şekilde hareketine tsunami deniyordu, ama tatlı su gölünün sınırları içinde "seiche dalgası" deniyordu.

Fıskıran su, üç metre yüksekliğinde bir dalga halinde yüzeye çarptı, gölün alt koridorundan güneye doğru aktı. Dalga daha sığ yerlere çarparken kabartı daha da yükseldi, yüzey dalgasının büyüklüğünü ve hızını artırdı. Yoluna çıkanlar için su bir ölüm duvarı olacaktı.

Vereshchagin'in köprüsündeki Pitt ve Gunn, katil dalganın gelişimini artan bir telaşla izliyorlardı. Gölün, Olkhon Adası'nın güneyinde kalan kısmının büyütülmüş üç boyutlu haritası, turuncu noktaların genişleyen bir hat boyunca birbiri ardına zıpladığını gösteriyordu.

"Yüzey kutularını ara, Rudi. Yukarıda neler olduğunu öğrenelim," dedi Pitt.

Gunn bilgisayara kısa bir komut girdi, ekranda birden iki boyutlu bir görüntü belirdi. Gölün dokuz kilometre bir alanında inip kalkan yüzey kutuları görünüyordu.

"Kabaran bir dalga olduğu açık. Dalga geçerken alıcılar neredeyse beş metre havaya uçuyor," diye bildirdi Gunn. Ölçümlerini kontrol etti, sonra yüzünde ciddi bir ifadeyle Pitt ve Sarghov'a doğru sessizce başını salladı.

"Bir heyelan böyle bir dalga yaratabilir elbet," dedi Sarghov, elektronik görüntüleri düşünerek. Rus, teknenin duvarına monte edilmiş olan gölün haritasını işaret etti. "Dalga, güneye akarken Selenga Nehri'nin sığ deltasından geçecek. Belki bu onun gücünü azaltır."

Pitt başını iki yana salladı. "Dalga sığ sulara girerken tam tersi bir etki olacak ve yüzey kuvveti artacaktır," dedi. "Hızı ne kadar Rudi?"

Gunn bilgisayarın faresini oynayıp iki kutu arasına bir çizgi çizdi, birbirlerine olan mesafelerini ölçtü. "Alıcılara bakılırsa dalga saatte iki yüz otuz bir kilometre hızla hareket ediyor."

"Elli dakikadan kısa bir süre içinde üstümüze gelecek demektir," diye hesapladı Pitt. Zihni son hızla çalışıyordu. Vereshchagin'in sağlam ve dengeli bir tekne olduğunu, dalgadan en az hasarla kurtulabileceğini biliyordu. Ama göl trafiğini oluşturan ve beş metrelik dalganın saldırısına dayanmak üzere tasarlanmamış küçük balıkçı tekneleri ve nakliye gemileri daha fazla hasar görebilirdi. Sonra kıyılarda yaşayan insanlar beklenmedik sellerle karşılaşacaklardı.

"Dr. Sarghov, kaptandan göldeki bütün araçlara acil uyarısı göndermesini istemenizi öneririm. Dalgayı gördükleri zaman kaçmak için çok geç olacak. Sel riski altındaki bütün evleri boşaltmaları için kıyıdaki yetkililerle de bağlantı kurmamız gerek. Kaybedecek zaman yok."

Sarghov geminin telsizine ulaşıp uyarıyı kendisi yaptı. Çok sayıda denizci acil çağrısına karşılık verdi. Pitt Rusça bilmemesine rağmen cevap veren seslerdeki şüpheli tondan en azından bazılarının Sarghov'un sarhoş ya da deli olduğunu düşündüklerini anlayabiliyordu. Normalde neşeli olan bilim adamı kızarıp mikrofonu bir dizi küfür sıralayınca Pitt yalnızca gülümseyebildi.

"Aptal balıkçılar! Bana aptal diyorlar!" diye söylendi.

Aya Körfezi'nin korunaklı girintisindeki bir balıkçı teknesi, dalganın etkisinden kıl payı kurtulup kaptanı çıldırmış gibi bu olayı rapor edince Sarghov'un uyarısı dikkate alındı. Pitt dürbünle ufku taradı, yarım düzine siyah balıkçı teknesinin güvenli Listvyanka bölgesine doğru gittiğini gördü.

Küçük bir yük gemisi ve feribot da onları takip ediyordu.

"Sanırım dikkati çekmeyi basardın Alex," dedi Pitt.

"Evet," dedi Sarghov rahatlayarak. "Listvyanka Polis Merkezi gölün etrafındaki bütün karakollara uyarı gönderdi, riskli bölgelerde kapı kapı dolaşıp evleri boşaltıyorlar. Elimizden geleni yaptık."

"Belki kaptanı uyarma nezaketini de gösterirsin. Tam yol ileri yapıp bizi mümkün olduğunca hızlı bir şekilde Listvyanka ve gölün batı kıyısına doğru götürmesini iste," dedi Pitt gülümseyerek. Sarghov kendilerinin içinde bulunduğu durumu unutmuştu.

Vereshchagin, Listvyanka'ya doğru dönüp hızını artırırken Gunn, Baykal Gölü'nün haritasını inceledi. Parmağını gölün batıya doğru kıvrılan alt ucunda dolaştırdı.

"Eğer dalga güney yolunu izlerse gerçek gücünden oldukça uzakta olacağız," dedi.

"Ben de buna güveniyorum," diye karşılık verdi Pitt.

"Listvyanka'ya otuz üç kilometre var," dedi Sarghov köprünün penceresinden batıdaki kıyıya bakarak. "Sizin ifadenizle paçayı sıyracağız."

Listvyanka'da eski bir hava alarmı çalarken paniğe kapılmış halk küçük sandallarını kıyıya çekiyor, daha büyük tekneler sıkıca iskelelere bağlanıyordu. Okul çocukları ebeveynlerine uyarıyla birlikte erkenden evlerine gönderilmişti. Limandaki dükkânlar hızla kapanıyordu. Gölün etrafında yaşayan halk hep birlikte yüksek yerlere çıkıp su dağının geçip gitmesini beklemeye başladı.

"İrlanda derbisine benziyor," dedi Sarghov köprünün penceresinden bakıp keyifsizce sırıtırken. Neredeyse bir düzine deniz taşıtı ufku doldurmuş, mknatısla çekiliyormuş gibi son hızla Listvyanka'ya doğru gidiyordu. Vereshchagin'in kaptanı olan lan Kharitonov adlı sessiz ve dengeli adam dümeni sıkıca tutmuş gemisinin daha hızlı gitmesi için sessizce dua ediyor gibiydi. Köprüdeki diğerleri gibi o da ara sıra gölün kuzey tarafına kaçamak bir bakış atıyor, yaklaşan dalgaya dair bir işaret arıyordu.

Pitt geminin radarını incelerken buldukları yerin on sekiz kilometre güneydoğusunda hareketsiz bir şey gördü.

"Görünüşe göre birileri haberi almamış," dedi Sarghov'a radarı işaret ederek.

"Aptal telsizini kapamıştır," dedi Sarghov iskele tarafındaki penceresinden dürbünle bakarak. Uzakta gölün doğusuna doğru yavaşça ilerleyen belli belirsiz siyah bir nokta görüyordu.

"Fırtınanın tam ortasına gidiyor," dedi Sarghov. Telsiz mikrofonunu tekrar kaptı. Yalnız tekneye yaptığı çağrılar sessizlikle karşılaştı.

"Cehaletleri ölüme davetiye çıkarıyor," dedi yavaşça, başını iki yana sallayarak. Mikrofonu yerine bıraktı. Köprünün camlarını sarsan bir gürültünün yaklaşmasıyla tehlikedeki tekneyi unuttu.

Suya yakın uçan küçük helikopter doğruca Vereshchagin'in köprüsüne dalışa geçerken aniden durup sancak tarafında havada asılı kaldı. Bu bir Kamov Ka-26'ydı. 1960'larda hafif ulaşım aracı olarak en parlak devrini yaşamış olan eski bir Sovyet sivil helikopteri idi. Helikopterin gümüş rengi solmuş boyasının üstüne Gölbilim Enstitüsü'nün sembolü yapıştırılmıştı. Otuz beş yaşındaki helikopter gemiye yaklaşırken tütün çiğneyen pilotu köprüdeki adamlara dostça el salladı.

"Bütün araştırma kutularını bıraktım. Bu kuşu park edip dalga yükselmeden önce bağlamak için izin

istiyorum," dedi Al Giordino'nun derin sesi telsizden.

Sarghov ayağa kalkıp köprüye baktı. Helikopterin hareketlerini şaşkınlıkla izliyordu.

"Bu enstitünün çok değerli bir malı," dedi Pitt'e boğuk bir sesle.

"Meraklanma Alexander," dedi Pitt. Gülümsemesini bastırmaya çalışıyordu. "Al 747'yi halka çöreğin içinden bile geçirebilir."

"O şeyi güverteden düşme riskine atmaktansa kıyıya park etse daha iyi olabilir," dedi Gunn.

"Evet... elbette," dedi Sarghov kekeleyerek. Yalnızca helikopterin köprüden uzaklaşmasını diliyordu.

"Eğer sizin için bir sakıncası yoksa önce şu inatçı teknenin yanına uçup onları uyarmak isterim," dedi Pitt.

Sarghov, Pitt'in olağanüstü derecede sakin gözlerine baktı, sonra onaylarcasma başım salladı. Pitt hızla telsizin mikrofonuna uzandı.

"Al, yakıt durumun nedir?" diye sordu.

"Baykal Limanı'ndaki havaalanında yeni doldurttum. Gaz pedalını bırakırsam üç buçuk saat uçuş sürem kaldı. Ama pilot koltuğunun pek rahat olmadığını söylemeliyim." Öğleden sonranın büyük bir bölümünü araştırma kutularını göle yerleştirerek geçiren Giordino fiziksel olarak, zorlayıcı araçta uçmaktan yorulmuştu.

"Tamam, kuşu alana indir, ama motoru kapama. Acil bir ziyaret yapmamız gerekiyor."

"Anlaşıldı," dedi telsizdeki ses. Helikopter hemen yükseldi, geminin arka tarafına kayıp kış güvertesinin üstündeki sarsak platforma yumuşak bir iniş yaptı.

"Rudi, bizi telsizle dalganın durumu konusunda haberdar et. Balıkçı teknesiyle konuştuktan sonra helikopteri kıyıya götüreceğiz," dedi Pitt.

"Tamam, tamam," dedi Rudi, Pitt köprüden hızla çıkarken. Geminin arka tarafına dalan Pitt kamarasına girip birkaç saniye sonra omzuna astığı kırmızı çantasıyla dışarı çıktı. Merdivenleri hızla çıkıp orta koridordan geçti, açık kış güvertesine çıktı. Helikopter tepesinde gürültülü bir şekilde çalışıyordu. Pitt dar basamaklardan helikopter alanına çıkıp Kamov'un yolcu kapısına doğru ilerlerken pervanelerin rüzgârını bütün şiddetiyle hissetti.

Garip küçük helikopter Pitt'e yusufçuk böceğini hatırlatıyordu. İlk bakışta dokuz metre uzunluğundaki helikopter yüksek çerçeveli bir gövdeden biraz daha fazlasıydı. Küçük kokpiti ikiz uçuş kontrollerinin arkasında ikiye ayrılmış gibi görünüyordu. Yolcu bölümü çıkarılmıştı. Üstün nitelikli helikopter çok yönlü olması amacıyla tasarlanmıştı. Boş kalan yere zirai ilaçlama için bir tank, ambulans ya da yolcu kabini veya enstitünün kullandığı gibi açık kargo platformu yerleştirilebilirdi. Platformdaki geniş bir rafın üstüne, akıntı araştırma kutularının bulunduğu tüpler bağlanmıştı. Gövdenin tepesine monte edilmiş bir çift radyal piston motoru bulunuyordu. Bunlar, biri diğerinin üstüne sabitlenmiş, ters yöne dönen iki ayrı pervaneyi hareket ettiriyordu. Çataılanan kuyruk geniş bir stabilizatöre ve irtifa kapaklarına uzanıyordu, ama kuyrukta pervane yoktu. Ka-26 veya Batı'da bilinen adıyla "Kabadayı" pratik, çok kullanımlı kaldırma sistemi olarak yapılmıştı. Denizde kullanıldığında, gemilerde bulunan küçük platformlardan kolayca havalanabiliyordu.

Pitt kokpitin sağ tarafına koşarken yolcu kapısı açıldı ve ZZ Top beysbol şapkası giymiş olan genç bir Rus teknisyen güverteye atladı. Pitt'e yerini bırakırken ona telsiz kulaklığını uzatıp platformdan hemen indi. Pitt torbasını yere sıkıştırıp helikoptere bindi, kapıyı kapatırken pilot koltuğundaki eski dostuna baktı.

Albert Giordino nazik bir havacı izlenimi yaratan biri sayılmazdı. Matkabı andıran kolları olan tıknaz İtalyan, Pitt'ten neredeyse otuz santim daha kısaydı. Dağınık siyah saçları lüleler halinde başını kaplıyor, ağzından hiç düşmeyen purosunu günlerdir jilet yüzü görmeyen sert yüzüne yapışık gibi duruyordu. Kahverengi gözleri zekâ ve en zor zamanlarda bile kaybolmayan alaycı bir nükteyle parlıyordu. Pitt'in tüm yaşamında var olan dostu ve NUMA'mn sualtı teknoloji direktörü olan Giordino, bir denizaltıyı kullanırken daha rahat olurdu, ama uçan araçların çoğunu kullanmada da beceri kazanmıştı.

"Uyarıyı duydum. Listvyanka'ya vururken dalgayı mı izleyeceksin?"

"Önce bir ziyaret yapmamız gerekiyor. Havalanıp güneydoğuya dön. Yolda anlatırım."

Giordino, Kamov'u hareket halindeki gemiden hemen havalandırıp altı yüz metreye yükseldi, gölün üstünde doğuya döndü. Helikopterin hızı saatte yüz otuz altı kilometreye ulaşırken Pitt, ona seiche dalgasını ve hiçbir şeyden haberi olmayan balıkçı teknesini anlattı. Teknenin siyah gövdesi az sonra ufukta belirdi ve Giordino yönünü ona doğru çevirdi. Pitt telsizle Vereshchagin'i buldu.

"Rudi, dalga ne durumda?"

"Her dakika gücü artıyor, Dirk," dedi Gunn'ın ciddi sesi. "Dalganın orta yüksekliği dokuz metre, hızı Selenga Nehir deltasını geçerken artıyor."

"Bize ulaşmasına ne kadar var?"

Gunn duraklayarak bilgisayarına bir komut girdi. "Vereshchagin'e tahmini ulaşma süresi otuz yedi dakika. Listvyanka'nın dokuz kilometre açığında olacağız."

"Teşekkürler Rudi. Kapakları kapalı tutun. Balıkçı teknesini uyardıktan sonra gösteri için tam tepede olacağız."

"Anlaşıldı," dedi Gunn, birden Pitt'le yer değiştirmeyi isteyerek.

Dalga hâlâ yetmiş dört kilometre uzaktaydı ve Vereshchagin'âeki adamlar Listvyanka'nın tepelerini görebiliyordu. şiddetli dalga geldiğinde gemi onun ana kuvvetinden kurtulacaktı, ama sahili koruyacak bir şey yoktu. Dakikaları sayan Gunn köprü penceresinden bakarken bir saat sonra bu güzel gölün kıyısında yaşayan toplulukların nasıl görüneceğini merak ediyordu.

"Görünüşe göre bir misafirimiz var," dedi Wofford. Balıkçı teknesinin kıç tarafındaki ufku işaret ediyordu.

Theresa helikopteri daha önce fark etmiş olsa da Wofford'un sözleri teknedeki herkesin durup bakmasına yol açtı. Kısa ve küt helikopter batıdan tam üstlerine doğru geldiğinden hiç kuşkuları yoktu.

Balıkçı teknesi peşinde arama takımıyla doğuya doğru gidiyordu. Mürettebat yaklaşan tehlikeden habersizdi. Teknedekiler diğer bütün araştırma teknelerinin aniden ortadan kaybolduğunu fark etmemişti, ama gölde başka bir tekne görmemek pek olağan bir durum değildi.

Çirkin helikopter küçük tekneye doğru yaklaşıp iskele tarafında havada asılı durunca bütün gözler yukarı çevrildi. Mürettebat yolcu koltuğundaki abanoz rengi saçlı adamın mikrofonu cama doğru sallayıp kulaklığını işaret etmesine bakıyordu.

"Telsizle bize ulaşmaya çalışıyor," dedi Wofford. "Kulaklığın açık mı kaptan?"

Tatiana, kaptana tercüme etti, adam başını sallayıp Rus kadına sinirli bir şekilde cevap verdi. Sonra dümen köşkünden telsiz mikrofonunu kapıp helikoptere doğru kaldırdı, boşta kalan eliyle boğazını keser gibi bir işaret yaptı.

"Kaptan telsizini iki yıldır kullanmadığını söylüyor," dedi Tatiana, bildik bir şeyi ifade etme gereği duyarak. "Buna gerek olmadığını, telsizi olmadan da rahatlıkla işini yapabildiğini söylüyor."

"Bu neden beni hiç şaşırtmadı?" dedi Roy gözlerini yuvalarında döndürerek.

"Belli ki hiç izci olmamış," dedi Wofford.

"Görünüşe göre geri dönmemizi istiyorlar," dedi Theresa helikopterin yardımcı pilotunun hareketlerini yorumlamaya çalışarak. "Listvyanka'ya geri dönmemizi istiyorlar galiba."

"Helikopter Gölbilim Enstitüsü'ne bağlı," dedi Tatiana. "Bir yetkileri yok. Onlara boş verebiliriz."

"Sanırım bizi uyarmaya çalışıyorlar," diye itiraz etti Theresa. Helikopter pervanelerini birkaç kez indirirken yolcu elleriyle hareketler yapmaya devam ediyordu.

"Büyük olasılıkla önemsiz bir deneylerini bozuyoruzdur," dedi Tatiana. Kollarını helikoptere doğru sallayarak, "Otbyt', Otbyt'... gidin buradan," diye bağırdı.

Giordino kokpitin camından bakarken eğlenerek gülüyordu. Balıkçı teknesinin huysuz kaptanı helikoptere küfrederken Tatiana onları kovuyordu.

"Görünüşe göre sattığımız şeyi istemiyorlar," dedi Giordino.

"Bence ya kaptanlarının aklı kıt ya da çok fazla votka içmiş," dedi Pitt başını düş kırıklığıyla iki yana sallayarak.

"Senin kötü bir Marcel Marceau taklidin olabilir."

"Şu kovanın su seviyesine bir bak."

Giordino balıkçı teknesinin iskele tarafına bakınca suyun iyice altında gittiğini fark etti.

"Zaten batıyor gibi görünüyor," dedi.

"Dokuz metre yüksekliğinde bir dalgaya karşı hiç şansı yok," dedi Pitt. "Beni güverteye indirmek zorundasın."

Giordino bu isteğin akıllıca olup olmadığını sorgulama ya da tehlikeyi göstererek Pitt'e itiraz etme zahmetine girmede. Bunun boşuna olacağını biliyordu. Pitt, yaşlı bir kadının karşıdan karşıya geçmesine yardım ederken hayır cevabını kabul etmeyen yetişkin bir izci gibiydi. Başkalarına yardım etmek için kendi güvenliğini en sona atar, risklere aldırılmazdı. Kontrolleri oynatarak helikopterle teknenin üstünde bir daire çizdi, alçalıp Pitt'i bırakabileceği bir yer aradı. Ama yaşlı tekne işbirliğine yanaşmıyordu. Dümen köşkünden yükselen üç metre yüksekliğindeki direk tekneyi bir mızrak gibi savunuyordu. Pervanelerinin çapı göz önüne alındığında direğe çarpmadan tekneye yanaşabileceği bir yer yoktu.

"Şu direk varken yeterince yaklaşıyorum. Ya yüzmen ya da bacağını kırmadan altı metre yukarıdan atlama riskine girmen gerekiyor," dedi Giordino.

Pitt üzerindeki kilerin hâlâ şaşkınlıkla yukarı baktığı siyah harap tekneyi inceledi. "Henüz yüzmeye hazır değilim," dedi dondurucu göl soğuşunu düşünerek. "Ama eğer beni direğin üstüne koyabilirsen bir itfaiyeci taklidi yapabilirim."

Bu fikir Giordino'ya delice göründü, ama Pitt haklıydı. Eğer helikopteri direğe yaklaştırabilirse Pitt direğe tutunup aşağı kayabilirdi. Bu karanın üstünde bile zor bir manevrayken hareketli ve sallanan bir teknenin üstünde yapıldığında eğer dikkatli olmazsa helikopteri düşürebileceğini biliyordu Giordino.

Kamov'u direğin üç metre üstüne gelene dek kaldırdıktan sonra yavaşça öne eğerek yolcu kapısını direğin tam üstüne getirdi. Gaz kontrolüne yavaşça dokunarak helikopterin hızını ayarladı, teknenin hızıyla eşitledi. Birlikte gittiklerinden emin olduktan sonra helikopteri yavaşça alçaktı, direğin bir metre üstüne gelene kadar indirdi.

"Tekne sallandığından dolayı seni indirmek için hızlı bir dalış yapmalıyım," dedi Giordino kulaklığından. "Seni almam için tekrar yukarı tırmanabilirsin herhalde, değil mi?"

"Geri gelmeyi planlamıyorum," dedi Pitt doğal bir tavırla. "Bana bir saniye ver, sana rehberlik edeyim."

Pitt kulaklığını çıkardı, aşağıya eğilip kırmızı torbasını aldı. Kokpitin kapısını açınca içeri pervanelerin rüzgârı doldu. Torbayı aşağıya fırlatıp dümen köşkünün üstüne inişini seyretti. Sonra ayaklarını dışarı sarkıtıp bir eliyle Giordino'ya sabit durmasını işaret etti. Direk teknenin sallanma hareketi yüzünden ileri geri sallanıyordu, ama Pitt bu ritme hızla ayak uydurdu. İki dalga arasında avucunu Giordino'ya doğru indirdi. Pilot helikopteri bir anda bir metre alçalttı ve Pitt kapıdan kayboldu. Giordino Pitt'in direk ile başarıyla buluşup buluşmadığını görmek için beklemeden helikopteri hemen kaldırıp balıkçı teknesinden uzaklaştı. Yan camdan bakınca Pitt'in direğe sarılmış yavaşça aşağıya kaydığını görüp rahatladı.

"Vereshchagiri'den helikoptere, tamam," dedi Rudi Gunn'ın sesi kulaklığında çınlayarak.

"Ne oldu Rudi?"

"Size dalganın durumunu haber vermek istedim. Saatte iki yüz on yedi kilometre hızla geliyor, dalga yüksekliği on metreyi aştı. Selenga Nehir deltasını geçti, bu yüzden güneş kıyısına varmadan önce hızında bir artış beklemiyoruz."

"Buna iyi haber diyorsun herhalde. Dalganın varış zamanı nedir?"

"Sizin tahmini durumunuza göre yaklaşık on sekiz dakika. Vereshchagiri on dakika içinde dalga ile aynı hizaya gelmek için dönecek. Acil kurtarma için beklemeni öneriyorum."

"Rudi, lütfen doğrula. Dalganın gelmesine on sekiz dakika mı var?"

"Doğru."

On sekiz dakika. Harap durumdaki teknenin güvenli bir sığmağa ulaşması için yeterli bir süre değildi. Suya batan siyah gövdesine bakarken yaşlı teknenin hiçbir şansı olmadığını biliyordu. Artan bir korkuyla eski dostunu aşağıdaki güverteye indirerek ölüm fermanını imzalamış olabileceğini fark etti.

Pitt direğe sarılırken yüzünden birkaç santim uzaktaki eski bir GPS ve telsiz antenine bakıyordu. Giordino helikopteri uzaklaştırıp pervanelerin yarattığı hava akımını yok edince Pitt rahat bir şekilde aşağıya kayd. İnişini yavaşlatmak için ayaklarını fren olarak kullanarak yere indi. Omuz çantasını alıp dümen köşkünün çatısından dik bir nierdivenle kış tarafına indi. Güverteye atlayınca şaşkınlıktan ağızları bir karış açık insanın kendisine baktıklarını gördü.

"Privet," dedi zararsızca sırıtarak. "İngilizce bilen var mı?"

"Kaptan hariç herkes," dedi Theresa, diğerleri gibi Pitt'in Rus olmamasına şaşırarak.

"Bu davetsiz gelişinizin anlamı nedir?" diye sordu Tatiana. Koyu renk gözlerinde güvensiz bir bakışla Pitt'i süzüyordu. Arkasındaki kaptan dümen köşkünün kapısında durmuş kendi dilinde küçümseyen bir konuşma yapıyordu.

"Yoldaş, kaptanına söyle, eğer bir daha votka içmek istiyorsa bu su kovasını hemen şimdi son hızla Listvyanka'ya doğru çevirse iyi olur," dedi Pitt emreder bir tonla.

"Sorun nedir?" diye sordu Theresa gerginliği azaltmaya çalışarak.

"Sualtı heyelanı Olkhon Adası açıklarında korkunç bir dalgayı hareketlendirdi. Dokuz metre yükseldiğinde bir su duvarı üstümüze doğru geliyor. Gölün her yerine acil uyarı yapıldı, ama sizin kaptan uyarıları duyma konusunda yetersiz."

Tatiana'nın yüzü kül gibi oldu, kaptana sessizce bir şeyler söyledi. Kaptan hiçbir şey söylemeden başım salladıktan sonra dümen köşküne çıktı. Bir saniye sonra fren yapınca teknenin yaşlı motoru itiraz ederek inledi, tekne yavaşça Listvyanka'ya doğru döndü. Hızlanırlarken kış tarafındaki Roy ve Wofford takımlarını çekmeye başlamıştı bile.

Pitt başını kaldırıp bakınca Giordino'nun balıkçı teknesinden uzaklaştığını görüp rahatsız oldu. Eğer tekne dalgadan kurtulamazsa ki, bu kesin görünüyordu, o zaman Giordino'nun hemen üstlerinde olmasını isterdi. Giordino'yla konuşabileceği bir telsiz getirmediği için kendi kendine küfretti.

"Bizi uyarmak için gelmenize teşekkür ederiz," dedi Theresa. Endişeli bir gülümsemeye Pitt'e yaklaşp elini uzattı. "Tekneye inişiniz çok tehlikeliydi." Pitt'e karısı Loren'i hatırlatan sıcak bir dürüstlüğü vardı. Ondan hemen hoşlandığını düşündü.

"Evet, bizi uyardığınız için teşekkür ederiz," dedi Tatiana önceki sorusu için biraz daha sıcak bir tonla özür dileyerek. Diğerlerini de hızla tanıştıtarak sordu. "Gölbilim Enstitüsü araştırma gemisinden geliyorsunuz, değil mi?"

"Evet. Gölün bu tarafındaki diğer araçlarla birlikte Listvyanka'ya gidiyorlar. Bir tek siz telsiz uyarısını alamadınız."

"Bu teknede bir şeylerin yanlış olduğunu söylemişim," diye Roy'a fısıldadı Wofford.

"Kaptanda da yanlış bir şeyler var," dedi Roy başını iki yana sallayarak.

"Bay Pitt dalgayı birlikte karşılayacağız gibi görünüyor. Bize ulaşmasına kaç dakika var?" diye sordu Tatiana.

Pitt turuncu kadranlı Doxa dalgıç saatine baktı. "Ben Vereshchagin'den ayrılmadan önceki hızına dayanarak on beş dakikadan az kaldığını söyleyebilirim."

"Listvyanka'ya asla ulaşamayacağız," dedi Tatiana sessizce.

"Göl güneş ucunda genişliyor, bu da dalganın batıya doğru dağılması anlamına geliyor. Listvyanka'ya ne kadar yaklaşırsak karşılaştığımız dalga o kadar küçük olacak."

Ama su alan teknenin güvertesinde dikilirken bir su birikintisinden geçebileceklerinden bile şüpheliydi. Yaşlı tekne her dakika suya daha fazla batıyor gibiydi. Motoru her an susacakmış gibi tekiyordu. Her yerde ahşap çürüğü vardı. Pitt aşağıdaki kerestelerin zayıf durumunu tahmin edebiliyordu.

"Hareketli bir yolculuk için hazır olmalıyız. Herkes can yeleklerini taksın. Kaybetmek istemediğiniz her şeyi güverteye ya da filika küpeştesine sıkıca bağlayın."

Roy ve Wofford, Theresa'nın yardımıyla aygıtlarını hızla bağladı. Tatiana dümen köşkünü birkaç dakika karıştırdı, sonra bir kucak dolusu eski can yelekleriyle geri geldi.

"Yalnızca dört tane var," dedi. "Kaptan giymek istemiyor, ama yine de bir ceketimiz eksik," dedi fazlalık olarak Pitt'e bakarak.

"Endişelenmeyin, benim var," dedi Pitt. Araştırma ekibi kendi can yeleklerini takarken Pitt ayakkabılarını ve giysilerini çıkardı ve çantasından çıkardığı kauçuk takımı giydi.

"Bu ses nedir?" diye sordu Theresa.

Uzaktan gelen bir homurtu gölde yankılandı. Pitt'e göre uzaktaki bir dağda virajı alan bir yük treninin sesine benziyordu. Ama homurtu sabitti ve gittikçe şiddetleniyordu.

Pitt bakmadan zamanın geldiğini anladı. Dalganın hızı ve hızıyla birlikte gücü de artmış olmalıydı. Rudi'nin tahmininden daha önce hızla üzerlerine geliyordu.

"İşte geliyor!" diye bağırdı Roy gölün yukarı kısmını işaret ederek.

"Çok büyük," dedi Theresa yutkunarak.

Dalga, sörfçülerin sevdiği türde tepesi beyaz değil, devasa bir iğne gibi bir kıydan diğerine sallanan pürüzsüz sıvı silindir gibiydi. Otuz yedi kilometre uzaktan bile dalganın çok yüksek, neredeyse on iki metre boyunda olduğu görülebiliyordu. Hareket eden su duvarının gerçeküstü görüntüsü, Pitt hariç herkesin donup kalmasına ve hayretle bakmasına yol açan garip bir homurtu çıkarıyordu.

"Tatiana, kaptana pruvayı dalgaya doğru çevirmesini söyle," diye emretti. Gözleri kocaman olmuş kaptan dümeni hemen çevirdi. Pitt yaşlı ve su alan teknenin şansının çok zayıf olduğunu biliyordu. Bir şansları olduğu sürece herkesi hayatta tutmaya kararlıydı.

İlk risk herkesi teknede tutmaktı. Güverteyi tarayarak sancak tarafındaki filika küpeştesine dayalı eski balık ağına odaklandı.

"Jim, bana şu ağı taşımamda yardımcı olur musun," dedi Wofford'a.

Birlikte ağ kangalını güverteye taşıdılar, dümen köşkünün arkasındaki bölmeye dayadılar. Wofford bir tarafını sancak küpeştesine bağlarken Pitt karşı ucu iskele tarafındaki direğe bağladı.

"Bu ne için?" diye sordu Theresa.

"Dalga yaklaştığında herkes yere uzanıp ağı sıkıca tutsun. Ağ bir minder görevi görecek ve umuyorum ki, herkesin göle düşmesine engel olacak."

Kaptan teknenin burnunu yaklaşan dalgaya doğruturken üç adam ve iki kadın ağın önünde durdu. Roy, Pitt'in yanına gelip diğerlerinin duyamayacağı şekilde, "Cesurca bir çaba, Bay Pitt, ama bu eski yıkıntının dayanmayacağını ikimiz de biliyoruz," dedi.

"Asla ölmekten söz etme," diye fisıldadı Pitt garip bir güven ifadesiyle.

Dalgayla aralarındaki mesafe dokuz kilometreye düşerken hareket eden suyun homurtusu gittikçe şiddetleniyordu. Tekneye çarpmasına yalnızca dakikalar kalmıştı. Teknedekiler en kötüsüne hazırlandı, kimileri sessizce dua ederken kimileri de ciddi bir kararlılıkla ölümü düşünüyordu. Suyun kükreyişinin arasında kimse yaklaşan helikopterin sesini duymadı. Kamov iskele tarafının en fazla yüz metre açığındaydı. Wofford bir ara başını kaldırıp, "Bu da ne böyle?" diyebilirdi.

Bütün gözler yaklaşan dalgadan uzaklaşıp helikoptere, ardından dalgaya döndü. Sonra irkilerek bir daha helikoptere baktılar. Helikopterden sarkan altı metre uzunluğundaki kablunun ucunda, dalgaların birkaç metre yukarısında silindir biçiminde beyaz bir şey sallanıyordu. Nesnenin helikopterin taşıma kapasitesini zorladığı belliydi. Pitt hariç herkes helikopter pilotunun aklını kaçırdığını düşünüyordu. Bu tehlikeli zamanda neden tekneye bir makine indirmeye çalışılıyordu.

Helikopterin altında dönen iri nesneyi tanıyan Pitt'in yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı. Kısa bir süre önce Vereshchagin'den ayrılırken neredeyse ona takılıp düşüyordu. Bu araştırma gemisinin basınç odasıydı ve bir dalış kazası olması durumuna karşın güvenlik tedbiri olarak gemide bulunuyordu. Giordino bunun balıkçı teknesindeki mürettebat için bir sığınak olabileceğini fark etmişti. Ayağa fırlayan Pitt, Giordino'ya basınç odasını teknenin kış güvertesine indirmesini işaret etti.

Seiche dalgası tekneye yaklaşırken Giordino hızla hareket etti. Kış güvertesinin üstünde havada asılı durarak basınç odasının hareketsiz hale gelmesini bekledi. Bir tonluk basınç odası ani bir düşüşle güverteye indi. Dört kişilik basınç odası bütün güverteyi kaplayıp teknenin kış tarafını suya birkaç santim daha batırdı.

Pitt hızla bağlantı kablosunu çözdü, helikoptere doğru başparmaklarıyla işaret yaptı. Giordino hemen helikopteri tekneden uzaklaştırıp karşılaşmayı seyretmek için kısa bir mesafede havada asılı kaldı.

"Neden onu buraya bıraktı?" diye sordu Tatiana.

"Bu büyük çirkin mantar güvenlik biletiniz," dedi Pitt. "Herkes içeri, kaybedecek zamanımız yok."

Pitt ileriye bakınca dalganın yalnızca iki kilometre uzakta olduğunu gördü. Kapalı kilidi hemen açtı, ağır yuvarlak kapıyı çekti. İçeri ilk Theresa girdi, Wofford ve Roy, onu takip etti. Tatiana biraz tereddüt ettikten sonra deri çantasını kapıp Roy'un ardından gitti.

"Acele et, bavul toplayacak zamanımız yok," dedi Pitt.

Cesur kaptan bile yüksek dalga duvarına şok olmuş gibi bakarak dümeni bıraktı, diğerlerinin ardından basınç odasına daldı.

"Bize katılmıyor musun?" diye sordu Tatiana, kapıyı kapatan Pitt'e.

"Beş kişiyle bile yeterince kalabalık içerisi. Üstelik birinin kapağı kapaması gerekiyor," dedi göz kırparak. "Arkada battaniye ve minderler var. Başlarınızı ve gövdelerinizi korumak için kullanın. Sıkı tutunun, hızla geliyor."

Metalik bir takırtıyla kapı kapandı, Pitt kilit mekanizmasını çevirdi. İçeridekileri garip bir sessizlik sardı, ama bu bir dakikadan kısa sürdü. Dalga üstlerindeydi.

Theresa kalın lombozun karşısında oturmuş kendilerini kurtarmak için birdenbire ortaya çıkan bu esrarengiz adama bakıyordu. Pitt'in torbasına uzanıp bir dalış maskesi ve küçük bir tankın bağlı olduğu sırt çantasını çıkardığını gördü. Pitt ekipmanı hızla üstüne bağlayarak yan taraftaki küpeşteye çıktı, tam o sırada büyük bir su yığını gelip Theresa'nın görüşünü kapattı.

Dalga vurduğu sırada balıkçı teknesi Listvyanka'dan ve batı kıyısından hâlâ yirmi yedi kilometre uzaktaydı. Teknedekiler üç katlı bir bina yüksekliğindeki dalganın kendilerine öncü gücüyle çarptığını bilemezlerdi.

Giordino altı yüz metre yükseklikte bulunduğu yerden çaresizlik içinde dalganın siyah teknenin üstüne doluşunu seyrediyordu. Hâlâ tam yol ileri giden tekne cesur bir şekilde dikey su duvarına tırmanmaya çalışıyordu. Ama suyun gücü çürük gövde kalaslarını etkisiz hale getirdi ve yaşlı ahşap tekne erimiş gibi tamamen suların altında kaldı.

Giordino umutsuzca Pitt'i veya basınç odasını görmek için çabaladı. Ama sular yeniden sakinleşirken yalnızca pruva kısmı yüzeyde görünüyordu. Yaşlı balıkçı teknesi dalganın etkisiyle ikiye ayrılmıştı ve yalnızca pruvası kurtulmuştu. Kıç tarafı basınç odasıyla birlikte gözden kaybolmuştu. Siyah pruva suyun üstünde bir an durduktan sonra o da kabarcıklar çıkararak dondurucu gölün dibine doğru çöktü.

"Sıkı tutunun!" diye seslendi Theresa suyun gürültüsünü bastırmak için.

Sesi yankılanırken basınç odasının içindekiler oraya buraya savruldu. Çarpan dalga balıkçı teknesinin arkasını kaldırırken basınç odası yukarı kalktı. Üç adam ve iki kadın füze gibi fırlamamak için korkuluklara tutundu. Tekne dalganın yüzeyine tırmanmaya çalışırken zaman durmuş gibi göründü. Balıkçı teknesi ikiye ayrılırken büyük bir çatırtı koptu. Daha hafif ve suyun üstünde kalma özelliği daha fazla olan pruvadan kurtulan taç tarafı dikey bir şekilde, ilerleyen dalganın ardındaki boşluğa kaydı.

Theresa'ya çarpışma ağır çekimde gerçekleşmiş gibi gelmişti. Baştaki dikine batma hissi, tahmin edilebileceği gibi yerini dalganın yıkıcı gücünün odayı sırtüstü itmesine bıraktı. Çılgınlık ve yutkunmalar eşliğinde düşen basınç odasında kollar, bacaklar ve gövdeler uçuştı. Lombozdan giren azıcık ışık da hızla söndü, içerisi ürkütücü bir karanlığa gömüldü.

Kurbanlarının göremediği dalga, balıkçı teknesinin bütün kıç tarafını kaplamış, altındaki odayı yere bastırıyordu. Suyla dolan motor bölümü Motorun ağırlığıyla ters dönmüş odayı hızla gölün dibine itti. Dalganın gücü üstlerinden geçmesine rağmen enkaz ve basınç odası kendi ağırlığıyla inişine devam etti. Basınç odası hayat kurtarıcı olmak yerine bir tabuta dönüşmüş, kurbanlarını Sibiryaya gölünün soğuk derinliklerine çekiyordu.

Lombozdaki ışık azalırken Theresa gölün dibine battıklarını biliyordu. Pitt'in son dakikada basınç odasına "mantar" dediğini hatırladı. O halde suya batmamalı, diye bir çıkarımda bulundu. Görünüşe göre odada bir sızıntı yoktu, o halde batmalarına neden olan başka bir kuvvet olmalıydı.

"Durumunuz iyiye herkes odanın bu tarafına gelsin," diye bağırdı, el yordamıyla bir uca doğru yolunu bularak. "Ağırlığın yerini değiştirmeliyiz."

Şaşkın ve hırpalanmış durumdaki arkadaşları Theresa'ya doğru ilerleyip bir araya toplandı,

karanlıkta birbirlerinin yaralarıyla ilgilenmeye çalıştı. Yer değiştiren beş yüz kiloluk ağırlık tek başına onları kurtarmayabilirdi, ama Theresa doğru bir tahminde bulunmuş ve herkesi teknenin kış tarafının bitişiğine getirmişti. Şimdi başlarının üstünde teknenin en ağır kısmı olan motor vardı. Ağırlığın kombine yoğunluğu, tam merkezin biraz dışına çıkmış ve batan enkazda açılmal bir dengesizlik yaratmıştı.

Batan tekne derinlere daldıkça basınç da artıyordu. Kapalı ek yerlerinde basınç sınırlarına yaklaşılrken odadan çatırtılar yayılıyordu. Ama yükteki yer değişikliği, düşüşün açısını yavaş yavaş etkiliyor, teknenin kış tarafını hafifçe dikleştiriyordu. Odanın içindeki kimse bu değişimi hissedemiyordu, ama oda yan yatmış güvertede kaymaya başlarken hafif bir sürtünme sesi duyuldu. Bu hareket dengesizliği artırdı ve oda gözle görülür şekilde yukarı kalktı. Eğim neredeyse kırk dereceye yükselirken basınç odası sonunda geminin kış tarafından gürültüyle kopup batan enkazdan kurtuldu.

Batmaz kapsül bir mermi gibi hızla yüzeye fırlarken odanın içindekiler kendilerini korku trenindeymiş gibi hissediyorlardı. Kamov'dan gölün yüzeyini tarayan Giordino'ya göre bu görüntü Ohio sınıfı nükleer denizaltıdan fırlatılan bir Trident füzesine benziyordu. Dalganın geçip kış tarafının batışını gördükten sonra yakınlarda bol miktarda hava kabarcığı olduğunu fark etmişti. Beyaz basınç odasının hızla yüzeye yaklaştığını tahmin etti. Oda, derinlikten biraz eğik bir şekilde kurtulduğu için yüzeye burnu yukarıda olacak şekilde çıktı, suyun iyice üstüne fırladıktan sonra tekrar yüzeye düştü. Giordino biraz yaklaşarak odanın su geçirmediğini ve hafif çalkantılı dalgalarda rahatça suyun üstünde durduğunu gördü.

Theresa ciddi şekilde hırpalanmasına rağmen odanın lombozundan mavi gökyüzünü görünce büyük bir rahatlık hissetti. Suyun üstünde sabit bir şekilde yüzdüklerini görebiliyordu. Üstlerinden bir gölge geçti ve enstitü helikopterinin güven veren görüntüsü gözüne ilişti. İçerisi yeniden aydınlanırken dönüp etrafındaki birbirine karışmış beden yığına baktı.

Şiddetli dalga herkesin bir yerlerinin morarmasına neden olmuştu, ama şaşırtıcıdır ki ciddi bir yaralanma yoktu. Balıkçı teknesinin kaptanının alnında kötü bir kesik vardı ve kanıyordu. Wofford incinen beli yüzünden yüzünü buruşturuyordu. Roy ve iki kadınsa kalıcı yaralar almamıştı. Theresa dalga çarpmadan hemen önce minderlerle kendilerini izole etmeseydiler kaç tane kemiğin kırılabileceğini düşündü. Duyularını yeniden kazanırken aklı Pitt'e kaydı ve kendilerini kurtaran adamın bu kasırgadan kurtulup kurtulamadığını merak etti.

Deneyimli NUMA başkanı dalgayla en iyi açık suda mücadele edebileceğine karar vermişti. Newport sahilinde geçen çocukluğundan beri sörf yaptığı için yaklaşan dalganın altına daldığında suların üstünde kabararak akıp gideceğini biliyordu. Araştırma ekibini basınç odasında güven altına aldıktan sonra Dräger nefes alma sistemine bağlı maskesini hızla takıp teknedeki aşağıya atlamıştı. Suyu çarpınca hızla yüzüp teknedeki uzaklaşmaya ve dalga çarpmadan önce altına girmeye çalışmıştı. Ama birkaç saniye geç kalmıştı.

Seiche dalgası o yüzeyin altına indikten hemen sonra gelmişti. Çok yüzeyde kaldığı için geçen dalganın altına kaçmak yerine dalganın yüzeyinde yükseldiğini hissetti. Hissettiği şey son hızla yükselen bir asansöre binmek gibiydi. İkiye ayrılmadan önce dalganın üstünde yüzen balıkçı teknesinin tersine Pitt su kitlesinin içine gömülmüştü ve dalganın bir parçası haline gelmişti.

Devasa dalganın hücumuyla kulakları çınlıyor, fokurdayan suyun çalkantısı görüş mesafesini sıfıra indiriyordu. Etrafındaki kargaşaya rağmen sırtındaki oksijen sayesinde, maskesinin altında normal

şekilde nefes alabiliyordu. Bir an için havada uçtuğunu sandı ve aslında bu yolculuk hoşuna bile gitti, ama dalganın altında ezilme tehlikesi bütün duyularını uyarıyordu. Havaya kalkarken suyla mücadele etmenin bir anlamı olmadığını fark edip hafifçe gevşedi.

Yukarıya doğru fırlamaya devam ederken birden bir bacağına sudan kurtulduğunu hissetti ve başı yüzeye çıkarken ışığın maskesine dolduğunu gördü. İvmesi değişti ve bu kez aşağıya doğru çekilmeye başladı. Birden dalganın en tepesine kadar çıktığını ve dalganın kenarından aşağıya düşme tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu fark etti. Yalnızca birkaç santim ötede dalganın zirvesi, dokuz metrelik bir su duvarı halinde gölün yüzeyine doğru düşmeye başlıyordu. Dalga zirveye ulaşma belirtileri gösterirken köpüklü beyaz su onun etrafını sarıyordu. Eğer o uçurumdan düşerse ve dalga tepesine dökülürse büyük su kitlesinin altında ezilebileceğini biliyordu.

Vücudunu dalganın cephesine dik olacak şekilde döndürerek kollarını ve bacaklarını çırpırmaya, bütün gücüyle dalganın tepesine yüzmeye çalıştı. Dalganın hızıyla geriye çekildiğini hissedebiliyordu. Ayaklarıyla suya biraz daha sertçe vurdu. Bir kısa mesafe koşucusunun gayretiyle dalganın üstüne atıldı, kolları ve bacakları süpersonik bir hızla çalıştı. Akan su bedenini çekmeye devam ediyor, onu bataklığın içine emmeye çalışıyordu, ama Pitt umutsuzca çabalamaya devam ediyordu.

Derken çekiş gevşedi ve dalga altından gitmiş gibi oldu. Pitt baş aşağı düştüğünü hissediyordu, bu da demekti ki, dalganın arka tarafına varmayı başarmıştı. Asansör çıktığı gibi iniyordu bu kez, ama daha kontrollü bir serbest düşüşle. Çarpışmayı bekleyerek gerildi, ama çarpışma hiç olmadı. Suyun hücum eden kuvveti hafifledi, sonra iyice dağılıp yok oldu. Pitt kabarcıkların arasında suyun altında serbestçe yüzdüğünü fark etti. Dalganın gürültülü hücumu hafiflerken göğsündeki derinlik ölçeğine baktı ve yüzeyin altı metre altında olduğunu gördü.

Sudaki yönünü yeniden bularak üstündeki titreşen yüzeye baktı. Yorgun ayaklarını tembelce çırparak yüzeye doğru ilerledi. Hâlâ gürelemeye devam eden homurtuyu takip ederek güney kıyısındaki yıkıcı randevusuna doğru hızla ilerleyen dalgayı buldu. Gürültü hafifledi ve yerini bir helikopterin pervanesinin sesine bıraktı. Suda dönünce Kamov'un gökyüzünde alçalıp kendisine doğru geldiğini gördü. Gözleriyle gölün üstünü taradı, ama balıkçı teknesini göremedi.

Giordino Kamov'u Pitt'in yanına dek indirdi ve havada asılı kaldı. Pitt yüzerek iniş kızına ulaşınca yolcu kapısı açıldı. Pitt kendini içeri çekti ve yolcu koltuğuna oturdu. Giordino hemen helikopteri hareket ettirip yükselmeye başlarken Pitt yüzündeki maskeyi çıkardı.

"Bazıları bu sörf macerası için her şeyini verir," dedi Giordino sırtarak. Arkadaşını tek parça halinde bulduğuna seviniyordu.

"Kötü bir yoldu," dedi Pitt yorgunlukla. "Ya balıkçı teknesi?"

Giordino başını iki yana salladı. "Başaramadı. Bir dal parçası gibi ikiye bölündü. Basınç odasını da kaybettiğimizi sanırken bir süre sonra yüzeye fırlayıp çıktı. Lombozdan birisinin el salladığını gördüm, bu durumda o gazoz şişesindeki herkesin sağlam olduğunu düşünebiliriz. Vereshchagin'i aradım, onları toplamaya geliyorlar."

"Son anda basınç odasını getirmek iyi fikirdi. Yoksa kurtulamazlardı."

"Dalga gelmeden önce seni yukarı çekme fırsatım olmadığı için üzgünüm."

"O zaman güzel bir gezinti fırsatını kaçırdım." O korkunç dalgadan kurtulduğu için şanslı

olduğunu düşünüyordu. Birden aklına Vereshchagin geldi. "Enstitü gemisine ne oldu?"

"Dalganın yüksekliği Listvyanka yakınlarında dört metreye düştü. Görünüşe göre Vereshchagin hiç zarar görmeden atlattı. Rudi güvertede birkaç şezlongun yerinin değiştiğini söylüyor, ama onun dışında iyilermiş. Köyün epey zarar gördüğünü düşünüyorlar."

Pitt kokpitin altındaki mavi suya baktı, ama basınç odasını göremedi.

"Ne kadar uzağa geldim?" diye sordu sonunda nefesini toparlayarak. Hırpalayıcı yolculuk etkisini göstermeye başlamıştı. Vücudunda bir düzine kadar noktanın acıdığını hissediyordu.

"Beş kilometre kadar," dedi Giordino.

"Altın madalya kazanılacak bir süre," dedi alnındaki suyu silerek.

Giordino helikopteri kuzeye döndürerek artık sakin olan göle doğru alçaldı. İleride suda beyaz bir cisim görünüyordu şimdi. Suda inip kalkan odanın yanma vardıklarında Giordino, Kamov'u yavaşlattı.

"Bahse girerim o tankın içindeki hava çok kötü olmuştur."

"Karbondiyoksit zehirlenmesi yaşamalarına kadar daha birkaç saat var," dedi Pitt. "Vereshchagin'ın gelmesi ne kadar sürer?"

"Doksan dakika kadar. Ama korkarım biz o zamana kadar burada bekleyip onlara arkadaşlık edemeyiz," dedi Giordino boşalan yakıt tankını göstererek,

"Sen nezaket gösterip gemiye geri dönersen ben onlara terk edildiklerini söyleyeceğim."

"Aldığın soğuk göl suyu sana yetmedi değil mi?" Helikopteri suyun birkaç metre üstünde kalacak şekilde alçalttı.

"Senin Rocky Dağları'nın saf kaynak suyuna bağımlılığın gibi bir şey bu," diye karşılık verdi Pitt. "Yalnız dikkat et Alexander bizi ezip geçmesin." Maskesini yeniden yüzüne taktı.

Kapıdan atlayıp odanın birkaç metre ilerisine düştü. Giordino helikopteri yaklaşan araştırma gemisine doğru çevirdi. Pitt basınç odasına doğru yüzüp lombozdan içeri baktı.

Theresa, Pitt'in maskesini lombozda görünce şaşkınlıkla yutkundu.

"Yaşıyor," dedi hayretle. Yeşil gözleri tanıdı.

Diğerleri de lomboza toplanıp Pitt'e el salladı. Onun dalgayla beş kilometre uzağa sürüklendikten sonra helikopterle geri geldiğinden habersizdiler.

Pitt eldivenli elini kaldırıp işaret parmağıyla başparmağını birleştirdi.

"İyi olup olmadığınızı soruyor," dedi Roy.

Tadana lomboza yaklaşıp başını salladı, Pitt'in hareketini tekrarladı. Pitt daha sonra saatini işaret edip işaret parmağını kaldırdı;

Tatiana yine başını salladı. "Bir saat," dedi diğerlerine. "Yardım yolda."

"Artık biraz rahatlayabiliriz sanırım," dedi Wofford. Roy'la birlikte minderleri düzelterek herkesin rahatça oturmasını sağladı.

Pitt odanın etrafında dolaşıp bir hasar ya da sızıntı belirtisi olup olmadığını kontrol etti. Odanın batmadığından emin olduktan sonra üst ösmına tırmanıp beklemeye başladı. Berrak öğleden sonra havasında Vereshchagin kolayca görebiliyor, kendilerine doğru gelişini izliyordu.

Bir saatten biraz sonra gemi yanlarına vardığında Giordino büyük vinci hazırlamıştı bile. Orijinal nakliye kablosu hâlâ basınç odasına bağlı duruyordu. Bu yüzden Pitt'in yapması gereken tek şey bu kabloları toplayıp vincin kancasına asmaktı. Basınç odası Vereshchagin'ın kış tarafına kaldırılırken Pitt devasa beyaz bir aygıra biniyormuş gibi basınç odasının üstünde oturuyordu. Basınç odasının kızakları yere değince Pitt yere atlayıp kilitli giriş kapağını açtı. Gunn koşup başını içeri uzattı, Theresa ve Tatiana'nın ardında üç adamla birlikte dışarı çıkmasına yardım etti.

"Tanrım, bu çok güzel," dedi Wofford temiz havayı içine çekerek.

Dışarı en son çıkan Rus balıkçı sendeleyerek geminin küpeştesine gitti, yaşlı balıkçı teknesini aradı.

"Dalgada parçalanıp dibe indiğini söyleyebilirsin," dedi Pitt, Tatiana'ya.

Tatiana bu sözleri tercüme ederken kaptan başını iki yana sallayıp ağlamaya başladı.

"Dalga geçtikten sonra ortaya çıkmama inanamadık," dedi Theresa, Pitt'e hayranlıkla bakarak. "Nasıl hayatta kaldın?"

"Bazen şansım yaver gidiyor," dedi Pitt sırtarak. Sonra omuz çantasını açıp içindeki dalış ekipmanını gösterdi.

"Tekrar teşekkürler," Theresa. Diğer ekip üyeleri de övgüleriyle ona katıldı.

"Bana teşekkür etmeyin," dedi Pitt. "Al Giordino'ya ve uçan basınç odasına teşekkür edin."

Giordino vincin yanından gelip şakacı bir şekilde selam verdi. "Umarım bu konserve kutusundaki yolculuğunuz fazla sert geçmemiştir."

"Hayatlarımızı kurtardınız Bay Giordino," dedi Theresa. Al'in elini minnetle sıkıp bırakmadı.

"Lütfen bana Al de," dedi İtalyan. Hollandalı güzel kadının bakışları karşısında gevşemişti.

"Bir langırt makinesindeki bilyenin neler hissettiğini artık çok iyi anlıyorum," diye mırıldandı Roy.

"Sence gemide votka var mıdır?" diye inledi Wofford sırtını ovuşturarak.

"İngiltere'de yağmur yağar mı?" diye karşılık verdi Gunn bu soruya kulak misafiri olarak. "Bu taraftan baylar ve bayanlar. Gemi doktoru sizi muayene etsin, sonra kamarada dinlenebilir ya da mutfakta bir şeyler içebilirsiniz. Listvyanka darmadağın oldu, bu yüzden sizi yarın sabaha kadar kıyıya çıkaramayacağız zaten."

"Al neden sen revire giden yolu göstermiyorsun? Ben önce Rudi'yle biraz konuşmak istiyorum" dedi Pitt.

"Benim için bir zevktir," dedi Giordino, Theresa'nın kolunu tutup onu ve diğerlerini geminin minik revirine götürürken.

Rudi, Pitt'in yanına gelip omzunu sıvazladı. "Al bize, senin sudaki maceranı anlattı. Dalganın üstünde olacağını bilseydim sırtına bazı ölçüm aletleri takardım," diye sırıttı.

"Bir tekila içerken sana sıvı dinamikleriyle ilgili deneyimlerimi memnuniyetle anlatabilirim," diye

karşılık verdi Pitt. "Kıyıdaki hasar ne durumda?"

"Uzaktan gördüğümüz kadarıyla Listvyanka fırtınayı tek parça halinde atlattı. Dalga rıhtımı yuttu, şu anda ana caddede oturan birkaç tekne var, ama hasarın geri kalanı suyun kenarındaki bazı dükkânlarla sınırlı. Telsizden yaralanma haberleri almadık, bu yüzden uyarımızın işe yaradığı belli."

"Potansiyel artçı şoklara hazır olmalıyız."

"Golden, Colorado'daki Ulusal Deprem Enformasyon Merkezi'yle uydu bağlantısını açık tutuyorum. Bir deprem gördükleri anda bize bildirecekler."

Gölün üstüne alacakaranlık çökerken Vereshchagin Listvyanka'nın Uman köyüne doğru yol alıyordu. Mürettebat meydana gelen hasarı görmek için araştırma gemisinin ön güvertesine toplanmıştı. Dalga bir çekiç gibi inmiş, su kıyısında bulunan ağaçları dümdüz etmiş, küçük binaları parçalamıştı. Ama kasabanın ve limanın büyük bir bölümü dalgayı en az zararlarla atlattı. Araştırma gemisi hasarlı kıyıda iki kilometre açığa demirledi. Kasabalı selin tahribatını temizlemek için gece boyu çalışırken eski Belarus traktörün uğultusu duyuluyordu.

Gemi mutfağındaki Roy, Wofford ve balıkçı teknesinin kaptanı bir köşede oturmuş, Altai votkasını cömertçe paylaşan Rus mürettebatla kadeh tokuşturuyordu. Pitt, Giordino ve Sarghov odanın karşısında Theresa ve Tatiana'yla birlikte fırında mersin balığından oluşan akşam yemeğini bitirmek üzereydi. Tabakları temizlendikten sonra Sarghov isimsiz bir şişe çıkarıp birer kadeh yemek sonrası içkisi doldurdu.

"Sağlığımıza," dedi Giordino. İki kadına kadeh kaldırırken kadehi Theresa'nınkiyle buluştu.

"Sayenizde sağlığımız çok iyi," dedi Theresa gülerek. İçkisinden bir yudum alınca gülümsemesi soldu, gözleri yerinden çıkacakmış gibi oldu.

"Bu nedir?" dedi boğuk bir sesle. "Çamaşır suyuna benziyor."

Sarghov derin bir kahkaha attı. "Samogon. Eski bir dostumun köyünde buldum. Amerika'da kaçak içki denen şeye benziyor galiba."

Theresa yarısı dolu kadehi kendisinden uzaklaştırırken masadakiler gülüştü. "Sanırım ben votka içeceğim," dedi Theresa, diğerleriyle birlikte gülerek.

"Söyleyin bakalım, iki güzel genç kadın bu büyük, kötü Baykal Gölü'nde petrol arayıp ne yapıyor?" diye sordu Pitt içkisini bitirerek.

"Avarga Petrol Konsorsiyumu'nun gölün doğusundaki bölgelerde petrol ve maden arama hakkı var," diye cevap verdi Tatiana.

"Baykal Gölü kültürel bir hazine. Birleşmiş Milletler Dünya Hazinesi statüsüne sahip ve dünyanın her yerindeki çevreciler için bir ikon," dedi Sarghov, bu tertemiz gölün sularının üstünde bir petrol kuyusu görme olasılığı karşısında açıkça rahatsız olarak. "Gölde nasıl arama yaparsınız?"

Tatiana başını öne arkaya salladı. "Haklısınız. Baykal'a kutsal su olarak saygı duyuyoruz ve göle petrol kuyuları dikmek gibi bir niyetimiz asla olamaz. Eğer petrolün varlığı ve ulaşılabilir yerde olduğu kanıtlanırsa, bu depolara ulaşmak için gölün doğu bölgelerini eğimli bir açıyla kazıp derinlere ulaşırız."

"Mantıklı," dedi Giordino. "Meksika Körfezi'nde her zaman eğimli, hatta yatay delme bile

yapıyorlar. Ama Rotterdam'dan gelen bu güzel meleğin varlığını hâlâ açıklamadınız," diye ekledi, Theresa'ya gülümseyerek.

Theresa bu iltifat karşısında kıpkırmızı oldu. "Amsterdam. Aslında Amsterdamlıyım. Sarhoş Amerikalı çalışma arkadaşlarım ve ben Shell Petrol için çalışıyoruz. Konuşurken başparmağıyla uzak köşeyi işaret etti. Roy ve Wofford, Rus arkadaşlarıyla gürültülü bir şekilde müstehcen espriler yapıyordu.

"Avarga Petrol'ün ricası üzerine geldik," diye devam etti. "Bilindik nedenlerden ötürü arama ekipmanları yok. Şirketim, Batı Sibiryaya petrol sahalarının yanı sıra Baltık'ta da arama çalışması yaptı. Avarga Petrol'le birlikte umut vaat eden bazı bölgeler için ortak, geliştirme fırsatı arıyoruz. Buraya gelip gölü birlikte aramamız çok doğal."

"Dalga vurmadan önce hiç petrol sahası buldunuz mu?" diye sordu Pitt.

"Yalnızca hidrokarbon sızıntıları arıyorduk ve potansiyel yatakları ölçecek sismik ekipmanımız yoktu. Tekneyi kaybettiğimizde sızıntıya benzeyen herhangi bir şeyle karşılaşmamıştık."

"Petrol sızıntısı mı?" diye sordu Sarghov.

"Evet, ilkel olsa da petrol yataklarını bulmanın sık görülen bir yoldur. Bir su ortamında tabandan sızan petrol yüzeye yayılır. Çökelti derinliklerini belirleyen ve tabanın jeolojik görüntüsünü veren sismik aygıtların bulunmadığı günlerde petrol sızıntıları hidrokarbon birikintilerini bulmanın gerçek yoluydu."

"Balıkçılar yüzey trafiğinin yoğun olmadığı bölgelerde sızıntı olduğunu bildirmiş," diye açıkladı Tatiana. "Bunlar delmenin ekonomik olmayacağı küçük birikintiler de olabilir elbet."

"Gölün derinliği düşünülürse oldukça pahalı bir iş olacak," dedi Pitt.

"İş demişken, Bay Pitt, siz ve NUMA ekibi bu Rus gemisinde ne arıyor?" diye sordu Tatiana.

"Alexander ve Gölbilim Enstitüsü'nün konuklarıyız," diye cevapladı Pitt, kadehini Sarghov'a doğru kaldırarak. "Göldeki akıntıları ve bölgeye özgü hayvan ve bitki örtüsüne etkilerini incelemek için ortak bir girişimde bulunuyoruz."

"Peki, o seiche dalgasını nasıl o kadar önceden bilebildiniz?"

"Algılayıcı kutularımız sayesinde. Gölde suyun derinliğini, basıncı gibi şeyleri ölçen yüzlerce algılayıcı kutumuz var. Al helikopterden ekmek kırıntısı gibi bütün göle serpiştirdi onları. Tesadüfen gölün Olkhon Adası yakınındaki bir bölümünü inceliyorduk. Orada algılayıcı kutu yoğunluğumuz çok fazla. Rudi sualtı heyelanının belirtilerini ve sonuç olarak oluşan seiche dalgasını çabucak tanıdı."

"Çok şanslıyız," dedi Theresa. "Eminim çok sayıda insan şanslıydı bugün."

"Al, felaketlerin kokusunu önceden alır," dedi Pitt sırtarak.

"Sibiryaya'ya bir şişe Jack Daniels olmadan gelmek gerçek bir felaketti," dedi Giordino yüzünde ekşi bir ifadeyle içkisini içerken.

"Mevcut verilerimizin bu olayla bozulması çok yazık oldu," dedi Sarghov bunun bilimsel etkilerini düşünerek. "Ama dalganın oluşumu ve hareketiyle ilgili heyecan verici veriler var elimizde."

"Şu algılayıcı kutular, depremin merkezini bulabilirler mi?" diye sordu Tadana.

"Eğer gölün altında olduysa," diye karşılık verdi Pitt.

"Rudi yarın bilgisayarları kurcalayıp tam yerini çıkarıp çıkaramayacağına bakacak. Konuştuğu deprem uzmanları depremin merkezinin gölün kuzeybatı köşesine yakın olduğunu söylüyor," dedi Giordino. Mutfağı tarayıp Gunn'ı göremeyince ekledi. "Şu anda bile köprüde bilgisayarıyla konuşuyor olabilir."

Tatiana içkisinin son yudumunu alıp saatine baktı. "Yorucu bir gündü. Korkarım artık yatmam gerekiyor."

"Sana katılıyorum," dedi Pitt esnemesini bastırarak. "Kamarana kadar sana eşlik edebilir miyim?" diye sordu masum bir şekilde.

"Bu hoş olur."

Sarghov onlarla birlikte ayağa kalkıp herkese iyi geceler diledi.

"Sanırım siz fırında alaskanın servis yapılmasını bekliyorsunuz?" dedi Pitt, Theresa ve Giordino'ya gülerek.

"Aç kulaklarım Hollanda hikâyelerini bekliyor." Giordino sırtarak Theresa'ya bakıyordu.

"Karşılığında derinlerin hikâyeleri var mı?" diye sordu Theresa da gülerek.

"Burada kesinlikle derin bir şeyler var." Pitt gülerek iyi geceler diledi.

Pitt kibarca Tatiana'ya kış tarafındaki kamarasına kadar eşlik edip geminin ortasındaki kendi kamarasına geri döndü. Gün içinde gelişen olaylar bütün gücünü tüketmişti. Ranzasına uzanıp ağrıyan kaslarını gevşetmek ona çok iyi geldi. Fiziksel olarak tükenmiş olsa da uykuya çok zor daldı. Zihni inatçı bir şekilde günün olaylarını durmadan tekrarlıyordu ki sonunda uykunun ağırlığı üstüne çöktü.

Daha uykuya dalalı dört saat olmuştu ki Pitt birden uyanıp doğruldu. Ortalık sessiz olmasına rağmen hisleri bir şeylerin yolunda gitmediğini söylüyordu. Abajurunu yakıp ayağa kalktı, ama neredeyse düşüyordu. Gözlerim ovuşturarak uyanmaya çalışırken geminin kış tarafına doğru neredeyse on derece yattığını fark etti.

Hızla giyinip ana güverteye çıkan merdivenleri tırmandı, koşar adımlarla koridordan geçti. Koridor ve açık güverte tamamen boştu, pruvaya doğru yürürken gemi garip biçimde sessizdi. Geminin motorları kapanmıştı ve yalnızca makine dairesindeki yardımcı jeneratörün uğultusu gecenin sessizliğini dolduruyordu.

Köprüye çıkan merdivenleri tırmanıp kapıdan girdi, içeriye baktı. Canı sıkılarak içerisinin boş olduğunu gördü. Kendisinin gemide bulunan tek adam olup olmadığını merak ederek kontrol panelini taradı, TRE-VOGA yazılı kırmızı ahşap düğmeyi buldu. Düğmeye basınca bütün gemide çalmaya başlayan alarm çanları gecenin sessizliğini böldü. Saniyeler sonra Vereshchagin'in adaleli kaptanı öfkeli bir boğa gibi köprüye daldı.

"Neler oluyor burada?" dedi kekeleyerek. Gecenin bir yarısı İngiliz-cesini toparlamaya çalışıyordu. "Nöbetçi Anatoly nerede?"

"Gemi batıyor," dedi Pitt sakin bir şekilde. "Bir dakika önce köprüye geldiğimde nöbetçi filan yoktu."

Geminin eğik durumunu ilk kez fark eden kaptanın gözleri irileşti.

"Bize güç gerekli!" diye bağırdı, makine dairesinin telefonuna uzanarak. Ama ahizeyi yakalarken köprü birden simsiyah oldu. Geminin elektriği kesilirken direk ışıkları, kamara ışıkları, konsol göstergeleri her şey karardı. Alarm çanları bile sustu.

Küfreden kaptan elini kontrol panelinin üstünde dolaştırıp acil durum aküsü düğmesini aradı. Köprü düşük seviyede ışıkla aydınlandı. Işıklar titreşirken Vereshchagin'm başmakinisti nefes nefese köprüye daldı. Sakalı güzelce biçimlendirilmiş olan iriyarı adam, panik halde gökyüzüne baktı.

"Kaptan, makine dairesinin kapısı sımsıkı kapalı. İçeri girmenin bir yolu yok. Yarısına kadar suyla dolmuş olabilir."

"Birisi kapıyı mı kilitlemiş? Neler oluyor... Demir atmışken neden batıyoruz?" diye sordu kaptan, bir cevap arayarak.

"Görünüşe göre safra taşmış ve alt güverte kış tarafından hızla su alıyor," dedi makinist. Solukları yavaş yavaş düzene giriyordu.

"Gemiyi terk etmeye hazırlansanız iyi olur," dedi Pitt mantıklı bir sesle.

Bu sözler kaptanı iliklerine dek dondurdu. Bir gemi kaptanı için gemisini terk etme emri insanın kendi çocuğunu vermeyi kabul edişiyle aynı şeydi. Ruh bu kadar parçalayan başka bir emir olamazdı. Geminin sahibine cevap vermenin acısıyla, sigorta şirketleriyle ve olaydan sonraki denizcilik sorgu kuruluyla yüzleşmek çok zordu. Ama mürettebatın korkuyla kaçışmasını seyrettikten sonra cansız ahşap ve çelik yığınının gözlerinin önünde kaybolduğunu görmek daha da zordu. İnsanın sevdiği aile arabası gibi gemilerin çoğu da kaptan ve mürettebatı için kendisine has sıkıntıları, tuhaflıkları ve kişilik özellikleriyle bir kişiliğe bürünürdü. Çoğu kaptan komutasındaki gemiyle aşk yaşamakla suçlanırdı. Kaptan Kharitonov da böyleydi.

Yorgun kaptan gerçeği biliyordu, ama dile getiremiyordu. Yüzünde haşın bir ifadeyle emri iletmesi için başmakiniste işaret verdi.

Pitt gemiyi yüzer halde tutmak için çözümler düşünerek kapıdan çıkmıştı bile. Dalış takımını almak ve makine dairesine girmek aklından geçen ilk şeydi, ama önce zincirli kapakla uğraşması gerekiyordu. Hem sonra ne olacaktı? Eğer su baskınının nedeni makine dairesinin altındaki büyük bir delikse suyu engellemek için yapabileceği fazla bir şey olmazdı.

Birden kalabalıklaşan güvertede Giordino ve Gunn'la karşılaşınca aradığı cevabı buldu.

"Islanacağız galiba," dedi Giordino telaşsız bir şekilde.

"Makine dairesi kilitli ve su alıyor. Uzun süre suyun üstünde kalmaz," dedi Pitt, eğimli arka güverteye bakarak. "Helikopteri ne kadar sürede ısıtabilirsin?"

"Olmuş bil," dedi Giordino. Sonra Pitt'in cevabını beklemeden kış tarafına koştu.

"Rudi denizden aldığımız araştırma ekibinin güvenli bir şekilde güverteye çıkıp cankurtaran botunun yanında toplanmasını sağla. Sonra bak bakalım kaptanı demir halatını serbest bırakmaya ikna edebilecek misin," dedi ince ceketiyle titreyen Gun'a.

"Gizli kozun ne?"

"As olduğunu umuyorum," dedikten soma arka tarafta gözden kayboldu.

Kamov gece gökyüzüne doğru yükselerek bir an için batmakta olan araştırma gemisinin üstünde

asılı kaldı.

"Önce kadınlar ve çocuklar' sözünü unutuyor muyuz?" diye sordu pilot koltuğundaki Giordino.

"Rudi'yi araştırma ekibini toplamaya gönderdim," dedi Pitt, Giordino'nun Theresa'yla ilgili gerçek endişesini anlayarak. "Üstelik kimsenin ayağı ıslanmadan geri döneceğiz."

Kokpitten bakınca geminin hatlarının acil güverte ışıklarından çok sahil ışıklarıyla aydınlandığını gördüler. Pitt sessizce sözlerinin doğru olmasını diledi. Araştırma gemisi kış tarafına doğru hızla batıyordu. Su seviyesi alt güverteyi geçmişti, kısa süre içinde açık kış güvertesine süzölmeye başlayacaktı. Giordino içgüdüsel olarak Listvyanka'ya doğru uçarken Pitt bakışlarını batan Vereshchagiri'den köyün açığında demirlemiş dağınık deniz araçlarına çevirdi.

"Özel bir şey mi arıyorsun?" diye sordu Giordino.

"Tercihen güçlü bir çekici," dedi Pitt gölde böyle bir gemi olmadığını bilerek. Aşağıdaki tekneler araştırma ekibinin kiraladığı küçük balıkçı tekneleri gibiydi. Birkaç tanesi dalganın gücüyle kıyıya çıkmıştı.

"Şu koca oğlana ne dersin?" diye sordu Giordino. Körfezde yoğun ışığın bulunduğu dört kilometre ötedeki bir yeri işaret ediyordu.

"Dün gece geldiğimizde burada değildi, belki yeni geliyordur. Bir bakalım."

Giordino helikopteri ışıklara doğru yatırdı, az sonra bir geminin hatlarını görebildiler. Helikopter yaklaşırken Pitt geminin kabaca altmış metre uzunluğunda bir yük gemisi olduğunu gördü. Gövdenin siyah boyası kahverengi pas lekeleriyle buruşmuştu. Geminin ortasından yükselen mavi bacanın üstünde altın rengi bir kılıç logosu bulunuyordu. Belli ki, yaşlı gemi onlarca yıldır gölde sefer yapıp Listvyanka'dan Baykal kıyılarının kuzeyindeki uzak köylere kömür ve kereste taşıyordu. Giordino geminin sancak tarafına doğru alçalırken Pitt kış tarafına monte edilmiş büyük, siyah bir vinç gördü. Gözleri bacaya dönerken başını iki yana salladı.

"Durum iyi görünmüyor. Buraya demirlemiş, üstelik bacasından duman da çıkmıyor, demek ki makineleri soğuk. Onu devreye sokmak çok zaman alır." Pitt başını köye doğru eğdi. "Sanırım hız güce tercih etmek zorundayız."

"Hız mı?" diye sordu Giordino, Pitt'in bakışlarını takip edip helikopteri köye doğru döndürürken.

"Hız," diye doğruladı Pitt. Uzakta suda inip kalkan parlak renkli ışık yığını işaret ediyordu.

Vereshchagin'in güvertesindeki düzenli boşaltım işlemi sürüyordu. İki cankurtaran botu mürettebatın yarısını almıştı ve suya indirilmek üzere bekliyordu. Gunn geriye kalan bilim adamı ekibi ve mürettebatın yanından geçip arka tarafa doğru ilerledi, bir güverte aşağıya indi. Gemiye dolan su geçidin arka tarafında güvertenin üstüne yükselmişti, ama Gunn'ın durduğu yerde yalnızca ayak bileğine kadar geliyordu. Konuk kamaraları yakınındaydı. Suyun kamaraları doldurması için daha çok yükselmesi gerektiğini görünce rahatladı.

Buz gibi su baldırlarına dek gelirken Theresa ve Tatiana'nın paylaştığı ilk kamaraya yaklaşırken ürperdi. Bağırarak ve kapıyı yumruklayarak kilitsiz kapıyı açtı. İçerisi boştu. Hiç eşya yoktu ki, bu hiç şaşırtıcı değildi, çünkü kadınlar gemiye yalnızca üzerlerindeki giysilerle gelmişlerdi. Yalnızca dağınık örtüler daha önce orada olduklarını gösteriyordu.

Kapıyı kapatıp hemen bitişikteki kamaraya geçti. Dondurucu su uyluklarına yükselirken yüzünü

buruşturdu. Yine bağırıp yumrukladıktan sonra suyun direncine karşı kapıyı itti. İçeriye girerken bu kamarayı Roy ve Wofford'un paylaştığını hatırladı. Loş acil ışıklarının altında buranın da ilk kamara gibi boş olduğunu gördü, ama iki yatak da yatılmış gibi dağınıktı.

Dondurucu su bacaklarını binlerce iğne batıyormuş gibi acıtırken, araştırma ekibinin üst güverteye çıkmış olduğunu düşünüp rahatladı. Yalnızca balıkçı teknesinin kaptanının kamarası kalmıştı bakılması gereken, ama su göğsüne kadar yükselmişti. Hipotermi geçirme fırsatını geri çevirerek döndü, üst güverteye çıktı. Üçüncü cankurtaran botu suya indirilirken ana güverteye geldi. Güvertede kalan bir avuç mürettebatın arasında petrol arama ekibinin olmadığını gördü. Rahatlayarak tek bir sonuca varması gerektiğini düşündü. İlk iki cankurtaran botuyla gitmiş olmalıydılar.

Ivan Popovich ranzasına gömülmüş uyuyordu. Rüyasında Lena Neh-ri'nde balık avladığını görürken derin bir homurtuyla uyandı. Listvyanka'nın kayaklı küçük yolcu feribotu Vokshod'un al yanaklı kaptanı kaim kürk paltosunu giyip yarı uykulu bir şekilde sendeleyerek minik kamarasından çıktı, feribotun kıç tarafına gitti.

Bir anda gözlerini yakan projektörlerle yüz yüze geldi. Yüksek gürültünün eşlik ettiği büyük bir kuvvet soğuk hava üflüyordu. Derken ışıklar yavaşça güverteden uzaklaştı, bir an havada asılı kaldıktan sonra dönüp kayboldu. Helikopter pervanesinin yankısı gecenin sessizliğinde hızla zayıflarken Popovich retinalarının önünde dans eden noktacıkları silmek için gözlerini ovuşturdu. Gözlerini yeniden açtığında şaşkınlıkla karşısında bir adam dikildiğini fark etti. Adam uzun boylu, siyah saçlıydı, dostça gülümsemesiyle beyaz dişleri görünüyordu. Yabancı sakin bir sesle, "İyi akşamlar. Teknenizi ödünç alabilir miyim?" dedi.

Yüksek hızlı feribot, Vereshchagin'e kadar olan kısa mesafeli yolculuğu için ikiz kayaklarının üstünde hızla ilerlerken çığlıklar atıyordu. Popovich feribotu doğruca batan geminin pruvasına yöneltti, sonra becerikli bir şekilde dönüp gazı kesti, araştırma gemisinin pruvasında birkaç metre ötede durdu. Pitt feribotun küpeştesinden batmakta olan gri gemiye baktı. Gemi korkunç şekilde kıç tarafına doğru yatmıştı, pruvası yirmi dereceelik bir açıyla gökyüzünü gösteriyordu. Su alan gemi çok tehlikeli bir durumdaydı, suyun altına girebilir ya da her an tersyüz olabilirdi.

Geminin çapa zinciri kesilirken yukarıdan büyük bir metal şangirtısı duyuldu. Dokuz metrelik ağır zincir peşinde ip halat ve çapa hattının nerede kesildiğini gösteren şamandırayla birlikte güvertede ve geminin kenarında şangırdadı. Son halka da yüzeyin altına girerken Pitt geminin azalan gerilim ve çapa demirinin ağırlığından kurtulması yüzünden birkaç metre yükseldiğini fark etti.

"Çekme halatı geliyor," diye bağırdı biri yukarıdan.

Yukarı bakan Pitt pruva küpeştesinin yakınında dikilen Giordino ve Gunn'ı görünce rahatladı. Bir saniye sonra ağır halatı kenardan atıp suyun kıyısına kadar indirdiler.

Popovich hemen anladı. Deneyimli kaptan vakit yitirmeden teknesini geri geri halatın sarktığı yere yanaştırdı, Pitt'in halatı tekneye bağlamasını bekledi. Halatı hızla bocurgata bağlayan Pitt ayağa fırlayıp Popovich'e başparmaklarıyla tamam işareti yaptı.

"Halat bağlandı. Çek bizi Ivan," diye bağırdı.

Popovich dizel motoru vites taktı, çekme halatı gerilene kadar biraz ilerletti, sonra yavaşça daha fazla gaz verdi. Feribotun pervaneleri suda çırpmırken Popovich tedbirli davranıp zaman kaybetmeden gazı sonuna kadar açtı.

Kıç taralında duran Pitt ikiz motorun inlediğini duyabiliyordu. Pervaneler suya gömülürken su kopurdu, ama ileriye doğru bir hareket hissedilmedi. Pitt fili çekmeye çalışan bir sivrisinek gibi olduklarını biliyordu, ama bu sineğin ısırtığı kötüydü. Feribot altmış kilometre hız yapma kapasitesine sahipti ve 1000 beygir gücündeki ikiz motoru döndürme gücü üretiyordu.

İlk hareketi kimse hissetmedi, ama Vereshchagin önce santim santim, sonra metre metre ilerlemeye başladı. Giordino ve Gunn bir avuç mürettebat ve kaptanla birlikte nefeslerini tutmuş, köye doğru çekilirken köprüden onları seyrediyordu. Popovich hiç enerji harcamadan kıyıya giden en yakın yolu seçti.

Gemi ve feribot bir kilometre gitmişti ki, Vereshchagin'in gövdesinden çatırtılar ve iniltiler yükselmeye başladı. Su alan kıç tarafı ve suyun üstündeki pruvası arasında geminin kontrolünü ele geçirme savaşı sürüyordu, yaşlı geminin yapısal bütünlüğünü tehdit eden bir savaş. Pitt gergin bir şekilde çekme halatının yanında dikilmiş gri geminin titreyişini seyrediyordu. Vereshchagin batacak olursa, feribotu da beraberinde götürmesin diye halatı hemen çözmek zorunda kalacaktı.

Dakikalar saat kadar yavaş geçerken kıç tarafı göle gittikçe daha fazla batan Vereshchagin sürünerek kıyıya yanaştı. Geminin derinliklerinden metalik bir homurtu daha koptu ve bütün gemi sarsıldı. Köyün ışıklarıyla aydınlanan gemi sıcak sarı bir parlaklık halinde adım adım kıyıya yaklaştı. Popovich feribotu hasar görmüş marina rıhtımlarının yanındaki küçük, kayalık sahile sürdü. Seyredenler için feribotu karaya oturtmaya çalışıyormuş gibi görünüyordu, ama herkes gelmeye devam etmesi için dua ediyordu. Motorlarının kükremesi kasabanın binalarında yankılanırken Popovich kıyıya birkaç metre kalana kadar ilerlemeye devam etti. Boğuk sürtünme sesi Vereshchagin'in gövdesinin sonunda karaya oturduğunu söylüyordu.

Feribotun kaptanı Popovich geminin karaya oturduğunu duymaktan çok hissetti ve hemen aşırı ısınmış motoru kapattı. İki gemiyi de ölümcül bir sessizlik kaplarken motorların yankılanan sesi kesildi. Derken gürültülü sevinç çılgınlıkları ortalığı kapladı. Önce cankurtaran botlarıyla karaya varan gemi mürettebatı, ardından sahilde onları seyreden köylü kalabalığı ve en son da Vereshchagin 'de kalan adamlar Pitt ve Popovich'in kahramanca çabalarını alkışlıyordu. Popovich onlara karşılık vererek iki kez düdüğü çaldı, sonra kıç tarafına gidip Vereshchagin'in köprüsündeki adamlara el salladı.

"Teşekkürler kaptan. Dümendeki beceriniz, piyanodaki Rachmaninoff la aynıydı," dedi Pitt.

"Eski gemimin battığını görmeye dayanamazdım," dedi Popovich, Vereshchagin'e nostaljik bir şekilde bakarak. "O babuşkanın güvertelerini temizleyerek işe başladım ben." Sırıttı. "Kaptan Kharitonov aynı zamanda eski bir dostumdur. Devletle başının derde girmesini istemezdim."

"Sayenizde Vereshchagin yeniden Baykal'ın sularında dolaşacak. Eminim Kaptan Kharitonov o zaman da gemisinin dümeninde olacak."

"Umarım. Bana telsizden bunun bir sabotaj olduğunu söyledi. Belki şu çevreci gruplardan biridir. Baykal'ın sahibiymiş gibi davranıyorlar."

Bu düşünce Pitt'in aklına ilk kez geliyordu. Durum sabotaj gibi görünüyordu, ama kim yapmıştı? Ve ne amaçla? Belki Sarghov cevabı bilirdi.

Yerliler neredeyse felakete dönüşecek olayın ardından yardıma koşarken gecenin ilerleyen saatlerinde kasabada telaşlı bir hareket vardı. Balıkçı tekneleri mekik gibi gidip gelerek mürettebatı kıyıya taşıyor, diğerleri karaya oturan gemiyi boşaltmaya yardım ediyordu. Birkaç saat önceki sel

yüzünden zemini hâlâ ıslak olan balık paketleme tesisi mürettebat ve bilim adamlarının toplanıp dinlenmesi için açıldı. Balıkçıların konuksever eşleri kahve ve votkanın yanında iştahı olanlar için taze tütsülenmiş omul servisi yaptı.

Pitt ve Popovich depoya girerken alkışlarla karşılandı. Kaptan Kharitonov, iki adama minnetle teşekkür etti. Yapmayacağı bir şey yaparak eski dostunu içtenlikle kucakladı.

"Vereshchagin'i kurtardın. Sana minnettarım yoldaş."

"Yardım edebildiğime sevindim. Ama feribotumu kullanmayı akıl eden Bay Pitt'ti."

"Umarım bir dahaki sefere gecenin bir yarısı seni uyandırmak zorunda kalmam, Ivan." Pitt gülümseyerek Popovich'in ayağındaki terliklere baktı. Kaptan Kharitonov'a dönerek, "Bütün mürettebat karaya çıktı mı?" diye sordu.

Kaptanın yüzünde rahatsız bir ifade belirdi. "Köprü nöbetçisi Anatoly yok. Dr. Sarghov da kayıp. Ben de onun sizinle olmasını umuyordum."

"Alexander mı? Hayır, bizimle değil. Akşam yemeğinden beri onu görmedim."

"Cankurtaran botlarında da değildi," dedi Kharitonov.

Durgun görünen Giordino ve Gunn başları önde Pitt'e yaklaştı.

"Kaybolan bir tek o değil," dedi Giordino konuşmalarına kulak misafiri olarak. "Kurtardığımız bütün petrol arama ekibi de kayıp. Hiçbiri cankurtaran botlarına binmemiş, ama kamaralarında da değillerdi."

"Balıkçının ki hariç bütün kamaralara baktım," dedi Gunn başını sallayarak.

"Kimse gemiden ayrıldıklarını görmemiş mi?"

"Hayır," dedi Giordino, başını hayretle iki yana sallayarak. "İz bırakmadan gitmişler. Sanki hiç gelmemiş gibi."

Güneş birkaç saat sonra güneydoğu ufkunda yükselirken Vereshchagin'in tehlikeli durumu iyice belirginleşti. Makine dairesi, kış ambarı ve alt kamaralar tamamen su altında kalmış, su ana güvertenin üçte birini kaplamıştı. Kıyıya çekilmeseydi kaç dakika daha suyun üstünde kalacağı tahminlere kalmıştı, ama cevap herkes için açıktı: çok uzun bir süre değil.

Seiche dalgasıyla yerle bir olan bir turist kioskunun kalıntıları arasında duran Pitt ve Kaptan Kharitonov karaya oturmuş araştırma gemisini inceliyordu. Pitt kış tarafından bir çift parlak siyah nerpanın yüzeye çıkıp küpeşeden geçtiğini gördü. Gölde yaşayan ceylan gözlü küçük fok balıkları su basmış kış tarafında tembel tembel yüzüp yiyecek aramak için suyun altında kayboldu. Pitt fok balıklarının yüzeye çıkmasını beklerken geminin su çizgisine baktı. Ortasında rıhtımdan ya da küçük bir tekneden bulaşan kırmızı bir boya izi gördü.

"Irkutsk'tan gelen kurtarma onarım ekibi yarına kadar burada olmaz," dedi Kharitonov keyifsiz bir şekilde. "Mürettebatın portatif pompaları çalıştırmalarını isteyeceğim, ama tahribatın gerçek nedenini bulana kadar bu pek bir işe yaramaz."

"Alexander ve petrol araştırma ekibinin ortadan kaybolması daha önemli bir konu," dedi Pitt. "Kıyıda olmadıklarına göre canlı kurtulamadıklarını düşünmeliyiz. Onları geminin su basmış kısımlarında aramak gerek."

Kaptan isteksiz bir halde başını salladı. "Evet, arkadaşım Alexander bulmalıyız. Korkarım bize bir cevap vermesi için polis dalgıç ekibini beklememiz gerekiyor."

"O kadar beklemeniz gerekeceğini sanmıyorum kaptan," dedi Pitt yaklaşan birini işaret ederek.

Elli metre ötedeki Al Giordino omzunda bir çift kırmızı saplı demir testeresiyle birlikte onlara doğru geliyordu.

"Bunları kasabadan ucuzluktan aldım," dedi Giordino omzundaki demir testerelerini indirerek. Uzun sapları boyunun yarısına kadar geliyordu.

"Geminin yasak bölgelerine girmemize izin vermelisiniz," dedi Pitt.

"Siz mi? Tahribatı siz mi inceleyeceksiniz?" diye sordu Kharitonov, Amerikalıların bu girişimine şaşırarak.

"Alexander ve diğerlerinin hâlâ gemide olup olmadığını görmemiz gerek," dedi Giordino haşin bir bakışla.

"Geminizi kim batırmaya çalıştıysa, bizim araştırma projemizi durdurmak istiyor olabilir," diye ekledi Pitt. "Eğer öyleyse nedenini öğrenmek isterim. Dalış takımlarımız öndeki ambarda, bu yüzden bütün ekipmanımızı kullanabiliriz."

"Bu güvenli olmayabilir," diye uyardı Kharitonov.

"En zor kısım Giordino'yu kahvaltıdan önce dalışa ikna etmek olacak," dedi Pitt ellerindeki işin tatsızlığını hafifletmeye çalışarak.

"İyi bir kaynaktan aldığım habere göre mersin balıklı gözlemelerden yiyebildiğin kadar yemek mümkünmüş," dedi Giordino tek kaşını kaldırarak.

"O halde hepsini bitirmemeleri için dua edelim."

Ödünç aldıkları Zodyak botla karaya oturan gemiye giderlerken Gunn da onlara katıldı. Meyilli güverteden öndeki ambara tırmandılar. Dalış takımlarını giyip hafif oksijen tüplerini takarken Gunn onlara yardım etti. Maskelerini takmadan önce Gunn parmağıyla baş altını işaret etti.

"Köprüdeki bilgisayarları kontrol edip bölgenin sismik faaliyetleri konusunda güncel verileri alacağım. Bensiz denizkızlarıyla gitmeyin sakın."

"Bu dondurucu suda yüzemeyecek kadar hüznülüdür onlar," diye homurdandı Giordino.

Palet giymeyen iki adam dalış takımlarının kauçuk tabanıyla güverteden geçip suya girdi. Su seviyesi omuzlarına ulaşınca Pitt uzanıp başındaki küçük lambayı açtı, sonra suyun altına girdi. Sancak tarafındaki merdivenler birkaç adım ötedeydi ve Pitt suyun direncine karşı ağır ağır yürürken Frankenstein'a benziyordu. Arkasındaki ışık Giordino'nun da birkaç adım ötesinden geldiğini gösteriyordu.

Bir dizi sıçrayışla merdivenlerden inen Pitt en alt güverteye ve makine dairesine kadar yoluna devam etti. Yüzey ışığından uzaklaşınca karanlık bulutu hemen etrafını sardı. Ama su bir yüzme havuzu kadar berraktı ve Pitt'in başındaki küçük lamba karanlığın arasında parlak beyaz bir yol açıyordu. Suyun eksi kaldırma kuvveti yüzünden yürümek yüzmekten daha kolaydı. Ayda vuruyormuş gibi hoplayarak sancak tarafındaki makine dairesinin kapısına gitti. Ağır çelik kapı başmakininin bildirdiği gibi sımsıkı kapalıydı. Kilidin etrafına eski, paslı bir zincir sarılıp bağlanmıştı. Pitt yeni

gibi görünen altın rengi asma kilidi fark etti.

Giordino'nun ışığı kapıyı aydınlatırken demir testeresiyle zinciri asma kilidin yanından kesti. Kaslı İtalyan testereyi kolayca idare edip ikinci parçayı da kestikten sonra Pitt zinciri çözüp kapıyı açtı, içeri girdi.

Vereshchagin'm yaşı otuzdan fazla olmasına rağmen titiz bir başmakinistin göstergesi olarak makine dairesi tertemizdi. Geminin büyük dizel jeneratörü ortasında bulunduğu odanın geniş bir kısmını kaplıyordu. Pitt yavaşça bunun etrafında dolaşıp güvertede veya bölmelerde ve makinelerin kendisinde belirgin bir hasar izi görmeye çalıştı, ama hiçbir şey yoktu. Yalnızca çelik ızgaralı metal taban yerinde değildi. Arka güverteden çıkarılmış, alet kutusunun yanına dayanmıştı. İçeri bakan Pitt buranın safraya açılan yer olduğunu gördü. Yüz yirmi santimlik girintinin ardından sürünerek geçilebilecek boşluk, kapalı güvertenin altına gidiyordu. Onun tabanında, gemi gövdesinin hafif eğimli çelik plakası bulunuyordu.

Deliğe giren Pitt plakayı bırakıp çömeldi, bölmeyi kış tarafına doğru inceledi. Işığıyla görebildiği kadarıyla gövde plakası pürüzsüz ve sağlam görünüyordu. Yavaşça dönerek arkasındaki metal nesneye dayandı. Giordino ışık yayan başını bölmeye sokmuştu. Pitt, onun ışığıyla sırtındaki nesneden kalın bir borunun öne doğru çıktığını fark etti. Bu çıkıntıyı incelemek için dönünce Giordino'nun başım onaylarcasına ileri geri salladığını gördü.

Nesne, arkasından gelen borudan otuz santim kadar yukarıda bulunan kısa ve küt bir vanaydı. Yanındaki kırmızı plakada kalın beyaz harflerle PREDOSTEREZHENIYE! yazıyordu. Pitt bunun "Dikkat!" anlamına gelebileceğini tahmin etti. Eldivenli elleriyle vanayı tutup saatin yönünün aksine çevirdi. Vana kıpırdamadı. Bunun üzerine saat yönünde çevirdi. Vana kolayca dönmeye başlamıştı. Başını kaldırıp Giordino'ya baktığında onun bilmiş bilmiş başını salladığını gördü. Konu bu kadar basitti. Bu vana geminin denize akıtma musluğunu açıyordu. Açık denizde açıldığında sintineyi -ve sonunda da bütün gemiyi- su basardı. Birisi makine dairesine girmiş, deniz musluğunu açmış, sintine pompalarını etkisiz hale getirmiş ve sonra da makine dairesine girişi kapamıştı. Gecenin bir yarısında gemiyi hızlı ve kolay bir şekilde batırmanın iyi yoluydu bu.

Sintine bölümünden çıkıp makine dairesini geçti. Karşı tarafta diğerinin aynısı ızgara plaka buldu, ama bu yerli yerinde duruyordu. Izgarayı kaldırarak aşağıya indi, iskele tarafındaki musluğa baktı, onun da açık durumda olduğunu gördü. Vanayı kapatarak Giordino'nun uzattığı elini tuttu. Giordino, onu çekip makine dairesine çıkardı.

Amaçlarının yarısı tamamlanmıştı. Makine dairesine girmiş ve geminin batmasının nedenini bulmuşlardı. Ama hâlâ Sarghov, Anatoly ve petrol ekibinin kaybolması konusu vardı. Saatine bakan Pitt neredeyse otuz dakikadır suyun altında olduklarını gördü. Daha çok havalan olmasına rağmen soğuk su kemiklerini yoruyordu, üstelik dalış giysileri giymişlerdi. Gençliğinde soğuğa aldırımsız daldardı, ama yaşı ona bir kez daha artık genç olmadığını hatırlatıyordu.

Bu düşünceden kurtularak Giordino'yu odadan çıkardı, makine dairesinin etrafındaki su basmış bölmeleri hızla kontrol etti. Sıra dışı bir şey bulamayınca merdivenlerden bir kat çıkıp kamaraların bulunduğu yere geldiler. Geçit geminin ortasına kadar gidip öne ve arkaya dönüyordu. Geminin direğinin bulunduğu yere kadar uzanan koridorun iki yanında kamaralar vardı.

Pitt el hareketleriyle Giordino'nun iskele tarafındaki kamaraları kontrol etmesini istedi, kendisi de sancak tarafını kontrole başladı. Kış tarafına doğru gidip Sarghov'un olduğunu bildiği ilk kamaraya

girerken kendini bir hırsız gibi hissediyordu. Tamamen su altında kalmasına rağmen odadakilerin büyük oranda yerli yerinde kaldığını görüp şaşırıldı. Yalnızca birkaç kâğıt ve gazete parçalan tembelce etrafta yüzüyordu. Pitt masada dizüstü bilgisayarının açık olarak durduğunu gördü. Kısa devre yaptığı için ekranı karanlıktı. Sarghov'un akşam yemeğinde yanında olan ceketini bir sandalyenin üstüne asılmıştı. Küçük kamara dolabına bakınca Sarghov'un gömleklerinin ve pantolonlarının güzelce asılı olduğunu gördü. Pitt gemiden ayrılmayı planlayan bir adamın böyle yapmayacağını düşündü.

Sarghov'un kamarasından çıkarak sonraki üç kamarayı inceledi, ardından sancak tarafındaki son kamaraya geçti. Burası Gunn'ın araştırma ekibini ararken ulaşamadığı kamaraydı. Geçidin karşısında Giordino'nun ışığının titreştiğini gördü. O kendisinden hızlı hareket edip son kamarayı inceliyordu.

Pitt kapının kulpunu çevirip suyun görünmeyen kuvvetine karşı kapıyı zorla açmak için bedeniyle yaslandı. Araştırdığı diğer kamaralar gibi içerisi düzenliydi, sudan dolayı belirgin bir dağınıklık yoktu. Yalnız kapı eşiğinde dikilen Pitt bu odada bir farklılık olduğunu hissediyordu. İçinde hâlâ biri vardı.

Yetersiz ışıktaki ranzada bir çantanın ya da yastıkların bulunduğu düşünülebilirdi, ama Pitt'in hissettiği şey başkaydı. Biraz daha yaklaşıncaya ranzada bir adamın yattığını gördü, solgun ve ölü bir adam.

Yatan adama doğru yaklaşıp dikkatle cesedin üstüne eğildi, ışığıyla adamı aydınlattı. Balıkçı teknisinin aksi suratlı kaptanının açık gözleri kendisine bakıyordu. Yüzünde şaşkın bir ifade vardı. Yaşlı balıkçının üzerinde bir tişört vardı, bacakları örtülerin altındaydı. Sıkı battaniye onun yataktan çıkıp yüzmesini engellemişti.

Işığı ölü adamın başına yaklaştırarak bir parmağını adamın saç çizgisinde dolaştırdı. Kulağının beş santim yukarısında hafif bir ezik vardı. Derisi yüzülmemiş olsa da ağır darbenin adamın kafatasını parçaladığı belliydi. Pitt hastalıklı bir şekilde adamın bu darbeye mi öldüğünü yoksa bilinçsiz yatarken mi boğulduğunu merak etti.

Giordino'nun ışığı birden kapıda belirirken Pitt dikkatle zemini inceledi. Halı döşeli zemin boştu. Raftan düşüp adamı kazayla öldüren bir porselen sürahi, kurşun kâğıt ağırlığı ya da votka şişesi göremedi. Oda tamamen boştu. Yanında hiç eşya getirmeyen balıkçıya verilen boş bir oda.

Pitt, yaşlı adama bir kez daha bakarken ilk içgüdülerinin doğru olduğunu biliyordu. Pitt, onu gördüğü ilk anda yaşlı balıkçının kazayla ölmediğini anlamıştı. Adam öldürülmüştü.

"Gitmiş," diye söylendi Gunn. Yüzü öfkeden kızarmıştı. "Birisi veri tabanı donanımımızı söküp götürmüş. Son iki haftada topladığımız bütün verilerimiz, veri toplama noktalarımız, hepsi gitmiş."

Pitt ve Giordino'nun dalış takımlarını çıkarmalarına yardım ederken söylenmeye devam ediyordu.

"Ya yedek dosyalar Rudi?" diye sordu Pitt.

"Doğru. İyi bir bilgisayar ineği olarak senin her şeyi disketlere yedeklediğini, hatta üçüncü bir kopya aldığını biliyorum," dedi Giordino takımlarını asarken.

"Yedeklerin bulunduğu DVD rafımız da gitmiş," diye bağırdı Gunn. "Birisi ne alacağını çok iyi biliyormuş."

"Dostumuz Sarghov mu?" diye sordu Giordino.

"Sanmıyorum," dedi Pitt. "Kamarası kaçmaya hazırlanan birininkine benzemiyordu."

"Anlamıyorum. Araştırma verileri yalnızca bilimsel topluluk için değer ifade eder. Bulduğumuz her şeyi Rus meslektaşlarımızla paylaştık. Kim bilgi çalmak ister ki?" diye sordu Gunn. Öfkesi yavaş yavaş hafifliyordu.

"Belki amaç veri çalmak değildi. Belki o verilerdeki bir şeyi keşfetmemizi istemiyorlardı," dedi Pitt.

"Olabilir," dedi Giordino. "Rudi bu demektir ki senin sevgili bilgisayarın Baykal Gölü'nün dibinde yatıyor olabilir."

"Bunun bir teselli mi olması gerekiyor?"

"Kendini kötü hissetme. Sen yaşlı balıkçıdan daha iyi durumdasın."

"Doğru. O teknesini kaybetti."

"Hatta teknesinden daha fazlasını," diye karşılık vererek Gunn'a kamarada bulduklarını anlattı.

"Ama neden yaşlı bir adamı öldürsünler ki?" dedi Gunn şaşkınlıkla başını iki yana sallayarak. "Ya diğerleri? Kaçırıldılar mı? Yoksa balıkçıyı öldürüp bilimsel verilerimizi yok ettikten sonra kendi istekleriyle mi gittiler?"

Pitt de cevabını bulamadığı bu soruları düşünüp duruyordu.

Gün ortasına kadar kıyıda bir elektrik kablosu getirilerek Vereshchagin'e bağlanmış, sağlanan elektrikle etkisiz hale getirilen sintine pompaları çalıştırılmıştı. Kıç güvertesine yardımcı pompalar yerleştirilmiş, bağlı oldukları jeneratörün iniltisi altında suyu boşaltıyorlardı. Batık kıç tarafı kıyıda seyreden birkaç mürettebat için çok yavaş bir şekilde suyun altından çıkmaya başlamıştı.

Listvyanka'da yaşayanlar dalgayla gelen suları temizlemeye başlamışlardı. Kasabanın ünlü açık balık pazarı hızla toparlandı, hatta birkaç balıkçı yeni tütsülenmiş balıklarını satmaya başladı. Dalgadan en fazla zararı gören turist kioskları yeniden inşa edilmeye başlarken testere ve çekiç sesleri havayı dolduruyordu.

Gölün etrafından deprem ve dalganın yol açtığı diğer hasarlara dair haberler yavaş yavaş geliyordu. Gölün güney kıyılarındaki evlerde büyük hasarlar vardı, ama can kaybı bildirilmemişti. En büyük zararı güney sahilindeki önemli bir tesis olan Baykal Kâğıt Fabrikası görmüştü. Pislik temizlenene ve sular altında kalan binaları yeniden onarılanaya kadar birkaç hafta kapalı kalması gerekecekti. Gölün karşı tarafında depremin, kuzey kıyısına yakın olan Taishet-Nakhodka Petrol Boru Hattı'na ciddi hasar verdiği bildiriliyordu. Gölbilim Enstitüsü'ndeki çevre bilim uzmanları, göle petrol sızarsa meydana gelecek potansiyel çevre zararını değerlendirmek için yola çıkmışlardı bile.

Öyle yemeğinden kısa bir süre sonra Listvyanka polis şefi, yanında Irkutsk'tan gelen iki dedektifle birlikte Vereshchagin'e geldi. Polis yetkilileri geminin köprüsüne çıkıp Kaptan Kharitonov'u resmi bir şekilde selamladı. Üniforması büyük gelen pejmürde görünüşlü Listvyanka polis şefi, köprü'nün karşı tarafında oturmuş, bilgisayar donanımını yeniden konfigüre eden üç Amerikalıyı görmezden geldi. Kendi gücünden fazlasıyla etkilenen kibirli bürokrat işin kendisini olmasa bile, işin getirdiği ayrıcalıkları seviyordu. Kharitonov kayıp mürettebatı ve aşağıdaki kamarada bulunan cesedi anlatırken şefin yüzünde bir öfke belirdi. Kayıp kişiler ve Vereshchagin'in batırılma girişimi kaza olarak açıklanabilirdi, ama bir ceset durumu karmaşık hale getiriyordu. Potansiyel cinayet ekstra kâğıt işi ve eyalet görevlilerinin işine karışması anlamına geliyordu. Listvyanka'da uğraştığı suçlar ara sıra gerçekleştirilen bisiklet hırsızlığı veya bar kavgalarıyla sınırlıydı ve o öyle olmasını tercih

ediyordu.

"Saçmalık," diye karşılık verdi ciddi bir sesle. "Ben Belikov'u çok iyi tanırım. Yaşlı sarhoş balıkçının tekiydi. Çok fazla votka içip yaşlı bir keçi gibi kendinden geçmiştir. Talihsiz bir kaza," diye rahat bir tavırla açıkladı.

"Peki, iki mürettebatın ve balıkçıyla birlikte kurtarılan araştırma ekibinin kaybolmasına ve gemimin batırılma girişimine ne diyorsunuz?" diye sordu Kaptan Kharitonov gittikçe çoğalan bir öfkeyle.

"Ah evet," dedi polis. "Deniz musluğunu kazayla açan mürettebat. Mekanik hatalarından utanıp kaçmışlardır. Barlarımızdan birinde ortaya çıkacaklardır," dedi bilmiş bir şekilde. Irkutsk'lu adamların bu mantığı kabul etmediğini görünce devam etti. "Tabii olayın resmi açıklaması için mürettebatı ve yolcuları sorgulamak gerek."

Pitt bakışlarını egoist polis şefinden çekerek yanındaki iki dedektifi inceledi. Irkutsk Şehir Polisi Soruşturma Birimi'nden gelen dedektiflerin onunla aynı görüşte olmadıkları belliydi. Üniforma yerine takım elbise giyen ve gizli silah taşıyan sert adamlardı bunlar. Sıradan polis değildiler, deneyimli ve yerel polis akademisinden başka bir yerde eğitim gördükleri kendilerine güvenen hallerinden anlaşılıyordu. Üç adam gemide hızla soruşturmaya başlayınca Pitt, Irkutsk'tan gelen adamların araştırma ekibi ya da ölü balıkçıdan çok, Sarghov'un ortadan kaybolmasıyla ilgilendiklerini fark etti.

"Boris Badenov'un hayatta ve sağlıklı olmadığını kim söylüyor?" diye alçak sesle mırıldandı Giordino kısa bir sorgulamadan sonra.

Soruşturmalar tamamlandıktan sonra dedektifler köprüye döndü. Polis şefi, Kaptan Kharitonov'a sertçe bir şeyler söyledi. Vereshchagin'in kaptanı üzgün bir şekilde, Listvyanka polisinin talimatıyla bütün mürettebatın hemen gemiye dönmesi ve soruşturma tamamlanana dek orada kalması gerektiğini bildirdi.

"Önce biraz bira içmeye çıkmamıza izin verebilirlerdi," diye sızlandı Giordino.

"Washington'da kalmam gerektiğini biliyordum," diye homurdandı Gunn. "Şimdi Sibirya'ya sürgüne gönderileceğiz."

"Washington yaz aylarında korkunç bir bataklıkta zaten," diye karşılık verdi Pitt köprüünün camından gölün güzelliğine hayranlıkla bakarken.

İki kilometre ötede bir gece önce Al'le birlikte üstünden uçtuğu siyah yük gemisini fark etti. Gemi kıyıya yanaşmış ve kasabanın uzağındaki hasar görmemiş rıhtıma demirlemişti. Büyük bir iskele vinci kış tarafındaki kargo ambarından yük indiriyordu.

Köprüünün penceresinin yanında bir dürbün asılıydı. Pitt bilinçsizce dürbünü alıp gemiyi inceledi. Geminin bitişiğindeki iskelede, yanlan olmayan iki büyük kamyon ve daha küçük kapalı bir kamyonun park etmiş olduğunu gördü. Vinç gemiden boşalttığı yükleri kamyonlara yüklüyordu. Listvyanka göl kıyısındaki diğer kentlere mal sağlayan bir liman olduğu için bu görüntü biraz garipti. Arkası düz kamyonlardan birine odaklanınca, ahşap paletinde katranlı muşambayla örtülü garip dikey biçimli bir nesnenin bulunduğunu fark etti.

"Kaptan?" dedi Kharitonov'a, pencereyi işaret ederek. "Şu siyah yük gemisi. Onun hakkında ne biliyorsunuz?"

Kaptan Kharitonov yanma gelip gemiye doğru baktı. "Primoski. Baykal Gölü'nün uzun süreli bulaşıkçısı. Yıllardır Listvyanka'dan kuzeydeki Baikalskoe'ye düzenli seferler yapar, oradan inşa edilen demiryolu hattına çakıl ve kereste götürürdü. İş geçen yıl tamamlanınca birkaç ay demirlediği yerde kaldı. Son duyduğuma göre kısa bir süre için bir petrol şirketine kiralanmış. Onu kullanması için kendi adamlarını getirdiler, bu da eski mürettebatı üzdü. Gemiye ne için kullandıklarını bilmiyorum, herhalde boru hattı ekipmanı filan taşıyorlardır."

"Petrol şirketi," diye tekrarladı Pitt. "Avarga Petrol Konsorsiyumu olabilir mi acaba?"

Kharitonov bir an düşündü. "Evet, şimdi düşününce hatırlıyorum, galiba oydu. Daha önce hatırlamadığı için bu yorgun adamı başışla. Belki bizim kayıp petrol ekibi konusunda bir şey biliyorlardır. Tabii Alexander ve Anatoly hakkında da," diye ekledi kırılgan bir tonla.

Rus kaptan telsize uzanıp adım Baykal Gölü'nün batı kıyısındaki sıradağlardan alan Primoski adlı yük gemisine çağrıda bulundu. Neredeyse aynı anda boğuk bir ses karşılık verdi, kaptanın sorularını kısa cevaplarla geçiştirdi. Onlar konuşurken Pitt dürbünüyle yaşlı geminin boş arka güvertesine uzun uzun baktı.

"Al, şuna bir bak."

Giordino gelip dürbünü aldı, gemiyi dikkatle inceledi. Boşaltılan üstü örtülü kargoyu görünce, "Kargoları konusunda oldukça esrarengiz davranıyorlar, değil mi?" dedi. "Ama onlara sorsak eski traktör parçalarından başka bir şey olmadığını söylerler."

"Kıç tarafındaki güverteye bak," dedi Pitt.

"Dün gece orada bir vinç vardı," dedi Giordino. "Arkadaşlarımız gibi o da gitmiş."

"Geminin üstünden geçerken havanın karanlık olduğunu kabul ediyorum, ama vinç bir logo parçası değildi."

"Evet, kısa bir süre içinde bir makine mühendisi ordusu olmadan parçalanabilecek bir şey değildi," dedi Giordino.

"Dürbünle gördüğüm kadarıyla gemide çalışanlar çekirdek mürettebat."

Telsiz mikrofonunu kapatan kaptanın güçlü sesi araya girdi.

"Üzgünüm beyler. Primoski'nin kaptanı yolcu almadığını, petrol arama ekibini görmediğini, hatta göldeki faaliyetlerinden haberdar olmadığını söyledi."

"Bahse girerim Grant'ın mezarına kimin gömüldüğünü de bilmiyordur," dedi Giordino.

"Ne yük taşıdıklarını söyledi mi?"

"Evet," dedi Kharitonov. "Irkutsk'tan Baikalskoe'ye ziraat ekipmanı ve traktör parçaları taşıyorlarmış."

Gemiden kimsenin ayrılmamasını sağlamakla görevlendirilen acemi polis memuru işinden çabuk sıkıldı. Vereshchagin'm pruvasının göl yatağına oturduğu yerden birkaç yüz metre ötesine kadar yorulmak bilmeksizin gidip gelirken gemiyi dikkatle izliyordu. Ama hiçbir olay olmadan akşam çökünce dikkati dağılmaya başladı. Yolun sonundaki bardan gelen gürültüler dikkatini çekiyordu. Kısa süre sonra da dönüp dönüp barın girişine bakmaya başladı. Çekici bir turist ya da Irkutsk'tan gezmeye gelmiş bir okul arkadaşını görmeyi umuyordu.

Sonunda dikkati o kadar dağıldı ki, Vereshchagin'm kış tarafından aşağıya küçük bir Zodyak bot indirip kendilerini de botun içine bırakan siyahlar içindeki iki adamı göremedi.

Pitt ve Giordino, Zodyak'la Vereshchagin'den uzaklaşırken araştırma gemisinin kendileriyle kıyıdaki nöbetçinin arasında kalmasına özen gösteriyordu.

"Çok kısa bir yürüyüş mesafesinde güzel barlar var ve sen bizi balık avına çıkarmak istiyorsun," diye fısıldadı Giordino.

"Ilık bira ve bayat krakerler satan aşırı pahalı turist tuzakları," diye karşılık verdi Pitt.

"Heyhat, ılık bira hiç biradan iyidir," dedi Giordino şiiresel bir şekilde.

Hızla karanlığa karışmalarına rağmen Pitt kıyıda iki kilometre açığa kadar kürek çekmelerinde ısrar ettikten sonra 25 beygir gücündeki dıştan takmalı motoru çalıştırdı. Küçük motor hızla canlandı. Pitt botu kıyıya paralel hale getirip düşük hızda ilerlemeye başladı. Bot harekete geçince Giordino doksan santim uzunluğundaki tarayıcı sonarı alıp botun kenarından aşağıya sarkıttı. Yüz metrelik elektronik çekme kablosunun tamamını indirdi. Kabloyu bota bağlayarak dizüstü bilgisayarını açtı, tarayıcı sonarı çalıştırdı. Birkaç dakika içinde gölün sarı renkteki görüntüsü ekranda akmaya başladı.

"Elli metre derinliğindeki dalgalı kum zemini gösteren resim şov başlıyor," diye duyurdu Giordino.

Pitt siyah yük gemisiyle aynı hizaya gelene kadar botu kıyıya paralel olarak sürmeye devam etti. Bir kilometre daha aynı rotada gidip Zodyak'ı döndürdü, ters yönde ilerleyip gölün birkaç metre içine girdi.

"Dün gece üstünden uçarken Primoski bu civarda park etmiş gibiydi," dedi Pitt elini güneydoğu yönünde sallayarak. Gözlerini karaya çevirip helikopterdeyken gördüklerini hatırlamaya çalıştı.

Giordino başını salladı. "Katılıyorum, şu anda tahmini bölgenin içinde olmalıyız."

Pitt cebinden bir pusula çıkarp yöne baktı, önündeki banka koydu. Ara sıra fenerle yönü kontrol edip sabit bir rota izledi, diğer yönde bir kilometre gittikten sonra döndü, tekrar güneye doğru ilerlemeye başladı. Sonraki bir saat boyunca araştırmaya devam ettiler. Kıyıda açığa doğru ilerlerken Giordino dibin görüntülerini bilgisayarına kaydetti.

Pitt gözlerini kıyıya çevirip hayali çizginin sonunda dönmeye hazırlanırken Giordino, "Bir şey buldum," dedi.

Pitt rotasını bozmayıp bilgisayardaki görüntüyü görmek için öne doğru eğildi. Koyu renk düz bir nesne ve ona doğru bir açıyla uzanan ince bir çizgi belirmişti ekranda. Görüntü yavaş yavaş büyük bir A biçimine dönüştü.

"Uzunluğu on iki metre," dedi Giordino. "Dün gece Primoski'nin kış güvertesinde gördüğümüz şeye benziyor. Göle atmaları çok ayıp."

"Gerçekten öyle," dedi Pitt siyah yük gemisine doğru bakarak. "Soru şu, sevgili Watson, neden?"

Pitt eğilip motoru kapatırken Giordino bunun cevabını arayacaklarını biliyordu. Siyah yük gemisini gördüğü ilk andan itibaren bir şeyler Pitt'i rahatsız ediyordu. Avarga Petrol Konsorsiyumu tarafından kiralandığını öğrenmek yalnızca bu hissini desteklemişti. Bu gemiyle Sarghov ve diğer petrol arama ekibinin ortadan kayboluşu arasında bir bağ bulunduğundan hiç kuşkusu yoktu. Gemiye uzaktan incelerken Giordino sonarı hızla içeri çekti, bilgisayarı kapatıp kürekleri aldı.

Primoski kasabanın en uzak ucunda sessizce duruyordu. Bitişindeki rıhtımda hâlâ iki kamyon vardı. Arkaları gizli kargolarıyla doluydu. Yüksek zincir çit, köylülerin limana girmesini engelliyor, girişteki kulübede oturan bir çift muhafız tarafından korunuyordu. Kamyonun etrafındaki birkaç adam yaydıkları bir haritayı incelerken gemide hiç hayat belirtisi yoktu.

Pitt ve Giordino sessizce geminin kış tarafına geçip yüksek kuyruk kısmının gölgesinde yavaşça süzöldüler. Pitt uzanıp geminin suya inen palamar halatını tuttu, onu çekerek kıyıya yanaşmalarını sağladı. Giordino botun halatını kıymıkları çıkmış bir direğe bağlarken Pitt, Zodyak'tan indi, tahta iskeleye tırmandı.

Kamyonlar karşı tarafta, geminin pruvasının yakınında duruyordu, ama Pitt adamların boş rıhtımda yankılanan seslerini yine de duyabiliyordu. Bir çift paslı varil fıçısı görüp onlara doğru yanaştı, arkalarına çömeldi. Bir saniye sonra Giordino sessizce arkasından geldi.

"Bir pazartesi sabahı kilisesi kadar boş," diye fısıldadı Giordino, hayaletti gibi görünen sessiz gemiyi bakarak.

"Evet, biraz fazla huzurlu."

Pitt varillerin yanından bakınca uzak uçta, geminin ön tarafına çıkan bir borda iskelesi gördü. Sonra geminin iskeleden iki buçuk metre yukarıdaki küpeştesini inceledi.

"Borda iskelesinden girmek çok gösterişli olabilir," diye fısıldadı Giordino'ya. "Bence bunların üstünden geçebiliriz," dedi varilleri işaret ederek.

Pitt yavaşça varillerden birini rıhtımın kenarına kadar getirip üstüne çıktı. Dizlerini bükerek varilin üstünden sıçradı, bir metrelik suyun üstünden aşırıp geminin alt küpeştesini yakaladı. Orada bir saniye asılı kalıp vücudunu yana savurdu, kazandığı ivmeyi kendini güverteye çekmek için kullandı. Kısa boylu Giordino için biraz daha zorlu bir atlayıştı bu. Küpeşteyi neredeyse yakalayamayacaktı, ama bir eliyle tutunmayı başarinca Pitt, onu yukarıya çekti.

"Bir dahaki sefere ben asansörle çıkacağım," diye mırıldandı.

Nefeslerini tutarak gölgelerin arasından çıkmadan sessiz gemiyi incelediler. Yük gemisi okyanus gemilerinin standartlarına göre küçüktü, boyu yetmiş metrenin yalnızca biraz üstündeydi. Klasik kargo gemisi tasarımıyla yapılmıştı. Ortadaki üst yapının etrafı açık ön ve arka güvertelerle çevriliydi. Gövdesi çelikten olsa da güverteleri tik ağacından yapılmıştı. Petrol, dizel yakıtı ve kullanımda olduğu kırk yıl boyunca dökülen ve tahtalar tarafından emilen kimyasalların kokusu vardı. Pitt kış tarafındaki güverteyi inceledi. Bir ambarın yakınında birkaç tane metal konteyner vardı. Güvertede sessizce ilerleyerek konteynerlerden birinin gölgesine doğru süzöldüler. Orada durup açık ambara baktılar.

Derin boşluğun iki tarafında da küçük çaplı boru demetleri yığılıydı. Ambarın ortası boştu, ama kısa bir süre önce esrarengiz bir tezgâhın bulunduğu yerdeki çizik izleri karanlıkta bile görülüyordu. Daha da ilginç olanı güvertedeki izlerin tam ortasında bulunan yüz seksen santim çapındaki güverte kapağıydı.

"Kuzey Denizi'nde sondaj yapan bir gemideki deliğe benziyor," diye fısıldadı Pitt.

"Ve ona uygun bir de sondaj borusu var," diye cevapladı Giordino. "Ama bu kesinlikle sondaj gemisi değil."

Bu önemli bir noktaydı. Bir sondaj gemisinde petrol aramak ve bulunan sıvıyı gemiye taşımak için toprağı delici boru ve depo aparatı bulunurdu. Eski yük gemisinde sondaj borusu bulunsa da tek damla petrol toplayacak durumu yoktu ki sondajın gerçek amacı buydu.

Pitt bunu düşünmek için duraklamadan iskele tarafındaki koridora gitti. Köşeye varınca bedenini bölmeye dayayıp kenardan bir göz attı. Hâlâ gemide birisinin bulunduğu dair bir iz yoktu. Arkasında Giordino'yla yavaşça ilerlerken limandan görülmeyecek yerde oldukları için daha kolay nefes alıyordu.

Üst yapıyı bir baştan bir başa bölen diğer geçide gelene kadar yollarına devam ettiler. Tepedeki tek bir ampul boş geçidi soluk sarı ışıkla aydınlatıyordu. Uzaklarda bir yerde elektrik jeneratörü ağustosböceği sürüsü gibi uğulduyordu. Pitt ışığın altına gelip kazağının kolunu elinin üstüne çekti, uzanıp ampulü çevirdi, sarı ışık karardı. Limanın ışıklarının ulaşmadığı geçit neredeyse zifiri karanlıktı.

Onlar birbirini kesen koridorların köşesinde dururken aniden arkalarında bir kamaranın kapısı açıldı. İkisi de hızla yandaki geçide dalıp açılan kapının görüş alanından çıktılar. Pitt'in sol tarafında loş bir şekilde aydınlatılmış açık bir kamara vardı. Peşinde Giordino'yla içeri girdi. Arkadaşı kapıyı arkasından kapattı.

Kapının yanında durmuş ayak seslerini dinlerken bir yandan da bakışlarıyla odayı tarıyorlardı. Geminin konferans odası görevini de gören resmi yemekhanesindeydiler. Bu lüks oda geminin eski püskü diğer bölümlerinden ayrılıyordu. Süslü bir İran halısının üstünde odanın bir başından diğerine kadar uzanan cilalı maun bir masa, onun da etrafında deri sandalyeler duruyordu. Zevkli sanat eserlerini yansıtan kalın duvar kâğıdı ve yapay bitkiler içerisini Waldorf-Astoria'nin lobisi gibi gösteriyordu. Karşı taraftaki çift kanatlı kapı geminin mutfağına gidiyordu. Pitt'in yanındaki bölmede göz hizasına monte edilmiş büyük video ekranı uydudan görüntü alıyordu.

"Balık çorbası ve lahanalı çorbası yemek için güzel bir atmosfer," diye mırıldandı Giordino.

Pitt bu yoruma aldırılmayıp duvara iğnelenmiş haritalara yaklaştı. Bilgisayar çıktısı haritalar Baykal Gölü'nün büyütülmüş bir kesitini gösteriyordu. Gölün etrafındaki çeşitli yerlere elle kırmızı eşmerkezli daireler çizilmişti. Kırmızı halkalar gölün kuzey kıyısında* yoğunlaşıyor, bazıları batıdan doğuya uzadığı resmedilen petrol borusunun bulunduğu yerde kıyıyla örtüşüyordu.

"Hedeflenen sondaj bölgeleri mi?" diye sordu Giordino.

"Olabilir. Önce dünya! diye düşünen kalabalığı pek mutlu etmeyecektir bu."

Giordino kapıyı dinlerken ayak seslerinin yakındaki merdivenden geldiğini duydu. Ayak sesleri uzaklaşınca kapıyı aralayıp boş koridora baktı.

"Etrafta kimse yok. Gemide hiç yolcu da yok."

"Benim bakmayı istediğim şey kıyı botu," diye fısıldadı Pitt.

Kapıyı aralayarak yandaki salona girdiler, iskele tarafındaki koridora geri döndüler. İlerledikçe geminin üst yapısı hemen yerini açık ön güverteye bıraktı. Bu güvertenin etrafında da ayrı bir ambar grubu vardı. İskele tarafındaki güverteye bağlı kızakta eski bir tekne duruyordu. Kabloları hâlâ tekneye bağlı olan yakındaki vinç, teknenin kısa bir süre önce kullanıldığını gösteriyordu.

"Köprüden açıkça görülüyor," dedi Giordino başlarının altı metre yukarıdaki köprü

penceresinden sızan ışığı işaret ediyordu.

"Ama yalnızca birisi bakarsa," dedi Pitt. "Hızla gidip bir göz atacağım.

Giordino gölgelerin arasında kalırken Pitt sürünerek açık güverteden geçti, küpeşteye yaklaştı. Rıhtımın ve köprünün ışıkları güverteye donuk bir parlaklık yayıyor, Pitt'in adımlarına belli belirsiz bir gölge düşürüyordu. Gözünün ucuyla rıhtımdaki kamyonları ve etrafında dolaşan bir avuç adamı görüyordu. Siyah pantolon ve süveter giydiği için o- adamlar tarafından görülmesi neredeyse olanaksızdı. Onu en çok endişelendiren şey köprüdeki adamlardı.

Küçük tekneye neredeyse koşarak varıp pruvasının altına eğildi, küpeştenin yanındaki gölgelere sığındı. Kalp atışları yavaşlarken görüldüğüne dair bir ses duymayı bekledi, ama ortalık sessizdi. Yalnızca yakındaki köyden gelen sesler güvertede yankılanıyordu. Pitt başını kaldırıp bakınca köprünün penceresinden iki adamın birbiriyle konuştuğunu gördü. İkisi de geminin öndeki güvertesine dikkat etmiyordu.

Pitt çömelerek küçük fenerini çıkardı, kıyı botunun gövdesine doğrultup bir saniye için yaktı. Minik ışık huzmesi koyu kırmızı renkli yıpranmış ahşap gövdeyi aydınlattı. Elini gövdede dolaştırınca kırmızı boyanın kabukları soyuldu. Pitt'in şüphelendiği gibi Vereshchagin'in sancak tarafına sürünenle aynı kırmızı tonda bu.

Ayağa kalkarak teknenin pruvasına giderken içerideki bir şey dikkatini çekti. Elini döşeme tahtasına uzatarak fenerini tekrar yaktı. Önünde hücum eden kırmızı bir domuz ambleminin bulunduğu eski bir beysbol şapkasıydı bu. Pitt, Arkansas Üniversitesinin maskotu olan yabancı domuzu tanımış, Jim Wofford'un şapkasını hatırlamıştı. Pnmosfa'kinin Vereshchagin'in batırılması ve ekibin kaybolmasıyla bir ilişkisi olduğuna dair hiçbir şüphesi yoktu artık.

Feneri cebine sokup ayağa kalktı, tekrar köprüye baktı. İki adam hâlâ hararetli bir şekilde konuşuyor, aşağıdaki güverteye hiç dikkat etmiyordu. Pitt yavaşça teknenin pruvasına doğru giderken olduğu yerde kalakaldı. Beyninde ani bir uyarı çanı çalmaya başlamış, duyuları yakında birisinin olduğunu haber veriyordu. Ama harekete geçemeyeceği kadar geçti artık. Bir saniye sonra halojen fener ışığı yüzünde aydınlandı ve tiz bir Rusça, "Ostanovkal" çığılığı havayı yarıdı.

Rıhtımın parlayan ışıklarının altında gölgelerin arasından bir adam çıktı, Pitt'le arasındaki mesafe bir metre kalana dek yaklaştı. Orta yapılı adamın yağlı siyah saçları tulumunun rengine uyuyordu. Ayakta durmuş endişeli bir şekilde ileri geri sallanıyordu, ama Yarygin PYa 9 mm otomatik tabancayı tereddüt etmeden Pitt'in göğsüne doğrulttuğunda endişeli ifadesi yok olmuştu. Pitt, adamın bir süredir borda iskelesinin açıkça görüldüğü bocurgatın arkasındaki baş kasarada sessizce oturduğunu fark etti. Bulduğu pozisyondan Pitt'in fener ışığını görmüş ve bakmak için gizlice ona yaklaşmıştı.

Pitt'e delici bakışlarla bakan muhafız yirmili yaşların başındaydı. Pitt silahı kavrayan yağlı makinist parmaklarını fark edince bunun onun ilk görevi olmadığını düşündü. Tabancayı Pitt'in tam üstüne doğrultmuştu ve onu zorlarsa tetiği çekeceğinden hiç kuşku yoktu.

Pitt tekneyle küpeşte arasına sıkışmış garip bir pozisyondaydı. Kendisiyle muhafızın arasındaysa açık güverte vardı. Muhafız sol eliyle telsizini dudaklarına götürürken Pitt harekete geçmeye karar verdi. Ya muhafızın üstüne atlayıp yüzünden vurulma riskine girecekti ya da küpeştenin üstünden atlayıp aşağıdaki soğuk gölde şansım deneyecekti. Ya da Giordino'nun ortaya çıkmasını bekleyebilirdi. Ama Giordino on beş metre uzaktaydı ve ön güverteye çıkar çıkmaz muhafız onu görürdü.

Muhafız telsize kısaca bir şeyler söylerken gözleri Pitt'in üstündeydi. Pitt hareketsiz bir şekilde dururken Rusya'ya izinsiz girmenin cezasının ne olacağını düşünüyordu. Sibiryaya sürgün edilmek için fazla yolculuk yapması gerekmeyeceğini sıkıntılı bir şekilde fark etti. Sonra Vereshchagin'âdd balıkçının cesedini hatırladı ve Sibiryaya'nın çok umutlu bir varsayım olabileceğini düşündü.

Karşı tarafın cevabını beklerken dizlerini belli etmeden büktü. Telsizden derin bir ses duyduğunda sol elini küpeşteye uzatıp dizlerini küpeştenin üstünden atlayacak şekilde gerdi. Ama daha fazlasını yapamadı.

Yarygin'in namlusu aydınlanırken tabanca muhafızın elinde hafifçe hareket etti. Elinden birkaç santim ötedeki küpeşteden beysbol topu büyüklüğünde bir parça kopup aşağıdaki suya düşerken Pitt donup kaldı.

Rıhtım bir anda tabancanın sesiyle hareketlenince Pitt daha fazla hareket etmeye cesaret edemedi. İki adam hızla borda iskelesine koştu. İkisinde de Pitt'in elini neredeyse havaya uçuracak olan Yarygin tipi tabanca vardı. Pitt, ikinci adamı tanıdı. Vereshchagin'in kayıp dümencisi, Anatoly adındaki espriz, soğuk adamdı bu. Kısa bir süre sonra köprüden bir adam çıkıp otoriter bir havayla onlara doğru yaklaştı. Abanoz rengi uzun saçları vardı. Olay yerini bir çift duygusuz gözle tarıyordu. Pitt rıhtımdan gelen ışıklarda adamın sol yanağında uzun bir yara izi olduğunu gördü. Gençken kanştığı bir kavgadan aldığı bir izdi bu.

"Bu davetsiz misafiri teknenin arkasında buldum," dedi muhafız.

Adam, Pitt'e bir an bakıp diğer iki mürettebata döndü. "Etrafı tarayıp arkadaşı var mı bakın. Ve bir daha ateş etmeyin. Dikkat çekmek istemiyoruz."

Rıhtımdan gelen iki adam, bu sözler üzerine hemen harekete geçip ön güverteye dağılıp gölgeleri aramaya başladı. Pitt tepedeki bir lambayla aydınlatılan güverteye getirildi.

"Alexander nerede?" diye sordu Pitt sakin bir şekilde. "Onunla burada buluşmamı istedi."

Pitt bu blöfün işe yaramasını beklemiyordu, ama adamın reaksiyonunu bekledi. Adam yalnızca tek kaşını kaldırarak karşılık verdi.

"İngiliz misin?" diye sordu sonunda kayıtsızca. "Vereshchagin'den geliyor olmalısın. Yolunu kaybetmen çok yazık."

"Ama onu batırmaya çalışmaktan sorumlu olanları buldum."

Pitt loş ışıkta adamın yüzünün kızardığını görebiliyordu. Anatoly ve diğer mürettebat başlarını sallayarak yaklaşırken öfkesini kontrol etmeye çalışıyordu.

"Arkadaşı yok mu? O halde bunu da diğerinin yanına koyun ve kimsenin bulamayacağı bir yerde aşağıya atın," diye tısladı.

Muhafız öne çıkıp tabancasını Pitt'in kaburgalarına dayadı, sonra başıyla iskele tarafındaki geçidi işaret etti. Pitt istemeden Giordino'yu bıraktığı gölgelerin arasına yürüyüp geçide döndü. Muhafız ve iki mürettebat peşindeydi. Gözünün ucuyla yaralı yüzle patronun yandaki merdivenlerden köprüye çıktığını gördü.

İki geçidin kesiştiği yerden geçerken Giordino'nun gölgelerin arasından fırlamasını bekliyordu, ama arkadaşı görünürlerde yoktu. Kış tarafındaki güverteye varınca küpeştenin yanına sıralanmış paslı kargo konteynerlerinden birine doğru itildi. Sakin davranıp direnç göstermeyerek mürettebattan

birinin konteynerdeki kilitle uğraşmasını bekledi. Muhafız hâlâ silahını Pitt'in kaburgalarına bastırıyordu, bu arada dengesi bozulunca Pitt hızlı hareket edip sol dirseğinin bir darbesiyle namluyu bedeninden uzaklaştırdı. Muhafız ne olduğunu anlamadan Pitt sol yumruğunu bütün gücüyle adama savurdu. Yumruk muhafızın çenesine inerken neredeyse bilincini kaybediyordu. Silahı büyük bir gürültüyle güverteye düşerken adam geriye doğru sendeleyip Anatoly'nin kucağına düştü.

Diğer adam hâlâ kilitle uğraşıyordu, bu yüzden Pitt bir kumar oynayıp düşen silaha doğru bir hamle yaptı. Güverteye inip Yarygin'in polimer kabzasını yakalamaya çalıştığı sırada yetmiş yedi kiloluk bir ağırlık sırtına bindi. Anatoly akıllılık ederek yumrukla sersemlemiş muhafızı sakın bir kayıtsızlıkla Pitt'in üstüne doğru itmiş, adam bir yığın halinde Pitt'in sırtına düşmüştü. Pitt dönerek üstündeki muhafızdan kurtulmaya çalışırken otomatik tabancanın soğuk namlusunu ensesinde hissetti. Pitt ateş etmeme emrinin buraya kadar olduğunu bildiği için tabancayı bıraktı.

Kilidin ve altı metre uzunluğundaki konteynerin kapakları açılana kadar Pitt'in dizlerinin üstünde bekledi. Sırtından kabaca itilen Pitt sendeleyerek konteynere girdi, yumuşak bir şeyin üstüne düştü. Loş ışıkta bunun konteynerin zemininde yatan bir insan bedeni olduğunu fark etti. Gövde kıpırdadı, dirseğinin üstünde doğrulup yüzünü Pitt'e çevirdi.

"Dirk... uğraman ne güzel," dedi Alexander Sarghov'un hışırtılı, yorgun sesi.

Pitt pruvada yakalanınca Giordino gölgelerin arasında sessizce küfretti. Elinde bir silah olmadan yapabileceği çok fazla şey yoktu. Silahlı adama uzaktan saldırmayı düşündü, ama geçmesi gereken güverte çok genişti. Muhafızın Pitt'e uyarı atışı yaptığını görmesi de kahramanlık düşüncelerinden tamamen vazgeçmesine neden oldu. Rıhtımdaki adamların gemiye koştuğunu görünce geri dönüp sancak tarafına gitmeye karar verdi. Belki borda iskelesine çıkan adamların arkasına düşer ve diğer adamlar olmadan muhafıza saldırabilirdi.

Sessizce hareket ederek iskele tarafındaki güverteden aşağıya inerek geçitlerin kesiştiği yere gitti. Tam köşeyi dönerken karşı yönden gelen siyahlar içindeki bir adamla kafa kafaya çarpıştı. Keystone Kops filmlerindeki bir sahnedeymiş gibi iki adam birbirinden sekip sırtüstü yere düştü.

Bir kedi kadar çevik olan Giordino çarpışmanın etkisinden hemen kurtulup ayağa fırladı, kalkmaya çalışan diğer adama saldırdı. Adamı göğsünden yakalayıp kafasını geminin duvarına çarptı. Adamın kafatası çelikle buluşurken yumuşak bir çınlama yankılandı, gövdesi bir anda Giordino'nun kollarında gevşeyiverdi.

Adam kendinden geçer geçmez iskele tarafındaki güvertede ayak sesleri duyuldu. Aydınlik ön güverteye bakınca Pitt'in kış tarafına götürüldüğünü gördü. Baygın adamı hızla geçitlerin kesiştiği yere taşıyarak konferans salonuna daldı. Gevşek bedeni konferans masasına yatırırken adamın kendisiyle aynı boyda olduğunu ve güverte muhafızının giydiği siyah tulumdan giymiş olduğunu fark etti. Telsiz operatörü olan adamın üstünü hızla bir aradıktan sonra silah olmadığını gördü. Adamın tulumunu çıkarıp üstüne geçirdi, sonra başına siyah yünlü balıkçı kasketini taktı. Karanlıkta mürettebattan biri gibi görüneceğini düşünerek tekrar koridora çıktı. Ön tarafa doğru ilerlerken bir sonraki hareketinin ne olacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Sarghov'un giysileri kırışık, saçları darmadağındı, alnının sol köşesinde bir morluk vardı. Yüzü yorgun görünmesine rağmen gözleri hâlâ parlıyordu.

"Alexander, yaralı mısın?" diye sordu Pitt, onun oturmasına yardım ederek.

"İyiyim," diye cevap verdi adam daha güçlü bir sesle. "Yalnızca adamlarından birini yere serince

bana karşı biraz kabalaştılar." Dudaklarında hafif bir tatmin gülümsemesi belirdi.

Arkalarındaki çift kanatlı konteyner kapısı kapandı, içerisi tamamen karanlığa gömüldü. Mürettebattan biri yakındaki vinci çalıştırırken dizel jeneratörün uğultusu duyuldu. Operatör vincin kolunu güverteden geçirdi, çelik kancası sağa sola savrulurken konteynerin üstünde durdurdu.

Kabloyu gevşeterek kancanın metalik bir takırtıyla konteynerin üstüne inmesini sağladı, sonra kontrolleri kapattı.

Pitt içeriyi aydınlatmak için fenerini açtı. Sarghov gücünü yeniden kazanıyordu.

"Vereshchagin'i batırmaya çalıştılar," dedi Rus. "Lütfen söyle, senin buradaki varlığın başarısız olduklarını mı gösteriyor?"

"Fazla değil," diye cevapladı Pitt. "Kıyıya çekmeyi başardık, körfezde karaya oturdu. Petrol arama ekibi kayıp. Onlar da seninle mi geldi?"

"Evet, ama yük gemisine binince ayrıldık. Kamaranın dışındaki koridorda bir kargaşa duydum ve ne olduğunu anlamak için dışarı çıkınca bir tabancanın namlusuyla karşılaştım. Güverte subayı Anatoly'ydi. O ve Tatiana adlı kadın bizi silah zoruyla bekleyen tekneye bindirip buraya getirdiler. Bunu neden yaptıklarım ise hiç bilmiyorum," diyerek başını iki yana salladı.

"Şimdi önemli olan buradan nasıl çıkacağımız," dedi Pitt, ayağa kalkarak. Konteynerin içini tarayınca yerdeki birkaç örtü dışında boş olduğunu gördü.

Anatoly çelik duvarların dışında çalışıyordu. Bir çift kabloyu ilmek yapıp konteynere sardı. Yağlı saçlı, sıksa tayfa konteynerin üstüne çıktı, kabloları bir araya getirip vincin kancasına taktı. Pitt'in yumruğunu yiyen muhafız sendeleyerek ayağa kalktı, tabancasını alarak bu gösteriyi uzaktan seyretti.

Zayıf tayfa konteynerin üstünden yere atlayarak birkaç adım ötedeki karanlık köşede bulunan vinç kontrollerine geri döndü. Parmaklarını kaldırma düğmesine bastırarak vinç kolunu kablolar gerilene dek kaldırdı, konteyner havada serbestçe sallanır hale gelene kadar kaldırmaya da devam etti. Gözlerini sallanan konteynerden ayırmadığı için birisinin sessizce güvertede ilerleyip yanına yaklaştığını fark edemedi. Aniden karanlıktan çıkıp enkaz güllesinin kinetik enerjisiyle kulağının altına inen yumruğu da göremedi. Şahdamarına yediği darbeye hemen kendinden geçmeyip bir külçe gibi güverteye yığılmasaydı Al Giordino'yu görebilirdi.

Giordino, adamın yerini alırken kontrolleri inceleyecek zamanı yoktu. Doğru bir tahminde bulunup sağ eliyle kolu çekti ve vinç kolunun konteyneri birkaç santim kaldırdığını gördü. Sol eliyle yan kontrolleri deneyerek vinç kolunu geminin ortasına doğru bir iki adım getirdi, sonra konteyneri küpeştenin biraz üstünden geçirerek geminin dışına çıkardı. Konteyner suyun üstünde tehlikeli şekilde ileri geri gidip gelirken bir an için vinç kolunu sabit tuttu. Umduğu gibi Anatoly ve muhafız konteynerin izlediği yolu takip etmişti ve beklenen batmayı seyretmek için iskele tarafındaki küpeşteye dikiliyorlardı. Gece hava serin olmasına rağmen Anatoly'nin bırakma emrini vermesini bekleyen Giordino'nun alnından ter damlacıkları süzülüyordu. Emir gelince konteyneri gemiden birkaç adım daha uzaklaştırdı, konteynerin en uzak salınımını yapmasını bekledikten sonra vinç kolunu olabildiğince sert bir şekilde kış güvertesine geri getirdi.

Küpeştedeki iki adam iki tonluk çelik kutunun birden üzerlerine doğru gelişini şaşkınlık içinde seyrediyordu.

Sersemlemiş durumdaki muhafız ayağa kalkmaya çalışırken havada uçan konteyner yüzünden

birkaç santim öteden geçince küfretti. Anatoly o kadar şanslı değildi. Başını eğmek yerine yana çekilmeye çalıştı. Ama çok uzağa sıçraması gerekiyordu ve savrulan konteyner üzerine geldiği sırada daha küçük bir adım atabilmişti. Bedeni bezden bir bebek gibi güverteye savrulurken ezilen ciğerlerinden hırıltılı bir çığlık yükseldi.

Küpeştedeki sersemlemiş muhafız vinç kontrollerine bakıp delirmiş gibi küfrediyordu. Sonra vinci idare eden adamın arkadaşı olmadığını fark edince sesini kesti. Silahına uzanırken Giordino yan kontrolleri sağa yatırdı ve vinç mekanizması tekrar iskele tarafındaki küpeşteye doğru gitmeye başladı. Muhafız nişan alıp ateş ederken Giordino başım eğdi, mermi başının hemen üstünden geçti. Çömelmesine rağmen elleri hâlâ kontrollerdeydi.

Sallanan konteyner en yüksek noktasına ulaşmış, iskele tarafındaki küpeşteye doğru kavis çiziyordu. Silahını ateşlemek için onun yoluna çıkan muhafız konteynerin üstünden geçmesi için eğildi. Ama konteyner silahlı adama yaklaşıırken Giordino kaldırma koluna dokunup vinci alçalttı. Konteyner ona uyup silahlı adamın hemen önünde güverteye doğru alçaldı.

Konteyner güverteye sürtünürken kulakları tırmalayan bir gıcırta koptu, hızı yüzünden yana yuvarlandı. Yan yatan konteyner kaçmaya çalışan muhafızın sol bacağına ezdi. Ezilmiş bacağıyla büyük konteynerin altında kalan muhafız acıyla uludu. Giordino oraya koşup adamın bileğine bastı, sıkı yumruğundan fırlayan tabancayı kaptı. Ödünç aldığı yünlü başlığı çıkarıp adamın çığlıklarını geçici olarak bastırmak için ağzına tıktı.

"Uçan nesnelere dikkat et," dedi, acı dolu gözlerle kendisine bakan adama.

Asma kilide nişan alarak iki el ateş etti, parçalanan kilidi çıkardı. Kolu çekerek konteynerin kapılarını açtı, konteyner yan durduğu için kapak güverteye doğru düştü. Pitt ve Sarghov bir çift zar gibi dışarı yuvarlandı. Sendeleyerek ayağa kalkarken acıyan yerlerini ovuşturuyorlardı.

"Bana önceki hayatında panayırlarda korku treni kullanıcısı olduğunu söyleme," dedi Pitt çarpık bir gülümsemeyle.

"Yoo, yalnızca bowling alıştırması yapıyordum," dedi Giordino. "Eğer iyi durumdaysanız burayı hızla boşaltmayı öneriyorum."

Geminin ön tarafında ayak sesleri yüksek sesli bağırlara karışıyordu. Pitt kış tarafını taradı, yerde bilinçsiz yatan adamları gördükten sonra bakışlarını Sarghov'a çevirdi. Bitkin durumdaki adamın o gece kimseden kaçacak hali yoktu.

"Ben botu getireyim. Alexander'i al ve kış tarafındaki merdivenden aşağı in," diye emretti Pitt.

Pitt hızla sancak tarafındaki küpeşteye koşarken Giordino başını tamam anlamında hafifçe salladı. Pitt küpeşteye tırmanıp dizlerini büktü ve iskeleye doğru atladı. Koşarak atlamadığı için iskeleyi neredeyse kaçırıyordu, ama bir ayağıyla iskeleye basıp kendini öne itmeyi başardı ve bir top gibi iskeleye yuvarlandı.

Gemideki bağışmalar artmış, fener ışıklarıyla birlikte yaklaşıyordu. Pitt onu görmelerine umursamadan Zodyak'a doğru koşarken gürültülü ayak sesleri de onu takip ediyordu. Küçük bota atlarken duaları kabul oldu ve motor ilk çekişte çalıştı. Motorun hızını artırarak geminin kış tarafına çevirdi, kauçuk botun pruvası çelik bölmeye çarpana kadar yoluna devam etti.

Gazı kesip yukarı baktı. Tam üstünde Sarghov vardı güçsüz bir şekilde bir halata tutunmuştu.

"Merdiveni bırak Alexander, dive seslendi.

Ayağa kalkıp bir un çuvalının bütün inceliğiyle bota düşen ağır Rusu yarı tutar ribi oldu. Birden başlarının üstünde otomatik tabanca ateşlendi. Bir saniye sonra Giordino halatta görüldü. Hızla aşağıya inerek bota birkaç adım kalınca kendini bıraktı.

"Sahneyi terk et," dedi telaşla.

Pitt gaz koluna yüklenmişti bile. Geminin kış tarafının altına girip sancak tarafından dolaştıktan sonra göle döndü. Küçük bot hemen hızlandı, şamandıra borularını hemen su hattına yükseltti. Bu da hızını biraz daha artırdı. Birkaç saniye boyunca gemi ve rıhtıma karşı açıkta kaldılar. Üç adam vurulmamak için iyice eğildi.

Ama kimse ateş etmedi. Pitt geriye bakınca altı adamın geminin iskele tarafına koştuğunu gördü, ama öylece durup botun uzaklaşmasını seyrettiler.

"Son dakikada barışçı olmaları çok garip," dedi Giordino, adamlara bakarak.

"Özellikle de sen bütün mahalleyi uyandırdıktan sonra."

Rotalarını gizlemeye gerek duymadan doğruca Vereshchagin'e yöneldiler. Araştırma gemisine birkaç dakika sonra vardılar. Pitt botu sancak tarafındaki merdivenlerin yanına sürdü. Kıyıdaki acemi polis onların geldiklerini görünce durmaları için bağırdı. Sarghov ayağa kalkıp bağırarak Rusça bir şeyler söyledi. Polis gözle görülür şekilde sindi, sonra hızla dönüp alelacele köye doğru yürüdü.

"Ona şefi uyandırmasını söyledim," diye açıkladı Sarghov. "O gemiyi araştırmak için biraz güç kullanmamız gerekecek."

Onların yokluğu sırasında endişeli bir şekilde güvertede dolaşan Ru-di Gunn bağırlan duyunca koşarak geldi. Üç adam sendeleyerek gemiye biniyordu.

"Dr. Sarghov... iyi misiniz?" diye sordu Gunn, şiş yüzüne ve kanlı giysilerine bakarak.

"İyiyim. Lütfen nezaket gösterip kaptanı bulur musunuz benim için?"

Pitt, Dr. Sarghov'u Vereshchagin 'in revirine götürürken Gunn gemi doktorunu ve Kaptan Kharitonov'u uyandırdı. Doktor, Sarghov'u muayene ederken Giordino bir şişe votka bulup herkese birer kadeh doldurdu

"Çok yakındı," dedi Rus bilim adamı. Votka kan dolaşımına girince rengini ve gücünü yeniden kazanmaya başlamıştı. "NUMA'daki dostlarıma çok şey borçluyum," dedi, ikinci votka kadehini Amerikalılara doğru kaldırıp bir yudumda içerek.

"Sağlığına," dedi Pitt, kendi kadehini yuvarlayarak.

"Vashezdorovie!" diye karşılık verdi Sarghov kendi içkisini bitirmeden önce.

"Theresa ve diğerlerine ne olduğunu biliyor musunuz?" diye sordu Giordino. Endişesi açıkça belli oluyordu.

"Hayır, gemiye bindikten sonra ayrıldık. Beni öldürmeyi düşündüklerine göre onları bir nedenden ötürü canlı istiyor olmalıydılar. Hâlâ gemide olduklarını tahmin ediyorum."

"Alexander! Yaşıyorsun!" diye kükredi Kaptan Kharitonov, küçük revire dalarken.

"Bileği incinmiş ve çok sayıda morluğu var," dedi doktor, Sarghov'un yüzündeki kesiği

bandajlarken.

"Önemli bir şey değil," dedi Sarghov, doktoru uzaklaştırmaya çalışarak. "Dinle, lan. Avarga Petrol Konsorsiyumu gemisi... gemini onların batırmaya çalıştığına hiç kuşum yok. Mürettebatından Anatoly onlar için çalışıyor, büyük olasılıkla Tatiana adlı kadın da öyle."

"Anatoly mi? Birinci subayım ciddi bir gıda zehirlenmesi geçirince projenin başında onu işe almıştım. Ne ihanet!" diye söylendi kaptan. "Hemen yetkilileri arayacağım. O serseriler paçayı sıyıramayacak."

Polis şefi ve genç yardımcısından oluşan yetkililer, yanlarında Irkutsk'lu dedektiflerle birlikte neredeyse bir saat sonra geldiler. Küstah polis şefinin kalkıp giyinmesi, rahat bir şekilde Vereshchagin'e gelmeden önce sosis ve kahveden oluşan hafif bir kahvaltı etmesi, yoldaki barda iki dedektifi bulması bu kadar sürmüştü.

Sarghov, ona kaçırılma hikâyesini anlattı. Pitt ve Giordino da kendi hikâyelerini ekleyip kayıp tekneyi aramalarını ve gemiden nasıl kaçtıklarını anlattılar. Irkutsk'lu iki adam yavaş yavaş soruşturmanın kontrolünü ele alıp daha araştırmacı ve zekice sorular sormaya başladı. Pitt, iki dedektifin Rus bilim adamına garip bir saygı gösterdiklerini, hatta onu tanıdıklarını fark etti.

"Gemiyi bizim bütün güvenlik kuvvetlerimizle sorgulamamız akıllıca olacaktır," dedi polis şefi ukalalık yaparak. "Sergei, lütfen Listvyanka yardımcı güvenlik güçlerini toparla ve hemen polis karakoluna gelmelerini söyle."

Küçük yerel kuvvet biriminin önde kibirli polis şefiyle birlikte yük gemisine doğru yola çıkması için aradan neredeyse bir saat daha geçti. Şafağın ilk ışıklarıyla birlikte yerin hemen üstünde asılı duran nemli sisin üstüne gri bir örtü örtüyordu. Pitt ve Giordino yanlarında Sarghov ve Gunn'la birlikte polis kuvvetlerini takip ediyorlardı. Rıhtımın kapısı açıktı ve nöbetçi yoktu. Rıhtım tamamen boştu. Geminin yanına park etmiş olan üç kamyonun gitmiş olduğunu gören Pitt'in midesine bir kramp girdi.

Büyült polis şefi hızla borda iskelesinden çıktı, kaptanı çağırdı, ama yalnızca uğuldayan jeneratörün sesi duyuluyordu. Pitt, onu takip edip boş köprüye çıktı, gemi günlüğüyle birlikte diğer bütün çizelgeler ve haritalar kaybolmuştu. Polisler gemiyi yavaş ve sistemli bir şekilde araştırdılar, ama tamamen boş bir gemi buldular. Geminin amacına dair ne bir kanıt, ne de hikâyesini anlatacak tek bir kişi vardı.

"Hayalet gemi," diye mırıldandı Giordino başını iki yana sallayarak. "Kamaralardaki özel eşyalar bile yok olmuş. Çok hızlı bir kaçış oldu bu."

"Bu kısa sürede beklenmedik şekilde gerçekleştirilemeyecek kadar hızlı. Hayır, işlerini bitirmişlerdi ve biz uğradığımızda zaten gitmek üzereydiler. Bahse girerim en başından beri mürettebatın özel eşyaları yoktu. Boş bir gemiden gitmeyi planlıyorlardı."

"Kaçırdıkları petrol arama ekibiyle birlikte," dedi Giordino. Aklı Theresa'daydı. Uzun bir sessizlikten sonra kamyonların nereye gitmiş olabileceğine dair bir ipucu bulabilmek umuduyla köprüye geri döndü.

Pitt köprüünün kanadında dikilmiş, kış güvertesine ve boş konteynerlere bakıyordu. Bu kaçırmanın nedenini ve araştırma ekibinin kaderini merak ediyordu. Yükselen güneşin pembe parıltısı gemiyi gölgeli bir ışıkla yıkıyor, güvertede, batık teknenin bir gece önce durduğu yerdeki izleri

aydınlatıyordu. Geminin bütün sırları mürettebat ve kargoyla birlikte sessizce geceye karışmıştı. Ama batık tekneyi saklayamamışlardı. Teknenin önemini bilmiyordu, ama zihninin derinlerinde daha büyük bir esrarın önemli bir ipucu olduğundan şüpheleniyordu.

XANADI GİDENİ

Kaptan Steve Howard gözlerini kısarak camları çizik dürbünüyle, karşısında parlayan Basra Körfezi'nin parlak mavi sularını taradı. Su yolu genellikle yük gemileri, tankerler ve savaş gemileriyle kaynardı. Bu araçlar özellikle Hürmüz Boğazı'nın dar kanalının etrafında birbirlerine üstünlük sağlamak için mücadele ederdi. Ama öğleden sonra Katar açıklarındaki gemi trafiğinin neredeyse tamamen kaybolduğunu görüp rahatladı. İskele yönünden pruvasına doğru büyük bir tanker yaklaşıyordu. Ambarları yeni doldurulan petrol yüküyle ağırlaşmış ve tanker suya iyice gömülmüştü. Kıç tarafının açıklarında, iki kilometre kadar gerisinde siyah bir sondaj gemisinin onu takip ettiğini fark etti. Görmeyi umduğu tek şey tanker trafiğiydi ve hafifçe rahatlayarak dürbünü kendi gemisinin pruvasına çevirdi.

Kendi gemisinin pruvasını açıkça görebilmek için dürbüne ihtiyacı vardı, çünkü neredeyse iki yüz kırk metre uzaktaydı. İleriye bakarken Marjan'ın beyaz üst güvertesinde titreşen ısı dalgalarını fark etti. "Çok Büyük Ham Petrol Taşıyıcısı" olarak bilinen dev tanker iki milyon varil petrol taşımak için inşa edilmişti. Chrysler Binası'ndan daha büyük ve manevrası çok kolay olan büyük gemi boş ambarlarını, Ghawar'daki kaynayan petrol sahalarından pompalanan hafif Suudi ham petrolüyle doldurmak için yola çıkmıştı.

Hürmüz Boğazı'nı geçmek Howard'i bilinçdışı bir şekilde telaşlandırıyor. Amerikan Donanması'nın körfezdeki belirgin varlığına rağmen kalabalık su yoluna giren bütün ticari gemileri kapsayamazdı. Basra Körfezi'nin hemen karşısındayken ve Suudi Arabistan Yarımadası boyunca yarım düzine ülkede dolaşan potansiyel teröristler düşünülünce endişelenmesi için iyi bir nedeni vardı. Köprüde dolaşıp ufku tararken ham petrol yüklerini alıp Arabistan denizinin derin sularına varana kadar rahatlayamayacağını biliyordu.

Güvertedeki ani bir hareket Howard'in dikkatini çekti. Dürbünü odaklayınca dağınık sarı saçlı, zayıf bir adamın bir mobiletle güvertede heyecanla ilerlediğini gördü. Gözü pek adam, son hız güvertedeki çeşitli boruların ve vanaların etrafında dolaşıyordu. Howard, onu izlerken mobiletli adam şezlongda uzanmış kronometre tutan üstü çıplak bir adamın yanından hızla geçti.

"İkinci kaptanın hâlâ rekor kırmaya çalıştığını görüyorum," dedi Howard sırıtarak.

Renkli bir körfez haritasının üstüne eğilmiş olan tankerin idari subayı gözlerini haritadan ayırmadan başını salladı.

"Eminim rekorunuz bir gün daha dayanacaktır, efendim."

Howard kendi kendine güldü. Dev tankerin otuz kişilik mürettebatı uzun okyanus yolculukları sırasında ya da petrolün doldurulduğu ya da boşaltıldığı dönemlerde can sıkıntısını gidermek için kendilerini eğlendirecek sürekli olarak yaratıcı yollar buluyorlardı. Teftişler sırasında muazzam büyüklükteki güverteyi geçmek için kullanılan sarsak mobilet birden bir rekabet aracı haline gelmişti. Güverteye oval bir pist çizilmiş, sıçramalar ve keskin virajlar konmuştu. Mürettebat sırayla mobilete binip şansını deniyordu. Geminin sevimli kaptanının rekoru elinde bulundurması mürettebatı düş kırıklığına uğratmıştı. Howard'ın Güney Carolina'da büyüdüğü sırada motorkrosta yarıştığını hiçbiri bilmiyordu.

"Dahran'a yaklaşıyoruz, efendim," dedi idari subay. Houston'dan gelen Jensen, yumuşak konuşan

Afrika kökenli bir Amerikalıydı. "Ras Tanura kırk kilometre uzakta. Otomatik pilotu kapatayım mı?"

"Evet, manuel kontrollere geçip hızı on altı kilometreye düşürelim. Palamar süvarisine söyle, iki saat içinde kılavuz çekiciler almaya hazır olacağız."

Dev gemiyi yürütme konusundaki her şeyin ileriye görülmesi gerekiyordu, özellikle de koca gemiyi durdurmak söz konusu olduğunda. Petrol tankları boş olduğunda ve suyun üstünde giderken tanker biraz daha çevik oluyordu, ama köprüdeki adamlara göre bu gemiyi yürütmek bir dağ hareket ettirmek gibi bir şeydi.

Batı kıyısındaki tozlu kahverengi çöl, Dahran şehrine açılıyordu. Burası petrol şirketi Saudi Aramco'nun merkezi olan bir şirket kentiydi. Kenti ve komşusu Damam limanını geçen tanker, kuzeyden körfeze doğru uzanan ince yarımadağa yanaştı. Yarımadağın karşısında devasa petrol tesisi Ras Tanura bulunuyordu.

Ras Tanura, Suudi petrol endüstrisinin Büyük Merkezi İstasyonu'ydu. Suudi Arabistan'ın tüm ham petrol ihracatının yansından fazlası hükümetin sahip olduğu bu kompleksten çıkıyordu. Bu tesis bir boru labirentiyle çölün iç kesimlerindeki zengin petrol yataklarına bağlanıyordu. Yarımadağın ucunda bulunan düzinelerce devasa tankta saklanan değerli sıvı, Asya ve Batı'ya gönderilmeyi bekleyen sıvı, doğal gaz ve diğer rafine petrol ürünlerinin yanında depolanıyordu. Sahilin yukarı kesiminde dünyanın en büyük rafinerisi ham petrolü işleyip petrol ve çok sayıda diğer petrol ürünlerine dönüştürüyordu. Ama Ras Tanura'nın belki de en etkileyici özelliği neredeyse görünmez olmasıydı.

Marjan'ın köprüsündeki Howard kıyıdağı tanklara ve boru hatlarına aldırılmayıp yarımadağın dışında çiftler halinde sıralanmış altı büyük tankere odaklandı. Gemiler, Deniz Adası denen ve suyun üstünde iki kilometre direk gibi uzanan sabit terminale demirlenmişti. Deniz Adası terminali, susuz kalmış deve sürüsünü doyuran bir vaha gibi, kıyıdağı tanklardan güçlü bir şekilde pompalanan ham petrolle boş tankerlerin susuzluğunu gideriyordu. Dalgaların altında görünmeyen yetmiş beş santimetrelik boru ağı, siyah sıvıyı körfezin tabanında üç kilometre boyunca derin sudaki doldurma istasyonuna yayıyordu.

Marjan yaklaşırken Howard, üç römorkörün Deniz Adası'nın karşısındaki bir Yunan tankeriyle aynı hizaya gelişini seyretti, sonra kendi gemisine döndü. Marjan'ın kılavuzu dev tankerin kontrolünü alıp geminin bordasını yükleme terminalinin sonundaki boş rıhtıma, Yunan tankerin tam karşısına yanaştırdı. Römorkörlerin kendilerini itmesini beklerken Howard yakında demirlemiş yedi dev tankere hayranlıkla baktı. Hepsi üç yüz metrenin üstünde olup Titanik'in boyunu kolayca aşan tankerler gemi inşasındaki en son noktaydı. Yüzlerce tanker görmüş ve Marjan'dan önce birkaç tankerde çalışmış olmasına rağmen VLCC'nin görüntüsü onda hâlâ şaşkınlık uyandırıyor.

Uzaklarda bir Arap yelkenlisinin kirli beyaz yelkeni dikkatini çekerken bu yerli gemiyi incelemek için yarımadağa doğru döndü. Küçük gemi sahilden geçip daha önce Marjan'ın peşinde olan ve şimdi kıyıya yakın duran siyah sondaj gemisinin kuzeyine doğru ilerledi.

"Römorkörler iskele tarafına yerleşti efendim," dedi kılavuz kaptanın sesi.

Howard yalnızca başını salladı. Kısa süre sonra devasa gemi Deniz Adası terminalindeki yerine doğru itildi. Bir dizi büyük nakliye hattı geminin boş tanklarına siyah ham petrolü pompalayarak gemiyi yavaş yavaş suda alçaltmaya başladı. Terminale demirledikleri için Howard hafifçe gevşedi. En azından birkaç saat boyunca sorumluluklarından kurtulduğunu biliyordu.

Howard kısa şekerlemesinden uyandığında neredeyse gece yarısı olmuştu. Tankerin ön

güvertesinde yaptığı bir yürüyüşle bacaklarını açtı. Ham petrolün yüklenmesi neredeyse tamamlanmıştı. Marjan saat üçteki kalkış programına kolayca uyacak, yerini deposunu doldurmak için sırada bekleyen bir sonraki tankere bırakacaktı. Römorkörün uzaktan gelen düdüğü rıhtımın aşağısındaki bir tankerin dolum işleminin tamamlandığını ve Deniz Adası'ndan uzaklaşmaya hazırlandığını söylüyordu.

Suudi Arabistan kıyısında göz kırpan ışıklara bakarken birden "potrellerin" tankerin gövdesine çarpmasıyla irkildi. Deniz Adası'nın palamar yerlerine büyük yastıklı destekler monte edilmişti, bu potreller terminalde doluları yapılan tankerlere yandan kuvvetli destek veriyordu. Putrellerin darbelerinin yalnızca aşağıdan gelmediğini, bütün terminal boyunca yankılandığını fark etti. Küpeşteye gidip eğildi, yükleme rıhtımına baktı.

Deniz Adası ve tankerler geceleri Noel ağacı gibi aydınlanıyordu. Howard tepedeki lambaların ışığı altında tankerin yanlarına çarpan şeyin ileri geri hareket eden terminalin kendisi olduğunu görebiliyordu. Ama bu çok anlamsızdı. Terminal deniz tabanına oturtulmuştu. Her türlü hareketin palamar yerine karşı hareket eden gemiden gelmesi gerekiyordu. Ama terminal boyunca baktığında terminalin bir yılan gibi kıvrılıp önce bir taraftaki tankerlere, sonra diğerlerine çarptığını görebiliyordu.

Darbeler şiddetlendi, sonunda gemilere gök gürültüsünü andıran şekilde inmeye başladı. Howard eklem yerleri bembeyaz olana kadar küpeşteyi sıkarken neler olduğunu anlayamıyordu. Şaşkın bakışları altında altmış santimlik dört yükleme kolundan her biri sırayla gemiden kurtulup her yöne doğru petrol nehirleri fişkırtmaya başladı. Yalpalanan terminalde hayatını kurtarmak için tutunmaya çalışan bir platform mühendisinin çığılığı havayı yarıdı.

Görebildiği kadarıyla çelik terminal dev bir yılan gibi kıvrılıp bükülüyor, kendini devasa gemilere vuruyordu. Petrol nakil hatları diğer tankerlerden de ayrılıp gemilerin yan taraflarını siyaha boyarken alarm çanları çalmaya başladı. Rıhtımın aşağı tarafında görünmeyen sesler yardım için feryat ediyordu. Howard başlarında sarı kasklar olan iki adamın terminal boyunca bağıarak hızla koştuğunu gördü. Arkalarındaki terminal ışıkları art arda kesilmeye başlamıştı. Howard dehşet içinde bütün Deniz Adası'nın ayaklarının dibine doğru battığını fark ederken bir an için donup kaldı.

Terminalin Marjan'a indirdiği darbeler şiddetlendi, palamar potrelleri tankerin yan taraflarını ezdi. Howard ayaklarının altından yükselen derin homurtuyu ilk kez fark etti. Homurtu şiddetlendi, birkaç saniye gürledikten sonra hızla kesildi. Bu homurtunun yerini terminalde koşarak feryat eden adamların umutsuz çığılıkları aldı.

Terminalin destek noktaları art arda yıkılıp iki kilometre uzunluğundaki ada dalgaların altında kaybolurken Howard'ın aklına iskambil kâğıtlarından yapılmış evler geldi. Sudaki adamların çığılığını duyunca hissettiği dehşetin yerini gemisinin güvenliği için duyduğu korku aldı. Güvertede hızla koşarken belinden telsizini çıkarıp köprüdeki adamlara emirler yağdırdı.

"Palamarları kesin! Tanrı aşkına palamarları kesin," dedi soluk almaya çalışarak. Adrenalin hücumunu bütün vücudunda hissediyor, korkusu yüzünden güvertede son hızla koşuyordu. Bacakları zonklamaya başladığında köprüye hâlâ yüz metre uzaktaydı, ama hızını azaltmadı, hatta güverteye yayılan kaygan petrolün üstünden hızla geçti.

"Başmakinişte... söyle... tam yol... geri... hemen," dedi telsize boğuk bir sesle. Ciğerleri oksijen için yanıyordu.

Tankerin kık tarafındaki üst yapıya varınca en yakın merdivenlere koştı, birkaç koridor ötedeki ansöre boş verdi. Geminin sekiz katını çıkarken geminin makinelerinin ayaklarının altında canlandığını duyunca cesaretlendi. Sendeleyerek köprüye girip pencereye koştığında en kötü korkularının gerçekleştiğini gördü.

Marjan'm önündeki diğer sekiz dev tanker çiftler halinde bir araya gelmişti. Dakikalar önce aralarında Deniz Adası vardı, ama terminal şu anda yüzeyin yirmi yedi metre altındaki körfez tabanına doğru iniyordu. Dev tankerler hâlâ terminale bağlı olduğu için batan terminal gemi çiftlerini çekerek birbirine yaklaştırıyordu. Howard karanlığın ortasında önündeki iki tankerin ışığının birbirine karıştığını görebiliyor, gemilerin yanları birbirine sürterken çıkan metal seslerini duyabiliyordu.

"Acil tam yol geri," diye yardımcısına bağırdı. "Palamarların durumu nedir?"

"Palamarlar kesildi," diye cevapladı Jensen perişan görünürken. "Hâlâ pruva halatından haber bekliyorum, ama görünüşe göre en az iki halat hâlâ bağlı," diye ekledi dürbünüyle sancak tarafındaki pruvadan uzanan gergin halatlara bakarak.

"Asona bize doğru geliyor," dedi dümenci, başını sağa çevirerek.

Howard Yunan bandıralı gemiye bakarak hareketini izledi. Kırmızı-siyah renkli dev tankerin uzunluğu Marjan 'inkiyle eşitti. Önce aralarında on sekiz metre olan iki gemi, bir mıknaatla çekiliyormuş gibi yanlamasına birbirine doğru yaklaşıyordu.

Marjan'ın köprüsündeki adamlar durmuş umutsuzca seyredirken Howard'in hızlı solukları adamlarının kalp atışlarına eşitti. Tankerin makineleri çılgına dönmüş makinist tarafından hızlandırılırken ayaklarının altındaki devasa pervaneler sonunda umutsuzca suya saldırmaya başladı.

Kık tarafındaki ilk hareket gözle görülmeyecek kadar küçüktü, ama sonra yavaş yavaş gemi geriye doğru gitmeye başladı. Pruvadaki halatlar gerilince hız bir saniye için kesildi, sonra birden halat koptu ve gemi geriye doğru gitmeye devam etti. Asona sancak tarafına yaklaşmaya devam ediyordu. Kore yapımı tanker petrolle neredeyse tamamen doluydu ve Marjan'a göre birkaç adım daha derinden gidiyordu. Howard'ın bakış açısına göre, gemisinin yan tarafından atlayıp komşu tankerin güvertesine geçebilirmiş gibi geliyordu.

"Sancak tarafı yirmi derece," diye emretti dümencisine. Pruvasını kayan tankerden uzaklaştırmaya çalışıyordu. Howard, Marjan'ı batık terminalden doksan metre uzaklaştırmayı başarmıştı, ama komşu gemiden kaçması için bu kadarı yeterli değildi.

Çarpışma Howard'm beklediğinden hafif oldu, hatta dümen köşkünde hissedilmedi bile. Yalnızca alçak sesli metalin gıcirtısından çarpışma anlaşılıyordu. İki gemi buluştuğunda Marjan'm pruvası Aksona'nın neredeyse tam ortasındaydı, ama Howard'm gemisinin geriye doğru hareketi darbenin kuvvetini saptırmıştı. Marjan'ın pruvası yarım dakika boyunca diğer tankerin iskele tarafındaki küpeştesine sürtündü ve sonra birdenbire iki gemi birbirinden ayrıldı.

Howard hemen makineleri kapatıp suya düşen liman işçilerini kurtarmak için iki cankurtaran botunu aşağıya indirdi. Sonra gemisini kargaşadan üç yüz metre kadar daha geri çekip katliamı seyretti.

On büyük tanker tahrip olmuştu. Büyük gemilerden ikisinin güverteleri o kadar iç içe geçmişti ki, bir kaynakçı ordusunun gemileri birbirinden ayırması iki gün sürerdi. Üç geminin çift gövdeli

plakaları ezilmişti ve gemiler yana doğru yatarken binlerce galonluk ham petrol körfeze akıyordu. Ama Marjan çok az hasarla kurtulmuştu, Howard'ın hızla harekete geçmesi sayesinde çarpışma sırasında tanklarından hiçbiri zarar görmemişti. Ama körfez sularında art arda boğuk patlama sesleri duyunca gemisini kurtardığı için duyduğu rahatlama kısa sürdü.

"Efendim, rafineri," dedi dümenci, batı kıyısını işaret ederek. Ufukta turuncu bir parıltı belirmişti, başka patlamalar duyulurken bir güneş gibi o parıltı büyüyordu. Yangın kıyı şeridinde yayılırken Howard ve mürettebatı gösteriyi saatlerce seyretti. Kısa süre sonra yanmış petrol kokusuyla karışmış yoğun siyah duman geminin üstüne yayıldı.

"Bunu nasıl yapabilirler?" dedi idari subayı. "Teröristler patlayıcılarla oraya nasıl girebilirler? Burası dünyanın en güvenli tesislerinden birisidir."

Howard sessizlik içinde başını iki yana salladı. Özel bir ordu bütün kompleksi sıkı bir güvenlik ağıyla koruyordu. Deniz Adası terminalini batırmak için çok ustaca bir sızma harekâtı yapılmış olmalıydı, ama kıyı ötesinde herhangi bir patlama yoktu. Tanrı'ya şükür gemisiyle mürettebatı sağladı ve öyle de kalmasını istiyordu. Suda adam arama işi bittikten sonra tankeri körfezden bir, iki kilometre uzaklaştırdı. Sonra şafağa kadar büyük gemide dolaşıp durdu.

Gün ışığına dek acil durum ekipleri bölgeye gelirken hasar tüm çıplaklığıyla belirgin hale geldi. Dünyanın en büyük rafinerilerinden olan Ras Tanura, şiddetli yangınlarla neredeyse tamamen harap olmuş, dumanı tüten bir enkaza dönüşmüştü. Bir kerede on sekiz dev tankere ham petrol doldurma kapasitesine sahip olan Deniz Adası kıyı ötesi terminali, körfezin derin sularında gözden kaybolmuştu. Neredeyse otuz milyon varil petrol sağlayan yakındaki tank çiftliği, çatlayan ve kırılan düzinelerce tanktan sızan siyah sıvıyla bele kadar yükselen bir bataklığa dönüşmüştü. Çölün içlerine doğru, sayısız petrol boru hattı bir dal parçası gibi ikiye bölünmüş, çevredeki kumları siyaha boyayıp yoğun petrol gölleri oluşturmuştu.

Suudi Arabistan petrol ihracat kapasitesinin neredeyse üçte biri bir gece içinde tahrip edilmişti. Ama bunun için intihar komandosu olan teröristlerin suçlanması gerekmiyordu. Dünyanın her yerindeki deprem uzmanları tahribatın nedenine parmak basmışlardı bile. Richter ölçeğine göre 7.3 şiddetindeki büyük bir deprem Suudi Arabistan'ın doğu sahilini sarsmıştı. Depremi merkezi Ras Tanura'nın üç kilometre uzağı olarak belirlenince analiz uzmanları ve bilginler aynı şekilde bunun Tabiat Ana'nın bir kazası olduğunu söyleyecekti. Böylesine kritik bir yeri vurmanın yol açtığı şok dalgaları Basra Körfezi'nin çok daha ilerisine yayılacak, dünyayı aylarca sarsmaya devam edecekti.

Hang Zhou filtresiz sigarasından son bir nefes çekip izmariti küpeştenin üstünden attı. Parlak közün aşağıdaki kirliliğe doğru uçuşunu tembel bir merakla izlerken bulanık suyun alevler içinde kalmasını bekler gibiydi. Tanrı biliyor ya siyah suda küçük bir şehre yetecek kadar petrol sızıntısı var, düşündü, izmarit suda karnüstü yatan uskumrunun yanında zararsız bir şekilde fişirdayıp sönerken.

Ölü balığın da gösterdiği gibi Çin'in Ningbo Limanı'nın etrafındaki soğuk sular pek konuksever değildi. Ticaret kentindeki inşaat faaliyetleri, limanı ziyaret eden konteynerlerin, tankerlerin ve yük gemilerinin sabit sızıntısıyla zaten kirlenmiş olan pis suların iyice karışmasına yardımcı oluyordu. Şanghay'dan çok uzak olmayan Yangtze Nehir Deltası'nda bulunan Ningbo hızla Çin'in en büyük limanlarından biri haline geliyordu. Bunun nedenlerinden biri üç bin tonluk dev tankerlerin limana yanaşmasını sağlayan derin su kanalıydı.

"Zhou!" diye bağırdı Doberman havlamasına benzer bir ses. Aslında sesin sahibi aşırı kilolu bir

buldoğa daha çok benziyordu. Zhou dönüp amirine baktı. 3 Numaralı Ningbo Konteyner Terminali'nin operasyonlar şefi limandan ona doğru geliyordu. Qinling adlı sevimsiz zorbanın şiş yüzü sürekli asıktı.

"Zhou," diye tekrarladı, liman işçisine. "Programda bir değişiklik var. Singapur'dan gelecek olan Akagisan Manı makinelerindeki bir sorun nedeniyle gecikmiş. Bu yüzden onun limandaki yerini Jasmine Star'a vereceğiz» On dokuz otuzda gelecek. Ekibin onu karşılamak için hazır olsun."

"Haberini diğerlerine iletirim," dedi Zhou başını sallayarak.

Çalıştıkları konteyner terminali gece gündüz çalışıyordu. Yakındaki Doğu Çin Denizi'nin sularında, sürekli limandaki sıralarının gelmesini bekleyen bir nakliye gemisi kalabalığı vardı. Çin'in bol işçi gücü, sanayileşmiş ülkelerin tüketici piyasaları tarafından kapışılan ucuz elektronik, oyuncak ve giysileri bir makine gibi sürekli olarak üretiyordu. Ama global ticareti güçlendiren ve Çin ekonomisinin aniden yükselmesini sağlayan ticaretin adı duyulmamış kahramanları, hantal hantal ilerleyen bu konteyner gemileriydi.

"Bu işi hallet. Ve yükleme ekibinin peşinden ayrılma. Gemilerin boşaltılıp yüklenmesinde yavaşlamalar olduğuna dair şikâyetler alıyorum," diye homurdandı Qinling. Mandallı dosyasını indirip sarı kalemini kulağının arkasına itti, sonra dönüp yürüyüp gitti. Ama iki adım sonra durup yavaşça geri döndü, gözleri irileşerek Zhou'ya baktı. Ya da en azından Zhou onun kendisine baktığını sandı.

"Yanıyor," diye mırıldandı Qinling.

Zhou, adamın arkasına doğru baktığını fark edip ne demek istediğini görmek için döndü.

Terminalin etrafındaki limanda bir düzine kadar gemi bekleyiyordu. Dev kargo gemileri ve dev tankerler bir avuç küçük kargo gemisini gölgeliyordu. Kargo gemilerinden birinden yoğun bir siyah duman çıkıyordu.

Zhou'ya göre gemi hurdalıkla randevusu çoktan geçmiş bir harabeye benziyordu. Çoğu yerde pas yüzünden kahverengiye dönüşen yorgun mavi gövdesiyle en azından kırk yaşında olduğunu tahmin ediyordu. Her saniye daha da yoğunlaşan siyah duman, içe doğru akan bir şelale gibi kabarıyor, geminin üst yapısının büyük bölümünü gizliyordu. Sarı alevler ambarın dışında dans ediyor, ara sıra altı metre yükseğe çıkıyordu. Zhou bakışlarını geminin suyu yararak köpüklü bir dalga meydana getiren pruvasına çevirdi.

"Çok hızlı gidiyor... ve ticari terminallere yönelmiş durumda!" dedi yutkunarak.

"Aptallar!" diye küfretti Qinling. "Bu yönde karaya çıkacak yer yok." Dosyasını yere atarak terminalden aşağı doğru hızla koşmaya başladı. Liman ofisinden yanan gemiye telsizle ulaşmayı umuyordu.

Diğer gemiler ve kıyı tesisleri yangını görmüş ve telsizle yardım teklif ediyorlardı. Ama yanan gemiye yapılan telsiz çağrıları cevapsız kalıyordu.

Zhou konteyner rıhtımının ucunda kalakalmış yanan geminin kıyıya yaklaşmasını seyrediyordu. Metruk gemi demirlemiş bir mavnayla yüklü, konteyner gemisinin arasındaki dar boşluktan, köprüyü kuşatan duman örtüsü düşünülürse Zhou'nun mucizevi olarak nitelendirdiği becerikli bir manevrayla geçti. Gemi bir an için Zhou'nun bitişindeki konteyner terminaline yönelir gibi oldu, ama sonra geniş bir açıyla limana doğru döndü. Zhou, geminin izlediği yolun düzeldiğini düşünürken, birden

Ningbo'nun Cezi Adası'ndaki ham petrol yükleme tesisine yöneldiğini gördü.

Ne gariptir ki güvertede alevlerle mücadele eden hiç kimse yoktu. Zhou gemiyi boydan boya taradı ve gemi kendisinden uzaklaşırken dumanların arasında köprüyü bile görür gibi oldu, ama güvertede hiç kimseyi göremedi. Bunun mürettebatsız hayalet bir gemi olup olmadığını düşünürken omurgasından aşağıya bir ürperti indi.

Kısa bir süre önce dört dev tankeri alabilecek şekilde genişletilmiş olan Ningbo'nun ham petrol boşaltma terminalinde bir çift derin su tankeri duruyordu. Yanan gemi, rüzgâr yönündeki tankere nişan almıştı. Siyah beyaz devasa geminin sahibi Suudi Arabistan Hükümeti'ydi. Çılgınca telsiz trafiği yüzünden telaşlanan tankerin idari subayı geminin sağır edici düdüğünü çaldı. Ama yanan gemi sabit bir şekilde gelmeye devam ediyordu. Gözlerine inanamayan subay, daha fazla bir şey yapamayarak köprü kanadının dışındaki alevli gemiye bakıyordu.

Uyarı düdüğüyle paniğe kapılan tanker mürettebatı yanan tanktan kaçmak için karınca sürüsü gibi kaçışıp borda iskelesine koştu. Gözlerini kırpmadan seyretmeye devam eden idari subayın yanına büyük üzüntü içindeki kaptan da gelmiş, paslı geminin kendilerine çarpmasını bekliyordu.

Ama çarpışma hiç olmadı. Son saniyede yanan gemi sert bir şekilde limana doğru döndü ve dev tankerin birkaç adım yanından geçti. Yük gemisinin rotası düzleşmiş, tankere paralel gidiyordu. Bu kez bitişikteki yükleme terminalini nişan almıştı. Limanın yüz seksen metre içine giren bölgesel direklerin üstüne yarı yüzer bir rampanın inşa edildiği terminalde, tankerlerin ham petrol yükünü boşaltmada kullanılan boru hatları ve pompalar bulunuyordu.

Paslı harabe şimdi bir ok gibi dümdüz gidiyor, ambarından çıkan alevler bütün ön güverteyi sarıyordu. Gemiye yavaşlatmak için hiçbir girişimde bulunulmuyor, hatta gittikçe hızlanıyor gibiydi. Terminalin ucuna çarpan paslı geminin pruvası ahşap platformu bir kibrit kutusu gibi yardı, rıhtımın kıymıklanan parçalarını her yöne dağıttı. Bu saldırıyla direkler birbiri ardına parçalanıyor, ama gemi neredeyse hiç yavaşlamadan yoluna devam ediyordu. Yüz metre ileride büyük tankerden kaçan birkaç mürettebat hangi yönün güvenli olduğuna karar veremeyerek iskelede donup kaldı. Saniyeler sonra gemi iskelenin tabanına dalınca cevap ortaya çıktı. Duman ve alevlerle gizlenen çelik, ahşap ve insandan oluşan karışım, suyun altına gömülüp çırpınan pervanelerin arasında hemen gözden kayboldu.

Gemi ilerlemeye devam etti, ama en sonunda pruvanın önünde bir moloz yığını birikirken yalpalamaya başladı. Ama yaşlı geminin bir görevi vardı ve son hayat kalıntısıyla ilerlemeye devam ediyor, kıyıya ulaşmak için çabalıyordu. Son direği de ezip geçtikten sonra yükleme ve depolama tesisinin bulunduğu kıyıya son bir hamle yaptı. Siyah duman dalgalarının eşlik ettiği şiddetli çarpışmanın sesi adada yankılanırken esrarengiz gemi sonunda durdu. Felaketi seyredenler en kötüsünün geçtiğini düşünüp rahatlayarak nefeslerini bıraktılar. Ama sonra geminin pruvasında boğuk bir patlama oldu, pruva turuncu bir alev duvarı halinde havaya uçtu. Saniyeler içinde alevler her yeri kapladı, geminin etrafına yayılan ham petrolü yalayıp yuttu. Yangın yüzen petrol katmanının üstünde hızla ilerleyip limana ulaştı, orada demirlemiş tankere tırmanıp onu kuşattı. Bütün ada cehennemi gizleyen yoğun siyah dumanla örtüldü.

Körfezin karşısındaki Zhou alevlerin terminal kompleksinde yayılmasını şaşkınlık içinde seyrediyordu. Yangın iç kısımlarını erittikten sonra can çekişip yan yatan harap gemiye baktı ve ne tür bir intihar manyağının kendisini böyle bir öfkeyle yok edeceğini anlamaya çalıştı.

Zhou'nun rıhtımından iki kilometre ötede soluk beyaz bir tekne Cezi Adası'ndan yavaşça ayrılıyordu. Kanvas örtünün altında gizlenmiş kahverengi derili bir adam pruvaya uzanmış, lazer nişangâha iliştirilmiş küçük teleskobun merceğinden alev alev yanan felakete bakıyordu. Tatminkâr bir sırıtmayla hasarı değerlendirirken lazer aletini ve dakikalar önce paslı geminin otomatik yön bulma sistemine rotayı iletmesini sağlayan kablosuz göndericiyi söktü. Duman suda yayılırken adam paslanmaz çelik bir bavulu küpeştenin üstüne kaldırıp parmaklarının arasından yavaşça kaymasına izin verdi. Birkaç saniye sonra bavul ve ileri teknoloji parçalan Ningbo Limanı 'nın bulanık derinliklerindeki yumuşak çamurun içindeki ebedi evini buldu.

Adam teknenin kaptanına dönerken yüzünün sol tarafındaki uzun yara izi görüldü.

"Şehir marinasına," dedi alçak sesle. "Uçağa yetişmem gerek."

Liman itfaiyesi alevleri söndürene dek yangın bir buçuk gün sürdü. Hızlı hareket eden römorkör üçlüsü petrol tankerinin tahribatını önledi. Alevlerin arasından geçip büyük geminin etrafında toplandılar, devasa gemiyi körfeze ittiler. Orada geminin güvertelerindeki yangınlar hızla söndürüldü.

Ama kıyadaki tesisler daha şanssızdı. Cezi Adası Terminali tamamen tahrip olmuş, on petrol işçisi ölmüştü. Dev tankerin altı kişilik mürettebatı hâlâ kayıptı ve öldüğü sanılıyordu.

Müfettişler sonunda esrarengiz gemiye binebildiklerinde hiç ceset bulamayınca şaşkınlık içinde kaldılar. Tanıkların ifadesi doğru gibi görünüyordu. Görünüşte kendi kendine hareket eden terk edilmiş bir gemiydi bu. Sigorta yetkilileri yerel sulara tanınmayan geminin izini Malezyalı bir gemi komisyoncusuna kadar sürdü. Adam gemiyi bir açık artırmada hurda abasına satmıştı. Hurdacı ortadan kaybolmuştu. Sahte adresli bir petrol şirketinin olduğu öğrenilen hurdacının izlenecek bir bağlantısı yoktu.

Müfettişler, gemi kaptanına kızgın eski mürettebatın gemiyi intikam için yaktığını tahmin ediyordu. Bölgede "Ningbo'nun Esrarengiz Yangın Gemisi" olarak tanınan gemi Cezi Adası Terminalindeki ateşli ölümüne tamamen şans eseri gelmişti. Ama Hang Zhou aksinden şüpheleniyor ve birisinin gemiyi kıyıya doğru sürdüğüne inanıyordu.

"Jan, on dakika içinde Gold Konferans Salonu'nda olacağız. Başlamadan önce kahve ister misin?"

Jan Montague Clayton kapısında duran yardımcısına Mars'tan gelmiş gibi baktı.

"Harvey, idrarım kapuçino rengine döndü ve kanımda bir uzay mekiğini uçurmaya yetecek kadar kafein var. Ama yine de teşekkürler. Bir dakika içinde geliyorum."

"Projeksiyon sisteminin kurulmasını sağlayayım," dedi Harvey uysal bir şekilde. Sonra koridorda gözden kayboldu.

Qayton son iki gün içinde içtiği kahvenin sayısını hatırlamıyordu, ama başlıca gıdasının kahve olduğunu biliyordu. Bir gün önce Ras Tanura'da meydana gelen deprem haberinden beri masasına yapışmış gibi ekonomik etkilerin değerlendirmesini yapıyor, fihristini dolduran içerideki insanlardan sessizce petrol şirketlerinin reaksiyonlarını öğrenmeye çalışıyordu. Yalnızca sabahın ikisinde East Village'daki lüks apartman dairesine alelacele gidişi ve giysilerini değiştirişi etrafındaki kargaşadan uzaklaştığı tek an olmuştu.

Clayton, Goldman Sachs yatırım bankacılığı firmasının deneyimli mal araştırma analiz uzmanı olarak günde on iki saat çalışmaya alıştı. Ama petrol ve doğal gazın geleceği konusunda uzman

olarak Ras Tanura'da olanlara hazırlıklı değildi. Firmadaki bütün satış çalışanları ve fon yöneticileri onu arıyor, müşterilerinin hesaplarını ne yapacakları konusunda tavsiyesi için yalvarıyorlardı. Sonunda dikkatini yoğunlaştırabilmek için telefonunu fişten çekmek zorunda kalmıştı ve e-posta hesabından da uzak durmaya çalışıyordu. Bazı petrol ihracatı rakamlarına baktıktan sonra ayağa kalkıp bej rengi Kay Unger tasarımı takımını düzeltti, dizüstü bilgisayarını alıp kapıya yöneldi. Yanlış olduğunu bilse de birden durup masasına geri döndü, yarısı kahveyle dolu seramik fincanını aldı.

Konferans salonu tıklım tıklımdı, çoğunluğunu erkeklerin oluşturduğu kalabalık endişeli bir şekilde onun raporunu bekliyordu. Harvey kısa ekonomik görüşleriyle toplantıyı açarken Clayton dinleyicileri inceliyordu. Ortakları ve kıdemli müdürleri seçmek kolaydı. Erken kırılmış saçları ve şiş karınları bu binanın duvarlarının arasında geçirdikleri saatleri gösteriyordu. Diğer uçta, firmanın merdivenlerini tırmanıp yedi haneli yıl sonu ikramiyelerinin düzenli şekilde cebe indirildiği kutsal kıdemlilik seviyesine ulaşma arzusuyla acımasız hale gelip saldırganlaşan genç satış çalışanları vardı. Aşırı para alan ve aşırı çalışan yatırım profesyonellerinin yarısı, ticaretleri için suçlayacak birini buldukları sürece Clayton'ın tahminlerinin doğru olup olmamasını umursamıyordu. Ama umursayanlar bu kadının işinde başarılı olduğunu hemen anlardı. Firmada çalıştığı kısa süre içinde, piyasadaki eğilimleri tahmin etmedeki esrarengiz yeteneği sayesinde şimdiden usta analizci ününü kazanmıştı.

"Ve şimdi Jan petrol piyasalarının mevcut durumunu anlatacak," diye sözlerini bitirdi Harvey ve sahneyi Clayton'a bıraktı. Clayton dizüstü bilgisayarını projeksiyon sistemine takıp bir an için PowerPoint sunumunun ekranda belirmesini bekledi. Harvey konferans salonunun kenarına gidip Broad Caddesi'ndeki yüksek binadan etkileyici bir aşağı Manhattan manzarası sunan büyük pencerenin perdelerini kapattı.

"Bayanlar ve baylar, burası Ras Tanura," diye söze başladı, yumuşak, ama kendine güvenen bir sesle. Ekrana bir Suudi Arabistan haritası geldi, ardından petrol rafinerisi ve depo tanklarının fotoğrafları...

"Ras Tanura, Suudi Arabistan'ın en büyük petrol ve sıvı doğal gaz ihracat limanıdır. Ya da dünkü büyük depreme kadar öyleydi. Hasar tespit çalışmaları hâlâ sürüyor, ama görünüşe göre rafinerinin yüzde altmışı yangınla harap oldu ve depo tesislerinin en az yarısı büyük yapısal zararlar gördü."

"Bu durum petrol ihracatını nasıl etkiliyor?" diye araya girdi, Eli adında iri kulaklı ve konuşurken tatlı çörek yiyen bir adam.

"Neredeyse hiç," dedi Eli'nin yemi yutmasını beklemek için duraklayarak.

"O zaman bu büyük petrol şokunun nedeni ne?" diye sordu, dudaklarından kırıntılar püskürterek.

"Rafinerinin çıktısının büyük bölümü Suudilerin kendileri tarafından kullanılıyor. Petrol ihracatını etkileyecek şey boru hatlarında ve yükleme terminallerinde meydana gelen hasar." Ekranda bir görüntü daha belirdi, Deniz Adası'ndaki yükleme terminaline yanaşmış bir düzine dev tankerin görüntüsüydü bu.

"Bu yüzer terminalerin denizde meydana gelen depreme karşı güvenli olmaları gerekirdi," dedi arkalardan birisi.

"Depremi merkezi üç kilometreden yakın olunca güvenli olamıyor," diye karşılık verdi Clayton. "Ve bunlar yüzer terminal değil, deniz tabanına sabitlenmiş durumdadır. Deprem yüzünden

katmanlarda meydana gelen değişiklikler, en büyük tankerlere hizmet eden Deniz Adası olarak bilinen bu kıyı ötesi terminali tamamen çökertti. Ayrıca kıyıda bulunan birkaç yükleme rıhtımını da tamamen tahrip etti. Görünüşe göre Ras Tanura'nın ihracat alt yapısının yüzde doksanı ya hasar gördü ya da yok oldu. Bu yüzden 'bu büyük petrol şoku' meydana geldi," dedi Eli'ye bakarak.

Odaya büyük bir sessizlik çöktü. Sonunda Eli çöregini bitirdi ve sessizliği bozdu. "Jan, ne kadarlık bir hacimden söz ediyoruz?"

"Suudilerin günde yaklaşık altı milyon varil ihracatı tedarik zincirinden hemen çekilecek."

"Bu günlük dünya talebinin neredeyse yüzde onu değil mi?" diye sordu kıdemli adam.

"Yüzde yedisine yakın, ama tabloyu anladınız."

Clayton bir sonraki slayda geçti. Bu slayt, New York mal borsasında satıldığı haliyle Batı Teksas ham petrolünün varilinin fiyatındaki son yükseliş gösteriyordu.

"Bildiğiniz gibi piyasalar her zamanki gibi abartılı bir histeriyle reaksiyon verip son yirmi dört saat içinde ham petrolün fiyatını varil başına yüz yirmi beş dolar artırdı. Faizsiz hisse senedi sahipleri olanlarınız Dow'da sonuç olarak meydana gelen çöküşü görmüştür," diye ekledi, iniltilere ve sallanan başlara bakarak.

"Peki, ama şimdi ne yapacağız?" diye sordu Eli.

"Bu kolay yanıt verilecek bir soru değil ya da bizim durumumuzda yüz yirmi beş dolarlık bir soru. Şu anda belirsizliğin yol açtığı korkuyla uğraşıyoruz. Ve korku tahmin etmenin kolay olmadığı mantıksız davranışlara yol açar." Clayton durup kahvesinden bir yudum aldı. Dinleyicilerinin her sözcüğüne kulak vermesini sağlıyordu. Çekici görüntüsünün her zaman dikkat çekmesine rağmen şu anda kalabalığı büyüleyen şey bilgisiydi. Bir an için bu güç hissini tadma varıp sonra sözlerine devam etti.

"Bir hata yapmayın. Ras Tanura'daki tahribat dünyanın her yerinde yıkıcı bir etki bırakacak. Evdeki cephede, 11 Eylül çöküşüyle rekabet edebilecek ani bir ekonomik darbe olacak. Varili yüz yetmiş beş dolarlık petrol gelecek hafta deposunu bir galonu 7 dolardan doldurmaya başlayınca Tüketici Joe Hummer'ını park edip otobüse binmeye başlayacak. Bebek bezinden uçak biletine kadar her şeyin yükselen fiyatı ekonomiyi dalgalandırarak. Kimse fiyatlardaki bu derece artışa hazırlıklı değil. Bu da tüketicinin bir şeyi çabucak almasına engel olacak."

"Başkan'ın bu konuda yapabileceği bir şey var mı?" diye sordu Eli.

"Fazla yok, ama darbeyi hafifletebilecek iki şey var. Ülkemizin Stratejik Petrol Rezervi tam kapasite dolu. Eğer Başkan bunu tercih ederse, Suudi Arabistan'dan eksik gelen petrolü tamamlayabilir. Ayrıca önceki yönetim sırasında kabul edilen Kuzey Kutbu Ulusal Vahşi Hayat Sığınağı'nın sondajı başladı, bu yüzden Alaska Boru Hattı yeniden tam kapasiteyle çalışıyor. Bu, yerli üretim sayısını biraz artıracaktır. Ama ikisi de ülkenin bazı bölgelerinde petrol sıkıntısı yaşanmasını önleyemeyecektir."

"Uzun vadede ne bekleyebiliriz?"

"Korkunun piyasalarda nasıl bir etki yaratacağını öngöremesek de, sonunda üstün gelecek olan arz talep dinamiklerini tahmin edebiliriz. Fiyatlardaki artış önümüzdeki birkaç ay içinde şimdiki talep seviyesini biraz azaltacak, petrol fiyatları üzerindeki baskıyı hafifletecektir. Ayrıca diğer on OPEC

ülkesi, Suudi Arabistan'ın kayıp ihracatını telafi etmek için yaygara koparacaktır, ama bu eksikliği giderek alt yapılarının olup olmadığı çok açık değil."

"Ama OPEC petrol fiyatının yüz doların üstünde olmasını istemez mi?" diye tacize devam etti Eli.

"Tabi, ama eğer talep sabit kalırsa. Ama şimdi bile çok sert ekonomik kısıtlamalarla karşılaşacağız. Eğer fiyatlar yüz yirmi beş doların üstünde kalmaya devam ederse Büyük Kriz'le boy ölçüşebilecek global bir ekonomik çöküntü yaşayabiliriz."

"Ama sen bunun olası olduğunu düşünmüyorsun?"

"Bu olasılık var. Ama OPEC dünya çapında bir ekonomik çöküşü sanayileşmiş ülkelerin istediğinden daha fazla istemez, çünkü bu onların gelirini düşürür. Bugünkü en büyük endişe kaynağı arzla ilgili. Arzda bir bozulma daha olursa bütün tahminler altüst olur."

"Peki, yatırım hamlesi ne olacak?" diye anlamlı bir şekilde sordu Eli.

"Ras Tanura'dan gelen ilk tahminler, yükleme terminallerinin onarımının ya da yenilenmesinin altı ila dokuz ay arasında olacağını söylüyor. Benim ticari tavsiyem mevcut fiyatta petrol pozisyonlarını kısmak, dokuz ila on iki ay arasında fiyatların daha makul seviyelere inmesini beklemek olurdu."

"Bundan emin misin?" diye sordu Eli biraz şüpheli bir şekilde.

"Kesinlikle hayır," diye karşılık verdi Clayton. "Yarın Venezuela'ya bir meteor düşebilir. Gelecek hafta Nijerya'ya faşist bir diktatör gelebilir. Petrol piyasalarını bir anda altüst edebilecek binlerce politik ve çevresel kuvvet var. Ve bu sinir bozucu bir durum. Daha fazla kötü haber bizi ticari durgunluktan alıp ekonomik krize götürebilir ki, bunun etkilerinden kurtulmak yıllar sürer. Ama Ras Tanura'da bir doğal afetin daha olacağını düşünmek bana biraz anlamsız geliyor. Başka soru var mı?" diye sordu Clayton son slayda geçerek.

Harvey'in perdeleri açmasıyla odaya dolan gün ışığı herkesin gözlerini kısmasına neden oldu.

"Jan, benim birimim ticari hisse senedi alıp satıyor," dedi kırmızı bir bluz giymiş olan kısa saçlı sarışın bir kadın. "Azalan Suudi petrol ihracatından en fazla hangi ülkelerin etkileneceğini söyleyebilir misin?"

"Sandra yalnızca Suudi petrol ihracatının nerelere yapıldığını söyleyebilirim. Bildiğiniz gibi ABD 1930'dan beri Suudi petrolünün birincil alıcısı. Washington uzun zamandır Ortadoğu ham petrolüne bağımlılığımızı azaltma amacıyla ısrar ediyor, ama Suudi petrolü hâlâ ithal edilen toplam petrolün neredeyse yüzde on beşini oluşturuyor."

"Ya Avrupa Birliği?"

"Batı Avrupa petrolünün çoğunu Kuzey Denizi'nden alıyor, ama Suudi ihracatı önemli bir nokta. Bence onların diğer petrol satıcılarına yakınlıkları ciddi petrol sıkıntısı yaşamalarını önleyecektir. Bana göre en büyük darbeyi Asya alacak."

Clayton bilgisayarında bir dosya açarken kahvesinin son yudumunu aldı. Odadaki herkesin sessizce oturmuş söylediği her kelimeyi dikkatle dinlemesi ilgisini çekmişti.

"Japonya büyük bir sarsıntı hissedecek," dedi raporu tarayarak. "Japonya petrolün hepsini ithal ediyor ve Taishet-Hakhodka Boru Hattı'nın bir bölümünü yok eden Sibiry'a'daki son depremden zaten etkilendi. Halka pek duyurulmadıysa da bu kaza, petrol fiyatlarını varil basma üç dört dolar artırdı"

bile," diye açıkladı. "Japonya'nın petrolünün yüzde yirmi ikisini Suudi Arabistan'dan ithal ettiğini söyleyebilirim, bu yüzden büyük bir kısıtlama yaşayacaklar. Ama Sibiry Petrol Boru Hattı'nın onarılmasıyla birlikte Rus petrol ihracatında gerçekleşecek olan geçici artış bu gerilimi biraz azaltabilir."

"Ya Çin?" diye sordu isimsiz biri. "Şanghay yakınlarındaki o yangın ne olacak?"

Sayfanın aşağılarını tarayan Clayton kaşlarını biraz daha çattı.

"Çinliler de benzeri bir şok yaşayacak. Çin'in petrol ithalatının neredeyse yüzde yirmisi Suudi Arabistan'dan ve tankerlerle geliyor. Ningpo Petrol Terminalindeki yangının etkisini değerlendirmedim, ama Ras Tanura'daki felaketle birleşince Çinlilerin yakında büyük bir sorunla karşılaşacaklarını tahmin edebilirim."

"Çin için alternatif kaynaklar var mı?" diye sordu arkalardan bir ses.

"Hazırda yok. Rusya en belirgin kaynak, ama petrollerini Batı'ya ve Japonya'ya satma olasılıkları daha yüksek. Kazakistan biraz rahatlatma sağlayabilir, ama onların Çin'le aralarındaki boru hattı zaten tam kapasiteyle çalışıyor. Sanırım enerji kaynaklarında zaten bir yetersizlik yaşayan Çin ekonomisinde çarpıcı bir etki görülecek." Clayton ofisine döndüğünde Çin'in durumunu daha derinlemesine incelemeyi aklının bir köşesine not etti.

"Daha önce ülkede yaşanacak yakıt sıkıntısından söz etmiştin," dedi mor kravatlı, solgun yüzlü bir adam. "Bu ne kadar ciddi olabilir?"

"Piyasaların başka darbeler almadığı var sayılırsa, sınırlı bölgelerde yalnızca geçici sıkıntılar yaşanabilir. Tekrar ediyorum, bizim esas sorunumuz korku. Gerçek de olsa hayali de olsa, dünyada başka bir bozulmanın olacağından korkmak, bizi tam bir çöküşe götürebilecek gerçek suçludur."

Toplantı biterken finansçı kalabalığı asık suratlarla gri çalışma bölmelerine dağıldı. Clayton bilgisayarını toplayıp kapıya giderken yanına biri geldi. Başını çevirip bakınca kravatında bir yağ lekesi olan pasaklı Eli'yi gördü.

"Harika toplantıydı Jan." Eli sırtıyordu. "Sana bir fincan kahve ısmarlayabilir miyim?"

Clayton'ın dişlerini sıkarken yapabileceği tek şey gülümseyip başını sallamak oldu.

Pekin'de boğucu bir gündü. Sıcak, dumanlı sis ve nemin boğucu karışımı, kalabalık şehri yoğun bir sefalet örtüsüyle kaplıyordu. Arabalar ve bisikletler sıkışık bulvarlarda yer kapmak için mücadele ederken, sokaklarda büyük bir öfke vardı. Anneler sıcaktan biraz kurtulmak için çocuklarını kapmış şehrin sayısız göllerine akın ediyordu. Buz gibi Coca-Cola satan ergenlik çağındaki sokak satıcıları terli turistlerin ve işadamlarının susuzluğunu giderirken muazzam kârlar elde ediyordu.

Pekin'in tarihi Yasak Şehir'in hemen batısındaki güvenli bir binalar topluluğunda bulunan Çin Komünist Partisi karargâhının geniş toplantı salonundaki hava biraz daha serindi. Yersiz bir şekilde Merhamet Sarayı adı verilen antik sarayın bodrumunda bulunan penceresiz konferans salonu, narin halılar ve antik goblenlerle 1960'ların ucuz ofis mobilyalarının garip bir karışımıyla doluydu. Yarım düzine asık suratlı adam politbüro'nun seçkin daimi komitesini oluşturuyordu. Çin Hükümeti'ndeki en nüfuzlu birim olan bu komite Çin'in genel sekreteri ve Başkanı Qian Fei birlikte çizikler içindeki yuvarlak bir masanın etrafına toplanmıştı.

Boğucu oda, boncuk gibi gözleri olan kel kafalı ticaret bakanına çok daha sıcak geliyordu. Shinzhe

adındaki bakan yanında genç asistanıyla parti şeflerinin karşısında dikiliyordu.

"Shinzhe, devlet beş yıllık ekonomik gelişme planım daha geçen kasımda onayladı," dedi başkan Fei, küçümser bir tonla. "Birkaç 'kazanın' ulusal hedeflerimizi olanaksız hale getirdiğini mi söylemek istiyorsun?"

Shinzhe ıslak avucunu pantolonunun bacağına silerken boğazını temizledi.

"Bay genel sekreter, politbüro üyeleri," diye karşılık verdi, toplanmış diğer bürokratlara başıyla selam vererek. "Çin'in enerji gereksinimleri son birkaç yıl içinde muazzam bir değişikliğe uğradı. Ekonomimizdeki hızlı ve dinamik büyüme, enerji kaynaklarına büyük açlık duymamıza yol açıyor. Yalnızca birkaç kısa yıl önce ülkemiz ham petrol ihraç ediyordu. Bugün tüketimimizin yarısından fazlası petrol ithalatından sağlanıyor. Ekonomimizin boyutu yüzünden üzücü bir gerçek bu. Hoşumuza gitse de gitmese de yabancı petrol piyasasını kuşatan ekonomik ve politik kuvvetlerin esiriyiz, tıpkı son kırk yıldır Amerika'nın olduğu gibi."

"Evet, artan enerji ihtiyacımızın farkındayız," dedi Fei. Kısa süre önce seçilen parti başkanı, bürokratik sistemdeki gelenekselcilere eşit oranda çekicilik ve kurnazlık gösteren elli yaşında genç bir adamdı. Shinzhe onun çabuk kızan, ama aynı zamanda gerçeğe saygı duyan biri olduğunu biliyordu.

"Şok ne kadar ciddi?" diye sordu başka bir parti üyesi.

"Uzuvlarımızdan ikisinin kesilmesi gibi. Suudi Arabistan'daki deprem bize aylarca petrol göndermelerini engelleyecek, ama zaman içinde alternatif satıcılar bulabiliriz. Ningbo Limanı'ndaki yangın daha fazla hasar verdi. İthal ettiğimiz petrolün neredeyse üçte biri oradaki liman tesisinden geliyor. Petrolü gemilerle ithal etmek için gerekli alt yapıyı hazırlamak, hızla yapılacak bir şey değil. Korkarım kolayca düzeltilemeyecek şiddetli sıkıntılarla karşılaşacağımızı belirtmek zorundayım."

"Mevcut ithalat seviyesine tekrar çıkmak için yapılması gereken hasar onarımlarının bir yıl sürebileceğini duydum," dedi beyaz saçlı politbüro üyesi.

"Bu tahmine itiraz edemem," dedi Shinzhe başını eğerek.

Birden odanın tepesindeki floresan lambalar söndü, gürültülü ve etkisiz havalandırma sisteminin sesi kesildi. Işıklar titreşip havalandırma sistemi yavaşça tangırdarak yeniden çalışmaya başlarken kararlı odaya bir sessizlik çöktü. Bunları başkanın öfkesi takip etti.

"Şu kesintiler durmalı!" diye söylendi. "Şanghay'ın yarısında beş gündür elektrik yok. Fabrikalarımız elektrik tasarrufu yapmak için sınırlı saatlerde çalışıyor, işçilerin akşam yemeğini pişirecek elektrikleri yok. Ve şimdi sen bize yurtdışından gelen petrolün azalacağını ve beş yıllık planımızın çöpe gideceğini mi söylüyorsun? Bu sorunları çözmek için neler yapılacağını bilmek istiyorum," diye tısladı.

Shinzhe bu konuşmanın karşısında gözle görülür şekilde büzülmüştü. Masanın etrafına bakınca diğer komite üyelerinin hiçbirinin cevap verecek cesarete olmadığını gördü, bu yüzden derin bir nefes alıp alçak sesle konuşmaya başladı.

"Bildiğiniz gibi kısa süre sonra Three Gorges Barajı Hidroelektrik Santrali'nde ilave jeneratörlerimiz devreye girecek, yarım düzine yeni kömür ve gazla çalışan güç tesisleri, çeşitli inşaat aşamalarında bulunuyor. Ama suyla çalışmayan güç tesisleri için yeterli miktarda doğal gaz ve petrol yakıtı bulmak sorun oluyor. Devlet destekli petrol şirketlerimiz, Vietnam Hükümeti'nin itirazlarına

rağmen Güney Çin Denizi'nde keşif çalışmaları artırdı. Ayrıca yurtdışındaki petrol alımı ilişkilerimizi genişletmeye devam ediyoruz. Dışişleri bakanı kısa bir süre önce İran'dan önemli miktarlarda petrol satın almak için başarılı müzakerelerde bulundu. Ve zengin petrol stokları olan Batılı petrol şirketlerini almak için de çabalarımızı sürdürüyoruz."

"Bakan Shinzhe haklı." Sessizce bir kenarda oturan kır saçlı dışişleri bakanı hafifçe öksürdü. "Fakat bu faaliyetler uzun vadeli enerji kaynaklarıyla ilgili. Şu andaki sorunu çözmek için hiçbir işe yaramazlar."

"Tekrar soruyorum, bu eksiği gidermek için neler yapılıyor?" diye sordu Fei neredeyse çığlık atarak. Sesi bir oktav yükselmişti.

"İran'a ek olarak birkaç Ortadoğu ülkesiyle daha ihracatlarını artırmaları konusunda konuştuk. Tabii fiyat konusunda Batı ülkeleriyle rekabet etmemiz gerekiyor," dedi Shinzhe yumuşak bir sesle. "Ama Ningbo Limanı'ndaki hasar, deniz yoluyla getirebileceğimiz petrol miktarını fiziksel olarak sınırlıyor."

"Ya Ruslar?"

"Onlar Japonlarla aşk yaşıyor," dedi dışişleri bakanı tükürürcesine. "Batı Sibiryaya petrol sahalarından ortak bir boru hattı geçirme önerimiz, Japonlara petrol sağlayacak olan Pasifik hattı yüzünden Ruslar tarafından reddedildi. Kısa vadede Rusya'dan demiryoluyla nakliyeyi artırabiliriz ki, bu da büyük miktarlarda petrol taşımak için elverişli bir yol değil."

"Yani bir çözüm yok," dedi Fei homurdanarak. Öfkesi çoğalmaya devam ediyordu. "Ekonomik büyümemiz duracak, Batı'ya karşı kazançlarımız azalacak. Hepimiz arazilerdeki çiftliklerimize geri dönüp süren elektrik kesintilerinin tadını çıkarabiliriz."

Kimse genel sekreterin öfkesinin karşısında nefes bile almaya cesaret edemedi ve oda tekrar sessizliğe gömüldü. Yalnızca geri planda uğuldayan havalandırmanın tenekeyi andıran takırtısı havadaki sessizliği bozuyordu. Sonra Shinzhe'nin asistanı olan Yee adındaki ufak tefek genç kadın boğazını temizledi.

"Affedersiniz, genel sekreter, Bakan Shinzhe," dedi iki adama doğru başını sallayarak. "Devlet daha bugün bakanlığımız aracılığıyla garip bir enerji yardımı teklifi aldı. Size daha önce bilgi veremediğim için özür dilerim, bakanım," dedi Shinzhe'ye bakarak. "O sırada önemini kavrayamamıştım."

"Teklif nedir?" diye sordu Fei.

"Moğolistan'daki bir şirketten yüksek kaliteli ham petrol..."

"Moğolistan mı?" diye araya girdi Fei. "Moğolistan'da petrol yok ki."

"Teklif günde bir milyon varil sağlamak üzere," diye devam etti Yee. "Teslimat doksan gün içinde başlayacak."

"Bu çok saçma," dedi Shinzhe, bu bilgiyi herkesin içinde açıkladığı için Yee'ye öfkeyle bakarak.

"Belki," dedi Fei. İlgilenmişti. Birden yüzü daha sıcak hale gelmişti. "İncelemeye değer. Bu öneride başka ne diyor?"

"Yalnızca karşılık olarak bekledikleri talepleri," diye cevap verdi Yee, birden endişelenerek.

Tartışmanın orada sona ermesini umarak duraksarken bütün gözlerin kendisine sabitlendiğini görünce ussal bir şekilde devam etmek zorunda kaldı. "Petrolün fiyatı mevcut piyasa fiyatına göre belirlenecek ve üç yıl için sabitlenecek. Ayrıca Qinhuangdao Limanı'nda biten kuzeydoğu petrol boru hattının tek kullanım hakkı verilecek ve ayrıca İç Moğolistan olarak anılan Çinlilerin kontrolündeki topraklar resmen Moğolistan'ın iktidardaki hükümetine devredilecek."

Ciddi dinleyiciler birden bir şamata kopardı. Şok edici bu talep karşısında öfkeli çılgınlık odayı sarstı. Birkaç dakikalık şiddetli itirazdan sonra Fei sessizliği sağlamak için kül tablasını masaya vurdu.

"Sessizlik!" diye bağırdı başkan. Kalabalık hemen sustu. Yüzünden acı dolu bir ifade geçti, sonra sakin ve alçak sesle konuştu. "Teklifin gerçek... petrolün gerçekten var olup olmadığını öğrenin. O zaman uygun bir fiyat konusunda pazarlık edebiliriz."

"Nasıl isterseniz genel sekreter," dedi Shinzhe başıyla selam vererek.

"Ama önce söyleyin bana. Bu iğrenç talep kimden geliyor?"

Shinzhe çaresizlikle Yee'ye baktı. "Bakanlığımızın tanımadığı küçük bir şirket. Adı Avarga Petrol Konsorsiyumu."

Çaresizlik içindeydiler. Selenga Nehri vadisinin üst kısmını inceleme talimatıyla Ulan-Ude'den ayrıldıktan iki hafta sonra beş kişilik sismik araştırma ekibi yolunu kaybetmişti. Rus petrol şirketi LUKOİL'deki adamların hiçbiri o bölgeden değildi, bu da talihsizliklerini artırıyordu. Birisi GPS birimine kahve döküp aleti hızla devre dışı bırakınca sıkıntıları başlamıştı. Bu, güneye doğru inişlerini durdurmak için yeterli bir neden değildi. Hatta Moğolistan sınırına rastlamaları ve güvence olması için taşıdıkları Sibiryaya haritasının dışına çıkmaları da bu durumu değiştirmede. Yola devam etmelerini sağlayan şey, olası yapısal tuzakları gösteren "vurucu" kamyonun vuruşlarından tespit edilen bir dizi yüzeydeki engebeli kıvrımlardı. Çökeltideki yapısal tuzaklar, petrol ve gaz ceplerinin biriktiği doğal toplama havzalarıydı. Araştırma ekibi, olası petrol anlamına gelen derin tuzakları izlerken dolambaçlı yollardan güneydoğuya doğru inmiş ve nehrin yolunu tamamen kaybetmişti.

"Bütün yapmamız gereken tekrar kuzeye dönüp görünür izlerimizi takip etmek," dedi Dimitri adındaki kısa, kel kafalı adam. Ekip lideri durmuş batıya bakıyor, günbatımı yaklaşırken ağaçların yaydığı uzun gölgeleri seyrediyordu.

"Geride ekmek kırıntıları bırakmamız gerektiğini biliyordum," diye sırttı, Vlad adındaki genç mühendis yardımcısı.

"Kyakhta'ya ulaşacak kadar yakıtımız olduğunu sanmıyorum," dedi vurucunun şoförü. Aracı gibi o da iriyarı, kalın uzumlu bir adamdı. Açık sürücü kapısından girip şekerleme yapmak için uzandı, etli ellerini başının altına koydu. Otuz tonluk büyük kamyon altında çelik bir parça taşıyor, bu parça yere vurarak yeryüzünün derinlerine sismik şoklar gönderiyordu. Kamyonun çeşitli uzaklıklara, yüzey altı çökelti katmanlarından seken sinyalleri alan küçük alıcılar yerleştirilmişti. Bilgisayarlar sinyalleri yeraltına ait görsel haritalara ve görüntülere dönüştürüyordu.

Dört çekerli kırmızı, kirli kamyonet kenara çekip durdu, içindeki iki kişi dışarı çıkıp tartışmaya katıldı.

"Sınırı geçme iznimiz yok ve şimdi sınırın nerede olduğunu bile bilmiyoruz," diye yakındı kamyonetin şoförü.

"Sismik kayıtlar devam etmemiz gerektiğini söylüyor," dedi Dimitri. "Üstelik iki hafta sahada kalmamız emredildi. Sondaj emrini alma işini de bırakalım şirket bürokratları düşünsün. Sınıra gelince, kuzeyimizde bir yerde olduğunu biliyoruz. En büyük endişemiz sınıra ulaşmak için yakıt almak olmalı."

Şoför tam bir şey söylemek üzereydi ki uzaktan gelen boğuk bir patlama sesi dikkatini dağıttı.

"Şurada, tepenin üstünde," dedi Vlad.

Kayalık tepenin üstünde, çamla kaplı yamaçları yüzünden yemyeşil parlayan küçük bir dağ sırtında duruyorlardı. Birkaç kilometre uzakta gri bir duman bulutu, sık ormanlı yamaçtan bulutsuz gökyüzüne doğru yükseliyordu. Patlamanın tepelerdeki yankıları dindikten sonra ağır bir makine sesi yamaçlardan aşağı indi.

"Tanrı aşkına bu da ne böyle?" diye homurdandı kamyonun şoförü, patlamayla uyanarak.

"Dağlarda bir patlama oldu," dedi Dimitri. "Maden ocağı çalışması filandır herhalde."

"Bu vahşi ortamda bir tek bizim bulunmadığımızı bilmek güzel," diye mırıldandı şoför, sonra şoför kabinine geri döndü.

Cevap fazla beklemeden geldi. Motorun sesi yaklaşmaya devam ederken uzakta son model bir dört çekerli görüldü. Araç bir tepeden geçti, açık arazide araştırmacılara doğru hızla gelmeye başladı. Neredeyse üstlerine çıkana dek de durmadı, sonra birden duman bulutları çıkararak durdu. İçindeki iki kişi bir an için hareketsiz kaldı, sonra dikkatle arabadan indi.

Ruslar düz burunları ve çıkık elmacık kemikleri yüzünden adamların Moğol olduğunu hemen anlamıştı. İki adamdan kısa olanı ileri çıkıp sertçe sordu. "Burada ne yapıyorsunuz?"

"Yolumuzu kaybettik," dedi soğukkanlı Dimitri. "Vadiyi araştırırken kaybolduk. Geri dönüp Kyakhta sınırını geçmeliyiz, ama yeterli yakıtımız olup olmadığı bile bilmiyoruz. Bize yardım edebilir misiniz?"

"Araştırma," sözünü duyunca Moğolun gözleri irileşti ve yolun kenarına park etmiş olan vurucu kamyonu ilk kez dikkatle inceledi.

"Petrol araması mı yapıyorsunuz?" diye sordu, sakın bir tonla.

Mühendis başıyla evet işareti yaptı.

"Burada petrol yok," dedi Moğol sinirli bir şekilde. Kollarını etrafa doğru sallayarak, "Bu gecelik burada kamp kuracaksınız," dedi. "Bu noktada kalın. Sabah kamyonunuz için yakıt getiririm ve Kyakhta'ya giden yolu size gösteririm."

Veda etmeden ya da başka bir nezaket sözü söylemeden dönüp arabaya bindi, dağlara geri döndü.

"Sorunlarımız bitti," dedi Dimitri tatmin olmuş bir şekilde. "Burada kamp kurup sabah erkenden yola çıkarız. Umarım bize biraz votka bırakmışsındır," dedi uykucu kamyon şoförünün omzunu sıvazlayarak.

Güneş tepelerin ardında batarken hızla karanlık çöktü, hava soğudu. Büyük kanvas çadırın önüne büyük bir ateş yaktilar. Adamlar ateşin etrafına toplanıp konserve güveç ve pilavdan oluşan tatsız yemeği yediler. Kasa süre sonra gecelik eğlenceleri iskambil kâğıtları, votka ve bozuk paralar ortaya çıktı.

Ortadaki paraları kendine doğru çekerken, "Üç el art arda," diye güldü Dimitri. Bir damla votka çenesinden aşağı süzülürken gözleri ağırlaşmış gözkapaklarının altında parlıyordu. Aynı derecede sarhoş olan arkadaşlarına baktı.

"Biraz daha devam edersen Karadeniz'de bir yazlık için yeterli paran olacak," diye karşılık verdi biri.

"Ya da Hazar Denizi'nde siyah bir köpeğin," diyerek güldü diğeri.

"Bu oyun bana fazla geliyor," diye söylendi Vlad. Bir gecede yüz ruble kaybetmişti. "Dimitri'nin hilelerini unutmak için uyku tulumuna gidiyorum."

Genç mühendis Sendeleyerek ayağa kalkarken diğerlerinin alaycı sözlerine aldırmadı. Kanvas çadıra girmeden önce çişini yapmak için kamyonun arkasına geçti. Sarhoş kafayla sendeledi ve kamyonun arkasındaki küçük bir oyuğa ayağı takıldı, tepeden aşağıya birkaç adım kayıp büyük bir kayaya çarptı. Orada dizini ovuşturup sakarlığına küfrederek yatarken kampa yaklaşan at nalı seslerini duydu. Ellerinin ve dizlerinin üstünde emekleyerek yarığın başına kadar geldi. Kamyonun altından karşı taraftaki kamp yerini görebiliyordu.

Küçük atlı grubu kampa yaklaşırken arkadaşlarının sesi kesilmişti. Vlad, adamlar ateşin ışığında aydınlanacak kadar yaklaştıklarında gördüklerine inanamayarak gözlerini ovuşturdu. Haşın görünümlü altı adam ortaçağ manastırlarında görülen tablolardan fırlamış gibiydi. Her biri dizlerine kadar uzanan ve çizmelerinin içine soktukları beyaz pantolonları örten turuncu ipekli gömlekler giymişti. Bellerindeki parlak mavi kesede bir kılıç, omuzlarındaysa bir yay ve tüylü okların bulunduğu bir okluk asılıydı. Başlarındaki kâse biçimindeki metal miğferlerin ortasından bir tüy çıkıyordu. Kötü görünümüne katkıda bulunmak istercesine adamların çenelerin altına kadar inen uzun bıyıkları vardı.

Dimitri neredeyse tamamen dolu votka şişesiyle ateşin başından kalkıp onları davet etti.

"Güzel atlarınız şerefine biraz içki, yoldaşlar," dedi dili dolaşarak. Şişeyi havaya kaldırdı.

Teklif sessizlikle karşılanırken altı adam mühendise soğuk bir şekilde bakıyordu. Sonra atlılardan biri yanına doğru uzandı. Vlad'in daha sonra zihninde binlerce kez tekrarlayacağı şimşek gibi bir hareketle yayı göğsüne dayadı, ipini geri çekip tüylü oku fırlattı. Vlad okun uçtuğunu bile görmedi, yalnızca votka şişesinin birden Dimitri'nin elinden uçup yere düşerek yüzlerce parçaya ayrıldığını gördü. Birkaç adım ötedeki Dimitri eliyle boğazını tutuyor, parmaklarının arasından okun tüylü sapı çıkıyordu. Mühendis boğuk bir yardım çığlığıyla dizlerinin üstüne çöktü, bir kan seli göğsüne doğru inerken yere devrildi.

Kamp ateşinin etrafındaki diğer adamlar şok geçirerek ayağa fırladılar, ama bu yaptıkları son hareket olacaktı. Bir anda ok yağmuru bir kasırga gibi üzerlerine yağdı. Atlılar yaylarını kullanıp birkaç saniye içinde yarım düzine ok atabilen ölüm makineleri gibiydiler. Sarhoş araştırmacıların hiç şansı yoktu, okçular bu kadar yakın mesafeden hedeflerini kolayca buluyorlardı. Kısa çığlıklar gecenin içinde yankılandı ve sonra her şey bitti. Adamların hepsi cansız yatarken bedenlerinden çıkan oklar mezar taşlarını oluşturuyordu.

Vlad katliamı büyümüş gözlerle seyrederken ilk ok atıldığında neredeyse çığlık atıyordu. Kalbi göğsünden fırlayıp çıkacakmış gibi oldu. Sonra adrenalin hücumu başladı, ona ayağa kalkıp rüzgâr gibi koşmasını emretti. Sendeleyerek yarıktan aşağıya inip koşmaya başladı. Hayatında hiç koşmadığı kadar hızlı koşuyordu. Dizindeki acı, kanındaki alkol yok olmuştu, yerini bir tek korku almıştı.

Panikle hareket ederek görünmeyen engellere aldırmaaksızım eğimli tepelerden aşağıya hiç durmadan koştu. Birkaç kez düştü, kollarında ve bacaklarında kötü kesikler oluştu, ama hemen ayağa kalkıp koşmaya devam etti. Şiddetle çarpan kalbinin ve soluklarının arasından nal sesleri duymaya çalıştı. Ama adamlar gelmedi.

İki saat boyunca koştu, sendeledi ve sonunda kendini Selenga Nehri'nin sularında buldu. Nehir boyunca yürüdü hem sığınacağı hem de gizlenmesini sağlayan iki büyük bir kaya buldu. Sürünerek kayaların arasındaki yarığa girdi ve girer girmez uykuya daldı. Kısa bir süre önce tanık olduğu canlı kâbusu düşününce uyanmayı hiç istemedi.

Theresa yolculuğun, 1860'larda Butterfield posta arabalarıyla Amerika'nın güneydoğusuna yapılan yolculukların bir kopyası olduğuna karar vermişti. Her tümsek ve çukurun sarsıntısı, tekerleklerden yayılıp iki tonluk panel kamyonun tabanını titretiyor, bu enerji de bütün kemiklerini sarsan bir güçle Theresa'nın sırtına çıkıyordu. Elleri bağlı, ağzı tıkalı bir şekilde iki silahlı muhafızın karşısında tahta bir bankta oturuyor olması da rahatlık faktörünü etkilemiyordu. Yalnızca yanında zincirlenmiş şekilde duran Roy ve Wofford'un varlığı onu zihinsel olarak biraz rahatlatıyordu.

Her yeri acıyordu, yorgun ve açtı. Baykal Gölü'ndeki olayları anlamaya çalışıyordu. Tatiana paylaştıkları kamarada çenesine silah dayayarak onu uyandırdıktan sonra çok az şey söylemişti. Namlunun ucunda Vereshchagin'den indirilip küçük bir sandala bindirilmiş, diğerleriyle birlikte kısa bir süre için siyah yük gemisine transfer edilmiş, oradan da bu panel kamyonun arkasına bindirilmişti. Neredeyse iki saat boyunca limanda beklerken, silah sesleri ve bir kargaşa olduğunu duymuştu. Ama sonra kamyonlar çalışmış ve oradan uzaklaştırılmışlardı.

Rus bilim adamı Sarghov'a ne olduğunu çok merak ediyordu. Yük gemisine ilk bindirildiklerinde o, gruptan kabaca uzaklaştırılmış, geminin başka bir bölümüne bindirilmişti. Durum iyi görünmüyordu ve neşeli bilim adamının hayatı için korkuyordu. Peki, Vereshchagin'e ne olmuştu? Zorla aşağı indirildiğinde suya batıyor gibiydi. Al, Dirk ve mürettebatın geri kalanı da tehlikede miydi?

En önemli soru, neden kaçırıldıklarıydı? Hayatı için endişe ediyordu, ama Roy ve Wofford'a bakınca kendine acıma duygusu hemen kayboldu. İki adam ondan çok daha fazla acı çekiyordu. Wofford siyah gemiden itilip dengesini kaybedince büyük olasılıkla kırılan yaralı bacağına büyük özen gösteriyordu. Bacağını dümdüz ileriye uzatmıştı, kamyonun her sarsılışında acıyla yüzünü buruşturuyordu.

Roy'a bakan Theresa gömleğindeki kanın kurumuş olduğunu gördü. Sinir bozucu muhafız, düşen Wofford'a yardım etmek için duran Roy'a tüfeğiyle vurmuş, kafatasında geniş bir yarık açmıştı. Roy birkaç dakika bilinçsiz kalmış, gevşek bedeni kabaca kamyonun arkasına fırlatılmıştı.

Kamyon şiddetle tekrar sarsılınca Theresa bir an korkusunu unuttu. Gözlerini kapatıp uyuyarak bu kâbustan uzaklaşmaya çalıştı. Kamyon beş saat ağır sarsıntılarla yol aldı, bir ara diğer araçların sesine ve yapılan dur kalklara bakılırsa büyükçe bir şehirden geçti. Trafığın sesi kısa süre sonra kayboldu ve kamyon yeniden hızlandı, kıvrımlı toprak yolda dört saat daha ilerledi. Sonunda kamyon yavaşladı, iki muhafızın ani hareketliliği Theresa'nın varış yerine geldiklerini anlamasını sağladı.

"Havada geçirdiğimiz süre düşünülürse, uçakla da gelsek olurdu." Bir çukura daha düşünce hepsi birlikte banktan uçtular. Wofford acıyla yüzünü buruşturdu.

Theresa bu cesur espriye gülümsedi, ama bir cevap vermedi. Kamyon durdu, gürültülü motoru sustu. Arka kapılar açılıp içerisini şok edici parlaklıkta gün ışığıyla doldurdu. Muhafızların baş

işaretiyle Theresa ve Roy, Wofford'un kamyonu inmesine yardım ettikten sonra durup çevrelerini incelediler.

İki müstakil binayı kuşatan duvarlarla çevrili bir kompleksin ortasındaydılar. Yüzlerine çarpan hafif esintiye rağmen, parlak mavi gökyüzünün altındaki sıcaklık, Baykal Gölü'ndekinden çok daha fazlaydı. Theresa havayı koklayınca kuru ve tozlu bir tat aldı. Uzakta ve oldukça aşağıda geniş otlarla kaplı bir vadi uzanırken kompleksin bitişiğinde gri-yeşil dağ zirvesi yükseliyordu. Kompleks, Theresa'nın alçak çalılar ve uzun çam kümeleriyle kaplı olduğunu fark ettiği dağın yan tarafına gömülmüş gibiydi.

Sol taraflarında uzun çalı sırasının ardında, modern endüstri parklarında bulunanlara benzer yarı gizlenmiş alçak, tuğla bir bina vardı. Binanın bir ucunda bulunan ahır oraya hiç uygun görünmüyordu. Yarım düzine sakın at, geniş ağılda dolaşıp tozun arasından başını uzatan ot kalıntılarını otluyordu. Binanın diğer tarafında bir kamyon filosunun ve mekanik donanımın bulunduğu büyük, çelik bir bina vardı. İçeride, siyah tulumlar giymiş bir avuç işçi tozlu toprak kaldırma ekipmanı ile çalışıyordu.

"Taç Mahalin Hindistan'da olduğunu sanıyordum," dedi Roy.

"Belki de Hindistan'dayızdır," diye karşılık verdi acı dolu bir şekilde sırtarak.

Theresa dönüp kompleksteki diğer binayı inceledi. Roy'la aynı fikirdeydi, daha küçük bir modeli olsa da Hindistan'ın kolayca tanınan binasına benziyordu. Tuğladan inşa edilen endüstriyel binanın işlevsel etkinliğinin tersine, karşısındaki bu yapı şatafatlı bir havaya sahipti. Parlak beyaz mermer binanın önünde kalın sütunlar vardı. Ortasındaki dairesel kemerli giriş ana girişi kuşatıyordu. Giriş salonunun üstünde kubbeli beyaz bir çatı, onun da üstünde altın rengi bir kule külahı yükseliyordu. Tasarım gerçekten de Taç Mahal'in kubbesinden pek farklı değildi. Zarif olmasına rağmen bu görüntü, gökyüzünden düşen büyük bir vanilyalı dondurma topunu çağırıyordu.

Binanın önündeki arazi de aynı şekilde görkemliydi. Kompleksten akan bir çift kanal büyük bir havuzu besledikten sonra binanın ön tarafının altında gözden kayboluyordu. Theresa yakındaki bir nehirden fişkırpıp kanalları besleyen nehrin sesini duyabiliyordu. Kanalların ve havuzun etrafında uzanan süslü bahçe bir İngiliz soylusunu utandıracak kadar ayrıntılı şekilde budanmıştı.

Theresa bahçenin karşısında Tatiana ve Anatoly'nin, belinde tabanca kılıfı olan bir adamla konuştuğunu gördü. Adam başını sallayıp kamyonun arkasına yaklaştı, yoğun aksarıyla, "Bu taraftan," dedi. İki muhafız emri güçlendirmek için Roy ve Wofford'un arkasından geldi.

Theresa ve Roy, Wofford'un koluna girip gösterişli binaya doğru giden tıknaz adamı takip ettiler. Kemerli girişe yaklaşırken eve açılan büyük oymalı ahşap kapıyı gördüler. Kapının iki yanında Savoy Oteli'nin kapıcıları gibi turuncu renkli, nakışlı, süslü ipek ceketler giymiş bir çift muhafız bekliyordu. Theresa onların muhafız olduğunu biliyordu, çünkü kapıyı açmak için bir girişimde bulunmamışlardı. Bir ellerinde tuttıkları sivri uçlu mızraklarıyla son derece hareketsiz bir şekilde dikiliyorlardı.

Kapı açıldı, kubbeli antreye girdiler. İçerisini dolduran eski pastoral tablolar da çayırlardaki atlar görülüyordu. Çarpık gülümsemeli kısa boylu bir kâhya kapının arkasından çıkıp gruba kendisini takip etmesini işaret etti. Onları cilalı mermer zeminden geçirip üç konuk odasına giden yan koridora soktu. Theresa, Roy ve Wofford teker teker rahat bir şekilde dekore edilmiş odalara yerleştirildikten sonra kâhya kapıları kilitleyip uzaklaştı.

Theresa yatağın yanındaki sehpa da bir kâse dumanı tüten çorba ve bir somun ekmek buldu.

Ellerindeki ve yüzündeki kirleri çabucak yıkayıp aç kurt gibi yemeğe saldırdı. Sonunda yorgunluk korkularından daha ağır bastı ve yumuşak yatağa uzanıp hemen uykuya daldı.

Üç saat sonra kapının sertçe çalınmasıyla derin uykusundan fırladı.

"Bu taraftan lütfen," dedi ufak tefek kâhya, Theresa'ya biraz şehvetle bakarak.

Roy ve Wofford koridorda bekliyordu. Theresa, Wofford'un bacağının bandajlandığını görüp şaşırıldı. Elinde de bir baston vardı. Roy'un kafasındaki kesik de bandajlanmıştı. Kanlı gömleğinin yerine bol, pamuklu bir kazak giymişti.

"İkiniz de tam bir sağlık abidesi gibi duruyorsunuz," dedi Theresa.

"Tabi. Eğer abide deneme testlerinde kullanılan bir mankense," diye karşılık verdi Roy.

"Tutumları değişti, fazlasıyla konuksever oldular," dedi Wofford, bastonunu yere vurarak.

Üçünü tekrar antreye götürdüler sonra ana koridordan geçerek geniş bir oturma salonuna kabul edildiler. Deri ciltli kitaplar duvarları dolduruyordu, bir uzak köşedeki şömüne ve kenarındaki bar göze çarpıyordu. Theresa başının üstündeki duvarda asılı duran siyah ayının göğsüne endişeyle baktı. Keskin pençeleri ve çıplak dişleri bir saldırganlık gösterisi halinde donup kalmıştı. Odayı şöyle bir tarayınca doldurulmuş hayvanları sevenler için bir cennet olduğunu düşündü. Çeşitli geyikler, büyük boynuzlu Koçlar, kurtlar ve tilkiler odayı kuşatmış, ziyaretçilere pis pis bakıyorlardı. Tatiana odanın ortasında duruyordu. Yanında duvara asılmış gibi duran bir adam vardı.

Sırıltısı yüzünden, diye düşündü Theresa. Adam gülümsediği zaman bir kopekbalığınınkini andıran ve çiğ et yemeye çok istekliymiş gibi görünen keskin, sivri dişleri ortaya çıkıyordu. Ama görünüşünün geri kalanı o kadar etkileyici değildi. Ufak tefek, kaslı bir yapısı vardı ve simsiyah saçları geriye doğru taranmıştı. Çıkık elmacık kemikleri ve badem biçimindeki garip elâ rengi gözleriyle klasik Moğol tarzında yakışıklıydı. Rüzgâr güneşin neden olduğu kırışıklıklar hayatının ilk yıllarını açık havada çalışarak geçirdiğini gösteriyordu. Ancak moda uygun gri takım elbise giymiş adamın tavırları o günlerin çok geride kaldığını söylüyordu.

"Bize katılmanız ne güzel," dedi Tatiana, duygusuz bir tonda. "Size Avarga Petrol Konsorsiyumu'nun Başkanı Tolgoi Borjin'i tanıştırebilir miyim?"

"Sizinle tanıştığım memnun oldum." Wofford eğilip eski bir dostuymuş gibi adamın eline uzandı. "Şimdi nerede olduğumuzu ve neden burada olduğumuzu söyler misiniz?" Adamın elini mengene gibi sıkıttı.

Wofford'un ani sorusu Moğolu hazırlıksız yakalamış gibiydi. Cevap vermeden önce biraz tereddüt edip Wofford'un elini hemen bıraktı.

"Benim evimde ve şirket merkezindedesiniz."

"Moğolistan mı?" diye sordu Roy.

"Sibiry'a'dan aniden ayrılmak zorunda kaldığınız için üzgünüm," dedi Borjin, Roy'un sorusuna aldırmadan. "Tatiana, bana hayatlarınızın tehlikede olduğunu söyledi."

"Öyle mi?" dedi Theresa eski kamara arkadaşına dikkatli bir şekilde bakarak.

"Silah zoruyla oradan ayrılmanız sizin iyiliğiniz içindi," diye açıkladı Tatiana. "Baykal'daki çevreci radikaller çok tehlikelidir. Görünüşe göre enstitünün araştırma gemisine sızmışlar ve gemiyi

çindekilerle birlikte batırmaya çalışmışlar. Neyse ki ben yakındaki bir gemiyle bağlantı kurabildim ve onlar da kaçışımıza yardım etti. Oradan gizlice ayrılmamız en iyisiydi, böylece dikkati üzerimize çekmeyecek ve daha fazla saldırıya uğrama riskine girmeyecektik."

"Baykal'daki çevreci grupların böyle şiddet içeren şekillerde davrandıklarını hiç duymadım," dedi Theresa.

"Bunlar yeni genç radikaller. Son yıllarda devletin idari kontrollerinin azalmasıyla birlikte korkarım asi gençler daha küstah ve zor kullanır oldu."

"Peki, ya bizimle birlikte gemiden indirilen bilim adamı Sarghov'a ne oldu?"

"Diğer enstitü üyelerini uyarmak için gemiye geri dönmede ısrar etti. Korkarım artık onun güvenliğini garanti edemeyiz."

"Öldü mü? Ya gemideki diğerleri?"

"Herkesin güvenliği için bölgeden ayrılmak zorundaydık. Araştırma gemisi ya da Sarghov konusunda bir bilgim yok."

Bu sözcükleri düşünen Theresa'nın yüzündeki kan çekildi.

"Peki, bizi neden buraya getirdiniz?" diye sordu Roy.

"Baykal Gölü projesini şimdilik bıraktık. Potansiyel petrol sahalarını değerlendirmedeki yardımınız bizim için hâlâ değerli. Bizimle altı haftalık sözleşme yapmıştınız, bu yüzden biz de sözleşmeye uyup sizinle başka bir projede çalışacağız."

"Şirkete bilgi verildi mi?" diye sordu Theresa, cep telefonunun Vereshchagin'de kaldığını hatırlayarak. "Bu konuyu tartışmak için şefimle konuşmam gerekiyor."

"Ne yazık ki şu anda mikrodalga telefon hattımız kesik. Sizin de anlayabileceğiniz gibi uzaktaki bölgelerde yaygın görülen bir sorun bu. Servis sağlandıktan sonra elbette istediğiniz gibi telefon edebilirsiniz."

"Neden bizi hayvan gibi odalarımıza kilitliyorsunuz?"

"Halihazırda yürütülen bir sürü hassas projemiz var. Korkarım yabancıların tesislerde başıboş dolaşmalarına izin veremeyiz. Uygun zamanda sizi gezdirebiliriz."

"Eğer hemen buradan gitmeyi istersek?" diye sordu Theresa.

"Bir şoför sizi Ulan Batur'a götürür, oradan bir uçağa binip evinize gidebilirsiniz." Borjin gülümserken keskin dişleri parlıyordu.

Yolculuk yüzünden hâlâ yorgun olan Theresa ne düşüneceğini bilmiyordu. Belki de şimdilik suları bulandırmasa iyi olurdu. "Yapmamızı istediğiniz şey nedir?"

Birkaç bilgisayarla birlikte bir tomar dosya içeri getirildi. Hepsi jeolojik değerlendirmeler ve yüzey altı sismik profillerle doluydu. Borjin'in isteği basitti.

"Sondaj operasyonlarımızı yeni coğrafik bölgelere genişletmek istiyoruz. Yer çalışmaları parmaklarınızın ucunda. Bize en uygun sondaj yerlerinin nereler olacağını söyleyin." Daha fazla bir şey söylemeden geri dönüp peşinde Tatiana'yla birlikte odadan çıktı.

"Bunlar bir sürü zırva," diye mırıldandı Roy, ayağa kalkarak.

"Aslında bunlar profesyonelce toplanmış verilere benziyor," dedi Wofford yeraltı çökelti katmanlarının çeşitli seviyelerdeki kalınlığını gösteren bir haritayı kaldırarak.

"Ben verileri söylemiyorum," dedi Roy, bir dosyayı masaya indirerek.

"Sakin ol koca adam," diye fısıldadı Wofford. Odanın tavanının köşesini işaret ediyordu. "Gizli kameradayız."

Roy başını kaldırıp bakınca doldurulmuş bir geyik kafasının yanındaki minik video kamerasım gördü. En azından dosyaları inceliyormuş gibi yapsak iyi olur," diye devam etti Wofford alçak sesle. Konuşurken haritayı ağzına doğru kaldırmıştı.

Roy yerine oturup dizüstü bilgisayarını önüne çekti, koltuğuna iyice gömülerek yüzünü ekranın arkasına gizledi.

"Bu durumdan hiç hoşlanmadım. Bu insanların normal olmadığını düşünüyorum. Buraya silah zoruyla getirildiğimizi unutmayalım."

"Katılıyorum," diye fısıldadı Theresa. "Baykal Gölü'nde bizi korumaya çalışmaları hikâyesi çok gülünç."

"Hatırladığım kadarıyla Tatiana, onunla birlikte Vereshchagin'den ayrılmadığım takdirde sol kulağımı havaya uçurmakla tehdit etmişti beni," dedi Wofford kulağını çekiştirerek. "Sağlığım için endişelenen birinin sözleri değil bunlar."

Theresa dağ sırtını gösteren topografik haritayı açıp anlamsız bir yeri işaret ederek Wofford'la konuşmaya devam etti.

"Ya Dr. Sarghov? O kazayla bizimle birlikte esir alınmıştı. Onu öldürmüş olabilirler."

"Bunu bilmiyoruz, ama doğru olabilir," dedi Roy. "Aradıkları bilgiyi onlara verdikten sonra aynı şeyin bizi de beklediğini düşünmeliyiz."

"Bütün bunlar delilik," dedi Theresa başını iki yana sallayarak. "Ama buradan kaçmanın bir yolunu bulmalıyız."

"Bahçenin karşısındaki endüstriyel binanın yanındaki garaj. Araçlarla doluydu," dedi Wofford. "Oradan bir kamyon alabilirsek Ulan Batur'a giden yolu bulabiliriz."

"Bizi ya odamıza kilitlerler ya da gözaltında tutarlar. Fırsatını bulduğumuzda kaçmak için hazırlıklı olmalıyız."

"Korkarım ben uzun atlama ya da sıırıkla atlama yapabilecek durumda değilim," dedi Wofford yaralı bacağını düzelterek. "İkinizin bensiz denemesi gerekiyor."

"Bir fikrim var," dedi Roy odanın karşısındaki masaya bakarak. Haritaların arasında bir kalem arıyormuş gibi yapıp ayağa kalktı, masaya gidip bir kalem aldı. Sırtını video kameraya dönüp kalemlerle birlikte duran metal mektup açacağı aldı, kolunun içine soktu. Masaya dönüp bir not alıyormuş gibi yaparak Theresa ve Wofford'a fısıldadı.

"Bu gece durumu kontrol edeceğiz. Theresa'yı alırım ve bölgeyi ke laçan edip bir kaçış yolu ararız. Yarm gece de çıkarız. Yedeğimizde bir sakatla," diye ekledi, Wofford'a doğru sırıtarak.

"Size minnettar kalırım," dedi Wofford. "Hem de çok."

Roy saat tam ikide uyanıp hızla giyindi. Mektup açacağını yatağının altında gizlediği yerden aldı. Karanlık odada el yordamıyla ilerleyerek kilitli kapıya ulaştı. Ellerini kapının pervazında dolaştırarak üç metal menteşenin kalkık uçlarını buldu. Mektup açacağını üstteki menteşenin içine sokarak uzun metal pimi dikkatle çıkardı. Diğer iki menteşeyi de çıkararak kapıyı yavaşça kaldırdı, yanlamasına odanın içine çekerken asma kilit yerinden çıktı. Roy koridora çıkıp ilk bakışta kapalı ve kilitli görünmesi için kapıyı tekrar yerine çekti.

Boş koridorda parmak uçlarında Theresa'nın odasına doğru yürüdü. Kilidi çevirerek kapıyı açtı, Theresa'nın yatakta oturmuş onu beklediğini gördü.

"Başarmışsın," diye fısıldadı, koridordan sızan ışıktaki Roy'u fark ederek.

Roy usulca gülümsedi, sonra Theresa'ya kendisini takip etmesini işaret etti. Koridorda sessizce yürüyüp yavaşça antreye doğru gittiler. Düşük voltajlı rampa ışıkları tamamen terk edilmiş gibi görünen koridor boyunca hafif bir aydınlık yayıyordu. Theresa'nın kauçuk tabanlı ayakkabıları cilalı mermer döşemede gıcırdamaya başlamıştı, bu yüzden durup ayakkabılarını çıkardı, yürümeye çıplak ayakla devam etti.

Antre büyük kristal bir avizeyle aydınlanmıştı. Bu yüzden duvarlara tutunup dikkatle ilerlemeye başladılar. Roy çömeli ana giriş kapısına bakan dar pencereye doğru gitti. Dışarıya bakıp Theresa'ya döndü, başını iki yana salladı. Geç saate rağmen ön kapının dışında hâlâ iki muhafız bekliyordu. Başka bir yol bulmak zorundaydılar.

Antrede dururlarken ters çevrilmiş bir T'nin tabanında olduklarını gördüler. Konuk odalan soldaydı, ev sahibinin özel odaları tahminen sağ taraftaydı. Bu yüzden çalışma odasına giden geniş ana koridorda ilerlemeye başladılar.

Koridorda gürültüyle tıklayan büyük saatin dışında ev sessizdi. Çalışma odasına gelip yürümeye devam ettiler. Song ve Jin Hanedanı antikalarıyla dolu ana yemek salonundan ve bir çift küçük konferans salonundan yavaşça geçtiler. Theresa başka kamera olup olmadığını görmek için tavanı tarıyordu, ama yoktu. Kulaklarına bir fısıltı gelince içgüdüsel olarak Roy'un kolunu sıktı, keskin tırnakları yüzünden adam acıyla yüzünü buruşturdu. Sesin dışarıda esen rüzgârdan geldiğini anlayınca ikisi de rahatladı.

Koridor üç tarafında yerden tavana kadar cam olan geniş oturma odasında sona eriyordu. Gece görülecek çok az şey olsa da Theresa ve Roy dağın tepesinden görülen harika manzarayı hissedebiliyorlardı. Odanın girişine yakın bir yerde Roy bir kat aşağıya inen halı kaplı bir merdiven buldu. Merdivenleri işaret etti, Theresa başını sallayıp sessizce onu takip etti. Kalın halı, sert mermer zeminde acımaya başlayan ayakları için büyük rahatlık sağlamıştı. Merdivenlerdeki dönüş noktasına vardıklarında başını kaldırıp bakınca antik bir savaşçının dev portresiyle karşılaştılar. Resimdeki adam iri bir atın üstünde oturuyordu. Üzerinde kürklü bir palto, turuncu bir kuşak, başında klasik Moğol tarzı miğfer vardı. Altın-siyah karışımı gözleriyle zafer dolu bir şekilde bakıyordu. Gülüşü Borjin'i hatırlatan sivri dişlerini gösteriyordu. Resmin yoğunluğu Theresa'nın ürpermesine neden oldu. Resme hızla arkasını dönüp bir sonraki basamaktan inmeye devam etti.

Sahanlık tek bir koridora açılıyor, koridor kısa bir mesafe boyunca evden uzaklaşıyordu. Koridorun bir tarafı camdı ve büyük bir avluya bakıyordu. Theresa ve Roy en yakın camdan dışarı bakıp yolun karşısında duran yapıyı belli belirsiz görebildiler.

"Burada avluya açılan bir kapı olmalı," diye fısıldadı Roy. "Buradan çıkabilirsek konuk odalarının

bulunduğu kanadın ucundan dolaşıp sessizce garaja doğru gidebiliriz."

"Jim'in topallayarak yürümesi gereken çok uzun bir yol var, ama en azından buralarda hiç muhafız görünmüyor. Hadi bir kapı bulalım."

Hızla koridorun sonuna gidip sonunda bir çıkış kapısı buldular. Theresa kapıyı denerken alarının çalmasını bekler gibiydi, ama bir ses çıkmadı. Birlikte birkaç patika lambasıyla aydınlatılan parke taş döşeli açık avluya girdiler. Ayakları soğuk zemine deyince Theresa tekrar ayakkabılarını giydi. Gece havası serindi. Rüzgâr ince giysilerini havalandırırken ürperdi.

Evin arka tarafındaki taş yapıya doğru giden patikayı takip ettiler. Burası kubbeli çatısıyla daire biçiminde küçük bir şapeldi. Taş bileşimi ana evde kullanılan mermerden farklıydı ve çok eski bir görüntüsü vardı. Yaklaşırlarken Roy tünel olan girişe girmeyip dairesel duvarlarını arkaya doğru takip etti.

"Sanırım arkada bir araç gördüm," diye fısıldadı kendisini yakından takip eden Theresa'ya.

Taş binanın arkasına ulaşınca alçak çitle çevrili bir girinti buldular. Bir zamanlar ağıl olan yer yarım düzine at arabasıyla doluydu. Vagonların ahşap arkalarında kürekler, kazmalar ve sandıklar yığılıydı. Kanvas örtünün altında tozlu bir motosikletin ön tekerleği görünüyordu. Roy girintinin gerisindeki arabayı inceledi. En azından iki lastiği patlak olan antika araba onlarca yıllık tozun altında yatıyordu.

"Burada bizi Ulan Batur'a ulaştıracak bir şey yok," dedi Theresa, düş kırıklığı içinde.

Roy başını salladı. "Malikânenin diğer tarafındaki garaj bizim biletimiz olacak." Rüzgârda tiz bir ses duyunca birden donup kaldı.

Bu bir at kişnemesiydi ve avlunun yakınından geliyordu.

"Arabanın arkasında," diye fısıldadı, ağılı işaret ederek.

Yere çökerek çitin altından sürünüp en yakın arabanın altına kaydılar ve eski moda tekerleklerinden birinin arkasında uzanarak dikkatle baktılar.

Nal sesleri patikada yaklaşırken at sırtında iki adam görüldü. Atlılar taş binanın etrafından dolaşıp ağıl boyunca yürüdüler. Adamları görünce Theresa'nın kalbi neredeyse duruyordu. Duvardaki tabloda görülen savaşçı gibi giyinmişlerdi. Turuncu ipekli gömlekleri avlunun ışığında altın gibi parlıyordu. Bol pantolonları, kaim tabanlı ayakkabıları ve yuvarlak metal miğferleri savaşçı görünümelerini tamamlıyordu. İki adam birkaç dakika etrafta dolaşıp Theresa ve Roy'un gizlendiği yerin birkaç adım ötesinde durdular. O kadar yakındılar ki Theresa dolaşan atların nallarının kaldırdığı tozun tadını alabiliyordu.

Adamlardan biri anlaşılmaz bir şey söyledi, sonra iki at birden ileri atıldı. İki adam aniden karanlığa karışıp nal sesleri arasında gözden kayboldu.

"Gece nöbetçileri," dedi Roy, nal sesleri uzaklaşırken.

"Fazla yakındılar," dedi Theresa. Ayağa kalkıp giysilerindeki tozu silkeledi.

"Onlar bir tur daha atana kadar fazla vaktimiz yok sanırım. Bakalım ana evin diğer tarafından dolaşıp garaja girebilecek miyiz?"

"Tamam. Hadi acele edelim. O adamlarla bir daha karşılaşmak istemiyorum."

Çitlerin arasından geçip kompleksin konuk odalarının bulunduğu tarafa yöneldiler. Ama avlunun ortasına doğru sert bir çığlık ve dörtlünlü koşan atların sesini duydular. Dehşet içinde geri dönüp baktıklarında atların birkaç metre öteden üzerlerine geldiğini gördüler. İki atlı sessizce taş binaya geri dönmüş, Theresa ve Roy'un avluda koştuğunu görünce ortaya çıkmıştı.

Ana eve geri mi dönmeleri yoksa avluda koşmaları mı gerektiğine karar veremeyip oldukları yerde kalakaldılar. Atlılar çoktan avlunun kenarına geldikleri ve ikisini de rahatça gördükleri için bunun bir önemi kalmamıştı. Atlılardan biri dizginleri çekip atı durdurunca Theresa atın şaha kalktığını gördü. Diğer binici dörtlünlü yola devam etti, atım Theresa ve Roy'un bulunduğu yere sürdü.

Roy atının kendilerini ezmeye çalışacağını anladı. Theresa'ya bir bakış atınca onun korku ve şaşkınlıkla olduğu yerde donup kaldığını gördü.

"Kıpırda!" diye bağırdı. Theresa'yı dirseğinden yakalayıp atının yolundan çekti. Atlı neredeyse üzerlerindeydi. Roy hücum eden attan zorlukla kaçarken atının üzengisi yanına sürtündü. Dengesini yeniden kazanan Roy düşünülmecek şeyi yaptı. Gizlenecek bir yer aramak yerine dönüp atın peşinden koştu.

Bir şeyden şüphelenmeyen atlı birkaç metre gittikten sonra atını yavaşlatıp yeniden hücumla geçme niyetiyle sağa döndü. At dönerken binicisi Roy'un karşısında olduğunu görüp şok oldu. Deprem mühendisi uzanarak atın çenesinin altındaki gevşek dizginleri yakaladı ve sertçe aşağıya doğru çekti.

"Bu kadar at binmek yeter," diye mırıldandı.

Roy eğitilmiş atı durdurmaya çalışırken binicinin yüzünde boş bir ifade vardı. Hayvansa burun deliklerinden buhar bulutları çıkarıyordu.

"Hayır!" Theresa'nın dudaklarından kopan yırtıcı çığlık Tibet'ten bile duyulabilirdi.

Roy yerde yatan, ama acil bir tehlike altındaymış gibi görünmeyen Theresa'ya baktı. Sonra kendisine doğru hızla gelen bir nesneyi görür gibi oldu. Bir şeyin mengene gibi göğsünü sıktığını hissetti ve içinde ateş gibi bir şeyler yanmaya başladı. Başını dönerek dizlerinin üstüne çökerken Theresa hemen gelip omuzlarını kucağına koydu.

İkinci atının fırlattığı sivri uçlu ok Roy'un kalbine girmemişti, ama çok yakındı. Göğsüne gömülen ok kalbinin hemen dışına kadar gelip atardamarı yırtmıştı. Geniş kapsamlı iç kanama ani kalp yetmezliğine yol açacağı için etkisi hemen hemen aynıydı.

Theresa okun girdiği yerden akan kanı durdurmaya çalıştı, ama içteki hasar konusunda yapabileceği bir şey yoktu. Roy'un yüzündeki kan yavaşça çekilirken ona sıkıca sarıldı. Roy'un bedeni gevşemeye başlarken soluk almaya çalıştı. Bir an gözleri parladı ve Theresa, onun dayanacağını sandı. Roy, Theresa'ya bakarak acı içinde şu sözleri söyleyebildi. "Kendini kurtar." Ve sonra gözlerini kapadı. Ölmüştü.

Aeroflot TU-154 yolcu jeti Ulan Batur şehrinin üstünde yavaşça yan yattıktan sonra rüzgâra dönüp Buyant Ukhaa Havaalanı'nın ana pistiyle aynı hizaya geldi. Bulutsuz gökyüzünde Pitt sıkışık yolcu koltuğunun camından şehrin ve etrafındaki arazilerin oluşturduğu manzaranın tadını çıkarıyordu. Vinçler ve buldozerler, Moğolistan'ın başkentinin hareket halindeki bir şehir olduğunu gösteriyordu.

Ulan Batur'un bıraktığı ilk etki, 1950'lerdeki bir Doğu Blok'u şehrinin etkisiyle aynıydı. 1.2 milyon insanın yaşadığı şehir çoğunlukla Sovyet tarzında tasarlanmıştı. Sovyet usulü donukluk ve uyum en önemli özelliğiydi. Şehri nokta nokta kaplayan sarı-kahverengi apartmanlar bir hapishanenin

yatakhanelerinin sıcaklığını sunuyordu. Mimari bilinç, şehir merkezini kuşatan büyük hükümet binası blokları için pek geçerli değildi. Ama yakın dönemde yaşanan özerklik, demokratik hükümetin tadı ve bir doz ekonomik gelişme, kendini açıkça modernleştirmeye çalışan şehre bir canlılık katmıştı. Renkli dükkânlar, kaliteli restoranlar ve gürültülü gece kulüpleri bir zamanlar ağır başlı olan şehre süzülüyordu.

Merkezinde eskiyle yeninin rahat bir karışımı vardı. Şehir dışındaki banliyöler hâlâ göçmen Moğol kabilelerinin ve ailelerinin geleneksel evlerini oluşturan, keçeden yapılmış kek biçimindeki çadırlar olan ger'lerle doluydu. Yüzlerce gri veya beyaz çadır, taşradaki tek gerçek metropolü oluşturan başkentten etrafındaki boş tarlaları dolduruyordu.

Batı'da, Cengiz Han ve Moğol bifeği dışında Moğolistan hakkında çok az şey biliniyordu. Rusya ve Çin'in arasına kısıp kalmış olan seyrek nüfuslu ülke, Alaska'dan biraz küçük olan geniş bir bölgeyi kaplıyordu. Engebeli dağlar arazinin kuzey ve batı eteklerini kaplıyor, Gobi Çölü ise güneyde bulunuyordu. Ülkenin ortasında bozkırlar, belki de dünyanın bildiği en iyi atlıları çıkaran geniş çayırlar uzanıyordu. Ama Moğol kavminin görkemli günleri artık uzaklarda kalan bir anıydı. Moğolistan'ın en büyük komünist ülkelerden biri haline geldiği Sovyet egemenliği sırasında ülkenin kimliği ve gelişimi bastırılmıştı. Yalnızca son yıllarda Moğolistan halkı kendi sesini tekrar bulmaya başlamıştı.

Pitt, Ulan Batur'un etrafındaki dağları seyrederken Moğolistan'a gelmenin iyi bir fikir olup olmadığını merak ediyordu. Ne de olsa Baykal Gölü'nde neredeyse batırılan gemi Rusya'ya aitti, bir NUMA gemisi değildi. Ve mürettebatından hiç kimse yaralanmamıştı. Petrol arama ekibi de kesinlikle onun sorumluluğu değildi, ama onların masum bir grup olduğundan emindi. Yine de gölde yaptıkları araştırmaların cinayet ve kaçırımlarla bir ilgisi vardı. Birisi kötü bir şeylerin peşindeydi ve o bunun nedenini öğrenmek istiyordu.

Jetin tekerlekleri piste değerken Pitt dirseğiyle yanındaki yolcu koltuğunu dürttü. Al Giordino uçak Irkutsk'tan havalandıktan saniyeler sonra uykuya dalmıştı ve hostes ayağına kahve döktükten sonra bile uyumaya devam etmişti. Şimdi gözkapaklarını aralayıp cama doğru baktı. Asfaltı görünce hemen doğruldu, birden uyanmıştı.

"Aşağıya inişte bir şey kaçırdım mı?" diye sordu, esnemesini bastırarak.

"Her zamanki şeyler. Geniş araziler. Koyunlar ve atlar. Birkaç çıplak kabile."

"Benim şansım işte," dedi, ayakkabısındaki kahverengi lekeye şüpheyle bakarak.

"Moğolistan'a ve 'Kızıl Kahraman' olarak bilinen Ulan Batur'a hoş geldiniz." Sarghov'un neşeli sesi koridorda gürlledi. Minicik bir koltuğa sıkışıp kalmış, yüzü bandajlarla duvar kâğıdına dönüşmüştü. Giordino onun nasıl bu kadar neşeli olabileceğini merak ediyordu. Şişko bilim adamının valizine bir şişe votka attığını hatırlayınca cevabı hemen bulmuş oldu.

Üçlü gümrükten geçerken Pitt ve Giordino olağanüstü bir sorgulamaya tabii tutulduktan sonra çantalarını alabildiler. Havaalanı uluslararası standartlara göre küçüktü. Kaldırımın kenarında beklerlerken Pitt karşıdaki kırmızı gömleli, zayıf bir adamın kendisini izlediğini fark etti. Terminali tarayınca pek çok yerlinin hayretle kendisine baktığını gördü. Bir seksen sekizlik bir Batılıyı her gün görmüyorlardı.

Eski püskü bir taksi gelip onları yakındaki şehre götürdü.

"Ulan Batur -ve aslında tüm Moğolistan- son birkaç yılda çok değişti," dedi Sarghov.

"Bana son birkaç yüzyılda değişmemiş gibi geliyor," dedi Giordino. Keçeden yapılmış büyük bir ger mahallesine bakarak.

"Moğolistan yirminci yüzyılda treni kaçırdı," dedi Sarghov başını sallayarak. "Ama yirmi birinci yüzyılda arayı kapatıyor. Rusya'da olduğu gibi polis artık günlük hayatı kontrol etmiyor ve insanlar özgürlüğü kucaklamayı öğreniyor. Şehir size kasvetli görünebilir, ama on yıl öncesine göre çok daha canlı bir yer oldu."

"Buraya sık gelir misin?" diye sordu Pitt.

"Moğolistan Bilimler Akademisi'yle Khovsgol Gölü'nde birkaç proje üzerinde çalıştık."

Taksi krater büyüklüğünde bir çukurun yanından dolaşıp Continental Otel'in önünde durdu. Sarghov onların otele kayıtlarını yaptırırken Pitt hayranlıkla geniş lobiye süsleyen ortaçağ sanat eserleri kopyalarını inceledi. Ön camdan dışarı bakınca bir taksinin girişte durduğunu ve kırmızı gömleli adamın aşağı indiğini fark etti. Havaalanında gördüğüyle aynı adamdı bu.

Pitt arabanın yanında oyalanan adamı inceledi. Beyaz olması Moğol polisinden ya da göçmen bürosundan olmadığını ibaresiydi. Ama zaman zaman dişlerini göstererek sırıtması bulunduğu ortamda rahat olduğunu gösteriyordu. Pitt, onun çitin üstünde yürüyen bir kedi gibi ölçülü bir dengeyle hareket ettiğini fark etti. Ama bir dansçı da değildi. Belinin hemen üstündeki çıkıntının ancak bir silah kılıfı olabileceğini düşündü.

"Her şey hazır," dedi Sarghov oda anahtarlarını Pitt ve Giordino'ya vererek. "Dördüncü katta yan yana odalardayız. Beelboylar çantalarımızı odalarımıza çıkarıyor. Neden otelin kafesinde öğle yemeği yerken sorgulama planımızı hazırlamıyoruz?"

"Eğer soğuk bira varsa tamamdır," dedi Giordino.

"Uçak yolculuğundan dolayı her yerim tutuldu," dedi Pitt. "Önce otelin etrafında biraz yürüyeceğim. Bana ton balıklı sandviç ısmarlayın, az sonra yanınızda olurum."

Pitt otelden çıkarken kırmızı gömleli adam arkasını dönüp arabaya dayandı, rahat bir tavırla saatine baktı. Pitt dönüp otele yerleşen bir Japon grubunun yanından geçerek aksi yönde yürümeye başladı. Hızla yürüyerek iki bloku geçiverdi. Köşeyi dönerken yanına baktı ve şüphelendiği gibi kırmızılı adamın yarım blok gerisinden geldiğini gördü.

Pitt mallarını kaldırımında satan minik dükkânların sıralandığı küçük bir ara sokağa girmişti. Takipçisinden geçici olarak kurtulurken koşmaya başladı, ilk altı dükkânın önünden hızla geçti. Bir gazete bayisini geçip açıkta giysi satan dükkânın önünde yavaşladı. Dükkânın yan tarafından çıkan kalın palto askısı caddede hızla koşan biri için mükemmel bir gizlenme yeri sağlıyordu. Pitt dükkâna girip sırtını duvara dayadı.

"Şşşttt." Pitt parmağını dudaklarına götürüp gülümsedi. Yaşlı kadın ona garip bir şekilde baktı, sonra başını iki yana sallayıp dükkânın arkasına döndü.

Kırmızılı adamın koşarak gelmesi için Pitt'in fazla beklemesi gerekmedi. Geçtiği her dükkânı endişeli bir şekilde tarayarak ilerliyordu. Adamın ayak sesleri gelip dükkânın önünde durdu. Pitt son derece hareketsiz durup ağır ayak seslerini bekledi. Sesler tekrar duyulunca bir yılan gibi ileri atıldı.

Kırmızı gömleli adam bir sonraki dükkâna doğru koşarken arkasında bir hareket hissetti. Omzunun

üstünden bakınca bir adım gerisinde kendisine neredeyse otuz santim yukarıdan bakan Pitt'i buldu. O bir tepki vermeden Pitt'in iri eli omzunu yakaladı.

Pitt, adamı durdurabilir, döndürebilir veya yere fırlatabilirdi. Ama o fizik kurallarıyla mücadele edecek bir tip değildi. Hızlı bir hareketle ufak tefek adamı metal şapka rafına doğru itti. Adam yüzünü rafa çarpıp beysbol şapkalarının arasında yere düştü. Bu düşüş pek çok insanı etkisiz hale getirebilirdi, ama zayıf adam hemen ayağa fırlayıp sol eliyle Pitt'e vurmaya davranırken, sağ eliyle beline uzandı.

Pitt bir adım gerileyip adama sırtarak baktı.

"Bunu mu arıyorsun?" diye sordu. Bileğinin bir hareketiyle Serdyu-kov SPS otomatik tabancayı çıkarıp adamın göğsüne doğrulttu. Sağ eliyle aradığını bulamayan adamın yüzünde boş bir ifade belirdi. Soğukkanlı bir şekilde Pitt'in yüzüne bakıp arsızca sırttı.

"Bay Pitt. Beni gafil avladınız," dedi hafif Rus aksanlı İngilizcesiyle.

"İnsanların alanıma girmesinden hoşlanmam," dedi Pitt silahı sabit bir şekilde tutarak.

Adam endişeli bir şekilde yolun iki tarafına baktı. Sonra Pitt'le alçak sesle konuştu. "Benden korkmanıza gerek yok. Ben size göz kulak olan bir dostunuzum."

"Güzel. O halde dostlarımla yiyeceğim öğle yemeğine katılabilirsin, seninle tanıştıklarına memnun olacaksınız."

"Continental Otel'i." Adam gülümseyip mücadele sırasında başına geçen deve resimli çocuk şapkasını başından çıkarttı. Yavaşça Pitt'ten ayrılıp otele doğru yürümeye başladı. Pitt birkaç adım gerisinden adamı izlerken silahı cebine sokup kendisini takip eden bu adamın garip biri olduğunu düşünüyordu.

Rus kaçmaya çalışmaksızın cesur bir şekilde otele doğru yürüyüp lobiden geçti, restorana girdi. Pitt'i şaşırtarak doğruca Giordino ve Sarg-hov'un içkilerini içtiği yere yürüdü.

"Alexander, seni yaşlı keçi!" diye Sarghov'u selamladı bir kahkaha atarak.

"Corsov! Seni daha ülkeden kovmadılar mı?" Sarghov ayağa kalkıp ufak tefek adama sarıldı.

"Ben devlet görevleri için çok değerliyim," dedi Corsov sahte bir ciddiyetle. Sarghov'un morarmış yüzünü görünce kaşlarını çatıp, "Gulag'dan kaçmışa benziyorsun."

"Yalnızca sana sözünü ettiğim pek konuksever olmayan hayvanlarla karşılaştım. Beni bağışla, seni Amerikalı dostlarımla tanıştırmadım. Dirk, Al, bu Ivan Corsov, Ulan Batur'daki Rus elçiliğinin özel ataşesi. Ivan ve ben yıllar önce birlikte çalıştık. Avarga Petrol'ün araştırılmasında bize yardım etmeyi kabul etti."

"Bizi havaalanından beri takip ediyor," dedi Pitt biraz şüpheyle.

"Alexander, bana sizin geldiğinizi söyledi. Yalnızca başka kimsenin sizi takip edip etmediğinden emin olmak istedim."

"Sana bir özür borçluyum galiba." Pitt gülümseyerek silahı gizlice ona geri verdi, sonra adamın elini sıktı.

"Sorun değil," dedi adam. "Ama karım yeni burnumun görüntüsünden pek hoşlanmayabilir," diye ekledi. Şapka rafının bıraktığı mor izi ovuşturuyordu.

Dört adam oturup yemek siparişi verdiler. Sohbetleri birden ciddileşti.

"Alexander, bana Vereshchagin'in batırılmak istendiğini ve petrol araştırmacılarının kaçırıldığını anlatmıştın, ama senin bu arada ciddi şekilde yaralandığımı bilmiyordum," dedi Corsov, Sarghov'un bileğindeki kalın bandajı işaret ederek.

"Dostlarımın müdahalesi olmasaydı yaralarım çok daha ciddi olabilirdi," diye cevapladı, kadehini Pitt ve Giordino'ya doğru kaldırarak.

"Gecenin bir yarısında ayaklarımızın ıslanmasından biz de hoşlanmadık," diye ekledi Giordino.

"Esirlerin Moğolistan'a getirildiğini düşünmenizin nedeni nedir?"

"Yük gemisinin Avarga Petrol tarafından kiralandığını biliyoruz, araştırma ekibi de onlar için çalışıyordu. Polis yetkilileri şirketin Sibiry'a'da bir varlığını bulamadı, bu yüzden doğal olarak Moğolistan'a geri döndüklerini düşündük. Sınır güvenliği Listvyanka'da görülenlerin tanımına uyan bir kamyon karavanının Naushki'den Moğolistan'a girdiğini doğruladı."

"Kanun gücünün yardımını istemek için gerekli başvurular yapıldı mı?"

"Evet, Moğolistan ulusal polisine resmi talepte bulunuldu, aşağı seviyelerde de işbirliği sağlanıyor. Bir Irkutsk polisi buradaki yardımın çok yavaş olacağı konusunda beni uyardı."

"Doğru. Rusya'nın Moğolistan üzerindeki etkisi eskisi gibi değil," dedi Corsov, başını iki yana sallayarak. "Ve buradaki güvenlik seviyesi geçmişe göre çok daha az. Bu demokratik reformlar ve ekonomik konular devletin kendi halkı üstündeki kontrolünü gevşetti," dedi kaşlarını Pitt ve Giordino'ya doğru kaldırarak.

"Özgürlüğün bedelleri vardır, dostum, ama aksini tercih etmezdim," dedi Giordino.

"Yoldaş Al, inan bana, bireylerin özgürlüğünü genişleten reformlar hepimizi memnun ediyor. Yalnızca işimi biraz daha zorlaştırıyor."

"Peki, elçilikteki işin tam olarak nedir?" diye sordu Pitt.

"Özel ataşe ve istihbaratta müdür yardımcısı hizmetinizdedir. Elçiliğin ülkedeki olaylar ve faaliyetler hakkında bilgilenmesine yardımcı oluyorum."

Pitt ve Giordino birbirine bilmiş bir şekilde baktı, ama bir şey söylemedi.

"Yine övünüyorsun, Ivan," diye güldü Sarghov. "Senden konuştuğumuz yeter. Avarga Petrol hakkında bize ne anlatabilirsin?"

Corsov arkasına yaslanıp garsonun içkilerini masaya bırakmasını bekledi, sonra alçak sesle konuştu.

"Avarga Petrol Konsorsiyumu. Garip bir hayvan."

"Ne bakımdan?" diye sordu Sarghov.

"Şey, şirket varlığı Moğolistan'da yeni bir kavramdır. Komünist iktidarı sırasında özel bir mülkiyet yoktu, bu yüzden özerk Moğol şirketlerin ortaya çıkışı son on beş yıla dayanıyor. Son beş yılda patlama yaşanan kişisel ve kamuya ait şirketlerin dışındaki şirketler devletle veya yabancı şirketlerle ortaklı. Bu durum özellikle madencilik şirketleri için geçerli, çünkü yerlilerin başlangıç için parası yoktu ve devlet toprağın sahibiydi. Ama bu durum Avarga için geçerli değil."

"Onlar Moğol Hükümeti'nin ortağı değil mi?" diye sordu Pitt.

"Hayır, kayıtları tamamen özel bir şirket olduğunu gösteriyor. Daha da ilginç olanı, 1990'ların başlarında yeni özerkleşmiş Moğol Hükümeti'nden lisans alan ilk şirketlerden biri olmaları. Bu arada şirketin ismi Moğolistan'ın ilk başkenti olduğuna inanılan antik şehirden geliyor."

"Bir petrol şirketi kurmak için toprak kiralamaktan fazlası gerekmiyor," dedi Giordino. "Belki yalnızca bir iki belge ve bir kamyonetle işe başlamışlardır."

"Belki. Hangi kaynaklarla başladıklarım bilmiyorum, ama şimdiki varlıkları bir kamyonetten çok daha fazlası."

"Neler biliyorsun?" diye sordu Sarghov.

"Kuzeyde Sibiryâ sınırında minimum üretim yapan bir petrol sahaları olduğu biliniyor, Gobi'de de birkaç keşif kuyusu var. Baykal Gölü'nün etrafında oldukça büyük toprakların keşif haklarına sahipler. Tek gerçek fiziksel varlıkları, Ulan Batur'un güneyinde yıllardır var olan bir demiryolu deposunun yakınındaki bir petrol sahası hizmet alanı. Ve kısa bir süre önce Karakurum yakınındaki küçük bakır madeninde maden çıkarmaya başladılar."

"Bütün bunlarda garip bir şey yok," dedi Pitt.

"Evet, ama bunlar yalnızca halkın bildikleri. Tarım ve Sanayi Bakanlığında daha ilginç mal listelerini aldım." Corsov'un etrafta dolaşan gözleri, tarım ve sanayi bakanının Corsov'un bu bilgiyi aldığından haberdar olmadığını gösteriyordu.

"Avarga Petrol Konsorsiyumu ülkenin çok büyük bölümünün petrol ve mineral hakkını almış. Ve daha da şaşırtıcı olanı, ülkenin her yerine yayılan binlerce hektarlık eski devlet topraklarının mülkiyetine sahip olmaları. Bu Moğolistan için sıradışı bir ayrıcalıktır. Kaynaklarım bana, şirketin bu haklara sahip olabilmek için Moğolistan Hükümeti'ne büyük paralar ödediğini söyledi. Ama şirketin bunu yapacak kaynağı var gibi görünmüyor."

"Her zaman kredi verecek olan bir banka bulunur," dedi Pitt. "Belki fonlar madencilik kazançlarının dışından karşılanmıştır."

"Evet, bu mümkün, ama buna dair bir kanıt bulamadım. Komik olan şu ki topraklarının çoğu bilinen petrol veya madencilik jeolojisinin olmadığı bölgelerde. Örneğin, büyük bir bölümü Gobi Çölü'nde bulunuyor."

Garson gelip büyük bir kızarmış kuzu budu tabağını Corsov'un önüne koydu. Rus ağzına büyük bir parça et atıp konuşmaya devam etti.

"Şirketin başının politik bir bağlantısının olmayışı çok ilginç. Aslında Moğol Hükümeti'nin yetkililerinin çoğu onu tanımıyor bile. Şirketin yaptığı antlaşmalar, kaynağı gizemli olan nakitle halledilmiş. Hayır, şirket Xanadu'da gizleniyor."

"Xanadu mu?" diye sordu Pitt.

"Şirket sahibinin malikânesine, merkezlerine verilen isim. Buranın iki yüz elli kilometre güneyinde bulunuyor. Ben hiç görmedim, ama yıllar önce bir petrol anlaşması için oraya davet edilen bir Yukos petrol yöneticisi anlattı. On üçüncü yüzyıl Moğol imparatorunun orijinal yazlık evinin tasarımına göre inşa edilen küçük, ama zengin bir saray. Antikalarla dolu. Moğolistan'da onun gibi bir yer yok. Ne gariptir ki o sarayın içine giren bir Moğolla hiç karşılaşmadım."

"Açıklanamaz varlığın daha fazla kanıtı," dedi Sarghov. "Peki ya esirlerimiz? Kasabadaki bir sanayi alanına mı, yoksa Xanadu'ya mı götürülmüşlerdir?"

"Bunu söylemek zor. Kamyonlar oradaki tesislere fark edilmeden kolayca girip çıkabilirler, bu yüzden bu iyi bir başlangıç noktası olabilir. Ama söyleyin bana, bu petrol çalışanları neden kaçırdı?"

"Bu iyi bir soru ve biz de onu öğrenmek istiyoruz," diye karşılık verdi Pitt. "İşe sanayi bölgesinden başlayalım. Bizi oraya sokabilir misin?"

"Elbette," dedi Corsov bu soruyla hakarete uğramış gibi. "Ben orayı inceledim bile. Güvenlik görevlileri tarafından korunuyor, ama demiryolunun yakınından içeri girmek mümkün."

"Gece hızlıca girip çıkmamız kimseyi rahatsız etmez," dedi Giordino.

"Evet, bunu yapmayı isteyeceğinizi düşünmüştüm. Yalnızca araştırma ekibinin varlığım doğrulamanız gerekiyor. Orada olduklarını öğrendikten sonra Moğol polisini harekete geçirebiliriz. Aksi halde bir şeyler yapılana dek yaşlanabiliriz. İnanın bana yoldaşlar, Moğolistan'da zaman hareketsiz durabilir."

"Ya Tatiana adındaki kadın? Onun hakkında bir şey buldun mu?"

"Ne yazık ki hayır. Gümrük yetkililerine inanılırsa sahte bir isimle Sibirya'ya gitmiş olabilir. Ama eğer Avarga Petrol'ün bir parçasıysa ve Moğolistan'daysa onu buluruz."

Corsov etini yemeyi bitirip ikinci Çin birasını yuvarladı.

"Bu gece, gece yarısı. Otelin arkasında buluşalım, sizi tesise götüreceğim. Tabii benim durumumdaki birisi için size katılmak fazla tehlikeli." Dişleri parlayarak gülümsedi.

"Korkarım gizli ajan işinden ben de uzak durmalıyım," dedi Sarghov, bandajlı bileğini kaldırarak. "Başka şekillerde yardım için elimden geleni yaparım," diye ekledi düş kırıklığı içinde.

"Sorun değil, yoldaşlar," diye cevapladı Pitt. "Ülkelerinizle uluslararası bir sorun çıkarmanın bir anlamı yok. Bir şey olursa kaybolmuş turist numarasına yatarız."

"Bazı izinsiz girişlerde tehlike olmaz," diye doğruladı Sarghov.

Corsov'un neşeli yüzü birden soldu.

"Sizi uyarmam gereken bazı trajik haberler var. İki gün önce buranın kuzeyindeki dağlarda LUKOIL Rus petrol arama ekibi, atlı adamlar tarafından pusuya düşürülüp öldürüldü. Dört adam ortada olmayan nedenlerden ötürü acımasızca katledildi. Beşinci adam cinayetleri gördü, ama fark edilmeden kaçmayı başardı. Bir çoban onu Eröö köyünün yakınında yorgunluktan tükenmiş ve dehşete düşmüş şekilde buldu. Adam yerel polisle birlikte olay yerine geri döndüğünde her şey gitmişti - cesetler, kamyonlar, araştırma takımları- her şey yok olmuştu. Bir elçilik temsilcisi onunla buluşup Sibirya'ya kadar eşlik etti. LUKOIL görevlileri araştırma ekibinin geri kalanının kaybolduğunu doğruladı."

"Avarga Petrolle bir bağlantıları var mı?" diye sordu Giordino.

"Bir kanıt olmadan bunu bilemeyiz. Ama bunun garip bir tesadüf olduğunu kabul etmelisiniz."

Masa bir an için sessiz kaldı, sonra Pitt, "İvan," dedi. "Bize Avarga Petrol'ün sahibi hakkında çok az şey anlattın. Şirketin arkasındaki yüz kim?"

"Aslında yüzler var," diye düzeltti Corsov. "Şirket, Tolgoi Borjin adında bir adama kayıtlı. Bir kız, bir erkek kardeşi var, ama adlarını bulamadım. Tatiana, onun kız kardeşi olabilir. Daha fazla bilgi almaya çalışacağım. Moğolistan'daki kamusal kayıtlar çok yetersiz olduğu için aile hakkında çok az şey biliniyor. Devlet kayıtları, Borjin'in Khentii ilindeki bir devlet komününde büyütülmüş olduğunu gösteriyor. Annesi erken yaşta ölmüş, babası işçi ve araştırmacıymış. Dediğim gibi ailenin belirgin bir politik nüfuzu ve Ulan Batur'un kalburüstü sosyetesinde görünür bir varlığı yok. Yalnızca ailenin kendini Altın Klan'ın üyeleri olarak ilan ettiği söylentisini tekrarlayabilirim."

"Para babaları, ha?" dedi Giordino.

Corsov başını iki yana salladı. "Hayır, Altın Klan'ın zenginlikle bir ilgisi yok. Yalnızca sülaleye bir atıf."

"Böyle bir isimle, sülalenin bir yerinde eski para olmalı."

"Evet, olabilir. Eski para ve toprak. Hem de çok. Aslında bütün Asya kıtası."

"Yani sen..." demeye başladı Pitt.

Corsov başını "sallayarak sözünü kesti. "Gerçekten. Tarih kitapları Altın Klan'ın Chinggis'in direkt torunları olduğunu söyler."

"Chinggis mi?" diye sordu Giordino.

"Başarılı taktikçi, fatih ve belki de ortaçağın en büyük lideri," dedi Pitt saygıyla. "Dünya onu Cengiz Han olarak tanır."

Koyu renk giysiler giymiş olan Pitt ve Giordino geç yedikleri akşam yemeğinden sonra otelden ayrılmadan önce resepsiyon görevlisine gürültülü bir şekilde en yakındaki barların nerede olduğunu sordu. Artık Ulan Batur'da yabancı turistler sık görülse de Pitt şüphe uyandırmamaları gerektiğini biliyordu. Blokun etrafında dikkatle yürüyerek otelin arka girişinin karşısındaki küçük kafeye girdiler. Kafe kalabalıktı, ama köşede bir masa bulup saatin yirmi dördü vurmasını beklerken birkaç bira yudumladılar. Yakındaki sarhoş işadamı kalabalığı, "yattak" adlı yaylı enstrümanı çalan kızıl saçlı barmaidle gürültülü bir şekilde şarkılar söylüyordu. Pitt eğlenerek şarkının hiç değişmediğini düşündü.

Corsov tam gece yarısı gri bir Toyota'yla geldi. Pitt ve Giordino'nun binmesi için biraz yavaşlayan Corsov caddede hızla ilerledi. Şehrin etrafında dolambaçlı bir yol izleyerek geniş Sukhbaatar Meydanı'ndan geçti. Ulan Batur'un merkezindeki toplantı yerine, 1921'de Çinlileri yenen ve hemen orada Moğolistan'ın bağımsızlığını ilan eden devrim liderinin adı verilmişti. Bu lider oranın gerçek müdavimlerinin pis giysiler giyen ergenlerin etrafını sardığı yerel bir rock orkestrası olduğunu öğrense düş kırıklığına uğrayabilirdi.

Araba güneye dönüp şehir merkezindeki trafikten uzaklaştı, karanlık ara sokaklara girdi.

"Arka koltukta size bir armağanım var," diye gülümsedi Corsov çıkık dişleri dikiz aynasında parlayarak. Giordino arka koltukta bir çift yıpranmış kahverengi ceket buldu. Onların da üzerinde sarı kasklar vardı.

"Akşam soğuğunu önler ve yerli fabrika işçilerine benzemesini sağlar."

"Ya da bir çift berduşa," dedi Giordino, ceketlerden birini giyerek. Eski ceketin bazı yerlerini güve yemişti. Giordino ceketin dikişlerinin kaslı omuzlarında patlayacağından korkuyordu. Pitt'in

ceketinin kollarının on beş santim kısa geldiğini görünce güldü.

"Civarda nöbetçi terzi var mıdır?" diye sordu Pitt, kollarını uzatarak.

"Ha, çok komik." Corsov gülerek eğildi, koltuğun altından çıkardığı zarfı ve feneri Pitt'e uzattı.

"Bölgenin havadan çekilmiş fotoğrafı. Çok ayrıntılı değil, ama tesisin planını kabaca veriyor."

"Bu akşam çok çalışmışsın, Ivan," dedi Pitt.

"İnsanın karısı ve beş çocuğu olunca, işten sonra eve gitmemi mi bekliyorsunuz?" Kahkahayla güldü.

Şehrin güney eteklerine varınca Corsov batıya döndü, demiryolunu takip etti. Ulan Batur'un ana tren istasyonunu geçerken Corsov arabayı yavaşlattı. Pitt ve Giordino fener ışığının altında hızla fotoğrafı incelediler.

Havadan çekilmiş siyah beyaz fotoğraf beş kilometrekarelik bir alanı kapsıyordu, ama Corsov, Avarga tesisini kırmızıyla daire içine almıştı. Görecek fazla bir şey yoktu. İki büyük depo binası dikdörtgen kompleksin iki ucunda bulunuyordu, araya birkaç tane küçük yapı serpiştirilmişti. Ön caddede duvar, arkada ve kenarlarda çitlerle çevrilmiş avlunun büyük bölümü borular ve çeşitli donanımlar için açık hava deposu görevi görüyordu. Pitt avlunun doğu tarafındaki uçundan çıkan demiryolunu takip edip şehrin ana demiryolu hattıyla buluştuğu yeri buldu.

Corsov farlarını söndürüp boş bir park yerine çekti. Kenarda küçük, çatısız, siyah is izleriyle kaplı bir bina vardı. Eski bir fırın olan bina uzun zaman önce yanmış, geriye tütsülenmiş duvarları kalmıştı.

"Demiryolu hattı bu binanın hemen arkasında. Demiryolunu avluya kadar takip edin. Demiryolu girişinin üstünde zincirle bağlı bir kapı var yalnızca," dedi Corsov, Pitt'e demir kesme makası uzatarak. Üç kadar tren deposunda bekleyeceğim, üç on beşte burada biraz dururum. Ondan sonra kendi başınızın çaresine bakarsınız."

"Teşekkürler Ivan. Merak etme, geri döneceğiz," dedi Pitt.

"Tamam. Ve lütfen bir şeyi unutmayın," diye sırtıttı Corsov. "Eğer bir şey olursa lütfen ABD elçiliğini arayın, Rus elçiliğini değil."

Pitt ve Giordino yanmış binaya bakıp gölgelerin arasında Corsov'un farlarının gözden kaybolmasını bekledi. Binanın etrafından dolaşarak birkaç adım ötede karanlıkta uzanan demiryolu hattını buldular. Uzaktaki aydınlık tesise doğru bu hattı takip etmeye başladılar.

"Biliyorsun, o güzel kafedeki yerli votkayı denemeliyiz," dedi Giordino, serin rüzgâr yüzlerine çarparken.

"Ama barmaid evliydi," dedi Pitt. "Zamanını boşa harcarsın."

"Bir barda içki içmeyi hiçbir zaman, zaman kaybı olarak görmedim. Aslında barda geçirdiğim zamanın donduğunu keşfettim."

"Yalnızca fatura gelene kadar. Bak ne diyeceğim, Theresa'yı ve arkadaşlarını bulalım, ilk Stoli şişesini ben ısmarlıyorum."

"Anlaştık."

Demiryolunun birkaç adım yanından yürüyerek tesise yaklaştılar. Tesisin girişi Corsov'un tarif

ettiği gibi bir zincir ve asma kilitle bağlıydı. Pitt cebinden demir kesme makasını çıkarıp ağda ters L biçiminde bir kesik attı. Giordino uzanıp gevşek kısmı kaldırdı, Pitt altından sürünüp geçti. Ardından Giordino da içeri girdi.

Dağınık avlu iyi aydınlatılmıştı ve geç saate rağmen içeride sabit bir uğultu vardı. Ellerinden geldiğince gölgelerin arasında kalarak avlunun doğu yakasındaki büyük binaya doğru yürüdüler. Binanın sürgülü kapıları avlunun içine açılıyordu. Adamlar girişe doğru yürüyüp büyük kapılardan birinin arkasında durdular.

Buldukları konumdan tesisi açık bir şekilde görebiliyorlardı. Sol taraflarında bir düzine kadar adam demiryolu hattının yakınında çalışıyor, üstü açık dört demiryolu vagonunda dolaşıyorlardı. Tepedeki bir vinç yüz yirmi santim çapındaki boru demetlerini ilk vagona yüklerken bir çift sarı forklift daha küçük sondaj borularını ve kaplamaları diğer vagonlara yüklüyordu. Pitt, adamlardan birkaçının eski kahverengi ceket ve kendilerinininkine benzer yıpranmış sarı kasklar taktığını görüp rahatladı.

"Petrol kuyusu sondaj borusu ve depoya nakledecek boru hattı," diye fısıldadı yüklemeyi seyrederken. "Burada sıradışı bir şey yok."

"Yalnızca dünyanın merkezine sondaj yapıp aya kadar boru döşeyecek materyalleri var," dedi Giordino, avlunun karşısına bakarak.

Pitt, onun bakışlarını takip edip başını salladı. Hektarlarca alan geniş çaplı, on iki metre uzunluğundaki, dev piramitler halinde yerleştirilmiş borularla doluydu. Orası düzenli bir şekilde kesilip dizilmiş metal ağaç ormanına benziyordu. Avlunun yan tarafında aynı şekilde etkileyici küçük çaplı borular ve kaplamalar vardı.

Pitt dikkatini açık depoya çevirerek köşeye yaklaşmıştı. İçerisi parlak şekilde aydınlatılmıştı, ama herhangi bir hareket görünmüyordu. Yalnızca küçük bir ofisteki anlaşılmasız dilde pop müzik yayını yapan portatif radyo orada başka çalışanların olduğunu gösteriyordu. Depoya girerek yan duvarın kenarına park etmiş olan kamyonun arkasına yürüdü. Arkasında Giordino'yla etraftakileri inceledi.

İki kamyonun arasına sıkışmış olan yarım düzine arkası düz treyler binanın ön tarafını işgal ediyordu. Birkaç tane Hitachi marka ağır-inşaat kazı makinesi ve buldozer yan duvara sıralanmıştı. Binanın arka tarafı üretim alanı olarak ayrılmıştı. Pitt çeşitli montaj aşamalarında olan prefabrik metal kol ve silindir yığınına inceledi. Ortadaki neredeyse tamamlanmış bir örnek, büyük metal sallanan bir ata benziyordu.

"Petrol kuyusu pompaları," dedi Pitt. Çocukken gördüğü, Güney Kaliforniya'nın gelişmemiş bölgelerini dolduran demir pompaları hatırlamıştı. Basıncı, siyah sıvıyı kendi başına yüzeye fişkırtacak kadar artmamış olan olgun kuyulardan petrol çıkarmak için kullanılan bu pompaların, hatırladıklarına göre daha kısa ve düz olduklarını fark etti.

"Daha çok kaynakçılar için bir atlıkarıncaya benziyor," dedi Giordino. Birden başıyla köşedeki ofise doğru işaret etti. Bir adamın telefonda konuştuğunu görebiliyorlardı.

Pitt ve Giordino, kamyonlardan birinin arkasına gizlenerek deponun girişine doğru ilerlediler. Birden kapının yakınında iki ses daha duyuldu. İki adam hızla geri eğilip kamyonun büyük tekerleğinin arkasına çömeldi. Tekerlekteki boşluktan iki adamın hararetli bir şekilde konuşarak arkadaki ofise doğru yürüdüklerini gördüler. Pitt ve Giordino, kamyonların arasından hızla geçip boş

palet yağlarının arkasında bir araya geldiler.

"Bu arkası düz kamyonlardan herhangi biri Baykal Gölü'nde olabilirdi, ama limanda gördüğümüz arkası kapalı kamyonu benzeyen bir şey yok," diye fısıldadı Giordino.

"Avlunun bir de diğer tarafı var," dedi Pitt binanın arka tarafındaki depoya doğru işaret ederek. Diğer bina avlunun karanlık kesiminde bulunuyor ve kapalı gibi görünüyordu. Birlikte avlunun kuzey tarafını dolduran depo sundurmalarının arasından geçip ikinci binaya doğru yürüdüler. Yolun tam ortasındaki bir sundurma kümesine ve kompleksin ana girişini gösteren küçük muhafız ofisine yaklaştılar. Pitt peşinde Giordino'yla girişin açığından dolaşip biraz daha yaklaştı. Yağ lekeli aletlerle dolu bir tenekenin bulunduğu son sundurmada durup ikinci depoyu incelediler.

Burası ilk depoyla aynı boyutlardaydı, ama burada faaliyet yoktu. Ön kapısı kapalıydı, yanda küçük bir kapı girişi vardı. Binayı farklı yapan bir diğer şey civarda bekleyen silahlı muhafızdı.

"Bir petrol sahası deposunu korumanın anlamı nedir?" diye sordu Giordino.

"Neden gidip öğrenmiyoruz?"

Pitt alet kutusuna yaklaşıp içindekileri karıştırdı. "Onlar gibi görünsek iyi olur," dedi raftan bir çekiç alıp omzuna atarak. Giordino yeşil metal bir alet kutusu alıp bir iki şey kalana kadar içindekileri boşalttı.

"Gidip boruları tamir edelim, patron," diye mırıldandı Pitt'i takip ederek. İkisi açığa çıkıp kendilerine aitmiş gibi binanın ön tarafına doğru yürüdüler. Muhafız başta avludaki diğer işçiler gibi görünen adamlara pek dikkat etmedi. Ama adamlar onun varlığına hiç aldırılmayıp küçük giriş kapısına doğru gidince harekete geçti.

"Durun," diye bağırdı Moğolca. "Nereye gittiğinizi sanıyorsunuz."

Giordino durdu, ama yalnızca ayakkabısını bağlamak için. Pitt, muhafız yokmuş gibi kapıya doğru yürümeye devam ediyordu.

"Dur," diye bağırdı muhafız tekrar. Eli tabancasının kılıfına giderken Pitt'e doğru hareket etti.

Pitt, muhafızla arasında bir adım kalana dek devam etti, sonra dönüp adama kocaman gülümsedi.

"Özür dilerim, no habla," dedi Pitt, omuzlarını masum bir şekilde kaldırarak.

Muhafız, Pitt'in beyazlara ait yüz hatları ve anlaşılmaz sözleri karşısında tam bir şaşkınlık ifadesiyle bakıyordu. Derken yeşil alet kutusu birden ortaya çıkıp başının yanına indi, yere düşmeden önce kendinden geçmişti.

"Sanırım alet kutuma çarptı," dedi Giordino kızgın bir şekilde. Yeşil İcutunun kenarındaki koca çukuru ovuşturdu.

"Belki sigortası vardır. Sanırım Uyuyan Güzel için başka bir dinlenme yeri bulmalıyız," dedi Pitt, adamın yanından dolaşarak.

Kapıya doğru gidip tokmağı kurcaladı, ama kapı kilitliydi. Çekici kaldırıp kapının tokmağına şiddetli bir darbe indirdi. Kilit pervazdan ayrılınca Pitt kapıyı kolayca tekmeledi. Giordino muhafızı göğsünden kavramış, kapıya doğru sürüklüyordu. Adamı içeri sokup bir kenara bırakırken Pitt kapıyı arkalarından kapadı.

İçerisi karanlıktı, ama Pitt kapının yanındaki düğmeye basınca floresan lambalar yandı. Şaşırarak

binanın neredeyse tamamen boş olduğunu gördüler. Yalnızca ortada iki kamyon yan yana duruyordu. Kamyonlardan biri boştu, ama diğerinde kanvas örtüyle kaplı, kabarık bir şey vardı. Muşambanın altındaki nesnenin hatları bir metro vagonununkine benziyordu. Boyut olarak Baykal Gölü'ndeki kamyonu gizlendiğini gördükleri dikey nesnenin neredeyse tam tersiydi.

"Aradığımız hediyeye benzemiyor," dedi Pitt.

"Üstünü açıp büyük sırrın ne olduğunu öğrenebiliriz," dedi Giordino, yıpranmış alet kutusundan demir testeresini çıkararak. Kamyonun arkasına çıkararak kanvası bir mumya gibi bağlayan ipleri kesti. İpler düşerken Pitt uzanıp kanvas örtüyü çekti.

Kanvas yere düşerken neredeyse dokuz metre boyunda uzanan boru biçimindeki makineye baktılar. Karışık borular ve hidrolik hatlardan oluşan bir labirent öndeki uçta bulunan büyük silindirik baştan çıkıp kuyruktaki çerçeve desteğine kadar uzanıyordu. Pitt etrafında dolaşım aletinin önünü inceledi, iki buçuk metre çapında, üstüne küçük eğimli disklerin monte edildiği yuvarlak bir plaka buldu.

"Tünel delme makinesi," dedi. Kullanılmaktan dolayı aşınan kesici kafalardan birine dokundu.

"Corsov şirketin madencilikle de ilgilendiğini söylemişti. Ülkede bazı zengin bakır ve kömür madenleri olduğunu duymuştum."

"Basit bir petrol şirketi için oldukça pahalı bir ekipman."

Birden avlunun karşısında bir yerlerden tiz bir siren sesi duyuldu. Pitt ve Giordino hemen kapıya doğru bakıp muhafızın yerinde olmadığını gördü.

"Birisi uyanıp bize haber vermeden oda servisini çağırmış," dedi Pitt.

"Ve benim bahşış verecek bozukluğum yok."

"Görülecek her şeyi gördük. Hadi gidip ortadan kaybolalım."

Kapıya doğru koştular. Pitt kapıyı araladı, dışarı baktılar. Avlunun karşısındaki bir cip içinde üç silahlı muhafızla depoya doğru geliyordu. Pitt arka koltukta oturmuş başını ovuşturan adamın Giordino'nun bayılttığı muhafız olduğunu fark etti.

Pitt hiç tereddüt etmeden peşinde Giordino'yla birlikte kapıdan dışarı fırlayıp koşmaya başladı. Dönüp demiryoluna paralel giden boru yığınlarına doğru koştular. Takipteki muhafızlar bağırdı, ama Pitt ve Giordino ilk boru paletinin ardında gözden kayboldu.

"Umarım köpekleri yoktur," dedi Giordino soluklanmak için durduklarında.

"Hiç havlama duymuyorum." Pitt kapıdan çıkarken içgüdüsel olarak kaptığı çekici kaldırıp tamamen savunmasız olmadıklarını gösterdi. Sonra etraflarındaki boruları inceleyip kaçış için bir strateji hazırladı.

"Boruların arasından demiryolu hattına kadar gidelim. Fark edilmeden yükleme platformuna yaklaşabilirsek, onlar buraları koklarken biz de kapıya kadar gidebiliriz."

"Tam arkadayım," dedi Giordino.

Tekrar koşmaya başladılar. Altı metre yüksekliğindeki devasa boruların arasına girip çıkarak ilerlediler. Birkaç metre geride dağılan muhafızların bağırmalarını duyuyorlardı. Düzinelerce dev palet yığınının arasından geçmek, sık bir ormanda koşmaya benziyordu. Takipçileri kesinlikle daha üstün durumdaydı.

Pitt mümkün olduğunca düz gitmeye çalışarak demiryolu hattı yönünde koştu, son palet hattına ulaşırken yine durdu. Demiryolu hattı birkaç adım ötede sonlanıyordu ve onun tam arkasında binanın üç buçuk metre yüksekliğindeki tuğla duvarla belirlenen güney sınırın bulunuyordu.

"Buna tırmanmanın yolu yok," diye fısıldadı Pitt. "Demiryolunu takip etmeliyiz."

Demiryolu hattının üstünden atlayıp yükleme rampasına doğru dikkat çekmemek için koşar adım yürümeye başladılar. Önlerinde vagonların yüklenmesi kesintisiz devam ediyordu. Güvenlik alarmları çalınca işçiler bir an için durmuş, ama sonra muhafızların depo binasına gittiğini görünce işlerine devam etmişlerdi.

Pitt ve Giordino kasklarını gözlerinin üstüne kadar indirerek vagonların yanlarından yürümeye devam ederek yükleme bölümüne yaklaştı. İlk üç vagonu geçmişlerdi ki bir ustabaşı vagonlardan birinden yere atladı, Giordino'nun birkaç adım uzağına indi. Adam dengesini kaybedip Giordino'ya çarptı, kaslı İtalyandan beton bir duvara çarpmış gibi geri sekti.

"Özür dilerim," diye mırıldandı adam Moğolca. Sonra Giordino'ya baktı. "Kimsin sen?"

Giordino, adamın yüzündeki telaş parıltısını gördü ve çenesine indirdiği sağ kroşeyle hemen söndürdü. Adam yere yığılırken önlerinde bir çığlık koptu. Yandaki vagonda duran iki adam Giordino'nun ustabaşlarına vurduğunu görüp şaşkınlıkla bağırıyorlardı. İşçiler dönüp avlunun karşısına bağırıyorlardı, depodan uzaklaşmaya başlayan güvenlik cipine doğru ellerini kollarını sallamaya başladılar.

"Gizlice kaçış buraya kadarmış," dedi Pitt.

"Sadece kendi işime baktığıma yemin ederim," diye mırıldandı Giordino.

Pitt demiryolu hattında kestikleri kapıya doğru baktı. Hızla koşarlarsa cip üzerlerine gelmeden oraya varma şansları olabilirdi, ama muhafızlar hemen diplerinde olacaktı.

"Dikkatlerini dağıtmamız lazım," dedi Pitt hızla. "Cipin dikkatini çekmeye çalış. Ben buradan kaçmak için bir araba bulmaya çalışacağım."

"Dikkat çekmek sorun olmaz."

Birlikte bir vagonun altına girip karşı taraftan çıktılar. Pitt gölgelerin arasında tereddütle beklerken Giordino ortaya atılıp boru yığınlarına doğru koşmaya başladı. Bir saniye sonra birkaç işçi onun peşine takıldı, ayaklarından fırlayan çakıl taşları ve toz Pitt'in suratından birkaç adım uzaktaydı. Dışarı bakınca güvenlik cipinin aniden döndüğünü, farlarının Giordino'nun uzaktaki görüntüsünü yakaladığını gördü.

Şimdi harekete geçme sırası Pitt'teydi. Vagonun altından çıkıp sıradaki bir sonraki vagona doğru yürüdü. Forkliftlerden biri vagona boru paletini yerleştirirken Pitt sürücü bölmesine daldı. Çekiç hâlâ yanındaydı. İçeri atlarken çekici de indirdi. Pitt daha yere inmeden çekiç operatörün ayağına çarptı. İrkilen operatör şaşkın gözlerle ona bakarken kırılan iki parmağının acısı beynine ulaştı.

"Üzgünüm ahbab, ama aracını almak zorundayım," dedi Pitt.

Şaşkına dönen operatör kanatları varmış gibi diğer kapıdan uçtu, Pitt bir darbe daha indirmeden karanlıkta kayboldu. Pitt çekici bırakıp koltuğa geçti, forklifti hemen vagonun uzaklaştırdı. Lise yıllarında araba parçası dağıtıcısında çalışırken forklift kullanmıştı. Ve nasıl çalıştığını hemen hatırladı. Forklifti tek arka tekerleğinin üstünde döndürerek gaza bastı, iki çatalı Giordino'ya doğru

çevirdi.

Pitt'in ortağı boru yığınlarının oluşturduğu labirente doğru koşarken en yakın yığının arasından silahlı bir muhafızın çıktığını gördü. Cip iki muhafızla birlikte avlunun merkezinden yaklaşırken peşindeki üç işçi takibe devam ediyordu. Giordino peşindeki silahsız işçilere karşı şansının daha yüksek olduğunu hesapladı. Olduğu yerde durup döndü, kendisini takip eden ilk adamın üstüne koştu. Şaşırıp işçi Giordino'nun birden üzerine doğru gelip karnına omuz atmasına şaşırıp kalakaldı. Bir boğanın bezden bir bebeğe hücum etmesi gibi bir şeydi bu. Adamın dudaklarından hava çıkarken yüzü morardı, gevşek bir şekilde Giordino'nun omuzlarına yığıldı. Sert İtalyan hiç duraklamadan yalnızca bir adım geriden gelen ikinci adama döndü. Üç adam mide bulandırıcı bir sesle çarpışırken Giordino omzundaki adamı ikinci adamın darbesini hafifletmek için kullandı. Üç beden karmakarışık kol ve bacak yığını şeklinde yere düştü, Giordino her nasılsa en üstte kaldı.

Giordino bir anda doğrulup bir sonraki takipçiye döndü. Ama uzun favorileri olan zayıf adam becerikli bir şekilde yerdeki yığından kaçıp Giordino'nun arkasına geçti. Giordino ayağa kalkarken favorileri olan adam sırtına atladı, ellerini boğazına yapıştırdı. Cip birkaç adım ilerisinde sert bir frenle dururken koşan muhafız elinde silahla yaklaştı. Artık dövüşerek kurtulamayacağını anlayan Giordino boğazını sıkıyan ellerin altında gevşerken hayalindeki dikkat çelmenin sonucunun bu olmadığını düşünüyordu.

Ön camdan cipin sürücüsünün bir geyik yakalamış gibi zafer dolu bir edayla baktığını fark etti. Güvenlik görevlilerinin başı olduğu belli olan halinden memnun muhafız cipten inerken yüzünde şaşkın bir ifadeyle donakaldı. Karanlıktan çıkan parlak sarı şeye dönerken yüzündeki ifade dehşete dönüştü.

Bir forklift avlunun karşısından deli gibi geliyordu. Pitt forklifti cipin sürücü tarafına yönlendirmişti. Cipin kaçmaya çalışan yolcusundan bir uyan çığılığı koptu, ama şoförün yapabileceği bir şey yoktu. İkiz çatallar cipi peynir gibi ikiye böldü, sürücü koltuğunun tam önünden ve arkasından girdi. Forkliftin burnu kapıya çarptı, cipi birkaç adım yanlamasına sürükleyerek içindekileri havaya fırlattı. İki muhafız yere düşerken cip de kayarak yanlarında durdu. Pitt hemen forklifti geri vitese takarak hurdaya dönen araçtan uzaklaştı.

Giordino önlerindeki çarpışmanın şaşkınlığıyla boğazını sıkıyan ellerin gevşediğini hissedip hemen karşılık verdi. Adamın bileğini yukarı çevirerek boşta kalan dirseğini işçinin kaburgalarına gömdü. Bu adamın sersemlemesi ve Giordino'nun onun elinden kurtulması için yeterliydi. Giordino dönüp Favorilinin savurduğu yumruktan başını eğerek kurtuldu, adamın kulağının altına sert bir darbeye karşılık verdi. Ufak tefek adam hızla dizlerinin üstüne çöküp gözlerinde bulanık bir ifadeyle Giordino'ya baktı.

Geriye silahlı muhafız kalmıştı. Giordino birkaç adım ötedeki adama bakıp silahı artık kendisine doğrultmadığını görerek rahatladı. Muhafız dikkatini hızla üstüne doğru gelen forklifte çevirmişti. Adam panik halde iki el ateş etti, sonra aracın önünden kaçmak için kenara uçtu. Yere doğru eğilen Pitt başının üstünde uçan mermilerin sesini duyabiliyordu. Muhafızın yanından geçerken direksiyona sıkıca asıldı. Çevik forklift hızla döndü ve Pitt birden kendini muhafızın arkasında buldu. Şaşırıp muhafız kudurmuş forkliftten kaçmaya çalışırken sendeledi ve forkliftin yoluna doğru yüzüstü düştü. Pitt hızla ön çatalları indirip avına doğru hareket etti.

Muhafız yuvarlanıp kenara kaçmalıydı, ama ayağa kalkıp koşmaya başladı. O koşarken çatal dişlerinden biri sırtına çarpıp ceketini yakaladı. Pitt kaldırma düğmesine basınca çatallar yükselmeye

başladı. Onlarla birlikte havalanan muhafız kollarım ve bacaklarımı sallayarak kurtulmaya çalışıyordu. Ama sonra yere düşmemek için umutsuzca çatal dişine sıkıca sarılırken tabancasını düşürdü.

"Dikkatli olmazsan birini yaralayabilirsin," dedi Giordino, kabine atlayıp tepedeki kola tutunarak.

"Ben her zaman ilk önce güvenlik derim. Yoksa ikinci mi derdim?"

Forklifti döndürmüş demiryolu hattı boyunca kapıya doğru hızla ilerliyordu. Yükleme bölümünü geçerken birkaç işçi öne çıktı, ama fork-liftin hızla geldiğini görünce kenara kaçtı. Çatalın ucundaki muhafız yardım için bağıyordu.

Pitt ileride yüksek petrol varilleri dizisini görüp forklifti bu yığma doğru sürdü.

"Birinci sınıf yolcumuz için turun sonu," diye mırıldandı.

Doğruca varillerin üstüne gelip arada birkaç metre kalınca frene bastı. Forklift gıcırdayıp kaydı, alttaki varillere vurarak durdu. Havadaki çataldan sarkan adam forkliftin ani sarsıntısıyla yerinden fırlayıp öne doğru havalandı, bir kuş gibi üstteki varillere uçtu. Pitt forklifti geri çekerken duyduğu küfürler muhafızın hâlâ hayatta olduğunu gösteriyordu.

Pitt forklifti demiryolu hattına doğru döndürdü, yuvarlak gaz pedalına sonuna kadar bastı. Cipun olduğu yerden çılgınlık geliyordu. Pitt omzunun üstünden bakınca iki adamın ayağa kalkmış onları kovaladığını gördü. Arkadan ateş edildi, mermilerden birkaçı metalik takırtıyla forkliftin gövdesine girdi. Ama forklift uguldayarak yoluna devam ediyor, kendisiyle takipçileri arasındaki mesafeyi açıyordu.

Pitt kapıya yaklaşırken forklifti, sağ tekerlek tahta bağların üstünde zıplayana kadar demiryoluna yanaştırdı.

"Darbe hızı," dedi Giordino. Pitt'in hareketlerini takip edip kendisini çarpışmaya hazırladı.

Pitt forklifti kapının sol tarafına doğru sürüp direksiyonu sıkıca tuttu. Sol çatal kapının destek direğine bodoslama çarpıp alt metal menteşeleri koparıırken sağ çatal metal çite daldı. Çatalın burnu bütün hızıyla kapıya gömüldü. Çarpışmanın etkisiyle forklift bir an için havaya kalktı, kapıyı menteşelerinden koparıp havaya uçurdu.

Tesisten fırlayıp çıkan forkliftin devrilmemesi için Pitt'in kontrollerle mücadele etmesi gerekiyordu. Akülü forklift rayların üstünde zıplayıp demiryolunun üstündeki çakıl taşlarına indikten sonra üç tekerleğinin üstüne yerleşti. Pitt ayağını gaz pedalından çekmeden çakıl taşı kaplı yolda ilerledi.

"Umarım taksi şoförümüz erken gelir," diye bağırdı Pitt.

"Gelse iyi olur. Adamlardan daha fazla kaçamayız." Geriye, tesise doğru bakan Giordino demiryolunun yanından parçalanan kapıya doğru giden başka bir aracın farlarını gördü.

Pitt yıldızların aydınlattığı karanlıkta, görünmeyen çukurların ve taşların üstünden geçerken deli gibi zıplayan forkliftin kontrolleriyle mücadele ediyordu. Açık bir hedef oluşturmamak için tesisten çıktıklarında farlarını söndürmüştü. Tepenin başındaki yanmış fırının gölgesi sonunda karşılarında belirince Pitt forklifti durdurdu.

"Herkes aşağı," dedi, iyice durana kadar ayağını frenden çekmeden. Aşağıya atlayıp bir süre yeri

araştırdı, sonunda istediği gibi büyük düz bir taş buldu. Forkliftin direksiyonunu çakıl taşı kaplı yola doğru çevirip taşı gaz pedalının üstüne koyup yere atladı. Sarı forklift karanlıkta sessizce vızlayarak hızla aşağıya doğru inmeye başladı.

"Ne yazık. Bu makineye ısınmaya başlamıştım," dedi Giordino hızla tepeden yukarı çıkarırken.

"Umarım Gobi Çölü'ndeki bir çoban, onu yararlı bir şekilde kullanır."

Tepeye varınca fırının yıkıntı duvarlarının arasından ön taraftaki park yerine baktılar. Corsov'un arabası ortalarda görünmüyordu.

"Bir dahaki sefere hatırlat da insanların arasındayken KGB'yi kötüleyeyim," dedi Giordino.

Bir kilometre aşağıda birden bir arabanın fren lambalarının yanıp söndüğünü gördüler.

"Umarım bu bizim adamdır," dedi Pitt.

İkili binadan çıkıp son hızla yola doğru koşmaya başladılar. Çakıl kaplı yoldaki fren sesini duyunca yolun kenarına çekilip farları kapalı aracın geçmesini beklediler. Gri Toyota'ydı.

"İyi akşamlar beyler," diye sırttı Corsov arabasına binen Pitt ve Giordino'ya bakarak. İçerisi votka kokuyordu.

"Başarılı bir gezi miydi?"

"Evet," dedi Pitt. "Ama ev sahiplerimiz bize eve kadar eşlik edecek."

Fırının arkasında zıplayan farların ışığının tepeden aşağıya indiğini görüyorlardı. Corsov hiçbir şey söylemeden arabayı döndürüp yoldan aşağıya hızla ilerledi. Birkaç dakika içinde bir dizi arka sokaktan geçtikten sonra aniden otellerinin arkasına geldiler.

"İyi geceler beyler," dedi Corsov, dili dolaşarak. "Yarın buluşuruz, bana tam bir rapor verirsiniz."

"Teşekkürler Ivan," dedi Pitt. "Dikkatli sür."

"Elbette."

Pitt kapıyı kapatırken Toyota caddede hızla ilerledi, lastikleri gıcırdayarak köşeyi döndü. Otele giren Giordino birden durup bir yeri işaret etti. Caddenin karşısındaki kafeden bu geç saate rağmen kahkahalar ve müzik sesi yayılıyordu.

Giordino, Pitt'e dönüp gülümsedi. "Sanırım bana bir eğlence borçlusun patron."

Theresa çalışma odasında oturmuş, sismik raporu binlerce kilometre uzaktan bakıyormuş gibi inceliyordu. Roy'un acımasızca öldürülüşünün yarattığı şokun yerini yavaş yavaş öfkeyle birleşen melankolik depresyon alıyordu. Roy, onun kardeşi gibiydi ve bir gece önce öldürüldüğünü kabul etmek çok acı veriyordu. Roy öldükten kısa bir süre sonra Tatiana'nın bahçeye gelmesi durumu çok daha kötüleştirmişti. Tatiana ateş saçan gözlerle Theresa'ya tıslamıştı.

"İtaat etmezsen senin kaderin de aynı olur!"

Roy'u öldüren muhafız, Theresa'yı kabaca sürükleyerek odasına götürmüş, onu gözaltına almıştı.

O andan itibaren Theresa ve Wofford sürekli gözaltında tutuluyordu. Odanın karşısındaki girişe, kendisine bakan taş suratlı iki muhafıza baktı. Parlak renkli ipek delleri ya da tunikleri görünüşlerini yumuşatıyordu, ama bir gece öncesinden onların çok acımasız katiller olduklarını biliyordu.

Yanıdaki Wofford bacağını bir sandalyeye dayamış, büyük bir dikkatle jeolojik bir raporu inceliyordu. Roy'un ölümüyle şaşkına dönmüş, ama etkisinden çabuk kurtulmuştu. Aslında Theresa, onun duygularını gizlemek için elindeki işi kullandığını düşünüyordu.

"Bizden istediklerini yapsak iyi olur," demişti Theresa'ya. "Bizi hayatta tutan tek şey bu olabilir."

Belki de haklı, diye düşündü Theresa, elindeki rapora odaklanmaya çalışarak. Bu rapor tanımlanmamış bir ovadaki havzanın jeolojik bir değerlendirmesiydi. Kumtaşı ve kireçtaşının katmanlarının, havzada uzanan kil ve tortulu şistle örtüldüğü belirlenmişti. Bu yüzey altı petrol rezervlerini ortaya çıkarabilecek türde bir katman yapısıydı.

"Her neredeyse jeoloji umut verici görünüyor," dedi Wofford'a.

"Şuna bir bak," diye karşılık verdi Wofford bilgisayar çıktısını ona doğru uzatarak. Sismik kesit olarak bilinen çıktı, sınırlı bir bölgedeki birkaç katmanlı çökelti seviyelerinin bilgisayarla güçlendirilmiş bir görüntüsüydü. Bu harita zemine insan eliyle yaratılan şoklar gönderen ve ses yansımalarını kaydeden sismik araştırma ekibi tarafından çıkarılmıştı. Theresa daha iyi görebilmek için ayağa kalktı, haritayı yeni bir ilgiyle inceledi. Daha önce gördüğü bir sismik görüntüye benzemiyordu bu. Yüzey altı profillerinin çoğu opak ve bulanıktı, yağmurda kalmış Rorschach mürekkep lekelerine benziyordu. Önündeki profil, sınırlan keskin bir şekilde belirtilmiş yüzey altı katmanlarıyla birlikte canlı bir görüntü oluşturuyordu.

"Şaşırtıcı bir görüntü," dedi. "Bir kesme teknolojisiyle yapılmış olmalı. Daha önce hiç bu kadar kesin bir şey görmemiştim."

"Sahada kullandığımız her şeyden daha iyi. Ama şaşırtıcı olan şey bu değil," diye ekledi. Uzanıp sayfanın dibine yakın bir yerde, kenardan uzanan şişkin bir şekli işaret etti. Theresa uzanıp şekli dikkatle inceledi.

"Bu klasik, iki yanı eğimli bir ağız, büyüklüğünden söz etmiyorum bile," dedi, kubbe biçimli çökelti katmanını ifade ederek. Karşılarındaki gibi bir çökelti kubbesi jeofizikçiler için yanıp sönen kırmızı ışık gibiydi, çünkü petrolün biriktiği esas noktaydı.

"Gerçekten çok büyük," dedi Wofford. Benzeri profillerden birkaç tanesini masanın üstüne yaydı. "Bu ağız kırk kilometre kadar uzanıyor. Aynı bölgede bunun biraz daha küçüğü olan altı ağız daha buldum."

"Birlik için iyi bir yer gibi görünüyor."

"Sondaj yapana dek asla bilemezsin, ama bu görüntülere göre oldukça umut verici."

"Ve altı tane daha mı var? Bu çok büyük bir rezerv potansiyeli."

"En az altı tane. Daha bütün raporları okumadım, ama insanı hayrete düşürüyor. Bu görüntünün çekildiği yerin çok yakınında tek bir ağızda iki milyon varil petrol yatıyor olabilir. Diğerlerini de eklersen on milyon varili geçebilir. Ve bu yalnızca bir saha için. Bütün bölgede ne kadar vardır kim bilir."

"İnanılmaz. Bu saha nerede?"

"Sorun da tam burada. Birisi verilerden bütün coğrafik atıfları dikkatle çıkarmış. Yalnızca toprak altında olduğunu, yüzey topografisinin düz ve kumtaşı tabanın hâkim olduğunu söyleyebilirim."

"Yani diyorsun ki Şu anda yeni bir Kuzey Denizi petrol sahasına bakıyor olabiliriz ve sen buranın neresi olduğunu bilmiyorsun, oyle mi?"

"Hiçbir fikrim yok."

Sarghov çayını yudumlarırken kahkahalar atıyor, her kahkahayla koca karnı sarsılıyordu.

"Bir forklifle geceye dalmak, Avarga güvenlik görevlisini havaya kaldırmak ha?" Yine güldü. "Siz Amerikalılar gösteri konusunda çok yetenekli oluyorsunuz."

"Tercih edeceğim bir kaçış değildi, ama Al yürümek yerine bir Şeye binmekte ısrar etti."

"Ve son çağrıyı neredeyse kaçırıyorduk," diye güldü Giordino, sabah kahvesini yudumlarırken.

"Eminim Şu anda yönetim başını kaşıyarak neden iki Batılının tesislerinde vals yaptığını merak ediyordur. Petrol araştırma ekibinin orada olduğuna dair bir kanıt bulamamanız çok yazık."

"Hayır, ilginç olan tek Şey tünel delme makinesiydi. Ve Baykal'da gemiden indirilen nesneye benzeyen Şekilde kanvasın altına gizlenmişti."

"Makinenin çalınmış oiup ülkeye gizlice sokulmuş olması mümkün. Moğolistan ileri teknolojiye kolay ulaşamaz. Belki Şirket, hükümetin teknolojik ekipmanlarının farkına varmasını istemiyordur."

"Evet, bu doğru olabilir," dedi Pitt. "Yine de Baykal'dan örtülerin altında ne götürdüklerini merak ediyorum."

"Alexander, kaçırma soruşturmasında bir gelişme oldu mu?" diye sordu Giordino tereyağlı ekmeğini ısırırken.

Sarghov başını kaldırınca Corsov'un Sukhbaatar Meydanı'nın karşısındaki kalabalık kafeye girdiğini gördü. "Bu soruya yerel uzmanın cevap vermesini bekleyeceğim," dedi, ayağa kalkıp ataşe arkadaşını selamlayarak. Corsov dişlerini göstererek güldü ve bir sandalye çekti.

"Herkes rahat bir gece geçirdi mi?" diye sordu Pitt ve Giordino'ya.

"Votkanın etkisi geçene kadar," dedi Pitt sırtarak. Giordino'nun biraz akŐamdan kalma olduğunu biliyordu.

"Ivan, biz de soruşturmada söz ediyorduk. Resmi cephede yeni bir haber var mı?" diye sordu Sarghov.

"Nyet," dedi Corsov. Neşeli yüzü birden asılmıştı. "Ulusal Polis davaya verilmedi hâlâ. Soruşturma talebi Adalet Bakanlığı'nda bekletiliyor. Avarga Petrol'ün hükümet içinde bir etkisi olmadığını söylerken yanıılmışım, özür dilerim. Rüşvetin etkisi belli oluyor."

"Geçen her saatin Theresa ve diğerleri için önemi olabilir," dedi Giordino.

"Elçiliğimiz resmi kanallarla yapabileceği her Şeyi yapıyor. Ve ben de resmi olmayan yollardan bazı izleri takip ediyorum. Merak etme dostum, onları bulacağız."

Sarghov çayını bitirip fincanı bıraktı. "Korkarım Ivan'dan isteyebileceğimiz daha fazla bir Şey yok. Moğol yetkililer genellikle kendi programlarına göre çalışır. Rüşvet ne olursa olsun, elçiliğimizin soruşturma talebine sonunda bir cevap vereceklerdir. Bir adım geri çekilip bürokratik engellerin açılmasını beklersek daha iyi olur. Bu arada ben de Irkutsk'a dönüp Vereshchagin'e verilen zararlarla ilgili bir rapor vermeliyim. Üçümüz için bilet aldım. Bugün öğleden sonra yola çıkıyoruz."

Pitt ve Giordino bilmiş bir şekilde Corsov'a bakıp Sarghov'a döndü.

"Aslında biz başka bir plan yaptık Alexander," dedi Pitt.

"Doğruca Birleşik Devletler'e mi dönüyorsunuz? Önce Sibiryaya gidip yoldaşımız Rudi'yi almak istersiniz diye düşündüm."

"Hayır, daha Birleşik Devletler'e ya da Sibiryaya dönmüyoruz."

"Anlamıyorum. Nereye gitmeyi planlıyorsunuz?"

Pitt'in yeşil gözleri parladı. "Xanadu denen mistik yere."

Corsov'un istihbarat ağı yine iyi çalışmıştı. Ulan Batur'daki merkezi hükümet, Sovyetler Birliği'nin çöküşünden sonra demokrasiye doğru sert bir dönüş gerçekleştirmiş olsa da, hükümet saflarında hâlâ oldukça büyük bir azınlık karşıt grup vardı. Bunların çoğu hâlâ Moskova taraftarı duygular besliyordu. Corsov'u yakında gerçekleştirecek olan Çin ziyareti konusunda bilgilendiren kişi Dışişleri Bakanlığındaki alt seviyeden bir analistti. Ama bunun Pitt ve Giordino için altın fırsat olduğunu fark eden kişi Corsov'du.

Çin'in ticaret bakanı, başkentte açılan yeni güneş enerjisi tesisini görünüşte gezmek için kısa bir süre önce geleceğini bildirmişti. Ama bakanın programının büyük bir bölümü, Avarga Petrol Konsorsiyumu'nun sahibine, Ulan Batur'm güneydoğusundaki herkesten saklı mekânına yapacağı özel ziyarete ayrılmıştı.

"Sizi otomobil kortejine sokabilirim, böylece Borjin'in ön kapısına kadar gidersiniz. Gerisi size kalmış," demişti Corsov, Pitt ve Giordino'ya.

"Alınma ama bizim Çin delegelerinin arasında olduğumuza kimsenin inanacağını sanmıyorum," dedi Giordino.

"Buna gerek yok, çünkü siz Moğol devlet eskortunun bir parçası olacaksınız."

Giordino arada bir fark göremeyerek alnını kırıştırdı.

Corsov, bakanın o gün gerçekleştirecek ziyareti için resmi bir resepsiyonun planlandığını anlattı. Dışişleri Bakanlığı'ndan büyük bir hoş geldin eskortu o akşam Çin delegasyonuna eşlik edecekti. Ama yarın delegasyon güneş enerjisi tesisini gezdikten sonra ve Avarga merkezine giderken yalnızca küçük bir Moğol güvenlik kuvvetinin bakana eşlik etmesi istenmişti.

"Demek biz Moğol Gizli Servisi'ne katılıyoruz?" dedi Pitt.

Corsov başıyla onayladı. "Aslında Ulusal Polis'in sıradan memurları bu rolü gerçekleştirebilir. Sizi güvenlik eskortu olarak içeriye sokmak için küçük bir ayartıcı yetti. Güneş enerjisi tesisinde gerçek korumalarla yer değiştirip Xanadu'ya giden konvoyla katılacaksınız. Dediğim gibi bu görev için kendi ajanlarımı kullanabilirim."

"Hayır," dedi Pitt. "Buradan sonra riski biz alıyoruz. Çok desteksiz kaldın zaten."

"Her şeyi reddedebilirim. Kaynaklarınızı açıklamamanız konusunda size güveniyorum," diye ekledi sırtarak.

"Yemin ederim."

"Güzel. Şimdi dikkat çekmemeye çalışın ve kaçırılan arkadaşlarınızın orada olduğunu"

kanıtlayabiliyor musunuz bakın bakalım. Eğer biraz kanıtımız olursa Moğol yetkilileri harekete geçmeye zorlayabiliriz."

"Bunu yapacağız. Rüşvetler için sana ne kadar borçluyuz?"

"Bu çok çirkin bir söz," dedi Corsov yüzünde acı dolu bir ifadeyle. "Ben istihbarat işindeyim. Avarga Petrol, Bay Borjin ve istekleri konusunda benimle paylaşacağınız her şey, polis eskortuna harcanan sadakayı fazlasıyla karşılayacaktır. Bu demektir ki yarın akşam pancar çorbası için burada olmanızı bekliyorum."

"İşte insanı ayartan bir şey," diye inledi Giordino.

"Ve bir şey daha," diye ekledi Corsov gülümseyerek. "Çin bakanın hayatta kalmasını sağlamayı unutmayın."

Pitt ve Giordino güneş enerjisi tesisine gitmek için bir taksiye atlayıp Çin bakanın programlanan gelişinden bir saat önce oraya vardı. Kapıdaki uykulu görevliye gülümseyerek Corsov'un sağladığı sahte kimlik belgelerini gösterip tesise girdiler. Burası, bitişikteki kömürle çalışan büyük güç tesisinin ürettiği elektriği tamamlayan düzinelerce düz, siyah güneş enerjisi paneliyle dolu on hektarlık bir alandı. Elektrik şirketi tarafından deneysel test istasyonu olarak inşa edilen bu yer bir futbol stadyumunu aydınlatacak elektriği zor üretiyordu. Yılın iki yüz altmış günü güneşli geçen Moğolistan güneş enerjisi üretmek için gereken esas kaynak konusunda zengindi, ama bu teknoloji tüketici seviyesinde çok pahalıydı.

Bir avuç devlet görevlisinin ve santral yöneticilerinin endişeli bir şekilde beklediği alelacele yapılmış karşılama platformundan uzaklaşan Pitt ve Giordino girişin yakınındaki büyük bir güneş enerjisi panelinin arkasına gizlendiler. Çin dikimi siyah spor ceketler giyip güneş gözlüğü ve siyah yünlü bereler takmışlardı. Uzaktan bakanlar için yerel güvenlik görevlileri olarak kabul edilebilirlerdi. Fazla uzun beklemeleri gerekmedi. Otomobil kafilesi birkaç dakika erken gelip karşılama platformuna yaklaştı.

Pitt kafileyi oluşturan gösterişsiz araçlara bakarken kendi kendine gülümsedi. Bunlar Washington'da her yerde görülen limuzinlerden çok uzaktı. Temiz, ama çok kilometre yapmış olan Toyota Land Crusier üçlüsü Çinli bakanı ve küçük yardımcı ve güvenlik görevlisi grubunu taşıyordu. Grubun başında sarı UAZ dört kapılı cip kullanan Moğol güvenlik ekibi bulunuyordu. Daha önce yaptığı bir trafik kazası yüzünden tamponu eğrilmiş olan başka bir UAZ cipi delegasyonu takip ediyordu. Askeri cipin bir yavrusu olan Rus yapımı UAZ'lar Pitt'e 1960'ların sonlarında Birleşik Devletler'de yapılan kuru biçimindeki dört çekerli International Harvester'ları hatırlatıyordu.

"Arabamız bu," dedi Pitt arkadaki eski UAZ'ı kast ederek.

"Umarım uydu anteni ve yön bulma sistemi vardır," dedi Giordino.

"Umarım bu yüzyılda yapılmış lastikleri vardır," diye mırıldandı Pitt.

Hoş geldin komitesi Çinli bakanı karşılarken iki adamın arkadaki arabadan inip güneş enerjisi panellerinin arasında gözden kayboluşunu seyrettiler. Delegasyon meşgul olduğu için Pitt ve Giordino fark edilmeden arabaya binip muhafızların ön koltuktaki yerini aldılar.

"İşte yön bulma sistemin," dedi Pitt konsolun üstündeki haritayı alıp Giordino'nun kucağına atarak. Arabada radyo bile olmadığını görüp gülümsedi.

Birkaç metre önlerinde Ticaret Bakanı Shinzhe hoş geldin komitesiyle hızlı bir şekilde tokalaşıyordu. Turu hızlandırmak için güneş enerjisi panellerinin yanma yürüdü. On dakikadan kısa bir süre içinde görevlilere teşekkür edip arabasına binmişti bile.

"Gerçekten çok acelesi var," dedi Giordino turun kısalığına şaşırarak.

"Galiba Xanadu'ya gitmek için sabırsızlanıyor. Görünüşe göre güneş enerjisi tesisi gezisi ziyaretinin en önemli kısmı değil."

Kafile tesisin etrafında dönüp yanlarından geçerken Pitt ve Giordino koltuklarına iyice büzüldü. Daha sonra Pitt hemen arabayı çalıştırıp üçüncü Toyota'ya yetişti.

Konvoy Ulan Batur'un doğusuna ilerleyip Bayanzurkh Nuru Dağları'nı geçti. Ulan Batur'u pusuladaki yönler gibi kuşatan kutsal zirvelerden biri olan Bayanzurkh Dağı sıradağların en üstünde bulunuyordu. Dağın zirveleri yavaş yavaş alçalarak göz alabildiğine uzanan boş çayırlara dönüşüyordu. Burası ünlü Asya Stepleri, Moğolistan'ın ortasında geniş, yeşil bir kuşak gibi uzanan verimli çayırlardı. Kalın yaz otları, açıkta esen sert rüzgârla okyanustaki dalgalar gibi oynaşıyordu.

Öndeki aracın takip ettiği bozuk asfalt yol, bir süre sonra toprak yola dönüştü, ardından çayırın içindeki bir çift tekerlek izi haline geldi. Grubun arkasında ilerleyen Pitt diğer araçların kaldırdığı ve toz yüklü rüzgârlarla büyüyen toz toprağın içinde yol alıyordu.

Konvoy güneydoğuya doğru ilerleyerek otlarla kaplı tepelerde üç saat yol aldıktan sonra küçük bir dağ kümesinden aşağıya inmeye başladı. Delegasyon özelliksiz demir kapıdan geçip başka bir yola döndü. Pitt bu yolun profesyonelce yapılmış olduğunu fark etti. Yol dağa birkaç kilometre tırmandıktan sonra hızla akan bir nehre yaklaşıyordu. Nehrin bitimine bir su kemeri yapılmıştı. Konvoy beton kaplı su yolunu takip ederek yüksek duvarlı komplekse yaklaştı. Su kemeri komplekse doğru devam ediyor, tek kemerli girişin yanındaki taş duvarın altından geçiyordu. Parlak ipekli del giymiş olan iki muhafız girişi kapatan büyük demir kapının iki yanında dikiliyordu. Araçlar kapının önünde yavaşlarken Pitt bir sonraki hareketlerini düşündü.

"Biliyorsun, büyük karşılama için partiye katılmak istemeyiz."

"Kalabalığa uyan biri olmadın hiçbir zaman," dedi Giordino. "Diğer Moğol eskortların bizim arkadaşlarının yerini aldığımızdan haberi var mı acaba?"

"Bilmiyorum. Ve bunu öğrenmenin mantıklı olacağını düşünmüyorum."

Giordino girişe bakıp gözlerini kıstı. "Araba sorunu mu?"

"Aklımda lastik patlaması vardı."

"Olmuş bil."

Giordino yolcu tarafından aşağıya inip emekleyerek ön lastiğin yanına gitti, supap kapağını çıkardı. İçeri bir kibrit çöpü sokarak havanın bosalmasını bekledi. Birkaç saniye sonra lastik yere inince kapağı tekrar taktı. Tekrar cipe binerken demir kapı açıldı.

Pitt arabaları takip etti, ama kapıda muhafızlardan biri ona ters bir şekilde bakınca durdu. Patlak lastiği işaret etti, muhafız lastiğe bakıp başını salladı. Moğolca bir şeyler söyleyip girişten hemen sağa dönmesini işaret etti.

Pitt diğer arabaların ardından yavaşça içeri girerken kompleksi hızla taradı. Süslü mermer

malikâne tam karşısındaydı. Önünde bakımlı bahçeler uzanıyordu. Gerçek Xanadu'nun yüzyıllar önce nasıl görüldüğü konusunda hiçbir fikri yoktu, ama karşısındaki yapı muhteşemdi. Kar beyazı atlara binen iki eskort kafileyi öndeki kemerli girişe doğru götürürken bakan için gösterişli bir karşılama töreni yapılıyordu. Çin bayrağı dokuz uzun ahşap direğin yanındaki direkte dalgalanıyordu. Pitt her direğin tepesinde dalgalanan beyaz kürk parçasının tilki kuyruğuna benzediğini düşündü. Tören alayı girişe yaklaşırken Pitt verandadaki karşılama grubunun arasında Borjin'i tanımaya çalıştı, ama yüzleri göremeyecek kadar uzaktaydı.

"Hoş geldin komitesinde Tatiana'yı görebiliyor musun?" diye sordu, arabayı konvoydan uzaklaştırıp sağ taraftaki binaya doğru götürürken.

"Verandada bir kadın var, ama o olup olmadığını bilmiyorum," dedi Giordino gözlerini kısarak bakarken.

Pitt arabayı garaja doğru götürüp açık kapılardan içeri soktu. İki yanında alet kutularının bulunduğu ayrı bir bölmede arabayı durdururken patlak lastik beton zemine çöktü. Kırmızı beysbol şapkalı yağ lekeleri içindeki tamirci kollarını sallayıp bağırarak koşup geldi. Pitt, adamın söylenmelerine aldırılmayıp dostça gülümsedi.

"Psssttt," dedi patlak lastiği işaret ederek.

Tamirci arabanın ön tarafına gelip Giordino'nun çıkardığı işi inceledi. Ön camdan bakıp başını salladı. Dönüp garajın sonuna kadar gitti, bir dakika sonra krikoyla geri geldi.

"Bir yürüyüş yapmak için iyi bir zaman olabilir," dedi Pitt arabadan inerek.

Giordino açık garaj kapısına doğru onu takip etti. Orada durup lastiğin tamir edilmesini bekliyormuş gibi yaptılar. Ama tamirciyi seyretmek yerine dikkatle garajın içini incelediler. Ön tarafta son model dört çekerli arabalar park etmişti, binanın gerisi büyük kamyonlar ve bazı kazı ekipmanlarıyla doluydu. Giordino ayağını kapının yanındaki bakım arabasına dayayıp tozlu kahverengi paneli inceledi.

"Kapalı kamyon," dedi sessizce. "Baykal'dakine çok benziyor."

"Gerçekten öyle. Şuradaki arkası açık olana ne diyorsun?" dedi Pitt yakındaki arkası açık kamyonu işaret ederek.

Giordino bir kenarından sarkan kanvas ve ipler dışında boş olan kamyonu baktı.

"Esrarengiz ganimetimiz mi?"

"Olabilir," diye karşılık verdi Pitt. Bahçenin karşısına ve garajın yanındaki binaya baktı.

"Buralarda bir süre görünmeden kalabiliriz," dedi binayı işaret ederek. "Hadi yan tarafa geçelim."

Nereye gittiklerini biliyorlarmış gibi yürüyerek yandaki tuğla binaya geçtiler. Büyük bir yükleme bölümünden geçip bitişikteki cam kapıdan girdiler. Pitt bir resepsiyon alanı görmeyi bekliyordu, ama boş bir doka açılan geniş bir çalışma alanına girmişlerdi. Çalışma tezgâhlarına test ekipmanı makineleri ve elektronik devre panoları yerleştirilmişti. Beyaz anti statik laboratuvar önlüğü giymiş iki adam bunların üzerinde çalışıyordu. Tel çerçeveli gözlük takmış, kuş gibi küçük gözlü adamlardan biri ayağa kalkıp Pitt ve Giordino'ya şüpheyle baktı.

"Stualet?" diye sordu Pitt. Sibiry'a da öğrendiği Rusça "tuvalet" sözcüğünü hatırlamıştı.

Adam, Pitt'i bir an inceleyip başını salladı, odanın ortasından geçen koridorun aşağı kısmını işaret etti. "Sağ tarafta," dedi adam Rusça. Sonra oturup işine devam etti.

Pitt ve Giordino iki adamı geçip koridorda ilerledi.

"Yabancı dil konusunda oldukça etkileyicisin," dedi Giordino sessizce.

"Rusçada öğrendiğim beş sözcükten biriydi," diye övündü Pitt. "Corsov'un Moğolların çoğunun birazcık Rusça bildiğini söylediğini hatırladım."

Altı metre eninde ve neredeyse o kadar yüksek olan beyaz seramik kaplı koridorda yavaşça yürüdüler. Yerdeki çizik izleri koridorda büyük ekipmanın taşındığını gösteriyordu. Koridorun iki yanındaki büyük camlar yandaki odaların içini gösteriyordu. Binanın büyük bir bölümünü çeşitli elektronik test ve montaj ekipmanlarının bulunduğu küçük laboratuvarlar kaplıyordu. Yalnızca son derece sade bir şekilde döşenmiş tek tük ofisler teknik alanlardan ayrılıyordu. Bütün bina garip biçimde soğuk ve sessizdi. Bunun nedeni kısmen orada çalışan adam sayısının çok az oluşuydu.

"Exxon benzin istasyonundan çok Radio Shack'ın deposuna benziyor," dedi Giordino.

"Yerden petrol çıkarmaktan başka bir şeyle ilgileniyormuş izlenimi veriyor. Ne yazık ki bundan Theresa ve diğerlerinin buraya getirilmediği anlamı çıkarılabilir."

Tuvaleti geçerek koridorda devam ettiler. Koridor yüksek bir eşiğe kapanan kalın metal bir kapıda son buluyordu. Pitt arkasındaki boş koridora bir göz atıp tokmağı kavrayıp ağır kapıyı itti. Kapı geniş bir odaya açıldı. Oda binanın bütün arka tarafını kaplıyordu, tavanı neredeyse dokuz metre yüksekliğindeydi. Duvarlardan, tavandan ve hatta yerden bile koni biçiminde dikenler çıkıyor, odaya bir tür ortaçağ işkence odası görünümü veriyordu. Ama Pitt köpük-kauçuk konilerden birini parmaklarının arasında sıkıp dikenlerin bir tehlikesinin olmadığını doğruladı.

"Yankısız oda," dedi Pitt.

"Radyo frekans elektromanyetik dalgaları emmek için yapılmış," diye ekledi Giordino. "Bu bebekler genellikle savunma taşeronlarının malıdır, sofistike elektronik aletleri test etmede kullanılır."

"İşte senin sofistike elektronik aletlerin," dedi Pitt.

Odanın ortasını işaret ediyordu. Büyük bir platform köpük zeminde ayaklarının üstünde duruyordu. Platformun üstüne bir düzine büyük metal dolap sıkıştırılmıştı, onun da yanında bilgisayar donanımı bulunuyordu. Platformun ortasında açık bir bölüm vardı, bir vinçten torpido biçiminde bir alet sarkıyordu. Pitt ve Giordino kapıdan platforma giden iskeleden geçtiler.

"Bu petrol kuyusu işçilerinin kullanacağı bir alet değil," dedi Pitt, ekipmana bakarak.

Dolaplar ve raflarda bulunan kırkın üzerinde bilgisayar boyutundaki modül, birkaç metrelik kaim siyah kabloyla birbirine bağlanmıştı. Her rafta küçük bir LED ekran ve birkaç güç ölçer vardı. Üzerinde ERWEITE-RUNG ve FREQUENZ yazılı kadrانların bulunduğu büyük bir kutu, yanında bir monitör ve klavyeyle birlikte kenarda duruyordu.

Pitt aletin üstündeki işaretleri okuyup merakla tek kaşını kaldırdı.

"Lisedeki yabancı dilim biraz paslanmış olabilir, ama bu kadrانlar Almanca. Son kadranda 'Frekans' yazdığını tahmin ediyorum."

"Almanca mı? Çince veya Rusça daha uygun olurdu."

"Buradaki elektronik ekipmanın çoğu da Alman üretimi gibi görünüyor."

"Çok büyük bir beygir gücü söz konusu," dedi Giordino. Art arda birbirine bağlı olan iletici dolapları saydı. "Bundan ne çıkarıyorsun?"

"Yalnızca bir tahminde bulunabilirim. Büyük dolaplar ticari ölçekli radyo alıcıları olabilir. Bilgisayar rafları veri işlemede kullanılıyor olmalı. Bir de asılı duran şu üç ayaklı şey var."

Dönüp platformun ortasında asılı duran aygıtı inceledi. Üç uzun borudan oluşuyor ve neredeyse üç metre yükseklikte duruyordu. Alt uçları yere doğru açılıyor, kalın, keçeleşmiş bir materyalle bağlanıyordu. Pitt'in başının üstünde duran karşı uçlar, bilgisayar raflarına giden kalın bir kablo demeti halinde genişliyordu.

"Bir tür yükseltilmiş transformatöre benziyorlar, ama şimdiye kadar gördüklerimin hepsinden daha büyük. Petrol arama için kullanılan güçlendirilmiş sismik-görüntüleme sistemi olabilir," dedi, dikey olarak asılı duran üç ayaklı aleti inceleyerek.

"Gördüğüm bütün sondaj işlemlerinden daha karmaşık görünüyor bunlar."

Pitt ekipmanın yanında duran birkaç el kitabına ve not defterine baktı. Birkaç sayfa çevirip hepsinin Almanca olduğunu gördü. İşletim kılavuzu gibi görünen kitapçığın ilk birkaç sayfasını yırtıp cebine attı.

"Eve dönüş yolculuğu için biraz hafif bir okuma materyali değil mi?" diye sordu Giordino.

"Almanca fiil çekimlerini çalışacağım."

Pitt kitapçığı kapattı, ikisi birlikte iskeleden geri dönüp odadan çıktılar. Koridorda yürürken birden en sondaki laboratuvarın gelen ani kargaşayı duydular.

"Fare manyağı bizi ihbar etti herhalde," dedi Giordino.

"İyi tahmin," dedi Pitt, koridoru tarayarak. Birkaç adım geriye gidip bir odanın kapısını açtı, sonra Giordino'ya döndü. "Belki yanlarından gizlice geçmeye çalışabiliriz."

Koridordan hızla geçtiler Pitt camlı laboratuvarlardan birinin kapısını açıp içeri süzüldü. Giordino peşinden gelip ışıklan kapattı. Koridor camından görünmeden dururlarken odadaki garip kimyasal kokuyu aldılar. Karanlık odaya bakan Pitt çok sayıda paslanmaz çelik fiç, küçük fırçalar ve kürdanlarla dolu bir masayı seçebildi.

"Yemi yutuyorlar galiba," diye fısıldadı Giordino.

Koridordan gelen ayak sesleri onlara yaklaştı, sonra geçip gitti. Camdan bakan Giordino ipek üniformalı iki adamın onların çıktığı odaya doğru koştuklarını gördü.

"Bana bir süpürge bul," diye Pitt'e fısıldadı, sonra kapıyı açtı.

Şimşek gibi koridorda koşmaya başladı. Ana çıkışa koşacağına iki adama doğru koşuyordu. Odaya bakan adamların sırtlarına doğru daldı. Bu çarpışma Pitt'e lobutların hepsini deviren bir bowling topunu hatırlattı. İki adam odaya savrulup yüzükoyun yere düştü. Kendilerine çarpan şeyin ne olduğunu anlayamadan Giordino yerden fırlayıp kapıyı arkalarından kapattı. Pitt bir saniye sonra banyoda bulduğu paspas sapıyla geldi. Giordino sopayı kapının koluna sokup iyice sıkıştırdı.

"Böylece biraz zaman kazanırız," dedi Giordino omzunu ovuşturarak.

Pitt, adamların ıgıllıklarını duyup gülümsedi. Odanın içindeki ses geçirmez materyal yüzünden ıgıllıkları birer fısıltıya dönüşüyordu. Koridorda yeniden yürümeye başladılar birden girdikleri odanın önünde durdu.

"Yalnızca merak ettim," dedi ışıkları yakıp laboratuvara yeniden girerken.

"Kediyi unutma."

Pitt formaldehit gibi kokan berrak bir sıvıyla dolu elik fiıları inceleyerek odada dolaştı. Fiılardan birinin önünde durup dipte bir tepsinin içinde yatan parlak nesneye baktı. Bir maşa yardımıyla nesneyi havluyla kuruladı.

Bu, gösterişli bir elmas biçimine sokulmuş gümüşten yapılmış bir pandantifi. Ortada parlayan kırmızı taşın üstüne iki başlı bir kartal veya şahin kazınmıştı. Altta Arap harfleriyle ince bir yazı yazılmıştı. Antik ve imparatorlara has bir görünümü vardı, çok soylu bir kadına verilmişe benziyordu.

"Elektrik mühendisliği tesisiyle karışık bir tarihi eser koruma laboratuvarı mı?" diye sordu Pitt. "Garip bir karışım."

"Belki madeni para toplamaktan hoşlanıyordur. Arkadaşlarımız silah taşıdıklarını hatırlamadan önce buradan çıkmaya ne dersin?"

Pitt pandantifi cebine atıp ışığı kapattı, hızla yürüyen Giordino'yu takip etti. Sondaki geniş alana vardktan sonra çıkış kapısından hızla çıkarlarken beyaz önlüklü mühendis şaşkınlıkla onlara bakıyordu.

"Tuvalet molası için teşekkürler," dedi Pitt gülümseyerek.

Dışarıdaki rüzgâr yavaş yavaş artıyor, binayı yoğun tozla sarıyordu. Pitt ve Giordino tekrar garaja dönünce tamircinin ön lastiği çıkarmak için bir somunla boğuştuğunu gördüler. Pitt kapıya gidip avludan malikâneye baktı. Verandada sohbet eden iki Moğol eskortu belli belirsiz görebiliyordu. Diğer iki adam da eve giden kapının yanında bekliyordu.

"Eğer Moğol arkadaşlarımızı içeri almadılarsa bizi alacaklarını hiç sanmıyorum."

"Başka bir giriş bulmalıyız. Eğer Theresa ve diğerleri buradaysa, bu binanın içinde bir yerde olmalılar." Giordino malikânenin etrafındaki bahçeyi taradı. "Odaya kapadıklarımız kurtulana dek kompleksi yürüyerek dolaşacak kadar vaktimiz yok."

"Yürüyeceğimizi kim söyledi," dedi Pitt.

Garaja dönerek kapının eşiğine park edilmiş olan bahçe bakım arabasını işaret ettikten sonra anahtarın kontakta olup olmadığını kontrol etti. Garajda kimse görmeden direksiyonu tutup arabayı açık kapıya doğru itti. Giordino da arabayı neredeyse tamamen havaya kaldırıp yan duvardan dolaştırdı. Garajdakilerin görüş alanından çıktıktan sonra Pitt arabaya atlayıp çalıştırdı.

Normalde golf sahası bakım elemanları tarafından kullanılan yeşil arabanın öndeki iki koltuğunun arasında küçük bir düzlük bulunuyordu. Pitt gaza yüklenince araba ileri atılıp arka lastikleriyle geriye çakıl taşları fırlattı. Pitt sağa bakınca laboratuvar binasının uzak ucundaki ahırdan at sırtında iki adamın çıktığını gördü. Adamların şekilleri kalkan toz yüzünden bir an için dağıldı. Pitt direksiyonu

hızla sola çevirip kompleksin karşı tarafına ilerledi.

Pitt çevre duvarının etrafındaki yolu takip ederken ana girişin yanından hızla geçti. Dışarıdaki nöbetçiler hızla geçen yeşil bakım aracına dikkat bile etmediler. Çakıl taşı kaplı yol küçük, süslü bir köprüye gelince Pitt yavaşladı. Köprünün altında, yakındaki nehirden gelip bakımlı arazilerde kesişen çizgiler oluşturan kanalları dolduran su akıyordu.

"Güzel bir sulama sistemi," dedi Giordino. Pitt arabayı köprünün üstünde durdurdu. Sol taraflarında, kanallara dağılmadan önce suyu kompleks duvarının altından geçiren büyük bir çift borunun üst yarılarını görebiliyorlardı. Pitt yola devam etti, duvarı takip ederek malikânenin sol kıyısına geldi. Hâlâ binaya girebilmek için başka bir giriş bulamamışlardı. Yalnızca Moğol eskortların durduğu kemerli ana giriş vardı.

Kompleksin duvarı ileride kayalık uçurunda birden sona eriyordu. Duvarın diğer tarafında yeraltı borusu insan yapımı şelaleyle kanal suyunu dışarıya fişkırtıyor, su, dağın kenarından aktıktan sonra aşağıdaki nehirle birleşiyordu. Pitt arabayı bir ağacın arkasına park edip kıyıya doğru yürüdü. Duvarla malikâne arasında arabayı süremeyecek kadar dik, ama şelalenin inişi kadar korkunç olmayan bir boşluk vardı. Küçük bir patika, yamaçtaki malikânenin temelini oluşturan dar platoda zikzak çiziyordu. Dar şeridin ötesindeki bölge neredeyse bir kilometre boyunca dik bir şekilde dağdan aşağıya iniyor, arkada bir güvenlik duvarı bulunmasını gereksiz kılıyordu.

"Arka kapıyı mı deneyeceğiz?" diye sordu Giordino.

"Ya onu deneyeceğiz ya da golf arabasıyla ön kapıdan gireceğiz. Umalım da bir arka kapı olsun."

Nal izleriyle dolu olduğunu gördükleri kısa, ama dik yoldan inmeye başladılar. Bitişikteki şelaleden yükselen buhar güçlü bir rüzgârla üzerlerine dek geliyor; nemli bir ürpertiyle iliklerine yayılıyordu. Malikânenin arkasına dolaşınca evin hafif bir çıkıntının üstüne inşa edildiğini ve yanında kayadan bir duvar olduğunu gördüler.

"Bu eve girip çıkmanın kolay bir yolu yok, değil mi?" dedi Giordino. Bina boyunca yükselen kaya duvarına baktı.

"İtfaiye müdürü buraya bir ziyarette bulunmadı herhalde."

Evin ortasına doğru yürüyüp yukarıdaki pencerelerden görülmemek için taş duvara yapıştılar. Rüzgâr iyice şiddetlenmişti, uçan tozların gözlerini yakmaması için yüzlerini şapkalanyla örtmeleri gerekiyordu.

Avlunun kenarına varınca alçak çalılıarın arkasına çömelip araziye incelediler. Avlunun çıkışında bir giriş kapısı olduğunu gördüler. Kapıma iki yanında ipek giysili iki muhafız dikiliyordu.

"Dil becerilerini bu ikisiyle de denemek istiyor musun?" diye sordu Giordino ciddi bir şekilde.

Pitt aslında eve dövüşerek girmek istemiyordu, çünkü Theresa ve diğerlerinin burada olduğuna dair gerçek bir kanıtları bile yoktu. Ama laboratuvardaki karşılaşmadan sonra zaten zorlu bir kaçış onları bekliyordu, bu yüzden riske atacak fazla bir şeyleri yoktu. Öyle ya da böyle içeride ne olduğunu öğrenmek zorundaydılar.

"İçeride kapıya kadar gelen çalılar var," dedi. "Şu taş binaya gider ve arka taraftan dolaşırsak yukarı tırmanıp onları şaşırtabiliriz."

Giordino avlunun karşısındaki garip taş binaya bakarak başını salladı. Yoğun bir toz bulutu

kalkarken beklediler, sonra yuvarlak taş yapıya doğru koştular. Arka tarafından geçerek öndeki girişe doğru ilerlediler. Tünele benzer açıklığa dalarak çömelip bahçenin karşısındaki iki muhafıza baktılar. Güvenlik görevlileri hâlâ malikânenin kapısında dikiliyordu, ama rüzgârın etkisinden kurtulmak için hafifçe girintiye doğru sokulmuşlardı. Pitt ve Giordino görünmeden bahçeyi geçmişlerdi.

Ya da onlar öyle sanıyordu.

Orta Moğolistan'ın dağları ve steplerindeki bir çift tekerlek izinden ibaret olan yolda geçen dört saatlik sarsıntılı bir yolculuktan sonra Ticaret Bakanı Shinzhe bu yolculuğun boşa kürek çekmek olduğuna karar vermişti. Moğolistan'da gizli, sihirli petrol yatağı yoktu. Bütün yolculuğu sırasında tek bir petrol kuyusu bile görmemişti. Bu Başkan Fei'nin hatasıydı, gerçeği kabul etmek yerine aptalca yel değirmenlerine saldırıyordu. Yalnız Shinzhe, Don Kişot'un donanımını miras olarak almıştı.

Bakan öfkeyle şoförünün bir sonraki ger'de durmasını beklerken, Avarga Petrol'ün başkanının total bir atla onu karşılamaya gelmesini bekler gibiydi. Tozlu konvoy demir kapılardan geçip Tolgoi Borjin'in görkemli kompleksine girerken öfkesi ve tiksintisi hızla azaldı. Birdenbire böyle bir yere gelivermek yolculuğun güvenilirliğini artırmıştı. Zarif malikânenin önünde dururken Shinzhe, Borjin'in bir çoban olmadığını anlamıştı.

Ev sahibi iyi kesimli Avrupa stili bir takım elbise giymişti. Shinzhe arabadan inerken adam iyice eğilip selam verdi. Yanındaki çevirmen onun selamını Çinceye çevirdi.

"Hoş geldiniz Bakan Shinzhe. Umarım yolculuğunuz iyi geçmiştir."

"Güzel Moğolistan'ın kırsal kesimini görmek büyük zevkti," diye cevap verdi Shinzhe gözlerindeki tozu ovuştururken diplomatik duruşunu sürdürerek.

"Size saha operasyonları yöneticimiz kız kardeşim Tatiana'yı tanıştırebilir miyim?"

Tatiana, Shinzhe'ye selam verirken bakan onda da ağabeyiyle aynı kibirli duruşun olduğunu fark etti. Shinzhe sıcak bir şekilde gülümseyip maiyetini tanıştırdı. Sonra dönüp araba yolunda bekleyen savaştı gıysili atlılara hayranlıkla baktı.

"Moğol atları hakkında çok şey duydum," dedi Shinzhe. "Siz de at yetiştiriyor musunuz Bay Borjin?"

"Yalnızca güvenliğim gereği küçük bir sürü. Bütün güvenlik çalışanlarımın iyi ata binmesini ve usta okçular olmasını isterim."

"Geçmişin ilginç bir tezahürü," dedi Shinzhe.

"Üstelik çok da pratik oluyor. Bu kesimlerde bir Moğol atı hiçbir aracın gidemeyeceği yerlere gidebilir. Ve bazı savaş becerileri değerini asla yitirmez. Modern teknoloji iyi ve güzeldir, ama atalarım dünyanın yarısını at ve yayla fethetmiştir. Bunların bugün bile son derece yararlı beceriler olduğunu düşünüyorum. Lütfen, şu şiddetli rüzgârdan kaçıp içeride biraz rahatlayalım," dedi Borjin grubu ön kapıya götürerek. Sonra konuklarını sondaki büyük odaya aldı. Koridoru süsleyen antikalara hayranlıkla bakan Shinzhe oynak yürüyen bir atın bronz heykelinin önünde durdu. Yeşil pas rengi aygır duvardaki renkli, çerçeveli mozaiklerden yansyordu.

"Güzel bir heykel," dedi Shinzhe, Çin tasarımını tanıyarak. "Yuan Hanedanı mı?"

"Hayır, biraz daha önceki Song Hanedanı," diye cevapladı Borjin, bakanın dikkatinden etkilenerek. "Evdeki antikaların çoğu on üçüncü yüzyılın başlarına, Moğol tarihindeki en büyük fetihler dönemine

aittir.

Duvardaki mozaik Semerkant'a ait antik bir çalışmadır. Heykelin bulunduğu kaide Hindistan'dan geldi, yaklaşık MÖ 1200. Koleksiyoncu musunuz?"

"Resmen değil." Bakan gülümsedi. "Yuan ve Ming hanedanlarından kalma birkaç parça mütevazı porselenim var, ama hepsi o kadar. Koleksiyonunuzdan çok etkilendim. O çağa ait eşyalar pek piyasada bulunmuyor."

"Hong Kong'da bir antikacıım var," diye açıkladı Borjin ifadesiz bir yüzle.

Grup koridorun sonundaki konferans odasına vardı. Duvardan tavana devasa pencereleri olan oda normalde tepelerin geniş bir manzarasını sunardı, ama şu anda bahçe ve aşağıdaki tapmaktan ötesi görünmüyordu. Tozu savuran güçlü rüzgâr manzarayı örtüyor, uzaktaki stepler yalnızca ıra sıra bulanıklığın arasından göze çarpıyordu. Borjin kanepeler ve barın bulunduğu oturma bölümünü geçti, grubu resmi maun masaya götürdü. Herkes oturdu.

Borjin sırtı duvara bakan baştaki sandalyeye oturdu. Arkasındaki geniş raflarda ortaçağ cephanesi sergileniyordu. Antik mızraklar, ciritler ve kılıçlar duvarın yarısını kaplıyordu. Karşıdaysa el yapımı yaylar ve metal uçlu oklar asılıydı. Tepesinde at kılı demeti bulunan yuvarlak metal miğferler en üstteki rafta sıralanmıştı. Önlerinde ilkel el bombalarına benzeyen yuvarlak çamurdan yapılmış nesnelere duruyordu. Bütün koleksiyonu, kanatlan ardına kadar açılmış, içi doldurulmuş devasa bir şahin koruyordu. Kuşun kafası geriye yatmış, sivri gagası son ölüm çılgınlığını atıyormuş gibi aralanmıştı.

Shinzhe silahlardan şahine, sonra da onların sahibi olan adama bakıp istemeden ürperdi. Bu petrolcüde bir şahindeki gibi vahşi bir şeyler vardı. Soğuk gözleri gizli bir acımasızlığı ima ediyor gibiydi. Shinzhe, ev sahibinin duvardaki mızraklardan birini alıp hiç düşünmeden bir adama saplayabileceğim düşünüyordu. Önüne bir fincan sıcak çay konurken bakan bu duygularından kurtulup ziyaretinin amacına odaklanmaya çalıştı.

"Hükümetim, ülkemize önemli miktarda ham petrol sağlama teklifinizi aldı. Parti liderleri teklifiniz için müteşekkirdir ve bu teklifin cömert yapısı ilgilerinizi çekti. Benden partim adına bu teklifin geçerliliğini doğrulamam ve bir anlaşma yapmak için gereken ödeme hakkında konuşmam istendi."

Borjin arkasına yaslanıp bir kahkaha attı.

"Evet, elbette. Çin'in bin yıllık düşmanı olan Moğolistan neden birdenbire güneydeki huzursuz komşusuna yardım etmek istiyor? Sıradan köylülerin ve çobanların yaşadığı toz ve çayırlarla kaplı bir ülke nasıl oluyor da birdenbire büyük bir doğal kaynak olabiliyor? Size nedenim söyleyeyim. Bunun nedeni bizi kendi ülkemizde esir haline getirmenizdir. Siz ve Ruslar onlarca yıldır bizimle dış dünya arasında bir engel oluşturdunuz. Yalıtılmış çorak bir ülke, unutulmuş bir döneme ve topraklara ait olan, karalarla çevrili bir ada haline geldik. Ama korkarım o günler sona erdi artık, Bakan Shinzhe. Görüyorsunuz, Moğolistan pek çok açıdan zengin-bir ülke ve siz elinizde fırsat varken bunu değerlendirecek zaman ve çabayı göstermediniz. Yalnızca şimdi Batılı şirketler madenlerimizi işletmek, ormanlarımızdan kereste almak için ülkemize üşüşüyor. Ama petrol için çok geç kaldılar. Çünkü kimse topraklarımızda maden aramayla ilgilenmezken biz bu çabayı kendimiz gösterdik ve şimdi de bunun karşılığını alacağız."

Tatiana'ya başıyla işaret etti. Kız kardeşi yandaki masadan bir harita alıp Çinli bakanın önünde açtı. Masanın ortasından aldığı yeşim taşından yontulmuş iki süs eşyasını haritanın kıvrılmaması için

kullandı.

Bu Moğolistan'ın haritasıydı. Güneydoğu sınırının yakınındaki bir kesim, kırmızı kalemle düzensiz bir oval biçiminde çizilmişti, öyle ki ucuz Merlot'tar boğulmuş bir amibe benziyordu. Bölge yaklaşık seksen kilometre boyunca uzanıyor, alt ucu Çin'in İç Moğolistan sınırında kıvrılıyordu.

"Timuçin sahası. Sizin eski Daqing sahasını bir kâse tükürük gibi gösterecek olan doğal bir havza," dedi Borjin, Çin'in inişe geçmiş olan en büyük petrol sahasından söz ederek. "Test kuyularımız kırk milyar varillik ham petrol ve on beş trilyon metre küplük doğal gaz potansiyeli olduğunu gösteriyor. Size satacağımız günde bir milyon varil çok küçük bir miktar."

"Neden böyle bir keşif duyurulmadı?" diye sordu Shinzhe şüpheyile. "Sınırlarımızın bu kadar yakınında böyle bir keşif yapıldığını hiç duymadım."

Borjin sırtırken dişlerini bir köpekbalığı gibi sergiledi. "Bu odanın dışındaki çok az canlı bu keşiften haberdar," dedi şifreli bir şekilde. "Benim kendi hükümetim bile bu rezervlerden haberdar değil. Bölgenin bütün toprak haklarını nasıl edindiğimi sanıyorsunuz? Moğolistan'ın petrol potansiyeline keşif niteliğindeki birkaç önemsiz girişim yapıldı, ama hepsi esas damarı kaçırdı. Bizim patentli teknolojimiz, talihkuşunu biraz da tesadüfen bulmamızı sağladı," dedi gülümseyerek. "Bunlar derin rezervler. Bu durum, önceki keşif ekipleri tarafından fark edilmemelerini kısmen açıklıyor. Ama sizi ayrıntılarla sıkmayayım. Yeterli sayıda test kuyusunun rezerv tahminlerini doğruladığını söylemek yeterli olacaktır."

Shinzhe yüzündeki renk çekilirken sessizce oturuyordu. Büyük petrol sahasının varlığını kabul etmekten başka çaresi yoktu. Bu petrol sahasını ahlaki değerleri şüpheli olan küstah bir şarlatanın kontrol ettiği gerçeği midesinin bulanmasına yol açıyordu. Shinzhe'nin eli zayıftı ve bütün desteyi Borjin'in kontrol ettiğini biliyordu.

"Yerde petrol olması bir konu, ama bu petrolü doksan gün içinde teslim etmek tamamen başka bir konu," dedi ciddi bir şekilde. Teklifiniz bu süre içinde ham petrolün geleceğini söylüyor. Ben bunun mümkün olduğunu sanmıyorum."

"Bunun için biraz çaba göstermeniz gerekiyor, ama mümkün görünüyor," diye karşılık verdi Borjin. Tatiana'ya dönerek bir harita daha istedi. Tatiana Moğolistan ve kuzey Çin'i gösteren ikinci haritayı açtı. Haritanın Çin'e ait olan bölümüne örümcek ağını andıran kırmızı çapraz çizgiler çizilmişti.

"Çin'deki var olan petrol boru hatları," diye açıkladı Borjin. "Kısa süre önce tamamlanan Daqing-Pekin arası kuzeydoğu boru hattınıza bakın. Qinhuangdao'daki liman terminalinden çıkan bir ara hat var."

Shinzhe haritayı inceledi, İç Moğolistan'dan geçen verimsiz boru hattı uzantısının üzerine çizilen küçük X'i gördü.

"X Moğolistan sınırından otuz kilometre, benim sınıra inşa ettiğim neredeyse tamamlanmış boru hattından yaklaşık kırk kilometre uzakta. Sizin yalnızca benim bitirdiğim noktadan, Daqing hattımızdaki noktaya kadar olan boru hattını uzatmanız gerekiyor."

"Kırk kilometrelik boru hattı mı? Bu doksan günde tamamlanamaz."

Borjin ayağa kalkıp odada dolaşmaya başladı. "Hadi, Amerikalılar 1860'larda kıtalararası demiryolunu inşa ederken bir günde on altı kilometre demiryolu döşediler. Ben biraz küstahlık edip rotayı inceledim ve gerekli boruları sipariş ettim. İlave olarak geçici kazı ekipmanı da

sağlayabilirim. Three Gorges Barajı'nı inşa eden bir ülke için bu çocuk oyuncuğ olmalı."

"Bizim gereksinimlerimizi de düşünmüş gibisiniz," dedi Shinzhe gizli bir küçümsemeyle.

"İyi bir iş ortağının yapması gerektiği gibi." Borjin gülümsedi. "Karşılığında taleplerim çok basit. Varil başına yüz kırk altı bin togrog veya yüz yirmi beş Amerikan Doları ödeyeceksiniz. Güney Moğolistan topraklarından ya da anlamsız bir şekilde İç Moğolistan Özerk Bölgesi dediğiniz yerden vazgeçeceksiniz. Ve bana fazla petrolümü ihraç edebileceğim bir boşaltım tesisi sağlayacağınız Qinhuangdao Limanı'na giden direkt ve özel bir boru hattı sağlayacaksınız."

Shinzhe bu talep karşısında şaşkınlıkla yutkunurken Moğol bakışlarını camdan dışarı çevirip rüzgârın alev gibi kıvrılıp bükülmesini seyretti. Bir hareket dikkatini çekince bahçeye baktı. Koyu renk giysiler giymiş iki adam tapınağa doğru koşuyordu. Borjin, iki adamın binanın arka tarafından dolaşmasını ve sonra girişte yeniden ortaya çıkıp içeri dalmasını seyretti. Bir şey boğazını sıkarken bakana döndü.

"Bana bir dakika izin verirseniz, acil bir konuyla ilgilenmem gerekiyor."

Bakan tek kelime bile edemedi Borjin odadan hızlı adımlarla çıktı.

Rüzgâr geçici olarak dinmiş, Pitt ve Giordino'nun taş girişte gizlenmek zorunda kalmasına yol açmıştı. Pitt hayranlıkla taş binanın ana bölümüne giden kemerli girişe baktı. Yapı eski görünmesine rağmen yenilendiği belliydi, çünkü taşların arasında pürüzsüz çimento katmanları görünüyordu. Avlunun ortasında duran bu binaya bakan Pitt gerçek malikânenin bu küçük taş binanın etrafına yapılmış olabileceğini düşündü.

"Budist tapmağı mı?" diye sordu Giordino. Koridorun aşağısındaki mum ışığını fark etmişti.

"Büyük olasılıkla," dedi Pitt. Budizm'in Moğolistan'daki en yaygın din olduğunu biliyordu. Rüzgârın tekrar başlamasını beklerken sessizce geniş koridorda ilerlemeye başladılar. Geniş bir odaya gelmişlerdi.

Düzinelerce meşale ve mum ışığının parıltısı altında odanın tapmaktan çok bir mozole olduğunu görüp şaşırdılar. Uzak köşede küçük ahşap bir sunak bulunmasına rağmen iki yanda büyük bir çift mermer lahit vardı. Mezarlar beyaz mermerden yapılmıştı ve modern bir görünüşü vardı. Bu da içindekilerin son yirmi ya da otuz yıl içinde öldüğünü düşündürüyordu. Pitt üstteki mermerlerde yazan Kiril yazısını okuyamasa da Corsov'un petrolcüsüyle ilgili söylediklerini hatırlayarak bunların Borjin'in annesinin ve babasının mezarı olduğunu tahmin etti.

Ama yeraltı odasının ortasında kimin yattığını tahmin edemiyordu Cilalı mermer kaidenin üstünde çok daha eski gibi görünen granit bir lahit vardı. Mezar çok büyük olmasa da üstüne ve yanlarına at ve yabani hayvan resimleri kazınmış boyanmıştı. Resimler açık olmasına rağmen boya aradan geçen yıllar yüzünden eskimişti. Mezarın başında dokuz direk yükseliyordu. Her birinde malikânenin girişinde gördükleri gibi beyaz kürkler asılıydı.

"Birisi öteki dünyaya çok güzel bir şekilde uğurlanmış," dedi Giordino mezara bakarak.

"Meşhur Bay Borjin soylu kandan geliyor olmalı," diye karşılık verdi Pitt.

Giordino lahitlerin ilerisine bakınca sunağın altında bir şey gördü.

"Burada bir tabuta daha ihtiyaçları olacak," dedi gördüğü şeyi işaret ederek.

Odaya girdiklerinde fark etmedikleri ceset sunağın altındaki bankta yatıyordu. Pitt ve Giordino cesedi tanıyınca şok oldular. Bu Roy'du. İnce bir battaniyeyle yarı örtülmüştü, ama ok hâlâ göğsündeydi.

"Theresa ve Wofford burada," dedi Giordino sesi kısılarak.

"Onların da aynı kaderi paylaşmadıklarını umalım," dedi Pitt sessizce. Battaniyeyi Roy'un yüzüne doğru çekti. Çok geç kalmış olup olmadıklarını düşünürken odanın sessizliği taş döşemede yankılanan çizme sesleriyle bozuldu. Bir saniye sonra Pitt'in avlunun karşısında gördüğü iki muhafız mozoleye daldı. Ön kapıdaki muhafızlar gibi giyinmiş nöbetçiler geleneksel silahlar taşımıyordu. İkisinin de elinde jilet gibi keskin metal uçları olan birer mızrak vardı. Bellerindeki kında kısa saplı bıçaklar, sırtlarındaysa küçük bir okluk ve yay asılıydı. Bunlar antik Moğol askerlerinin kullandığı silahlardı ve her biri kısa mesafede modern tabanca ya da tüfekler kadar öldürücüydü.

Muhafızlar odaya girince yavaşladılar, ama Pitt ve Giordino'yu görünce yeniden hızlanıp ortadaki mezarın etrafından dolaşarak mızraklarıyla onlara hücum ettiler. Muhafızların onları yakın mesafeden şişe geçirmeye çalışmaları büyük bir şanstı.

Önce Giordino tepki verdi, sunağın yanındaki küçük bankı kaldırıp muhafızların bacaklarına doğru fırlattı. İyi nişan almıştı. Bank yalındaki adamın incik kemiğine çarpıp ayaklarını yerden kesti. Adam yüzüstü yere düşerken mızrağı zararsızca elinden fırladı.

İkinci muhafız bankın üstünden atlayıp hücumu devam etti. Son hızla Pitt'in üstüne geliyordu. Pitt bacaklarını bükmüş rahat bir şekilde duruyor, gözleri mızrağın ucuna sabitlenmiş saldırganın hücum etmesini bekliyordu. Mantığa karşı gelircesine son derece hareketsiz bir şekilde duruyor, nişan alınacak dengeli bir hedef oluşturuyordu. Muhafız, Pitt'in korkudan donup kaldığını, onu kolayca öldürebileceğini düşünüyordu. Ama Pitt bekledi, izledi ve aralarında bir adım kala muhafız ölümcül darbe için mızrağını geriye çekti. Pitt bacaklarının hızlı bir hareketiyle yana sıçrayıp sol eliyle uzandı, mızrağın ucunu karşı tarafa itti. Muhafız yüzünde boş bir ifadeyle ıskaladığını fark ederken yanından hızla geçti. Mızrağı yana doğru döndürmeye çalıştı, ama mızrağın ucu Pitt'i geçmişti bile. Pitt mızrağın sapını yakalamayı denedi, ama muhafız yanından hızla geçerken mızrağı ona doğru döndürünce eli kaydı. Mızrak parmaklarının arasından kayarken sapı hızla dönüp Pitt'in omzuna çarptı.

İki adam da dengesini yitirerek farklı yönlerde doğru sendeledi. Muhafız sunağa düşerken Pitt mezara doğru devrildi. Hemen ayağa kalkarak saldırganına döndü, birkaç santim gerisindeki mezara geriledi. Muhafız, Pitt'e karşı tedbirli davranıyordu artık. Dengesini yeniden bulurken ona bir an baktı. Mızrağını sıkıca tutarken derin bir nefes alıp Pitt'e yeniden saldırdı. Gözleri avına kilitlenmiş öldürmek için yaklaştı.

Pitt sırtını mezara dönmüş silahsız olarak bekliyordu, ama gözleri etrafta dolaşarak bir silah arıyordu. Yan taraftaki Giordino'nun yerdeki adamın üstüne atıldığını gördü. İlk muhafızı alt etmeye çalışan Giordino, Pitt'e yardım edecek durumda değildi. Derken Pitt birden kürk-kuyruklu direkleri hatırladı.

Mezarın başındaki dokuz uzun tahta direğin her biri ayrı ayrı mermer plakaların üstünde duruyordu. Pitt hızla direklere doğru gerileyip sağ eliyle uzandı, direklerden birini gizlice kavradı. Muhafız bu hareketten bir şey çıkarmadı, yalnızca hücumunun hızını artırırken Pitt'e karşı açısını ayarladı. Pitt, muhafızla arasında beş on adım kalana kadar bekledi, sonra dik duran direği hızla çekip yere doğru

indirdi. İki buçuk metre uzunluğundaki direk muhafızın mızrağından oldukça uzundu. Muhafız, Pitt'in kendisine neyle saldırdığını fark edince şaşırıp ve hücumunu yavaşlatmaya çalıştı. Ama çok geç kalmıştı. Pitt'in bütün gücüyle ittiği direğin küt ucu karnına çarptı. Şaşkın muhafızın ayaklan yerden kesildi, bir dizinin üstüne düştü, soluğu kesilirken tekrar nefes almaya çalıştı. Darbenin etkisiyle bıraktığı mızrak cilalı zemine düştü. Pitt'e aldirmayarak umutsuzca silaha doğru emeklerken dehşet içinde başını kaldırdı. Tahta direk ters dönmüştü ve şimdi mermer kaide enkazların yıkımında kullanılan büyük gülle gibi üstüne geliyordu. Eğilmeye çalışan muhafız mermeri tam kafasına yiyince bilinçsiz bir şekilde yere düştü.

"İnsanın eşyalarına hiç saygı yok," dedi Giordino direk ve mermer şangırıtıyla yere düşerken. Yerde baygın yatan ilk muhafızın başında dikilirken yumruğunu ovuşturuyordu.

"İyi misin?"

"Buradaki dostumdan çok daha iyiyim. Daha fazla kraliyet mızrakçısı gelmeden buradan sıvışmaya ne dersin?"

"İyi olur."

İki adam odadan çıkarken Pitt yerdeki mızraklardan birini aldı. Girişe yaklaşırken rüzgârın ıslığı duyuluyordu. Eğilip dışarıya baktılar. Görüntü cesaret verici değildi.

Parlak ipekli tunikler giyip yuvarlak metal miğferler takmış iki atlı malikânenin kapısında durmuş, nöbetçileri değiştiriyorlardı. Yakındaki başka bir atlı muhafız, Pitt ve Giordino'yu bulmak için avluyu tarıyordu. Ortalıkta dolaşmanın iyi bir fikir olmadığını düşünen iki adam, toz kaldıran rüzgârın eşliğinde kemerli girişin karşı tarafına dalıp taş mozolenin arka tarafına dolaştı. Bu arada malikânenin sağ kanadını görebiliyorlardı. Binanın köşesinden dönerken yarım düzine parlak giysili atlının kendilerine doğru geldiğini gördüler. Şimdiye kadar gördükleri muhafızların aksine bu adamların omuzlarında tüfekler asılıydı.

"Süvarilerin gelmesi için iyi bir zaman," dedi Giordino.

"Çıkış yolumuzu biraz daha açık hale getiriyor," dedi. Devriyelerden kaçmak için avluyu hızla geçip geldikleri yönden geri dönmeleri gerektiğini biliyordu.

Mezarın arkasındaki kapalı ağıla varınca karşı taraftan çıkmak için içeri daldılar. Sandıklar ve çeşitli ekipmanlardan oluşan labirentten geçerken Pitt geride park etmiş tozlu antika arabayı fark etti. Şaşırarak bunun 1920 model bir Rolls-Royce olduğunu gördü. Karşıdaki çitlere doğru bir adım atmıştı ki, kulağının dibinden bir ıslık sesi geçti, ardından sert bir tınlama duydu. Yana doğru bakınca Giordino'nun başından yalnızca birkaç santim uzaktaki tahta sandıkta bir okun titreştiğini gördü. "Geliyor," diye bağırdı, bir ok daha ıslık çalarak yanından geçerken.

Giordino tahta varilin arkasına girmişti ki, ok destek direğine gömüldü. "Dördüncü atlı mı?" diye sordu Giordino fiçinin üstünden bakarak.

Pitt avluya bakınca çitin yanındaki atlının yayına yeni bir ok taktığını gördü. Bu kez hedef Pitt'ti. Bir arabanın arkasına kayarken ok yanından hızla geçti. Ok arabaya saplanır saplanmaz Pitt ayağa fırlayıp muhafıza döndü. Karşılık verme sırası ondaydı şimdi. Atlı yeni bir ok almak için arkasına uzanırken Pitt mezardan aldığı mızrağı fırlattı.

Atlı neredeyse on beş metre uzaktaydı, ama Pitt'in iyi nişan aldığı mızrak atlı adama doğru gidiyordu. Yalnızca hızlı bir şekilde dönüşü muhafızı kurtardı, ama yine de keskin mızrak sağ kolunu

dirseğın üstünden yaraladı. Akan kanı durdurmak için sol elini yaraya kapatınca yayı yere düştü.

Ama Pitt ve Giordino'nun saldırıdan kurtuluşu kısa sürdü. Diğer üç atlı hızla yaralı arkadaşlarına yaklaşıp ok saldırısına devam ettiler. Ağılın diğer tarafından gelen nal sesleri diğer nöbetçinin de hızla olay yerine koştuğunu gösteriyordu. Birkaç dakika içinde ağıldaki hava, ölümcül bir güçle sandıklara saplanan jilet keskinliğindeki uçan oklarla doldu. Okçular öldürücü becerilerinde oldukça ustaydılar. Okları Pitt ve Giordino'nun her hareketini bir mıknatıs gibi takip ediyordu. Şiddetli rüzgâr olmasaydı iki adam şimdiye dek çoktan öbür dünyaya gitmişlerdi. Ama girdap şeklindeki esintiler atlıların görüşünü bozuyor, okların yönünü de değiştiriyordu. Pitt ve Giordino okçuların çok fazla yaklaşmasını engelliyordu.

Silahsız olmalarına rağmen iki adam ellerinden geldiğince kendilerini iyi savunuyorlardı. Arabaların aletler ve saha aygıtlarıyla dolu olduğunu görünce bunları eğreti füzeler olarak kullanmaya başladılar. Özellikle Giordino çift uçlu kazmaları fırlatmada çok becerikliydi. Muhafızın birini bacağından yaralarken diğerini atından düşürmeyi başarmıştı. Uçan kazmalar ve kürekler atlıları geçici olarak uzakta tutuyordu, ama muhafızlar iki adamı kapana kısırdıklarını biliyorlardı.

Çarpışmanın ortasındaki tozlu rüzgâr Pitt ve Giordino'nun müttefiki gibi hareket ediyor, toz bulutu oluşturarak okçuların atışını bozuyordu. Ama hava tanrıları nefes almak için durmaya karar verince esen rüzgâr bir an için kesildi. Tozlar çöküp uluma denerken bu ani sükûnet iki adam için sonun geldiğini gösteriyordu. Ağılın tam ortasında duran iki adamın üzerine amansız bir ok yağmuru başlamıştı. Dövüşmek için ayağa kalktıkları anda işleri bitmiş demektir. Bu yüzden ikisi de aletlerini bırakıp yerde yuvarlanarak arabanın altına sığındılar. Yarım düzine ok, başlarının birkaç santim üstündeki arabanın yanlarına saplandı. Şimdi de ağılın karşı tarafından ateş edilmeye başlanmıştı. Anlaşılan ikinci devriye yaylarını bırakıp kuşatmayı tüfek ateşiyle sona erdirmeye karar vermişti.

"General Custer gibi ölmesek de olurdu," diye mırıldandı Giordino. Seken bir kıymığın çarptığı yanağından kan sızıyordu. "Sence beyaz mendili yutarlar mı?"

"Sanmıyorum," dedi Pitt, Roy'u düşünerek. Yanındaki tekerleğe bir ok saplanınca içgüdüsel olarak yana yuvarlandı. Sırtını çarptığı bir çıkıntı dönüşünü engelledi. Başını çevirip bakınca vagonun yanında kanvasla örtülü bir şey buldu. Yeni gelen ok yağmuru onu, Giordino'nun yanına çökmeye zorladı.

"Bir sonraki toz bulutunda kenardaki atlılara saldırmaya ne dersin?" diye sordu Giordino. "Sen dizginleri tut, ben biniciyi. Böylece bir atımız olur. Buradan çıkmanın tek yolu o atlardan birini elde etmeye çalışmak gibi görünüyor."

"Riskli," diye karşılık verdi Pitt. "Ama başka şansımız yok gibi görünüyor." Civarı taramak için yana doğru yuvarlanırken kazayla arabanın yanındaki nesneyi örten muşambaya çarptı. Muşambanın altına bir göz atan Pitt'in gözlerinde ani bir parıltı belirdi.

"Planda değişiklik mi oldu?" diye sordu bu parıltıyı gören Giordino.

"Hayır," diyerek devam etti Pitt. "Yalnızca buradan farklı renkte bir atla çıkmaya çalışacağız."

Duvara monte edilmiş telsiz, arayanın sesini takiben aldığı sinyalle çatırdadı. Şiddetli rüzgâr arka planda parazite neden oluyor, gıcırıtılı sesi bastırıyordu. Ama konuşma çok yakından yapıldığı için sinyal yine de güçlüydü.

"Tapınağın arkasında etraflarını çevirdik. Çin delegasyonu ile birlikte Moğol güvenlik eskortu

olarak gelmişler, ama belli ki sahtekârlar. Test odasında kilitli kalan muhafızlarım onların Çinliye değil Rusa benzediklerini söylüyorlar."

"Anlıyorum," dedi Borjin öfkeli bir sesle. "Hükümetin ajanları ya da daha büyük bir olasılıkla Rus petrol şirketlerinin casusları olabilirler. Buradan canlı çıkmalarını engelleyin, ama delegasyon buradan ayrılan dek ateşi kesin. Geldikleri zaman neden izlenmediklerine dair tam bir güvenlik raporu istiyorum."

Borjin kulaklığı yerine koyup radyo alıcısını gizleyen ahşap dolabı kapattı. Küçük odadan çıkarak koridoru geçti, resmi konferans odasına döndü. Kafası karmakarışık olan Çinli bakan pencerenin önünde durmuş dışarıdaki tozlu fırtınayı seyrediyordu.

"Bu kesintiyi bağışlayın," dedi Borjin haşin bir gülümsemeyle yerine otururken. "İki korumanızla ilgili küçük bir hata olmuş. Korkarım geridönüş yolculuğunda size katılamayacaklar. Tabii eğer isterseniz onların yerine size adam verebilirim."

Shinzhe dalgın bir şekilde başını salladı. "Dışarıdan tüfek sesi mi geliyor*"

"Güvenlik görevlilerim atış talimi yapıyor. Telaşlanacak bir şey yok."

Bakan boş bir şekilde dışarıya bakarken aklı başka bir yerdeydi. Sanki birden yaşlanmış, gibi ağır ağır dönüp Borjin'in karşısına oturdu. "Teklifiniz şantajı yakın ve talepleriniz çok saçma," derken öfkesi sonunda yüzeye çıkıyordu.

"Taleplerim müzakere edilemez. Ve belki de. Ekonomik çöküş yaşayan bir ülke için o kadar da saçma değildir," diye tısladı Borjin.

Shinzhe, ev sahibine küçümseyerek baktı. Bu küstah ve kibirli kodamandan ilk gördüğü an hoşlanmamıştı. Âdet yerini bulsun diye kibar davranıyor olsa da gelecekte dünya lideri olacak Çin'e hiç saygı duymadığı belliydi. Bu adamla müzakere girişiminde bulunmak bile Shinzhe'ye acı veriyordu, ama devlet liderlerinin ve özellikle başkanın petrol anlaşması beklediğini biliyordu. Ülkesinin liderlerinin bu korkunç teklifi çaresizlik içinde kabul etmesinden korkuyordu. Keşke başka bir yol olsaydı.

"Bakan Shinzhe bunu karşılıklı yarar getiren bir anlaşma olarak görmelisiniz," diye devam etti Borjin. "Çin, ekonomisini devam ettirmek için gereksinim duyduğu petrole kavuşuyor ve Moğolistan Özerk Cumhuriyeti, büyük Moğolistan'ın bir parçası olarak haklı yerini alıyor."

"Bir bölgenin bağımsızlığını kabul etmek hafife alınacak bir konu değildir."

"Çin'in kabul etmesi gereken önemli bir şey yok: Bölgenin çoğunlukla Moğol çobanların yaşadığı tozlu bir taşra parçası olduğunu ikimiz de biliyoruz. Benim bölgeyi birleştirme isteğim, bir zamanlar ülkeme ait olan toprakları eski haline getirmek gibi kültürel bir arzudan doğuyor."

"Bölgenin değerinin çok az olduğu konusunda haklı olabilirsiniz. Yine de özel bir kişinin bölgesel değişikliklere müdahale etmesi biraz sıra dışı bir durum."

"Bu doğru. Aslında hükümetim anlaşmamız konusunda hiçbir şey bilmiyor. Bunu oldukça memnuniyet verici, kitlelerin bayılacağı politik bir armağan olarak görecektir."

"Ve siz de çok büyük kârlar elde edeceksiniz, kuşkusuz?"

"Borsacı olarak toprak haklarının büyük bir bölümünü şirketime aktardım, ama bu toplamın

yalnızca küçük bir yüzdesini temsil ediyor." Haince güldü. Shinzhe'ye kalın, deri bir dosya verdi. "İki ülkenin devlet temsilcilerinin imzalayacağı anlaşmaları hazırlattım. Ülkenizin onayını en kısa zamanda haber almaktan memnuniyet duyacağım."

"Yarın öğleden sonra genel sekreterin konseyine rapor vereceğim. Bir karar verilecek. Ama sizi uyarmalıyım, şartlarda ısrar etmeniz anlaşmayı reddetmemize yol açabilir."

"Olabilir. Bunlar benim şartlarım." Borjin ayağa kalktı. "Aramızda uzun ve verimli bir ilişki başlaması için sabırsızlanıyorum Bakan Shinzhe." Borjin içtenlikle olmasa da kibarca eğildi.

Shinzhe ayağa kalkıp karşılık olarak sertçe eğildi, maiyetiyle birlikte odadan çıktı. Borjin ve Tatiana, Çin delegasyonunu kapıya kadar geçirdikten sonra uluyan rüzgârın arasından arabalarına doğru savrularak gidişlerini izledi. Arka farlar muhafız kapısından geçerken Borjin kapıyı kapatıp Tatiana'ya döndü.

"Fıstık gibi bir iş bizi bekliyor," dedi koridora geri dönerken.

"Evet, ama çok fazla risk var. İç Moğolistan'dan kolay vazgeçmeyecekler. Belki bir şeylerden şüphelenmeye başlarlar."

"Saçma. Çin, Moğolistan'ın eski topraklarını birleştirme arzusunu anlayacaktır. Harika bir paravan hikâye. Ne büyük bir ironi, onlara petrol satmak için kullanacağımız araziye bize onlar verecek."

"Gerçeği öğrendikleri zaman hiç memnun olmayacaklar. Anlaşmayı iptal edebilirler. Ve piyasa fiyatının üstünde ödeme yapmayı istemeyebilirler."

"İkinci konu basit bir mesele. Yeni bulduğumuz teknolojiyle bütün piyasaları yıllarca huzursuz edip harika kârlar elde edebiliriz. Basra Körfezi'nde bunu kanıtladık ve aynı şeyi tekrar yapabiliriz."

Konferans odasına gelince içeri girdiler. Düzinelerce içki şişesiyle çevrili küçük bara yöneldiler. Borjin konyak şişesine uzanıp iki kadeh doldurdu.

"Sevgili kız kardeşim. Biz zaten kazandık. Petrol akmaya başladıktan sonra Çinlileri boğazlarından yakalayacağız ve sözlerinden dönemeyecekler. Eğer fikirlerini değiştirecek olurlarsa boru hattını Sibiryaya'ya kadar uzatır ve Nakhodka'yla bağlarız. O zaman petrolümüzü Japonya'ya ve diğer dünya ülkelerine satıp Çinlilere güleriz."

"Evet, kardeşimizin Ningbo'daki yangın gemisi sayesinde Çinlileri umutsuzca kısıp aldık."

"Temuge mucizeler yaratıyor, değil mi?"

"Baykal'da neredeyse beni öldürüyordu," dedi Tatiana kızgınlıkla.

"O büyük dalga önceden görünmeyen bir yan etkiydi o kadar. Ama önemli değil, artık güvendesin," dedi hafif buyurgan bir sesle. "Kabul etmelisin, onun etkisi çok büyük oldu. Sibiryadaki boru hattı tahribatını koordine etmek, sonra uygun bir fay hattı bulunamayınca Çin limanında yangın çıkarmak. Ve Basra Körfezi'ndeki ekibi de çok etkiliydi. Ortadoğu'da bir gösteri daha oldu mu Çin sürünerek bize gelecektir."

"Temuge son darbe için Pasifik Okyanusu'nda Kuzey Amerika'ya doğru gidiyor, değil mi?"

"Şu anda denizdeler. Baykal ekipmanı Seul'e iki gün önce vardı, kısa bir süre sonra da yola çıktılar. Khentii kazı ekibini Temuge'la birlikte gönderdim, çünkü Rus araştırma ekibiyle olan olaydan sonra operasyonu bitirmek zorunda kaldık."

"Araştırma çabaları bir işe yaramadı zaten. Cengiz'in yakınında bulduğumuz boş yeraltı mahzeninden anlaşıldığı kadarıyla diğer mezar ya yağmalanmış ya da oraya kimse gömülmemiş. Bağlantılı zenginliklerin hiç ortaya çıkmaması çok esrarengiz bir durum."

"Önemli değil, çünkü yakında Çinliler bize bol nakit akışı sağlayacak. Bir sonraki petrol şoku için bir iki hafta beklememiz gerekiyor," dedi gülümseyerek. "O zaman ister istemez anlaşmamızı kabul edecekler."

Konferans odasından çıkıp yandaki merdivenlere doğru ilerledi, kardeşi de peşindeydi. Merdivenlerin başında durarak kadehini karşı duvarda asılı duran antik Moğol savaşçısının dev portresine doğru kaldırdı.

"İlk adım tamamlandı. Şimdi geriye Altın Klan'ın görkemini ve zenginliklerini bulmak kaldı."

"Babamız bizimle gurur duyardı," dedi Tatiana. "Bunu o mümkün hale getirdi."

"Babamıza ve atamız Cengiz'e," dedi konyaktan bir yudum alarak. "Fetih yeniden başlasın."

Malikânenin arkasında, güvenlik şefi el telsizini yeniden beline taktı. Batbold adında ve bir ayı kadar iri olan adam Çin delegasyonunun kompleksten ayrıldığını duymuştu. Eğer iki çapulcu ağılda hâlâ hayattalarsa bile artık silah kullanabilirlerdi.

Döner toz, ağılın içerisinin görünmesini engelliyordu, ama önceki ok ve mermi yağmuru iki casusu devirmiş olmalıydı. Artık boş yere aletleri etraftaki kuvvetlere fırlatmaya çalışmıyorlardı. Ve aslında birkaç dakikadır iki adam da görünmüyordu. Şimdiye kadar kesinlikle ölmüş olmalıydılar. Emin olmak için ağılın ortasına üç yaylım ateşi emri daha verdi, sonra ateşi kesti.

Batbold belinde taşıdığı kısa kılıcı çıkararak atından indi, üç adamıyla birlikte cesetleri incelemek için ağıla doğru yürüdü. Tahta çite on adım kala içeriden tahta bir sandığın parçalandığını duydular. Batbold ve adamları oldukları yerde donup kalırken yeni bir ses daha işittiler. Metalik bir vırıltı başladığı gibi kesildi. Güvenlik şefi dikkatli bir adım attı, vırıltı ses devam ederken arabaların birinin ardında bir hareket gördü.

"Orada!" diye bağırdı, arabayı işaret ederek. "Nişan al ve ateş."

Üç muhafız tüfeklerini omuzlarına kaldırırken içeriden gürültülü bir patlama sesi geldi. Tüfekli adamlar nişan almaya çalışırken ağılın içindeki üst üste yığılmış sandıklar birden infilak etti ve tahta çitin bir bölümünü yıktı. Bir saniye sonra alçak bir nesne tiz bir sesle üzerlerine doğru geliyordu.

Batbold şaşkın bakışlarla soluk renkli kırmızı sepetli motosikletin doğruca üzerlerine gelişini izliyordu. Motosikletin binicisi yok gibiydi, sürücü koltuğunda ve yanındaki sepette birer sandık oturuyordu. Motosikletin yolundan kaçan Batbold gözlerinin kendisini yanılttığını fark ederek motosiklete karşı kendini savunmak için hızla kılıcını çekti, ama çok geç kalmıştı.

Motosiklet yanından geçerken Al Giordino bir kukla gibi yandaki sandıktan dışarı fırladı. Elindeki küreği Batbold'a doğru savurdu. Küreğin düz kısmı, şiddetli bir şekilde güvenlik şefinin çenesine indi. Batbold hemen yere çöktü, şaşkın ifade yüzünde donup kalmıştı.

Motosiklet Batbold'un arkasındaki üç muhafızın üstüne doğru gelirken adamlar ateş edemeden panikleyerek kaçıştılar. Bir tanesi kayıp düşünce motosikletin sepeti bacaklarının üstünden geçti. İkincisi kenara kaçarken üçüncüsü Giordino'nun küreğini ensesine yiyip yere yıkıldı.

Omzuna indirdiği sandığın üstündeki delikten bakan Pitt motosikleti atlı ve tüfekli adamlardan

uzaklaştırıp okçulara doğru çevirdi. Atların arasındaki bir gediği seçip kuşatma hattını yarmak için oraya doğru ilerledi.

"Başını eğ, ortalık kızışıyor," diye bağırdı Giordino'ya.

Bir süre sonra ok yağmuru motosiklete ve sandıklardan yaptıkları eğreti zırhlara yağmaya başladı. Pitt bir okun sıyırdığı sol bacağının yandığını hissediyordu. Dikkati başka yöne odaklanmış olmasa bacağından akan sıcak kanı da fark edebilirdi.

Eski motosiklet arkasından siyah bir duman bulutu çıkararak atlıların arasına daldı. Pitt'in düşündüğü gibi tüfekli adamlar okçuları vurmaktan korktukları için ateş edemiyorlardı. Ama okçuların öyle bir endişesi olmadığı için oklarını birbiri ardına gönderiyorlardı.

Pitt ateşi azaltmaya karar verip doğruca atlardan birine doğru gitti. Ürken hayvan şaha kalkıp gürültülü aracın geçmesi için yana dönerken binicisi de üstünde kalmak için mücadele veriyordu. Pitt yüzünün birkaç santim ötesinden bir mızrağın uçup ileride yere saplandığını gördü. Şaha kalkan atın ve okçu safının yanından geçip avludan uzağa doğru ilerledi.

Giordino geriye dönüp koruyucu sandığının kenarından baktı. Atlılar hızla yeniden toplanıp motosikletin peşine düşmüştü.

"Hâlâ peşimizdeler," diye bağırdı. "Bu adamlarla attan düşmece oynayacağım. Zıplayacağımız zaman haber ver."

"Yaklaşıyor," diye karşılık verdi Pitt.

Giordino motosiklete binmeden önce bir arabada asılı duran nal dolu bir çuval görmüştü. İsabetli bir karar vererek bu çuvalı motosiklete atmıştı. Şimdi de metal nalları mermi gibi kullanacaktı. Sandıktan çıkararak nalları en yakındaki binicinin kafasına atmaya başladı. Yarım halka şeklindeki nalları fırlatmak zordu, ama Giordino nalların aerodinamik özelliklerini hemen kavrayıp hedeflerine isabet ettirmeye başladı. İki biniciyi hemen bayılttı, birkaçının ok atmasını engelledi, takipçilerin geride kalmasını sağladı.

Sürücü koltuğundaki Pitt son sürat avlunun kıyısına doğru gidiyordu. Ağılda Çekoslovak yapımı motosiklete doğru yuvarlanırken 1950'lere ait olan aracın bir metal ceset olduğunu anlamıştı. Ama 1953 Çek JAWA 500 OHC'nin lastiklerinde hâlâ hava, deposunda benzin vardı ve motoru kolayca çalışmıştı. Yedi denemeden sonra çalışan iki silindirli motor Pitt ve Giordino'ya zayıf bir özgürlük şansı vermişti.

Giordino'nun fırlattığı nalların yardımıyla takipçileriyle arayı açmışlardı. Pitt birden direksiyonu yana kırarak arazinin arka kıyısına doğru ilerledi.

"Kemerini tak, havalanmak üzereyiz," diye bağırdı Giordino'ya.

Giordino aşağıya dalıp bölmenin önündeki demire tutundu. Diğer elinde fırlatmaya hazırlandığı son at nal vardı.

"Şans getirmesi için," diye mırıldanarak nalı sepetin zeminine koydu.

Bahçe dik bir uçurum şeklinde devam ettiği için arazinin arkasında duvar yoktu. Pitt böyle bir girişimin intihar anlamına geldiğini biliyordu, ama başka kaçış yolu da yoktu. Bahçenin kıyısına doğru hızla ilerlerken kenara yaklaşınca frene hafifçe bastı.

Tekerleklerin altındaki yer yok olup motosiklet ileri atılınca midesinin kalktığını hissetti. İlk dokuz metre neredeyse dik bir iniş gerçekleştirdiler. Tekerlekler yeniden yere değene kadar havada uçtular. Motosiklet sert bir şekilde yere çarparken sürücü ve yolcusunun tahta sandıklar sarsıldı. Oklarla delik deşik olmuş tahta kalkanlar parçalara ayrılarak yere saçıldı. Pitt onlardan kurtulduğuna seviniyordu, ama hayatlarını bu sandıklar sayesinde kurtardıklarını da biliyordu. Bütün dikkatiyle motosikletin dengesini sağlamaya çalıştı.

Motosikletin sepetinin eşit olmayan ağırlığı yüzünden yere çarptıklarında motosiklet takla atmalıydı. Ama Pitt eşit olmayan inişi telafi etmek için gidonu sıkıca kavrayıp ön tekerleği ayarladı. Ondan kurtulma şeklindeki doğal içgüdüyle savaşıyor motosikleti dağdan aşağıya doğru yöneltti. Öne doğru ivme motosikleti ve sepetini dengelemişti, ama şimdi yamaçtan aşağıya büyük bir hızla iniyorlardı. Giordino'nun at nalı onlara şans getirmiş gibiydi, çünkü dik yamaçtan inerken büyük bir kayayla ya da engelle karşılaşmadılar. Ara sıra önlerinden fırlayan çakıl taşları Pitt'e üzerlerine ateş açıldığını söylüyordu. Motosikletin kükreyişi ve rüzgârın uğultusu tüfek seslerini bastırıyordu. Üzerlerini bir toz bulutu kaplarken ateşten geçici olarak korunuyorlardı. Ama rüzgâr aynı zamanda Pitt'i de kör ediyordu. Gidonu sıkıca tutarken bir ağaç ya da kayayla ölümcül bir şekilde karşılaşmamayı diliyordu.

Yukarıdaki avlunun kıyısında birkaç muhafız dikilmiş hızla giden motosiklete ateş ediyor, toz bulutunun arasında gözden kaybolunca küfrediyordu. Yarım düzine atlı, dik yamaçtan aşağıya inerek takibe devam etti. Atlar yamaçtan yavaşça iniyordu, ama en dik olan ilk bölümü geçtikten sonra muhafızlar tekrar hızlandı.

Motosiklettteki Pitt ve Giordino saatte yüz yirmi sekiz kilometre hızla dağdan aşağı inerken sıkıca tutunuyorlardı. Pitt sonunda kıyıda uçtuklarından beri içgüdüsel olarak sıkı arka freni bıraktı, çünkü inişlerini yavaşlatmada hiçbir işe yaramıyordu.

Neredeyse dik bir inişle geçen birkaç saniyeden sonra meyil yavaşça hafifledi. Yamaç hâlâ dikti, ama artık serbest düşüyorlarmış gibi hissetmiyorlardı. Pitt yamacı dolduran çalılardan ve taşlardan kaçmak için gidonu yavaşça kıvrıma, motosikletin üstünde biraz hâkimiyet kazanmaya başlamıştı. Bir tümsekte hopyayarak yerlerinden fırladılar, ama bir sonraki inişten önce kendilerini toparlamayı başardılar. Pitt her darbeye böbreklerinin ezildiğini hissediyordu. Sert yaylar ve deri koltuk da hiçbir işe yaramıyordu.

Motosiklet birkaç kez yana yatarak neredeyse devrilme noktasına geldi. Pitt dik durumda kalmaları için ön tekerleği ayarlarken Giordino da dengeyi sağlamak için yer değiştiriyordu. Pitt bütün engellerden kaçamıyordu, bu yüzden sepet birkaç kez küçük kayalara çarpmıştı. Motosikletin sepetinin ön tarafı kısa süre sonra çekiçle dövülmüş gibi eğrilip bükülmüştü.

Dik eğim yavaşça azaldı, çalılar, kayalar ve dağınık ağaçlar yerini kuru otlara bıraktı. Arazi yumuşarken Pitt tekrar gaz koluna dokunduğunu fark etti. Rüzgâr her zamanki kadar şiddetli esiyor ve doğruca Pitt'in yüzüne çarpıyordu. Tozla kaplı aralıksız rüzgâr görüş mesafesini birkaç metreye indiriyordu.

"Hâlâ peşimizdeler mi?" diye bağırdı Pitt.

Giordino başını evet anlamında salladı. Birkaç saniyede bir dönüp arkaya bakıyordu ve ilk atlı grubunun dağdan inmeye başladığını görmüştü. Takipçileri oldukça geride olmasına ve çoktan toz bulutunun ardında gizlenmesine rağmen Giordino takibin daha yeni başladığını biliyordu.

Bunu Pitt de biliyordu. Eski motosiklet yola devam ederken takipçilerin atlarının epey ilerisindeydiler. Ama bu bir atlatmaca rekabeti olacaktı. Pitt yalnızca rüzgârın izlerini gizlemesini umuyordu. Hayatlarının benzini azalan eski bir motosiklete bağlı olduğu gerçeği hâlâ varlığını koruyordu.

Pitt içgüdüsel olarak Çek yapımı motosikleti düşündü. JAWA savaştan önce kurulmuş, el bombalan ve diğer cepaneleri üreten bir fabrikadan imal edilmişti. Hafif oluşları ve motorlarının gücüyle tanınan savaş sonrası JAWA'lar hızlı ve teknik açıdan yenilikçi motosikletlerdi. Ayrıca dayanıklıydılar. Bir depo dolusu eski benzini yudumlamasına rağmen yaşlı motosiklet teklemeyen yoluna devam ediyordu. Bana verdiğin kadarını alacağım, diye düşündü Pitt. Kendisiyle atlılar arasında ne kadar mesafe koyarsa o kadar iyi olacağını düşünüyordu. Dişlerini sıkıp rüzgârdan gözlerini kısarak gaz kolunu biraz daha fazla sıktı, yaşlı motosiklet kıvrılarak dönen karanlığın arasında hızla ilerlerken sıkıca tutundu.

Geniş, inişli çıkışlı steplere karanlık hızla çöktü. Rüzgârda savrulan tozun üstünde yüzen yüksek bulutlar ayın ve yıldızların ışığını karartıyor, çayırlık alanı karanlığa buluyordu. Yalnızca ara sıra minicik iğne deliği kadar bir ışık kuru fırtınayı deliyor, ardından toz battaniyesi tarafından hızla yutuluyordu. Geride sürekli homurtusu hiç kesilmeyen iki silindirli motosikletin kükreyişi kalıyordu.

Çek motosiklet ve yandaki sepeti dalgaların üstünde uçan bir jet ski gibi otların üstünde sıçırıyordu. Yaşlı motosiklet her tümsek ve çukurda iniyor, ama tepelerde hızla yol almaya devam ediyordu. Pitt'in eli gazı sonuna kadar çevirmekten yorulmuştu, ama eski motosikletin bütün gücünü kullanmaya kararlıydı. Bir yol olmamasına ve yandaki yalpalayan sepete rağmen yaşlı motosiklet boş çayırdan neredeyse saatte seksen kilometre hız yapıyordu. Bu sabit hızla takipçileriyle aralarını daha fazla açıyorlardı. Ama o anda bu önemsiz bir noktaydı. Motosikletin lastikleri otların üstünde gizlenemez bir iz bırakıyordu.

Pitt izlerini gizlemek için başka bir yol bulmayı umuyordu, ama tek bulduğu lastik izlerini gizleyemeyecekleri kadar dar olan at patikalarıydı. Bir keresinde uzakta bir ışık gördü ve ona doğru gitmeye çalıştı. Ama kısa bir an için gördüğü ışık toz bulutunun ardında kayboldu, yine karanlık boşlukta ilerlemeye devam ettiler. Farın loş ışığında önlerinde bir yol görünmese de Pitt arazinin yavaş yavaş değiştiğini fark edebiliyordu. İnişli çıkışlı tepeler yumuşamış, çimenlik zemin seyrelmişti. Bölge daha ılımlı bir hal alıyor olmalıydı, çünkü Giordino bir süredir küfretmiyordu. Kısa süre sonra tepeler tamamen yok oldu ve sık otlarla kaplı arazi sonunda seyrek çalılıarın bulunduğu çakıl taşlı kaplı bir yola dönüştü.

Moğolistan'ın alt kısmını kaplayan Gobi Çölü'nün kuzey kenarına girmişlerdi. Kumlardan çok taşlık bir oavadan oluşan çorak arazide bir zamanlar dinazorlar yaşarken şimdi zengin bir ceylan, atmaca ve diğer vahşi hayvan türleri yaşıyordu. Kumların ve çakıl taşlarının arasından yükselen granit çıkıntılarını zorlukla seçebilen Pitt ve Giordino bunların hiçbirini göremiyordu. Pitt gidona iyice asılarak dev kaya çıkıntılarının arasından geçti, sonunda geniş, düz bir vadiye çıktı.

Lastikleri daha sağlam bir zeminle karşılaştığı için motosiklet hız kazanmıştı. Şimdi daha yoğun toz bulutu kaldırıyor, bu da görüş mesafesini öncekinden de kötü hale getiriyordu. Üç tekerlekli motosiklet, çalılara çarpıp, küçük kayaların üstünde sekerek çölde bir saat daha ilerledikten sonra sonunda motoru teklemeye başladı. Pitt motosikleti iki kilometre daha yürütmeyi başardı, ama sonunda yakıt deposu etraftaki arazi gibi tamamen kurudu ve motor sustu.

Düz, kumluk bir bölgede kalırlarken çölün sessizliği etraflarını kuşattı. Motosikletin gürültüsüyle

sağırlaşan kulakları yalnızca bodur çalılarının arasından geçen rüzgârın uğultusunu duyuyordu. Tepedeki gökyüzü açılmaya, rüzgârın hızı azalmaya başlamıştı. Tozlu perdenin arasından yıldızlar beliriyor, boş çöle kısa ışıklar gönderiyordu.

Pitt yandaki sepete dönünce Giordino'nun toz içinde oturduğunu gördü. Alacakaranlıkta arkadaşının saçlarının, yüzünün ve giysilerinin ince bir toz tabakasıyla kaplandığını seçebiliyordu. Aslında kendisini en çok şaşırtan şey Giordino'nun sepetin önündeki korkuluğa hâlâ sıkıca tutunurken uyuyakalmış olmasıydı. Motorun susması ve sarsıntının kesilmesiyle birlikte Giordino hafifçe silkinerek kendine geldi. Gözlerini aralayarak etraflarındaki boş araziye baktı.

"Umarım beni buraya denizaltı yarışlarını seyretmek için getirmemişsindir."

"Hayır," dedi Pitt. "Sanırım bu geceki programda at yarışları var."

Giordino yere atlayıp gerinirken Pitt bacağındaki yarayı inceliyordu. Ok dizinin alt kısmını sıyırdıktan sonra motorun soğutma kanadına saplanmıştı. Kanama bir süre önce durmuştu, ama tozla kaplı kırmızı bir leke vişneli krema gibi ayağına dek iniyordu.

"Bacağın iyi mi?" diye sordu Giordino yarayı fark ederek.

"Ucuz atlatmışım. Beni neredeyse motosiklete mıhlıyormuş," dedi Pitt kırık ok sapını çekerek.

Giordino dönüp geldikleri yöne baktı. "Ne kadar geride olduklarını düşünüyorsun?"

Pitt aklından Xanadu'dan beri geçen süreyi ve kat ettikleri mesafeyi hesapladı. "Hızlarına bağlı. Otuz iki kilometre önde olduğumuzu tahmin ediyorum. Atları uzun bir süre için dörtnala koşturamazlar."

"Sanırım dağın ardından inen kısa bir yol yok, olsaydı peşimizden araba gönderirlerdi."

"Ben helikopterden endişeleniyordum, ama bu kum fırtınasında uçamazlardı zaten."

"Belki eyer üstünde oturmaktan popoları acır da vazgeçerler. Ya da en azından sabaha kadar beklerler, böylece bizim buradan otostop yaparak kurtulma şansımız artar."

"Korkarım yakında bir kamyon parkı görünmüyor," diye karşılık verdi Pitt. Ayağa kalkıp motosikletin gidonunu çevirdi, farla çölü aydınlattı.

Sol taraflarında kayalık bir yükselti vardı, ama diğer üç tarafları bir bilardo masası kadar düz ve boştu.

"Bana soracak olursan, o dağdan çamaşır makinesindeki bir misket gibi indikten sonra bacaklarımızı biraz açmamız harika olur. Rüzgâra doğru yürümek ister misin?" diye sordu motosikletin yolunu işaret ederek.

"Önce yapmamız gereken bir sihir numarası var," dedi Pitt.

"Neymiş o?"

"Çölde bir motosikleti kaybetmek," diye kurnaz bir şekilde güldü.

Altı atlı hızlı motosiklete ayak uydurma çabasından çabuk vazgeçmiş, saatlerce sürdürebilecekleri daha az yorucu olan hızı benimsemişlerdi. Moğol atları son derece güçlü hayvanlardı, yüzyıllardır dayanıklı oldukları için yetiştiriliyorlardı. Bütün Asya'yı fetheden bir ırkın torunları olan Moğol atları çivi gibi sertti. Hayvanlar çok az yemle bütün gün dörtnala koşabiliyorlardı. Kısa, sağlam ve

genel olarak niteliksiz görünüşlü Moğol atlarının sertliğiyle hiçbir Batılı safkanla boy ölçüşemezdi.

Atlı grubu dağın eteğine inince öndeki atlı onları aniden durdurdu. Asık suratlı lider, bir kurbağanı andıran gözkapaklarının ardından yere baktı. Fenerini doğrultarak otların üstündeki derin lastik izlerini inceledi. Tatmin olarak atını izlerin yönüne doğru sürdü. Diğerleri de peşine düştü.

Komutan motosikletin en fazla kırk sekiz kilometre daha gideceğini düşünüyordu. Önlerinde açık stepler ve çölden başka bir şey yoktu. Yüz altmış kilometre boyunca çok az gizlenme yeri olabilirdi. Atları zorlamadan kaçakları sekiz saatten kısa bir süre içinde yakalayacaklarını tahmin ediyordu. Mekanize dört çekerleri çağırmanın gereği yoktu. Bu atlı arkadaşları için çok zor bir iş değildi. Hepsini yürümeden önce ata binmeyi öğrenmişti ve bunu kanıtlayacak eğri bacaklara sahiptiler. Kaçakların kaçabileceği bir yer yoktu. Birkaç saat sonra Xanadu'daki güvenlik görevlilerini utandıran iki adam ölecekti.

Siyah gece boyunca şiddetli rüzgârda motosikletin tekerleklerinin bıraktığı düz izi takip ettiler. Başta motosikletin alaycı homurtusu ara sıra rüzgârla atlılara kadar geliyordu. Ama kısa süre sonra ses uzak tepelerde kayboldu ve biniciler kendi sessiz düşünceleriyle baş başa kaldı. Beş saat daha yola devam ettiler, yalnızca çölün girişine vardıklarında bir kez durdular.

Sertleşmiş çöl yüzeyinde motosikletin izlerini sürmek daha zordu. Atlılar karanlıkta sık sık izleri kaybediyor, fener ışığında izleri yeniden bulana dek duruyorlardı. Şafak sökerken bütün yolculuk boyunca gözlerini kör eden kum sonunda azalmaya başlamıştı. Sabah ışığıyla izler daha görünür hale geldiği için atlılar hızlarını artırdı. Devriye lideri, sert zeminlerde izlerin kaybolup kaybolmadığını kendilerine bildirmesi için ileriye bir keşif eri gönderdi.

Atlılar kenarında kayalık bir yamacın bulunduğu kum alandaki izleri takip ediyorlardı. İleride bölge geniş, düz bir ovaya dönüşüyordu. Motosiklet izleri kumlarda ilerleyip giderken sertleşmiş yüzeyde derin izler bırakıyordu. Komutanları keşif erinin birkaç yüz metre ileride durduğunu görünce atlılar yeniden hızlandı. Komutan yaklaşırken keşif eri yüzünde şaşkın bir ifadeyle ona döndü.

"Neden durdun?" diye sordu lider bağırarak.

"İzler... kayboldu," dedi keşif eri kekeleyerek.

"O halde ilerleyip nerede devam ettiklerini bul."

"İzler devam etmiyor. Kum... izleri gösteriyor olmalı, ama izler burada bitiyor," dedi keşif eri yeri işaret ederek.

"Aptal," diye mırıldandı devriye lideri. Atını mahmuzlayıp sağa doğru ilerledi. Hareketsiz bekleyen grubunun önünde geniş bir kavis çizdi. Bu kez onun yüzünde şaşkın bir bakış vardı.

Atından inerek motosiklet izlerinin yanına geldi. Çizmelerinin topukları sert ovayı kaplayan hafif kum katmanına kolayca batıyordu. Motosikletin ve yanındaki sepetin çifte izini takip ederek izlerin birden bittiği yeri inceledi. Bölgeyi tarayınca yumuşak kum katmanının her yöne doğru yayıldığını gördü. Ama görünen tek iz muhafızların atlarının izleriydi. Motosiklet izleri devam etmiyordu. Ayak izi yoktu, motosiklettense eser yoktu.

Sanki motosiklet ve binicileri havaya uçmuştu.

Pitt ve Giordino yuvalarına tünemiş kartallar gibi çöl zemininin, yirmi metre yukarısından olanları

izliyorlardı. Yakındaki görkemli kayalara dikkatle tırmanarak yerden mükemmel şekilde gizlenen yüksek bir çıkıntı bulmuşlardı. İçi boş taş çanakta uzanmış, atlıların şafaktan kısa bir süre sonra gelişine kadar ara ara uyumuşlardı. Atlıların doğusunda uzandıkları için sabah güneşi gizlenmelerini kolaylaştırıyor, kendileri tepedeki gölgede kalırken takipçilerinin üstüne parlak bir aydınlık yayılıyordu.

Atluların motosiklet izlerinin birden sona ermesini şaşkınlıkla karşılamalarını seyreden Pitt ve Giordino sırtıyordu. Ama daha tehlikeden kurtulamamışlardı. İki binicinin ilerleyip diğer dört atlının ikiye ayrılarak iki yana dağılmalarını ilgiyle izlediler. Pitt'in umduğu gibi atlılar araştırmalarına izlerin sonundan devam etmeye odaklanmış, iki kaçağın izlerin üstünden geri dönüp kayalara gittiklerini düşünememişlerdi.

"Senin yüzünden bize çok kızacaklar Houdini," diye fısıldadı Giordino.

"Sorun değil. Kızarlarsa dikkatleri dağılır."

Bir saat boyunca atlıların ilerideki bölgeleri tarayıp izlerin bittiği yerde yeniden toplanmalarını seyredip beklediler. Devriye liderinin emriyle atlılar etrafa yayılıp izleri geriye doğru takibe başladılar. İki çift atlı yine iki yana yayıldı, iki atlı kayalara yaklaştı.

"Gizlenme zamanı," diye fısıldadı Pitt. İki birliktelikte çukura iyice yerleşip at nallarının yaklaşmasını beklediler. Ses tam altlarından geçerken donmuş gibi kaldılar. Yukarı tırmanmadan önce izlerini ellerinden geldiğince silmişlerdi, ama bu işi karanlıkta yapmışlardı.

Adamlar konuşmaya başlayınca Pitt'in kalbi yerinden çıkacakmış gibi oldu. Sonra adamlardan biri attan inip yukarıya tırmanmaya başladı. Adam yavaş hareket ediyordu, ama Pitt, adamın ayaklarının kayalara sürtünürken çıkardığı sesi duyabiliyordu. Pitt, Giordino'ya bakarken arkadaşı bacağının yanındaki beysbol topu büyüklüğündeki taşı aldı.

"Bir şey yok," diye bağırdı adam, gizli girintiden birkaç adım ötede durarak. Giordino taşı tuttuğu kolunu büktü, ama Pitt uzanıp bileğini yakaladı. Bir saniye sonra aşağıdaki adam kayaya tırmanana seslendi. Ses tonundan arkadaşını aşağıya çağırdığı anlaşılıyordu. Kayalara sürtünen sert deri sesi uzaklaştı, adam birkaç dakika sonra yere inip atına bindi. Nal sesleri tekrar duyuldu, sonra yavaş yavaş uzaklaştı.

"Çok yaklaşmıştı," dedi Giordino.

"Adamımızın kararını değiştirmesi büyük şans. Elindeki o şey çok acıttı," dedi Giordino'nun elindeki taşı işaret ederek.

Atluların kaldırdığı toz bulutuna bakan Giordino sordu. "Sabit mi kalıyoruz?"

"Evet. İçimden bir ses bir kere daha geleceklerini söylüyor."

Pitt on üçüncü yüzyıldaki Moğol fethiyle ilgili okuduklarını hatırladı. Güçlü bir rakiple karşılaştığında geri çekiliyormuş gibi yapmak Cengiz Han'ın en sevdiği savaş taktiği idi. Ordusu birkaç gün boyunca geri çekiliyor, hiçbir şeyden şüphelenmeyen düşman savunmasız bir pozisyona geçiyor, karşı saldırıyla da kolayca tahrip oluyordu. Pitt'in bildiği bir şey vardı ki, çölü yürüyerek geçmek atlılarla karşılaşmakla aynı ölümcül riske sahipti. Bu yüzden temelli gittiklerinden emin olmadan bu riske girmeyecekti.

İki adam uzandıkları yerde sabırla gecenin yorgunluğunun geçmesini ve tehlikenin ufukta

kaybolmasını bekledi. Bir saat sonra ani bir sarsıntıyla uyandılar. Gürültü belli belirsiz bir gök gürültüsünü andırıyordu, ama gökyüzü berraktı. Kuzeyi tarayınca altı atlının peşindeki toz bulutunu gördüler. Atlar, Santa Anita pistinin son aşamasındaymış gibi dörtnala koşuyordu. Saniyeler sonra atlı grubu Pitt ve Giordino'nun bulunduğu yerden hızla geçip motosiklet izlerinin bittiği yere ulaştı. Hızlarını azaltıp dağıldılar, bölgeyi her yöne doğru araştırdılar. Atlılar başlarını öne eğmiş Pitt ve Giordino'nun ortadan kayboluşuna dair izler bulmaya çalışıyorlardı. Bir saat kadar aramaya devam edip yine eli boş çıktılar. Derken atlılar neredeyse geldikleri gibi aniden tekrar toplanıp dörtnala giderek kuzeye yöneldiler.

"Güzel bir his gösterisiydi," dedi Giordino atlar sonunda ufukta kaybolurken.

"Sanırım parti sonunda bitti," diye karşılık verdi Pitt. "Otoyola çıkıp bir hamburgerci bulmanın zamanı geldi."

İkisi de önceki günden beri bir şey yememişti ve mideleri aynı anda gurulduyordu. Kayalık yamaçtan aşağıya inerek motosiklet yoluna doğru yürüdüler. Yoğun bir şekilde büyümüş ılgın ağacı çalılarının oluşturduğu kümenin yanında durdular. Pitt gizledikleri motosiklet sepetinin ortasından çıkan dala bakarak sıırttı. Aracın açıkta kalan kısımlarının etrafına gelişigüzel dizilmiş taşlar dikkatli bakmayanların gözünden kaçırıyordu.

"Gece kamuflajı olarak fena değil," dedi Pitt.

"Bence biraz da şanslıydık," diye ekledi Giordino. At nalının bulunduğu ceketinin cebini okşadı.

Pitt'in motosikleti ortadan kaybetme numarası beklediğinden daha fazla işe yaramıştı. Benzinleri bitince yapabilecekleri tek şeyin gizlenmek olduğunu biliyordu. Geldikleri yoldan birkaç yüz metre gidip orada sertleşmiş bir oyuk bulmuşlardı. Çalılarla ilk lastik izlerini sildikten sonra da motosiklet ve sepeti aynı yoldan çukura götürüp ara sıra durarak far ışığında ayak izlerini silmişlerdi. Takipçilerin motosikletin son izlerinin bulunduğu yerden geriye gittiğini anlaması mümkün değildi.

Pitt ve Giordino motosikleti ve sepetini çukura olabildiğince itmiş, sonra gömmeye başlamışlardı. Giordino sepette küçük bir alet kutusu bulmuştu. Farın yardımıyla sepeti motosikletten ayırmışlardı. Motosikleti yan yatırarak birkaç santimlik kumun altına gömebilmişlerdi. Pitt arka koltuktan bir kürek yapınca işleri daha da kolaylaşmıştı. Şimdiye kadar onlara zorluk çıkaran rüzgâr, kumları üfleyerek gömdükleri nesneyi hafif bir toz katmanıyla kaplayarak işlerini kolaylaştırmıştı.

Yüzeyin on beş yirmi santim altında sert bir kaya tabakası bulunca motosikletin sepetini saklamaları zorlaşmıştı. Kazma ve kürek olmadan sepeti asla gömemeyeceklerini fark ederek ılgın ağacı çalılarının arasına sürüklemiş, sık çalılarının arasına olabildiğince gizlemişlerdi. Giordino etrafına taşları dizerken Pitt sık bir çalı demetini koparıp sepete yerleştirmiş, dallarıyla kenarlarını örtmüştü. Motosiklet görünmez olmasa da birkaç adım öteden geçen nal izleri kamuflajın işe yaradığını gösteriyordu.

Gün ortası güneşi bastırıp çölden ısı dalgası yayarken iki adam yarı gömülü sepete nostaljik bir şekilde baktılar.

"Bu şeye binmeyi özleyeceğimi hiç düşünmezdim," dedi Giordino.

"Alternatifi düşünülünce hiç de kötü değildi," diye karşılık verdi Pitt, hayat belirtisi olup olmadığını görmek için ufku tararken. Her yöne yayılan çorak boşluğa ürkütücü bir sessizlik eşlik ediyordu.

Pitt sol kolunu yüzüne doğru kaldırıp Doxa saatini göz seviyesine getirdi. Sonra gövdesini güneşe doğru çevirip parlak sarı küre ikiye gösteren akreple aynı hizaya gelene kadar döndü. Bu eski bir hayatta kalma numarasıydı. Eğer Kuzey Yarımküre'de duruyorsa, güneyin akreple on iki arasında olması gerekiyordu. Saatinin üstünden bölgeye bakarak saat bir yönünü güney, yediyi kuzey ve dördü batı olarak belirledi.

"Batıya gideceğiz," dedi ufukta uzanan kırmızı tepeleri işaret ederek. "O tarafta bir yerlerde Pekin'den Ulan Batur'a giden Trans-Moğolistan demiryolu olacak. Eğer batıya gidersek eninde sonunda onu buluruz."

"Eninde sonunda," diye yavaşça tekrarladı Giordino. "Neden ne kadar uzakta olduğuna dair hiçbir fikrimiz olmadığı hissine kapıldım?"

"Çünkü hiçbir fikrimiz yok." Pitt omuz silkip tepelere doğru döndü, yürümeye başladı.

Gobi Çölü'nde hava sıcaklığında dünyanın en rahatsız edici aşın uçları görülebilirdi. 40 derecenin üstündeki yakıcı yaz sıcağı kış aylarında eksi 10 dereceye düşebilirdi. Hatta aynı gün içinde 15 derecelik oynamalar bile sık görülürdü. Moğolcada "susuz yer" anlamına gelen Gobi dünyanın en büyük beşinci büyük çölüydü. Çorak topraklar bir zamanlar iç denizken, daha sonraki çağda dinazorların gezinti yaptığı bataklıklar haline gelmişti. Güneybatı Gobi dünyayı dolaşarak el değmemiş fosiller arayan paleontologlar için hâlâ gözde bir yerdi.

Dalgalı bir halde uzanan boş ovalar, Pitt ve Giordino'ya göre kum, çakıl taşı ve kayadan oluşan bir okyanusa benziyordu. Pembe kum taşı kayaları ve kırmızı kaya çıkıntıları, kahverengi, gri ve abanoz rengi taşlarla çevriliydi. Berrak gökyüzünün altındaki çorak arazi kendine has bir güzelliğe sahipti. Issız çölde yürüyen iki adam için manzaralı ortam, potansiyel ölüm bölgesinde oldukları gerçeğini unutmalarını sağlayan bir dikkat çelici görevi görüyordu.

Güneş kayalık zemini kavururken öğleden sonra sıcağı 40 derecenin üstündeydi. Rüzgâr hafif bir esintiye dönüşmüş, bir kaynak makinesi kadar soğutucu iş görüyordu. İki adam ultraviyole ışınlarından korunmanın biraz rahatlamaktan daha önemli olduğunu bildikleri için kollarını ya da paçalarını kıvırmaya cesaret edemiyordu. Önlerindeki dondurucu gece havası için önlem olarak ceketlerini de atamıyor, bellerine bağlayıp taşıyorlardı. Ceketlerin astarlarını söküp başlarına bandana yapınca bir çift otoyol korsanı gibi göründüler.

Ama önlerindeki işin komik bir yanı yoktu. Yiyeceksiz ve susuz geçen ikinci günlerinde gece donma noktasına yaklaşan hava yüzünden hem susuzluk hem de donma tehlikesiyle karşı karşıyaydılar. Ne gariptir ki, açlık sancıları geçmiş, yerini dinmek bilmez bir susuzluk hissi almıştı. Motosiklet yolculuğu sırasında yuttukları onca toz, boğazlarının iyice kuruyup büzülmesine neden oluyordu.

Pitt çölün sıcağından hayatta kalmak için güçlerini korumalarının çok önemli olduğunu biliyordu. Susuz üç gün hayatta kalabilirlerdi, ama günün sıcağında kendilerini harcamaları bu süreyi yarıya indirebilirdi. Sabah gizlenirken iyi dinlendikleri için bir süre yürüyebileceklerine karar verdi. Hayatta kalmak için medeniyete ulaşmaları gerekiyordu.

Pitt uzakta fiziksel bir nokta belirledi, sonra ölçülü bir hızla yürümeye başladılar. Her yarım saatte bir gölgesinde dinlenebilecekleri bir kaya arıyor, vücutlarını serinletiyorlardı. Güneş sonunda ufukta kaybolup fırın sıcaklığı yüksekten ortaya inene dek bu şekilde yola devam ettiler.

Gobi büyük bir çöldü ve nüfusu seyrekti. Ama tamamen boş da değildi. Bölgede, sığ kuyuların

kazılabileceği yerlerde tek tük küçük köyler bulunuyor, göçebe kabileler otların yetiştiği eteklerde dolaşıyordu. Eğer yürümeye devam ederlerse birilerine rastlayabilirlerdi. Ve Pitt haklıydı. Batıda bir yerde Pekin'den Ulan Batur'a giden bir demiryolu hattı ve demiryoluna paralel giden tozlu bir yol vardı. Ama ne kadar uzaktaydı?

Pitt saatiyle güneşten yönlerini kontrol edip batıya doğru yürümelerini sağlıyordu. Düzlukte yürürlerken yollarına dikey inen bir çift tekerlek izi gördüler.

"Çok şükür, bu yabancı gezegende nihayet bir canlı izi," dedi Giordi-no.

Pitt eğilip izleri inceledi. Bir cip ya da kamyonet izi olduğu belliydi, ama izin kenarları sertleşmiş ve ince bir toz tabakasıyla kaplanmıştı.

"Dün geçmemiş," dedi Pitt.

"Yolumuzu değiştirmeye değmez mi?"

"Bu izler beş günlük ya da beş aylık olabilir," dedi Pitt başını iki yana sallayarak. İzlerin nereye gittiğini görme isteğine direnerek izlere aldırmandan batıya doğru yollarına devam ettiler. Farklı yönlerdeki görülmeyen yerlere giden birkaç izle daha karşılaştılar. Moğolistan'ın çoğu gibi çölde belirli bir şekli olan çok az yol vardı. Bir yere varmak için yalnızca bir hedef belirlemek ve yola çıkmak gerekiyordu, o kadar. Eğer uzaydaki bir uydu Moğolistan'daki yol kalabalığının haritasını çıkarsa, bu harita yere dökülen bir tabak spagettiye benzerdi.

Güneş ufukta batarken çöl havası serinlemeye başladı. Sıcak ve susuzluk yüzünden güçten düşen adamlar serin havayla yeniden güç bulup yavaş yavaş hızlandılar. Pitt üç tepeli bir kaya grubunu hedef almıştı. Gece yarısından kısa bir süre sonra oraya vardılar. Yarım ayın bulunduğu berrak gökyüzü karanlıkta yollarını aydınlatıyordu.

Dinlenmek için durup düz kumtaşının üstüne uzandılar, tepedeki yıldızları seyretmeye başladılar.

"Büyük Ayı şurada," dedi Giordino kolayca tanınabilen takımyıldızını işaret ederek. "Küçük Ayı da onun tam üstünde."

"Ucunda da Polaris ya da Kuzey Yıldızı var."

Pitt ayağa kalkıp Kuzey Yıldızı'na döndü, sol kolunu yanma doğru kaldırdı.

"Batı," derken parmakları birkaç kilometre ötedeki karanlık çıkıntıyı işaret ediyordu.

"Hadi kapanmadan oraya gidelim," dedi Giordino. Hafifçe homurdanarak ayağa kalktı. Cebindeki at nalının dokunuşunu hissedince bilmiş bir gülümsemeye içgüdüsel olarak cebini okşadı.

Ufukta beliren yeni pusulayla tekrar yola çıktılar. Pitt birkaç dakikada bir gökyüzünü kontrol ediyor, Kuzey Yıldızı'nın sağ taraflarında kalmasını sağlıyordu. İkisi de yiyecek ve suyun eksikliğini iyice hisseder olmuşlardı. Artık adımlarını daha ağır atıyor, hemen hemen hiç konuşmuyorlardı. Pitt'in bacağındaki yara iyice hissedilir olmuştu, her adımda keskin bir zonklama hissediyordu. Serin gece havası kısa süre içinde dondurucu bir hal almış, adamlar bellerine sardıkları ceketleri giymişlerdi. Yürüdükleri için ısınıyorlardı, ama yenilenmeyen vücut enerjisini tüketiyorlardı.

"Mali'den sonra bir daha çöle gitmeyeceğimize söz vermiştin," dedi Giordino. Radyoaktif atıkların izini sürerken Sahra Çölü'nde neredeyse hayatlarını kaybedecekleri olayı hatırlatarak.

"Sahra'nın parçası olan çöllere söz etmiştim," diye karşılık verdi Pitt.

"Teknik bir sorun. Rudi'nin sahil korumayı ne zaman arayacağını düşünebiliriz?"

"Geriye kalan ekipmanımızı Vereshchagin'den toparlayıp bir kamyon bulursa hafta sonunda bizi Ulan Batur'dan almasını söylemiştim. Korkarım ana tavuk bizi üç gün daha özlemeyecek."

"O zamana dek Ulan Batur'a yürümüş oluruz."

Pitt bu düşünceye güldü. Bu ufak tefek İtalyanın biraz su içebilse Pitt'i sırtına alıp Ulan Batur'a kadar yürüyebileceğini biliyordu. Ama çok kısa bir süre içinde su bulamazlarsa böyle bir şey olamazdı.

Gece sıcaklığı düşmeye devam ederken soğuk rüzgâr onları ısırmaya başlamıştı. Yürümek ısınmak için bir araç haline gelmişti, ama yaz gecelerinin kısa sürdüğünü bilip seviniyorlardı. Pitt'e göre batı yönünde ilerlemeye rağmen bir süredir hiç hareket etmiyor gibiydiler. Gevşek çakıllarla kaplı bir vadide iki saat yürüdükten sonra bir dizi alçak tepeye tırmanmaya başladılar. Tepelerin yüksekliği ve büyüklüğü yavaş yavaş artıyordu. Sonunda hedefledikleri dağ sırtının tabanına bitişik olan sarp kayalıkların tepesine geldiler. Kısa bir süre dinlendikten sonra dağ sırtına tırmanmaya başladılar. Bir süre yürüyüşün ardından zirvenin yakınındaki girintili çıkıntılı kaya kesiminden ellerinin ve dizlerinin üstünde ilerlediler. Tırmanma onları çok yormuştu. Tepeye vardıldıktan sonra durup soluklarını düzeltmeye çalıştılar.

Ağır hareket eden bir bulut ay ışığını birkaç dakika için örterek zirveyi karanlığa buladı. Pitt bacaklarını dinlendirmek için mantar biçiminde bir kayanın üstüne otururken Giordino iki büküm nefes almaya çalışıyordu. Hâlâ çok sert olsalar da on yıl önceki çevik aygırlar değildiler. İkisi de bacaklarına ve bedenlerine işkence eden ağırlar ve acılarla sessizce baş etmeye çalışıyorlardı.

"Uydu telefonu için krallığımı verirdim," dedi Giordino boğuk sesle.

"Ben bir ata bile razıyım," diye karşılık verdi Pitt.

Dinlenirlerken gümüş rengi yarım ay bulutların arkasından çıktı, etraflarına puslu mavi bir parıltı yaydı. Pitt ayağa kalkıp gerindi, tepesinde buldukları sırtın diğer yanına baktı. Çanak biçiminde bir vadiye bakan sarp kayalıklar dik bir eğimle alçalıyordu. Pitt küçük havzayı inceleyip vadiye yayılan karanlık, yuvarlak şekillere baktı.

"Al. Serap görüp görmediğimi kontrol et," dedi, vadiyi işaret ederek. "Senin de aynı şeyi görüp görmediğini söyle."

"Eğer bira ve sandviç görüyorsan şimdiden cevabın evet olduğunu söyleyebilirim," dedi Giordino. Kalkıp Pitt'in yanına gitti. Yamaçtan aşağıya doğru sabırla, uzun uzun baktı, sonunda vadiye en az iki düzine siyah nokta gördüğünü doğruladı.

"Manhattan değil, ama medeni bir yere benziyor."

"Karanlık noktalar ger gibi görünüyor. Küçük yerleşim birimleri veya bir grup göçmen kabile olabilir," dedi Pitt.

"Yeterince büyük görünüyor. Birinde cezve vardır herhalde," dedi Giordino ısınmak için ellerini birbirine sürterek.

"Ben olsam çaydanlık diye düşünürdüm."

"Sıcaksa içerim."

Pitt saatine bakınca neredeyse üç olduğunu gördü. "Şimdi yürümeye başlarsak gün doğana kadar varırız."

"Tam kahvaltı saati."

İki adam karanlık kampa doğru yola çıktı. Dik yamaçtan dikkatlice inip kayalık tepelerden geçti. Yenilenmiş bir güç hissiyle hareket ediyor, en zor kısmı geride bıraktıklarına inanıyorlardı. Artık görünür olan aşağıdaki köyde yiyecek ve su onları bekliyordu.

Geçilemeyecek kadar dik olan birkaç yükseltinin etrafından dolaşırken ilerlemeleri yavaşlıyordu. Sarp kayalar yerini daha küçük kumtaşı kayalarına bırakınca üzerlerinden tırmanıp geçmeye başladılar. Tepesi düz, yamaçları küt dağın etrafında yürürken durup düz bir platonun kıyısında dinlendiler. Siyah gölgeli kamp yerine bir kilometreden az kalmıştı.

Günün ilk ışıkları doğu gökyüzünü aydınlatmaya başlamıştı, ama daha çok erken olduğu için ortalık hâlâ karanlıktı. Kampın, açık renkli çöl zemininde koyu gri şekiller olarak beliren yapılar açıkça görülüyordu artık. Pitt'in, Moğol ger'leri olduğunu düşündüğü yuvarlak çadırların sayısı yirmi ikiydi. Uzaktan Ulan Batur'da ve ülkenin çeşitli yerlerinde gördüklerinden daha büyük görünüyorlardı. Ne gariptir ki hiçbir ışık, fener ya da ateş görünmüyordu. Kamp karanlıktı.

Kampın etrafına yayılmış bölgede yaşayan hayvan gölgelerini görebiliyorlardı. Ama at mı deve mi oldukları uzaktan anlaşılmıyordu. Çitlerle çevrili bir ağıl, sürünün bir kısmını gerlerin yakınında tutarken diğerleri etrafta serbestçe dolaşıyordu.

"Sen bir at istemiştin galiba?" dedi Giordino.

"Umalım da deve olmasınlar."

İki adam yolun geri kalanını kolayca geçtiler. Kampa yüz metre kalmıştı ki, Pitt donup kaldı. Giordino Pitt'in aniden durduğunu fark edip o da durdu. Tehlikeyi fark edebilmek için gözlerini ve kulaklarını dört açtı, ama sıra dışı bir şey yoktu. Gece son derece sessizdi. Ara sıra esen rüzgâr dışında hiçbir şey duyulmuyordu ve kampta hiçbir hareket yoktu.

"Ne oldu?" diye sonunda fısıldadı Pitt'e.

"Sürü," dedi Pitt. "Kıpırdamıyorlar."

Giordino karanlığa yayılan hayvanlara baktı, bir hareket görmeye çalıştı. Birkaç metre ötede kahverengi tüylü bir deve üçlüsünün bir araya gelmiş başlarını havaya kaldırmış olduklarını gördü. Onlara bir dakika boyunca baktı, ama yerlerinden bile oynamadılar.

"Belki uyuyorlardır," dedi.

"Hayır," dedi Pitt. "Kokuları da yok."

Pitt o kadar çok çiftliğe gitmişti ki bir canlı hayvan sürüsünün mutlaka gübre koktuğunu biliyordu. Birkaç adım attı, üç hayvanın yanına gelene kadar yavaşça ilerledi. Yaratıklar ondan korkmadı, hatta Pitt içlerinden birinin tüylü kalçasına vurunca bile kıpırdamadılar. Pitt hayvanlardan birini boynundan yakalayıp itince Giordino şaşkına dönmüş bir şekilde baktı. Deve hiç itiraz etmeden sert bir şekilde yan yattı. Giordino koşup bacakları havada, sırtüstü yatan hayvana baktı. Ama bunlar bacak değil, tahta parçalarıydı.

Devrilen deve sürünün geri kalanı gibi ağaçtan yapılmıştı.

"Ortadan yok mu oldular? Ne demek yok oldular?"

Borjin'in öfkesi artarken boynunun yan tarafından solucana benzer bir damar fırlamıştı. "Adamların onları çöle kadar takip ettiler mi?"

Güvenlik şefi fiziksel olarak Borjin'den uzun olmasına rağmen patronunun öfkesi karşısında utangaç biri gibi ezilip büzülüyordu.

"İzleri birden kayboldu efendim. Başka bir araçla alındıklarına dair bir iz yoktu. Doğuda bulunan en yakın köyden elli kilometre uzaktaydılar ve onlar güneye gidiyorlardı. Gobi'de hayatta kalma şansları hiç yok," dedi Batbold sessizce.

Tatiana çalışma odasının köşesindeki barda oturmuş konuşmaları dinlerken iki kadeh votka martiniyi kanştırmıyordu. Ağabeyine bir kadeh uzattıktan sonra kendisinininkinden bir yudum aldı. "Çin casusları mıydı?"

"Hayır," diye cevapladı Batbold. "Sanmıyorum. Görünüşe göre iki adam Moğol güvenlik eskortuna rüşvet vererek içeri girmişler. Konvoy yola çıkarken Çin delegasyonu onların yokluğunu fark etmedi. Tariflerinin iki gece önce Ulan Batur'dakı depoya giren iki adama uyuyor olması çok ilginç."

"Çinliler bu kadar sakar olmaz," diye yorumda bulundu Borjin.

"Adamlar Çinli değildi. Ben kendim gördüm. Rusa benziyorlardı. Ama laboratuvardaki Dr. Gantumur Amerikan aksanıyla İngilizce konuştuklarını iddia ediyor."

Tatiana birden boğulacak gibi oldu. Kadehini bırakarak öksürdü.

"Amerikalı mı?" dedi kekeleyerek. "Nasıl görünüyorlardı?"

"Benim pencereden gördüğüm kadarıyla uzun boylu ve zayıftı, siyah saçları vardı, diğeri kısa boylu ve tıknazdı, koyu renk kıvrıkcık saçları vardı," dedi Borjin.

Batbold başını salladı. "Evet, bu doğru bir tarif," diye mırıldandı, ama küreği başına yediği sırada iki adama ne kadar yakın olduğunu söyleme gereği duymadı.

"Bunlar NUMA'da çalışan adamlara benziyor," dedi Tatiana şaşkınlıkla. "Dirk Pitt ve Al Giordino. Bizi Baykal'daki balıkçı teknelerinden kurtaranlar onlardı. Biz Sibiryaya yola çıkmadan önce Primoski'ye gelip Rus bilim adamını kurtaranlar da aynı adamlardı."

"Seni buraya kadar nasıl takip ettiler?" diye sordu Borjin sertçe.

"Bilmiyorum. Belki Primoski'nin kiralanmasından yola çıkmışlardır."

"Onları ilgilendirmeyen işlere burunlarını sokuyorlar. Komplekste nerelere girmişler?" diye sordu Batbold'a.

"Patlak lastikle garaja girmişler, sonra da araştırma tesisine. Dr. Gantumur hemen güvenliği aramış, bu yüzden laboratuvarında yalnızca birkaç dakika kalmışlar. Oraya giden muhafızların elinden kaçmayı bir şekilde başarmışlar ve siz tapınağa girerken onları gördüğünüz sırada da herhalde malikâneyi inceliyorlardı."

Borjin'in yüzü öfkeyle kızardı, boynundaki damar biraz daha kabardı.

"Eminim petrol şirketi çalışanlarını arıyorlardır," dedi Tatiana. "Çalışmamız hakkında hiçbir şey bilmiyorlar. Merak etme ağabey."

"O insanları buraya hiç getirmemeliydin," diye tısladı Borjin.

"Bu senin hatan," diye karşılık verdi Tatiana. "Almanları saha verilerini tamamen incelemeden önce öldürmeseydin, başka yardıma gereksinim duymazdık."

Borjin sözlerinin doğruluğunu kabul etmeyi reddederek kız kardeşine öfkeyle baktı. "O halde bu petrolcüler de yok edilmeli. Analizleri hızlandırmalarını sağla. Bu hafta sonuna dek gitmelerini istiyorum," dedi gözleri öfkeyle yanarak.

"Merak etme. Amerikalılar çalışmamızdan habersiz. Hem konuşacak kadar uzun süre hayatta kalmayacaklar."

"Belki de haklısın," dedi Borjin öfkesi hafiflerken. "Bu deniz adamları şu anda sudan çok uzaktalar. Ama böyle kalmasını sağla, emin olmak için keşişi oraya gönder," diye ekledi, Batbold'dan söz ederek.

"Akıllıca bir karar, ağabey."

"Kurumuş ve tozlu cesetlerine içiyorum," dedi Borjin kadehini kaldırıp martinisini yudumlayarak.

Tatiana içkisinin geri kalanını yudumlarırken Amerikalıların cesetlerinin tahmin edildiği gibi bulunup bulunmayacağı merak ediyordu. Onların kararlı adamlar olduklarını, ölümle o kadar kolay yüzleşmeyeceklerini anlamıştı.

Hollywood kovboy film setinin geri planında geziniyor gibiydiler, ama etrafları sığır yerine deveyle çevriliydi. Pitt ve Giordino çitle çevrili ağla girince tahta hayvanları sulamak için geniş bir su kanalının bulunduğunu görünce memnun oldular. Erken sabah güneşi, köyün etrafına stratejik bir şekilde yerleştirilmiş olan hareketsiz hayvanların üzerine düşerken uzun gölgeler yayıyordu. Pitt yüz deve saydıktan sonra daha fazla devam etmedi.

"Bahçesi yarı gömülü Cadillaclarla dolu olan Teksas'lı o adam geldi aklıma," dedi Giordino.

"Eğer anlatmak istediğin buysa bunların buraya sanat için konduklarını sanmıyorum."

Normalin iki katı boyutlarındaki en yakın ger'e doğru gittiler. Daire biçimindeki çadır yaklaşık otuz metre boyunda, üç metre yüksekliğindeydi. Bütün Moğol ger'lerinde güneye bakan beyaza boyalı bir giriş kapısı vardı. Pitt kapıyı buldu ve pervazına vurarak neşeli bir şekilde, "Merhaba," dedi. İnce pervaz parmak eklemelerinin altında hiç esnemedi bile, yalnızca derin bir tınıyla yankılandı. Pitt elini keçe duvara koyup itti. Yalnızca keçe üstüne kaplanmış kanvas katmandan ibaret olmayan duvarın arkasında sert bir şey vardı.

Kanvas örtünün kenarını tutup duvarın küçük bir kısmını yırttı. Altındaki ince keçe katmanı da yırtılmıştı. Keçenin altında beyaza boyalı soğuk metal bir yüzey vardı.

"Depo tankı," dedi Pitt metal kenara dokunarak.

"Su mu?"

"Ya da petrol," dedi Pitt. Geri çekilip kampı dolduran diğer sahte gerlere baktı.

"Göçebe çadırlarının standartlarına göre büyük olabilirler, ama petrol tankı olmak için çok küçükler," dedi Giordino.

"Buzdağının yalnızca üstünü gördüğümüze eminim. Bu şeyler yerin dokuz on metre altına gömülmüş olabilirler. Biz yalnızca üstünü görüyoruzdur."

Giordino ayağını yere sürterek küçük bir taş parçasını gevşetti, eğilip aldığı taşla tanka vurdu. Tankta derin, boş bir ses yankılandı.

"Boş." Biraz geri çekilip taşı en yakın diğer ger'e- attı. Taş çadırdan sekerek benzeri bir ses çıkardı.

"O da boş," dedi.

"Kahve hayallerimiz buraya kadarmış," dedi Pitt.

"Kuş uçmaz kervan geçmez bir yerdeki boş petrol tankları neden bir köy kılığına sokulur?"

"Çin sınırına yakın olabiliriz," dedi Pitt. "Belki birisi Çinlilerin petrollerini çalmasından endişeleniyordur. Bence uydu görüntülerini etkilemeye çalışıyorlar. O yükseklikten bu köy gerçek gibi görünür."

"Eğer bu tanklar boşsa kuyulardan petrol çıkmamış olmalı."

Hayali köyde dolaşan adamlar hiç yiyecek ve su olmadığını görünce buldukları bu esrarlı köy cazibesini yitirdi. Acil durum için saklanan yiyecekler ya da boş petrol tanklarından başka bir şey bulmayı umarak sahte gerlerin arasından geçtiler. Ama bütün çadırlar aynıydı, kuma yarı gömülü büyük metal tankları gizliyordular. Yalnızca son çadırda kapının gerçekten açıldığını görerek yerin altı metre altına inen pompalama istasyonunu buldular. Çölün tabanından çıkan yüz yirmi santim çapındaki tek bir giriş borusuyla beslenen boru labirenti diğer tanklara gidiyordu.

"Yeraltı petrol boru hattı," dedi Pitt.

"Tünel delme makinesiyle kazılıp yerleştirilmiş olabilir," diye düşündü Giordino. "Şimdi bir bakalım, bunlardan en son nerede görmüştüm?"

"Avarga Petrol'deki dostlarımızın petrol bulmuş olması mümkün. Bunun Çinlilerle yaptıkları anlaşmayla bir ilgisi olabilir, ama amacını bilemiyorum."

İki adam yeniden sessiz kaldı. Yorgunluk ve düş kırıklığı neşelerini söndürmüştü. Tepede yükselen güneş sahte köyün etrafındaki kum ve çakıl taşı kaplı zemini yeniden kavurmaya başlamıştı. Bütün gece yürümekten yorgun, açlıktan ve susuzluktan dolayı zayıf düşen adamlar akıllılık edip dinlenmeye karar verdi. Tanklardan birini kaplayan keçenin bir kısmını yırtarak basit bir yatak yaptılar, daha sonra pompalama evinin gölgesine uzandılar. Yırtık keçelerden yaptıkları sert yataklar yorgun kemiklerine bulut kadar yumuşak geldi ve hızla uykuya daldılar.

İki adam sonunda uyandığında güneş batı ufkunda parlak bir bilardo topu gibi kayboluyordu. Ama uyku molası enerji seviyelerini yükseltmede pek bir işe yaramamıştı. Yorgun bir halde köyden ayrıldılar. Büyük bir gayretle yürümeye başladılar, ama iki adam da uykularında kırk yıl yaşlanmış gibi salyangoz hızıyla ilerliyordular. Pitt saat ve güneşle yönü bir kez daha kontrol ederek batıya yöneldi. Yeraltı borularının izini sürmeye çalışmak gibi bir düşünceden hemen vazgeçmişti. Sessiz bir uyum içinde hareket ediyor, hezeyanların ilk belirtileri zihinlerini bulandırmaya başlarken ilerlemeye gayret ediyorlardı.

Rüzgâr yeniden yavaş yavaş hızlanmaya başlamıştı. Yaklaşan kuvvetin öncüsü olarak tek tük rüzgâr şiddetle savrulup dönüyordu. Kuzey rüzgârı beraberinde soğuğu da getiriyordu. İki adam yanlarında taşıdıkları ince keçe parçasını pelerin gibi başlarına ve göğüslerine sardılar. Güneş kaybolurken Pitt uzaktaki S biçimindeki bir dağ sırtını hedef olarak seçti. Rüzgâr hızlanırken Kuzey

Yıldızı pusulasının gizleneceğini biliyordu ve şu anda ihtiyaçları olan son şey içinde buldukları durumda bir de amaçsız daireler çizmekti.

Sinir bozucu "hareket et ya da öl" sloganı zihninde dolaşıp duruyor, Pitt'in ilerlemesini sağlıyordu. Pitt kavrulan boğazının gerisinde bir şişme hissediyor, amansız susuzluk hissini zihninden atmaya çalışıyordu. Cansız bakışlarla ilerleyen Giordino'ya baktı. İkisi de bütün enerjisini ve tükenmiş zihinsel kapasitelerini yürümeye yoğunlaştırmıştı.

Pitt için zamanla birlikte bilinci de kayboluyordu. Bir an kendinden geçti, sonra gözleri birden açıldı. Ayakta uyuyup uyumadığından emin değildi. Ne kadar zamandır içi geçmişti bilmiyordu, ama en azından Giordino yanındaydı. Birdenbire Washington'da, kongrede çalışan karısı Loren'i düşündü. Yıllardır sevgili olmalarına rağmen, Pitt dünyayı dolaşma maceralarının artık geride kaldığını düşündüğü için kısa bir süre önce evlenmişlerdi. Pitt bilmeseydi Loren, onun yolculuk tutkusunun kanından hiç çıkmayacağını biliyordu. NUMA'nın başına geçtikten sonra Washington'daki merkezden kurumu yönetmekten sıkılmaya başlamıştı. Sahaya çıkması için ısrar eden Loren'di. Onun en fazla ilk aşkı olan denizde çalışırken mutlu olacağını biliyordu. Ayrı geçirdikleri zamanın aşklarını güçlendireceğini söylüyordu, ama Pitt, onun buna gerçekten inandığına emin değildi. Ama onun Hill'deki kariyerine müdahale etmezdi, bu yüzden karısının sözünü dinlemişti. Şimdiyse bunu yaparak onu dul bırakıp bırakmadığını merak ediyordu.

Bir saat kadar soma rüzgâr kendini iyice göstermeye karar verip kuzeybatı yönünden şiddetle esmeye başladı. Yukarıdaki yıldızlar tozun arasında hızla kayboldu, tek ışık kaynakları da böylece yok oldu. Esen rüzgâr üzerlerine pamuksuz bir toz serperken Pitt'in hedeflediği dağ sırtı görünmez oldu. Ama Pitt hissiz bir yorgunlukla ayaklarına bakarken bunun artık bir önemi yoktu.

Zombi gibi hareket ediyorlardı, ama durmayı da istemiyorlardı. Görünmez bir bağ ikisini birbirine bağlıyormuş gibi Giordino, Pitt'in yanında metodik bir şekilde yürümeye devam ediyordu. Yoğunlaşmış rüzgâr savurduğu kumla yüzlerini ve gözlerini yakıyordu. Batıya doğru izledikleri yoldan ayrılırsalar da zorlukla yürümeye devam ediyorlardı. Yorgunluktan tükenmişlerdi. Isıran rüzgârdan kaçmak için güneye doğru zikzaklar çizmeye başladılar.

Bitmek bilmez rüzgârda sendeleyerek yürümeye devam ederken Pitt, Giordino'nun bir taşa takılıp düştüğünü fark etti. Durup arkadaşının ayağa kalkmasına yardım etmek için uzandı. İri bir el uzanıp Pitt'in elini tuttu, sertçe kendine doğru çekti. Pitt, Giordino'ya doğru yalpalayıp yumuşak kum yatağına doğru serildi. Orada başı dönerek yatarken şiddetli rüzgârın artık gözlerini yakmadığını fark etti. Giordino gecenin karanlığında bir taş yığınına takılmış, böylece arkadaki uluyan rüzgârdan korunaklı oyuğu bulmuştu. Pitt uzanıp taş duvara dokunurken Giordino yanına doğru sürünüp olduğu yere çöktü. Pitt kalan son enerjisiyle üzerindeki keçeyi açıp ısınmak için ikisinin başına örttü, sonra yumuşak kuma sırtüstü uzanıp gözlerini kapadı.

İki adam çığlıklar atan çöl fırtınasının altında kendinden geçti.

Giordino rüyasında tropik suyun doldurduğu bir gölde yüzüyordu. Ilık su garip bir şekilde yoğundu ve hareketlerini ağırlaştırıp zorlaştırıyor-du. Su birden küçük sıcak dalgalar halinde yüzüne çarptı. Dalgadan kaçmak için başını geriye çekti, ama ılık su, onun hareketini takip etti. Derken rüyayla ilgili bir şey aşın derecede canlı hale geldi. Bu kokuydu, hem de çok pis bir koku. Bir rüyada olamayacak kadar güçlüydü koku. İğrenç koku sonunda onu kendine getirdi ve Giordino ağırlaşmış gözkapaklarını zorla araladı.

Parlak gün ışığı gözlerini yaktı, ama üzerine atlayan mavi sular olmadığı görece kadar gözlerini açabilmişti. Onun yerine devasa pembe bir şeyin yanağına ılık bir şekilde sürtündüğünü hissetti. Başım hızla geri çekince pembe şeyin geri çekilerek bir kilometre uzunluğundaymış gibi görünen büyük, san dişlerin arasına girdiğini gördü. Yaratığın verdiği nefes Giordino'nun yüzünü iğrenç bir soğan, sarımsak ve peynir bulutuyla yıkadı.

Gözlerini birden açıp örümcek ağlarından kurtulan Giordino, geniş burnun gerisindeki, uzun kirpiklerle örtülen çikolata rengi iki göze baktı. Deve gözlerini kırparak merakla Giordino'ya baktı, sonra hafifçe böğürerek kumdan çıkan keçenin kenarını kemirmeye başladı.

Giordino doğrulup oturmaya çalışırken rüyasındaki şuruplu suyun güneşten ısınmış kumlar olduğunu fark etti. Bir gece önceki kum fırtınasında küçük oyukta neredeyse otuz santim yüksekliğinde bir kum birikintisi meydana gelmişti. Kollarını bataklığın içinden güçsüz bir şekilde çekerek yanında aynı şekilde kum ve keçenin altına gömülmüş arkadaşını dürttü, sonra kahverengi kumu avuçlarıyla boşalttı. Keçe biraz kıpırdadı, sonra geriye fırladı. Altından Pitt'in süzgülü, perişan yüzü çıktı. Yüzü yanmış, dudakları şişip çatlamıştı. Ama arkadaşının hayatta olduğunu gördüğü için yeşil gözleri sevinçle parladı.

"Cennette bir gün daha," dedi boğuk bir sesle, etrafa bakarak. Geceki kum fırtınası dinmiş, onları berrak mavi gökyüzünün altında güneş banyosu yapmak üzere açıkta bırakmıştı.

Bedenlerini doğrulturken üzerlerindeki kum minik dereler gibi akıyordu. Giordino elini cebine sokup güvenle başını salladı, at nalı hâlâ oradaydı.

"Bir misafirimiz var," dedi vızıldarcasına. Sesi zımparaya sürtünen çelik gibi çıkıyordu.

Pitt güçsüz bir şekilde kum örtüsünün altından çıkıp birkaç adım ötede duran yaratığa baktı. Bir yana doğru sarkan iki hörgücünden anlaşıldığı kadarıyla bu bir Asya devesiydi. Hayvanın keçeleşmiş kürkü koyu sütlü kahverengiydi. Deve birkaç dakika Pitt'in bakışlarına karşılık verdi, sonra keçeyi kemirmeye devam etti.

"Çölün gemisi," dedi Pitt.

"Daha çok römorköre benziyor. Yiyecek miyiz, binecek miyiz?"

Pitt iki şey için de güçlerinin olmadığını düşünürken kum tepesinin arkasından tiz bir ıslık duydular. Ardından kumların üstünde benekli bir ata binen küçük bir oğlan çocuğu görüldü. Yeşil bir del giymişti, kısa saçları soluk renkli bir beysbol şapkasının altında gizlenmişti. Oğlan deveye doğru giderken adını sesleniyordu. Deve başını kaldırıncaya bir sopanın ucuna takılmış kemendi hızla hayvanın boynuna geçirip ipi sıktı. Tam o sırada aşağıya bakıp kumlarda yatan Pitt ve Giordino'yu fark etti. Irkilen oğlan gözlerini iri iri açıp kumların arasındaki hayalete benzer iki adama baktı.

"Merhaba." Pitt oğlana sıcak bir şekilde gülümsedi. Üzerinden bir kum havuzu boşalırken sendeleyerek ayağa kalktı. "Bize yardım edebilir misin?"

"Siz... İngilizce konuşuyor," dedi çocuk kekeleyerek.

"Evet. Bizi anlıyor musun?"

"Manastırda İngilizce öğreniyorum," dedi çocuk gururla, her sözcüğü vurgulayarak.

"Biz kaybolduk," dedi Giordino boğuk bir sesle. "Bize yiyecek ya da su verebilir misin?"

Çocuk tahta semerini çıkarıp keçi derisinden yapılma suyla dolu matarayı kaldırdı. Pitt ve Giordino sırayla suya saldırarak başta küçük yudumlar aldı, ardından suyu bol bol yudumladılar. Onlar su içerken çocuk cebinden bir bez çıkardı. İçinde güneşten kurumuş lor peyniri vardı. Peyniri küçük parçalara bölerek adamlara uzattı. Adamlar kauçuğa benzer süt kalıntısını minnettar bir şekilde mideye indirip üstüne suyun kalanını içtiler.

"Adım Noyon," dedi çocuk. "Sizinki ne?"

"Ben Dirk, bu da Al. Seninle tanıştığımıza memnun olduk Noyon."

"Su ve hayvanınız olmadan Gobi'ye çıktığınız için aptalsınız Dirk ve Al," dedi sertçe çıkışarak. Sonra genç yüzü bir gülümsemeyle yumuşadı. "Benimle evime gelin, ailem sizi iyi karşılayacaktır. Buradan bir kilometre bile yok. Sizin için çok kısa bir yol."

Oğlan atından inip küçük tahta eyeri çıkardı, Pitt ve Giordino'yu binneleri için dürttü. Moğol midillisi yüksek değildi. Pitt kolayca hayvanın sırtına çıkıp Giordino'nun arkasına binmesine yardım etti. Noyon dizginleri alıp onları kuzeye doğru götürmeye başladı. Bağlı deve de arkalarından geliyordu.

Kısa bir süre gitmişlerdi ki, Noyon onları kaim bir kumtaşı sırtına getirdi. Karşı tarafta büyük bir deve sürüsü ovaya dağılmış, taşların arasında büyüyen otları yiyorlardı. Sahanın ortasında kirli beyaz kanvasla örtülü bir ger vardı, güneye bakan kapısının turuncu boyası eskimişti. Karşısındaki iki direğe bağlanan ip ağıl görevi görüyor, birkaç kahverengi güçlü atı barındırıyordu. Küçük kervanın yaklaştığı sırada sağlam görünümlü, delici bakışları olan temiz tıraşlı bir adam atlardan birini eyerliyordu.

"Baba, çölde kaybolmuş bu iki adamı buldum," dedi çocuk yerli dilinde. "Amerikalılar."

Adam, Pitt ve Giordino'nun perişan görünüşüne bir bakınca aşağı dünyanın Moğol Tanrısı Erleg Han'la flört ettiklerini anladı. Hemen attan inmelerine yardım edip bitkin adamların uzattığı zayıf ellerini sıktı.

"Atı bağla," dedi oğluna ve sonra iki adamı alarak evine götürdü.

Başlarını eğip ger'e giren Pitt ve Giordino içerisinin sıcak dekoruna şaşkınlıkla baktılar. Burası çadırın kasvetli dış görünüşüyle büyük bir tezat oluşturuyordu. Toprak zeminin her santimini kaplayan parlak desenli halılar, çadırın kafesli duvarlarının canlı çiçekli dokusuyla karışıyordu. Dolaplar ve masalar parlak kırmızı, turuncu ve maviye, tavanı destekleyen çerçevelerse limon sarısına boyanmıştı.

İçerisi geleneksel ger düzenine göre düzenlenmişti. Batıl inançların göçebe hayatında oynadığı rolün bir sembolüydü. Girişin sol tarafında bir adamın eyer ve diğer eşyalarını koyacağı bir raf ve dolap bulunuyordu. Ger'in sağ "kadın" tarafıydı ve yemek pişirme aletlerini barındırıyordu. Ortada bir şömine ve ocak bulunuyor, ocağa bağlı metal boru çadırın tavanındaki açıklığa yükseliyordu. Çadırın duvarlarının dibinde üç alçak yatak bulunuyordu. Arka taraf aile sunağına ayrılmıştı.

Noyon'un babası Pitt ve Giordino'yu ger'in sol tarafına, şöminenin yanındaki taburelere doğru götürdü. Uzun siyah saçlı, neşeli bakışları olan zayıf bir kadın, adamlara gülümseyerek eski çaydanlığı aldı. Ne kadar yorgun olduklarını görerek yüzlerini ve ellerini silmeleri için ıslak bezler getirdi. Pişirmek için bir tencere suya şeritler halinde kesilmiş koyun etlerini koydu. Pitt'in bacağındaki kanlı bandajı görünce, adamlar peş peşe çay içerken yarayı temizledi. Yemek pişince

Pitt ve Giordino'ya gururla birer büyük porsiyon etle birlikte kurumuş peynir tabağı servisi yaptı. Açlıktan ölecek durumda olan adamlar için lezzete meydan okuyan bu yemek bir Fransız aşçının elinden çıkmış gibi geldi. Onlar et ve peyniri mideye indirdikten sonra adam, deri bir torbada bulunan evde mayalanmış kırmızı deniz kavrak sütünü getirip üç kaba doldurdu.

Noyon ger'e girip adamların arkasına oturdu. İngilizce bilmeyen anne babası için çeviri yapacaktı. Babası, Pitt ve Giordino'ya bakarak derin bir tonla konuştu.

"Babam Tsengel, annem Ariunaa, evimize hoş geldiniz diyor," dedi çocuk.

"Misafirperverliğiniz için teşekkür ederiz. Hayatlarımızı kurtardınız," dedi Pitt, bardağını kaldırıp airag'i deneyerek. Mayalanmış sütün ılık birayla karışık ayran gibi olduğuna karar verdi.

"Söyleyin bana, erzakınız olmadan Gobi Çölü'nde ne arıyorsunuz?" diye sordu Tsengel, oğlu aracılığıyla,

"Çöle yaptığımız kısa yolculuk sırasında tur grubumuzdan ayrı düştük," diye yalan söyledi Giordino. "İzlerimizi geriye doğru takip ettik, ama dün gece kum fırtınası çıkınca kaybolduk."

"Oğlum sizi bulduğu için şanslısınız. Çölün bu bölgesinde çok az yerleşim birimi vardır."

"En yakın köyden ne kadar uzaktayız?" diye sordu Pitt.

"Buradan yirmi kilometre uzakta küçük bir yerleşim birimi var. Ama şimdilik bu kadar soru yeter," dedi Tsengel, iki adamın gözlerindeki yorunmuş bakışları görerek. "Yemekten sonra dinlenmelisiniz. Sonra tekrar konuşuruz."

Noyon, adamları iki küçük yatağa götürüp sürüyle ilgilenmek üzere dışarı çıkan babasını takip etti. Pitt yumuşak yatağa sırtüstü uzanıp ağır bir uykuya dalmadan önce parlak sarı tavan kirişlerini hayranlıkla seyretti.

Şöminede kaynayan koyun etinin kokusuyla uyandılar, akşam karanlığı çökmemişti. Ger'in dışında bacaklarını açarak etrafta serbestçe dolaşan uysal deve sürüsünün arasında gezindiler. Tsengel ve Noyon kısa bir süre sonra dörtlüye geldiler. Öğleden sonrayı başıboş gezen hayvanları toparlayarak geçirmişlerdi.

"Zinde görünüyorsunuz artık," dedi Tsengel, oğlunun yardımıyla.

"Kendimizi zinde hissediyoruz," diye cevapladı Pitt. Yemek, su ve dinlenme iki adamı hızla canlandırmıştı. Kendilerini şaşkıncu şekilde tazelenmiş hissediyorlardı.

"Karımın yemekleri iksir gibidir." Adam sırtıttı. Atlan ipele bağladıktan sonra bir kova sabunlu suyla temizlenip onları tekrar ger'e götürdü. Koyun eti ve kurumuş peynirden oluşan yemeğe makarna da dahil edilmişti. Pitt ve Giordino bu kez yemeklerini daha iştahsız bir şekilde yediler. Kırmızı daha önceden yapılmıştı ve hiç boşalmıyor gibi görünen küçük seramik kâselerdeydi.

"Etkileyici bir sürünüz var," dedi Giordino, ev sahibine iltifat ederek. "Kaç baş hayvan var?"

"Yüz otuz devemiz ve beş atımız var," dedi Tsengel. "Memnun edici bir sürü, ama bir zamanlar sınırın diğer tarafında sahip olduğumuzun dörtte biri kadar."

"Çin'in İç Moğolistan bölümünde mi?"

"Evet, sözde özerk bölge, ama Çin'in vilayetinden pek bir farkı yok." Tsengel gözlerinde öfkeyle ateşe baktı.

"Neden oradan ayrıldınız?"

Tsengel başıyla sunağın üstündeki siyah beyaz fotoğrafı işaret etti. Fotoğrafta atın üstünde bir çocuk ve dizginleri tutan bir adam vardı. Çocuğun delici bakışları onun genç Tsengel, yanındakinin de babası olduğunu söylüyordu.

"Atalarım en az beş nesilden beri Gobi'nin doğusunda sürü güdüyor. Bir keresinde babamın iki bin develik bir sürüsü vardı. Ama o günler rüzgârlarla beraber yok olup gitti. O topraklarda basit bir çoban için yer yok artık. Çinli bürokratlar doğanın dengesine aldırmandan o topraklara el koyuyor. Atalarımızın otlatma alanlarından tekrar tekrar sürüldük ve sürülerimizi çölün en haşın bölgelerine taşımak zorunda kaldık. Bu arada sanayileşme gibi soylu bir neden yüzünden bulabildikleri her yerdeki suyu emdiler. Sonuç olarak çayırklar gözümüzün önünde yok olup gidiyor. Çöl günbegün büyüyor, ama ölü bir çöl olarak. Bu aptallar, kumlar başkentleri Pekin'i tüketmeye başlayana dek bu durumu göremeyecekler. Ailemin iyiliği için sınırı geçmekten başka çarem kalmadı. Otlatma şartları çok iyi değil, ama burada en azından çobanlara hâlâ saygı duyuluyor," dedi gururla.

Pitt eski fotoğrafı incelerken buruk tatlı kımızdan bir yudum daha aldı.

"Bir insanın geçim kaynağını elinden almak cinayettir," dedi.

Bakışları sunağın arkasında duran çerçeveye gitti. Keçi sakallı, güçlü kuvvetli bir adamın karakalemle çizilmiş portresiydi bu.

"Tsengel sunaktaki adam kim?"

"Yuan İmparatoru Kubilay. Dünyanın en güçlü hükümdarı, ama sıradan adamın iyiliksever dostu," dedi Tsengel, imparator hâlâ hayattaymış gibi.

"Kubilay Han mı?" diye sordu Giordino.

Tsengel başıyla onayladı. "Moğolların Çin'i yönettiği zamanlar çok daha iyiydi," diye ekledi esefle.

"Korkarım bugün dünya çok farklı," dedi Pitt.

Sert kımız birkaç kâseden sonra Tsengel üzerinde etkisini göstermeye başlamıştı. Kısırak sütü boğazında kaybolurken gözleri buğulandı, duyguları daha belirgin hale geldi. Jeopolitik tartışmanın adam için fazla hassas olacağını gören Pitt konuyu değiştirmeye çalıştı.

"Tsengel, kum fırtınasından önce çölde garip bir şeyle karşılaştık. Tahta develerle çevrili yapay bir köydü. Orayı biliyor musun?"

Tsengel gırtlaktan gelen koca bir kahkaha attı.

"Ah evet, Gobi'nin en zengin çobanı. Yalnız kısrakları bir damla bile süt vermez," diye güldü, kımızdan bir yudum daha alarak.

"Kim yaptı orayı?" diye sordu Giordino.

"Aletler, borular ve kazı makinesiyle gelen büyük bir adam grubu. Yüzeyin altına yüzlerce kilometre uzanan tüneller kazdılar. Ustabaşlarını en yakın kuyuya götürmem için bana küçük bir ücret verdiler. Ulan Batur'daki bir petrol şirketi için çalıştıklarını söylediler, ama kimseye işleri hakkında bir şey söylememek için yemin etmişlerdi. Gürültülü bir şekilde konuşan işçilerden birkaçı birden ortadan kayboldu ve işçilerin geri kalanı çok endişelendi. Tahta develeri ve ger gibi görünen büyük

tankları hızla inşa edip ortadan kayboldular. Köydeki tanklar boş, yalnızca rüzgârla gelen tozları topluyorlar. Bu aylar önceydi, o zamandan beri de kimsenin geldiğini görmedim. Tıpkı diğerleri gibi."

"Hangi diğerleri?" diye sordu Pitt.

"Sınırın yakınında üç tane daha metal ger kampı vardır. Hepsi aynı. Tahta develer hariç boş duruyorlar."

"Bölgede petrol kuyusu var mı ya,da sondaj yapılıyor mu?" diye sordu Pitt.

Tsengel bir an düşünüp başını iki yana salladı. "Hayır. Çin'de yıllar önce petrol kuyuları görmüştüm, ama bu bölgede yok."

"Sence neden tankları gizleyip etraflarına tahta hayvanlar koyuyorlar?"

"Bilmiyorum. Bazıları metal ger'lerin zengin bir çoban tarafından yağmur suyunu toplamak ve arazide kullanmak için yaptırıldığını söylüyor. Bir şaman tahta hayvanların, çölün kazılarak kutsallığının bozulmasını telafi etmek için saygı gereği konduğunu söylüyor. Diğerleri delilerden oluşan bir kabilenin işi olduğunu iddia ediyor. Ama hepsi yanılıyor. Bu yalnızca nüfuzlu birinin, çölü sömürmek isteyen bir zengin işi. Neden yaptıklarını gizliyorlar? Kötü niyetlerini gizlemekten başka ne için olabilir ki?"

Kımız Tsengel'i nihayet tüketmişti. Kâsesinin geri kalanını içip bitirdi, sonra rahatsız bir şekilde ayağa kalkıp konuklarına ve ailesine iyi geceler diledi. Sendeleyerek yataklardan birine gidip örtülerin üstüne çöktü, birkaç dakika sonra gürültülü bir şekilde horlamaya başladı. Pitt ve Giordino sofranın toplanmasına yardım ettikten sonra temiz hava almak için dışarı çıktı.

"Hâlâ bir anlamı yok," dedi Giordino, gece gökyüzüne bakarak. "İnsan neden çölde boş petrol tanklarını gizler?"

"Belki gizlenen tanklardan daha önemli bir şey vardır."

"Ne olabilir ki?"

"Belki," dedi Pitt, bir taşa tekme atarak. "Petrolün kaynağı olabilir."

Tsengel'in gürültülü horlamasına rağmen Pitt ve Giordino derin bir uyku uyudu. Noyon yatağını onlara verip yerde minderlerde yatmıştı. Güneş doğarken herkes uyandı, çay ve erişteden oluşan kahvaltılarını yaptı. Tsengel, Pitt ve Giordino'nun Noyon'la birlikte yakındaki köye gitmeleri için bir ayarlama yapmıştı. Köydeki çocuklar, haftanın üç günü eğitim almaları için manastıra götürülüyordu. Belki Pitt ve Giordino, Noyon'la birlikte, ara sıra Ulan Batur'dan bir malzeme kamyonunun geldiği manastıra kadar gidebilirlerdi.

Pitt Ariunaa'nın eline biraz tozlu para sıkıştırarak yemekleri ve sağladığı rahatlık için teşekkür etti, daha sonra da Tsengel'le vedalaştı.

"Nezakatinin ve cömertliğinin karşılığını ödeyemeyiz."

"Bir çobanın ger'inin kapısı her zaman açıktır. İyi yolculuklar. Gobi'deki dostlarınızı ara sıra hatırlayın."

Adamlar el sıkıştı, Tsengel sürüsüne bakmak için dörtnala uzaklaştı. Pitt, Giordino ve Noyon en güçlü üç ata atlayıp kuzeye doğru yola çıktı.

"Baban iyi bir adam," dedi Pitt, Tsengel'in tozlu izinin ufukta kayboluşunu seyrederken.

"Evet, ama doğduğu topraklardan uzakta olduğu için üzülüyor. Burada iyi durumdayız, ama yüreğinin güneydoğudaki Hulunbuir'de olduğunu biliyorum."

"Burada zenginleşebiliyorsa bunu her yerde başarabilir," dedi Giordino etraflarındaki çorak araziye bakarak.

"Bu iş çok zor, ama büyüyünce babama yardım edeceğim. Ulan Batur'da üniversiteye gidip doktor olacağım. Sonra ona istediği kadar deve alacağım."

Taşlı yollardan geçip bir dizi kumtaşı yükseltisinden geçtiler. Atlar kendilerine yol gösterilmeden ilerliyor, bir Büyük Canyon katırının Colorado Nehri'ne giden her adımı bildiği gibi yolu takip ediyordu. Pitt ve Giordino kısa süre sonra sırtlarının rahatsız edecek şekilde acıdığını hissetti. Atlara tahtadan yapılan geleneksel Moğol eyerleri yerleştirilmişti. Moğol steplerinin ve çöl bölgelerinin bütün çocukları gibi Noyon da yürümeden önce ata binmeyi öğrenmiş, sert ve acımasız biniş takımlarına alışmıştı. Pitt ve Giordino gibi yabancılar içinse bu yolculuk, tahta bir bankın üstünden kaymaya benziyordu.

"Buralarda bir otobüs durağı ya da havaalanı olmadığına emin misin?" diye sordu Giordino yüzünü buruşturarak.

Noyon bu soruyu iyice düşündü.

"Köydekinden başka otobüs yok. Ama uçak var. Buradan uzak değil. Sizi götürürüm."

Giordino bir şey diyemeden Noyon atını mahmuzlayıp doğudaki sırtlara doğru dörtnala ilerledi.

"İhtiyacımız olan tek şey bu, ekstra bir gezinti," dedi Pitt. "Bir iki dalak yırtılmasından başka bir zararı olmaz."

"Şu dağın ardında bir Learjetin bizi beklemediğini kim söyleyebilir?" diye karşılık verdi Giordino.

Noyon'un bıraktığı toz bulutunu takip edip atlarını mahmuzladılar, hayvanlar öndeki atın peşinden dörtnala koşuyorlardı. Dağ sırtının eteğine kadar gidip kuzey ucuna döndüler. Geniş bir kumtaşı alanından geçerken atların nallan gürültülü bir ses çıkarıyordu. Geniş kayaların etrafından dolaşarak sonunda bir kayanın gölgesine oturmuş bekleyen Noyon'u yakaladılar. Ne bir havaalanı ne de bir jet vardı. Giordino büyük dış kırıklığına uğramıştı. Aslında göz alabildiğine uzanan alan içinde herhangi bir hava taşıtına dair bir iz yoktu. Yalnızca çakıl taşı kaplı çöl düzlüğü devam ediyor, arada tek tük kayalıklar yer alıyordu. Giordino, çocuğun en azından bir konuda doğruyu söylediğini düşündü. Takip etmeleri gereken yoldan yalnızca birazcık sapmışlardı.

Pitt ve Giordino, Noyon'a yaklaşırken atlarını yavaşlattılar. Oğlan onlara gülümseyip arkasındaki kayalık sırtın gerisini işaret etti.

Pitt kayalık sırta bakarken yalnızca kırmızı kum katmanıyla kaplı kayalar görüyordu. Kayaların bir kısmının şekilleri garipti ve belli belirsiz bir gri rengi yansıtıyor gibiydiler.

"Çok güzel bir kaya bahçesi," dedi Giordino.

Ama Pitt ilgilenmişti. Biraz daha yaklaşıncaya birden bunların kaya değil kısmen gömülü radyal motor olduğunu gördü. Bir tanesi ters dönmüş gövdenin küt burnuna takılıydı, diğeryse kumun altında kaybolmuş kanada monte edilmişti.

Noyon ve Giordino yaklaşırken Pitt atından inip motor kapaklarından birinin üstündeki kumu temizledi. Şaşkınlıkla Giordino'ya bakarak, "Bir Learjet değil. Üç motorlu bir Fokker," dedi.

Fokker F. VII. düştüğü yerde kalmış, yetmiş yıldan daha uzun bir süredir el sürülmemişti. Ters dönmüş uçağın üstüne bir kamyon dolusu kum toplanmış, sağ kanadı ve gölgesinin büyük bir bölümü tamamen gömülmüştü. Biraz geride iskele tarafındaki kanat ve motoru kumun altına gizlenmişti. Uçağın burnu akordeon gibi ezilmiş, pilot kabini ağzına kadar kumla dolmuştu. Pilot ve yardımcı pilotun iskeletleri hâlâ koltuklarına bağlıydı. Pitt, pilotun camının altındaki kalın kum katmanını biraz temizledi. Sonunda uçağın adını görebildi, Kutsal Betty.

"İnmek için berbat bir yer," dedi Giordino. "Bu kuşların tahrip edilemez olduğunu söylemiştin sanıyorum."

"Öyle sayılır. Üç motorlu Fokker, üç motorlu Ford gibi dayanıklı bir uçaktır. Amiral Byrd Kuzey ve Güney kutuplarına gitmek için bunlardan birini kullandı. Charles Kingsford-Smith 1928'te kendi Fokker F. VIFsi Southern Cross'la Pasifik Okyanusu'nu geçti. Wright Whirlwind motorlarının kullanıldığı bu uçaklar neredeyse sonsuza dek uçabilir." Pitt eski uçaklar konusunda çok bilgiliydi... kendi üç motorlu Ford'u Washington'daki antika araba koleksiyonuyla beraber duruyordu.

"Kum fırtınası sırasında düşmüş olmalı," dedi Giordino.

Noyon uygun bir uzaklıktan seyrederken Pitt ve Giordino gövdenin jcumla kaplı karnını kış tarafına dek takip edip yan tarafında hafif bir çulcur buldu. Birkaç santimlik kumu itince gövde kapısının alt kenarı olduğunu gördüler. İki adam yumuşak kumu avuçlayıp kapının önünde büyük bir gedik açtı. Birkaç dakikalık kazı işleminden sonra kapının etrafında bir açıklık oluşturdular. Giordino son yığını uzaklaştırırken Pitt kapının yanındaki gövdede bir dizi mermi deliği buldu.

"Kaza nedenini düzeltelim," dedi, elini deliklerin üstünde gezdirerek. "Vurularak düşürülmüş."

"Neden acaba?" dedi Giordino.

Kapının koluna uzanırken Noyon hafif bir çığlık attı.

"Yaşlılar içeride ölü adamların olduğunu söylüyor. Lamalar onları rahatsız etmememiz gerektiğini söylüyor. Göçebeler bu yüzden uçağın içine girmedi."

"Ölülere saygısızlık etmeyeceğiz," diye güvence verdi Pitt. "Ruhlarının huzur bulması için uygun bir şekilde gömülmelerini sağlayacağız."

Giordino kolu çevirip kapıyı hafifçe açtı. Tahta parçalan, kum ve porselen kırıkları yuvarlanarak küçük bir yığın oluşturdu. Pitt üzerinde safir mavisi bir tavus kuşunun bulunduğu Yuan Hanedanı'na ait bir tabak parçasını aldı.

"Günlük bir parça değil," dedi antikayı tanıyarak. "En azından beş yüz yıllık olduğunu düşünüyorum." Pitt bir uzman olmadığını kabul etse de yıllarca gemi batıklarına daldığı için çanak çömlek ve porselenler konusunda oldukça fazla bilgi sahibi olmuştu. Genellikle bir gemi batığının yaşma ve kökenine dair tek ipucu safra yığınının arasında bulunan çanak çömlek parçaları olurdu.

"O halde elimizde dünyanın en eski ve en büyük yapbozu var," dedi Giordino. Pitt'in içeri bakmasına izin vermek için kapıdan geri çekildi.

Uçağın içi karmakarışık durumdaydı. Ezilmiş ve parçalanmış sandıklar ana kabinin her köşesine dağılmış, içindeki porselenler mavi ve beyaz kırıklar halinde döşemeye serilmişti. Yalnızca kuyruğa

sıkışmış birkaç sandık şiddetli iniş sırasında sağlam kalmıştı.

Pitt gövdeye tırmanıp gözlerinin karanlığa alışması için bekledi. Loş kabin ve havasız ortam, Fokker'ın içine ürkütücü bir hava katıyordu. Ters dönmüş uçağın tavanından sarkan boş koltuklar da bu durumu güçlendiriyordu. Pitt başını hafifçe eğerek önce kuyruk kesimindeki sağlam sandıklara doğru gitti. Kırık porselen parçaları attığı her adımla eziliyor, daha dikkatli yürümeye çalışmasına neden oluyordu.

Hâlâ sağlam olan beş sandık buldu. Kenarlarına KIRILABİLİR ve DİKKAT: BRITISH MUSEUM yazılı etiketler yapıştırılmıştı. Bir sandığın kapağı gevşekti. Pitt bu kısmı tutup geriye çekti. İçinde kumaşa sanlı büyük, porselen bir kâse vardı. Yedi yüz yıllık kâsenin kenarları tırtıklıydı ve beyaz kilin üstüne yeşilimsi mavi sırla kaplanmıştı. Pitt çiçekli desene hayranlıkla bakıp kâseyi sandığa geri koydu. Yerdeki kırıkların da gösterdiği gibi uçak antika seramikler taşıyordu ve neyse ki, hiç yolcusu yoktu.

Pitt ters dönmüş koridorda ilerledi. Giordino da yan kapıda kendisine katıldı.

"Kargoyla ilgili bir ipucu var mı?" diye sordu Giordino alçak sesle.

"Yalnızca British Museum'a gidiyormuş. Birkaç sandık sağlam kalmış. Antika porselen gibi görünüyor."

Pitt ilerleyip ilk koltuk sırasını geçti, pilot kabinine doğru yürüdü. Uçak düştüğü sırada kargonun büyük bir bölümü öne doğru fırladığı için kabinin önünde büyük bir moloz yığını oluşmuştu. Pitt büyük, kırık bir çömleğin üstünden geçerken molozların arasında duran tozlu bir ceket gördü. Kırıkların etrafına basarak bir sandığı yoldan çekip daha yakından baktı ve dondu kaldı. Kapıdan giren loş ışıktaki ceketin hâlâ ilk sahibinin üstünde olduğunu fark etti.

Leigh Hunt'ın mumyalaşmış cesedi kırılan sırtı yüzünden acı içinde öldüğü yerde kalmıştı. Sol kolu sarı, tahta bir kutuya sıkıca sarılmıştı, kemikli beyaz eli küçük bir not defterini tutuyordu. Hunt'ın yüzü buruşmuş, yüz hatları çölün kuru havası ve ince kum tabakasıyla iyi korunmuştu.

"Zavallı adam. Kazadan kurtulup daha sonra ölmüş olmalı," dedi Pitt alçak sesle.

"Belli ki şu kutunun ve not defterinin onun için büyük önemi varmış," dedi Giordino.

Pitt huzursuz bir şekilde kutuyu ve not defterini iskeletin elinden aldı, tahta kutuyu Giordino'ya verdi. Yerde duran kirli şapkayı yavaşça alarak cesedin yüzüne örttü.

"Pilotların daha iyi durumda olduğunu sanmıyorum," dedi ileri doğru bakarak. Dikkatle Hunt'ın cesedinin üstünden geçerek öne doğru yürüdü, pilot köşküne baktı. Bütün bölme, uçak düştüğünde camlardan dolan kumla doluydu.

"Burayı kazmak yaklaşık bir gün alır," dedi Giordino, Pitt'in omzunun üstünden bakarak.

"Belki bir sonraki ziyaretimizde," diye karşılık verdi Pitt. Pilotların cesetlerini ağır kum katmanının altında korunmuş olarak bulacağına emindi.

İki adam gövdeye geri dönüp diğer kapıdan parlak gün ışığına çıktı. Noyon endişeli bir şekilde ileri geri yürüyordu, ama Pitt ve Giordino'nun uçaktan çıktığı görünce durup rahatlayarak gülümsedi. Giordino sarı kutuyu Noyon'un görmesi için kaldırıp kapağını yavaşça açtı. İçinde bronz bir boru ve Hunt'ın bulduğu zamanki kadar temiz duran sıkıca sanılmış çita derisi vardı.

"Mücevher sayılmaz," dedi düş kırıklığı içinde bulduklarına bakarak. Bronz boruyu güneşe doğru kaldırıp bakınca içinde bir şey olmadığını gördü.

"Bu bize bir şeyler anlatmalı," dedi Pitt not defterini kaldırarak. Kapağı açıp sesli bir şekilde okudu. "Shang-tu'daki kazılar. Başlangıç tarihi 15 Mayıs 1937. Kazı Lideri Dr. Leigh Hunt'ın Saha Günlüğü."

"Devam et," dedi Giordino. "Bu çita derisinin Dr. Hunt'ın kütüphanesinde bir tabure mi yoksa metresinin yatak odasında bir minder mi olacağını öğrenmek için sabırsızlanıyorum."

"Dostlarım, manastıra giden otobüse yetişmek istiyorsak yola çıkmalıyız," dedi Noyon.

"Bu esrar beklemek zorunda," dedi Pitt. Günlüğü gömleğinin cebine koyarak, Fokker'ın kapısını kapattı.

"Ya içerideki dostlarımız?" diye sordu Giordino.

"Ulan Batur'a vardığımızda Dr. Sarghov'u arayacağım. Uygun bir kazının yapılması için Moğol Hükümeti'nde kimle bağlantıya geçmesi gerektiğini o bilir. Uğruna hayatını verdiği tarihi eserlerin yeniden ele geçirilmesini Dr. Hunt'a borçluyuz."

"Onun ve pilotların uygun şekilde gömülmesini de sağlamalıyız."

Pitt uçağın kapısını kapamak için önüne bir yığın kum iterken Giordino ahşap kutuyu deri semere soktu. Sonra Noyon'un tuttuğu atlara binip rahatsız eyerlere oturdular.

"O sandıklarda hiç minder olmadığına emin misin?" diye sordu Giordino yüzünü buruşturarak.

Pitt gülümseyerek başını hayır anlamında salladı. Köye giderlerken dönüp eski uçağın tozlu kalıntısına son kez baktı. Hunt'ın günlüğünün hangi sırları açıklayacağını merak ediyordu.

Bir saatlik yolculuktan sonra Senj adındaki küçük yerleşim merkezine geldiler. Köyün yerini çok az haritada bulabilirdin, çünkü küçük bir su çukurunun etrafına toplanmış birkaç ger'den başka bir şey yoktu. Kaynak yıl boyu akıyor, normalde bereketli çimenler aramak için yılda birkaç kez göç etmeye zorlanacak olan sürülerin ve çobanların orada kalmasını sağlıyordu. Kırsal kesimde hep olduğu gibi köyün etrafında otlayan develerin ve atların sayısı insanlardan fazlaydı.

Noyon, Pitt ve Giordino'yu üstünde turuncu bir bayrağın dalgalandığı ger'e götürdü. Kovalamaca oynayan birkaç küçük çocuk yabancı adamları görünce durup onları seyretti. Atından inen Giordino sarhoş bir denizci gibi yalpalıyor, bacakları ve sırtı sert eyer yüzünden ağrıyordu.

"Bir dahaki sefere deveye binip hörgüçlerinde şansımı deneyeceğim.

Pitt de aynı şekilde acı çektiği için ayakta olduğuna memnundu.

"Sürüyle bir mevsim geçirin arat gibi ata binersiniz," dedi Noyon yerli atlıları kast ederek.

"O eyerde bir mevsim geçirirsem bacaklarımı çektirmem gerekir," diye homurdandı Giordino.

Yaşlı bir köylü, adamları görünce sakat bacağıyla topallayarak geldi. Noyon'a hızla bir şeyler söyledi.

"Bu Otgonbayar," dedi Noyon. "Sizi ger'ine davet edip kımız sunmak istiyor."

Etraftaki tepelerde alçak bir motor uğultusu duyuldu, ardından soluk renkli küçük bir otobüs peşinde bir toz bulutuyla köye döndü. Noyon yaklaşan araca bakıp başını iki yana salladı.

"Korkarım otobüsümüz geldi," dedi.

"Lütfen Otgonbayar'a daveti için çok teşekkür ettiğimizi, ama onu bir dahaki sefere ziyaret edeceğimizi söyle," dedi Pitt. Yaşlı adamın yanına gidip tokalaştı. Adam anlayışlı bir şekilde gülümseyerek dişsiz ağzını sergiledi.

Otobüs frenleri gıcırdayarak durdu, şoför kornaya bastı. Oynayan çocuklar oyunu bırakıp tek sıra halinde otobüse yürüdüler ve akordiyonlu yan kapıdan içeri girdiler.

"Gelin," dedi Noyon, Pitt ve Giordino'ya otobüse çağırarak.

1980'lerden kalma, Rus yapımı bir KAvZ 3976 olan otobüs Rus Ordusu'nun unutulmuş bir hatırasıydı. Pek çok araç gibi işe yarar dönemi bittikten çok sonra yaşlı koruyucu devlet tarafından Moğolistan'a devredilmişti. Soluk boyası, çatlak pencereleri, kabak lastikleriyle kat ettiği çeyrek milyon kilometrenin her birini gösteriyordu. Ama vazgeçmek istemeyen eski bir boksör gibi yıpranmış gövdesi yamalanıp yeniden yola çıkarılmıştı.

Noyon'un peşinden otobüse binen Pitt, şoförün yaşlı bir beyaz olduğunu görüp şaşırdı. Buz mavisi gözleri neşeyle parlarken beyaz sakalıyla gülümsedi.

"Merhaba çocuklar," dedi Pitt ve Giordino'ya. "Noyon, bana sizin Birleşik Devletler'den olduğunuzu söyledi. Ben de öyle. Oturun da yola çıkalım."

Otobüs yirmi kişilikti ve üç komşu kampın çocuklarını da aldıktan sonra neredeyse tamamen doldu. Pitt, şoförün arkasındaki koltukta siyah beyaz bir av köpeğinin uyuduğunu gördü. Koridorun karşısındaki koltuk boştu, hemen oraya çöktü, Giordino da yanına oturdu. Şoför kapıyı kapatıp hızla yola koyuldu. Bir sürünün arasından geçip gaza bastı, vites değiştirdi. Motoru tiz bir şekilde uğuldayan otobüs sert çöl zemininde saatte seksen kilometre hızla ilerlemeye başladı.

"Bulangiin Manastırı tam olarak bir tatil beldesi değildir," dedi Pitt ve Giordino'ya, dikdörtgen dikiz aynasından bakarak. "Siz Gobi'de atla gezi macerasına katılan turlardan mısınız?"

"Öyle de diyebilirsin," dedi Pitt. "Ama sanırım yolculuğumuzun at binme faslını tamamladık. Artık yalnızca Ulan Batur'a dönmeyi istiyoruz."

"Sorun değil. Ulan Batur'dan gelen bir malzeme treni yarın manastırda olacak. Geceyi bir grup gürültülü keşişle geçirmenin sizin için bir sakıncası yoksa sabah otostop yapabilirsiniz."

"Bizim için bir sakıncası yok," dedi Pitt otobüs bir çukurda sarsılırken. Köpeğin havaya zıplayıp gözlerini açmadan tekrar koltuğuna düşmesini eğlenerek seyretti.

"Sizin için bir sakıncası yoksa buralarda ne arıyorsunuz diye sorabilir miyim?" dedi Giordino.

"Oh, Budist manastırlarının yeniden inşa edilmesine yardım eden özel bir arkeolojik kuruluşa yardım ediyorum. 1921'de komünistlerin moğolistan'ı ele geçirmesinden önce ülkede yedi yüz manastır vardı. 1930'larda hükümetin yıkıcı temizliği sırasında neredeyse hepsi yağmalanıp yakıldı. Bu imha sırasında binlerce keşiş ya orada idam edildi ya da Sibiryaya çalışma kamplarına gönderilerek orada öldü. İdamdan kurtulanlar din değiştirmeye zorlandı, ama çoğu gizlilik içinde ibadete devam etti."

"Kiliselerin emanetleri ve kutsal kitapları olmadan yeniden başlamaları zor olmuştur."

"Temizlikten önce uyanık keşişler şaşırtıcı sayıda antik metni ve manastır eserini gömerek

saklamış. Eski manastırların bazıları yeniden açılırken her gün önemli tarihi eserler bulunuyor. Yerliler sonunda hükümetin geçmişteki tacizlerinin tekrarlanmayacağı konusunda rahatladılar."

"Nasıl oldu da tuğla döşemekten otobüs şoförlüğüne geçtin?" diye sordu Giordino.

"Bu ıssız yerlerde bir sürü becerinin olması gerekiyor," diye güldü şoför. "Yardım ettiğim grup yalnızca basit bir arkeolog grubu değil, aynı zamanda aralarında marangoz, eğitimci ve tarihçi de bulunuyor. Manastırları yeniden inşa etme anlaşmamızın bir kısmı yerli çocuklar için sınıflar oluşturmayı da içeriyor. Tahmin edebileceğiniz gibi göçebe çobanların çocukları için yapılandırılmış bir eğitim sunmak zor. Taşrada yaşayan bu çocukların daha iyi bir hayat şansına sahip olması için onlara okuma yazma, matematik ve yabancı dil öğretiyoruz. Örneğin arkadaşınız Noyon üç dil biliyor ve bir matematik dâhisi. Eğer çocukluğunun geri kalanı boyunca ona bir eğitim sağlarsak ve eline bir PlayStation'ın geçmesini engellersek iyi bir mühendis ya da doktor olacaktır. Buradaki bütün çocuklar için bunu umuyoruz."

Otobüs, tepesi düz zirveye çıkarken iki yanda bulunan dar vadi gözler önüne serildi. Aralarında mor renkli çalıkların bulunduğu sık otlarla kaplı alanlar çöle renk katıyordu. Pitt yanlarında bir avuç beyaz ger'in bulunduğu fundalıkta küçük taş bir bina kümesi olduğunu gördü. Yakındaki ağılda küçük bir deve ve keçi sürüsü vardı. Kenarda birkaç küçük SUV duruyordu.

"Bulangiin Manastırı," dedi şoför. "On iki keşiş, bir lama, on yedi deve ve ara sıra Birleşik Devletler'den gelen bir iki aç, gönüllü yaşar burada." Kaba lastik izlerini takip edip otobüsü serlerden birinin önünde durdurdu.

"Okul içeride," dedi şoför, Pitt ve Giordino'ya. Çocuklar otobüsten inmeye başladı. Noyon hızla yanlarından geçip iki adama el sallayarak otobüsten atladı.

"Korkarım gidip coğrafya dersi vermeliyim," dedi şoför, bütün çocuklar indikten sonra. "Siz saçaklarında ejderha olan büyük binaya giderseniz Lama Santanai'yi bulabilirsiniz. İngilizce bilir ve bu gece sizinle ilgilenmekten memnun olacaktır."

"Daha sonra seni yine görecek miyiz?"

"Herhalde hayır. Çocukları eve götürdükten sonra köylerden birinde Batı demokrasisi hakkında konuşma yapmam gerekiyor. Ama sizinle sohbet etmek güzeldi. İyi yolculuklar."

"Bizi getirdiğin için çok teşekkürler ve verdiğin bilgiler için de," diye karşılık verdi Pitt.

Şoför uyuyan köpeği kucaklayıp otobüsten indi. Pitt, şoförün camındaki siperde bir yazı olduğunu gördü,

HOŞ GELDİNİZ, ŞOFÖRÜNÜZÜN ADI CLIVE CUSSLER.

"Evet," diye doğruladı Pitt başını sallayarak. "Ama otobüsü Mario Andretti gibi kullanıyor."

Kenarları kalkık çatıları mavi seramik kaplı Budist tapınağı şeklinde binaların bulunduğu komplekse doğru yürüdüler. Üç binanın ortada ve en büyük olanı ana tapınaktı, iki yanında tapınak salonu ve kiler bulunuyordu. Pitt ve Giordino ana tapınağa giden birkaç basamağı çıkarken köşedeki saçaklarda monte edilmiş, hoş kıvrımlara taş ejderhaları hayranlıkla inceledi. Büyük bir kapıdan içeri girerken alçak sesle söylenen duaları duydular.

Gözleri loş mum ışığına alışırken iki geniş bankın tapınağın iki yanından küçük sığınağa kadar uzandığını gördüler. Parlak sarı kaftanlar giymiş altı yaşlı keşiş bankların üstünde karşılıklı bağdaş

kurmuş kel kafalarını hareket ettirmeden dua ediyorlardı. Pitt ve Giordino parmaklarının ucuna basarak ilerleyip arka duvara dayalı banka oturdular ve duanın bitmesini beklediler.

Tibet Lamaizm'i, Budizm'in Moğolistan'da uygulanan şekliydi. İki ülke arasındaki dini bağlar yüzyıllar önce oluşmuştu. Hükümetin temizliğinden önce Moğol erkeklerinin yaklaşık üçte biri uygulamacı lamalardı, ülkenin etrafına dağılmış pek çok gösterişsiz manastırdan birinde dünya nimetlerinden el çekmiş bir şekilde yaşıyordu. Komünizm iktidarı sırasında Budizm neredeyse tamamen yok olmuştu ve bütün bir Moğol nesli atalarının dinini yeni öğreniyordu.

Pitt ve Giordino yüzlerce yıl önceki lamalar tarafından uygulanandan çok az farklı olan töreni izlerken tapınağın içindeki mistik hava elle tutulur şekilde hissediliyordu. Tütsülerin kokusu burunlarını egzotik bir kolcuyla doldurmuştu. Antik tapınağın içini aydınlatan mum ışığı, kırmızı boyalı tavanda ve duvarlarda asılı olan parlak kırmızı bayraklarda titreşip sıcak bir parıltı veriyordu. Kararmış çeşitli Buda heykelleri girintileri vesunağı süslüyordu. Bir de soylu lamaların dudaklarından dökülen büyüleyici sesler vardı.

Sert yüzlü keşişler, önlerinde açık duran dua kitaplarındaki bir satırı hep birlikte tekrarlıyorlardı. Dua yavaşça yükseldi, yükseldi, sesler iyice yoğunlaşınca kalın camlı gözlük takan yaşlıca bir lama birden keçi derisinden yapılmış davuluna vurdu. Diğer keşişler de minik pirinç çanlar çalarak ya da büyük beyaz salyangoz kabuklarını üfleyerek ona katılıp tapınağın duvarlarının titremesine neden oldu. Birden görünmeyen bir el sesi kısımış gibi kreşendo alçalarak tam bir sessizliğe dönüştü. Keşişler bir an sessizce meditasyon yaptıktan sonra oturdukları yerden kalktılar.

Kalın gözlüklü lama davulunu bırakıp Pitt ve Giordino'ya yaklaştı. Tahminen seksen beş yaşındaydı, ama çok daha genç bir adamın gücü ve zarafetiyle hareket ediyordu. Zekâyla parlayan koyu kahverengi gözleri ışık saçıyordu.

"Çölde kaybolan Amerikalılar," dedi ağır aksanlı bir İngilizceyle. "Benim adım Santanai. Tapınağımıza hoş geldiniz. Bugün duamıza sizin güvenli bir yolculuk yapmanızı da ekledik."

"Lütfen davetsiz girişimizi bağışlayın," dedi Pitt, lamanın geldiklerini haber almasına şaşırarak.

"Aydınlanmanın yolu herkese açıktır." Lama gülümsedi. "Gelin, size evimizi göstereyim." Yaşlı lama, Pitt ve Giordino'ya tapınağı gezdirdi, sonra dışarı çıkarıp avluda dolaştırdı.

"Orijinal manastır 1820'lerde inşa edilmiştir," diye açıkladı. "O zaman burada yaşayanlar büyük temizlikte yaşayanların çoğundan daha şanslıydı. Hükümet ajanları yaşam alanlarını ve yiyecek depolarını tahrip etti, sonra dindarları uzaklaştırdı. Bilinmeyen nedenlerle tapmağa dokunulmadı, uzun yıllar terk edilmiş bir durumda kaldı. Kutsal metinler ve diğer ibadet eşyaları yerli çobanlar tarafından saklanıp kuma gömüldü.

Hükümetin hoşgörülü günleri geri gelince manastırımızın en önemli parçası olarak tapmağı yeniden açtık."

"Binalar onca yıldan sonra o kadar da kötü durumda görünmüyor," dedi Giordino.

"Yerli çobanlar ve yeraltına inen keşişler baskı dönemi sırasında tapınakla ilgilendiler. Yerin uzak olması en can sıkıcı hükümet ateistlerinin gözlerinden uzak olmamıza yardım etti. Ama kompleksi yenilemek için daha çok çalışmamız gerekiyor," dedi, kereste ve inşaat malzemelerini işaret ederek. "Şimdi serlerde yaşıyoruz, ama bir gün sürekli yaşayacağımız bir binamız olacak."

"Siz ve bir düzine müridiniz mi?"

"Evet, on iki mürit ve bir öğrenci var. Ama kısa süre içinde ilave on adama daha ev yapmayı umuyoruz."

Lama, Pitt ve Giordino'yu esas tapınağın yanındaki daha küçük binalardan birine götürdü. "Sizi kilerlerden birinde yatırabilirim. Batılı bir arkeoloji ekibi birkaç haftadır yakındaki bir sahada çalışıyor. Geride kullanabileceğiniz birkaç yatak bıraktılar. Yarın malzeme kamyonunu yakalamak mı istiyorsunuz?"

"Evet," dedi Pitt. "Ulan Batur'a gitmek için sabırsızlanıyoruz."

"Bunu ayarlarız. Eğitim için tapmağa geri dönmeliyim. Lütfen rahatınıza bakın, günbatımında akşam yemeği için bize katılın."

Lama sessizce döndü. Tapınağa doğru yürürken kaftanı rüzgârda uçuşuyordu. Pitt ve Giordino birkaç basamak çıkıp kilere girdiler. Burası yüksek tavanlı, penceresiz dar bir yapıydı. Kapının hemen içindeki, çan kulesine gerek duyan eski bir kutsal emanet olan devasa demir çanın etrafından geçmeleri gerekti. Bir duvara dayalı un, erişte, çay ve diğer yiyecek çuvallarını gördüler. Karşı tarafta ilerideki dondurucu kış günleri için saklanan battaniye ve kürkler vardı. Arkada çiçekli tahtında bağdaş kurmuş oturan Buda resminin altında birkaç kanvas yatak buldular.

"Buralarda olduğumuzu bilmesi ne garip," dedi Pitt.

"Burası küçük bir çöl," dedi Giordino. "İşe iyi yanından bak. Yerde uyumak zorunda değiliz ve aracımız gelene dek rahatlamak için bol bol zamanımız var. Aslında yeni yataklarımızı hemen denemek istiyorum," dedi yataklardan birine uzanarak.

"Benim önce bir şeyler okumam gerekiyor," dedi Pitt, horlama başlamadan önce kapıya yönelerek.

Kilerin önündeki basamaklara oturup düşünceli bir şekilde antik tapınağa ve ötesinde uzanan toz kaplı vadiye baktı. Sonra sırt çantasını açıp Dr. Leigh Hunt'ın günlüğünü okumaya başladı.

"Güle güle Dirk. Ve arkadaşın Al'a da güle güle." Noyon merdivenlere çıkıp başıyla selam verdi. Pitt ayağa kalkıp on yaşındaki bir çocuğun olgunluğuna şaşırarak oğlanın elini sıktı.

"Hoşça kal dostum," dedi Pitt. "Umarım bir daha görüşürüz."

"Evet. Bir dahaki sefere deveye binin." Oğlan sırtıp manastırın kenarında bekleyen okul otobüsüne doğru koştu. Kapılar arkasından kapandı, eski otobüs batan güneşe doğru yola koyuldu.

Bu gürültü Giordino'yu uykusundan uyandırmıştı. Verandaya çıkıp uyanmak için gerindi.

"Noyon ve çocuklar okuldan eve mi gidiyor?" diye sordu. Tepede kaybolmadan önce otobüsü görmüştü.

"Noyon az önce gelip-veda etti. Ne zaman istersek en iyi devesine binebileceğimizi söyledi." Yeniden büyülenmiş gibi Hunt'ın günlüğüne döndü.

"Taşlaşmış arkeologumuzun destanı nasıl?"

"İnanılır gibi bir şey değil."

Giordino, Pitt'in yüzündeki ciddi bakışı görünce merdivenlere oturdu.

"Ne buldun?"

"Dr. Hunt, Moğol yardımcısı ve bir Çinli işçi ekibi kuzey Çin'de Shang-tu adında yok olmuş bir

kentin kalıntılarını kazıyorlarmış."

"Orayı hiç duymamıştım."

"Daha romantik Batılı adıyla tanıyabilirsin belki... Xanadu."

"Bir tane daha mı?" dedi Giordino başını iki yana sallayarak. "Gerçekten var mıymış?"

"Kesinlikle. Kubilay Han'ın yazlık sarayıymış. Yaz sıcağından kurtulmak için orayı Pekin'in yüz doksan kilometre kuzeybatısına inşa ettirmiş. Etrafında duvarlarla çevrili bir avlanma arazisi ve yüz binden fazla insanın yaşadığı bir köy varmış. Hunt gelene dek geride boş bir ovadaki kaya ve toz yığından başka bir şey kalmamış."

"Demek uçakta bulduğumuz tarihi eserler Kubilay Han'ın iktidarından kalma, öyle mi? Küçük bir servet değerinde olmalılar. Tabii uçak kazası sırasında paramparça olmadan kalan birkaç şeyden söz ediyorum."

"Mümkündür. Ama Hunt bulduklarından memnun değilmiş. Kazının son gününe kadar önemli bir şey bulamadığını yazıyor. O ahşap kutu ve çita derisi son gün bulunmuş."

Pitt ahşap kutuyu verandada açmıştı. Hayvan derisini eline aldı.

"Hunt çita derisinden pek söz etmiyor, ama şuna bir bak," dedi kürkü açıp ters çevirerek. Kürkün deri kısmında ayrı kutuların içine yapılmış sekiz küçük resim bulunuyordu. İlk resim büyük bir Çin yelkenlisinin peşinde iki küçük gemiyle nehirde yüzdüğünü gösteriyordu. Sonraki resimler denizdeki gemileri ve küçük bir körfezde demirlemeyi ifade ediyordu. Son kutuda körfezde yanan daha büyük bir gemi vardı. Geminin ana direğinde, üzerinde mavi bir köpeğin bulunduğu sancak alevlerin arasında titreşiyordu. Kıyıda geminin yanına bazı kutular dizilmişti, ama onların da etrafında alevler vardı. Alevler ve duman körfezin etrafındaki bütün karayı sarmıştı.

"Çok büyük bir yangınla biten bir yolculuğu anlatıyor gibi," dedi Giordino. "Belki Bizans ateşini yakmasını bilen becerikli bazı düşmanlarla karşılaştılar. Ya da belki de bir orman yangınına fazla yakın demirlediler ve esen küllerle alev aldılar. İngiliz arkeolog bir yorumda bulunmamış mı?"

"Hayır. Ölmeden önce derinin arkasını inceleyip incelemediğini bile bilmiyorum."

"Kutunun önemli bir özelliği var mı?"

"Önemli olan kutu değil, bronz boruymuş. Ya da daha doğrusu borunun içinde olan bir şey. İçinde ipekli bir rulo olmalı. Üzerinde inanılmaz bir keşfin yerini gösteren hazine haritası varmış."

"Boru bulduğumuzda boştu. Sence hâlâ uçakta Hunt'ın yanında mıdır?"

"Al, Hunt'ın son yazdıklarını oku," dedi Pitt günlüğü Giordino'ya uzatarak. Son sayfaya üç kısa bölüm yazılmıştı.

5 Ağustos 1937. Uçakla Ulan Batur'a gidiyorum. Müthiş bir keşfe rağmen çok üzgün olduğumu söylemeliyim. Sadık yardımcım, ortağım, dostum beni aldattı. Kazıdan beri dikkatle koruduğum ipek rulo yok olmuş, çalınmış. Onu alabilecek tek kişi Tsendyn'di. Uçağa binmeden önce beni sırtımdan hançerlemiş gibi oldu. O olmadan C.H.'ye giden yol kaybolmuş demektir. İpuçlarını hatırlayıp haritayı aklımdan yeniden çizmeye çalışacağım. Sonra U.B.'de küçük bir grup toplayıp araştırmaya başlayacağım. Başka bir şey olmasa bile Burhan Haldun'un yamacında Tsendyn'le karşılaşım ona büyük bir ceza vereceğim. Tek umudum...

Paragraf cümlenin ortasında bitiyor, daha sonra titrek bir yazıyla devam ediyordu. Giordino tozlu sayfada kan lekeleri olduğunu gördü.

Tarih bilinmiyor. Çöle düştük, Japon uçakları bizi vurarak düşürdü. İki pilot da öldü. Korkarım bacaklarım ve belim kırıldı. Kıpırdayamıyorum. Yardım bekliyorum. Yakında bulunacağımızı umuyorum. Acı dayanılmaz.

Daha sonra kargacık burgacık bir yazıyla şunlar yazılıydı:

Son sözler. Hiç umudum kalmadı. British Museum'daki Leeds'e en içten üzüntülerimi ve sevgili karım Emily'ye aşkıma gönderiyorum. Tanrı ruhlarımızı korusun.

"Zavallı adam," dedi Giordino. "Neden uçaktaki ıvır zıvırın üstünde yattığını açıklıyor bu durum. Ölmeden önce orada birkaç gün yatmış olmalı."

"Ne kaybettiğini bildiği için acısı çok daha büyük olmalı."

"Peki, ipek haritada ne vardı? C.H. kim ya da ne?"

"Hunt ipek ruloyu önceki sözlerinde tarif etmiş. Kayıp bir mezarın yerini gösterdiğine inanıyordu, belli ki yardımcısı Tsendyn de öyle. Moğolistan'da Khentii Dağı'ndaki yer, kraliyet işaretleri, hatta ağlayan deve efsanesi hep tarihsel kayıtlara uyuyor. İpek harita Cengiz Han'ın gömüldüğü yeri gösteriyor."

Giordino alçak sesle ıslık çalıp başını iki yana salladı. "Cengiz Han, ha? Sahte bir harita almış olmalı. Yaşlı Cengiz hâlâ bulunamadı ve mezarı hâlâ gezegendeki en büyük arkeolojik gizemlerden biri."

Pitt ufuktaki döner toza bakarken zihninden binlerce görüntü geçiyordu. Sonra başını sallama sırası ona geldi.

"Tam tersine. Mezar bulundu," dedi sessizce.

Giordino yüzünde boş bir ifadeyle ona baktı, ama Pitt'in iddiasına karşı çıkmaması gerektiğini biliyordu. Pitt günlüğün başa yakın bir sayfasını açıp Giordino'ya gösterdi.

"Hunt'ın Moğol yardımcısı Tsendyn. Soyadı Borjin'miş."

"Olamaz. Babası mı?"

"Eğer bir hata yapmıyorsam kısa bir süre önce Tsendyn Borjin'in mezarını ziyaret ettik."

"Eğer orası babasının mezarıysa odamn ortasındaki lahit..."

"Doğru," dedi Pitt esefle. "Cengiz Han'ın mezarı Tolgoi Borjin'in arka bahçesinde bulunuyor."

Gün batarken akşam yemeği için lama ve keşişlere katıldılar. Son zamanlarda yedikleri bütün yemekler gibi bu da basit bir yemektir. Erişteli sebze çorbasını koyu çayla birlikte içtiler. Keşişler sessiz bir saygıyla yemeklerini yiyor, yalnızca lamanın ara sıra söylediği şeylere karşılık olarak başlarıyla onaylıyorlardı. Pitt metin bir zarafetle hareket eden bilge keşişlerin yüzlerini rahat bir tavırla inceledi. Çoğunun yaşı altmıştan fazlaydı, dikkatli kahverengi gözleri çizgilerle dolu yüzlerinde parlıyordu. Hepsinin başı tıraşlıydı, iri yapılı genç bir adam hariç. Bu adam yemeğini hızla yiyip diğerleri bitirene dek aralıksız bir şekilde Pitt'e bakıp sınıtmıştı.

Pitt ve Giordino yemekten sonra tapınakta akşam duasını izleyip kilere geri döndüler. Hunt'ın

günlüğündeki Cengiz Han'la ilgili açıklamalar bütün zihnini meşgul ediyor ve Ulan Batur'a gitmek için her zamankinden daha fazla sabırsızlanıyordu. Yatmaya hazırlanırken yataklardan birini girişe yaklaştırdı.

"Artık üstü kapalı yerlerde uyuyamıyor musun?" diye söylendi Giordino.

"Hayır. Beni rahatsız eden bir şey var."

"Beni rahatsız eden şey bir haftadır doğru dürüst yemek yemememiz," dedi Giordino örtünün altına girerek.

Pitt raftan, içinde tütsü, tespih ve diğer dua eşyalarının bulunduğu bir kutuyu aldı. Birkaç dakika kutuyu karıştırdıktan sonra gaz lambasını kapatıp koyunları sayan Giordino'ya katıldı.

Davetsiz misafir gece yarısından hemen sonra geldi. Kilerin kapısını, ay ışığıyla birlikte içeri girebilecek kadar araladı. Gözlerinin karanlık ortama alışması için bir süre bekledikten sonra yavaşça girişin yakınındaki yatağa doğru gitti. Yürürken ayağı yerdeki dua çanına çarptı. Yumuşak metalik çan sesi odada yankılanırken gelen kişi donup nefesini tuttu. Saniyeler geçerken kulakları odadaki her hareketi ve kıpırdanmayı duymak için dikkat kesildi, ama ortalık sessizdi.

Dengesini sağlayarak çömeldi, çanı bulduktan sonra yavaşça kenara itti. Parmak eklemleri ikinci çana sürününce, onu da uzaklaştırarak yatağa yaklaştı. Örtünün altında hareketsiz bir şekilde yatan gövdeyi görebiliyordu. Yatağı? yanında dikilerek iki ucu keskin parlak kılıcı kaldırdı, ölümcül bir darbeye yatağa indirdi. Keskin kılıç yastığın hemen altına, uyuyanın boynunun olması gereken yere saplandı.

Ama ters bir şeyler vardı. Bıçak kemikten geçerken herhangi bir dirençle karşılaşmamıştı. Kan fışkırmamış, kurbanın nefesi duyulmamış, kılıç dirençle karşılaşmadan yatağa saplanmıştı. Saldırgan kandırıldığını anlayınca birden irkildi. Ama çok geçti.

Pitt odanın arkasındaki yatağından fırlamıştı bile. Açık kapıdan süzülen ışık, yatağın üstüne eğilen katilin arkasından vuruyor, Pitt için açık bir hedef oluşturuyordu. Pitt kazı alanından ödünç alıp yatağının altına sakladığı küreği yukarı kaldırdı. Yastıklarla doldurduğu yatağa bir adım kala karanlık silüete indirdi.

Katil toparlanmak için elinden geleni yapmıştı. Pitt'in ayak seslerinin yaklaştığını duyunca kılıcı yataktan çekti, başının üstüne kaldırdı. Pitt'in karanlıkta yaklaştığını görmekten çok hissederek kılıçla geniş bir kavis çizdi.

Ama Pitt ondan önce davranmıştı. Kürek karanlıkta belirip katilin eline indi. Metalle ezilen parmak eklemlerinin çatırtısını komplekste yankılanan kan dondurucu bir çığlık takip etti.

Kılıç katilin elinden uçtu, sert döşemeye düştü. Düelloyla ilgilenmeyerek sakat elini tuttu, yalpalayarak kapıya doğru gitti. Pitt kürekle bir saldırı daha yaptı, ama saldırgan tehlikeden kaçmayı başarmıştı. Yatak iki adamın arasında kalmıştı. Pitt kürekle bir hamle daha yaptı. Saldırganın kapıya döndüğünü görünce küreği iyice kaldırmadan savurdu. Kürek adamın bacağının arkasına indi.

Dengesini kaybederken saldırganın bedenini yeni bir acı dalgası kapladı, adam yere yuvarlandı. Hâlâ ezilen elini tuttuğu için düşerken ellerini kullanamadı. Başını karanlıkta görmediği ağır demir çana çarptı. Pitt beysbol sopasının darbesine benzeyen çatırtının ardından gövdenin yere düşerken çıkardığı tok sesi duydu.

Giordino, Pitt'in yanına geldi, sonra yatağın etrafından dolaşıp bir tekmeyle kapıyı ardına dek açtı. Ay ışığında başı garip bir açıyla eğilmiş adamın cansız bedeni görünüyordu.

"Boynu kırılmış," dedi Giordino hareketsiz gövdenin üstüne eğilerek.

"Onun bizim için düşündüklerinin yanında bizimki nazik bir muamele," dedi Pitt. Küreği duvara dayayıp kılıcı aldı.

Verandada bir ışık belirdi. Lama ve iki keşiş ellerinde gaz lambalarıyla odaya girdiler.

"Bir çığlık duyduk," dedi lama. Sonra ayağının dibindeki cesede baktı. Kurbanın giydiği parlak kırmızı kaftan gaz lambasının ışığında parlak bir şekilde parlıyordu. Adamın şiddet kullanmayan Budist keşişler gibi giyinmiş olmasına Giordino bile şaşırılmış gibiydi. Lama kısa siyah saçları ve genç yüzü tanıdı.

"Zenoui," dedi duygusuz bir şekilde. "Ölmüş."

"Bizi öldürmeye çalıştı," dedi Pitt kılıcı kaldırıp yataktaki kesilmiş örtüleri işaret ederek. "Ona kürekle vurdum, çanın üstüne düşüp boynunu kırdı. Bence başka silahı da vardır."

Lama keşişlerden birine dönüp Moğolca bir şeyler söyledi. Keşiş eğilip cesedin kaftanına dokundu. Kırmızı kumaşı kaldırıncaya belinde bir hançer ve küçük otomatik tabancanın takılı olduğu bir kemer buldu.

"Bu darmanın yolu değil," dedi lama şaşkınlıkla.

"Ne kadar zamandır manastırdaydı?" diye sordu Pitt.

"Sizden bir gün önce geldi. Kuzeydeki Orhon'dan geldiğini, ama iç huzuru bulmak için Gobi'yi geçtiğini söylemişti."

"Şimdi buldu," dedi Giordino sırtarak.

Lama önceki konuşmalarını düşünerek Pitt ve Giordino'ya şüpheyle baktı. "Geldiği zaman çölü geçen iki yabancıyı sordu. Sizin hakkınızda bir şey bilmediğimi, ama buraya gelebileceğinizi, çünkü Ulan Batur'a en güvenilir aracın haftada bir gelen malzeme kamyonu olduğunu söyledim. Bunun üzerine burada biraz daha kalmak istedi."

"Gelişimizi nasıl bildiğiniz anlaşıldı," dedi Pitt.

"Ama neden hayatlarınıza kast etti?"

Pitt kayıp petrol ekibini ararken Borjin'in kompleksini ziyaret edip nasıl kaçtıklarını kısaca anlattı. "Bu adam büyük olasılıkla Borjin'in yanında çalışıyordur."

"O halde keşiş değil?"

"Birincil işinin bu olduğunu sanmıyorum."

"Gerçekten de âdetlerimizin çoğunu bilmiyordu," dedi lama. Yüzü asıldı. "Manastırda bir cinayet. Korkarım yetkililerle başımız büyük derde girebilir."

"Aslında ölümü bir kazaydı. Böyle rapor edin."

"Bir engizisyonun ortasında kalmasak iyi olur," dedi Giordino.

"Evet," diye onayladı lama. "Eğer bu doğruysa, kaza olarak rapor edilebilir. Siz gittikten sonra."

Lama diğer iki keşişten cesedi sarıp tapınağa götürmelerini istedi.

"Manastırımızı ziyaretiniz sırasında hayatınız tehlikeye düştüğü için zgnm," dedi.

"Aslında biz manastırınıza böyle sıkıntı verdiğimiz için üzgünüz," diye karşılık verdi Pitt.

"Burada kalacağınız süre huzur içinde geçsin," dedikten sonra tapınağa gitti. Saldırgan için kısa bir dua edildi.

"İyi bir dedektiflik çalışması," dedi Giordino, kapıyı kapatıp parçalanmış yatağı arkasına dayadı. "Sahte keşişi nereden bildin?"

"Yalnızca bir sezgiydi. Diğer dindar keşişlerin ifadesi yoktu onda, üstelik yemekte bize kim olduğumuzu biliyormuş gibi bakıp duruyordu. Borjin'in peşimize birilerini takmış olması çok uzak bir olasılık değildi, hatta keşiş kılığında birini."

"Umarım yanında başka arkadaş getirmemiştir. Bu demektir ki sana borçluyum."

"Ne borcu?"

"Gecenin geri kalanı için kürek nöbeti," dedi, örtülerin altına girmeden önce küreği yatağının altına soktu.

Malzeme kamyonu ertesini sabah geç saatte geldi. Kilere birkaç sandık sebze ve kuru gıda bıraktı. Keşişler kamyonun boşaltılmasına yardım ettikten sonra tapınakta toplanıp kısa bir süre meditasyon yaptılar. Lama arkada kalıp Pitt ve Giordino gitmeye hazırlanırken şoförle konuştu.

"şoför, sizi yanma almayı memnuniyetle kabul ediyor. Ulan Batur'a beş saatlik yolunuz olduğunu söylüyor."

"Misafirperverliğiniz için çok teşekkür ederiz," dedi Pitt. Katilin bir örtüye sarılı yattığı tapınağa doğru baktı. "Diğer ziyaretçiyi aramaya gelen oldu mu?"

"Hayır," dedi lama, başını iki yana sallayarak. "Dört gün içinde yakılacak, ama külleri burada kalmayacak. Yüreğinde Sakyamuni'nin ruhunu taşımıyor o," dedi Buda'yı kast ederek. Yaşlı lama, Pitt'e ve Giordino'ya döndü. "Kalbim sizin onurlu adamlar olduğunuzu söylüyor. Bilgelik ve ruhun gücüyle yolculuk yapın, aradığınız şeyi bulacaksınız."

Lama iyice eğilerek selam verdi, Pitt ve Giordino da ona karşılık vererek kamyonu bindi. Yaşlı bir Moğol olan şoför sırtırken eksik birkaç dişi göründü. Kamyonu çalıştırıp yavaşça oradan uzaklaştı. Lama, kamyon gözden kaybolup çöken tozu cüppesini ve sandaletlerini kaplayana dek başi önünde hareketsiz bekledi.

Kamyon lde hoplayarak ilerlerken Pitt ve Giordino sessizce oturuyordu. İki de lamanın sözlerini düşünüyordu. Yaşlı bilge neyin peşinde olduklarını biliyor gibiydi ve onlara yeşil ışık yakmıştı.

"Geri dönmeliyiz," diye mırıldandı Pitt sonunda.

"Xanadu'ya mı?"

"Xanadu'ya."

SARSINTILAR

Mavi benekli levrek kendisine doğru yüzen büyük figüre merakla baktı. Gelen şey köpekbalığı olamayacak kadar yavaş neon mavisini derisiyse yunus olamayacak kadar da göz alıcıydı. Ve kuyruğun olması gereken yerde iki sarı uzantıyla birlikte garip bir şekilde ilerliyordu. Levrek, figürün ne dost ne düşman olduğuna karar vererek yoldan çekildi, yiyecek aramak için kayalıkların başka bir kesimine gitti.

Summer Pitt, mavi karanlığa dalan büyük balığa dikkat etmedi. Bütün dikkati ekmek kırıntısı gibi takip ettiği, deniz tabanında uzanan sarı naylon ipe yönelmişti. Çevik bedeni suda sabit bir hızla zarif bir şekilde ilerliyor, mercan kayalıklarının boğumlu başlarının yarım metre kadar üstünde dolaşıyordu. Ellerinde dijital bir kamerayla sarı çizginin iki yanındaki resiflerin renkli görüntülerini kaydediyordu.

Summer, Hawaii Adaları'ndaki mercan kayalıklarının sağlığını değerlendiren NUMA projesinin bir parçası olarak resifleri kaydediyordu. Çökelti, aşırı avlanma, kirlilik yüzünden su yosunu salgınları ve küresel ısınma, dünyanın her yerindeki mercan kayalıklarının ağır ve yavaş yavaş bozulmasına yol açıyordu. Hawaii'deki resiflerin çoğunlukla iyi durumda olmasına rağmen, Avustralya, Okinawa ve Micronesia'yı kuşatan resiflerde görülen ciddi beyazlanma ve kitle ölümlerinin olmayacağına dair bir garanti yoktu. Resiflerin sağlığını izlemek yoluyla insanın yaptığı faaliyetlerin etkisinin tespit edilip önlem alınması mümkün olabilecekti.

Yöntem son derece basitti. İncelenen resiflerden alınan video görüntüleri aynı yerden aylar ya da yıllar önce alınan görüntülerle karşılaştırılıyordu. Balık ve deniz tabanındaki organizmaların sayısı resifin görece sağlığıyla ilgili bilimsel kanıtlar sunuyordu. Bütün bölge sularının değerlendirilmesini sağlayan NUMA projesi adaların etrafındaki düzinelerce resifi kapsıyordu.

Summer izlediği hat boyunca tembelce ayak çırparak deniz tabanına gömülen paslanmaz çelik pimin belirlediği bitiş noktasına ulaştı. Pime, yağlı kalemle yazılmış plastik bir kart takılıydı. Uzanıp kartı kameraya doğru çevirdi, belirlenen hattı ve bitiş noktasını kaydettikten sonra kamerayı kapattı. Plastik kartı bırakırken yakındaki kum tümseğinde bir şey dikkatini çekti. Sarı paletlerini çırparak küçük kaya kümesine doğru yüzdü. Küçük bir ahtapot kayaların üstünde yüzüyor, solungaçlarıyla su çekerken gövdesini aşağı yukarı oynatıyordu. Summer zeki omurgasızın renk değiştirmesini, resife doğru yüzmeden önce kollarını uzatırken neredeyse şeffaf oluşunu seyretti. Tekrar kayalara bakınca yakındaki kumlardan küçük, yuvarlak bir nesnenin ucunu gördü. Minyatür bir yüz, bulunduğu için mutlu olmuş gibi Summer'a gülümsercesine bakıyordu. Summer ince bir kum tabakası kaldırarak yaklaştı, nesneyi kumdan çıkarıp maskesinin önüne getirdi.

Bu, minik bir porselen heykelcikti. Üzerinde bol, kırmızı bir elbise, siyah saçları topuz olan genç bir kıza aitti. Heykelin tombul yanakları kırmızı, gözleri Asyalılar gibi çekikti. El işi biraz kabaydı, elbise ve duruşun biraz eski bir görüntüsü vardı. Summer emin olmak için heykelciğin altını çevirdi, ama dibinde MADE IN HONG KONG damgası yoktu. Boşta kalan elini yumuşak kumların arasından geçirdi, fakat yakınlarda başka bir gömülü nesne bulamadı.

Birkaç metre ilerde başka bir dalgıcın gümüşü hava kabarcıkları dikkatini çekti. Resifin kenarına çömelmiş çökelti örneği alan bir adamdı bu. Summer o tarafa gidip dalgıcın önünde durdu, heykelciği kaldırdı.

Nesneyi incelerken ağabeyi Dirk'ün yeşil gözleri merakla parladı. Adını aldığı babası gibi zayıf ve uzun boylu olan Dirk çökelti numunesini dalgıç çantasına yerleştirip bacaklarını uzattı, Summer'a heykeli bulunduğu yeri göstermesini işaret etti. Summer, onu resiften uzaklaştırıp kum yükseltisinin üstünden geçirdi, gülümseyen nesneyi bulunduğu çakıl taşı kaplı yere götürdü. Dirk yanına geldi, ikisi birlikte yerden bir metre kadar yükselen kum tepeliğinin etrafında geniş bir daire çizdiler. Kıyıya doğru daire çizerlerken dalgalı kum sahası boğumlu bir lav yatağıyla birden sona eriyordu. Kıyıda uzaklaşırlarken kum yatağı dik bir eğimle alçalıyor, beş yüz metre kadar sonra dibe iniyordu. Kum sahasının ortasında küçük bir mercan bölümü görünüyordu. Dirk incelemek için mercana doğru yüzdü.

Mercan düz bir yol halinde üç metre kadar uzanıyor, sonra kumun altında gözden kayboluyordu. Dirk kumun lav duvarıyla karşılaşmadan önce daha koyu bir hat boyunca uzandığını fark etti. Summer dipten yükselen küçük, yuvarlak bir kümeyle doğru yüzdü, sonra bakması için Dirk'ü çağırdı. Dirk ayaklarını çırparak neredeyse iki metre boyunca uzanan dikdörtgen görünümlü taşın üstüne geldi. Alçalıp eldivenli eliyle organizmaların kapladığı kabuklu kenarına dokundu, sonra yüzeyini inceledi. Parmakları ortadaki sık denizkestanelerine bastırınca hissettiği sertlik azaldı. Başını ilgiyle sallayınca Summer gelip nesnenin yakından bir resmini çekti. Bundan sonra iki dalgıç nesneyi bırakıp dairesel yüzüşlerini tamamladılar, ama başka bir şey bulamadılar. Başladıkları iniş noktasına varıp on metre yukarıdaki dalgalı yüzeye yükseldiler.

Başları Hawaii'nin Büyük Ada'sının güneybatı kıyısındaki Keliuli Körfezi'nin yakınındaki geniş koyun safir mavisinde ortaya çıktı. Birkaç yüz metre uzakta dalgalar, koyu yüksek siyah lav yamacıyla çevreleyen kayalık kıyıya vuruyordu. Kayalara çarpan dalgalar dik yamaçlardan gürültüyle yankılanıyor, yüzeyde beyaz bir köpük halkası beliriyordu.

Dirk kıyıya bağlı küçük şişme bota doğru yüzüp içine tırmandı. Oksijen tankını ve ağırlık kemerini çözüp kenardan uzandı, kız kardeşinin bota çıkmasına yardım etti. Summer regülatörünü ağzından çıkarırken nefes nefeseydi.

"Kum yükseltisinin ortasındaki o mercan çıkıntısına ne diyorsun?" diye sordu.

"Dümdüz bir hat izliyordu."

"Ben de öyle düşündüm. Kenarlardaki kumu biraz kazıp orada mercan tarafından yutulmayan bir şey olup olmadığını görmek istiyorum."

Porselen figürü dalış çantasından çıkarıp gün ışığında inceledi.

"Mercanda bir gemi batığı olduğunu düşünüyorsun, öyle mi?" diye çıkıştı Dirk halatı çözüp küçük motoru çalıştırarak.

"Bu şey bir yerden geldi," dedi heykelciği kaldırarak. "Sence kaç yaşındadır?"

"Hiçbir fikrim yok. Bana kalırsa o dikdörtgen taş çok daha ilginç."

"Bir teorin var mı?"

"Var, ama geminin araştırma bilgisayarlarını tarama şansı bulana kadar acayip iddialarda bulunacağımı sanmıyorum."

Dirk gaz kolunu itince küçük bot dalgaların üstünde sıçradı, uzakta demirlemiş gemiye doğru ilerledi. NUMA araştırma gemisi parlak turkuvaz rengindeydi. Kıç tarafına yaklaşırken siyah

MARIANA EXPLORER yazısı okunuyordu. Dirk botu iskele tarafına döndürdü, suyun üstünde asılı duran, kabloların sallandığı küçük vincin altına gitti. Dirk ve Summer kablonun ucunu kauçuk bota monte edilmiş kancalarına bağlarken küpeşteden bir adam eğildi. Kaslı yapısı, kalın bıyıkları, çelik mavisini gözleriyle adam Teksas aksanıyla yeniden doğmuş Wyatt Earp olabilirdi.

"Sıkı tutunun," diye bağırdı, hidrolik vincin kontrollerine basarken. Jack Dahlgren botu suyun üstüne kaldırdı, geminin güvertesine yerleştirdi. Dalış ekipmanlarının temizlenip kaldırılmasına yardım ederken Summer'a sordu. "Son resifi de kaydettin mi? Kaptan adanın doğusundaki bir sonraki araştırma alanı Leleiwi Noktası'na gidip gidemeyeceğini soruyor."

"Cevap evet ve hayır," dedi Summer. "Veri toplamayı bitirdik, ama bir kere daha dalmak istiyorum."

Dirk porselen heykelciği kaldırdı. "Summer bir hazine batığı bulduğunu düşünüyor," diye sırıttı.

"Kültürel hazine de benim için yeterli olur."

"Batık olduğuna dair nasıl bir iz buldunuz?" diye sordu Dahlgren.

"Belirgin bir şey yok, ama Summer ilginç bir taş nesne buldu," dedi Dirk. "Gidip video kaydına bakmamız gerekiyor."

Dirk ve Summer duş alıp giyindikten sonra araştırma gemisinin la-boratuvarında Dahlgren'le buluştu. Dahlgren video kamerayı monitöre bağlamış, görüntüleri büyük ekrana yansıtıyordu. Dikdörtgen taş görününce Dirk uzanıp PAUSE düğmesine bastı.

"Daha önce böyle bir şey görmüştüm," dedi. Bilgisayarın başına oturup bazı tuşlara bastı. "Sualtı arkeoloji konferansında, Malezya'da bulunan bir batıkla ilgili makaledeydi."

Birkaç dakika araştırdıktan sonra bilimsel makalenin bir kopyasının bulunduğu web sitesini ve kazı fotoğraflarını buldu. Dirk görüntüleri tarayıp büyük taş parçasının su altında çekilmiş fotoğrafına gelince durdu. Bir uca doğru sivrilen, ortasında bir çift delik olan dikdörtgen bir granit parçasıydı bu.

"Üzerindeki organizmaları temizlersen Summer'ın kaydındaki nesneye çok benzediğini söyleyebilirim," dedi Dahlgren ve görüntüleri karşılaştırdı.

"Evet, yalnızca şekli değil, boyutları da aynı."

"Peki, bunu anladım," dedi Summer. "Nedir bu?" diye sordu.

"Bir gemi demiri," diye cevapladı Pitt. "Ya da daha doğrusu çapanın ahşap kancasına uyan taş ağırlık. Kurşun ve demirin kullanımından önceki günlerde çapayı tahta ve taştan yapmak çok daha basitti."

"Çok eski denizcilik günlerinden söz ediyorsun," dedi Dahlgren.

Dirk başını salladı. "Bu yüzden ilginç zaten. Summer'ın bulduğu çapa buna çok benziyor," dedi ekranı işaret ederek.

"Bu konuda hepimiz hemfikiriz," dedi Summer. "Ama nereden geliyor bu şey? Malezya'da ne tür bir batık çıkarmışlardı?"

"Şey," dedi Dirk ekranı aşağıya indirerek dört direkli yelkenli geminin bilgisayar çizimini buldu. "On üçüncü yüzyıla ait bir Çin yelkenlisi olduğuna inanabilir misin?"

Kharg Adası'nın üstündeki hava bulanık kahverengiydi. Ras Tanu-ra'da bir hafta önce meydana gelen felaketin yaydığı yağlı duman, Basra Körfezi'nin üstündeki gökyüzünü hâlâ boğuyordu. Körfezin Ras Tanu-ra'dan iki yüz doksan kilometre uzaktaki İran tarafında kayalık bir kireç taşı yükseltisini oluşturan Kharg Adası'nda bile kirli havadan dolayı derin bir nefes almak insanın ağzında yağlı bir petrol tadı bırakıyordu.

Zehirli hava, küçük adanın doğusunda, üzerinde sürekli bir petrol katmanı olan sularla çevresel anlamda eşdeğeri. Ama yakındaki ham petrol nakliye tesisinden kaynaklanan sızıntılar ve akıntılarla meydana gelen su kirliliği bölgeye has bir durumdu. Adanın doğu kesiminde bulunan T biçimindeki dalgakıranda on tankere kadar palamar yeri vardı. İnsan yapımı ada, batı sahili açıklarında aşırı büyüklükteki birkaç tankerin deposunu doldurabiliyordu. Kharg Adası küçük bir ada olmasına rağmen İran'ın en büyük petrol ihraç terminali, ayrıca dünyanın en büyük petrol dolun tesislerinden biriydi.

Yıpranmış siyah gemi, doğu terminali boyunca sıralanmış tanker filosunun yanından geçerken alacakaranlık çöküyordu. Sondaj gemisi kuzeye dönerek adaya yaklaştı, kuzey sahilinin ucundaki dik kıyıya yakın demirledi. Sahil sularında dolaşan İran askeri devriye teknesi, bu geminin yanından geçti, ama Hindistan bayrağı taşıyan eski gemiye önem vermedi.

Kıyıda petrole işçilerinin hiçbiri de gemiye dikkat etmedi, özellikle de gece olduktan sonra. Ama sondaj gemisi o zaman yavaş yavaş canlanmaya başladı. Gemi yavaşça ileri geri yapıp istediği noktayı bulana dek karanlık suları taradı. İleri, geri ve yan iticiler harekete geçti, gemiyi rüzgâr ve akıntının etkisine rağmen sabit bir noktaya soktu. Siyah eşofmanlar giymiş gemi mürettebatı, düşük voltajlı güverte ışığının altında koşturuyordu. Sondaj kulesinin altına monte edilmiş kısa sondaj halatı açık boşluktan sarkıtıldı. Halatın ucunda, petrol sondaj için kullanılan her zamanki koni biçimli döner sondaj parçası yoktu, onun yerine garip bir dikdörtgen silindir üçlüsü, üç ayak oluşturacak şekilde bağlanmıştı.

Üç ayaklı aygıt suya indirildikten sonra mürettebat yavaşça ortadan kayboldu. Artık gemi tamamen sessizdi. Ama yirmi dakika sonra geminin altında şiddetli bir patlama oldu. Yüzeyden yalnızca gürültülü, fakat boğuk bir patlama sesi duyuldu. Yandaki gemiler ve ada çalışanları pek farkına varamadı bile. Ama geminin yirmi metre altında güçlü bir ses dalgası körfezin tabanına doğru patladı. Aşağıya doğru yöneltilen sismik dalga yerkabuğundan sekiz zararsız bir şekilde yön değiştirdi. Fakat zarar verdiği tek bir nokta vardı: üç silindirin ses patlamalarını odakladığı, derinliği ve yeri tam olarak belirlenen fay hattı.

Kısa akustik patlamayı ikinci, ardından üçüncü patlama izledi. Yoğunlaştırılmış akustik patlamalar, yeraltı fay hattını titreşen sismik dalgalarla geri dönüşü olmayan bir sıkışma noktasına ulaşana dek bombardımana tuttu. Ella Fitzgerald'ın sesiyle bir bardağı parçalaması gibi güçlü akustik titreşimler de fayı yüzeyin bir kilometre altında kırdı.

Kırılma yüzeye şiddetli bir sarsıntıyla yansıdı. ABD Jeolojik Araştırma Birimi depremin şiddetini Richter ölçeğine göre 7.2 olarak belirleyecekti. Bu her açıdan ölümcül bir depremdi. Can kaybı çok azdı, en büyük hasar Kharg Adası yakınlarındaki birkaç İran sahil köyüyle sınırlıydı. Basra Körfezi suları tsunami oluşamayacak kadar sığ olduğu için yalnızca İran kıyı şeridinin körfezin ucuna kadar olan kısmı hasar görmüştü. Ve bir de Kharg Adası.

Minik petrol dolun adasındaki hasar korkunçtu. Bütün ada, altında nükleer bir bomba patlamış gibi sarsılmıştı. Düzinelerce petrol dolun tankı balon gibi patlamış, içlerindeki siyah sıvıyı petrol

nehirleri halinde denize döküyordu. Doğu kıyısının açığındaki sabit devasa petrol terminali birkaç yüzer parçaya ayrılmış, bunlar da gidip demirlemiş tankerlere hasar vermiş, delikler açmıştı. Kharg Adası'nın batı kıyısındaki büyük tanker terminali tamamen yok olmuştu.

Küçük siyah gemi hasar tespiti yapmak için beklemeyip sabahın erken saatlerinde güneye doğru yol almaya başladı. Kayalık adaya hücum eden helikopterler ve kurtarma gemileri tahribattan uzaklaşan eski gemiye pek dikkat etmedi. Anla sondaj gemisi tek başına İran petrol ihracatını mahvetmiş, global petrol piyasalarını bir kez daha sarsarak Çin'i büyük bir karmaşa içine sokmuştu.

Adası'ndaki tahribat, sarsıntı geçiren petrol piyasalarını atom bombası gibi vurdu, büyük bir korkunun tetiğini çekti. Deliye dönen satıcılar petrol sözleşmelerinin üstüne atlayıp tatlı ham petrolün fiyatını astronomik rakamlara çekip varil başına yüz elli dolara çıkardı. Wall Street'de Dow tam tersi bir ivme kazandı. Marketin günlük değerinin yüzde yirmisini silen büyük bir tasfiye satışından sonra işlem sınırlamaları faaliyetleri durdurunca yalpalayan borsa erken kapanmak zorunda kaldı.

Birleşik Devletler'in her yerindeki telaşlı otomobil sahipleri depolarını ucuz benzinle doldurmak için en yakın benzin istasyonuna koştu. Bu üşüşme sonucu rafine edilmiş benzin fazlalığı hızla tükendi ve yakıt sıkıntısı kısa süre içinde bütün ülkeyi kapladı. Panik hissi ülkeyi pençesine alırken bazı bölgelerde benzin azalması yüzünden bir iki tane şiddet olayları görülmeye başlandı.

Beyaz Saray'da Başkan kabinedeki ekonomik danışmanlarıyla ve en üst güvenlik kuruluyla acil bir toplantı düzenledi. Montana'dan seçilen dolambaçsız popülist olan Başkan, ekonomik danışmanların petrol şokunun neden olduğu korkunç sonuçları tekrarlamalarını sessizce dinledi.

"Petrol fiyatlarının bir ayda neredeyse ikiye katlanması eşi görülmemiş bir enflasyon baskısı yaratacaktır," dedi çığırkan danışmanlardan biri. Kalın camlı gözlüklü kel adam konuşmasına devam etti. "Bütün nakliye sektörünün yaşayacağı sıkıntının yanı sıra petrole dayanan sayısız sanayi ve üretim alanı var. Plastik, kimyasal, boya, tekstil... fiyat artışından direkt olarak etkilenmeyecek bir sanayi kolu yok gibi. Petrol fiyatlarındaki bu çarpıcı artış, pompa başında zaten bir şok yaşayan tüketiciye yansıtılmak zorunda. Ani durgunluk, kaçınılmaz bir sonuç. Global boyutlarda derin ve uzun bir ekonomik durgunluğun başında olmamızdan korkuyorum."

"Bu fiyat artışı bir refleks değil mi?" diye sordu Başkan. "Ne de olsa İran'dan bir damla petrol almıyoruz."

"Panik unsurunun çok büyük olduğuna kuşku yok. Ama Kharg Adası'ndaki hasar global petrol ticaretini ve dolayısıyla bizim kendi alımlarımız sabit kalsa bile ülkedeki petrol fiyatlarını etkiliyor. Tabii bir de Ras Tanura'daki tahribat yüzünden alımlardaki azalma da var. Sonuç olarak piyasalar uçurumun başında. Kaygının kısmi nedeni söylentiler. Basra Körfezi'ndeki iki tesisteki tahribatı da teröristlerin yaptığı söyleniyor."

"Bu iddiaların bir dayanağı var mı?" diye sordu Başkan, zayıf yüzlü dikkatli bakışlı ulusal güvenlik danışmanına.

"Kesinleştirdiğimiz bir şey yok," dedi adam ciddi bir şekilde. "Langley'den daha fazla araştırmasını isteyeceğim, ama bütün kanıtlar doğal kaynaklı depremleri gösteriyor. Birbirine yakın yerlerde gerçekleşen iki sarsıntı bir tesadüf gibi görünüyor."

"Olabilir, ama dikkat çekmek için durumdan faydalanmak isteyebilecek yerli fanatiklere dikkat edelim. Dennis, ülke güvenliğinin bütün limanlardaki terörist tehdidine karşı güvenliği artırmasını istiyorum. Petrol terminallerimizde, özellikle Körfez Sahili'ndeki izlemeler artırılmalı."

"Tamam, Sayın Başkan," dedi karşısında oturan ülke güvenliği biriminin müdürü.

"Garner, halkın paniğini yatıştırmanın hızlı bir çözümü olarak Stratejik Petrol Rezervlerinden bazı hisseleri serbest bırakmayı öneriyorum." Bu öneri NUMA'nın eski başkanı ve emekli amiral olan Başkan Yardımcısı James Sandecker'dan gelmişti. Ateş kırmızısı Vandyke sakalı ve parlak gözleriyle ufak tefek, ama güçlü bir adamdı. Başkan'ın eski bir arkadaşı olarak ona nadiren unvanıyla hitap ederdi. "Petrol piyasaları zaman içinde yatışır. Rezervlerin bir kısmını serbest bırakmak halkın petrol sıkıntısına dair paniğini bastırır ve belki de piyasalara olan güveni artırır."

Başkan başıyla onayladı. "Bu konuda bir Başkanlık Emri yayınla," dedi yardımcısına.

"Kabadayı bir vaizin satış konuşması da işe yarayabilir," diye ekledi Sandecker, Teddy Roosevelt'in yan duvarda asılı resmine bakarak.

"Üstüme düşeni yapacağım," diye onayladı Başkan. "Kanallarla görülüp bu gece için bir program ayarlayın," diye emretti. "Önümüzdeki otuz gün için gönüllü benzin karnesini savunacağım. Rafinerilerin satışa yetişmesine yardımcı olabilir. Önce halkı sakinleştireceğiz, sonra bu karışıklıktan çıkmanın bir yolunu bulacağız."

"Düşünülmesi gereken bazı seçenekler olmalı," dedi kurmay başkanı. "Geçici fiyat dondurma, zorunlu yakıt karnesi hızla uygulamaya konabilir."

"Gizlice bazılarını zorlarken bazı koruma önlemlerini açıkça savunmak akıllıca olabilir," dedi Sandecker. "Yabancı tedarikçilerimizden bazılarının petrol üretimini artırmalarını isteyebiliriz. Belki yerli üreticilerimiz de yardımcı olabilir, ama Alaska Petrol Boru Hattı'nın yeniden tam kapasite çalıştığını öğrendim."

"Evet, kutup sondajı üretimi artırdı," diye doğruladı ekonomi danışmanı. "Yoksa şu anda çok daha kötü durumda olurduk. Ama bu yalnızca mevcut durumumuzdan kurtuluşumuzun sınırlı olduğu anlamına geliyor. Bu önlemler iyi ve güzel, ama yerli talep üzerinde çok az etki yaratacaktır. Çirkin gerçek şu ki bunların global piyasalarda hemen hiç yararı olmayacaktır. Ana satıcının toparlanması gerekiyor. Suudilerin ve İran'ın toparlanması aylar alır. Şunu söylemek zorundayım ki, global petrol fiyatlarını anlamlı bir şekilde etkilemek için şu anda yapabileceğimiz çok az şey var."

Bu korkunç değerlendirme odayı sessizleştirdi. Sonunda Başkan konuşmaya başladı.

"Tamam beyler, her şeyi masaya koyun. Bütün seçeneklere ve bütün en kötü durum senaryolarına bakmak istiyorum. Ve sanırım hızlı hareket etmek zorundayız. Petrol fiyatları bu seviyede kalırsa, ekonomiyi tamamen kaybetmeden önce tam olarak ne kadar zamanımız var?" diye sordu karanlık gözleri ekonomiste delici bakışlarla bakarken.

"Bunu söylemek zor," dedi danışman tedirgin bir şekilde. "İlk büyük iş durdurma ve işçi çıkarmalara belki otuz gün var. Piyasalar ilk şoku atlattıktan sonra fiyatlar üzerindeki baskı hafifleyebilir. Ama ciddi bir durgunluktan kaçınmak için fiyatların en azından otuz veya kırk dolar geri çekildiğini görmek zorundayız. Madalyonun diğer yüzü ise piyasaların çok güçsüz bir durumda olması. Yeni bir şok daha olursa global bir felaketle karşı karşıya kalabiliriz."

"Yeni bir şok," dedi Başkan yumuşak bir sesle. "Tanrı bizi ondan korusun."

Summer'ın porselen heykelciği bulduğu boş kum alanı şimdi sualtı inşaat alanı gibi görünüyordu. Deniz tabanının her yerinde alüminyum ızgaralar ve sarı halatlar uzanıyordu. Yere minik turuncu bayraklar saplanmıştı. Kayalık çıkıntının yanındaki çukurdan numune almak için başlayan çalışma,

Dirk ve Summer'ın kumun altmış santim altında gömülü büyük kereste çerçeveyi bulmasıyla tam ölçekli bir kazı projesine dönüşmüştü. İlave test çukurları, porselen heykelciğin ve taş çapanın, bir gemiden atılmış rasgele parçalar olmayıp iki mercan kayalığının arasına gömülmüş bütün bir batığa ait olduğunu ortaya çıkarmıştı.

Güzelce işlenmiş mavi-beyaz porselen tabak ve kâselerin yanı sıra, adaklar ve zümrüden oyma eserler, Çin kökenli bir batığı işaret ediyordu. Geminin boyutları büyük bir Çin yelkenlisine uyuyordu. Hawaii sularında erken Çin dönemine ait bir geminin bulunması büyük bir sansasyon yaratarak Summer'ı hem şaşırtmış hem de üzmüştü. Dünyanın her yerinde medya temsilcileri akbabalar gibi hikâyenin başına üşüşmüştü. Bir dizi haber mülakatından sonra oksijen tankını ve paletlerini takıp tımarhaneden sualtına kaçabildiğine çok seviniyordu. Acar gazetecilerin hikâyeye ilgilerini çabucak kaybedeceklerini ve kazının müdahalesiz bir şekilde devam edeceğini biliyordu.

Summer ızgaraların üstünde yüzüp kış tarafındaki direk olduğu düşünülen büyük bir kerestenin üstündeki kumları uzaklaştıran dalgıçların üstünden geçti. Birkaç metre ötede kuma sokulmuş manuel sondalar dümen olabilecek büyük bir ahşap parçasını tespit ediyordu. Çalışma alanının kenarına doğru kayarak düz bir halatı izleyip yüzeye çıktı.

Kahverengi metal bir mavna çalışma bölgesine demirlemişti. Summer birkaç metre ötedeki ip merdivene doğru yüzdü. Paletlerini güverteye atarak küçük mavnaya tırmandı. Mavna, bir ucunda teneke kulübenin bulunduğu açık bir güverteden oluşuyordu. Kulübenin yan tarafında dalgıç takımlarıyla dolu bir raf vardı. Güverte küpeştesinin kenarlarında bir jeneratör, su pompası ve birkaç kompresör bulunuyordu. Teneke barakanın çatısındaki bir çift sörf tahtası çalışma alanının ciddiyetini bozan tek şeydi. Sörf tahtaları Dirk ve Summer'a aitti ve ne zaman Hawaii'de çalışsalar standart ekipmanları arasına sörf tahtalarını da eklerlerdi.

"Su nasıl?" diye sordu Jack Dahlgren. Summer oksijen tüpünü ve dalış takımlarını kaldırırken o da elinde tornavidayla kompresörlerden birinin üzerine eğilmiş çalışıyordu.

"Burası Hawaii," dedi gülümseyerek. "Su her zaman çok keyiflidir." Saçlarını kurulayıp Dahlgren'e doğru yürüdü.

"Yakında yola çıkıyor muyuz?" diye sordu.

"Mariana'dan son yakıt ve malzeme teslimini bekliyorum. Airlift için bir ve yüzey hava stoku için de iki kompresörümüz var. Bunlar, bu sulara dalışı kolaylaştıracak."

"Airlifti gömülü kalan son alanlara uygulamak için sabırsızlanıyorum."

Airlift alt ucunda sıkıştırılmış hava olan boş bir tüpten ibaretti. Basınçlı hava tüpü havaya kaldırıyor, bir vakum etkisi yaratarak bir batık alanındaki kumları ve gevşek pislikleri emiyordu.

"Mariana Explorer'dan Brown Bess'e," diye çatırdadı küpeşteye takılı telsiz. Dirk'ün sesiydi bu.

"Bess konuşuyor. Dinliyorum," dedi Dahlgren.

"Jack, yakıtımız ve sosislilerimiz var, on sekiz kilometre uzaktayız. Kaptan yakıtı boşaltmak için rüzgâr altı tarafınıza bağlanacağımızı söylüyor."

"Bekliyoruz." Dahlgren ufka bakınca mavnaya doğru gelen turkuvaz rengi noktayı gördü. Telsiz bir kez daha çatırdadı.

"Summer'a söyle, batık hakkında kendisiyle konuşmak isteyen bir ziyaretçisi daha var. Explorer

tamam."

"Bir gazeteci daha mı," diye söylendi Summer gözlerini tiksintiyle döndürerek.

"Summer bir gazeteciye daha ev sahipliği yapmaktan mutluluk duyacağını söylüyor. Bess tamam," diye karşılık verdi Dahlgren, Summer'ın ekşi suratına gülerek.

NUMA gemisi bir saat içinde gelip mavnanın yakınına demirledi. Dahlgreri elli beş galonluk benzin varilinin yüklenmesini denetlerken Summer, Mariana Explorer'z binip subay salonuna doğru yürüdü. Dirk'ü, pantolon ve denizci mavisini polo tişört giymiş olan koyu renk derili bir Asyalıyla kahve içerken buldu.

"Summer, gel de Dr. Alfred Tong'ü tanı, dedi Dirk, ona el sallayarak.

Tong ayağa kalkıp başıyla selam verdi, sonra Summer'ın elini sıktı.

"Sizinle tanışmak büyük zevk Bayan Pitt," dedi uzun boylu kadının gri gözlerine bakarak. Summer, adamın el sıkışımın güçlü, derisinin kendisinininki gibi uzun süre güneş gördüğünü fark etti. Adamın sol yanağındaki dikkat çekici yara izine bakmamaya çalışarak dikkatini adamın ceviz rengi gözlerine ve simsiyah saçlarına verdi.

"Tanrı'ya şükür," dedi Summer kızarak. "Yeni bir gazeteci bekliyordum."

"Dr. Tong Malezya Ulusal Müzesi'nin müdürü."

"Evet," dedi Tong başını sallayarak. Sonra kesik İngilizcesiyle konuşmaya devam etti. "Hawaii Üniversitesi'nde bir seminere katıldığım da keşfinizi duydum. Üniversitedeki bir arkadaşım beni yerel NUMA temsilcisiyle görüşürdü. Kaptanınız ve kardeşiniz nezaket gösterip buraya davet ettiler."

"Zamanlama çok iyiydi," diye açıkladı Dirk. "Mariana Explorer, tesadüfen Hilo'da mavna için yakıt ve malzeme alıyordu."

"Batıkla neden ilgileniyorsunuz?" diye sordu Summer.

"Müzedeki güneydoğu Asya tarihi eserlerine ait büyük bir koleksiyonumuz var, ayrıca Malaca Boğazı'ndan çıkarılan on dördüncü yüzyıla ait bir Çin gemisiyle ilgili sergimiz de bulunuyor. Benim uzmanlık alanım olmasa da Yuan ve Ming hanedanlarının çanak çömleği konusunda biraz bilgim var. Bulduklarımızla ilgileniyorum. Sanırım tarihi eserlerden geminin yaşım bulmanıza yardımcı olabilirim. Batı Pasifik'te on üçüncü yüzyıla ait bir Çin gemisinin bulunması diğerleri gibi beni de çılgına çevirir."

"Geminin yaşımı belirlemek önemli bir sorun," dedi Summer. "Korkarım sınırlı sayıda seramik eser çıkardık. Analiz için Kaliforniya Üniversitesi'ne bir numune gönderdik, ama geri kalan eşyaları incelemenize memnuniyetle izin verebilirim."

"Belki de bulunan tarihi eserlerin içeriği yararlı olabilir. Bana enkazın durumunu ve konfigürasyonunu söyleyebilir misiniz?"

Dirk masada duran büyük bir kâğıt rulosunu açtı. "Summer gelmeden önce size kazı profilini gösterecektim."

Hepsi masaya oturup haritayı incelediler. Batık alanının tepeden görüntüsünü veren bilgisayarla çizilmiş bir diyagramıydı bu. Ahşap bölümler ve dağınık tarihi eserler, îav yatağının yakınında at nalı biçimindeki bölgede gösteriliyordu. Tong çizimde belgelenen kalıntı ve tarihi eser miktarının azlığına

şaşırmıştı. Bunlar büyük bir yelkenli geminin göstergesi sayılmazdı.

"Batığın ulaşılabilir kısımlarının neredeyse hepsini çıkarmak için Hawaii Üniversitesi'nden bir arkeologla çalıştık. Ne, yazık ki bütün geminin yalnızca yüzde onunu görebiliyoruz," dedi Pitt.

"Gerisi mercanların altında mı?" diye sordu Tong.

"Hayır, batık aslında kum yükseltisinin altındaki iki resife dikey olarak yatıyor, burnu kıyıya dönük," dedi Summer. Kazı alanının iki yanında yükselen iki mercan kayalığını gösteren diyagramı işaret etti. "Kum, var olan tarihi eserlerin mercanlar tarafından tüketilmesini engellemiş. Kumun bu kesiminin, çağlar önce denizler daha alçakken resifin arasından geçen doğal bir kanal olduğunu düşünüyoruz."

"Eğer mercan batığı hapsedmediyse, neden kalıntıların gerisini göremiyoruz?"

"Lav yüzünden." Summer at nalı biçiminin kapalı kısmını işaret etti. Burada kıyıya doğru giden kayalık bir taban görünüyordu. "Eğer camdan dışarı bakarsanız sahilin bu kesiminin büyük bir lav alanı olduğunu görürsünüz. Batığın geri kalanı üzülerek söylüyorum ki, bir lav yatağının altında gömülü."

"Çok ilginç," dedi Tong alnını kırıştırarak. "Demek batığın gerisi ve kargo lavın altında sağlam duruyor?"

"Geminin geri kalanı ya lavın altında ya da lav tarafından yutulmuş. Eğer gemi lav akıntısı gelmeden önce batıp kumun altına gömülmüşse, lav alanının altında sağlam kalmış olabilir. Lav alanına bitişik olarak bulduğumuz keresteler iyice gömülmüştü, bu da geminin gerisinin hâlâ orada olabileceğini gösteriyor."

"İyi olan şu ki, lavı kullanarak geminin yaşını tahmin edebiliriz," dedi Dirk. "Volkan patlamalarının ve adanın bu bölümündeki lav akıntılarının tarihsel kaydını inceleyen yerli bir volkan bilimcimiz var. Şu ana dek son iki yüzyıl içinde bu civarda volkanik bir patlama olmadığını öğrendik. Birkaç gün içinde daha kesin bir bilgi almayı umuyoruz."

"Peki ya gemiye ait neler bulabildiniz?"

"Yalnızca kış tarafına ait birkaç parça. Keresteler kaim, bu da büyük bir gemi olduğunu gösteriyor, hatta belki altmış metre ya da daha uzun olabilir. Bir de bilinen Çin tasarımıyla uyumlu ve büyük bir geminin göstergesi olan çapa taşı var."

"O büyüklükte ve yaşta bir geminin kesinlikle Çin gemisi olması gerek," dedi Tong.

"Evet, o günün Avrupa gemileri bunun yarısı kadardı," diye karşılık verdi Dirk. "Çinli Amiral Zheng He efsanesini okudum. 1405'te büyük Hazine Filosu'yla dünyanın çevresinde dolaştığı iddia ediliyor. Ama bu, Zheng He'nin bindiği iddia edilen altı direkli, üç yüz metrelik bir canavar değil, tabii eğer öyle bir gemi varsa."

"Tarih abartmayı sever," dedi Tong. "Ama Zheng He'nin iddia edilen yolculuğundan yüzyıl önce Pasifik'in yarısını geçmek çok şaşırtıcı bir başarı olurdu."

"Bulunan seramik eserler batığın eski olduğunu gösteren en ilginç kanıtlar," dedi Summer. Araştırmamızda, geminin on üçüncü ya da on dördüncü yüzyıllara ait olabileceğini gösteren karşılaştırılabilir tasarı örnekleri bulduk. Belki seramikleri inceleyerek bizim değerlendirmemizi doğrulayabilirsiniz?"

"Bulduklarınızı görmeyi çok isterim."

Summer onları merdivenlerden indirip aydınlık bir laboratuvara getirdi. Arka duvardaki raflarda plastik kaplar vardı. Batıkta bulunan çeşitli eserler tatlı suda dinlendiriliyordu.

"Bulduğumuz parçaların çoğu geminin kendisine ait," diye açıkladı Summer. "Kargo ambarları ve yaşam alanları lavın altında olmalı, çünkü çok az sayıda kişisel eşya bulduk. Birkaç tane gündelik yemek pişirme aleti ve büyük bir tencere bulduk," dedi sondaki rafı işaret ederek. "Ama bunlar sizi çok ilgilendirecek."

Raflardan birinden iki tepsi alıp paslanmaz çelik masaya koydu. Tepsilerde birkaç tane tabak, bir kâse ve sayısız porselen parçası vardı. Buluntuların çoğunun rengi şeker beyazıydı, ama kâse siyah kilden yapılmıştı. Yakın gözlüğünü takan Tong gözleri parlayarak eserleri incelemeye başladı.

"Evet, çok güzel," diye mırıldandı, envanteri hızla tarayarak.

"Bize tasarım hakkında ne söyleyebilirsiniz?" diye sordu Summer.

"Desenler ve malzeme, Jingdezhen ve Jianyang'deki Çin fırınlarının ürünleriyle tutarlılık gösteriyor. Genel kalite son Ming Hanedanı sırasında üretilen işler kadar ileri görünmüyor. Buradaki balık amblemi," dedi tabaklardan birini kaldırarak. "Bunu Yuan dönemi öncesindeki bir kâsede görmüştüm. Sizin değerlendirmenize katılıyorum, bu seramikler on ikinci ve on üçüncü yüzyılda Song ve Yuan hanedanları sırasında üretilen eşyaların özelliklerini taşıyor."

Summer'ın dudaklarında kocaman bir gülümseme belirirken Dirk'e göz kırptı. Tong uzanıp tepsideki son eseri aldı. Bir pasta dilimi kadar kısmı yok olan koyu gri-beyaz bir tabaktı bu. Ortasında kurumlu bir tavus kuşu, kenarlarında bir geyik sürüsünü kovalayan çita resmi vardı. Tong tabağı yeni bir dikkatle incelerken sır kaplamaya ve hayvan resimlerine tekrar tekrar baktı.

"Laboratuvarda çalışanlardan biri veri tabanında Yuan Hanedanı tarafından kullanılan benzer bir desen buldu," dedi Dirk.

"Evet," diye mırıldandı Tong. Sonra tabağı bıraktı. "Benzerlik, doğru, ama kesinlikle hanedan için yapılmamış. Büyük bir olasılıkla satış amacıyla yapılan benzer bir tasarım," diye ekledi. "Ama bildiğiniz gibi 1264'ten 1368'e kadar süren Yuan Hanedanı'na ait olduğunu kabul ediyorum. Yani Amiral Zheng'ten çok öncesine ait."

"Biz de buna inanıyoruz, ama o çağa ait bir geminin Hawaii sularına kadar geldiğini düşünmek olağanüstü."

Laboratuvarın kapısı açıldı ve Mariana Explorer'ın kaptanı içeri girdi. Kum rengi saçlı uzun boylu sessiz bir adamdı Bili Stenseth. Zekâsı ve dürüstlüğüyle bütün geminin saygısını kazanmıştı.

"Dahlgren yakıtı ve malzemeleri yüzen otelinize yüklemeyi bitirdi. Siz ikiniz gemiden atlamaya hazır olduğunuzda biz de yola çıkacağız."

"İşimiz bitti sayılır kaptan. Dirk ve ben eşyalarımızı alıp mavnada Jack'e katılacağız."

"Hâlâ batık üzerinde mi çalışıyorsunuz?" diye sordu Tong.

"Üstünü açmamız gereken son bir ahşap kısım kaldı. Oranın geminin dümen direği olduğuna inanıyoruz," diye açıklamada bulundu. "Eğer öyleyse bize geminin boyutlan hakkında iyi bir fikir verecektir. Mariana Explorer adanın diğer tarafındaki resif araştırması projesine devam etmek

zorunda. Bu yüzden Dirk, Jack Dahlgren ve ben birkaç gün mavnada kamp yapıp kazı işini tamamlayacağız."

"Anlıyorum," dedi Tong. "Bulduklarınızı benimle paylaştığınız için teşekkür ederim. Malezya'ya döndüğümde müzemizin kayıtlarını inceleyeceğim ve size bugün gördüğüm seramiklerle ilgili ilave bilgi verip veremeyeceğime bakacağım."

"Bizi ziyarete gelip bilgilerinizi paylaşmaya zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz. Geminin yaşı ve olası kökeni konusunda ilk değerlendirmemizi doğruladığınız için çok heyecanlandık."

Dirk ve Summer birkaç parça olan özel eşyalarını toplayıp mavnaya geçti. Dahlgren mavnanın halatlarını çözmekle meşguldü. Kaptan Stenseth düdük çalarak Explorer'x mavnadan geriye çekti, turkuvaz gemi kısa süre içinde girintili çıkıntılı sahil şeridinde gözden kaybolup Hilo'ya doğru yola koyuldu.

'Siz ikiniz Çinli lav gemimiz konusunda ne buldunuz?" diye sordu Dahlgren içecek almak için büyük buzdolabını karıştırarak.

"Dr. Tong seramiklerin yaşıyla ilgili ilk değerlendirmelerimizi doğruladı. Bu demektir ki, batığın yaşı yedi ile sekiz yüz arasında bir yerde."

"İyi doktor laboratuvarındaki çocukların kraliyet işaretleri taşıdığını söylediği tabakla çok ilgilendi, ama bunu kabul etmekte isteksizdi."

"Mesleki kıskançlık," diye sıırıttı Summer. "O bir kraliyet gemisi, bunu biliyorum."

"Kraliyet," dedi Dahlgren bir kutu birayla kanvas sandalyeye çöküp ayaklarını küpeşteye uzatarak. "İşte bu her şeyi alt etmiyor mu?"

Sekiz bin kilometre doğuda Pitt ve Giordino Ulan Batur'da M Continental Oteli'nin lobisine adım attıklarında yorgunluktan bitkin düşmüşlerdi. Buruşuk giysileri, saclanna, derilerine ve ayakkabılarına nüfuz eden tozla kaplanmıştı. Güneş yanıklan sakallarının kaplayamadığı yerleri gölgeliyordu. Eksik olan tek şey başlarının etrafında uçuşan sineklerdi.

Otel müdürü, gözleri kan çanağına dönmüş resepsiyona yaklaşan pejmürde kılıklı iki adama küçümseyerek baktı.

"4024 ve 4025'e mesaj var mı?" diye sordu Pitt beyaz dişleri kavrulmuş dudaklarının ardında parlayarak.

Resepsiyon müdürü onlan tanıyarak tek kaşını kaldırdı, sonra bir an için yandaki küçük odaya gitti.

"Bir mesaj ve bir paket var, efendim." Pitt'e bir parça kâğıt ve küçük bir kutu uzattı.

Pitt mesajı alıp paketi Giordino'ya uzattıktan sonra masadan uzaklaştı.

"Corsov'dan geliyor," dedi Giordino'ya sessizce.

"Lütfen söyle, en sevdiğimiz KGB ajanı ne diyor?"

"Irkutsk'taki Dışişleri Bakanlığı konferansına çağırılmış. Saygılarını gönderiyor ve güneye yaptığımız saldırının verimli geçtiğini umduğunu söylüyor. Birkaç gün içinde kente geri gelince bizimle bağlantı kuracakmış."

"Çok nazik," dedi Giordino hafif alaycı bir şekilde. "Acaba Theresa ve Jim, onun geri dönüşünü

bekleme lüksüne sahip mi?" Paketi açıp içindeki deri kaplı eski bir kitabı ve ağır vitamin şişesini çıkardı. Yere düşen küçük kartı alıp Pitt'e uzattı.

"Karından mı?"

Pitt başını sallayıp sessizce el yazısıyla yazılmış notu okudu.

En sevdiğin kitap ve sağlıklı kalman için ekstra vitaminler. Lütfen idareli kullan, aşkım.

Çocuklar Hawaii'den sevgilerini gönderdi. Eski bir batık bularak ortalığı karıştırdılar. Washington sensiz çok sıkıcı, eve çabuk dön.

Loren

"Kitap ve vitaminler mi? Bayan Pitt pek romantik değil," dedi Giordino.

"Ah, ama bu benim en sevdiğim kitap. Her zaman çok etkili olur." Pitt deri kaplı kitabı kaldırıp sırtını Giordino'ya gösterdi.

"Melville'in Moby Dick'i. Zevkli bir seçim," dedi Giordino. "Ama Archie ve Veronica'nın maceraları benim için yeterli."

Pitt kitabı açıp sayfaları çevirdi, içi oyuk bir kısım kendiliğinden açıldı. Sahte kitabın ortasında bir Colt .45 otomatik vardı.

"Görüyorum ki, zıpkımla geliyor Ahab," diye fısıldadı Giordino, alçak sesle bir ıslık çalarak.

Pitt vitamin şişesinin kapağını açtı, içinden Colt'a uyan bir düzine kadar mermi çıktı.

"Dünyanın bir ucuna ateşli silahlar gönderdiği için kongre üyesi bir kadının başı derde girmez mi?" diye sordu Giordino.

"Ancak yakalanırsa." Pitt gülümsedi, şişeyi ve kitabı kapattı.

"Biraz cephanemiz olduğuna göre Corsov'u beklemenin anlamı yok," dedi Giordino.

Pitt yavaşça başını iki yana salladı. "Hayır, sanırım hızla geri dönmeliyiz. Hem burada uzun süre oyalanmanın güvenli olacağını düşünmüyorum. Borjin, Budist katilinden haber alamayınca harekete geçecektir."

"Duş ve bira planlama sürecine yardımcı olur."

"Önce biraz kanıtlar," dedi Pitt lobiden daracık ofise doğru yürüyerek. Cebini karıştırıp Borjin'in laboratuvarından aldığı gümüş pandantifi çıkardı, fotokopi makinesine koydu. Çıkan fotokopiye bir not yazarak faks makinesine soktu, uzun numarayı ezberle tuşladı. Sonra sismik görüntüleme manuelinden aldığı sayfaları faks sokup ikinci numarayı tuşladı.

"Bu onları biraz oyalat," dedi kendi kendine, odasına çıkarken.

Georgetown malikânesinin dışı da Washington D.C.'deki bütün şatafatlı malikânelere benziyordu. Yıpranmış tuğla binanın saçakları yeni boyanmış, on dokuzuncu yüzyıldan kalma cam pencereleri tertemiz parlıyordu, etrafındaki küçük bahçe çok bakımlıydı. Evin dışı, New York Halk Kütüphanesi'nin kitap deposuna benzeyen içerisiyle büyük bir tezat oluşturuyordu. Cilalı ahşap kitap rafları evin neredeyse bütün duvarlarını kaplıyordu ve bu rafların her biri ağzına dek gemilerle ve deniz yolculuklarıyla ilgili tarihi kitaplarla doluydu. Yemek masasında ve mutfak tezgâhlarında da kitaplar vardı, ayrıca yerdeki çeşitli noktalarda da stratejik kitap yığınları bulunuyordu.

Evin garip sahibi St. Julien Perlmutter başka türlüünü istemezdi. Kitaplar, ülkenin en ünlü denizcilik tarihçilerinden biri olan Perlmutter'in en büyük tutkusuydu. Kütüphanecilerin ve özel koleksiyoncuların ağızlarının suyunun akacağı bir referans koleksiyonu vardı. Arşivi konusunda cömert olan Perlmutter bilgisini ve kaynaklarını, kendisi gibi denize âşık olanlarla memnuniyetle paylaşırdı.

Faks makinesinin vızıltısı kabarık deri koltuğunda uyuklayan Perl-mutter'in irkilerek uyanmasına neden oldu. Ünlü hayalet gemi Mary Celeste'in gemi kayıtlarını tararken uyuyakalmıştı. Neredeyse yüz otuz kiloluk yuvarlak gövdesini kaldırıp faksı almak için oturma odasına geçti. Kapak sayfasındaki kısa notu okurken sık gri sakalını kaşıdı.

St. Julien,

“Bunu tanımlayabilirsen sana bir şişe taze kırmızı var.”

Pitt

"Kırmızı mı? Bu bir şantaj," diye mırıldandı sırıtarak.

Perlmutter kocaman karnından belli olduğu üzere kalorili ve egzotik yiyecekleri seven bir oburdu. Pitt, Moğolistan'ın mayalanmış kısrak sütünü rüşvet olarak kullanarak onun mutfakla ilgili zaafına dokunmuştu. Perlmutter gümüş pandantifin ön ve arka tarafının görüldüğü sonraki sayfaları dikkatle inceledi.

"Dirk, ben mücevherci değilim, ama bunu kimin bulacağını biliyorum," dedi yüksek sesle. Telefonu açıp bir numara tuşladı, cevabın gelmesini bekledi.

"Gordon? Ben St. Julien. Perşembe günü öğle yemeği randevumuz olduğunu biliyorum, ama bir konuda yardımına ihtiyacım var. Bugün buluşabilir miyiz? Tamam, tamam, rezervasyon işini ben hallederim. Öğlen görüşürüz."

Perlmutter telefonu kapatıp yine pandantifin resmine baktı. Pitt'den geldiğine göre bunun arkasında çılgınca bir hikâyeye olmalıydı. Çılgınca ve tehlikeli.

Capitol Hill'in yakınındaki restoran, bir iş gününün her zamanki öğlen kalabalığıyla tıklım tıklımdı. Washington politikacılarının en sevdiği uğrak yeri olan restoran, senatörler, lobiciler ve Hill çalışanlarıyla doluydu. Perlmutter arkadaşı Gordon Eeten'i yandaki localardan birinde kolayca buldu, çünkü mavi takım elbise giymeyen birkaç kişiden biri de arkadaşıydı.

"St. Julien, seni yeniden görmek çok güzel dostum," dedi Eeten. İri-yarı bir adam olan Eeten hem iyi bir gözlemci hem de esprili biriydi.

"Sana yetişmem gerekiyor anlaşılabilir," dedi Perlmutter neredeyse boşalmış martini kadehine sırıtarak bakarak.

Garsondan bir Sapphire Bombay Gibson isteyip öğle yemeği siparişi verdiler. Yemeği beklerken Perlmutter Eeten'e Pitt'in faksını verdi.

"Korkarım iş, yemek zevkenden önce geliyor," dedi Perlmutter. "Bir arkadaşım bu pandantifi Moğolistan'da görmüş ve ne derece önemli olduğunu öğrenmek istiyor. Aydınlatılabilir misin?"

Eeten fotokopileri bir pokercinin ifadesiz yüzüyle inceledi. Ünlü müzayede merkezi Sotheby'de bir antika değerlendiricisiydi, satışa çıkarılmadan önce neredeyse binlerce tarihi sanat eserini

incelemişti. Perlmutter'in çocukluk arkadaşı olduğu için denizcilikle ilgili eşyalar satışa çıkacağı zaman ona haber verirdi.

"Kalitesini anlamak zor," dedi Eeten. "Faksa dayalı bir tahminde bulunmak istemezdim."

"Arkadaşımı biraz tanıyorsam değerini hiç umursamıyordur. Bence yaşı ve tarihsel içeriğiyle ilgileniyor."

"Neden bunu en başında söylemedin?" diye karşılık verdi. Eeten gözle görülür şekilde rahatlamıştı.

"Demek ne olduğunu biliyorsun?"

"Evet, sanırım. Birkaç ay önce sattığımız bir takımda buna benzer bir şey görmüştüm. Kuşkusuz gerçekliğini doğrulamak için parçanın kendisini görmem gerek."

"Bana bunun hakkında ne söyleyebilirsin?" diye sordu Perlmutter küçük bir deftere notlar alırken.

"Görünüşe göre kökeni Selçuklulara dayanıyor. Çift kafalı kartal, eşsiz bir motif, hanedanın en sevilen sembolüydü."

"Eğer hafızam beni yanıltmıyorsa Selçuklular, eski Bizans'ın büyük bir bölümünü kısa bir süre için egemenlikleri altına alan Müslüman Türklerdendir," dedi Perlmutter.

"Evet, MS 1000 yılı civarında Ortadoğu'yu yönettiler, ama güçleri iki yüz yıl sonra zirveye çıktı, ardından rakibi Alaaddin Muhammed'in idaresindeki Khwarezmid İmparatorluğu tarafından yıkıldı. Selçuklular usta zanaatkarlardı, özellikle taş oymacılığında, ama aynı zamanda metalürjide de çok iyidiler. Bir süre için gümüş ve bakır paralar bile bastılar."

"Yani bu pandantif onların eseri olabilir."

"Elbette. Ayrıntılı kaligrafi, Selçukluların metal işlerine İslami dua yazmalarına ya da ithafta bulunmalarına uyuyor. Columbia'da bir profesör var, büyük olasılıkla Kufi dilinde olan bu yazıyı senin için tercüme edebilir. Kim bilir, belki de sultana özel bir yazıdır."

"Kraliyet bağlantısı mı var?"

"Evet. Selçuklular sanat eserlerinde altın ve gümüşü nadiren kullanırlardı. Bu maddeler lüks olarak görülürdü ve bu yüzden İslamın basitlik ilkesiyle uyuşmuyordu. Kuşkusuz kurallar sultanlar için geçerli değildi, bazıları bunları biriktiriyordu. Bu yüzden eğer bu pandantif gümüşten yapılmışsa ki öyle görünüyor, o halde sultanla bir bağının olması büyük bir olasılık."

"Demek tahminen 1100-1200 yıllarına dayanan bir Selçuklu üretiminden ve büyük olasılıkla bir sultan soyundan söz ediyoruz," dedi Perlmutter söylenenleri defterine geçirirken.

"Büyük olasılıkla. Kısa süre önce incelediğimiz ve müzayedede satışa sunduğumuz antikalar arasında 1092'de ölen Selçuklu Sultanı Melik Şah'la ilişkili mücevherlerdi. Arkadaşımın bu parçayı Moğolistan'da bulmuş olması çok ilginç. Dediğim gibi Selçuklular Alaaddin Muhammed'in kuvvetleri tarafından yıkıldı, onlar da 1220'de Cengiz Han tarafından yenilgiye uğratıldılar. Bu pekâlâ Cengiz Han'ın orduları tarafından eve götürülen ganimetlerden biri olabilir."

Bir garson gelip yemeklerini masaya koydu, Eeten için biftek, Perl-mutter için dana ciğeri.

"Bunlar çok önemli bilgiler, Gordon. On iki ve on üçüncü yüzyıla ait Asya tarihi eserlerinin piyasada çok sık görüldüğünü zannetmiyorum."

"Bu çok garip bir şey. Eskiden o çağa ait çok nadir tarihî eser görürdük. Ama sekiz ya da dokuz yıl önce satacak malı olan Malezya'daki bir komisyoncu bizimle bağlantı kurdu ve o zamandan beri düzenli bir şekilde mal akışı sağlıyor. Bir keresinde yüz milyon dolar değerinde benzeri mal sattığımızı söyleyebilirim. Ve Christie'nin de benzer miktarlarda müzayede yaptığını biliyorum."

"Şu işe bak. Peki bu tarihî eserlerin kaynağına dair bir fikrin var mı?"

"Yalnızca bir tahminde bulunabilirim," dedi Eeten bifeğini çiğnerken. "Malezyalı komisyoncu çok ketum bir adam ve kaynağını açıklamayı reddediyor. Adamla hiç yüz yüze gelmedim. Ama bize hiç sahte bir şey göndermedi. Gönderdiği her parça kesinlikle gerçektir."

"Malezya'dan bu miktarda tarihî eserin çıkması biraz garip görünüyor."

"Doğru, ama tarihî eserler başka bir yerden geliyor olabilir. O yalnızca bir komisyoncu. Ne adı ne de firmasının adı Malezyalı gibi duruyor."

"Neymiş o?" diye sordu Perlmutter yemeğini bitirirken.

"Garip bir isim. Buryat Ticaret Şirketi."

Odasının kapısı açılıp bir muhafız ona koridora çıkmasını işaret edince Theresa hafif bir rahatlama hissetti. Eğer beni öldüreceklerse de öldürsünler, diye düşündü. Korku dolu bekleyişten iyiydi.

Hiçbir açıklama yapılmadan odasına kilitlenmesinden bu yana iki gün geçmişti. Kapıdan bırakılan yemek tepsi hariç kimse onunla bağlantı kurmamıştı. Çin heyetinin ziyareti konusunda bir şey bilmesede arabaların gelip gittiğini duymuştu. Kompleksin arkasından gelen silah sesleri de daha büyük bir esrar kaynağıydı. Odasının arkasındaki minik pencereden dışarı bakmaya çalışmıştı, ama dönen tozlardan başka bir şey görememişti. Ertesi gün pencereden boş boş bakarken atlı muhafızların devriye gezdiğini görmüştü, ama sayıları daha az görünüyordu.

Şimdi kapıdan çıkarken bastonuna dayanmış Wofford'un da koridorda beklediğini görüp sevindi. Wofford, ona sıcak bir şekilde gülümsedi.

"Tatil bitti," dedi. "Sanırım işe geri dönüyoruz."

Sözleri bir kehanet gibiydi, çünkü çalışma odasına geri götürülüyorlardı. Borjin oturmuş onları beklerken kalın bir puro içiyordu. Onu son gördüklerinden bu yana daha rahat görünüyordu, kibirli havası her zamankinden güçlüydü.

"Gelip oturun dostlarım," dedi, onları masaya çağırarak. "Umarım işsiz geçirdiğiniz zamanın tadını çıkarmışsınızdır."

"Tabi," dedi Wofford. "Dört duvarı seyretmek çok rahatlatıcıydı."

Borjin bu yoruma aldırılmayıp yeni sismik rapor yığınınını işaret etti.

"İşiniz neredeyse tamamlandı," dedi. "Ama bu bölgedeki bazı kuyularda acil bir durum var." İki beş yüz kilometre kare bir alanı kapsayan topografik haritayı açtı. Theresa ve Wofford, Moğol sınırının hemen güneydoğusundaki Gobi Çölü'nü kuşatan işaretleri gördüler.

"Şimdiye kadar bu bölgede çok sayıda alanı belirlediniz. Şunu söylemeliyim ki değerlendirmeleriniz çok yararlı oldu," dedi üstünlük taslayan bir tonla. "Gördüğünüz gibi incelediğiniz bloklar bu bölge haritasında işaretlendi. Şimdi de bu blokları bütün bölgeye göre değerlendirip potansiyel üretimi artırmak için test kuyularının önceliğini belirlemenizi istiyorum."

"Bu yerler Çin'de değil mi?" diye sordu Wofford.

"Evet, öyle," diye cevapladı Borjin doğal bir tavırla, başka açıklama yapmadan.

"Potansiyel alanların oldukça derin olduğunu biliyorsunuz, değil mi?" dedi Wofford. "Büyük olasılıkla geçmişte bu yüzden atlanmışlardır."

"Evet. İstenen derinlikleri kazmak için gerekli aletlerimiz var," diye cevapladı Borjin sabırsızlıkla. "Altı ay içinde iyi ürün veren iki yüz kuyuya ihtiyacım var. Onları bulun."

Borjin'in ukala yüzü sonunda Wofford'u kızdırdı. Theresa, onun kızaran yüzünden Moğola cehenneme gitmesini söyleyeceğini hissetti. Hemen ondan önce davrandı.

"Bunu yapabiliriz," deyiverdi. "Üç ya da dört günümüzü alır," diye de ekledi, zaman kazanmak için.

"Yarına kadar vaktiniz var. Saha müdürüm öğleden sonra analizlerinizin ayrıntılarını almak için yanınıza gelecek."

"İşimiz bittikten sonra Ulan Batur'a gitmek için özgür olacak mıyız?" diye sordu Theresa.

"Sizi ertesi sabah yola çıkaracak bir araç hazırlatacağım."

"O zaman işe başlasak iyi olur," dedi Theresa, dosyayı alıp içindekileri masaya yayarak. Borjin yüzünü onlara güvenmediğini gösterircesine buruşturup ayağa kalktı, odadan çıktı. Koridorda gözden kaybolurken Wofford, Theresa'ya döndü, başını iki yana salladı.

"Büyük bir işbirliği gösterisiydi," diye fısıldadı. "Yeni bir sayfa mı açıyorsun?"

"Ona inandığımızı sanması en iyisi," diye cevapladı Theresa bir raporu ağzının önüne kapatarak. "Üstelik ona saldırılıp ikimizi de öldürtmeni istemedim."

Wofford uysal bir şekilde gülümserken onun ne kadar haklı olduğunu fark etti.

Güvenlik kamerasının farkında olan Theresa dosyanın altından bir harita çıkarıp ters çevirdi, raporları etrafa dağıttı. Bir kalem alıp boş sayfaya yazmaya başladı. "Kaçış için Fikirler." Akma birkaç not düştü, kâğıdı Wofford'a uzattı. O da haritayı alıp Theresa'nın yorumlarını ilgiyle okudu. O kâğıdı kaldırırken Theresa arkadaki haritanın Basra Körfezi 'ni gösterdiğini fark etti. Haritanın çeşitli kesimlerine kırmızı kalemle çentikli çizgiler çizilmişti. Hatların kalabalıklaştığı iki noktaya kırmızı bir daire çizilmişti. Bir daire Ras Tanura'nın diğeri de İran açıklarında küçük bir adanın etrafına çizilmişti.

"Jim, şu haritaya bak," diye araya girdi Theresa. Wofford'un görmesi için haritayı ters çevirdi.

"Bu bir fay haritası," dedi Wofford renkli çizgileri inceleyerek. "Basra Körfezi boyunca uzanan tektonik bölge, sınırını ve önemli fay hatlarını gösteriyor."

Kaçırıldıklarından beri izole durumda oldukları için körfezi sarsan son depremlerden haberleri yoktu. Wofford iki kırmızı daireyi incelerken Theresa dosyanın geri kalanını karıştırdı, benzeri iki harita daha buldu. Birincisi Sibirya'daki Baykal Gölü'nün büyütülmüş görüntüsünü içeriyordu.

"Tanrım, şuraya bak," dedi, haritanın üstüne işaret ederek. Parmağı mavi renkli gölün tepesini işaret ediyordu. Parmak ucunun hemen ilerisinde, gölün kuzey kıyısındaki büyük bir fay hattı kırmızı daire içine alınmıştı. Haritada, gölün bir veya iki kilometre kuzeyinde yeni inşa edilmiş bir petrol boru hattı da işaretlenmişti.

"Fay hattına, göldeki seiche dalgasına yol açacak bir şey yapmış olabilirler mi sence?" diye sordu.

"Nükleer bir aygıt kullanmak dışında bunu nasıl yapabileceklerini bilmiyorum," dedi Wofford ama bundan da çok emin değildi. "Öteki haritada ne var?"

Theresa diğer haritayı yığının üstüne getirdi. İkisi de bunun, Ancho-rage'dan İngiliz Kolombiyası'na kadar uzanan Alaska sahili haritası olduğunu anlamıştı. Alaska Petrol Boru Hattı sarı çizgiyle belirtilmişti. Valdez liman kentindeki uç noktasından karaya doğru uzanıyordu. Yüz yirmi santimetre kalınlığındaki boru hattı, Alaska'nın Kuzey yamacındaki zengin Prudhoe Körfezi sahalarından ham petrol taşıyor, Birleşik Devletler'in iç piyasasına günde bir milyon varil petrol sağlıyordu.

Theresa artan bir endişeyle sahil şeridinin hemen dışında uzanan kalın fay hattını işaret etti. Valdez Limanı'nın hemen açığındaki fay hattı kırmızı bir daire içine alınmıştı.

İkisi sessiz bir korkuyla haritaya bakarken Borjin'in Alaska Petrol Boru Hattı için neler planladığını merak ediyordu.

Hiram Yaeger tavuklu sandviçini yeşil çayla mideye indirdikten sonra kafeterya arkadaşlarından izin istedi. NUMA'nın bilgisayar kaynağı merkezinin başı, bilgisayarlar üzerinde çalıştığı biriminden uzun süre ayrılmazdı, bu yüzden hızla Washington merkez binasının onuncu katındaki inine yöneldi. Kafeteryadan çıkarken mavi takım elbiseli bir çift politikacının Rolling Stones tişörtü giymiş ellisindeki adama dudak kıvrarak baktıklarını görünce kendi kendine gülümsedi.

Sıksa bilgisayar dâhisi, kot pantolon ve kovboy çizmeleri giyip uzun saçlarını atkuyruğu yaparak uyumsuzluğuyla caka satıyordu. Sıfırdan inşa edip yönettiği büyük bilgisayar merkezinin de gösterdiği gibi becerisi görünüşünü gölgeliyordu. Veri tabanında, oşinografi ve sualtı çalışmalarına ait dünyanın en geniş araştırma koleksiyonu ve dünya çapındaki yüzlerce izleme istasyonundan gelen gerçek zamanlı deniz ve hava şartları bulunuyordu. Ama Yaeger bilgisayar merkezini iki ucu keskin bir kılıç olarak görüyordu. Geniş hesaplama gücü, NUMA'nın çok sayıda araştırmacı bilim adamı tarafından talep ediliyordu. Yine de Yaeger'ın kurum içindeki kimsenin bilgisayarlarla ilgili bir ricasını geri çevirdiği görülmemişti.

Asansörün kapıları onuncu katta açılınca Yaeger önünde at nalı biçiminde bir konsol olan geniş bilgisayar laboratuvarına girdi. Sağlam görünüşlü, seyrek saçlı, dostça yüzü olan bir adam konsolun önündeki döner sandalyelerden birinde oturmuş bekliyordu.

"Buna inanamıyorum," diye gülümsedi adam. "Seni tüneğinin dışında yakaladım."

"Sevgili bilgisayarlarımın tersine benim yemek yemem gerekiyor," dedi Yaeger. "Seni yeniden görmek çok güzel Phil," diye ekledi, elini sıkarken. "Aşağıdaki çukurda işler nasıl gidiyor?"

Dr. Phillip McCammon güldü. NUMA'nın Deniz Jeolojisi Birimi'nin başı olarak denizaltı çökeltileri alanında uzmandı. Tesadüf o ki birim, merkez binanın yeraltı katlarından birinde bulunuyordu.

"Hâlâ taşları dövüyoruz," dedi McCammon. "Ama yine de senin bilgisayar kaynaklarından yararlanabilirim."

"Krallığım emrinde," dedi Yaeger elini etrafındaki bilgisayar merkezine doğru sallayarak. Etrafındaki yaklaşık yarım düzine yüksek kapasiteli bilgisayarın işlem hacmine sahipti.

"Kaleyi uzun süre tekelime almam gerekmiyor. Langley'deki bir arkadaştan bazı sismik verilere bakmam için resmi olmayan bir talep aldım. Sanırım CIA Basra Körfezi'ni yerle bir eden iki depremle ilgileniyor."

"İki büyük depremin birbirine bu kadar yakın yerde meydana gelmesi ve petrol akışını bozması çok ilginç. Benzin fiyatlarında biraz daha çıkış olursa işe bisikletle geleceğim."

"Pek çok kişi böyle düşünüyor."

"Peki, sana nasıl yardım edebilirim?"

"Golden, Colorado'daki Ulusal Deprem Enformasyon Dairesi'nden son beş yıla ait dünya çapında sismik değerlendirmelerin tarihsel kayıtlarının bir kopyasını göndermesini istediler," dedi McCammon, Yaeger ilgili bilgiyi içeren bir kâğıt uzatarak. "Analizcilerimden biri Basra Körfezi'ndeki depremlerin spesifik özelliklerini değerlendirmek için bir program yazdı. Daha sonra bu parametreler, başka benzer profiller olup olmadığını görmek için global sismik veri tabanında taranacak."

"Böyle bir şey olabileceğini düşünüyor musun?"

"Hayır, bunun nasıl olabileceğini bilmiyorum. Ama gerekli araştırmayı yaparak dostlarımıza yardım edeceğiz."

Yaeger başını salladı. "Sorun değil. Bu öğleden sonra Max'in Golden'dan verileri indirmesini isterim. Sizin yazılım programınızı gönder, sabaha sana bazı cevaplar buluruz."

"Teşekkürler Hiram. Programı sana hemen gönderiyorum.*"

McCammon asansöre doğru giderken Yaeger klavyeye ve monitöre dönüp bir dizi komut yazmaya başladı. Gelen sepetinde birkaç sayfalık faks görünce yazmayı bıraktı. Faksın Ulan Batur Continental Oteli'nden geldiğini görünce inledi.

"Felaketler hep birbiri ardına gelir," diye mırıldandı faksı tararken. Sonra faksı bırakıp yazmaya devam etti.

Birden konsolun karşısında güzel bir kadın belirdi. Beyaz bir bluz, dizlerine kadar inen pilili bir etek giyiyordu.

"Tünaydın Hiram. Bugün arayıp aramayacağını merak etmeye başlamıştım."

"Biliyorsun, senden uzak duramıyorum, Max," dedi Yaeger. Bir tür serap olan Max aslında Yaeger'ın, bilgisayar ağının kullanıcı dostu ara yüzü olarak yarattığı holografik bir görüntüydü. Karısını model almıştı, ama sürekli yirmi yaşında kalan biri olarak Max yapay zekâsıyla karmaşık problemleri çözerken, Yaeger ve NUMA binasındaki herkes için çok gerçek olmaya başlamıştı.

"İltifat her şeyi elde etmeni sağlar," dedi yumuşak bir sesle. "Bugün konu nedir? Problem küçük mü, büyük mü?"

"İkisinden de biraz. Bütün gece açık kalabilirsin Max."

"Benim hiç uyumadığımı biliyorsun," dedi Max, bluzunun kollarını kıvrarak. "Nereden başlıyoruz?"

"Sanırım," dedi faksı önüne çekerek. "Patronla başlasak iyi olur."

Tropik güneşi lav tepelerinin ve hindistancevizi ağaçlarının üstünde "yavaşça yükselirken demirlemiş mavnayı altın sarısına boyuyordu. Mavnadaki Hawaii gitar grubunun gürleyen ritmik sesi arka plandaki portatif jeneratörün uğultusunu gizliyordu.

Summer, Dirk ve Dahlgren, üstü kapalı küçük kamaradaki yataklarından kalkmış, sualtında geçirecekleri uzun gün için hazırlanıyorlardı. Dirk oksijen tüplerini bir çift kompresörle doldururken Summer taze papaya ve muzdan oluşan kahvaltısını bir bardak guava suyuyla bitirdi.

"İlk kim?" diye sordu, mavnayı kuşatan sakin sabah denizine bakarak.

"Sanırım Kaptan Jack bir çalışma programı hazırladı," dedi Dirk, Dahlgren'i işaret ederek.

Kısa şort, Tokyo ve soluk Hawaii gömleği giymiş olan Dahlgren bir çift hafif dalgıç başlığındaki regülatörleri inceliyordu. Kaptanın takma adı başındaki soluk mavi şapkadaki geliyordu. Önünde çapraz, altın çapaların olduğu, zengin denizcilerin sevdiği klasik kaptan şapkasıydı bu. Ama Dahlgren'inin üstünden bir M-1 tankı geçmişe benziyordu.

"Evet," diye gürledi kaptan tok sesiyle. "Aşağıda doksan dakikalık vardiyalarla çalışacağız. İki kişi dalacak molada yer değiştireceğiz. İlk olarak Dirk ve ben gidiyoruz, ikinci vardiyada sen ve ben, bu arada Dirk de güneşlenebilir."

"Aklıma gelmişken, burada bir blender göremiyorum," dedi Dirk düş kırıklığı içinde.

"Ne yazık ki dün gece son rom da tükendi. Tıbbi nedenlerle," diye ekledi Dahlgren.

Dirk'ün yüzünden paniğe kapılmış bir ifade geçerken Summer neden ben der gibi bakıyordu. "Tamam, gelecekteki Adsız Alkolikler adaylarım, hadi işe koyulalım. Eğer şans eseri dümeni bulursak bol bol kazı yapmamız gerekecek. Daha ızgara işaretlerini söküp kaldırmamız gerekiyor. Ayrıca Manana Explorer bazı ilave alanları araştırmaya gelmeden önce biraz zaman kalsın istiyorum."

Dahlgren ayağa kalkıp kaptan şapkasını çıkarıp fırlattı. Şapka mükemmel bir helezon çizerek Summer'ın tam göğsüne çarptı. İrkilen Summer şapkayı yakalamayı başardı.

"Al," dedi Dahlgren. "Sen benden çok daha iyi bir komutansın."

Dirk gülerken Summer kızanıp karşılık verdi. "Dikkatli ol, yoksa sen aşağıdayken yanlışlıkla hortumunu kesebilirim."

Dirk iki hava kompresörünü çalıştırıp Dahlgren'le birlikte giyinmeye başladı. Kompresörlerden birindeki havayı paylaşacaklardı. Taşınması zor oksijen tüplerini ortadan kaldırmak çalışmayı kolaylaştırıyor, üstelik aşağıda geçirdikleri süreyi artırıyordu. Suyun derinliği batık alanında yalnızca dokuz metre olduğu için vurgundan korkmadan bütün gün sualtında çalışabiliyorlardı.

Summer airtifti kaldırıp büyük PVC boruyu aşağıya sarkıttı. İkinci kompresörden gelen bir hortum, kontrol edilebilir bir vanayla hava veren birliftin ucuna bağlıydı. Summer hava hortumu aracılığıyla boruyu yavaşça aşağıya indirdi, boru yere değip ip gevşeyince durdu.

Dirk paletlerini takıp saatine baktı. "Doksan dakika içinde görüşürüz," dedi Summer'a. Sonra dalgıç başlığını taktı.

"Işıkları açık bırakacağım," dedi Summer kompresörün uğultusunun arasından bağırarak. Küpeşteye gidip sualtı operasyonlarını takip edecek olan üçlü hava borusunu ayırdı. Dirk, ona el

sallayıp mavnadan suya atladı, bir saniye sonra Dahlgren, onu takip etti.

Dirk yüzeye çarpıp turkuvaz rengi suyun altına girerken kompresörün uğultusu kayboldu. Dibe doğru yönelip ayaklarını çırpıma başlarken airlifti gördü. Boruyu yakalayarak derin suya doğru ilerleyen Dahlgren'in peşinden gitti. Kumlu zeminden yükselen bir çift turuncu bayrağa gelince durdular. Dirk airlifti kaldırıp bir tarafının üstüne dayadı, hava kordonunun kontrol kolunu çevirdi. Basınçlı hava borunun alt ucuna dolup guruldayarak yüzeye doğru çıktı, kendisiyle birlikte kumu ve suyu da çekti. Dirk deniz tabanında duran airliftin tabanını ileri geri yaptı, işaretin etrafındaki kumu temizlerken küçük bir delik açtı.

Dahlgren birkaç adım ötede durup onu seyretti. Ellerinde bir ucunda haç biçiminde sapı olan paslanmaz çelikten bir boru vardı. Metal boruyu döndürerek kuma sokmaya başladı, neredeyse altmış santim sokmuştu ki, sert bir şeye dokundu. Deneyimli elleri sondanın titreşiminden tahtaya vurduğunu anlayabiliyordu. Sondayı çekerek bir adım daha ileri gitti, işlemi tekrarladı. Birkaç sondajdan sonra gömülü nesnenin etrafına küçük turuncu bayraklar dikmeye başladı.

Dirk'ün ellerindeki airliftin açtığı delik yavaşça büyüyordu. Üzerinde ağır bir kabuk olan düz bir yüzeye kadar inmişti. Dahlgren'in yerleştirmeye başladığı bayrakların çizdiği sınıra bakarak nesnenin çok büyük olduğunu fark etti. Eğer bu gerçekten dümense geminin büyüklüğünü bir kez daha düşünmek zorundaydılar.

Mavnanın güvertesindeki Summer kompresörü bir kez daha kontrol ettikten sonra hava hatlarını görebileceği bir yerde şezlonga oturdu. Serin bir esinti ürpermesine neden oldu. Sabah güneşi hızla ısındığı için minnettardı.

Etrafını mutlulukla incelerken girintili çıkıntılı Hawaii sahiline ve bereketli adanın bitki örtüsünden yayılan güzel kokulara hayran oldu. Denize doğru bakınca dalgalı Pasifik sularının mavi derinliklerde egzotik bir yoğunlukla parladığını gördü. Uzaktaki siyah bir gemiyi dalgın bir şekilde fark ederken taze deniz havasını içine çekip arkasına yaslandı.

Eğer iş buysa tatilde maaşımı vermeseler de olur, diye düşündü keyifle.

* * *

Otel odasının kapısı erkenden çalındığında Pitt çoktan kalkıp giyinmişti bile. Kapıyı biraz tedirgin bir şekilde açarken Al Giordino'nun gülümseyen yüzünü görünce rahatladı.

"Bu avareyi lobide dilenirken buldum," dedi başparmağıyla omzunun gerisini işaret ederek. "Belki sen onu ne yapacağını bilirsin."

Yorgunluktan perişan bir halde olan Rudi Gunn, Giordino'nun tıknaz gövdesinin arkasından sırtarak bakıyordu.

"Vay vay, benim uzun süredir kayıp olan yardımcım," diye sırttı Pitt. "Güzel bir babuşka bulup Sibirya'nın yabanlarında ev tuttuğunu sandık."

"Sibirya'nın yabanlarından kurtulduğuma çok memnundum. Ama oranın Moğolistan'ın iki katı daha medeni olduğunu bilseydim orada kalırdım," dedi bağırarak. Odaya girip bir sandalyeye çökercesine oturdu. "Bu ülkede bir tane bile asfalt yol olmadığını kimse söylemedi bana. Bütün bir gece boyunca yol olduğundan bile emin olmadığım bir şeyin üstünde gittim. Kendimi New York'tan Los Angeles'a kadar hop hop sırtığının üstünde zıplamış gibi hissediyorum."

Pitt, ona bir fincan kahve verdi. "Araştırma takımımızı ve dalış ekipmanımızı yanında getirebildin mi?" diye sordu.

"Evet, hepsini enstitünün bana ödünç verdiği ya da sattığı, emin değilim, kamyonette getirdim. Moğolistan'a girmek için sınırda elimdeki bütün rubleleri vermem gerekti. Eminim benim CIA'den olduğumu sanıyorlar."

"Gözlerin yeterince küçük değil," diye mırıldandı Giordino.

"Sanırım şikâyet etmemem gerekiyor," dedi Gunn, Pitt'e bakarak. "Al, bana Gobi Çölü'nde nasıl taban teptiğinizi anlattı. Pek keyifli değilmiş galiba."

"Hayı, ama kırsalı görmenin harika bir yoluydu," diye gülümsedi Pitt.

"Xanadu'daki bu çatlak... hâlâ petrol arama ekibini elinde mi tutuyor?"

"Roy'un öldüğünü biliyoruz. Diğerlerinin orada ve hâlâ hayatta olduğunu yalnızca tahmin edebiliyoruz."

Telefonun çalışı konuşmalarını böldü. Pitt telefona cevap verdi, kısa bir süre konuştuktan sonra telefonu odanın ortasına getirip hoparlörü açtı. Hiram Yaeger'ın kaygısız sesi odayı doldurdu.

"Washington'dan selamlar. Yerel bürokrasi en favori deniz gurularımıza ne olduğunu merak etmeye başlamıştı."

"Büyük Moğolistan'ın sualtı hazinelerinin tadını çıkarmakla meşgulüz," dedi Pitt.

"Tam tahmin ettiğim gibi. Eminim bulunduğunuz yerden dünyaya yayılan politik haberlerde de parmağınız vardır."

Otel odasındaki üç adam boş bakışlarla birbirine baktı.

"Biz biraz meşguldük," dedi Pitt. "Hangi haberler?"

"Çin bu sabah, İç Moğolistan topraklarını Moğolistan'a devrettiğini açıkladı."

"Caddenin sonundaki meydanda kutlamaya gidiyormuş gibi görünen insanların toplandığını gördüm," dedi Gunn. "Yerel bir bayram filandır diye düşünmüştüm."

"Çin, eski komşusuna dostça diplomatik bir jest yapıyormuş numarası çekiyor ve Birleşmiş Milletler'den ve Batılı hükümet liderlerinden alkış alıyor. İç Moğolistan'ın bağımsızlığı için yıllardır yeraltı hareketleri sürdürülüyor. Bu durum yıllardır Çin için bir utanç kaynağı oluşturuyordu. Analizciler bu durumun politikten çok ekonomiyle ilgili olduğunu söylüyor. Bazıları Çin'in büyümesine devam etmesi için kendisine petrol veya diğer kaynaklar sağlayacak şekilde anlaştığını söylüyor, ama kimse Moğolistan'da böyle bir kaynağın olduğunu düşünmüyor."

"Durum kesinlikle böyle. Sanırım Al ve benim gerçekten de müzakerelerin bir parçası olduğumuzu söyleyebilirsin," dedi Pitt, Giordino'ya anlamlı bir şekilde bakarak.

"Bu işle bir ilginiz olduğundan emindim," diyerek Yaeger bir kahkaha attı.

"Aslında daha çok Avarga Petrol Şirketi ve Tolgoi Borjin'le ilgili bir konu bu. Al ve ben kaynaklarının bir kısmını gördük. Sınır boyunca depo tesislerini kurmuş bile."

"Kale kapısının anahtarını bu kadar çabuk ele geçirebilmesi çok ilginç," dedi Giordino. "Pazarlıkta eli güçlü olmalı."

"Ya da yanlış bilgi söz konusu olmalı. Hiram, sana faksladığım belgeyi inceleyebildin mi?"

"Max ve ben bütün gece uğraştık. Bu adam ve şirketi çok esrarengiz. İyi parası var, ama işlerini el altından gizlice yürütüyor."

"Rus bağlantımız da aynı bulguları doğruladı," dedi Giordino. "Petrol varlığı konusunda ne diyorsun?"

"Avarga Petrol Şirketi'nin Moğolistan'dan petrol ihraç ettiğine dair bir kayıt yok. Ama zaten ihraç edecek fazla bir şey de yok. Yalnızca bir avuç aktif kuyuyu işlettikleri biliniyor."

"Demek Çin'in ya da bir başka ülkenin talebini karşılayacak kadar petrol çıkarmıyorlar?"

"Buna dair bir kanıt yok. Komik olan şu ki petrol sahası ekipmanı sağlayan bazı Batılı şirketlerle çok sayıda sözleşme yaptığımızı bulduk. Petrol fiyatları varil başına yüz elli dolar civarında dolaşırken yeni petrol alanlarının keşfedilmesi ve sondajı için delice bir petrole hücum durumu söz konusu. Petrol ekipmanı satıcılarının yapmaları gereken bir sürü işleri var. Ama Avarga şimdiden kuyruğun en başında bulunuyor. Son üç yıldır özelleşmiş sondaj ve boru hattı ekipmanı satın alıyorlar ve hepsi Moğolistan'a gönderiliyor."

"Bunların bazılarını Ulan Batur'da bulduk."

"Yerinde olmayan tek şey tünel delme aygıtıydı. Ülkeden gönderilen o modele ait tek kayıt bulduk, o da Malezya'ya ihraç edilmiş."

"Belki Avarga Petrol'deki dostlarımızın paravan şirkettir?" dedi Pitt.

"Belki. Gördüğünüz model, sıg bölgelerde boru hattı montajı için tasarlanmış. Başka bir deyişle Gobi Çölü'nün yumuşak kumlarına petrol borularını gömmek için mükemmel. Çözemediğim şey, bu Borjin'in gözle görünür bir geliri olmadan bütün bu ekipmanları almak için parayı nereden bulduğu," dedi Yaeger.

"Hesabı Cengiz Han ödüyor," diye cevapladı Pitt.

"Espriyi anlamadım."

"Doğru," dedi Giordino. "Cengiz Han, adamın arka bahçesinde yatıyor."

Giordino, Gunn ve Yaeger'a Borjin'in tapınağındaki mezarı ve düşen üç motorlu uçakta buldukları Hunt'ın günlüğünü anlatırken Pitt, Perlmutter'den gelen on sayfalık faksı aldı.

"Bu kadarını St. Julien de doğruluyor," dedi. "Son sekiz senedir on ikinci ve on üçüncü yüzyıla ait Orta Asya tarihi eserleri Sotheby's ve diğer büyük müzayede salonlarına düzenli bir şekilde akıyormuş."

"Cengiz Han'la gömülü olan ganimetler mi?" diye sordu Gunn.

"Değeri yüz milyon doların üstünde. Perlmutter tarihi eserlerin Cengiz Han'ın ölümüne kadar fethettiği coğrafik bölgelerle tutarlı olduğunu söylüyor. Tarihi eserler hep Buryat Ticaret Şirketi adındaki belirsiz bir Malezyalı şirketten geliyormuş."

"Tünel delme aletini alan şirket de bu," dedi Yaeger.

"Dünya küçüktür, değil mi? Hiram, işimiz bitince belki sen ve Max bu Malezyalı paravan şirketi daha yakından inceleyebilirsiniz."

"Tabi. Ayrıca bana gönderdiğin şu Alman turtası konusunda da konuşmamız gerekiyor sanırım."

"Ah, evet, Almanca yazılan şu belgeler. Sen ve Max bir şey bulabildi mi?"

"Tek başına belgeler hakkında bir şey bulamadık. Senin de belirttiğin gibi teknik operatör el kitabının ilk sayfaları gibi duruyordu. Bu kâğıtları büyük bir elektrik aygıtıyla birlikte mi buldun?"

"Bilgisayar ekipmanıyla dolu bir odada, üç metre yüksekliğinde duran üç ayaklı, silindir biçiminde bir aygıtla birlikte buldum. Ne olabileceği konusunda bir fikrin var mı?"

"Tam işlevini belirlemek için yeterince veri yok. Sayfalar akustik sismik düzen için operatör talimatlarını içeriyor."

"Bunu bizim anlayacağımız şekilde bir daha tekrarlamak ister misin?" dedi Giordino.

"Çoğunlukla laboratuvar deneyleriyle ilgili şeyler. Belli ki von Wachter teknolojiyi bir adım öteye götürmeyi başarmış."

"Von Wachter kim?" diye sordu Pitt.

"Dr. Eric von Wachter. Heidelberg Üniversitesi'nden ünlü bir elektrik mühendisliği profesörü. Akustik ve sismik görüntü araştırmalarıyla tanınıyor. Max, von Wachter ve akustik sismik düzen arasında bir bağ kurdu. Son makalelerinden birinde, parametrik akustik düzenin yüzey altı görüntü için kullanılmasının kuramsal uygulamasını tartışıyor."

Otel odasındaki adamlar Yaeger'in söylediklerini dikkatle dinlerken Gunn kendisine biraz daha kahve aldı.

"Gerçekler biraz bulanık olsa da öyle görünüyor ki Dr. Von Wachter akustik sismik görüntü için işleyen bir model geliştirmiş. Bildiğiniz gibi petrol keşif işinde sismik görüntü genellikle toprağa şok dalgası gönderen dinamit veya vurucu kamyon gibi mekanik patlamalara dayanıyor. Daha sonra yön değiştiren sismik dalgalar kaydediliyor ve yüzey altında bir görüntü oluşturmak için bilgisayar tarafından bir modele dönüştürülüyor."

"Tabi. Deniz araştırma gemileri şok üretmek için hava tabancası kullanıyor," dedi Giordino.

"Görünüşe göre von Wachter şok dalgası göndermek için elektronik yollar geliştirerek patlayıcıları safdışı bırakmış. Eğer doğru anlamışsam akustik düzen yüksek frekansta ses patlamaları yayıyor, o da yüzeyin altında sismik dalgalara dönüşüyor."

"Bizim sonar sistemleriyle yaşadığımız deneyimlerde, yüksek frekanslı dalgalar yüzeyin çok altını 'görmek' için yeterince nüfuz edemiyor," diye belirtti Giordino.

"Bu doğru. Dalgaların çoğu yüzeyin yakınında kolayca yön değiştirir. Görünüşe göre von Wachter'in konsantre patlaması daha büyük bir ses dalgası bombardımanına izin veriyor, dalgaların işe yarar bir yüzdesinin derine nüfuz etmesini sağlıyor. Kılavuzdaki ilk verilere ve sizin aygıtı tarifinize dayanarak söyleyebilirim ki von Wachter ses dalgası yaymak için üç büyük düzeneği kullanıyor."

"Bence Cengizi de böyle buldular," dedi Pitt. "Mezarının Kubilay Han ve diğer akraba hükümdarlarla birlikte dağlardaki gizli bir yere gömülmüş olması gerekiyordu."

"Ve belli ki onu petrol bulmak için kullanıyorlar," diye ekledi Gunn.

"Petrol şirketlerinin çok para ödeyebileceği değerli bir teknoloji. Dr. von Wachter zengin bir adam

olmalı," dedi Giordino.

"Korkarım o ölü bir adam. O ve Alman mühendislerden oluşan ekibi bir yıl kadar önce Moğolistan'daki bir heyelanda ölmüş."

"Neden bu kulağa şüpheli geliyor?" diye sordu Giordino.

"O sırada Avarga Petrol için çalıştıklarını da eklemeliyim," dedi Ya-eger.

"Borjin'in elleri çok kanlıymış," dedi Pitt hiç şaşırmadan.

Avarga Petrol'ün ve sahibi Tolgoi Borjin'in acımasızlığı yeni bir haber değildi.

"Bunların hiçbir anlamı yok," dedi Giordino. "Sismik araştırma ekibi öldürüldü, bir diğeri kaçırıldı. Bir tünel delme aygıtı, özelleşmiş sondaj ekipmanı, çölün ortasında gizlenmiş çok büyük bir depo tesisi. Deve çobanı dostumuz Tsengel'e göre bunlardan birkaç tane daha varmış. Hepsisi boş bir çölden geçen yeraltı boru hattı sistemine bağlı. Ama görünürde petrol çıktısı yok. Neden?"

Oda bir an için sessiz kaldı* herkesin kafasının içindeki vites değişimi neredeyse duyulabiliyordu. Derken Pitt'in yüzünde bilmiş bir ifade belirdi.

"Çünkü," dedi yavaşça. "Petrolün olduğu yerde sondaj yapamıyorlardı."

"Borjin'in Moğolistan'da istediği yeri kazacak kadar parası vardır," diye karşılık verdi Giordino.

"Ama ya petrol Moğolistan'da değilse?"

"Tabii ya," dedi Gunn cevabı birden görerek. "Petrolü Çin'de ya da daha doğrusu İç Moğolistan'da buldu. Çinlileri bu topraktan vazgeçmeye nasıl ikna etti, bunu öğrenmek isterdim."

"Çinliler kötü durumdalar," dedi Yaeger. "Basra Körfezi'ndeki depremler ve Şanghay yakınlarındaki ana petrol dolum tesislerindeki yangın yüzünden Çin petrol ithalatının yarısından fazlasını bir gecede kaybetti.

Umutsuz durumdalar ve hızlı bir çözüm bulmak için biraz mantıksız davranabilirler."

"Bu, sınırın yakınındaki depo tesislerinin varlığını açıklıyor. İç Moğolistan'da, diğer depo alanlarına petrol pompalayan gizli kuyuları olabilir," diye tahminde bulundu Pitt. "Çinliler yalnızca Moğolistan'dan gönderilen son ürünü görecek ve kendi bahçelerinden çıkan petrolün kaynağını bilemeyecekler."

"Bu dalavereyi öğrendiklerinde Çin Seddi'nin bu tarafında olmak istemezdim," dedi Gunn.

"Bu durum Borjin'in petrol arama ekibini Baykal'dan neden kaçırdığını açıklıyor," dedi Giordino. "Sondaj alanlarını bulup petrolü yerden Juzla çıkarması gerekiyor."

"Onların uzmanlıklarından açıkça da faydalanabilirdi," dedi Yaeger.

"Olabilir, ama petrolün nerede bulunduğu bilgisinin sızmasını istememiştir."

"Belki artık Çinlilerle bir anlaşmaya vardığına göre onları serbest bırakabilir," dedi Gunn.

"Sanmıyorum," dedi Pitt. "Roy'u öldürdüler, bizi de öldürmeye çalıştılar. Hayır, korkarım Borjin, onlardan istediği bilgiyi alır almaz ölmüş olacaklar."

"Yerel Amerikan elçiliğiyle temas kurdunuz mu? Onları kurtarmak için politik güçleri harekete geçirmeliyiz," dedi Gunn.

Pitt ve Giordino doğrularcasına birbirine baktı.

"Bu olayda diplomasi işe yaramayacak Rudi," dedi Giordino. "Borjin çok iyi korunuyor. Rus dostlarımız bu yolu denedi, ama elleri boş çıktı. Dünyanın bu bölgesindeki siyasal etki bizdekinden çok daha büyük."

"Bir şeyler yapmak zorundayız."

"Yapacağız," dedi Pitt. "Peşlerine düşeceğiz."

"Bunu yapamazsınız. Birleşik Devletler Hükümeti'nin bir kurumunun adı altında çalışırken oraya gitmeniz uluslararası bir olay yaratabilir."

"Birleşik Devletler Hükümeti bu konuda bir şey bilmezse bir şey olmaz. Ve bu arada yalnızca Al ve ben gitmiyoruz. Sen de bizimle geliyorsun."

Birden Gunn midesine bir yumruk yemiş gibi oldu. Yüzündeki bütün rengin çekildiğini hissedebiliyordu.

"Sibirya'da kalmam gerektiğini biliyordum," diye mırıldandı.

Dr. McCammon, NUMA bilgisayar merkezine girerken Yaeger Moğolistan'la yaptığı telefon görüşmesini yeni bitirmişti. Konsolun karşı tarafında Max'in holografik görüntüsü deniz jeologuna dönüp gülümsedi.

"İyi akşamlar, Dr. McCammon," dedi. "Geç saatlere dek çalışıyor musunuz?"

"Ah, iyi akşamlar," diye karşılık verdi McCammon. Bilgisayar görüntüsüyle konuştuğu için kendisini aptal gibi hissedip hissetmemesi gerektiğinden emin değildi. Endişeli bir şekilde dönüp Yaeger'ı selamladı.

"Merhaba Hiram. Bütün gece çalıştın mı?" diye sordu. Yaeger'ın kıyafetlerini değiştirmedeğini fark etmişti.

"Çok," dedi Yaeger esnemesini bastırarak. "Patronun dün geç saatte yaptığı bir istek ikimizi de meşgul etti. Seni saatler önce görmeyi bekliyorduk."

"Bazı beklenmedik toplantılar yüzünden günümün büyük bölümü öldü. Deprem merkezinden veri alma şansım olmadıysa bunu anlarım," dedi anlayışlı bir şekilde.

"Saçmalama," dedi Yaeger hakarete uğramış gibi. "Max aynı anda birkaç işi birden yapabilir."

"Evet," diye cevapladı Max. "Ve bu arada en azından bazılarımız başkalarına yardım etmeye devam edebilir."

"Verileri dün gece çıkardık," dedi Yaeger, onun yorumuna aldırmadan. "Ve bu sabah programını çalıştırdık. Max," diye devam etti, karısının görüntüsüne dönerek. "Lütfen Dr. McCammon'a program sonuçlarının bir kopyasını verir misin? Ve bu arada bize bulduklarını sözel olarak anlatır mısınız?"

"Elbette," dedi Max ve sözcüklerini seçerken odanın köşesindeki büyük lazer yazıcı hemen uğuldamaya başladı.

"Ulusal Deprem Enformasyon Merkezi'nden alınan veriler, son beş yıldır global sismik faaliyet gösteriyor, Basra Körfezi'ni vuran son iki büyük deprem de bunlara dahil. İki depremi analiz eden software programını çalıştırdım, sonra bütün veri tabanında önemli ortak noktalarını filtreden

geçirdim. Bu iki depremin birkaç tane kendine has özelliği olması çok ilginç."

Max, adamların üzerinde bir etki bırakmak için durakladı, devam etmeden önce Yaeger ve McCammon'a yaklaştı. "İki olay da son derece sığ depremler olarak sınıflandırılıyor, çünkü deprem merkezi yerin yaklaşık üç kilometre altında. Bu depremler, normalde beş ile on beş kilometre derinliği olan diğer sığ merkezli depremlerle karşılaştırılıyor."

"Bu çok önemli bir fark," dedi McCammon.

"İkisi de volkanik kökenli değil, tektonik depremlerdi. Ve bildiğiniz gibi ikisi de büyük depremlerdi, Richter ölçeğine göre 7.0'ın üzerindeydi."

"O büyüklükte iki depremin olması çok nadir görülen bir şey değil mi?" diye sordu Yaeger.

"Biraz sıra dışı, ama hiç duyulmamış değil," dedi McCammon. "Böyle bir deprem Los Angeles'ta olsa çok dikkat çekerdik, ama 7.0 veya daha büyük bir deprem ortalama her ay dünyanın çeşitli yerlerinde gerçekleşiyor. Yoğunlukla kalabalık olmayan yerlerde veya deniz altında meydana geldiği için bunları fazla duymuyoruz."

"Bu doğru," dedi Max. "Ama bu büyüklükte iki depremin birbirine bu kadar yakın meydana gelmesi istatistiksel açıdan anlamlı bir anormallik."

"Başka bir benzerlik var mı Max?" diye sordu Yaeger.

"Evet. Bunu ölçmesi zor olsa da bu depremlerin meydana getirdiği hasar, büyüklükleriyle orantılı değil. İki yerde de önemli yapısal hasar bildirilmiş. Normalde bu büyüklükte depremlerde bu kadar hasar meydana gelmiyor. Gerçekleşen tahribat 8.0 büyüklüğündeki bir depremin üreteceği bir hasar."

"Richter ölçeği depremlerin yıkıcı gücünü her zaman doğru bir şekilde ölçmüyor," dedi McCammon. "Özellikle sığ merkezli depremlerde. Bu olayda çok büyük hasar veren iki sığ deprem var elimizde. Yerdeki yoğunluk, büyüklük ölçümünün gösterdiğinden çok daha büyük olacaktır."

Max bir an için kaşlarını çatarak veri tabanını taradı, sonra McCammon'a doğru başını salladı.

"Kesinlikle haklısın, doktor. İki depremde de birincil sismik dalgaların büyüklüğü yüzey dalgalarından çok daha küçükmüş."

"Başka bir şey var mı Max?" diye sordu McCammon. Sonunda görüntüyle konuşma konusunda biraz rahatlamıştı.

"Evet, son bir şey daha var. İki depremde de, depremin neden olduğu gerçek dalgalar meydana gelmeden önce düşük-büyüklükte P dalgaları kaydedilmiş."

"Öncü şoklar herhalde," dedi McCammon. "Bu garip bir şey değil."

"Birisi bana bu yüzey dalgası ve P dalgası işini anlatabilir mi?" dedi Yaeger yorgun bir şekilde.

Max başını iki yana salladı. "Sana her şeyi öğretmem mi gerekiyor? Temel sismoloji bilgisi bu. Sıradan bir tektonik depremdeki kayma üç tip sismik enerji salınımı ya da şok dalgası meydana getirir. İlk dalgaya esas ya da P-dalgası denir. Ses dalgasına benzer özellikler taşır, sağlam kayadan ve hatta dünyanın merkezinden geçebilir. Daha yavaş ve dolayısıyla ikincil olan dalga S-dalgası olarak adlandırılır. S-dalgaları kayayı yanlamasına, hareketin yönüne doğru kırar ve dünyanın yüzeyine ulaştıklarında yerin dikey ve yatay hareketini meydana getirir. İki dalga tipi de yeryüzüne yaklaşıpken ilave yüzey dalgaları oluşturmak için kırılırlar, böylece yerde hissedilen sarsıntı meydana

gelir."

"Anlıyorum," dedi Yaeger. "Yani bunlar aslında yer sarsıntısının merkezinden gönderilen farklı frekanslar."

"Doğru," dedi McGammon.

"İki depremin meydana geldiği yerde büyük bir fay hattı var mı?"

"Basra Körfezi aslında Arap ve Avrasya denen iki tektonik plakanın sınırında bulunuyor. Dünyada meydana gelen neredeyse bütün sismik faaliyetler, plaka sınırlarını kuşatan dar bölgelerde yer alıyor. İran, Afganistan ve Pakistan'daki gibi gerçekleşenler, tarihte gördüğümüz büyük depremler körfezdeki bu iki depremin birbirine yakınlıkları dışında sıra dışı olmadıklarını gösteriyor."

"Sanırım Langlely'deki arkadaşının düşüneceği fazla bir şey yok," dedi Yaeger.

"Öyle görünüyor," diye karşılık verdi McCammon. "Ama teşekkürler Max, inceleyeceği bir sürü veri oldu."

McCammon çıktıyı almak için yazıcıya giderken Yaeger bilgisayara bir soru daha sordu.

"Max, Phil'in filtre programını çalıştırırken aynı ölçeklerdeki başka depremlerle eşleştirdin mi?"

"Evet. Bunu grafik olarak göstermem daha kolay, bu yüzden video ekranına bakın."

Max'in arkasındaki büyük beyaz ekran birden aydınlanırken renkli bir dünya haritası görüldü. Basra Körfezi'nde son depremleri gösteren yanıp sönen iki kırmızı ışık belirdi. Birkaç saniye sonra bir dizi kırmızı nokta birden ortaya çıkıp Kuzeydoğu Asya bölgesinde yoğunlaştı. Diğerlerinin biraz kuzeyinde yanıp sönen tek bir nokta onları izledi. McCammon raporlarını bırakıp merakla haritaya doğru yürüdü.

"Ulusal Deprem Enformasyon Merkezi'nin verilerinden iki örnek depremle eşleşen toplam otuz dört sismik olay bulundu. En sonuncusu bir hafta önce Sibirya'da meydana gelmiş," dedi Max tek başına yanıp sönen noktayı işaret ederek.

Yaeger'ın yorgun gözleri şok geçirircesine irileşti. "Peki diğer olayların yerleri?"

"Esas olarak Moğolistan. On beş olay Ulan Batur'un doğusundaki dağlarda, on tanesi güney Moğolistan'daki Dornogov ilinde ve diğer dokuzu Çin sınırının hemen karşısındaki bir alanda meydana gelmiş. Sibirya'da da bir tane olmuş, Baykal Gölü'nün altında."

Moğolistan, diye düşündü Yaeger. İnanamayarak başını iki yana salladı. Yavaşça ayağa kalkarak yorgun gözlerini ovuşturdu, McCammon'a döndü.

"Phil," dedi. "Sanırım senin, benim ve Max'in kahveye ihtiyacı olacak."

Portatif MP3 çalarda son Nils Lofgren CD'sini dinleyen Summer, mutlulukla şarkıyı mırıldanırken mavnanın kenarından sarkan hava hortumlarının gerginliğini izliyordu. Canı sıkılmaya başlarken tekrar suya girmek ve hattın diğer ucunda çalışmak için sabırsızlandığını fark etti. Ayağa kalkıp gerindi. Denize doğru bakarken daha önce gördüğü siyah geminin Kahaka-hakea Burnu'na yaklaştığını fark etti. Geminin dönüp doğruca NUMA'nın mavnasına yönelmesini seyrederken beyninin gerisinde bir şey onu rahatsız ediyordu.

"Lütfen, başka haberci olmasın," dedi yüksek sesle. Bu gelenlerin de bir gemi dolusu gazeteci olmamasını diliyordu. Ama derinleşen şüphelerinin sesi beyinde gittikçe daha yüksek sesle çınlarken gelenin ne gemisi olduğunu fark etti.

Yaklaşan bir sondaj gemisiydi. Çoğu sondaj standartlarına göre daha küçük olan gemi en az otuz yaşındaydı ve daha iyi günler gördüğü belliydi. Geminin frengi deliklerinde pas birikmişti, güvertesiyle başkasarası kir ve yağ içindeydi. Summer'ın canını sıkan şey geminin görünüşünden çok işleviydi. Bir sondaj gemisi Hawaii sularında ne arıyordu ki? Hawaii Adaları'nda sözünü etmeye degecek petrol yatakları yoktu. Üstelik adaların etrafındaki okyanus derinliği birden üç bin metrenin üstüne çıkarak kıyı ötesi sondaj çalışmalarını çok pahalı girişimler haline getiriyordu.

Summer yaşlı geminin yıpranmış pruvasıyla beyaz köpükler sıçratarak doğruca üzerine doğru gelişini seyretmeye devam etti. Gemiyle aralarında artık iki kilometreden az kalmıştı ve gemide herhangi bir yavaşlama belirtisi görünmüyordu. Bir kilometre kala hâlâ aynı hızla yaklaşınca Summer mavnanın kamarasının üstüne dikilen eğreti sancak direğine baktı. Ortasında uyarıcı beyaz çizgilerin bulunduğu büyük kırmızı bir dalgıç bayrağı sabah esintisinde dalgalanıyordu.

"Suda dalgıçlar var, seni salak," diye küfretti yoluna devam eden gemiye. Gemi, Summer'ın köprüsündeki birkaç işareti seçebileceği kadar yaklaşmıştı artık. Hızla küpeşteye yürüyüp dalgıç bayrağını işaret etti. Summer geminin sonunda biraz yavaşladığını fark etti, ama hâlâ dikkatsizce yaklaşıyordu. Sondaj gemisinin mavnanın yanına demirleme niyetinde olduğu açıktı.

Summer kamaraya koşup duvardaki telsizi aldı. VHF kadranını 16. kanala ayarlayarak mikrofonu konuştu.

"Yaklaşan sondaj gemisi, burası NUMA Araştırma Mavnası. Suda dalgıçlar var. Tekrar ediyorum, suda dalgıçlar var. Lütfen uzak durun, tamam."

Sabırsızlıkla bir cevap bekledi, ama o cevap gelmedi. Daha acil bir tonla çağrısını tekrarladı. Yine bir cevap alamadı.

Sondaj gemisiyle arasında yalnızca birkaç metre kalmıştı. Summer küpeşteye geri dönüp gemiye bağırarak dalgıç bayrağını işaret etti. Gemi dönmeye başladı, ama açısına bakan Summer, onun yalnızca mavnanın yanına yanaştığını görebiliyordu. Küpeşteye sıralanmış midesi bulan gazteciler ve kameramanlar görmeyi umarak bakarken geminin sancak ve kış tarafındaki güvertelerin boş olduğunu fark etti. Başkasarasındaki adamlar köprüde gizlenmiş ve ortada kimseler görünmezken Summer omurgasından aşağıya bir ürpertinin indiğini hissetti.

Sondaj gemisi, deneyimli bir dümencinin dokunuşuyla mavnanın yanma kayarken sancak tarafındaki küpeştesi mavnanın küpeştesinin hemen üstünde kaldı. Geminin çoklu konumlandırma iticileri harekete geçirilirken gemi mavnaya bağlanmış gibi olduğu yerde kaldı.

Boş gemi bir an için son derece hareketsiz bir şekilde kaldı. Summer merak ve endişeyle gemiyi seyrediyordu. Geminin içinden belli belirsiz bir bağırsık duyuldu, altı adam gövdedeki kapıdan dışarı fırladı. Summer hepsi Asyalı olan sert görümlü adamlara bir kez bakınca korkuyla ürperdi. Geminin küpeştesine çıkıp mavnaya atlamaya başladıkları sıra Summer dönüp kamaraya koştu. Birisinin kendisini takip ettiğini hissetti, ama dönüp bakmadan kamaraya dalıp mikrofonu kapı.

"İmdat, imdat..."

Nasırlı iri bir el içeri uzanıp telsizi duvardan sökünce mikrofon yerinden çıkıp Summer'ın elinde

kalakaldı. Adam yüzünde sapıkça bir gülüşle kısa bir adım atıp telsizi küpeşteden aşağıya attı, suya düşmesini izledi. Kirli sarı dişlerini gösteren bir gülümsemeyle Summer'a doğru döndüğünde şok geçirme sırası ondaydı. Summer adama doğru yaklaşıp kasıklarına güçlü bir tekme indirdi.

"İğrenç sürüngen," dedi adam acı içinde bir dizinin üstüne düşerken. Gözleri yerinden fırlayan adamın başının döndüğünü görebiliyordu. Hızla geri çekilip adamın başının yan tarafına doğru bir tekme daha savurdu. Saldırgan güverteye düşüp acıyla yuvarlandı.

Adamlardan ikisi bu sahneyi görmüştü. Hızla Summer'm üstüne atılıp onu durdurmak için kollarını tuttular. Summer ellerinden kurtulmak için mücadele etti, ama adamlardan biri bıçak çekip boğazına dayadı, pis nefesiyle kulağına doğru homurdandı. Diğer adam bir ip bulup Summer'm ellerini ve dirseklerini aceleyle bağladı.

Hareket edemez durumda olan Summer korkunun pençesinde saldırganlarını dikkatli bir şekilde inceledi. Boyları kısa, ama iri yapılı ve Asya kökenliydi, ama klasik Çinli görüntüsüne göre daha yuvarlak, gözleri ve çıkık elmacık kemikleri vardı. Her biri siyah tişörtle pantolon giymişti ve hepsi de çok çalışmaya alışık görünüyordular. Summer onların Endonezyalı korsanlar olduklarını düşündü ama bir mavnadan ne istiyor olabilecekleri tahminlerini aşıyordu.

Mavnanın karşısına bakan Summer birden midesinde bir düğümlenme hissetti. İki adamın elinde balta vardı ve kış tarafındaki bağlantı halatlarını kesiyorlardı. Birkaç hızlı darbeye halatları kesip aynı şeyi tekrarlamak için pruvaya doğru yürüdüler. Üçüncü bir adam sırtı Summer'a dönük şekilde olanları izliyordu. Profili tanıdık gibiydi ama ancak adam, ona doğru dönüp yüzündeki yara izini görünce Dr. Tong'u tanıdı. Adam yavaşça Summer'a doğru yürüyüp güvertedeki ekipmanı incelerken baltalı iki adam öndeki halatlarla uğraşmaya başladı. Adam yanına gelince Summer, ona bağırdı.

"Burada tarihi eser yok Tong." Onun doktor değil, tarihi eser hırsızı olduğunu anlamıştı.

Tong, ona aldırılmayıp çalışan ekipmana kızgınlıkla baktı. Dönüp Summer'm tekmelediği adama bağırdı. Adam ayağa kalkmış sendeleyerek yürürken tekmenin etkisinden kurtulmaya çalışıyordu. Yaralı adam küçük portatif jeneratörün uğuldadığı kamaraya doğru gitti. Telsizin işini bitirdiği gibi jeneratörü de kaldırıp suya attı. Makine suyun altına kayarken küçük motor sustu. Bunun üzerine adam iki hava kompresörüne baktı. En yakındakine gidip üstüne bakındı, kapama düğmesini aradı.

"Hayır!" diye bağırdı Summer itiraz ederek.

STOP düğmesini bulan yaralı adam, Summer'a dönüp ona sinsice gülümsedi, sonra kapama düğmesine bastı. Kompresör hemen sustu.

"Aşağıda ona bağlı adamlar var," dedi Summer yalvarırcasına.

Tong, ona aldırılmayıp başını adamına doğru salladı. Adam ikinci kompresöre doğru gidip Summer'a doğru bir kez daha gülümseyerek STOP düğmesine bastı. Kompresörün homurtusu kesilince Tong yanına gelip yüzünü Summer'mkine yaklaştırdı.

"Umarım kardeşin iyi bir yüzücüdür," diye tısladı.

Summer'ın içinde biriken öfke korkusunun yerini almıştı, ama hiçbir şey söylemedi. Boğazına bıçak dayayan adam yabancı dilde Tong'a bir şey söyledi.

"Öldüreyim mi?"

Tong, Summer'ın bronz vücuduna şehvetle baktı. "Hayır," dedi. "Onu gemiye al."

Baltalı iki adam pruvadaki halatları kestikten sonra baltalarını omuzlarına atarak Tong'a doğru geldiler. Mavna artık serbestçe yüzüyor, akıntıyla açıklara sürükleniyordu. Sondaj gemisinin dümencisi konumlandırma iticilerini manuel olarak çalıştırıp gemiyi mavnaya yanaştırdı. Sabit bir hedefi olmayan sondaj gemisinin serbest yüzen tekneyle çarpışmamak için zikzaklar çizmesi gerekiyordu. Birkaç kez yan yana çarpışıp ayrıldılar.

"Sen... lastik botu işe yaramaz hale getir," diye emretti Tong baltah adamlardan birine. "Herkes gemiye dönsün."

NUMA ekibinin kıyıya çıkması gerekebilir, diye mavnanın pruvasına küçük bir Zodyak bot bağlanmıştı. Baltalı adam bota gidip birkaç darbeye iplerini kesti. Sonra belinden bir bıçak çıkarıp bota birkaç kez sapladı, botun havası gürültülü bir şekilde dışarı çıktı. Daha etkili olması için botu kaldırıp suya attı. Sönen bot birkaç dakika suyun üstünde inip kalktı, sonra bir dalga gelerek onu dibine gönderdi.

Yanıdaki adam, onu kabaca iteklerken Summer bu sabotaja pek tanık olamadı. Zihninden binlerce düşünce geçiyordu. Boğazına bir bıçak dayalıyken riske girerek dövüşmeli miydi? Dirk ve Jack'e nasıl yardım edebilirdi? Sondaj gemisine binmesinden iyi bir şey çıkabilir miydi? Her soru kısa bir yoldan sonra kötü sona ulaşıyordu. Bir şansının olabileceğine karar verdi, o da ancak suya girebilirse. Elleri bağlıyken bile bu haydutlardan hızlı yüzmek sorun olmayacaktı. Suyu girebilirse mavnanın altından karşı tarafa kolayca geçebilirdi. Belki ona çok kızıp peşini bırakabilirdi. Ve belki o zaman Dirk ve Jack'in yukarı çıkmasına yardım edip savunmalarını güçlendirebilirdi. Tabii hâlâ iyi durumdaysalar.

Summer direnmeyi bırakarak küpeşteye tırmanıp sondaj gemisine geçen diğer adamları takip etti. Bıçaklı adam, ona destek verdi, küpeşteye çıkarken dirseklerinden tuttu. Gemideki adamlardan biri aşağıya eğilip yukarı çıkmasına yardım etmek için Summer'a doğru eğildi. Summer yukarı uzanıyormuş, ama adamın eline ulaşmadan kaymış gibi yaptı. Sonra sağ ayağını geriye savurup topuğuyla bıçaklı adamın burnuna bir darbe indirdi. Boğuk çatırtıdan adamın burnunu kırdığını anladı, ama fişkırان kanı görmek için arkasına dönmedi. Başını öne doğru eğip iki gemi arasındaki suya doğru daldı.

Birkaç saniye ağırlıksız olarak havada kalırken serin suya çarpmayı bekledi. Ama sular hiç gelmedi.

Nereden çıktığı belli olmayan bir çift el küpeşteye atılıp Summer'ın tişörtünün arkasını ve şortunun paçasını yakaladı. Summer dikey olarak düşmek yerine yana doğru uçuşunu fark etti. Küpeşteye sertçe sürtünerek mavnaya taş gibi düştü. Ve düşer düşmez aynı eller onu çekip ayağa kaldırdı. Eller Tong'a aitti ve Summer'dan neredeyse otuz santim kısa olan bir adam için son derece güçlüydü.

"Gemiye bineceksin," dedi adam tükürürcesine.

Darbe sol tarafından geldi ve Summer, ondan kurtulmak için bir saniye geç kaldı. Tong'un yumruğu çenesinin yan tarafına inince Summer'ın dizleri bükülürdü. Gözlerinin önünde yıldızlar uçuşuyordu, ama bayılmadı. Sondaj gemisine çekilip köprüye sürüklenirken başı hâlâ dönüyordu. Sonra ite kakıla dümen köşkünün arkasındaki küçük bir depoya kapatıldı.

Büyük bir ip kangalının üstünde dinlenen Summer'a bütün dünya dönüyormuş gibi geliyordu. Midesi bulanmaya başlayınca köşedeki paslı bir kovaya kustu. Temiz havayı içine çekerken görüşü yavaş yavaş düzeldi. Sondaj gemisinin koyda mavnaya aynı noktada demirlediğini görebiliyordu.

Mavna. Başını iyice uzatıp bakınca kahverengi mavnanın denize doğru sürüklendiğini, şimdiden iki kilometre uzaklaştığını gördü. Bulanık görüşünü düzeltmeye çalışarak gözlerini kıstı, mavnada Dirk ve Jack'i görmeye çalıştı. Ama ikisi de ortalıkta görünmüyordu.

Mavna bomboş denize sürükleniyordu.

Dirk'ün kollan spagetti gibi olmuştu. Airlift görünmeyen sularla itiliyor, bu yüzden sürekli tekrar eski yerine oturtulması gerekiyordu. Dahlgren, ona birkaç kez yardım etmiş olsa da basınçlı boruyu bir saatten uzun süredir kullanıyordu. Yüzeydeki suyu neredeyse dört kilometre hızla denize doğru iten akıntılar yüzünden iş daha da zorlaşıyordu. Akıntı dipte çok daha hafifti, ama sarsılan airlifti sabit şekilde tutmak, bir bayrak direğini toplu iğnenin başında dengelemek gibi bir şeydi.

Dirk airliftiyle mücadele ederken saatine baktı. Vardiyanın bitmesine yalnızca on beş dakika kalmıştı, sonra bu monoton işe bir ara verebilecekti. Umduğundan daha yavaş ilerliyorlardı, ama yaklaşık iki metrelik bir alanı temizlemeyi başarmıştı. Kabuk bağlamış ahşap kalın, ama düzdü, bu da geminin dümeni olabileceğini gösteriyordu. Yalnızca büyüklüğü biraz şaşırtıcıydı. Dahlgren'in sonda işaretleri neredeyse altı metre uzunluğunda bir nesnenin etrafını çiziyordu. Yelkenli bir geminin dümeni için bu ölçü çok büyüktü.

Yüzeye çıkan hava kabarcıklarını takip ederek mavnanın yanma demirleyen büyük siyah geminin alfina bir kez daha baktı. O ve Dahlgren yaklaşan geminin motorlarının homurtusunu duymuş, karanlık geminin pervasızca mavnanın yanına gelişini merakla izlemişlerdi. Konumlandırma iticilerinin çalıştırıldığını görünce aptal kaptanın üzerlerine demir atmayacağını anlayıp rahatlamışlardı. İyi para kazanan başka bir belgeselci grup, diye düşündü Pitt. Kısa süre sonra üzerlerine inen bir sürü su fotoğrafçısı olacaktı. Yaşasın, diye düşündü alaycı bir şekilde.

Kızgınlığını bir kenara bırakıp yeniden airlifti ince kuma sokma işine odaklandı. Aleti küçük kum yığınının üzerine iterken kumun emilmediğini, üstelik titreşimin ve basınçlı havanın gürültüsünün kesildiğini de fark etti. Summer airlifti kapamış olmalıydı. Bu da bir nedenden ötürü mavnaya geri dönmeleri gerektiğini ya da kompresörün benzininin bittiğini gösteriyordu. Bir an durup yüzeye çıkmadan önce Summer'm motoru yeniden çalıştırıp çalıştırmayacağını görmek için beklemeye karar verdi.

Birkaç metre ötedeki Dahlgren sondasını kuma sokuyordu. Dirk gözünün ucuyla onun birden yerden yükseldiğini fark etti. Adamın hareketindeki bir şey doğru görünmüyordu. Dirk içgüdülerinin doğru olup olmadığını görmek için ona doğru baktı. Dahlgren sondayı bırakmış, elleriyle maskesini ve hava borusunu tutmuştu. Bacakları gevşek bir şekilde sallanıyordu. Dirk, onun bir kukla gibi dipten çekildiğini fark etti.

Bir tepki verecek zamanı olmadı, çünkü bir saniye sonra airlift elinden hızla çekildi, suda Dahlgren'e doğru ilerlemeye başladı. Dirk yukarı bakınca kendi hava kordonunun gerildiğini gördü, az sonra kendisi de dipten yukarı doğru hızla çekildi.

"Neler olu..." diye söylenmeye başladığı sırada nefes alamadı. Hafifçe bir nefes aldı, ama hava gelmedi. Hava hatlarına hava veren kompresör de kapatılmıştı. Dahlgren gibi o da hareketlerini kontrol etmek ve dalış başlığıyla bağlantıyı koparmamak için hava kordonunu yakalamak zorunda kaldı. Yanındaki airlift kontrolden çıkmış bir sarkaç gibi delice savruluyordu. Büyük plastik boru hızla ona doğru geldi, bacağına çarparak başka yöne doğru gitti. Havasız kalıp bez bebek gibi çekilen

ve airliftin saldırılarına maruz kalan Dirk çoğu insanı paniğe sürükleyecek duyusal engellerle karşı karşıyaydı. Ondan sonra da boğulmaya çok az kalırdı.

Ama Dirk paniğe kapılmadı. Hayatının büyük bir bölümünü dalış yaparak geçirmişti. Sualtındaki teknik aksaklıklar onun için yeni bir şey değildi. Sığ sularda dalarken oksijen tüpündeki havayı pek çok kez tükettiği olmuştu. Sualtında ya da üstünde acil durumlarda hayatta kalmanın anahtarı sakin olmak ve mantıklı düşünmekti.

Hava en gerekli olan şeydi. Doğal eğilimi yüzeye çıkmaktı, ama bu gerekli değildi. Yüzeyden sağlanan havayla çalışan bütün dalgıçların yanında acil durum tüpü bulunurdu. Bir termostan biraz daha büyük olan "sahte tüp" yaklaşık on dakikalık hava sağlardı. Dirk bir eliyle hava kordonunu serbest bıraktıktan sonra tüpün bulunduğu sol kolunun altına uzandı. Tüpün üstündeki vanayı çevirerek regülatörden gelen havayı hızla içine çekti. Birkaç derin nefesten sonra kalbinin atışlarının yavaşladığını hissetti.

Düşünceleri yüzeyden gelen havayı paylaşan Dahlgren'e gitti. On metre ilerisindeki adamın başlığından kabarcıklar çıktığını görünce onun da acil durum tüpünden yararlandığını anladı. Suda asılı duran airlift Dahlgren'e doğru gidiyor, arkasında hızla dönüp duruyordu. Airliftin borusu, mavnaya bağlı esnek hortumundan çekiliyor, bu da lastik bant gibi esnek bir yay hareketi yaratıyordu. Hortum, tüpü dolduran suyun çekişiyle geriliyor, sonra gevşiyor, tüpü olanca kuvvetiyle suda savuruyordu. Dirk tüpün Dahlgren'in arkasında tehlikeli bir pozisyonda gerildiğini fark edince arkadaşının dikkatini çekmek için elini salladı. Teksas'lı adam hava kordonundan yukarı çıkmakla meşgul olduğu için airlifti ya da Dirk'ün uyarısını görmedi. Bir saniye sonra gerilen tüp ileri fırladı, doğruca Dahlgren'in üstüne atıldı. Dirk'ün dehşet dolu bakışları altında tüp bir ok gibi fırlayıp Dahlgren'in başına, başlığının hemen altına vurdu. Airlift yalpalayarak uzaklaşırken Dahlgren'in bedeni gevşedi.

Dirk'ün kalbi yeniden hızlanırken kendi kendine küfretti. Deniz tabanının altlarında kaldığını ve suda büyük bir güçle çekildiklerini fark etti. Yüzeyde ada akıntılarıyla birleşen kıyı ötesi rüzgârı mavnayı saatte sekiz kilometre hızla itiyordu. Dalgaların altındaki Dirk mavnanın neden sürüklendiğini ve Summer'm nerelerde olduğunu merak etti. Sonra Dahlgren'e döndü. Henüz yüzeye çıkmayı düşünemiyordu. Önce Dahlgren'e ulaşmalı ve hâlâ nefes aldığından emin olmalıydı.

Dirk, Dahlgren'e yaklaşmak için delice bir kararlılıkla hava kordonunda dönerek yükselmeye başladı. Yorgun kollan her çekişle acıyor, belindeki yirmi kiloluk ağırlık kemeri işini daha da zorlaştırıyordu. Arkadaşı için aynı seviyede kalması gerektiğinden henüz kemerden kurtulmaya cesaret edemiyordu.

Kendini sualtı dağcısı gibi yukarı çekerek Dahlgren'e yaklaşmıştı ki, eski düşmanı yeniden ortaya çıktı. Dans eden airlift hızla ona doğru gelip bir kol boyu uzağından geçti. Büyük tüp Dahlgren'e doğru savruldu, bir an esnedi, sonra yön değiştirip geriye döndü. Bu kez Dirk elini uzatıp yanından geçen tüpü yakaladı. Suyla dolu tüpün ağır kütlesi onu çekip neredeyse paletlerinin ayaklarından çıkmasına neden oldu. Bacaklarıyla tüpü sarınca suda onunla birlikte zıpladı. Sıçrayan bir ata biner gibi dikkatle ilerleyerek tüpün, kalın kauçuk hortuma bağlı olduğu üst kısmına doğru ilerledi. Bacağına bağlı olan küçük dalgıç bıçağını çıkararak hortumu kesmeye başladı. Altındaki tüp deli gibi savrulurken Dirk'ün son hamlesiyle ağır plastik tüp hortumdan ayrıldı, dibe çökmeye başladı. Dirk, ona son bir veda tekmesi indirdi.

Başiboş aygıttan kurtulan Dirk dikkatini Dahlgren'e çevirdi. Airlifte binme çabası yüzünden

arkadaşından yine on metre kadar uzaklaşmıştı. Arkadaşı ıslak bir paspas gibi görünüyor, boynundaki iple suda çekiliyordu. Yorgun kolları sızlayan Dirk kendini yeniden kordonda çekmeye başladı, Dahlgren'le aynı hizaya gelene dek adım adım ilerledi. Kendi hava kordonunu beline bağlayarak arkadaşına doğru yüzdü. Dahlgren'in yanına gelince kendini yukarı çekip maskesine baktı.

Dahlgren baygın, gözleri kapalıydı. Birkaç saniyede bir regülatöründen çıkan küçük kabarcıklara bakılırsa hafifçe nefes alıyordu. Dahlgren'i bir eliyle tutarak aşağıya uzandı, kendi ağırlık kemerini çözdü. Sonra şamandıra kompensatörüne uzanıp şişirme hortumundaki düğmeye bastı. Acil durum tüpünde kalan biraz hava yeleşine hücum etti, yeleşti yarı dolmuştu ki basınçlı hava tükendi. Ama bu kadarı onları yüzeye çıkarmaya yeterdi. Dirk de çıkışlarını hızlandırmak için ayaklarını çırpıyordu.

Yüzeye çıkmışlardı ki, öne doğru çekildiler, düştükten sonra ipi bırakmayı unutan bir su kayakçısı gibi suyun altına girdiler. Bir saniye sonra bir an için yeniden yüzeye çıktılar, ardından tekrar aşağıya çekildiler. Suya girip çıkarlarken Dirk uzanıp Dahlgren'in ağırlık kemerinden kurtuldu, sonra kendi başlığını çıkarmayı başardı. Yüzeye çıktıklarında birkaç kez nefes alarak Dahlgren'in yeleşindeki şişirme borusunu açtı. Suyun altına girince vanayı açıp üfledi. Birkaç kez aynı şeyi tekrarlayınca Dahlgren'in yeleşti, bu da batma sürelerini azalttı.

Hava kordonunun çekişi yüzünden arkadaşının başının ya da boynunun yaralanmasından korkarak kordonu birkaç santim gevşetti, Dahlgren'in yeleşini bir D halkasıyla sararak düğüm attı. Kordon kopmadığı sürece yeleşinden güvenli bir şekilde çekilecekti.

Arkadaşı artık suyun üstünde olduğu için Pitt, onu bırakarak tekrar kendi hava kordonunu yakaladı. Artık mavnanın üstüne çıkması gerekiyordu. Kordona asılarak hareketli platforma doğru kendini çekmeye başladı. Önünde on iki metre uzunluğunda kordon kalmıştı ve suda geçirdiği zaman yüzünden zaten çok yorgundu. Gücü iyice tükenirken ilerleyişi bir kerede birkaç santim olacak şekilde yavaşladı. Acıdan ve çabalamaı bırakma isteğinden kurtulmak için kendini çok zorlaması gerekiyordu.

Ama bir elini diğerinin önüne koyarak hiç durmadan kendini çekmeye devam etti.

İlk kez Summer'ı görmeyi umarak mavnaya doğru baktı. Ama açık güvertede Summer'dan ya da bir başkasından eser yoktu. Dirk, kardeşinin onu isteyerek terk etmeyeceğini biliyordu. Siyah gemi geldiği sırada bir şey olmuştu ve Dirk bu olasılığı düşününce korkmaya başladı. Öfkeyle birleşen yeni bir telaşla son birkaç adımı da tamamladı.

Sonunda mavnanın kenarına ulaşarak kendini yukarı çekti ve küpeşteden aşağı inerek kendini güverteye bıraktı. Birkaç saniye dinlendikten sonra dalgıç takımını çıkarıp güverteyi aradı, Summer'a seslendi. Sessizlikle karşılaşınca ayağa kalkıp Dahlgren'in hava kordonunu çekip onu mavnaya doğru sürüklemeye başladı. Büyük bir okyanus dalgası üstünü kaplayınca Teksas'lı birkaç saniye için suyun altında kayboldu ve sonra tekrar yüzeye çıktı. Bilincini yeniden kazanmıştı. Boş bir çabayla hızlanmak için kollarını ve bacaklarını çırpmaya başladı. Kolları yorgunluktan neredeyse kırılma noktasına gelen Dirk, onu mavnanın kenarına çekti, sonra hava kordonunu küpeşteye bağladı. Suya uzanarak Dahlgren'i yakasından tutup yukarı çekti.

Dahlgren güverteye yuvarlandıktan sonra sendeleyerek oturma pozisyonuna geçti. Başlığını beceriksiz bir şekilde çıkararak bulanık gözlerle Dirk'e baktı. Bir eliyle ensesini ovuşturup beysbol topu büyüklüğünde bir yumruyu fark edince yüzünü buruşturdu.

"Neler oldu aşağıda?" diye sordu dili dolanarak.

"Airlift vuruş alıştırması yapmak için senin başını kullanmadan önce mi sonra mı?"

"Demek bana vuran şey oydu. Dipten yükseldiğimi hatırlıyorum, sonra havasız kaldım. Sahte tüpümü çalıştırıp yukarı çıkmaya hazırlanırken her yer karardı."

"Acil hava tüpünü açmış olman büyük şans. Airliftten kurtulup seni yüzeye çıkarmam birkaç dakika sürdü."

"Beni bırakmadığın için teşekkürler," diye gülümsedi. Yavaş yavaş toparlanıyordu. "Peki, Summer nerelerde? Ve neden kıyıda kırk kilometre açıktayız?" diye sordu, Hawaii kıyılarının geride kaldığını fark ederek.

"Bilmiyorum," dedi Dirk, ciddi bir şekilde.

Dahlgren dinlenirken, Dirk kamarayı ve mavnanın geri kalan taraflarını inceledi. Geri döndüğünde yüzündeki ifadeden durumun iyi olmadığını anlamak mümkündü.

"Telsiz yok. Zodyak yok. Jeneratör yok. Ve bütün palamar halatlarımız güverte seviyesinde kesilmiş."

"Ve Çin'e doğru sürükleniyoruz. Hawaii korsanlar mı?"

"Ya da altın gemisi bulduğumuzu sanan hazine avcıları." Dirk adaya doğru baktı. Koyu artık göremiyordu, ama siyah geminin hâlâ orada olduğunu biliyordu.

"Yaklaştığını gördüğümüz gemi mi?" diye sordu Dahlgren. Görüşü hâlâ biraz bulanık olduğu için göremiyordu.

"Evet."

"O halde Summer da o gemide olmalı."

Dirk sessizce başını salladı. Eğer Summer gemideyse iyi olma olasılığı var demekti. Bu umuda sarılabılırdi. Ama karadan her dakika uzaklaştıkça umudunu yitirmeye başlıyordu. Summer'dan önce kendilerine yardım etmeleri gerekiyordu. Çalışmayan bir mavriayla Pasifik Okyanusu'nun ortasına sürüklenirken yanlarından bir gemi geçene dek haftalarca sürüklenebileceklerini biliyorlardı. Adanın gittikçe küçülmesini seyrederken karaya çabucak dönmenin bir yolu vardır diye umuyordu.

Rudi Gunn'm dünyada yapmayı istediği son şey, Rus yapımı bir kamyonetle toprak yolda hopyaya zıplaya ilerlemektir. Ama yaptığı şey tam olarak buydu. Sırtı, beli ve bacakları sürekli sarsıntı yüzünden ağrıyordu. Her tümsek ve çukur dişlerinin takırdamasına neden oluyor, kamyonet üreticisinin araca amortisör koymayı ihmal ettiğini düşünüyordu.

"Bu şeyin amortisörlerini Markiz de Sade tasarladı herhalde." Büyük bir tümseğin üstünden geçerken yüzünü buruşturdu.

"Gevşe biraz." Direksiyondaki Giordino sırıttı. "Burası otoyolun sorunsuz kısmı."

Otoyolun steplerdeki bir çift tekerlek izinden oluştuğunu gören Gunn'ın rengi soldu. Borjin'in Xanadu'daki kompleksine doğru yol alırken gün ortasına kadar açık arazide hopyaya zıplaya ilerlediler. Yolu bulmak için Pitt ile Giordino'nun belleğine güvenmeleri gerekiyordu ve birkaç kez hangi yolu takip etmeleri gerektiğine dair bir tahminde bulunmak zorunda kaldılar. Malikânenin bulunduğunu bildikleri güneydoğudaki dağ sırtına yaklaşırken tanıdık görüntüler doğru yolda

olduklarını söylüyordu.

"İki saat daha Rudi," dedi Pitt yola bakarak. "Sonra sıkıntıların bitecek."

Gunn sessizce başını iki yana sallarken sıkıntılarının daha yeni başladığını hissediyordu. Ulan Batur'a doğru yola çıkmadan önce Yaeger'den gelen telefon görevlerine yeni bir aciliyet ve önem kazandırmıştı. Moğolistan'da bir dizi sıra dışı deprem olduğu açıklamasına aldırmaçlık edemezlerdi.

"Bir ilişki bulmak için uğraşyoruz, ama bu kadarını biliyoruz," dedi Yaeger'in yorgun sesi. "Bir dizi deprem kuzey-orta Moğolistan'daki birkaç bölgeyi ve güneyde Çin sınırındaki dağlık bir alanı salladı. Bu depremler, merkezlerinin yüzeye çok yakın olması bakımından normal depremlerden farklı. Richter ölçeğine göre çoğunlukla orta büyüklükte depremleri oluşturuyorlar, ama yüksek yoğunlukta yüzey dalgaları oluşturuyorlar, ki bunlar çok yıkıcı olabiliyor. Dr. McCammon öncü şokların yoğunluğunun neredeyse birbirinin aynı olduğunu keşfetti, ki bu da doğal olarak meydana gelen bir depreme uymuyor."

"Yani bu depremlerin insan eliyle meydana getirildiğini mi düşünüyorsun?" diye sordu Pitt.

"Kulağa zayıf bir olasılık gibi gelse de sismolojik kayıtlar bunu gösteriyor."

"Petrol sondajının zaman zaman depremlere yol açtığını ve yeraltı nükleer denemeleriyle depremlerin bağlantılı olduğunu biliyorum. Denver yakınlarındaki Rocky Flats Arsenal'in yeraltına kirli su enjekte ettiği zaman bölgede depremler olduğunu hatırlıyorum. Orada büyük bir sondaj çalışması olup olmadığını öğrendin mi? Belki Moğolistan'ın güney komşusu nükleer denemeler yapıyordur?"

"Ülkenin kuzey bölgesindeki depremlerin merkezleri Ulan Batur'un doğusundaki dağlık bir bölgede bulunuyor, öğrenebildiğimiz kadarıyla ıssız ve çorak bir bölge. Ve Max'e göre sondajın neden olduğu depremler birbirinin aynı öncü şoklara neden olmuyor. Güneydeki depremlere gelince eğer bir nükleer deneme patlaması meydana gelseydi sismik profillerde bunu görürdük."

"O halde bir tahminde bulunayım. Bu konu bizi tekrar müteveffa Dr. von Wachter'e getiriyor."

"Aferin. Max bize von Wachter'in Ulan Batur'un doğusundaki Khentii Dağları'nda meydana gelen bir heyelanda öldüğünü söylediği zaman ışık yandı. Bu çok büyük bir tesadüftü. Onun akustik sismik düzeneğinin ya da o teknolojiyen üretilen tekniklerin bu depremlerle bir ilgisi olduğu sonucuna vardık."

"Bu pek mümkün değil," dedi Gunn. "Böyle bir deprem için çok büyük bir şok dalgasına gerek vardır."

"Genel kamu bu yönde," diye karşılık verdi Yaeger. "Ama Max'le ve diğer deprem bilimcilerle çalışan Dr. McCammon'm bu konuda bir teorisi var. Von Wachter'in bir meslektaşıyla konuştuk. Von Wachter bu arkadaşına görüntü yansıtmadaki başarısından söz etmiş. Ayrıntılı görüntülemenin sırrı, yere gönderilen akustik dalgaları yoğunlaştırıp sıkıştırma becerisiymiş. Normalde yayılan ses dalgaları bir göle atılan çakıl taşı gibi hareket edip her yöne dağırmış. Von Wachter dalgaları sıkıştırmanın bir yolunu bulmuş, böylece toprağa girerken dar bir şeritte yoğunlaşıyorlarmış. Sonuçta meydana gelen dalgalar, yüzeye yansırken, var olan bütün teknolojilerin ötesinde canlı, ayrıntılı bir görüntü meydana getiriyormuş. Ya da meslektaşı öyle söyledi."

"Peki, sismik bir görüntüden nasıl deprem meydana getiriliyor?" diye ısrar etti Gunn.

"İki etapta. Birincisi, von Wachter'in sistemi, yeraltındaki aktif fayların ve fay hatlarının gözle görülür şekilde ayrıntılı bir görüntüsünü meydana getiriyor. Var olan teknolojilerin bile tespit edebildiği sığ fay hatları için bunu hayal etmek çok zor değil."

"Tamam, demek von Wachter'in sismik düzeneği yüzeyin altındaki aktif fay hatlarını doğru bir şekilde tespit edebiliyor," dedi Gunn. "Yine de kırılmayı ve yer sarsıntısını meydana getirmek için o basınç noktalarını bir şekilde harekete geçirmek gerekiyor, örneğin sondajla ya da patlayıcılarla."

"İkinci etap da bu. Haklısın, bir depremin meydana gelmesi için fay hattının harekete geçirilmesi gerekiyor. Ama sismik dalga sismik dalgadır. Fay onun nereden geldiğine aldırmaz, ister bir patlayıcıdan gelsin, isterse..."

"...akustik bir patlamadan," dedi Pitt, Yaeger'ın cümlesini tamamlayarak. "Bu mantıklı. Asılı duran üç ayaklı aygıt akustik patlamaya yol açan bir dönüştürücüyü. Dönüştürücünün ve ona bağlı elektrik düzeneğinin büyüklüğünden anladığım kadarıyla bir ses bombası bile üretebilirler."

"Eğer akustik patlama fay hattını hedef alırsa, sismik dalgalardan meydana gelen titreşimler bir kırık meydana getirebilir ve sonra buumm, anında deprem. Bu yalnızca bir teori, ama McCammon ve Max olabileceğini düşünüyor. Belki von Wachter'in görüntüleme teknolojisinin amacı bu değildi, belki istenmeyen yan etki olarak bulundu."

"İki şekilde de teknoloji artık Borjin'in elinde. Teknolojiye ve kullanma becerisine sahip olduğunu düşünmek zorundayız."

"Etkilerini siz yakından gördünüz," dedi Yaeger. "Bu profile uyan depremlerden biri Baykal Gölü'nde meydana geldi. Belki kazayla sualtında heyelana yol açtı ve sizi neredeyse öldüren seiche dalgasını meydana getirdi. Şimdi gerçek hedeflerinin gölün kuzeyindeki petrol boru hattı olduğundan şüpheleniyoruz. Hattı kırmayı başardılar."

"Bu durum neden Vereshchagin'i batırmaya ve bilgisayarlarımızı tahrip etmeye çalıştıklarını açıklıyor. Borjin'in kız kardeşi Tatiana'ya gölde deprem araştırmaları yaptığımızı söylemiştik. Ekipmanlarımızın depreme yol açan sinyallerin insan eliyle gönderildiğini tespit edebileceğini fark etmiş olmalı," dedi Giordino.

"Bu sinyallerin göldeki bir gemiden... Primorski'den geldiğini anlayabilirdik," diye ekledi Pitt.

"Demek bu teknolojiyi yıkıcı şekilde kullanmışlar," dedi Gunn.

"Sandığından daha kötü. Moğolistan'daki ve Çin'deki depremlerin amacını ya da nedenini bilmiyoruz. Ama bu depremlerin yapısı Basra Körfezi'ndeki iki depreme uyuyor. Bu depremler bölgenin petrol ihracatını mahvetti."

Odadakiler çok içerisindeydiler. Deprem meydana getirecek bir teknolojinin var olması yeterince sarsıcıydı. Daha da inanılmazı, bu teknolojinin neredeyse global bir ekonomik çöküş yaratmak için kullanılmasıydı. Bütün ipuçları Moğolistan'ın iç kesimlerinde yaşayan gizemli zengini gösteriyordu. Borjin'in aldatıcı ve yıkıcı oyunları artık Pitt için açık hale geliyordu. İç Moğolistan'daki petrol rezervlerini keşfettikten sonra belli ki Doğu Asya'nın gerçek kralı olmaya hazırlanıyordu. Pitt, onun isteklerinin burada son bulacağını sanmıyordu.

"Bunu yukarıya bildirdiniz mi?" diye sordu Pitt.

"Başkan Yardımcısı Sandecker'la görüşme halindeyim. Yaşlı boğa somut bir şeyler görmek istiyor.

Acil olarak ilgilenilmesi gereken gerçekler ortaya çıkarsa Başkan'ı Ulusal Güvenlik Konseyi'ni toplamaya ikna edebileceğini söyledi. Sizin konuyla ilgilendiğinizi söyledim, depremleri Borjin'e bağlayacak somut kanıtlar getirmenizi istedi." Şimdi Başkan yardımcısı olan Amiral James Sandecker, Pitt'in NUMA'daki eski patronuydu. Pitt ve denizcilik kurumundaki ekibiyle yakın ilişkilerini hâlâ sürdürüyordu.

"Kanıt, Borjin'in kompleksindeki laboratuvar," dedi Pitt. "Sismik düzeneği orada duruyor, ama Baykal'da kullandıklarının o olduğunu sanmıyorum."

"Belki Baykal'daki aygıt Basra Körfezi'ne götürülmüştür. Aygıtlardan en az iki tane olduğunu var saymak zorundayız," dedi Yaeger.

"Üç desek daha iyi olur. Sanırım Baykal ve körfezdeki depremlerle, aygıtı bir gemiden çalıştırabileceklerini kanıtladın."

"Evet. Basra Körfezi'ndeki iki depremin de merkezi kıyı ötesiydi."

"Bağlantı gemiler olabilir," dedi Pitt. "Baykal'daki geminin ay havuzu ve kış tarafında bir vinç vardı. Basra Körfezi'nde buna benzer bir yük ya da araştırma gemisi olup olmadığına bakarak işe başlayabilirsin."

"Dünyanın her yerinde depremler meydana getirebileceklerini düşünmek çok korkunç," dedi Yaeger.

"Çocuklar dikkatli olun. Başkan yardımcısının Moğolistan'da size nasıl yardımcı olabileceğini bilmiyorum."

"Teşekkürler Hiram. Sen o gemilerin izini sür ve biz de Borjin'i nasıl yakalayacağımızı düşünelim."

Pitt, Yaeger'ın Sandecker'la görüşmesini beklemedi. Kısa vadede yapılacak çok az şey olduğunu biliyordu. Moğolistan ve Birleşik Devletler'in arasında gelişmekte olan güçlü bağlar bulursa da hükümet müdahalesinin söz konusu olması için günler, hatta belki de haftalar gerekebilirdi. Ve Borjin'in aleyhindeki kanıtlar en iyi olasılıkla ikinci derecedendi.

Theresa ve Wofford'un hayatı tehlikedeysen Pitt beklemek yerine Gunn ve Giordino'yla birlikte gizlice içeri sızmak için bir plan yapmış, böylece Xanadu'ya doğru yola çıkmışlardı. Borjin'in kesinlikle ziyaretçi beklemediğini biliyordu. Biraz gizliliğin ve büyük miktarda şansın yardımıyla Theresa ile Wofford'u kurtarıp Borjin'in aleyhinde kanıtlarla birlikte kaçabilirlerdi.

Toz kaplı kamyonet küçük bir tepeye tırmandı, yan yola yaklaşırlarken Giordino frene bastı. Girişinde küçük bir kapının bulunduğu düzleştirilmiş yol Borjin'in arazisine girişi gösteriyordu.

"Xanadu'ya giden mutluluk yolu," dedi Giordino.

"Bugün trafiğin akıcı olduğunu umuyorum," dedi Pitt yüzünü buruşturarak.

Hava kararmaya başlamıştı ve Ulan Batur dört saatlik mesafede olduğu için Pitt günün o saatinde kimsenin kompleksten ayrılacağını sanmıyordu. Yine de Borjin'in atlı muhafızlarının devriye gezmesi riski vardı. Ama bu konuda yapabilecekleri bir şey yoktu.

Giordino yan yola girip dağ sırtının merkezine giden kıvrımlı ve boş yolu takip etti. Dik zirveye tırmandıktan sonra yolun kenarında nehir belirince kamyoneti yavaşlattı. Şiddetli bir yaz fırtınası

dağın tepesini dövmüştü ve nehir coşkulu bir şekilde devam ediyordu. Günlerce kuru tozla karşılaştıklarından yolun son yağmurlarla çamurlu hale geldiğini görmek Giordino'yu çok şaşırttı.

"Eğer hafızam beni yanıltmıyorsa kompleks, nehrin ilk görüldüğü bu noktadan üç kilometre sonraydı."

"Aman, su kemerini gözden kaçırmayalım," dedi Pitt.

Giordino yavaşça ilerlemeye devam ederken bütün gözler su kemeri ve atlı devriyeler için dört açıldı. Pitt sonunda nehirden çıkan büyük boruyu gördü. Aradıkları bu işaret komplekse bir kilometre kaldığını gösteriyordu.

Giordino yolun kenarında bir açıklık görünce kamyoneti çam ağaçlarının arasına çekip motoru susturdu. Toz ve çamur kaplı kamyonet çevresine çok iyi uymuştu. Yoldan birinin onu görebilmesi için çok dikkatli bakması gerekiyordu.

Gunn endişeyle saatine baktı. Yirmiye birkaç dakika kalmıştı.

"Şimdi ne yapıyoruz?" diye sordu.

Pitt termosu çıkarıp hepsine birer kahve doldurdu.

"Rahatla! Karanlık çökene kadar bekleyeceğiz," dedi dumanı tüten kahveden bir yudum alarak. "Nöbetçiler o zaman ortaya çıkıyorlar."

Mavna sürekli tropik esintiyle ilerlerken Pitt ve Dahlgren dalgıç giysilerini çıkarıp yorgunluklarını attıktan sonra karaya geri dönme çabalarına başlamışlardı.

"Direğimiz ve yelkenimiz olsa bile bu şeyi yelkenle yürütmek çok zor," dedi Dahlgren.

"Bildiğin gibi direk ve yelkenimiz de yok," diye karşılık verdi Pitt. "İlk iş olarak önceliklerimize bakalım. Akıntı hızını yavaşlatabilir miyiz?"

"Deniz çapası mı?"

"Ben de bunu düşünüyordum," dedi Dirk hâva kompresörlerinden birine doğru giderek.

"Biraz pahalı bir çapa," dedi Dahlgren palamar halatlarını toplarken.

Kompresöre on metrelik bir ip bağlayıp onu da kış tarafındaki babaya bağladılar. Kompresörü birlikte küpeşteye çıkarıp aşağıya bıraktılar. Suyun altında sallanan kompresör eğreti bir çapa görevi görecekti, rüzgârın neden olduğu akıntıyı biraz olsun önleyebilecekti.

"Ondan bir parça ısırılırsa köpekbalıkları bizden uzak durur," diye takıldı Dahlgren.

"Sorunumuzun en sonuncusu bu," dedi Dirk. Ufku taradı, başka bir gemi olup olmadığına baktı. Ama Hawaii Ada zincirinin güneybatı ucuna kadar bütün deniz boştu.

"Yalnızız gibi görünüyor."

İki adam mavnadaki ekipmana döndü. Zodyak kayb olduğu için mavnayı bırakıp kıyıya ulaşabilecekleri başka bir araçları yoktu. Geriye kalan kompresör, su pompası, bol miktarda dalış takımı, yiyecek ve giysi ellerinde kalan tek şeydi.

Dahlgren elini kamaranın pervazına vurdu. "Bundan bir sal yapabiliriz," dedi. "Aletlerimiz ve bir

sürü ipimiz var."

Dirk bu fikri isteksizce düşündü. "Bu bir günümüzü alır. Rüzgâr ve akıntı yüzünden çok zorlanırız. Böyle kalıp bir geminin geçmesini bekleysek daha iyi ederiz."

"Yalnızca Summer'a ulaşmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordum."

Aynı şeyi Dirk de düşünüyordu. Hayatta kalmaları sorun değildi. Bir sürü yiyecekleri ve suları vardı. Mariana Explorer koya dönüp mavnanın kaybolduğunu görünce arama ve kurtarma çalışmasına başlardı. Bir hatta içinde bulunacaklarını biliyordu. Ama Summer'ın ne kadar zamanı vardı?

Bu düşünce korkuya kapılmasına neden oldu. Ne tür insanlar kaçırmıştı onu? Hiçbir şey yapmadan oturup kıyıda gittikçe uzağa açıldıklarını seyrederken içinde buldukları açmaza küfretti. Güvertede dolaşırken kamaranın üstündeki Summer'ın sörf tahtasını fark etti ve yine bir çaresizlik hissi duydu. Yapabilecekleri bir şey olmalıydı.

Derken zihninde bir ışık yandı. Çözüm tam karşısındaydı. Belki de cevabı ona, Summer bırakmıştı.

Yüzünde bilmiş bir gülümseme belirirken Dahlgren'e döndü.

"Sal değil, Jack," dedi güven dolu bir şekilde gülerken. "Bir katamaran yapacağız."

Gri ve beyaz renkte bir martı gürültülü bir çığlıkla kanat çırparken neredeyse kendisine çarpacak olan tekneye söylenir gibiydi. Tepede dönerek suçlu tekneye baktı, sonra alçalarak dümen suyuna indi. Kuş daha önce hiç böyle bir su taşıtı görmemişti. Aslında bu kadar çok insan da görmemişti.

Dirk'ün parlak fikri, kendisinin ve Summer'ın sörf tahtalarından bir katamaran yapmaktı. İki adam bu çılgınca fikri işe yarar bir tasarıma dönüştürdü. Suda batmaz fiberglas tahtalar mükemmel bir katamaran ayağı oluşturuyordu. Dahlgren kamp yataklarını çapraz kollar şeklinde bağlama fikrini ortaya atmıştı. Kumaş örtüleri çıkarılan karyolaların alüminyum çerçevelerini çaprazlama yerleştirmiş, iplerle tahtalara bağlamışlardı. Önlem olarak da iyice bantlamışlardı.

"Tahtaların ortasına küçük bir delik açarsak, çapraz kolların karşılaştığımız ilk dalgada birbirinden ayrılmasını engellemiş oluruz," dedi Dahlgren.

"Sen deli misin? Bunlar özel Greg Noll tahtaları. Eğer sörf tahtasına bir zarar verirsek Summer ikimizi de öldürür."

Üçüncü bir karyolanın çerçevesini alıp birkaç tutturma ipiyle desteklenen bir direk haline getirdiler. İlk iki yatağın çarşafıyla parlak mavi materyalden bir yelken yaptılar. İki saatten daha kısa bir sürede minyatür, basit bir katamaran yaratmışlardı.

"Bununla bir yat yarışına katılamam, ama bizi Büyük Ada'ya geri götüreceğine inanıyorum," dedi Dirk eserlerine hayranlıkla bakarak.

"Evet," dedi Dahlgren. "Günah kadar çirkin, ama son derece işlevsel. İnsan sevmek zorunda."

İki adam yeniden dalış giysilerini giyip yiyecek ve su çantasını direğe bağladı. Katamaranı suya indirdiler. Dikkatle üstüne binip dengesini kontrol ettikten sonra Dahlgren mavnaya bağlı ipi serbest bıraktı. Mavna hızla uzaklaşırken iki adam suda ayaklarını çırparak katamaranın yelkenini rüzgâra karşı düzeltti. Dirk eğreti yelkeni gergin hale getirip arka çapraz kola bağladı. Şaşkınlık içinde, minik yelkenlinin dalgaların arasında ileri atıldığını gördüler.

İki adam karyola çerçevelerinin dayanacağına emin olana kadar birer sörf tahtasına uzandı.

Bağlantıları iyi yapmışlardı, iki tahta da dalgalara aynı anda saldırıyordu. Tahtaların üstünde oturma pozisyonuna geçince dalgalar ikisini de ıslattı.

"Şezlongla su kayağı yapıyor gibi hissediyorum kendimi," dedi Dahlgren, büyük bir dalga üzerlerinden geçerken sırtarak.

Küçük katamaran dayanıyor ve hızla ilerliyordu. Doğru yolda gitmesinin bir nedeni, Dirk'ün kış tarafındaki arka kola dümen olarak bağladığı paletti. Ama dümenin hareket kabiliyeti sınırlıydı, bu yüzden yön değiştirmeden önce bir iki saat kadar sabit bir yol izlediler. Dirk yelkeni indirdi, iki adam suda ayak çırparak aracın burnunu doksan derece döndürdü, rüzgârı yelkenin karşı tarafına aldılar.

"Yat yarışlarını bir kez daha düşünebilirsin, dostum. Bir rüya gibi gidiyor," dedi Dahlgren.

"Doğru. Ama dalgıç giysisi giysek iyi olur."

Yelkenlinin bu kadar işe yaraması ikisini de hayrete düşürmüştü. Mavna gözden kaybolduktan kısa bir süre sonra Büyük Ada ufukta büyümeye başlamıştı. Rahatça yol alırken Dirk'ün düşünceleri yine Summer'a kaydı. İkiz oldukları için çoğu kardeşte olmayan bir bağları vardı. Onun varlığını hissedebiliyor ve hayatta olduğunu neredeyse kesin olarak biliyordu. Yalnızca dayan, dedi kız kardeşine sessizce. Yardım yolda.

Hawaii'nin güneybatı kıyısına yaklaşırlarken Mauna Loa'nın karanlık lav yamaçları batan güneşte mor renkte parlıyordu. Sahilin bu girintili çıkıntılı kesimi büyük ölçüde boştu, arasında tek tük siyah kum sahillerinin bulunduğu lav kayalıkları denizden yanaşılmayacak kadar tehlikeliydi. Dahlgren, Pasifik'e bir yumruk gibi uzanan iki üç kilometre güneylerindeki kayalık bir noktayı işaret etti.

"Şurası Humuhumu Burnu değil mi?"

"Öyle görünüyor." Solan ışıktaki bölgeyi tanımaya çalışıyordu. "Bu demektir ki, Keliuli Körfezi diğer tarafta ve çok uzak değil. Sahile neredeyse başladığımız yerden çıktık."

"Güzel bir sörf yolculuğuydu," dedi Dahlgren. Sonra diğer yöndeki sahile baktı. "Bu demektir ki karaya çıkıp yetkililerle görüşebileceğimiz en yakın nokta Milolii."

"Yaklaşık on kilometre uzakta."

"Sağlıklı bir yürüyüş olur. Ama birisi diğer yöne gidip bizi bu güzel yolculuğa çıkaran çocukları ziyaret etmek istiyorsa o başka."

Dahlgren, Dirk'ün gözlerindeki parıltıdan cevabı anlamıştı. Tek kelime etmeden katamaranı güneydoğuya çevirip Keliuli Körfezi'ne doğru yöneldiler.

Öğleden sonra saatler salyangoz hızıyla geçerken minik depoya tıklan Summer iyice halsiz düşmüştü. Odada kaçışma yardım edecek bir alet aramış, ama bulamamıştı. Oturup Dirk ve Jack'in kaderini merak etmekten başka yapacak bir şeyi yoktu. Sonunda boş bir sandığı lombozun altına itip halat kangalından basit bir sandalye yaptı. Okyanus rüzgârı yüzüne çarparken denizi seyrederek biraz rahatlayabilirdi.

Bulduğu köşeden geminin kış tarafında büyük bir faaliyet olduğunu anlayabiliyordu. Lastik bir bot suya indirilmişti. Summer birkaç dalgıcın batık alanını incelemesini seyrediyordu. Batığın açıkta kalan kısmından hiçbir tarihi eser çıkaramayacaklarını bildiği için mutluydu. Oradaki eserler

araştırma ve kazı sırasında çıkarılmıştı.

Dalgıçlar gemiye döndükten sonra sondaj gemisinin yeniden konumlandığını gördü. Günbatımı sırasında çalışmalar hızlandı, aşağıdaki güverteden bağrışlar ve vincin uğultusu duyuldu. Deponun kapısı birden açılınca irkildi. Çarpık dişli, kalın enseli adamın onu dürtmesiyle kendine geldi ve köprüye kadar onu takip etti. Tong harita masasına eğilmiş, parlak ışık altında bir diyagramı inceliyordu. Başını kaldırıp Summer'a küçümsercesine gülümsedi.

"Bayan Pitt. Dalgıçlarım sizin aşağıda çok titiz çalışmış olduğunuzu söyledi. Ve yalan söylememişsiniz. Geminin büyük kısmı lavın altında yatıyor. Gerçek tasarımını anlamak için önümüzde yapılacak çok iş var."

Bir cevap bekledi, ama Summer, ona yalnızca soğuk bir şekilde bakıp hâlâ bağlı olan ellerini kaldırdı.

"Ah evet. Sanırım artık kaçacağın bir yer yok," dedi Kalın Enseli'ye başıyla işaret ederek. Adam bir bıçak yardımıyla ipleri hızla kesti. Bileklerini ovuşturan Summer köprüyü şöyle bir inceledi. Bir dümenci ön camın önünde durmuş radara bakıyordu. Onun dışında köprü boştu. Tong, ona gelip yanına oturmasını işaret etti. Summer tereddüt etmesine rağmen itaat etti.

"Evet," dedi Summer alçak sesle. "Buraya her an geri dönmesini beklediğim Mariana Explorerdayken de söylediğim gibi batığın lavın dışında kalan bölümlerindeki tarihi eserleri çıkardık. Zaten sayıları çok azdı."

Tong gülümseyip elini Summer'm dizine koydu. Summer, ona bir tokat atıp masadan kaçmak istiyordu, ama bunları yapmadı. Yalnızca buz gibi bir ifadeyle adama bakıp korkusunu ve tiksintisini gizlemek için elinden geleni yaptı.

"Canım, Mariana Explorer'i Hilo'da geçtik." Pis pis sırıttı. "Şu anda adanın karşı tarafındaki Leleiwi Burnu'na yaklaşmış olmalı," diye ekledi sinir bozucu bir kahkahayla.

"Bu batık sizin için neden bu kadar önemli?" diye sordu dikkatini kendisinden uzaklaştırmayı umarak.

"Gerçekten hiçbir fikrin yok, değil mi?" dedi adam inanamayarak. Sonra elini Summer'ın dizinden çekip harita masasına geri döndü. Masada deniz tabanının sonar görüntüsü vardı. Batık ve bitişiğindeki lav alanını gösteriyordu. Haritada lav akışının merkezinin yakınına bir X konmuştu.

"Kazılarınız sırasında lav alanına nüfuz ettiniz mi?"

"Hayır, elbette hayır. Neyin peşinde olduğunuzu bilmiyorum Dr. Tong. Tarihi eserler çıkarıldı ve geri kalanı lavın altında. Sizin ya da bir başkasının bu konuda yapabileceği bir şey yok."

"Oh, ama yapabileceğimiz bir şey var canım, bir şey var."

Summer, Tong'a korku ve merakla bakarken bu yağmacıların ucuyin peşinde olduğunu merak ediyordu.

Tong, Summer'ı bir nöbetçiyle bırakıp köprü kanadına gitti, merdivenlerden aşağıya indi. Kıç tarafına dönüp yan kapağı açtı, büyük bir bölmeye girdi. Duvarlar, Moğolistan'daki aile kompleksindeki test odasında bulunanların iki katı bilgisayar ve elektronik panellerle kaplıydı. Çelik gibi gözleri olan kısa boylu bir adam renkli monitörlerin bulunduğu büyük bir masaya oturmuştu. Rus sismik araştırma ekibini öldürdükten sonra Khentii Dağlarındaki boşa çıkan arama çalışmalarının

başında bulunan adamdı bu. Yaklaşan Tong'a başıyla selam verdi.

"Küçük bir fay bulduk ve koordinatlarını hedef aldık," dedi boğuk bir sesle. "Mesafe yakm, ama lav alanında istenen etkiyi yaratmaya yetmeyebilir. Korkarım istediğin şey olanaksız. Burada zaman kaybetmeden ağabeyinin istediği gibi Alaska'ya gitmeliyiz."

Tong bu sözlerin kendisini rahatsız etmesine izin vermedi. "Bir iki günlük gecikme oynadığımız kumara değer. Eğer başarılı olursak ve o gerçekten kraliyet Yuan gemisiyse Alaska'daki görev bunun yanında çok önemsiz kalacak."

Kısa boylu adam başını salladı. "Gücü gittikçe artan dört ya da beş patlama öneriyorum, sonra sonuçları görmek için dalgıçları gönderirsin. Böylece lavı parçalama konusunda bir umudumuz olup olmadığını görebiliriz."

"Çok güzel, akustik patlamaları gerçekleştir. Gece çalışacağız. Eğer başaramazsak sabah buradan ayrılıp Alaska'ya doğru yola çıkarız."

Tong ayağa kalkıp kontrolü teknisyene bıraktı. Sismik akustik düzenek Basra Körfezi'nde olduğu gibi geminin ay havuzundan aşağıdaki lav alanına indirildi, ağır aygıt deniz tabanına dik bir şekilde oturdu. Yakındaki bir fay hattı belirlenip hedef alındı, sonra bilgisayar işlemcileri ve sinyal yükselticiler çalıştırıldı. Bilgisayarda bir tıkla ilk büyük elektrik akımı beş kulaç aşağıdaki üç dönüştürücü düzeneğinden geçti. Bir saniye sonra akustik ses dalgasının boğuk patlaması belli belirsiz bir titreşimle gemiye yansıdı.

Tong beklenti dolu bir gülümsemeye patlamayı seyrederken bu yolculuğun iki başarı kazandırmasını umuyordu.

İki kilometre uzaktaki katamaran siyah gökyüzünün altında koya giriyordu. Dirk ve Dahîgren sörf tahtalarında uzanmaya devam ettiler. Uyduruk tekne yüksek kayalık yamaç boyunca ilerliyordu. Su seviyesinin hemen üstünde sığ bir çıkıntı bularak neredeyse dikey bir şekilde uzanan lav duvarının altında karaya çıktılar. Dirk ayağa kalkıp yakındaki sondaj gemisinin parlak ışıklarına baktıktan sonra kendilerini gizlemek için yelkeni ve direği söktü.

İki adam oturup suda geçirdikleri uzun günün ardından dinlenirken gemiyi inceledi. Yeterince yakın oldukları için bir düzine kadar adamın aydınlık kış güvertesindeki vincin etrafında koşturduklarını görebiliyorlardı. Uzun, üç ayaklı bir aygıtın suya indirildiğini gördüler.

"Batığa ulaşmak için lava sondaj yapmaya mı çalışıyorlar sence?" diye sordu Dahîgren.

"Bu şekilde ne bulmayı umduklarını bilmiyorum."

İki adam yemek yiyip su içtikten sonra gerinerek yorgun uzuvlarını dinlendirdiler. Biraz daha güçlendiklerini hissedince bir saldırı planı düşünmeye başladılar. Derken geminin yakınından gelen alçak sesli bir homurtu duyuldu. Geminin derinliklerinden ya da altından geliyormuş gibi boğuk bir sesteki bu.

"Bu da neydi böyle?" diye sordu Dahlgren.

"Sualtı patlaması mı?" diye mırıldandı Dirk. Geminin etrafındaki sulara baktı, kabarcık çıkmasını bekledi, ama bir şey görünmedi. Koydaki suda yalnızca hafif bir kıpırtı vardı.

"Suyu etkilememesi çok garip. Geminin içinden gelmiş olmalı," dedi.

"Bunun gemide bir heyecana yol açması gerekmez miydi?" diye karşılık verdi Dahlgren. Tayfaların çoğunun ortadan kaybolduğunu ve geminin sakin görüldüğünü fark etmişti. "Yakından bakmaya ne dersin?"

Katamaranı tekrar suya iterken ikinci patlama duyuldu. Birincisi gibi bu patlama da koyun sularında bir etki yaratmadı. İki adam garip patlamayı düşünürken ayaklarının altından yeni, daha şiddetli bir gürültü yükseldi. Yer şiddetle sarsılıp neredeyse dengelerini bozarken gürültü şiddetlendi. Üstlerindeki dik yamaçtan lav parçaları ve toprak düşmeye başladı.

"Dikkat et!" diye bağırdı Dirk yakındaki bir kayanın yerinden kurtulup üzerlerine doğru kaydığı görünce. İki adam kenara atlarken kaya yanlarından ve katamaranın bir köşesinin üstünden geçip suya düştü.

Yer birkaç saniye daha sarsıldıktan sonra gürültü kesildi. Deprem hareketine geçirdiği köpüklü dalgalar şiddetle yamaca çarptıktan sonra koyun suları sakinleşti.

"Bütün yamacın tepemize düşeceğini sandım," dedi Dahlgren.

"Hâlâ düşebilir," dedi Dirk yüksek lav duvarına dikkatle bakarak. "Bunu öğrenmek için burada dikilmeyelim."

Dahlgren sondaj gemisine baktı. "Bu depremi onlar meydana getirdi," dedi doğal bir ifadeyle. "Patlama yüzünden oldu."

"Kaza olduğunu umalım. Batığa ulaşmak için lav alanını parçalamaya çalışıyor olmalılar."

"Batık onların olsun. Hadi Summer'ı bulup bütün adayı kafamıza geçirmeden buradan gidelim."

Katamaranı hızla suya sokup üstüne bindiler. Sessizce ayaklarını çırparak kayalardan uzaklaşıp dikkatle sondaj gemisine yaklaştılar. Dahlgren önündeki tahtaya bakınca ucunun bir gözleme kadar incelendiğini fark etti.

Dirk'e düşen kayanın onun tahtasını ezdiğini söylemeye cesaret edemedi.

İlk patlama duyulduğu sırada Summer dümen köşkündeki harita masasının başında bir kaçış yolu arıyordu. Boğuk ses geminin hemen altından gelmişti. Dirk gibi o da bunun bir patlama olduğunu tahmin etti. Haydutların lavı parçalamaya çalıştıklarını düşündü.

Kalın Enseli masanın karşısından kötü bir şekilde ona bakıyordu. Summer'ın yüzündeki öfke ve şaşkın bakışa güldü. Birkaç saniye sonra ikinci sualtı patlaması köprüyü sarsınca daha geniş bir gülümsemeyle tütün lekeli dişlerini ortaya serdi.

Summer kendisini kaçıran adamlardan tiksinsen de hareketleri onu çok etkiliyordu. Cinayete başvurmaları ve batık alanını çalgınca tahrip etmeleri çok değerli bir şey bulduklarını düşündüklerini gösteriyordu. Summer, Tong'un porselen tabakla ve üzerindeki kraliyet desenleriyle ne kadar ilgilendiğini hatırladı. Ama altındakilere ulaşmak için lavı patlatıyorsa çanak çömlekten fazlasını bulmayı umuyor olmalıydı.

İkinci şok, köprüyü hafifçe sarsarken yeniden kaçmayı düşünmeye başladı. Hayatta kalmak için bu gemiden kurtulması gerekiyordu. Summer iyi bir yüzücüydü. Suya girebilirse koyun kayalık kenarına kolayca ulaşabilirdi. Dik ve girintili çıkıntılı sahil hattı düşünülürse karanın içerilerine girmek veya

sahil boyunca ilerlemek kolay olmayacaktı, ama belki Mariana Explorer gelene dek kayaların arasında gizlenebilirdi. Zorluklar ne olursa olsun haydutların gemisinde yolculuk yapmaktan iyiydi.

Köprüde yalnızca bir dümenci ve kaba muhafız vardı ve bu değerlendirilebilecek en iyi fırsattı. Dümenci bir tehdit oluşturmuyordu. İnce yapılı ve uysal görünüşlü genç bir çocuktü. Afrodit'e benzeyen bir seksen boyundaki Summer'a hayranlıkla bakıyordu.

Summer, dikkatini masanın karşısındaki Kalın Enseli'ye çevirdi. O bir sorun olabilirdi işte. Şiddet, bu çirkin dişli acımasız hayvana yabancı değildi. Görünüşündeki bir şey güzel bir kadına zarar vermekten çekinmeyeceğini gösteriyordu. Summer bunu düşününce tüyleri diken diken oldu. Onu kendi oyunuyla yenmek zorundaydı, ama en azından şaşırtmaca unsurunu kullanabilirdi.

Cesaretini toplayarak kendi kendine ya şimdi ya hiç dedi. Masadan yavaşça kalkarak bacaklarını açmaya çalışıyormuş gibi köprünün ön tarafına yürüyüp güzel manzaraya hayranlıkla bakıyormuş gibi yaptı. Kalın Enseli hemen onu taklit edip birkaç adım gerisinde durdu.

Summer bir an durup rahatlamak için derin bir nefes aldı, sonra iskele tarafındaki köprü kanadına döndü. Uzun bir adım attı asansörü yakalıyormuş gibi yaparak hızla açık kapıya gitti. Nöbetçi homurdanarak ona hemen durmasını söyledi, ama Summer aldırmadı. Hızlı adımlarla neredeyse kapıdan çıkmak üzereyken şaşkın nöbetçi, onu yakalamak için koştu, yağlı elini Summer'ın omzuna attı. Summer'ın tepkisinin hızı kendisini bile şaşırttı.

Bu saldırıyı beklediği için uzanıp iki eliyle adamın bileğini yakaladı. Bileğini yukarı iterken hemen yana döndü, adamın açık avucunu yere doğru çevirdi. Sonra geri geri adama doğru bir adım yaklaşp bir dizinin üstüne çöktü. Haydut bu judo hareketini beklediği için yana sıçradı, ama Summer, onun bileğini sıkıca yakalamıştı ve ellerinin bir hareketiyle bileğini kırabilirdi. Öfkeli adam boşta kalan eliyle Summer'a vurmaya çalıştı, fakat darbelerinin bir etkisi yoktu, yalnızca Summer'ın sırtını morarttı. Summer karşılık olarak ayağa kalktı, elini bir kez daha bükerek ağır adamı geriye doğru savurdu. Adam acıyla yutkunup sol koluyla boş yere Summer'a vurmaya çalıştı. Ama acısı çok fazla olduğu için sonunda geriye doğru sendeledi. Dümenin yakınındaki konsola çarpıp işe yaramaz bir halde dizlerinin üstüne çöktü. Summer bileğini tuttuğu sürece iriyarı haydut çaresizdi.

Geminin içinden hafif bir sarsıntı yükselirken konsolda kırmızı bir ışık yanıp sönmeye başladı. Kalın Enseli dümene çarpınca bir düşmanın üstüne düşmüş, geminin otomatik iticilerini kapatıp el kontrolünü başlatmıştı. Summer'ın iriyarı adam üstündeki hâkimiyetini şaşkınlıkla seyreden genç dümenci, dümenden çekilmiş, ama kırmızı ışığı işaret ederek heyecanla Moğol dilinde bir şeyler söylemeye başlamıştı. Bu kısa mücadele yüzünden kalbi deli gibi çarpan Summer derin bir nefes alıp konsola baktı.

Geminin kontrolleri Çince yazılmıştı, ama birisi plastik etiketlerle üzerlerine İngilizce tercümelerini eklemişti. Summer ışığa bakıp hızla altındaki etiketi okudu. "Manuel İtici Kontrolü." Aklına hemen bir fikir geldi.

"Planlarda bir değişiklik oldu," diye mırıldandı, bir şey anlamayan dümenciye. "Önce biraz gezintiye çıkıyoruz."

Summer yandaki kontrolleri tarayıp İSKELE İLERİ İTİCİ VE İSKELE GERİ İTİCİ yazılı kadranları buldu. Serbest eliyle uzanıp kadranları sıfıra getirdiği sırada altlarında üçüncü patlama oldu. Summer patlamanın zamanlamasının çok iyi olduğunu düşündü, çünkü patlamanın sesi iticilerin değişmesinin sesini maskelemişti. Şansın yardımıyla mürettebat geminin koyda yanal olarak hareket

ettiğini anlamayacaktı. Geminin koydaki lav kayalarına çarpması an meselesiydi. Sonraki şaşkınlık anı ona kaçması için bol fırsat verecekti.

"Geri çekil," diye bağırdı kontrollere doğru yaklaşan kaygılı dümenciye. Genç adam hemen dümenden geriye çekilirken Kalın Enseli'nin yüzündeki acı dolu ifadeye korkuyla bakıyordu.

Sondaj gemisi, sancak tarafındaki iticilerle sessiz ve sorunsuz bir şekilde koyda ilerliyordu. Summer su seviyesinde ufak bir çatırtı duyduğunu sandı, ama gemi, görüşün çok zayıf olduğu karanlık gecede yanlamasına yol almaya devam ediyordu. Haydudun bileğini tutan eli yorulmaya başladığı için biraz daha dayanabilmeyi diliyordu.

Saniyeleri sayarken endişeli bir şekilde geminin lavlara sürtünürken çıkaracağı gıcırıtıyı bekliyordu. Ama açık kapıdan farklı bir ses gelince kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. Bu bir erkek sesiydi.

"Ne oluyor burada?" diye gürlledi ses.

Korkuyla dönen Summer, Tong'u gördü. Elindeyse Summer'ın kalbine nişan alınmış bir otomatik tabanca vardı.

Ayaklarım çırparak direksiz katamaranı sondaj gemisinin yüz metre yakınma dek getirmeyi başarmışlardı. Kıç tarafını aydınlatan spot ışıklardan kaçınmak için iskele tarafındaki pruvaya döndüler. Gemiye yakınlarda bir tayfa ya da nöbetçi olup olmadığını görmek için tararken Dahlgren birden Dirk'e doğru eğilip fısıldadı.

"Köprüye bak. Çabuk."

Dirk geminin ön tarafına baktığı zaman yan kapıdan yürümekte olan biri gözüne ilişti. Omuzlarını geçen kızıl saçlarıyla uzun boylu biriydi bu.

"Summer."

"Bence o."

Kardeşinin hayatta olduğunu bilmek Dirk'i rahatlattı. Yeni bir heyecanla katamaranı gemiye doğru daha büyük bir güçle itti. "Hadi gemiye çıkıp neler olduğunu öğrenelim."

Bunu söylemek yapmaktan kolaydı. Geminin en alçak güvertesi üç metre yukarıdaydı. Ve gemi suda iticileriyle konumlandırıldığı için suya inen bir çapa halatı da yoktu. Dirk geminin kıç tarafında bir merdiven olmasını umuyordu. Böyle gemilerde bulunan bir özelliği bu.

Pruvaya ulaştılar ve sessizce kıç tarafına doğru ayak çırparken altlarında üçüncü bir patlama daha oldu. Geminin hafifçe sarsıldığını, suyun hafifçe dalgalandığını gördüler, ama patlama yüzünden şiddetle yukarı fişkırان sular yoktu. Ay havuzunun etrafındaki ışıklar geminin alt kısmını aydınlatıyor, denizin dibine oturan üç ayaklı aygıtın inen kabloları görebiliyorlardı.

Geminin yan tarafında bir iki metre daha gitmişlerdi ki Dirk geminin yan iticilerinin sesinin kesildiğini fark etti. O daha ne olduğunu anlamadan geminin gövdesi katamarana çarptı, meydana gelen dalga katamaranı havaya kaldırdı. Koca gemi yanlamasına üstlerine geliyordu ve gittikçe hız kazanıyordu. Dirk katamaranın devrileceğini anladı. Sörf tahtası suya batıyordu ve hareket halindeki geminin altına çekilmesi an meselesiydi.

"Tahtadan atla," diye Dahlgren'e bağırdı.

Kendisi de suya girmeye hazırlanırken başının üstünde bir halat olduğunu fark etti. Bu, geminin yanından sarkan, kullanılmayan bir çapa, halatıydı. Dirk umutsuz bir çabayla sıçrayıp sol eliyle halatı yakaladı. Bütün bedenini döndürerek ipi iki eliyle tuttu. Ağırlığıyla gerilen ip suyun bir metre üstüne kadar indi.

Katamaranın devrilip geminin altında kaldığını gördü. Dahlgren geride bir dalgayla boğuşup deli gibi yüzüyordu.

"Buraya. İpi yakaladım," diye seslendi alçak sesle. Kendilerine dikkat çekmemeyi umuyordu.

Ama sesi Dahlgren'in duyabileceği kadar yüksekti. İkisinin de fazla uzun sürmeyeceğini bildiği delice bir hızla Pitt'e doğru yüzdü. Teknenin yan tarafının açığındaki su her yöne doğru dönüyor, Dahlgren'i bir o tarafa bir bu tarafa itiyordu. Sonunda kendisine yaklaşıncaya Dirk, onu dalgıç giysisinden yakalayıp bütün gücüyle çekti. Sudan yeterince yukarı çekince Dahlgren ipe kolunu dolayabildi. Bir dakika kadar hareketsiz asılı kaldı, nefes nefeseydi.

"Çok heyecanlıydı," diye mırıldandı.

"Bugün ikinci kez seni sudan toplamak zorunda kalıyorum," dedi Dirk. "Bu durum devam ederse diyete girmende ısrar edeceğim."

"Bu tavsiyeyi dinleyeceğim," dedi Dahlgren nefes nefese.

Bir an dinlendikten sonra iplere tırmanıp güverteye çıktılar. Dirk karanlıkta hızla yaklaşan yüksek lav duvarına bir bakış attı. Dümen köşkünde kesinlikle bir şeyler oluyordu, çünkü gemi kayalara çarpmak üzereydi ve kimse bunun farkında değil gibiydi.

"Hadi gidelim," diye fısıldadı. "Bu gemide fazla uzun süre kalmayacağımızı hissediyorum."

İlerlemeye başladıkları sırada uzaklardan yeni bir ses daha geldi. Bu kez ses kıyıdan geliyordu.

Sekiz bin kilometre uzaktaki bir asansörün kapıları NUMA'nın merkez binasının onuncu katında açıldı ve uykulu gözlerle Hiram Yaeger bir termos kahveyle bilgisayar odasına doğru yürüdü. Dr. McCammon konsola oturmuş, yüzünde kaygılı bir ifadeyle ekrana baktığını görünce gözler irileşti.

"Beni yine mi yakaladın, Phil?" diye sordu Yaeger.

"Erken geldiğim için özür dilerim. Ulusal Deprem Enformasyon Merkezi'nden önemli gibi görünen yeni bir haber geldi."

Yaeger yandaki döner sandalyeye otururken McCammon sismogra-mı masaya yaydı.

"Birkaç dakika önce Hawaii'nin Büyük Adası büyük bir depremle sarsıldı. Büyüklüğü 7.0'm biraz üzerinde ve sığ bir depremdi. Merkezi kıyıdan yalnızca birkaç kilometre açıkta, Keliuli Körfezi denen bir yer."

"Öncü şoklar nasıldı?"

McCammon'ın alını kırıştı. "Daha önce gördüklerimize çok benziyordu. Görünüşe göre insan yapımı. Değerlendirmesi için verileri az önce Max'e girdim. Umarım sen yokken onun yeteneklerinden yararlanmamın bir sakıncası yoktur," diye ekledi.

Max bilgisayar grubunun yakınında, kollarını göğsünde kavuşturmuş dikiliyordu. Derin düşüncelere dalmış gibiydi. Dönüp McCammon'a gülümsedi.

"Dr. McCammon, size yardım etmekten her zaman zevk duyarım. Bir centilmenle çalışmak büyük zevk," diye ekledi, burnunu Yaeger'a doğru hafifçe bükerek.

"Sana da günaydın Max," dedi Yaeger. "Dr. McCammon'm istediği analizleri tamamladın mı?"

"Evet," diye başını salladı Max. "Dr. McCammon'ın da sana gösterebileceği gibi depremden önce kaydedilen iki gerçek öncü şok söz konusu. Her birinde neredeyse birbirinin aynı sismik okumalar var, ama ikinci şokla birlikte yoğunlukta hafif bir artış olmuş. Ve öncü şokların ikisi de yüzeye yakın kaynaklı."

"Basra Körfezi'ndeki iki depremde kaydedilen öncü şoklarla karşılaştırdın mı?"

"Öncü şoklar Ras Tanura ve Kharg Adası'nda meydana gelen depremlerden önceki şoklarla hemen hemen aynı özellikleri gösteriyor. Bunlar da onlar gibi yüzeye yakın meydana gelmiş."

Yaeger ve McCammon ciddi bir sessizlikle birbirine baktı.

"Hawaii," dedi Yaeger sonunda. "Neden Hawaii?"

Sonra başını sallayarak ekledi. "Sanırım Beyaz Saray'la temas kurmanın zamam geldi."

Summer, Kalın Enseli'nin bileğini bırakmadan Glock otomatik tabancaya bakıyordu. Tong kapıda dikilmiş, durumu değerlendirmeye çalışıyordu. Arkasındaki suda derin bir homurtu yankılandı, ama sese aldırmandan sert adamlarından birine boyun eğdiren Summer'a hayranlıkla bakıyordu.

Köprü'nün karşısındaki dümenci, Summer'dan uzak durmaya çalışırken dilini ve cesaretini yeniden bulmuştu.

"İskele iticiler kapalı," diye Tong'a bağırdı. "Kayalara çarpacağız." Ellerini telaşla havada sallayarak iskele tarafında beliren kayaları işaret etti.

Tong, onu anlamadan dinliyordu, ama sonra gencin hareketlerini takip edip köprü'nün dışına baktı. O dönerken siyah neopren dalgıç giysili, görünmeyen bir çift kalın kol karanlığın içinden uzanıp Tong'u göğsünden yakaladı. Moğol içgüdüsel olarak tetiğe bastı, ama mermi zararsızca köprü'nün tavanına saplandı. Tong bunun üzerine tabancasını sopa gibi kullanarak saldırganına vurmaya çalıştı. Ama çok geç kalmıştı. Saldırganı bir adım öne çıkıp Tong'un dengesini bozmuştu bile. Tong ileri doğru sendeleyerek ayaklarının üstünde kalmaya çalıştı, ama bu yalnızca saldırganının ivmesine katkıda bulundu. Saldırganı bu ivmeyi kullanıp dönerek Tong'un ayaklarını yerden kesti, yalpalayarak adamı küpeştenin üstüne kaldırdı. Ellerini açınca serseme dönen Moğol bir çığlık atarak gözden kayboldu. Aşağıdaki suya çarparken feryadı şapırtıyla kesildi.

Eski bir güreşçi olan Jack Dahlgren dümen köşüne dönüp Summer'a göz kırparak sırıttı. Bir süre sonra Dirk elinde bir balıkçı kancasıyla hızla yanından geçti.

"İyisiniz." Summer iki adama şaşkınlıkla bakıyordu.

"Hayatta, ama ıslağız." Dirk gülümsedi.

Bu neşeli buluşma herkesi yere deviren bir çatırtıyla kısa kesildi. Sancak tarafındaki iticilerin dinmez gücüyle hareket eden dört bin tonluk sondaj gemisi yanlamasına kayalıklara çarpmıştı. Su

seviyesinden lava sürtünen çeliğin sesi yükseliyordu. Keskin volkanik kayalar geminin gövdesini kolayca yanp bir düzine noktada delik açtı. Deniz suyu elekten girer gibi içeri hücum edip gemiyi hızla iskele tarafına yatırdı. Geminin altındaki karanlık sulara Tong'un cansız bedeni dönüp duruyordu. Kendini gemiyle karanın çarpıştığı talihsiz noktada buluvermişti.

İlk ayağa kalkan genç dümenci oldu. Geminin alarm çanını çalıp sancak kanadına kaçtı. Summer sonunda Kalın Enseli'nin bileğini bırakmıştı, ama haydut hiç de dövülecek havada değildi. Dahlgren kaburgalarına bir zıpkın bastırıp adamı iskele kanadındaki kapıdan çıkması için dürttü. Dışarıdaki adamların bağışları sürmekte olan homurtuyla rekabet ediyordu.

"Neden bu geminin kaptanlığında bir rolün olduğunu hissediyorum?" diye kardeşine sırtarak sordu Dirk.

"Umutsuz bir durumda alınan önlemler," diye karşılık verdi Summer.

"Misafirlerimiz var," dedi Dahlgren köprüden içeri girerek. İki kat aşağıdaki bir adam ordusu köprüye doğru hücum ediyordu.

"Yüzebilir misin?" diye sordu Dirk sancak kanadına doğru meyillenen güverteye tırmanırken.

"Ben iyiyim," dedi Summer. "Aslında siz gelmeden önce ben de suya atlamayı düşünüyordum."

Üçlü hızla köprüden inip mürettebatın çığlıklarının ve bağışlarının geceyi doldurduğu alt güverteye geçti. Pruvadaki birkaç tayfa bir cankurtaran botunu indirmeye hazırlanıyordu, ama sular yan yatan iskele tarafını şimdiden kaplamıştı bile. Karşı taraftaki Summer mürettebatla bir kez daha karşılaşarak zaman kaybetmemek için küpeşteye tırmanıp yan yatan geminin böğründen aşağıya kayıp suya daldı. Dirk ve Dahlgren de onu takip edip gemiden hızla uzaklaştılar.

Yeni bir deprem yeri sarsarken kıyıdaki homurtu daha da yoğunlaştı. Öncekinden daha güçlü deprem, lav yamacının gevşek yerlerini sarstı. Bütün koy boyunca lav parçaları kopup yamaçtan aşağıya yuvarlanmaya başladı, su ve köpük fişkırtarak suya çarptı.

Sondaj gemisinin üstünde yükselen kayalıkların da dengesi bozulmuş, deprem büyük bir volkanik kaya parçasını oymuştu. Dev parça bir kez yuvarlandı, yamaçtan boşluğa uçarak doğruca geminin üstüne indi. Kayanın çıkıntısı köprünün arka tarafını yardığı için güverte aşağıdaki bilgisayar odasının üstüne çöktü. Kayanın tabanı geminin ortasını ezip geminin büyük bir bölümünü dümdüz etti. Paniğe kapılan mürettebat katliamdan kaçmak için suya atladı, yalnız cankurtaran sonunda pruvadan kurtuldu.

Depremi homurtusu sonunda kesildi, onunla birlikte gevşek kayaların çatırtısı da. Gece havasında artık ölmekte olan geminin gıcırtilarıyla bozuluyor, ara sıra mürettebatın çığlıkları duyuluyordu. Yüz metre ötede Dirk, Summer ve Dahlgren yaşlı geminin son dakikalarını seyrederek suda yürüyordu.

"Güzel bir resif olacak," dedi Dahlgren geminin suda biraz daha yan yatışını seyrederken. Birkaç dakika sonra gemi yavaşça yana dönerek kayalardan kaydı, dalgaların arasında kaybolarak yirmi beş metre aşağıdaki deniz tabanına indi. Yalnızca uzun sondaj kulesi kopup kayalık yamaçta kalarak geminin mezarını işaret ediyor gibiydi.

"Batıktan ne bulmayı umuyorlardı?" diye sordu Dirk.

"Hiç öğrenemedim," diye cevapladı Summer. "Ama lav alanını açacak kadar ileri gitmek istediler."

"Bu arada da birkaç tane deprem ürettiler," diye ekledi Dahlgren. "Bunun için nasıl bir kara kutu kullandıklarını öğrenmek isterdim."

"Ben yalnızca kim olduklarını öğrenmek isterdim," dedi Summer.

Sahilden bir uçağın uğultusu duyuldu, bir süre sonra uçak koyun üstünde hafifçe yan yattı. Alçaktan uçan Sahil Muhafaza HC-130 Hercules turbo pervaneli uçağın iniş takımları okyanus yüzeyinde parlıyordu. Uçak tepede dönmeye başladı, cankurtaran botunun ve devrilen sondaj kulesinin üstünden geçip suda hayatta kalan kimse olup olmadığını görmek için araştırma sahasını genişletti. Birkaç dakika sonra Oahu'daki Hickam Sahası'ndan Hawaii Ulusal Hava Muhafaza'ya ait bir çift F-15 alçaktan uçarak geldi. Hercules'e destek vermek için tepede tembelce dolaşmaya başladı. Sudaki NUMA mürettebatının bilmediği şey, Hiram Yaeger'ın, ikinci depremin kanıtları ortaya çıkınca olay yerini araştırmak için başkan yardımcısını ikna ettiğiydi. Depremlerin merkezini araştırması için derhal askeri harekât düzenlenmişti.

"Bu görüntü insanı rahatlatıyor," dedi Summer, Hercules tepede dönmeye devam ederken. "Neden geldiklerini bilmiyorum, ama burada oldukları için memnunum."

"Bahse girerim bir sahil koruma teknesi ve helikopteri de yoldadır," dedi Dirk.

"Kahretsin, bizi alması için bir sahil koruma teknesine ihtiyacımız yok," dedi Dahlgren birden ve gülmeye başladı. "Bizim kendi kurtarma gemimiz var."

Suda yakınlarda yüzen bir nesneye doğru yüzüp az sonra geri geldi. Arkasında çarpılmış, ama hâlâ sağlam duran katamaran vardı.

"Katamaran. Yaşıyor," dedi Dirk şaşkınlıkla.

Summer nesneye baktı, sonra kaşlarını çatarak, "Sörf tahtam," dedi. "Onun burada ne işi var?"

Dirk'ün sölf tafatasjna bağlanmış ve birkaç yerden ezilmiş alüminyum Çerçeveye şüpheyle baktı.

"Senin tahtana ne oldu?"

"Kardeş," dedi Dirk omuz silkerek. "Bu uzun bir hikâye."

* * *

Saatın kolları durmuştu. Ya da Theresa'ya öyle geliyordu. Borjin'in çalışma odasındaki süslü saate sürekli bakmanın yalnızca saatın hareketlerini yavaşlattığını biliyordu. Yaklaşan kaçış girişimi endişelenmesine yol açıyordu. Sonunda kendisine saate bakmayı yasaklayıp önündeki jeolojik rapora odaklanmış gibi yapmaya zorladı.

Çalışma odasına kapanmış, yalnızca yemek molası vererek geceye kadar çalıştıkları ikinci gündü bu. Theresa ve Wofford'u esir alanların bilmediği şey, ikisinin analizleri aslında saatler önce tamamladığıydı. Gece nöbetini bir gece önceki gibi yalnızca bir kişinin tutmasını umarak çalışıyormuş gibi yapıyorlardı. Kapıda bekleyen iki nöbetçiden biri yemekten sonra ortadan kaybolmuş, kaçış olasılıklarını artırmıştı.

Theresa neredeyse mutlu bir gülümsemeyle sismik görüntüleme raporunu inceleyen Wofford'a baktı. Von Wachter teknolojisiyle yapılan ayrıntılı görüntülemeye hayran kalmış, pazar kahvaltısındaki bir domuz açlığıyla profilleri yalayıp yutuyordu. Theresa içindeki korkuyu Wofford gibi atabilmiş olmayı diliyordu.

Siyah pantolon ve siyah kazak giymiş Tatiana çalışma odasına girdiğinde saat dokuzu biraz geçiyordu. Uzun saçları güzelce taranmıştı, boynunda göz alıcı altın bir tılsım vardı. Wofford, onun çekici dış görünüşünün altındaki soğuk ve duygusuz kişiliği maskeleyemeye yetmediğini düşündü.

"Analizleri tamamladınız mı?" diye sordu açıkça.

"Hayır," dedi Wofford. "Bu ilave profiller daha önceki varsayımlarımızı etkiledi. Sondaj olasılıklarını en üst seviyeye çıkarmak için bazı düzenlemeler yapmamız gerekiyor."

"Ne kadar sürecek?"

Wofford etkili olması için uzun uzun esnedi. "Üç dört saat içinde bayağı yol almış oluruz."

Tatiana saate baktı. "Sabah devam edebilirsiniz. Sabah değerlendirmelerinizi tamamlayıp öğlen ağabeyime rapor verirsiniz."

"Sonra Ulan Batur'a gidecek miyiz?" diye sordu Theresa.

"Elbette," dedi Tatiana, tatsız bir gülümsemeyle.

Onlara arkasını dönüp kapıdaki nöbetçiyle kısa bir süre için konuştu, sonra koridorda gözden kayboldu. Theresa ve Wofford yavaş yavaş raporları topladı, çalışma odasını temizleyip olabildiğince oyalandılar. En iyi şansları, aslında tek şansları nöbetçiyle yalnız kalmalarıydı.

Şüphe çekmeden olabildiğince oyalandıktan sonra ayağa kalkıp kapıya doğru yürüdüler. Wofford bir deste raporu yanına almıştı, ama nöbetçi raporları işaret edip başını iki yana salladı. Raporları masaya bırakan Wofford bastonunu alıp topallayarak Theresa'yla birlikte kapıya yürüdü. Nöbetçi de arkalarındaydı.

Uzun koridorda yürürlerken Theresa'nın kalbi deli gibi atıyordu. Ev sessizdi ve ışıklar kısılmıştı. Tatiana ve Borjin'in güney kanadındaki özel odalarına çekildiği belli oluyordu. Yandaki odadan elinde bir votka şişesiyle kısa boylu bir kapıcı çıkınca sessizlik bozuldu. Esirlere kibirli bir şekilde bakıp merdivenlere koşturdu, alt kattaki hizmetkâr bölümüne indi.

Wofford abartılı bir şekilde topallayıp zararsız bir sakat görüntüsü yaratmaya çalışıyordu. Ana koridorun sonuna geldiklerinde köşeyi dönerken yavaşlayıp bir nöbetçi ya da hizmetkâr olup olmadığını görmek için yan koridorları taradı. Antreyi geçtikten sonra Wofford bir hamle yapmadan önce kuzey salonundaki odalarına yaklaşıp kadar bekledi.

Yaptığı şey her yönüyle dikkatsiz bir hareket gibi görünüyordu. Bastonunu ileri uzatıp Theresa'nın sağ ayağının önüne koydu. Theresa bastona takılıp bir Hollywood dublörünü kışkandıracak şekilde sendeledi. Wofford da onu takip edip düşüyormuş gibi sendeledi, sonra sağlam bacağının üstüne çöktü. Yere serilmiş hiç kıpırdamayan Theresa'ya baktı. Artık her şey nöbetçiye bağlıydı.

Wofford'un tahmin ettiği gibi Moğol nöbetçi barbardan çok bir centilmen olduğunu göstererek Theresa'ya yardım etmek için elini uzattı. Wofford nöbetçinin Theresa'nın kolunu iki eliyle kavramasını bekledi, sonra bir kedi gibi fırladı. Sağlam bacağına dayanıp ayağa kalkarak nöbetçinin üstüne atıldı. Bastonunu havaya kaldırıp sapıyla nöbetçinin çenesinin altına vurdu, adamın başı geriye savruldu. Darbenin etkisiyle baston ikiye ayrıldı, sapı takırdayarak yere düştü. Nöbetçi, gözleri donuk donuk bakarak sırtüstü yere devrildi.

Theresa ve Wofford sessiz evde hareketsiz kaldılar. Endişeyle koridorun aşağı tarafından nöbetçilerin üzerlerine hücum etmesini bekliyor gibiydiler. Ama her yer sessizdi, Theresa'nın

kulakârmdaki tek ses göğsünde gürültüyle çarpan kalbinin sesiydi.

"İyi misin?" diye fısıldadı Wofford, Theresa'nın ayağa kalkmasına yardım ederek.

"İyiyim. Öldü mü?" diye sordu, titreyen parmağıyla yerde yatan nöbetçiyi işaret ederek.

"Hayır, yalnızca dinleniyor." Wofford odasından aşırıldığı perde kordonunu çıkarıp nöbetçinin ellerini ve ayaklarını bağladı. Theresa'nın yardımıyla adamı cilalı zeminde sürükleyip odasına soktu. Yataktan bir yastık kılıfı alarak adamın ağzına tıktı ve kapıyı kapatarak içeri kilitledi.

"Kundakçılık şeritlerini kazanmaya hazır mısınız?" diye sordu Theresa'ya.

Theresa endişeli bir şekilde başını salladı, birlikte ana girişe çıktılar.

"İyi şanslar," diye fısıldadı Wofford sonra beklemek için yandaki sütunun arkasına girdi.

Theresa çalışma odasına tek başına dönmekte ısrar etmişti. Bunun daha mantıklı olduğuna Wofford'u ikna etmişti. Wofford sakat bacağı yüzünden çok yavaş ve gürültülü bir şekilde hareket ediyordu. Bu da ikisini de tehlikeye atıyordu.

Duvara dayanıp taş zemine hafifçe basarak koridoru olabildiğince hızlı bir şekilde geçti. Koridor eski bir saatin tik takları haricinde hâlâ boş ve sessizdi. Çalışma odasına varıp içeri dalarken nöbetçinin odadan çıkarken ışıklan kapamış olmasına şükreliyordu. Karanlık oda koridorun aydınlığından korunmasını sağlıyordu. Endişesini hafifletmek için derin bir nefes aldı.

Tanıdık odada el yordamıyla ilerleyerek arkadaki kitaplığa geldi. Kitapları rasgele alarak çömeldi, sayfaları avuç avuç koparıp yere yığmaya başladı. Küçük bir yığın oluşturduktan sonra kitapları etrafına piramit biçiminde dizdi. Ciltlerin sırtlarını açarak sayfaları dışarı çevirdi. Yaptığı işten memnun kalınca ayağa kalkıp çalışma odasının arkasına kadar gidip köşedeki küçük masayı buldu. Masanın üstünde bir puro kutusu ve kristal konyak sürahisini duruyordu. Theresa konyak sürahisini alıp konyağı odaya dökmeye başladı, son kısmı da kâğıt piramidinin üstüne boşalttı. Masaya geri dönüp puro kutusunu açtı, içini eliyle yoklayarak Wofford'un daha önce görmüş olduğu kibrit kutusunu buldu. Kibritleri sıkıca tutarak parmaklarının ucunda odanın ön tarafına geldi, kapıyı aralayarak dikkatle dışarı baktı. Koridor sessizdi.

Kitap yığına gelerek eğildi, kibritlerden birini yaktı, konyakla ıslanan kâğıtlara attı. Patlarcasına bir alevlenme ya da hemen bir cehennem meydana gelmedi, ama küçük mavi bir alev konyak lekeli halıyı bir nehir gibi takip etti.

"Yak," dedi Theresa yüksek sesle. "Bu lanet olası hapishaneyi yak."

* * *

Ağaçların arasında hayalet gibi hareket eden siyah kauçuk derili adamlar korkutucu görünüyordu. Üç karanlık figür sessizlik içinde yolu geçtikten sonra su kanalının yan tarafına doğru adım adım ilerlediler. Birkaç metre ötede, dağ nehrinin hızla akan sulan yamaçta yankılanıyordu. Adamlardan biri kolunu suya sokup küçük fenerini açtı. Sakin bir akıntıyla dönerken ilerleyen berrak su ötedeki nehrin azgınlığını taşıyordu. Pitt feneri kapatıp arkadaşlarına başıyla işaret etti.

Günbatımından sonra bir saat beklemişlerdi. Artık ormanlık yamaç neredeyse zifiri karanlıktı. Geç yükselen ay en az bir iki saat daha karanlıkta kalmalarını sağlayacaktı. Giordino ve Gunn'la birlikte kamyonetin arkasına binen Pitt takımlarının üç yığın halinde istiflendiğini gördü.

"Su kanalının derinliği ne?" diye sordu Gunn siyah dalgıç giysisini giyerken.

"İki metre yok," diye cevapladı Pitt. "Şnorkellerle idare ederiz, ama sualtında daha uzun kalmamız gerekirse solunum aygıtını kullanırız."

Pitt dalgıç giysisinin fermuarını çekmiş, Drager solunum aygıtının kayışlarını takıyordu. On beş kılounun üstündeki sistem, dalgıcın karbondioksit temizleyicilerle yeniden sirküle edilen saflaştırılmış havayı solumasını sağlıyordu. Büyük çelik hava tûpünün yerini alan küçük tûp ve çantasıyla solunum aygıtı görünür kabarcıkları da neredeyse tamamen ortadan kaldırılıyordu. Pitt ağırlıklı dalgıç kemerini taktı, su geçirmez dalgıç çantasını ona iliştirdi. İçinde ayakkabıları, iki el telsizi ve .45'lik Colt'u vardı. Kamyonetten inerek etrafı taradı, sonra başını tekrar içeri uzattı.

"Beyler, gece yüzmesine hazır mısınız?" diye sordu.

"Ben sıcak bir banyo ve bir kadeh viskiye hazırım," dedi Gunn.

"İçeri girme aletlerini alır almaz hazırım," dedi Giordino. Alet kutusunu karıştırıp bir demir testeresi, maymuncuk, manivela ve portatif sualtı fenerini bulup hepsini belindeki kemere taktı. Kamyonetten indi. Gunn yüzünde ciddi bir ifadeyle onu takip etti.

Adamlar üzerlerinde siyah balıkadam giysileri, ellerinde hafif palet-leriyle su kanalına kadar yürüdüler. V-biçimindeki kanala gelince Pitt etrafına son bir kez baktı. Ay daha ortaya çıkmamıştı, hava parçalı bulutluyken görüş mesafesi on metreyi aşmıyordu. Su kanalında neredeyse görünmez olacaktı.

"Hızınızı aşağı seviyede tutmaya çalışın. Kompleks duvarının hemen içindeki küçük köprünün altında dışarı çıkacağız," dedi Pitt paletlerini çekerek. Regülatörünü kontrol etti, maskesini takıp yavaşça kanala girdi. Birkaç saniye sonra Gunn peşinden gitti, Giordino da en arkadan onları izledi.

İnsanın iliğini kemiğini donduran su, korunmalı giysileri olmasa adamları birkaç dakika içinde dondurabilirdi, ama su geçirmez giysiler içindeki Pitt'e göre bu soğuk hafif bir esinti gibi hissediliyordu. Su geçirmez dalgıç giysileriyle su kanalına yürürken aşırı ısındığı için, yüz maskesindeki acı soğuğa rağmen neredeyse bu serinliğe minnettar olacaktı.

Kanalda yerçekimiyle hareket eden su, beklediğinden hızlı akıyordu, bu yüzden ayaklarını öne doğru uzatıp sırtüstü uzandı. Aşağıya doğru akıntıda paletlerini tembelce çırparak hızını yürüyüş hızına kadar düşürmeyi başardı. Su kanalı yolun kıvrımını takip ediyor, Pitt aşağıya doğru inerken bir taraftan diğerine kıvrıldığını hissediyordu. Beton kanal ince bir alg katmanıyla kaplanmıştı ve Pitt bu Kaygan duvarlarda hızla sekip kayıyordu.

Bunun neredeyse rahatlatıcı bir yolculuk olduğunu düşünerek tepedeki gökyüzüne ve kıyıdağı sık çam ağaçlarına baktı. Sonra ağaçlar yavaş yavaş seyreldi, su kanalı açık bir meydandan geçerken düzleşti. İleride parlayan loş bir ışık sayesinde Pitt uzakta yükselen kompleks duvarını seçebiliyordu.

Aslında iki ışık vardı, biri kompleks duvarının tepesinde, diğerı nöbetçi kulübesinde parlıyordu. Nöbetçi kulübesindeki iki nöbetçi, geniş bir video ekranının önünde oturmuş sohbet ediyordu. Araziye yerleştirilmiş yaklaşık bir düzine kamera civardaki tüm olayları video ekranına yansıtıyordu. Bu kameralardan birisi de su kemerinin tam üstündeydi. Puslu, yeşil gece görüntüleri ara sıra bir kurt ya da ceylan yakalıyor, onun dışında hareketsiz kalıyordu. Çalışkan nöbetçiler, Borjin'in bu tür gevşek davranışlara hiç hoşgörüsü olmadığını bildiklerinden, doğal uyuma veya can sıkıntısından kurtulmak için kâğıt oynama ihtiyacına direniyorlardı.

Kompleksi gören Pitt balıkadam giysisinden biraz hava çıkararak gövdesini suyun birkaç santim altına indirdi. Suyun altına girmeden hemen önce başını çevirip kendisinden birkaç metre geride yüzen Gunn'ın karanlık görüntüsünü seçebildi. Gunn'ın da bu hareketini algılayıp kendisi gibi suyun altına gireceğini umdu.

Su o kadar berraktı ki, Pitt giriş ışıklarının parıltısını ve görkemli kompleks duvarını görebiliyordu. Yaklaşırken olası bir çarpışmayı karşılamak için ayaklarını gerip dizlerini büktü. Düş kırıklığına uğramamıştı. Sağ tarafındaki ışıkların yanından hızla geçerken paletli ayakları, kanaldan komplekse geçen büyük pislikleri ve davetsiz misafirleri süzen metal ızgaraya çarptı. Hemen bir kenara geçip dizlerinin üstüne çöktü ve yukarı baktı. Büyük siyah bir obje önünde büyüyünce, Pitt uzanıp ızgaraya çarpmadan bir saniye önce Rudi Gunn'ı yakaladı. Hemen arkasındaki Giordino da Pitt gibi ayaklarını kullanarak ızgaranın karşısında durdu.

Nöbetçi kulübesindeki iki güvenlik görevlisi birkaç adım ötelerinde ki üç davetsiz misafirden habersiz oturuyordu. Tepedeki kamerayı yakından izleselerdi sudaki karanlık nesnelere görür ve incelemeye giderlerdi. Hatta sıcak kulübelerinden dışarı bir adım atıp dikkatle ortalığı dinleseler, suyun altından gelen boğuk sesleri duyabilirdiler. Ama nöbetçiler kendi havalalarına dalmışlardı.

Izgara üç adamın beklediğinden daha kolay bir engeldi. Kesmek zorunda kalacakları sık kafesler yerine, on beş santim aralıklarla duran basit, dikey demir çubuklarla karşılaşmışlardı. Giordino el yordamıyla yolunu bularak ortadaki çubuğu yakaladı, kendini dibe doğru çekti. Demir testeresiyle en alttan kesmeye başladı. Demir çubuk iyice paslanmıştı ve yalnızca birkaç sıkı darbeye kesildi. Giordino bir sonraki çubuğa geçerek ek bir çabayla onu da kesti. Kalın bacaklarının yardımıyla iki çubuğu da yukarı kıvrırıp ızgaradan uzaklaştırdı, kanalın dibinde dar bir geçit açtı.

Giordino kolunu yakalayıp onu giriş deliğine çektiği sırada Gunn dizlerinin üstünde dinleniyordu. Gunn deliğin etrafına dokunup çubukların arasından geçmek için yan döndü. Dönüp akıntıya karşı ayaklarını çırparken Pitt ve Giordino'nun delikten geçtiğini görünce rahatlayıp akıntının kendisini çekmesine izin verdi. Kompleksin duvarının altından geçen beton boruda ilerledikten sonra diğer taraftaki açık su kanalına çıktılar.

Gunn yavaşça ayak çırparak tam yüzeye çıktığı sırada başının üstündeki küçük köprüyü gördü. Durmaya çalıştığı sırada bir kol uzanıp onu kenara çekti.

"Yolun sonu Rudi," diye fısıldayan Pitt'in sesini duydu.

Su kanalının kaygan ve dik kenarları çıkışı güçleştiriyordu, ama adamlar köprünün desteklerinden kendilerini yukarı çekmeyi başardılar.

Küçük köprünün gölgesinde oturarak balıkadam giysilerini hızla çıkardılar, köprünün altına sakladılar. Kompleksi şöyle bir tarayınca ortalığın sakin olduğunu gördüler. Civarda atlı muhafızlar da görünmüyordu.

Gunn dalgıç çantasını alıp gözlüğünü, ayakkabılarını ve küçük dijital kamerasını çıkardı. Pitt de .45'liğini ve el telsizlerini çıkarmıştı. Telsizlerin sesini iyice kıstıktan sonra birini kemerine takıp diğerini Gunn'a verdi.

"Yeterince silahımız olmadığı için üzgünüm. Can sıkıcı bir durumla karşılaşırsan bizi ara," dedi Pitt.

"İnan bana, göz açıp kapayana dek girip çıkacağım."

Gunn'ın görevi laboratuvara gizlice girip sismik aygıtın fotoğrafını çekmek, bulabildiği bütün belgeleri almaktı. Eğer çalışanlar varsa Pitt'in emrine göre köprünün yanında bekleyecekti. Pitt ve Giordino'nunsa daha malikâneye girip Theresa ve Wofford'u bulmak gibi daha güç bir görevi vardı.

"Bir sorunla karşılaşmazsak burada buluşalım. Sonra garaja gidip Borjin'in araçlarından birini alırız."

"Şunu al Rudi," dedi Giordino, Gunn'a manivelayı uzatarak. "Kapı kapalıysa... ya da aşırı meraklı bir laboratuvar faresi canını sıkarsa kullanırsın."

Gunn keyifsiz bir şekilde gülümseyip manivelayı aldı, laboratuvara doğru yürüdü. Kendisini buraya getirdikleri için Pitt ve Giordino'ya küfretmek istiyordu, ama yapılması gerekenin bu olduğunu biliyordu. Theresa ve Wofford'u kurtarmak zorundaydılar. Sismik düzeneği belgelemek zorunda olmaları da bunun üç kişilik bir iş olduğu anlamına geliyordu. Kahretsin aslında bu yüz kişilik bir iş, diye düşündü. Özel operasyonlar güçlerinden bir grubun mucizevi bir şekilde paraşütle inmesini umar gibi gökyüzüne baktı. Ama gökyüzünde yalnızca birkaç dağınık yıldız bulutların arasından göz kırpmaya çalışıyordu.

Gunn bu duygudan kurtulup açık arazide bulunduğu yerde çalıkların arkasına gizlenerek hızla ilerledi. Yalnızca giriş yolunu geçerken yavaşladı, ayaklarının altındaki çakıl taşlarının gıcırdamaması için neredeyse salyangoz hızıyla yürüyordu. Pitt'in talimatlarını takip edip aydınlık, açık garajı geçti. İçeriden gelen gürültüler en azından bir kişinin tamir işlerini sürdürdüğünü söylüyordu.

Bitişikteki laboratuvara doğru ilerlerken bir at kişnesiyle olduğu yerde donup kaldı. Etrafında hiç hareket görmeyince sesin binanın sonundaki ahırlardan geldiğine karar verdi. Laboratuvarı inceleyip ışıkların en alt seviyeye getirilmiş olduğunu görünce rahatladı. Üst kat penceresinde daha parlak ışıklar yanıyordu ve yukarıdan bir müzik sesi geliyordu. Laboratuvarda çalışan bilim adamlarının yaşam alanları belli ki üst katlardaydı.

Yakınlarda bir atlı devriye olup olmadığını anlamak için son bir kez kontrol ettikten sonra cam girişe doğru gidip kapıyı itti. Şaşıarak kapının kilitli olmadığını ve test alanına açıldığını gördü. Hızla içeri girip kapıyı arkasından kapattı. İçerisi birkaç masa lambasıyla aydınlatılmıştı ve bir düzine osiloskopun uğultusu duyuluyordu, ama içeride kimse yoktu. Kapının yakınında duran askıdan beyaz bir önlük alıp siyah ceketinin üstüne geçirdi. En azından dışarıdan bakan birini kandırabileceğini düşünüyordu.

Bina boyunca uzanan ana koridoru geçerken birkaç ofiste ışıkların kapatılmış olduğunu fark etti. Açık koridorda yakalanmaktan korkarak yalnızca bir saniye oyalandıktan sonra fırtına gibi koşmaya başladı. Başını yere eğip gözlerini karşıya dikerek bacaklarının izin verdiği ölçüde hızla koştu. Geç saatte çalışan üç kişi onu yalnızca pencerelerinin önünden geçen bir karaltı olarak gördüler. Bütün söyleyebilecekleri beyaz önlüklü bir arkadaşlarının büyük olasılıkla tuvalete koştuğuydu.

Gunn hızla koridorun sonundaki kalın kapıya vardı. Kalbi deli gibi çarparak kilidi açıp kapıyı itti. Geniş kapı sessizce açıldı, içerideki devasa yankısız oda ortaya çıktı. Odanın ortasında, tepedeki parlak ışıkların altında tam Pitt ve Giordino'nun tarif ettiği von Wachter'in akustik sismik aygıtı duruyordu.

Odanın boş olmasına sevinip kapıdan girdi, iskeleye çıktı.

"Yolun yarısını geçtik," diye mırıldandı, dijital kamerasını çıkararak. Belindeki telsizi görünce Pitt ve Giordino'nun neler yaptığını merak etti.

"Eğer sen ön tarafta dikkatlerini dağıtabilirsen, ben yandan dolaşıp onları şaşırtabilirim," diye fisıldadı Pitt. Ana giriş kapısının iki yanında dikilen muhafızları inceledi.

"Evcil maymunum gereken numarayı yapar," dedi Giordino belinden sarkan ağır kırmızı İngiliz anahtarına dokunarak.

Pitt başını eğip Golt'un emniyetini açtı. Malikâneye girmek için öndeki muhafızları etkisiz hale getirmeleri gerektiğine karar vermişlerdi. Zor olan şey bunu ateş etmeden ve Borjin'in komplekste tuttuğu küçük güvenlik ordusunu harekete geçirmeden yapmaktı.

İki adam eve doğru akan kanallardan biri boyunca sessizce ilerlediler. Yere yapışıp malikânenin ana girişinin etrafını saran gül yatağına doğru süründüler. Sarı renkli Şam güllerinin arasından bakarken iki nöbetçiyi açıkça görebiliyorlardı.

Muhafızlar gece nöbetinin olaysız geçmesine alışık bir şekilde rahat bir tavırla duvara dayanmış dikiliyorlardı. Akşam yürüyüşüne çıkmaları ya da Ulan Batur'dan geç saatte döndükleri zaman dışında Borjin ve kız kardeşini saat ondan sonra görmek mümkün değildi.

Pitt yerine geçmek için Giordino'dan hareketsiz kalıp kendisine beş dakika vermesini istedi. Giordino başını sallayıp iyice yere eğilirken Pitt girişin uzak tarafına doğru ilerledi. Yatağı takip ederek öndeki araba yoluna geldi, çakıl taşı kaplı yolda Gunn'ın yaptığı gibi yavaşça yürüdü. Yoldan eve kadar olan alan açıktı. Pitt yere iyice eğilerek o alandan hızla geçti. Evin ön yüzünde taflanlar vardı. Büyük bir ardıç çalısının ardına gizlenip arasından ön verandaya baktı. Muhafızlar yalnızca birkaç metre ötelindeki hareketten habersiz oldukları yerde dikilmeye devam ediyorlardı.

Öne doğru sürünerek çalıdan çalıya geçti, üstü kapalı kemerli girişin kıyısına kadar geldi. Yere çömelerek .45'liğini sıkıca tutup Giordino'nun gösterisine başlamasını bekledi.

Muhafızların şüpheli bir hareketini görmeyen Giordino, Pitt'e bir dakika daha verip gül yatağından kalktı. Kemerli çatıyı destekleyen sütunların mükemmel bir kör nokta oluşturduğunu fark etmişti. Sütunlardan biri kendisini muhafızlardan gizlyene dek yana kaydktan sonra çalıların arkasından çıktı.

Tahmin ettiği gibi eğer o nöbetçileri göremiyorsa onlar da kendisini göremiyor demektir. Sütunun arkasına gelene kadar ilerlemeye devam etti. Ön kapı altı metre uzaktaydı ve iki nöbetçiden birini kolayca vurabilirdi. Hiç ses çıkarmadan rahat bir tavırla sütunun arkasından çıkıp nöbetçilerden birine nişan aldı, İngiliz anahtarını bir kızıl derili baltası gibi fırlattı.

İki nöbetçi de görüş alanına giren tıknaz İtalyanı hemen gördü, ama hareket edemeyecek kadar şaşırmışlardı. Havada üzerlerine gelen kırmızı nesneye şaşkınlıkla bakarlarken İngiliz anahtarı bir tanesinin göğsüyle çarpıp kaburgalarını kırdı, nefesini kesti. Adam acı ve şok içinde inleyerek dizlerinin üstüne çöktü. Diğer muhafız içgüdüsel olarak arkadaşının yardımına koştu, ama arkadaşının ciddi şekilde yaralanmadığını görünce kalkıp Giordino'nun peşine düştü. Yalnız Giordino artık orada değildi, tekrar sütunun arkasına gizlenmişti. Nöbetçi sütuna doğru giderken arkasında ayak sesleri duyunca durdu. Başını çevirdiği anda şakağına inen .45'liği gördü.

Işıklar sönerken Pitt ellerini adamın kollarının altına koyup onu yere düşmeden yakalamayı başardı. Giordino sütunun arkasından çıkıp baygın nöbetçiyi çalıların arkasına taşıyan Pitt'in yanına geldi. Pitt, Giordino'aun uyarısından önce gözlerindeki parıltıyı gördü. "Yere yat!"

Giordino iki adım atıp kendisine doğru hamle yaparken Pitt yere eğildi. Giordino havaya sıçrayıp Pitt'in arkasında duran ilk muhafıza doğru uçtu. Yaralı adam İngiliz anahtarının darbesinin etkisinden

kurtulmuş, elinde kısa bir bıçakla Pitt'in arkasına yaklaşmıştı. Giordino sol kolunu uzatıp muhafızın bıçağını yana kaydırarak olanca ağırlığıyla adama çarptı. Birlikte yere düşerlerken Giordino bütün ağırlığını adamın göğsüne verdi. Adamın kırık kaburgalarının üstündeki baskı dayanılmazdı. Adam acıyla yüzünü buruşturarak nefes almaya çalıştı. Giordino'nun sağ yumruğu adamın boynunun yan tarafına inip çığlığını bastırdı, ağzından bir ses çıkmadan onu bayılttı.

"Çok yaklaşmıştı," dedi nefes nefese.

"Bu sıçrayış için teşekkür ederim," dedi Pitt. Ayağa kalkıp kompleksi taradı. Arazi ve ev sessiz görünüyordu. Muhafızlar alarm veriyse bile bu belli olmuyordu.

"Hadi bu adamları göz önünden çekelim," dedi Pitt, kurbanını yine çalılara doğru çekerek. Giordino da onu takip edip nöbetçiyi yakasından yakaladı, geriye doğru çekti.

"Umarım bir sonraki vardiya çabuk gelmez," dedi nefes nefese.

Pitt, adamı çalıların yanına bırakırken gözlerinde bir parıltıyla Giordino'ya döndü.

"Bence sandığından daha çabuk gelecek," dedi bilmiş bir şekilde göz kırparak.

Theresa minik alevlerin yırtık sayfaları yutarak gittikçe daha büyük ve parlak bir yangına dönüşmesini seyretti. Alevler iyice yükselince, Wofford'un daha önce almak istediği raporları alıp odadan çıktı. Dosyada von Wachter'in ayrıntılı görüntüleme örnekleri, sismik fay haritaları, rahatsız edici kırmızı işaretler ve ayrıca Alaska haritası vardı. Odanın gerisinde parlamaya başlayan san alevlere bir bakış atıp koridorda koşmaya başladı.

Mermer döşemeye ayaklarını sertçe vurmaktan olabildiğince hızlı koşmaya çalışıyordu. Adrenalin damarlarına hücum ederken kaçış olasılığının sonunda gerçeğe dönüştüğünü düşündü. Plan basitti. Yangın ön kapıdaki nöbetçilerin dikkatini çekene dek antrede gizleneceklerdi. Sonra dışarı fırlayıp karmaşadan yararlanarak bir araç bulacak ve ön kapıdan kaçacaklardı. Yangın artık iyice hızlandığı için Theresa basit kaçış planlarının gerçekten işe yarayabileceğine inanmaya başlamıştı.

Antreye yaklaşırken yavaşladı, Wofford'un saklandığı yeri bulmaya çalıştı. Wofford, onu bıraktığı yerde, büyük bir sütunun yanında durmaya devam ediyordu. Theresa'nın yaklaştığını görünce gözlerinde korkuyla ona baktı. Theresa, ona gülümseyerek başını salladı, başarılı olduğu mesajını verdi. Normalde neşeli olan Wofford taş gibi bir ifadeyle duruyordu.

Derken arkasındaki gölgelerin arasından elinde otomatik bir tabancayla Tatiana çıktı. Yüzünde kötü bir gülümsemeye Theresa'ya tıslarcasına, "Yürüyüş için güzel bir akşam, değil mi?" dedi.

Theresa omurgasından aşağıya bir ürpertinin indiğini hissetti. Tatiana'nın dudaklarındaki kötü gülümsemeyi görünce korkusunun yerini öfke aldı. Eğer kaderi onun elindeyse kolayca boyun eğmeyecekti.

"Uyuyamadım," dedi blöf yaparak. "Analizleri bitirmeye çok yaklaşmıştık. Muhafızı raporlardan bir kısmını alıp odamızda çalışmaya ikna ettim," dedi kolunun altındaki dosyayı kaldırarak.

Büyük çaba gösteriyordu, ama Tatiana'nın gözlerindeki bakıştan bunların hiçbirini yutmadığı anlaşılıyordu.

"Peki, muhafız nerede?"

"Çalışma odasının kapısını kapatıyor."

Koridorun aşağısından gelen kitapların devrilme sesinin zamanlaması harikaydı. Yangın alt rafları yutuyor olmalıydı. Tatiana'nın yüzünden soru dolu bir bakış geçti, silahı Wofford'un üstünden ayırmadan salona bakmak için antrenin ortasına kadar geldi. Theresa'ya baktı, o da karşılık olarak yavaşça başını salladı. ,

Theresa daha önce prova yapmışlar gibi kâğıtları Tatiana'nın suratına fırlattı, Wofford da onun tabancayı tutan sağ koluna atıldı. Tatiana ikisini de şaşırtan yılan gibi bir hareketle yarım dönüp Wofford'un elinden kurtulurken savrulan dosya başının arkasından sekip zararsızca yere düştü. Kâğıtlar havada uçuşurken, öne doğru dönüp Theresa'ya doğru bir adım atarak tabancayı yanağına dayadı.

"Bunun için seni öldürmeliyim," diye tısladı kulağına doğru. Bu arada diğer eliyle Wofford'a geri çekilmesini işaret ediyordu. "Başka ne gibi numaraların olduğunu göreceğiz."

Theresa'yı Makarov PM otomatığın namlusunun ucunda yürütüp ön kapıya götürdü. Boşta kalan eliyle uzanıp kapıyı açtı.

"Muhafızlar," diye bağırdı. "Gelip bana yardım edin."

Moğol savaşçı üniforması giymiş, başlıklarını iyice aşağı indirmiş iki nöbetçi kapıdan içeri girip hemen durumu değerlendirdi. İlk muhafız Wofford'a yaklaşıp tabancasını çıkardı, jeofizikçinin kaburgalarına bastırdı. Daha kısa boylu olan ikinci adam, Theresa'nın yanına gelip kolundan sıkıca yakaladı.

"Alın onu," diye emretti Tatiana, silahı Theresa'nın yüzünden çekerek. Muhafız sözünü dinleyerek Theresa'yı kabaca ondan uzaklaştırdı. Theresa, Wofford'a umutsuzca bakıyordu. Ne gariptir ki Wofford'un yüzündeki kasvet gitmiş, yerine umut dolu bir bakış gelmişti. Derken kolunu mengene gibi sıkı el gevşedi. Muhafız beklenmedik bir hareketle Theresa'nın kolunu bıraktı ve Tatiana'yı bileğinden yakaladı. Güçlü elinin bir hareketiyle Tatiana'nın bileğini çevirdi. Tatiana neler olduğunu anlamadan elindeki tabanca gürültüyle mermer zemine düştü. Muhafız, Tatiana'nın bileğini tekrar çekip itti, kadını yere fırlattı. Acıyla feryat eden Tatiana bileğini tutarak ayağa kalktı.

"Ne halt ediyorsunuz siz?" diye bağırdı. Muhafıza ilk kez ciddi şekilde bakıyordu. Muhafızın üniformasının kolları iki beden büyüktü. Adam ona tanıdık bir şekilde gülümsüyordu. Tatiana öteki muhafıza dönüp onun da üniformasının ona küçük geldiğini gördü. Yüzüne bakınca kendisine hastalıklı bir keyifle bakan delici yeşil gözler karşısında şaşkınlıkla yutkundu.

"Siz!" dedi boğuk bir sesle.

"Kimi bekliyordun?" diye sordu Pitt tabancasını karnına doğrultarak.

"Ama siz çölde öldünüz," diye kekeledi.

"Hayır, ölen sizin sahte keşişinizdi," diye karşılık verdi Giordino, Makarov'u yerden alarak. Tatiana bu sözler üzerine olduğu yerde büzülmüş gibi göründü.

"Al, geldin," dedi Theresa olayların bu şekilde gelişmesinden dolayı gözleri dolmuştu. Giordino, onun elini sıktı.

"İçeri girerken sana kaba davrandığım için özür dilerim," dedi. Theresa anlayışlı bir şekilde başını sallayıp karşılık olarak onun elini sıktı.

"Sizi gördüğümüze çok sevindik Bay Pitt," dedi Wofford. "Buradan tek parça halinde çıkma

umudumuz kalmamıştı."

"Roy'a ne yaptıklarını gördük," dedi Pitt buz gibi gözlerle Tatiana'ya bakarak. "Burası kızların izci kampı değil. Yine de bu sarayda seni bulma zahmetinden bizi kurtardın."

"Gerçek saray muhafızları gelmeden kaçsak iyi olur," dedi Giordino, Theresa'yı kapıya doğru götürerek.

"Bekle," dedi Theresa. "Sismik raporlar. Basra Körfezi ve Alaska'da tektonik fay hatlarını harekete geçireceklerine dair kanıt bulduk."

"Bu çok saçma," dedi Tatiana.

"Seninle konuşan yok kardeş," dedi Giordino, Makarov'u ona doğrultarak.

"Theresa'nın söyledikleri doğru," dedi Wofford. Eğilip Theresa'nın yerdeki kâğıtları toplamasına yardım etti. "Baykal Gölü'nün kuzey ucundaki petrol boru hattını tahrip ettiler, bir şekilde seiche dalgasına yol açtılar. Ayrıca Basra Körfezi'nde ve Alaska Boru Hattı'nın yakınında da bazı fay hatlarını hedef alıyorlar."

"Korkarım körfeze başarıyla saldırdılar," dedi Pitt.

"Bu veriler Rudi'nin şu anda çektiği fotoğraflara uyacaktır," diye ekledi Giordino.

Pitt, Theresa ve Wofford'un yüzündeki şaşkınlık ifadesini gördü.

"Karşıdaki laboratuvarda bir akustik sismik düzenek var. Körfezdeki petrol dolun tesislerine çok büyük hasarlar veren depremleri başlatmak için kullanıldığına inanıyoruz. Belgeleriniz bu iddiaları destekleyecek gibi görünüyor. Saldırı listesinde Alaska'nın olduğunu bilmiyorduk."

Theresa bir kucak dolusu belgeyle yerden kalkarken koridorda kulakları sağır eden tiz bir ses duyuldu. Yanan kitaplar sonunda çalışma odasının dışındaki yangın alarmını çalıştırmıştı.

"Çalışma odasında yangın çıkardık," diye açıkladı Theresa. "Kaçmak için yangını bir saptırmaca olarak kullanmayı düşündük."

"Belki hâlâ kullanabiliriz," dedi Pitt. "Ama itfaiyenin gelmesini beklemeyelim."

Pitt hemen kapıdan çıkarken Theresa ve Wofford, onu takip etti. Tatiana arka duvara yanaşmış, kaçmaya çalışıyordu. Giordino, onun bu çabasına gülümseyerek yanına gitti, kazağını sıkıca kavradı.

"Korkarım sen de bizimle geliyorsun hayatım. Yürümek mi uçmak mı istersin?" diye sordu onu kabaca kapıya doğru iterek. Tatiana, ona öfkeyle baktı, sonra isteksizce kapıdan çıktı.

Pitt grubu hemen kemerli girişten geçirip destek sütunlarına götürdü, sonra birden durdu. Sağ tarafından gelen nal sesleri malikânenin kuzey tarafındaki bir atlı devriyenin alarmı duyup girişe doğru dörtlüye koştuğunu belli ediyordu. İleride ahırların ve güvenlik barakalarının bulunduğu yerden bağırışma sesleri duyuluyordu. Pitt alarmı duyup oraya koşan muhafızların elindeki fenerlerin ve lambalarının ışıklarının eve doğru hızla yaklaştığını gördü.

Pitt, Theresa'nın malikâneyi yakmış olmasına sessizce küfretti. Birkaç dakika önce gitmiş olsaydılar, bu kargaşa işlerine yarayabilirdi. Ama şimdi bütün güvenlik kuvvetleri uyanmış, onların oldukları yere doğru koşuyordu. Tek seçenekleri gizlenip muhafızların yanlarından geçmesini beklemektir.

Pitt sütünların arkasındaki gül ağaçlarını işaret etti. "Herkes yere yatsın. Eve girmelerini bekleyip sonra yola devam edeceğiz," dedi alçak sesle.

Theresa ve Wofford hızla yere yatıp dikenli çiçeklerin arkasına gizlendi. Giordino, Tatiana'yı yeni tomurcuklanan bir çalının arkasına itip ağzını kapattı. Diğer eliyle Makarov'u kalçasına dayayıp, "Şşşt," dedi.

Pitt yere çömelip telsizini çıkardı, dudaklarına götürdü.

"Rudi, beni duyuyor musun?" dedi hızla.

"Kulaklarımı dört açtım," diye fısıldayan bir ses duyuldu.

"Çıkıştayız, ama burada bir parti başlıyor. Beş on dakika içinde buluşmalıyız."

"Toparlanıp garaja gidiyorum. Tamam."

Ahırdan üç muhafız yaklaşırken Pitt yere indi. Birkaç adım ötelерinden geçip malikâneye dalan muhafızlar kapıdaki nöbetçilerin yokluğunu fark etmemişti bile. Yalnızca yanındaki lambalardan loş bir ışık yansıyordu. Pitt ve diğerleri iyice karanlığa sığındılar.

Atlı devriye neredeyse elli metre ötedeydi. Pitt gül ağaçlarını geçip muhafızlar yaklaşmadan araziye çıkmayı düşündü, ama sonra vazgeçti. Atlı muhafızlar girişte kimsenin gizlenmesini bekleliyordu. Şansın yardımıyla Theresa'nın çıkardığı yangın yeterince büyük olduğu için muhafızlar itfaiyecilik yapmak zorunda kalacaklardı.

Altı kişiden oluşan atlı devriye girişe doğru hızla yaklaşırken çakıl taşı kaplı araba yoluna gelince birden dizginleri çekip durdular. Atlıların girişte yarım daire şeklinde yayılıp beklemelerini seyreden Pitt kendini huzursuz hissetti. İki at huysuzlaşırken binicileri onları hareketsiz tutmaya çalışıyordu. Malikânedeki alarm birden susmuş, yaklaşan diğer dört muhafız araba yolunda kalmıştı. Yangın ya kontrolden çıkmıştı ya da Pitt'in korktuğu gibi yayılmadan söndürülmüştü.

Cevap, kör edici beyaz bir ışıkla geldi. Kemerli girişin üstündeki bir düzine projektör yanmıştı. Halojen ampullerin ışığı bütün araziye yayılıyordu. Gül ağaçlarının altında uzanmış Pitt ve diğerlerinin bedenleri açıkça görülüyordu.

Pitt .45'liğini sıkıca kavrayıp en yakın atlıya nişan aldı. Ayaktaki muhafızlar uzaktaydı ve silahlı gibi görünmüyorlardı. Ama atlıların durumu farklıydı. Ölümçül ok ve yaylarına ek olarak hepsinde tüfek vardı. Ve de namluları Pitt ile arkadaşlarının üstüne çevrilmişti. Giordino'nun da Makarov'la atlılara nişan aldığını görse de pek fazla şanslarının olmadığını görüyorlardı.

Mermer antrede ayak sesleri yankılanıp dört kişi verandaya çıkınca silahlı çatışma anlamsız hale geldi. Avluda koşan üç muhafız birkaç adım atıp durdu, Pitt ve diğerlerine baktı. Duman ve küller parlak turuncu gömleklerini karartmıştı, ama adamların gözlerinde panik yoktu. Pitt'i daha fazla ilgilendiren şeyse kollarındaki AK-74 saldırı tüfekleriydi.

Tüfekli adamların yanından hızla geçen dördüncü adam evin sahibi gibi davranıyordu. Az sonra da gerçekten öyle olduğu anlaşıldı. Borjin'in mavi ipek sabahlığı öfkeden kızarmış yüzüyle büyük bir tezat oluşturuyordu. Yandaki çalılara batanca soyulmuş, baygın nöbetçileri gördü. Pitt ve diğerlerine öfkeli şekilde baktı. Ölçülü bir sesle homurdandı."Bunu size ödeteceğim."

Yankısız odaya girdiğinde Gunn'ın bedeninde dolaşan korkunun yerini merak aldı. Daha önce ses geçirmez test odaları görmüştü, ama hiçbiri bu yüksek tavanlı odadaki kadar güçlü elektronik

düzeneklerle dolu değildi. Sıra sıra bilgisayarlar ve güç hatları dış platformu kaplıyor, ona bir Trident denizaltısındaki bilgisayar işleme ekipmanını hatırlatıyordu. İlgisini en çok odanın ortasındaki, üç metre yüksekliğinde, üç birleşik borudan oluşan garip uzantı çekmişti. Gunn akustik transistöre bakarken Yaeger'in bu aygıtın bir deprem yaratabileceği şeklindeki tezini düşünüp ürperdi.

Odadaki sıcaklığın 40 dereceye yakın olduğunu fark edince ürpertisi hemen tere dönüştü. Odadaki ekipmanın çalıştığını fark edip şaşırdı. Önceden programlanmış bir tür test devam ediyordu. Elektronik aygıtları çalıştıran güç tesisleri odayı kuru saunaya çevirmişti. Ödünç aldığı laboratuvar gömleğini ve altındaki ceketini çıkardı. Dijital kamerayı çıkarıp platforma çıktı. En sondan başlayarak aceleyle her ekipmanın fotoğrafını çekti. Bol bol terlerken girişe gidip kapıyı açtı, serin havanın içeri girmesini sağladı. Yaklaşan ayak seslerini ve telsizi daha iyi duyacağını düşünerek kapıyı açık bırakıp fotoğraf çekmeye devam etti.

Önünde lüks deri bir sandalye olan büyük bir konsola gelince durdu. Sismik düzeneği çalıştıran sistem operatörünün kontrol istasyonuydu burası. Sandalyeye oturup karşısındaki parlak renkli düz ekranı inceledi.

Ekranda Almanca TEST DEVAM EDİYOR mesajı yanıp söniyordu. Batık İkinci Dünya Savaşı'na ait yolcu gemisi Wilhelm Gustloffu incelerken birkaç ay Alman araştırma ekibiyle çalıştığı için Gunn'ın basit düzeyde Almancası vardı. Devam eden software testini okudu, DURDUR yazılı kutuya tıklayınca ekranda canlı bir soyut görüntü belirdi.

Her biri farklı altın sarısı tonundaki çökelti katmanlarının üç boyutlu görüntüsü ekrana geldi. Kenardaki ölçek beş yüz metreyi gösteriyordu. Gunn bunun laboratuvarın hemen altındaki çökeltinin stratigrafik görüntüsü olduğunu tahmin etti. Masadaki fareye uzanıp kendisine doğru çekti. Ekrandaki ok işareti hareket ederken birkaç adım ötedeki yüksek transistörden yüksek bir tıklama sesi duyuldu. Monitör yeni bir yeraltı görüntüsünü gösterirken tıklama sesi hemen kesildi. Gunn yandaki ölçeğin beş yüz elli metreyi gösterdiğini gördü.

Von Wachter sismik görüntüleme sistemini gerçekten de olağanüstü bir seviyeye getirmişti. Gunn fareyi ileri geri oynatıp yüzlerce metre dipteki çökelti katmanlarının kristal berraklığındaki görüntüsüne hayranlıkla baktı. Bir elektrik motoru mekanizmayı döndürüp nüfuz etme açısını değiştirirken yanındaki akustik düzenek tıklayıp duruyordu. Gunn bilgisayar oyunu oynayan bir çocuk gibi aygıtın sunduğu görüntüleri büyülenmiş gibi seyretti, yer katmanlarındaki anormallikleri inceledi. Pitt'in kendisini telsizden aradığını zorlukla fark edince sinyali kaybetmemek için açık kapıya doğru koştu.

Telsizi kapatarak koridorun iki yanına baktı. Kimseyi göremeyince tekrar sismik düzeneğin ve yardımcı ekipmanın yanına koştu. Ceketini giyip gitmeye hazırlanırken konsoldaki bazı belgeleri ve kâğıtları karıştırdı. Paslanmaz çelik dosyaya mandallanmış kaim bir kitapçık olan operatörün el kitabını buldu. Ön sayfalar kayıptı, son ziyaretinde Pitt tarafından koparılmış olmalıydı. Gunn dosyayı ceketinin içine sokup fermuarı çekti, kapıya gitti. Dışarı çıkmak üzereyken telsizden bir ses geldi.

Sesin Pitt'e ait olmadığını fark edince kalbi yerinden çıkacakmış gibi oldu. Ve adamın söyledikleri planın başarısız olduğunu gösteriyordu.

Pitt yavaşça ayağa kalktı. Borjin'in makineli tüfekli adamlarını kışkırtmamak için Colt'u aşağıda tutuyordu. Giordino'nun Tatiana'yı kaldırıp ağabeyine doğru çevirmesini bekledi. İtalyan, Makarov'u

görünecek şekilde Tatiana'nın üzerine tutmuştu. Tatiana, onun elinden kurtulmaya çalıştı, ama başarılı olamadı.

"Bırak beni domuz. Hepiniz ölü sayılırsınız," diye tısladı.

Giordino yalnızca gülümseyip onu saçlarından yakaladı, Makarov'u kulağına doğru biraz daha bastırdı. Tatiana acıyla yüzünü buruşturup mücadeleyi bıraktı.

Bütün gözler Tatiana'dayken Pitt silahı Borjin'in karnına doğru kaldırdı. Sol eliyle dikkat çekmeden telsizinin düğmesine dokundu. Gunn'ın içinde buldukları durumu anlayacağını umuyordu.

Borjin, kardeşinin durumuna hafif bir ilgisizlikle bakıyordu. Pitt ve Giordino'yu yakından incelemesiyle birlikte gözleri alev alev yanmaya başladı.

"Siz," diye bağırdı kendini toparlayarak. "Çölde hayatta kalmayı başarıp arazime tekrar mı girdiniz? Neden böyle bir aptallık yapıyorsunuz? Yalnızca arkadaşlarınızın hayatını kurtarmak için mi?" Başıyla, akıllılık ederek Tatiana'nın arkasına geçen Theresa ve Wofford'u işaret etti.

"Depremlerine ve petrol için işlediğin cinayetlere son vermeye geldik," diye cevapladı Pitt. "Ve bir de Cengiz için geldik..."

Pitt'in depremlerden söz ettiğinde Borjin hiçbir tepki vermedi. Ama Moğol askeri liderin adının anılması Borjin'in titremesine neden oldu. Yüzü kızarıırken gözleri kısıldı, Pitt neredeyse dudaklarından alevler çıkmasını bekliyordu.

"Önce ölümle tanışacaksınız." Borjin etraflarını kuşatan muhafızlara işaret etti.

"Olabilir. Ama sen ve kardeşin de bu yolculukta bize eşlik edeceksiniz."

Borjin, kendisini böyle cesur bir şekilde tehdit eden güçlü adama baktı. Pitt'in gözlerindeki çelik gibi kararlılıktan ölümle daha önce de pek çok kez karşılaştığını anladı. Kendi idolü Cengiz gibi o da savaştan korkmuyordu. Ama Pitt'in de bir zayıf noktası olduğunu düşünüyordu. Ondansonsuza dek kurtulmak için bu zayıflığı kendi lehine kullanabilirdi.

"Adamlarım seni hemen yere yıkar," diye tehdidine karşılık verdi. "Ama kardeşimin ölmesini istemiyorum. Tatiana'yı bırak, arkadaşların gidebilir."

"Hayır," diye itiraz etti Theresa, Giordino'nun önüne geçerek. "Hepimizi bırakacaksın." Sonra Giordino'ya fısıldayarak, "Geride kalıp öldürülmenize izin vermeyeceğiz," dedi.

"Talepte bulunacak durumda değilsiniz," dedi Borjin. İleri geri yürürmüş gibi yapınca Pitt, onun kendisini ateş alanından kurtarmaya çalıştığını anladı. Borjin, muhafızlardan birinin arkasına geçerken Pitt .45'liğin kabzasını kavradı, sonra durdu.

Demir çaydanlığa çekiçle vurulmuş gibi bir gümleme oldu. Ama patlama girişin etrafındaki silahlardan gelmemişti. Gürültü kompleksin karşısından, laboratuvar tarafından geliyordu. Herkes şaşkınlıktan donmuş bir haldeyken yirmi saniye geçti, ardından ikinci bir patlama daha oldu. Sesi ilk tanıyan Tatiana oldu. Sesinde bir korkuyla ağabeyine bağırdı.

"Von Wachter'in aygıtı. Birisi onu çalıştırdı."

Bir tapınak çanı gibi ses çıkaran üçüncü patlama gürlerken kompleksin karşısındaki laboratuvar sarsıldı.

Gunn baskı altında büyük bir sükûnet göstermişti. Pitt'in, onun kanıtın fotoğrafını çekip

kompleksten kaçmasını, yetkililerle bağlantı kurup Borjin'i ortaya çıkarmasını tercih edeceğini biliyordu. Ama oradan kaçıp arkadaşlarını ölüme terk edemezdi. Bir maniveladan başka silahı olmadığı için onların yanına koşmasının kendi ölümünden başka bir katkı sağlamayacağını da biliyordu. Ama belki Borjin'in canavarını onun aleyhine kullanabilirdi.

Yankısız odaya geri dönüp kapıyı arkasından kapattı, konsola koştu. Sistemin açık olduğu ve birkaç dakika önce kontrollerle oynadığı için memnundu. Operasyon koltuğuna oturup fareyi kaptı, daha önce gördüğü görüntüyü aradı. Üçlü aygıt komutlarını yerine getirmek için tıklayıp uğuldarken Gunn imleci deli gibi oynattı. Sonunda aradığı tabakayı buldu. İki çökelti katmanını belirgin bir kesikle ayıran garip bir çökelti hattıydı bu. Kesiğin etrafında bir düzine kadar yuvarlak leke vardı. Bunlar aslında kayadaki çatlakları gösteriyordu. Bunların fay hattı ya da o noktada biriken bir basınç olup olmadığı konusunda bir fikri yoktu. Belki akustik sismik düzenele bu pek fark etmezdi. Gunn cevaplan bilmiyordu, ama içinde bulunduğu şartlar altında yapabileceği en iyi şey buydu.

İmleci çökelti kesiğinin tepesine getirip düğmeye bastı. Üç ayaklı aygıt yeniden tıklarken aydınlık yarık yanıp sönmeye başladı. Gunn imleci ekranın tepesine getirip bir sıra mөнüyü taradı. Sıcak odada deli gibi çalışırken alnından terler inmeye başladı. Yazılım von Wachter ve ekibi tarafından geliştirildiği için her komut Almancaydı. Gunn umutsuzca zihnini taradı, unuttuğu sözleri ve ifadeleri hatırlamaya çalıştı. Von Wachter'in görüntülemesi sırasında yüksek frekans dalgalarını yoğunlaştırılmış olarak kullandığını söyleyen Yaeger'ın raporunu hatırladı. WEiTE'in yükseklik anlamına geldiğini tahmin etti, en yüksek seviyeyi seçip yirmi saniye aralarla tekrarlama döngüsünü seçti. Yanıp sönen kırmızı kutuda koyu harflerle AKTİVIEREN yazıyordu. Gunn, kendine şans dileyip düğmeye bastı.

Önce bir şey olmadı. Sonra ekranda hızla yazılım metni akmaya başladı. Gunn'a öyle geliyor olabilirdi, ama odadaki güç yükselticiler ve bilgisayarlar fiziksel olarak canlanmış, alçak bir uğultuyla çalışıyordu. Alnını silerken oda sıcaklığının birkaç derece yükseldiğini hissediyordu. Üç ayaklının tekrar tıkladığını, ama bu kez bir tepe noktasına ulaştığını fark etti. Işıklar titreşirken üç ayaklının ters çevrilmiş ucunda büyük bir patlama oldu. Yalnızca birkaç santim öteye yıldırım düşmüş gibiydi. Akustik patlama binayı sarsarken Gunn neredeyse sandalyesinden düşüyordu. Kulakları çınlarken sendeleyerek kapıya doğru gitti, ama sonra durup umutsuzca odaya baktı.

Yankısız oda. Ses dalgalarını emmek için tasarlanmıştı. Akustik düzeneden yükselen yoğunlaştırılmış sesler bile sesi önleyen yer panelleri yüzünden ciddi şekilde hafifliyordu. Sistemi çalıştırma çabası boşa gitmişti.

Gunn iskeleden köpük zemine atladı, üç ayaklının tabanına doğru eğildi. Bir sonraki patlamayı bekleyip kulaklarını tıkarken ikinci akustik patlama gümlledi.

Şiddetli gürültü Gunn'ın dizlerinin üstüne çökmesine neden oldu, ama hemen toparlanıp üç ayaklının tabanına doğru süründü. Yirmiye kadar sayıp bir sonraki patlamayı beklerken aygıtın altındaki köpük döşemeyi deli gibi yırtmaya başladı. Şans onun tarafındaydı, çünkü köpük paneller zemine monte edilmemişti ve büyük parçalar halinde kolayca sökülüyordu. Köpüğün altındaki zemin fayans kaplıydı, ama donuk gümüşü görüntüden fayansların ekstra ses boğucu olarak kurşundan yapıldığını gördü. Konsola doğru atılıp masada bıraktığı manivelayı kapıldığı sırada on bire kadar saymıştı. Manivelanın ucunu fayansların bittiği noktaya sokup ağır fayanslardan birini kanırtıp yana kaydırdı. On sekize gelmesine aldırmadan hızla eğilip üç kurşun plakayı daha söktü. İlk fayansla birlikte hepsi akustik düzeneğin ucundaki işi yapan kısmın altında bir kare oluşmuştu.

Gunn adrenalini hücumu sırasında çok hızlı saymış olmalıydı, üçüncü patlama duyulurken bir adım geri çekildi. Ellerini kulaklarına tıkayarak aşağıya baktı, aygıtın binanın temelini oluşturan ince beton katmandan aşağıya doğru ateşlediğini gördü.

"Bu konuda yapabileceğim bir şey yok," diye mırıldandı, patlama geçtikten sonra. Kapıya koştu.

Ağır kapıyı iterken silahlı bir ordunun çıkışta kendisini karşılaşmasını bekliyordu. Ama muhafızların hepsi malikâneye koşmuştu, en azından şimdilik. Muhafızlar yerine kiminin üzerinde pijamaları olan küçük bir bilim adamı grubunu gördü. Odadan çıkarken bilim adamlarından birinin çığlık atarak öfkeli kalabalığı üzerine yönlendirdiğini fark etti. Birkaç metre özgürce koştuktan sonra sağındaki en yakın ofise daldı.

Laboratuvar binasındaki ofislerin çoğu gibi orası da çok az eşya ile döşenmişti. Bir duvarda gri metal bir masayla bir kenarda elektronik aletlerle dolu laboratuvar masası vardı. Bu eşyaların hiçbirinin Gunn için bir önemi yoktu. Önemli olan tek şey bahçeye açılan küçük pencereydi. Pencereye çıkarken kendisine verdiği manivela için Giordino'ya sessizce teşekkür etti. Manivelayı güçlü bir şekilde savurarak küt ucunu camın kenarına vurdu, camı parçaladı. Akustik düzenekten dördüncü ve son patlama yayıldığı sırada yere yeni atlamıştı. Artık binanın dışında olduğu için patlamanın şiddetini çok hafif hissetmişti.

Bilim adamları Gunn'a aldırılmayıp odaya hücum ederken kırık camdan çılgınca bağırmalar geliyordu. Bir patlama daha olmadan sistemi kapatacaklarını biliyordu. Deprem yaratmak için oynadığı kumarı kaybetmişti. Bu kumarla birlikte Pitt ve Giordino'nun hayatını kurtarma şansını da.

İkinci patlamanın sesi komplekste yankılanınca Borjin iki atlı muhafıza gidip durumu incelemelerini emretti. Adamlar dörtlü karanlık komplekse doğru ilerlerken uzaklardan hafif bir homurtu sesi duyuldu. Üçüncü sismik patlamanın derin gürültüsü nal seslerini ve uzaktan gelen homurtuyu bastırdı.

"Arkadaşlarınızı da mı getirdiniz?" diye Pitt'e sordu Borjin.

"Seni sonsuza dek hapse atmaya yetecek kadar," diye cevap verdi Pitt.

"O zaman onlar da sizinle birlikte ölecek."

Laboratuvarın parçalanmış camının sesini akustik sismik düzeneğin dördüncü patlama sesi takip etti. Sonra her yer sessizleşti.

"Görünüşe göre arkadaşlarınız muhafızlarımla tanıştı," dedi Borjin gülümseyerek.

Uzaktan gelen homurtu yaklaşan bir gök gürültüsünün sesi gibi tepelerde yankılandığı sırada yüzünde hâlâ alaycı bir gülümseme vardı. Ama bu kez homurtu yankılanmaya devam etti, yoğunluğu yaklaşan bir çığı andırırcasına arttı. Kompleks duvarlarının dışındaki kurtlar hep birden acıyla ulumaya başladı. Kompleksin içindeki atlar insanların ön göremediği yaklaşan felaketi hissedip endişeyle beklerken gürültülü şekilde kişnemeye başladılar.

Yüzeyin bin metre altında, üçlü dönüştürücüden gönderilen yoğunlaştırılmış ses dalgası üçlüsü Gunn'ın hedef aldığı kırığın üstünde toplandı. Çökelti kesiği gerçekten de eski bir fay kırığıydı. Sismik düzeneğin ilk iki patlaması odanın kalkınıyla dağıldığı için faya yalnızca hafif bir akım göndermişti. Ama üçüncü patlama birleşik şok dalgalarının bütün gücüyle vurmuştu. Çökelti dayanmasına rağmen, sismik dalgalar fay hattını etkileyen bir titreşim kuvvetiyle sarsmıştı. Dördüncü patlama işi tamamlamak için yeterliydi.

Bir fay hattı, yapısı gereği harekete eğimli taş kırığı anlamına geliyordu. Depremlerin çoğu fay bölgelerindeki kaymalarla ortaya çıkan enerjinin sonucuydu. Basınç, alttaki tektonik hareket nedeniyle fay boyunca belirli bir noktada birikir, ani bir kayma bu gerilimi azaltırdı. Fay hattındaki kayma, yüzeyde sarsıntıya yol açar, çeşitli şok dalgaları gönderen bir deprem meydana getirirdi.

Dördüncü ve son akustik dalga patlaması Moğolistan dağ yamacındaki fay hattı için bir torpido etkisi yapmıştı. Sismik sarsıntılar kırığı etkilemiş, dikey ve yatay yönlerde kaymasına yol açmıştı. Bükülme ufaktı, çeyrek kilometre yarık üzerinde yalnızca birkaç santimlik aralanma meydana gelmişti, ama yüzeye çok yakın olduğu için dalganın etkisi çok çarpıcı oldu.

Şok dalgaları, yatay ve dikey sarsıntı fırtınası halinde yüzeye hücum etti. Depremin büyüklüğü Richter ölçeğine göre 7.5'ti. Ama ölçek, sarsıntının dikilenler tarafından on kat daha güçlü hissedildiği yüzeydeki gerçek yoğunluğu yansıtmıyordu.

Bu hareket Pitt ve diğerleri için alçak bir homurtu şeklinde başlayıp yeraltından bir yük treni geçiyormuş gibi şiddetlendi. Sonra şok dalgaları yüzeye ulaştı ve ayaklarının altındaki zemin dönmeye başladı. Başta yerileri geri sarsıldı. Sonra gücü sabit bir şekilde artarak her yöne doğru kırılmaya başladı.

Deprem başladığında Pitt ve muhafızlar birbirlerine dikkatle bakıyorlardı, ama şiddetli sarsıntı az sonra herkesin ayaklarını yerden kesti. Pitt muhafızlardan birinin verandanın merdivenlerine sırtüstü düştüğünü, makineli tüfeğinin elinden fırladığını gördü. Pitt ayakta kalmak için mücadele etmeyip yere yatıp elinde .45'ligi ile kollarını öne uzattı. Daha küçük ve hafif silah ona muhafızlara karşı üstünlük sağlıyordu. Hâlâ ayakta duran en yakındaki muhafıza nişan alıp tetiğe bastı. Sarsıntıya rağmen Pitt hedefini vurdu ve adam sırtüstü yere serildi. Pitt tabancasını hızla, dengesini korumak için çabalayan ikinci muhafıza çevirip arka arkaya tetiğe bastı, muhafız karşılık olarak kendi AK-74'ünü kullandı. Pitt'in atışlarından ikisi hedefe isabet edip adamı hemen öldürürken onun mermileri Pitt'in sol tarafındaki toprağa saplandı.

Pitt hemen namlusunu Borjin'in önüne düşen birinci muhafıza çevirdi. Moğol zengin ilk merminin ardından basamaklara çıkmış, Pitt, ona dönerken kapıdan içeri dalmıştı. Muhafız sendeleyerek Borjin'in peşinden giderken merdivenlere kadar varmıştı ki, Pitt tetiğe bir daha bastı. Başka bir mermi vızıldayarak yanından geçti. Giordino, Tatiana'yı yere devirdikten sonra silahını ateşlemişti. Sarsıntı tepe noktasına varmıştı ve iki adamın nişan alması için mükemmeldi. Muhafız yara almadan yalpalayarak kapıdan içeri daldı.

Araba yolunun diğer tarafındaki atlı muhafızlar için endişe etmeye gerek yoktu. Ayaklarının altındaki zeminin neden sarsıldığını anlayamayan atlardan hâlâ kişnemeler yükseliyordu. Dehşete kapılan atlardan üçü şaha kalktı, binicileri dizginlere asıldı. Dördüncü at şaha kalkıp ileri fırladı, dörtnala koşarken ölü muhafızların üstünden geçti.

Şiddetli sarsıntı neredeyse bir dakika sürdü ve yerde yatanların kendilerini havaya atılıyormuş gibi hissetmelerine yol açtı. Borjin'in malikânesinde ışıklar sönerken cam ve eşyaların şangırtısı duyuluyordu. Kompleksin karşısındaki laboratuvarın bir alarmın iniltileri yayılıyordu.

Ve sonra her şey bitti. Homurtu kesildi, sarsıntı yavaş yavaş kesildi, komplekse ürkütücü bir sessizlik çöktü. Girişin etrafındaki ışıklar sönmüş, Pitt ve diğerlerini karanlıkta bırakmıştı. Ama çatışmanın daha bitmediğini çok iyi biliyordu.

Diğerlerine bakınca Theresa ve Wofford'un yaralanmadığını gördü, ama Giordino'nun bacağında

kırmızı bir çizgi vardı. Giordino yaraya hafif bir rahatsızlık duyuyormuş gibi baktı.

"Üzgünüm patron. Bir kurşun sekti. Ama kemiğe gelmedi."

Pitt başını salladı, sonra atları susan süvarilere döndü.

"Destek sütunlarının arkasına gizlenin. Çabuk," diye talimat verdi Pitt. Sözlerini yeni bitirmişti ki, atlılardan biri ateş açtı.

Giordino hafifçe sekti. Tatiana'yı sütunlardan birine çekerken Theresa ve Wofford bitişikteki sütunun arkasına çömeldi. Pitt üçüncü sütunun arkasına geçmeden önce genel bir koruma ateşi açtı. Mermer sütunların arkasına geçip evden ve atlılardan açılan ateşten en azından geçici olarak korunuyorlardı.

Atlar sakinleşince geriye kalan beş atlı serbestçe ateş açıp üç sütunu vurdu. Ama şimdi avları gizlenirken atlılar ortada kalmışlardı. Giordino hızla ileri atılıp sütunun yanından en yakın atlıya iki el ateş etti. Hedef muhafız bacağından ve omzundan vurulurken arkadaşı ateşe karşılık verdi, Giordino'nun arkasına sığındığı sütunu vurdu. Yaralı atlı tüfeğini düşürdü, araba yolunun arkasındaki çalılarının arkasına çekildi. Giordino geri çekilirken sıra Pitt'teydi. Eğilip iki el ateş etti, diğer muhafızı kolundan vurdu. Devriye lideri bir emir verdi ve geriye kalan atlılar arkadaki çalılara doğru koşular.

Giordino, Pitt'in bulunduğu yere döndü. "Geri dönecekler. Bir dolarına bahse girerim attan inip yürüyerek saldıracaklar."

"Belki şu anda etrafımızı sarıyorlardır," dedi Pitt. Gunn'ı düşünüp telsizine uzandı, ama yerinde yoktu. Deprem sırasında düşmüş olmalıydı.

"Telsizi kaybetmişim," diye küfretti.

"Rudi'nin bize yardım etmek için daha fazla bir şey yapabileceğini sanmıyorum. Beş mermim kaldı."

Pitt'in Colt'unda da yalnızca birkaç mermi kalmıştı. Wofford ve Giordino topallarken fazla uzağa gidemezlerdi. Muhafızlar kompleksin etrafında bir halka oluşturup üç taraftan yaklaşacaklardı. Pitt malikânenin açık kapısına bakıp içerisinin savunma için en iyi seçenek olduğunu düşündü. İçerisi garip derecede sessizdi. Belki Pitt ve Giordino, muhafızı vurmuştu ve Borjin içeride saklanıyordu.

Pitt bir dizinin üstünde kalkıp diğerlerini eve kadar götürmeye hazırlanırken kapının önünden hızla bir gölge geçti. Pitt soluk ışıktaki tüfek namlusuna benzer bir şey gördü. Arkasındaki çalılarda ani bir hışırtı çok geç kaldığı söyliyordu. Tuzak kurulmuştu ve kaçacak yer yoktu. Silahları yetersiz, adamları yetersiz, gizlenecek bir yer yokken buldukları yerde direnmeleri gerekiyordu.

Derken yamaçtan derin bir homurtu yankılandı. Depremden önceki homurtuya benzer seste garip bir farklılık vardı. Bu sesle birlikte yeni ve beklenmedik bir felaket geldi.

Pitt homurtunun yeraltından değil, dağlardan geldiğini fark etti. Her saniye şiddetlenen, gök gürültüsünü andıran bir sesteki bu. Ses, yaklaştıkça homurtudan fosurtuya dönüşüyor kompleksteki herkes sesin geldiği ana girişe bakıyordu. Sanki ses bir düzine 747 aynı anda pistten havalamyormuş gibi şiddetli bir düzeye ulaştı.

Gürültünün arasında kompleksin girişine yakın yerden paniğe kapılmış bağırmalar duyuldu. Duvarların dışında görülmeyen girişi koruyan iki muhafız ağır demir kapıyı açmaya çalıştı. Çılgınlıkları

ve kaçma çabaları devasa su duvarının altında kayboldu.

Deprem, bir kilometre yukarıda, nehir kıyısına dikey olan derin bir yangın tetiğini çekmişti. Yerçekimi kuvvetinin başka bir tarafa yönlendirdiği şiddetle akan sular, karmaşık bir girdap oluşturuyordu. Su kanalının ağzında bütün nehir yatay olarak yön değiştiriyor, yükseltilmiş toprak yol boyunca yeni bir rota oluşturuyordu.

Yolla kanal arasında ekipman taşımak için yapılmış yüksek patika, kompleksin görüş alanı içinde istemeden bir baraj oluşturmuştu. Hücum eden sular bu çukuru doldurup geniş bir rezervuar haline getirmiş ve fazla sular patikanın üstünden taşmaya başlamıştı. Taşan sular toprak duvarda bir yarık açıp hızla tabana kadar indirdi. Bütün patika bir anda kendi ağırlığıyla çöktü, su duvarını serbest bıraktı.

Biriken buz gibi siyah su havuzu, üç metre yüksekliğinde bir dalga halinde komplekse doğru hücum etti. Çok geç olana dek yaklaşan sel sularını fark edemeyen kapıdaki iki nöbetçi, suların altında kaldı. Azgın sular ön kapıyı söküp kanalın üstündeki duvarda bir delik açarken hızını biraz kaybetti. İki su kabartısı kompleksin içinde birleşip iki metre yüksekliğinde bir dalga halinde malikâneye hücum etti.

Pitt yaklaşan su duvarına bakarken ondan kaçmalarının bir yolu olmadığını düşündü, özellikle de Giordino ve Wofford'la. Etraflarını inceleyerek hayatta kalmaları için tek bir şansları olduğunu gördü.

"Sütunlara sarılıp tutunun," diye bağırdı.

Verandayı destekleyen Dorik mermer sütunların üstündeki derin yivler sıkıca tutunmaya izin veriyordu. Theresa ve Wofford sütunu kollarıyla tamamen sarıp ellerini birleştirdi. Giordino kalın kolunu sütuna sararken diğer eliyle Makarov'u sıkıca kavradı. Tatiana yaklaşan sular karşısında vurulma korkusunu bırakıp dehşet içinde Giordino'nun beline sarıldı. Pitt son anda yere uzanıp sütuna tutundu, nefesini tutup azgın suları bekledi.

Ama önce adamların çığlıkları duyuldu. Araba yolunu gizlice kuşatan muhafızlar, sel sularıyla savunmasız bir şekilde karşılaştı. Malikâneye hücum eden dalga adamların ayaklarını yerden kesip onları sarıp sarmaladı. Pitt yalnızca birkaç adım ötedeki muhafızın sularla eve doğru akarken attığı acı dolu çığlığı duydu.

Dalga hiç dirençle karşılaşmadan yoluna devam etti, laboratuvarın ve garajın yanından geçip kompleksin kuzey tarafına doğru ilerledi. Derin bir homurtunun eşlik ettiği dalga, malikâneye çarpınca büyük bir çatırtı duyuldu. Pitt'in umduğu gibi mermer sütunlar saldırının en ağır kısmıyla karşılaşmıştı, ama yine de bacakları yerden havalanmış, eve doğru çekiliyordu. İlk dalga üstünden geçerken sütuna sıkıca sarıldı, suyun güçlü çekişi yavaş yavaş azaldı. Sel sularına kapılıp bir yerlere çarpmanın verdiği ilk korkunun yerini buz gibi suyun şoku almıştı. Acı soğuk nefesini kesti, derisine binlerce iğne batıyormuş gibi oldu. Sütuna sarılıp ayağa kalkınca suların bacaklarına geldiğini fark etti. Yandaki sütunda Giordino'nun Tatiana'yı suyun altından çıkardığını gördü. Moğol kadın öksürüp ağzından sular püskürttü. Bir saniye sonra Theresa ve Wofford soğuk su yüzünden hızlı hızlı nefes alarak bir sonraki sütunda ortaya çıktılar.

Su duvarı dağdan inmek için yeni bir yol arayışıyla eve doğru hücum etti. Altmış santim yüksekliğindeki su dönerek krater büyüklüğündeki ön kapıdan geçerken, suların büyük bir kısmı ağır yapıdan geriye püskürtüldü. Şiddetli sular sonunda malikânenin kuzey ucunun etrafından dolaşıp arka yamaçtan geniş bir şelale şeklinde aşağıya döküldü. Dalgaların homurtusunun arasında hücum eden

sulardan kurtulan, ama şelaleyle birlikte aşağıya uçan adamların belli belirsiz çığlıkları duyuluyordu. Yakından gelen gürültülü bir şapırtı, malikânenin kuzey ucunun suların gücü altında yıkıldığını gösteriyordu.

Suyun hücumu evin önünde hafifleyince Pitt, Giordino'nun sütununda toplanan diğerlerine doğru yüzdü. Birkaç muhafızın cesedi araba yoluna dağılmış, suda yüzüyordu. Sütuna vardığında Theresa'nın donuk gözlerle kendisine bakıp kontrolsüzce titrediğini fark etti. Kaya gibi Giordino bile hissiz görünüyordu. Bacağındaki yarayla buz gibi sular onu şoka sokmak üzereydi. Pitt eğer dondurucu sudan hemen kaçmazlarsa hi-potermiyle karşılaşacaklarını biliyordu.

"Kuru bir yere gitmeliyiz. Bu taraftan," dedi biraz yüksekte kalan laboratuvarı işaret ederek. Wofford, Theresa'ya yardım ederken, Pitt, Giordino'nun Tatiana'yı elinden kaçırmadığına emin olmaya çalışıyordu. Ama endişelenmesine gerek yoktu, çünkü Borjin'in kız kardeşi buz gibi banyodan sonra kontrol altına alınmış görünüyordu.

Yön değiştiren nehir kompleks boyunca iki ana kanala yerleşmişti. Esas akıntı ön kapıdan malikânenin kuzey kısmına gidiyor, sular yıkılan duvarları kemirmeye devam ediyordu. İkinci akıntı, dönerek laboratuvara doğru akarken yön değiştirip malikânenin kemerli girişine dönüyordu. Sulann bir kısmı evin içinden geçerken gerisi, evin iki yanına dolaşan ana akıntıya katılıyordu.

Pitt ve diğerlerinin etrafını kuşatan ikinci akıntıydı. Grubu hızla en derin kısımdan çıkardı, ama hâlâ ayak bileklerine kadar dondurucu suyun içindeydiler. Bilim adamları sulann laboratuvara girmesini engellemeye çalışırken etraflarında bağırsıklar ve çığlıklar yankılanıyordu. Bir araba çalışırken garajın içinde biri bağırdı. Bunu içerideki bir kargaşa izledi. Muhafızların atları deprem sırasında ahırdan kaçmış, ürkmüş sürü komplekste ileri geri koşuşturup duruyorlardı.

Pitt'in uğraşması gereken kendi sorunları vardı. Theresa'nın dizlerinin üstüne düştüğünü görünce, onu kaldırmaya çalışan Wofford'un yardımına koştu.

"Bayılıyor," diye Pitt'e fısıldadı Wofford.

Pitt, onun gözlerine bakınca boş bir bakışla karşılaştı. Kontrolsüz şekilde titremeye devam ediyordu, derisi solgun ve soğuktu. Hipoterminin eşiğindedi.

"Onu hemen ısıtıp kurutmalıyız," dedi Wofford.

Sel basmış kompleksin ortasında dururlarken seçenekleri çok azdı. Garajdan farları parlayan bir araba aniden çıkınca durumları daha da kötüleşti.

Garajın etrafını otuz santim yüksekliğinde su kaplamıştı, ama araba bu suları bir tank gibi yarıp geçti. Pitt endişeyle arabanın üzerlerine gelişini seyrediyordu. Sürücü farlarını yakmıştı, az sonra araba sarhoş bir yılan gibi sağa sola yalpalamaya başladı. Bir dakikadan kısa bir süre içinde farlar Pitt ve diğerlerini buldu, şoför yalpalamayı bırakıp onlara doğru hızlandı.

Donmuş grup açık alanda kalakalmıştı. Saklanacakları bir yer yoktu. Bir yer olsa bile ayak bileklerine kadar gelen sular hızla kaçmalarına izin vermezdi. Pitt yaklaşan araca sakin bir şekilde bakıp Wofford'a döndü.

"Theresa'yı bir dakika tut," dedi, omzundaki kolunu indirerek. .45'liğini çıkarıp arabanın ön camının arkasındaki şoföre nişan aldı.

Pitt silahı sabit bir şekilde tutarken tetikteki parmakları gerildi. Şoför bu tehdide aldırmadan, ön

tekerleklerinden ve tamponundan sular fıskırtarak üzerlerine gelmeye devam ediyordu. Simsiyah Range Rover onlara yaklaşıp geniş bir kavis çizdi, sonra Pitt'in birkaç adım önünde durdu. Pitt karşısında duran şoförün yan camına nişan alıp bir adım attı.

Araba altında buhar bulutları çıkararak bir an için öylece durdu. Sonra siyah şoför camı yavaşça indi. Arabanın içindeki karanlıktan gözlüklü, tanıdık bir yüz çıktı.

"Birisi taksi mi çağırdı?" diye sordu Rudi Gunn sırtarak.

Pitt, Theresa'yi Range Rover'ın arka koltuğuna bindirirken Giordino, Tatiana'yı içeri itip Theresa'nın yanına oturdu. Wofford ön taraftaki yolcu koltuğuna bindi, Gunn kaloriferi sonuna kadar açıp içeriyi ısıttı. Giordino, Theresa'nın ayakkabılarını ve üst giysilerini çıkarırken kendi titremesi de sonunda kesilmişti. Sıcak ortam hepsini kendine getirdi. Theresa kısa süre içinde herkesi şaşırtıp doğruldu ve Giordino'nun bacağına bandajlanmasına yardım etti.

"Borjin'in evini sarstığın için sana mı teşekkür etmemiz gerekiyor?" diye Gunn'a sordu Pitt, sürücü tarafındaki camın önünden içeri eğilirken.

"Aslında Dr. Von Wachter'e. Sismik aygıtı gerçekmiş ve kullanımı çok kolaymış. Bir kumar oynayıp düğmeye bastım ve ardından sarsıntı geldi."

"Hem de hiç vakit kaybetmeden."

"Güzel sarsıntıydı Rudi," dedi Giordino arka koltuktan. "Ama buzlu su olmasa da olurdu."

"Yangın ve sel ikramiyeleri konusunda sorumluluğu üstlenemem," dedi Gunn, sahte bir alçakgönüllülükle.

Pitt laboratuvara dönünce ikinci kat penceresinden yükselen alevleri ve dumanı gördü. Binanın bir yerlerinde kırık bir gaz hattı tutuşmuş, içerisini alev topuna döndürmüştü. Şaşkına dönen bilim adamları, bütün bina alevler içinde kalmadan önce umutsuzca ekipmanı, araştırma malzemelerini ve kişisel eşyalarını dışarı çıkarmaya çalışıyorlardı.

Arabanın sıcak ortamı sayesinde üşümekten kurtulan Tatiana birden eski kavgacı haline geri döndü.

"Aşağı inin," diye tısladı birden. "Bu ağabeyimin arabası."

"Ben de güzel bir seçim olduğunu düşünmüştüm," diye karşılık verdi Gunn. "Anahtarları kontakta bıraktığı için ona teşekkür etmeliyim."

Gunn kapıyı açıp aşağıya inmeye kalktı. "Sen kullanmak ister misin?" diye sordu Pitt'e. "Ben vahşi kediyle otururum."

"Hayır," dedi Pitt malikâneye bakarak. "Ben Borjini istiyorum."

"Hiç durma git," dedi Tatiana. "O zaman seni kolayca öldürür."

Bu kadın, Giordino'nun canını çok sıkımişti artık. Tatiana'nın çenesine okkalı bir yumruk indirdi. Kadın bilinçsizce olduğu yerde kayarken sesi de kesildi.

"Bir süredir bunu yapmayı çok istiyordum," dedi özür dilercesine. Sonra Pitt'e döndü. "Desteye ihtiyacın olacak."

"Lastiği patlak birinin desteğine değil," dedi Pitt, Giordino'nun bandajlı bacağına işaret ederek.

"Hayır, başka sorun çıkarsa sen, Rudi'nin herkesi buradan çıkarmasına yardım et. Ben yalnızca ev sahibimizin kaçmadığından emin olmak istiyorum."

"O buz gibi suda fazla dayanamazsın," dedi Gunn, Pitt'in ürperdiğini görerek. "En azından benim ceketimi al," dedi kalın ceketini çıkararak. "Gerçi o güzel kostümü gizlememelisin." Pitt'in üzerindeki ıslak turuncu gömleği işaret ediyordu. Pitt sırlıslık olmuş gömleği çıkarıp Gunn'm ceketinin fermuarını müteşekkire bir şekilde çekti.

"Teşekkürler Rudi. Bu kompleks dağın sırtından kayıp gitmeden buradan uzaklaşmaya çalışın. Bir saat içinde gelmezsem Ulan Batur'a bensiz gidin."

"Seni bekleyeceğiz."

Gunn tekrar Range Rover'a binip vitesi taktı, kompleksin girişine doğru gitti. Orijinal kapı ve altı metre boyundaki bitişik duvar sel sularıyla devrilmiş, yerlere beton ve moloz parçaları saçılmıştı. Pitt, Gunn'ın arabayı duvardaki büyük gediğe götürmesini seyretti. Dört çekerli araba molozların üstünden geçti, farları kompleksin arazisinin dışında gözden kayboldu.

Karanlık ve sel suları altında kalmış malikâneye doğru giden Pitt, Borjin'in kendisi için neler planladığını merak ederken birden kendini çok yalnız hissetti. Üstelik üşüyordu.

Selin şiddetli geçmiş olmasına rağmen Pitt verandanın merdivenlerini çıkarken malikânede hâlâ on beş santim yüksekliğinde su vardı. Açık ön kapıda durup suda yüzükoyun yatan cesede baktı. Bacakları büyük bir saksının altında sıkışmıştı. Pitt yaklaşip adamı inceledi. Pitt'in vurduğu adamlardan biri değildi, ama görünüşe göre sel sularında boğulmuştu. Pitt, adamın elindeki mızrağı hâlâ sıkıca tuttuğunu gördü. Eğilip adamın üstündeki turuncu gömleği yırttı, sol elindeki mızrağı zorla çekip aldı. Mızrağı gömleğin kol deliklerinden geçirip bir askıda asılıyormuş gibi indirdi. Aptal yemi, diye düşündü, ama içeride bekleyenleri karşılamak için yapabileceği tek şey buydu.

Kapıda çömelerek hızla malikâneye girdi, .45'likle antrede geniş bir kavis çizdi. Giriş boş, uzaktaki merdivenlerden dökülen suların sabit fosurtusu hariç bütün malikâne sessizdi. Elektrikler çoktan sönmüştü, ama jeneratörle çalışan bir avuç kırmızı acil durum ışığı koridorun tavanına dizilmişti. Lambalardan yansıyan loş ışık yalnızca boş koridorlara kırmızı gölgeler yayıyordu.

Pitt üç ayrı koridora baktı. Kuzey koridorunun açık ucunu görebiliyordu. Hızla akan nehir bu kanadın ucunu yıkamaya devam ediyordu.

Borjin botu ve ölme isteği olmadığı takdirde oradan gitmiş olamazdı. Pitt, Theresa'nın çalışma odasının ana koridorun sonunda olduğunu söylediğini hatırladı. Bu yüzden yavaşça o yöne doğru gitti.

.45'liği sağ elinde ileriye doğru tutarak yan duvara yapıştı. Mızrağı kaldırıp dirseğinin altına soktu. Sol eliyle ucunu dışa doğru destekledi. Yırtık turuncu gömlek Pitt'in birkaç adım önünde giderek koridorun ortasında sallandı.

Pitt yavaşça hareket ediyor, suyu şapırdatmamak için ayaklarını sürüyordu. Aslında fazla seçeneği yoktu, çünkü ayakları soğuk su yüzünden o kadar hissizleşmişti ki kendisini kütüklerin üstünde yürüyormuş gibi hissediyordu. Dengesini korumak için mücadele ettiğinden hızlı bir kovalama yapamayacaktı.

Ölçülü bir sabırla yürürken yandaki birkaç odayı geçip içeri girmedi. Her kapıyı geçtikten sonra durup arkasından gelen olup olmadığını görmek için bekliyordu. Devrilmiş bir büfe ve kırık heykeller yolunu kapatınca geçici bir süre için koridorun ortasına gitmek zorunda kaldı. Malikânenin mutfağına

yaklaşınca yan duvara iyice yanaştı, turuncu gömleği ileri uzattı.

Buz gibi suyla hissizleşen Pitt görsel ve işitsel duyularım en üst seviyede tutmaya çalışıyordu. Kulakları belli belirsiz bir hışırtı duyunca dondu kaldı, kulaklarını dört açıp bu sesin hayal ettiği bir şey olup olmadığı anlamaya çalıştı. Hareketsiz durarak mızrağı ileri geri salladı.

Patlama mutfaktan, otomatik bir tabancadan geldi. Pitt soluk kırmızı ışıpta turuncu gömleğin paramparça olduğunu gördü. Mermiler gelmeye devam edip birkaç metre önündeki koridor duvarına saplandı. Pitt sakin bir şekilde .45'liğini açık mutfak kapısına çevirip namlu parıltısına nişan alıp tetiğe üç kez bastı.

Colt'un patlama sesi koridorda zayıflarken mutfaktan hafif bir inilti geldi. Ardından çelik tavalara çarpan makineli tüfeğin metalik şangırtısı duyuldu, ölü muhafız büyük bir gürültüyle suya düştü.

"Barsijar?" diye bağırdı Borjin, koridorun aşağısından.

Pitt kendi kendine sırıtip sessiz kaldı. Kendisiyle Borjin'in arasında başka hiç kimsenin kalmadığını hissediyordu. Mızrak ve gömleği bırakarak saldırgan bir şekilde Borjin'in sesinin geldiği yöne doğru ilerledi. Hissizleşen ayakları kurşun bağlanmış gibi ağırlaşmıştı. Suda neredeyse hoplayarak ilerlerken dengesini sağlamak için boşa kalan eliyle duvara dayanıyordu. Birden ileride, koridorun sonunda Borjin'in çıkardığı şapırtı sesi duyuldu.

Kuzey kanadında yeni bir parça suyun hücumuyla parçalanırken evin içinde gürültülü bir şangırtı duyuldu. Evin ortasına kadar yaklaşan hızlı erozyonla bütün ev sarsıldı. Pitt yamacın kenarına tünemiş olan evin dağdan aşağıya kayma tehlikesinin bulunduğunu biliyordu. Ama geri dönüp kaçma fikrini aklından çıkardı. Borjin yakınındaydı ve onu canlı ele geçirebilirdi.

Yandaki birkaç odayı hızla geçip yangınla kararmış çalışma odasına gelirken duraksadı. Soğuk ve nem yüzünden titrerken kendi rahatsızlığından çok etrafına odaklanmaya çalıştı. Koridorun sonuna yaklaşırken sabit bir şekilde akan suyun sesi artmaya başladı. Acil lambalarının loş ışıklarının altında, sesin çalışma odasının hemen ilerisindeki merdivenlerden çağladığını gördü. Koridorun sonundaki konferans salonuna giden belli belirsiz ıslak izleri de seçebildi.

Merdivenleri ve akan suları yavaşça geçerken sonunda ayaklan sudan çıktığı için müteşekkirdi. Konferans kapısına dikkatle yaklaşırken içeri baktı. Geç doğan ay ufkun üstünde yükseliyor, konferans salonunun yüksek cam pencerelerinden parlakgümüş rengi bir ışık yayılıyordu. Pitt geniş odada Borjin'in varlığını hissetmeye çalıştı, ama her yer sessizdi. Yavaşça içeri girip Colt'un namlusunu baktığı yerlere çevirdi.

Borjin'in zamanlaması kusursuzdu. Pitt odanın diğer tarafına bakarken Moğol, konferans masasının arkasından fırladı. Çok geç kalan Pitt güçlü bir tın sesinin geldiği yöne döndü. Dengesini kaybedip hissiz ayaklarının üstünde dönen Pitt, Borjin'e bir el ateş etti, ama ıskalayınca mermi arkadaki cam pencereyi parçaladı. Borjin daha isabetliydi.

Pitt kalbinin hemen üstüne giren okun tüyünü gözünün ucuyla gördü. Güçlü bir darbeye tok bir ses çıkaran ok ayaklarını yerden kesmişti. Sırtüstü yere düşen Pitt'in gördüğü son şey kollarında bir yay olan Borjin'di. Tatminkâr, katil gülüşüyle meydana çıkan dişleri ay ışığında parlıyordu.

Gunn dört çekerli arabayı yıkılan duvarın molozları üstünden geçirdikten sonra, Range Rover'ı kompleksin dışındaki küçük yükseltiye çıkardı. Tepeye vanca aracı döndürüp farları kapadı. Bulunduğu yüksek yerden aşağıda dağılmakta olan kompleksi mükemmel şekilde görebiliyordu.

Dağdan hızla akan sular parçalanmış girişten geçip malikânenin etrafında dalgalanıyor, karşı taraftaki laboratuvardan duman ve alevler yükseliyordu.

"Burada tek bir tuğla bile kalmasa çok memnun olacağım," dedi Wofford tahribatı mutlu bir şekilde seyrederek.

"En yakın itfaiye merkezinden iki yüz kırk bir kilometre uzakta olduğumuz düşünülürse bu olasılık çok yüksek," dedi Gunn. Diğerlerini eritip kurutan kalorifer sıcağı yüzünden terleyerek arabadan indi. Giordino da onun peşinden inip aşağıdaki tahribatı seyretti. Binanın içinde bir yerlerden ateş edildiğini duydular, birkaç dakika sonra da tek el ateş edildi.

"Tek başına içeri girmemeliydi," dedi Giordino küfrederek.

"Onu kimse durduramazdı," dedi Gunn. "Merak etme, bir şeyi yoktur."

Ama midesindeki garip bir his aksini söylüyordu.

Borjin ortaçağ yayını, antika silah koleksiyonundaki yerine koydu, sonra parçalanmış cama gidip aceleyle dışarı baktı. Evin arkasından şiddetle akan sular arkadaki çıkıntıda birikiyor, geniş bir şelale halinde aşağıya dökülüyordu. Bahçede birikip tapmağa doğru yaklaşan sular Borjin için daha büyük bir endişe kaynağıydı. Taş binaya sıkıntıyla baktı. Görkemli yapı hâlâ sağlamdı, ama kemerli giriş deprem sırasında parçalanmıştı.

Pitt'in yerde yatan bedenine aldırmandan konferans odasından çıkıp bitişikteki merdivenlerdeki suların arasından aşağıya indi. Çağlayan sular bacaklarının arkasına hücum ederken korkuluklara sıkıca tutundu. Sahanlıktaki karanlık portreye bakmak için bir an durup büyük savaştı hana doğru başını hafifçe öne arkaya salladı. Alt kattaki su, neredeyse beline kadar geliyordu. Yan kapıdan dışarı fırlayıp buz gibi suyun avluya akmasını sağladı. Sarhoş bir denizci gibi sendeleyerek sel basmış bahçeden geçti, tapmağın parçalanmış girişine gitti. Devrilmiş taş yığınının üstünden geçip meşalelerle aydınlanan tapınağa girdi. İçerisinde yalnızca birkaç santim su biriktiğini görünce memnun oldu.

Mezarların zarar görüp görmediğine baktıktan sonra duvarları ve tavanı inceledi. Kubbeli tavanda dev bir örümcek ağını andıran birkaç çatlak vardı. Eski bina sarsıcı deprem yüzünden tehlikeli bir durumdaydı. Borjin endişeyle ortadaki mezara bakıp en değerli varlıklarını nasıl koruyacağını düşündü. Meşalelerin yanından geçen gölgeyi hiç fark etmedi.

"Dünyan yıkılıyor Borjin. Ve sen de onunla birlikte gideceksin."

Moğol kendi etrafında dönünce hayalet görmüş gibi donup kaldı. Göğsünden çıkan okla odanın karşısında dikilen Pitt'in hayaleti gerçek değildi. Yalnız sabit bir şekilde Borjin'in göğsüne çevrilmiş olan Colt doğaüstü güçler kavramını yok ediyordu. Borjin gözlerine manamayarak öylece bakıyordu.

Pitt odanın kenarındaki mermer mezarlardan birine doğru yaklaşıp namlusuyla işaret etti. "Akrabalarını yanında tutman çok hoş. Baban mı?"

Borjin sessizce başını sallarken, konuşan ölünün karşısında kendisini toparlamaya çalışıyordu.

"Cengiz Han'ın mezarının haritasını İngiliz arkeologdan çalan kişi babandı," dedi Pitt. "Ama harita mezarı bulmak için yeterli değildi."

Pitt'in bu yorumuna karşılık Borjin kaşlarını kaldırdı. "Babam mezarın genel yerini öğrendi. Tam yerini bulması için ilave teknolojiler kullanması gerekti."

"Yani von Wachter'in akustik sismik düzeneğini."

"Öyle. Aygıtın ilk örneği mezarı buldu. Senin de tanık olduğun gibi aygıtta yapılan ilave değişiklikler olağanüstüydü." Borjin gözleriyle odada kendini savunacağı bir şey ararken sözleri ironi yüklüydü.

Pitt yavaşça odanın ortasına yürüyüp boşta kalan elini kaidenin üstündeki granit mezara koydu. "Cengiz Han," dedi. Ne kadar yorgun ve üşüyor olsa da bu antik savaşçının yanında içini garip bir hürmet hissi kaplamıştı. "Moğol halkının onu arka bahçende sakladığını öğrenince pek memnun olacağını sanmıyorum."

"Moğol halkı yeni fethin şafağında âlem yapacak," diye karşılık verdi Borjin, sesi tiz bir çığlığa dönüşmüştü. "Timuçin adına, dünyanın aptallarına karşı yükselecek ve global üstünlük mabedindeki yerini alacak."

Sözlerini yeni bitirmişti ki yerden derin bir homurtu yükseldi. Homurtu birkaç saniye boyunca şiddetlendi, sonunda malikânenin ya da ondan geriye kalanların kuzey kanadının tamamı gürültülü bir şekilde temelinden ayrıлып yamaçtan aşağıya kaydı.

Meydana gelen darbe bütün araziye sarstı, malikânenin geri kalanıyla tapınağı çatırdattı. Pitt ve Borjin'in ayağının altındaki zemin gözle görünür şekilde titreterek ikisini yere devirdi. Titrek ve soğuk yüzüdenyorgun olan Pitt silahını Borjin'in üstünde tutmak için mezarın kenarına tutundu.

Borjin bir dizinin üstüne çöktü, gürültü ve sarsıntı kesilirken ayağa kalktı. Tepeden sert bir çatırtı gelince gözleri irileşti. Başını kaldırıp bakınca tavanın kocaman bir parçasının yanına düşmek üzere olduğunu gördü.

Tapınağın arkası kendi üzerine çökerken Pitt mezarın yanında dümdüz oldu. Taş ve beton yağmuru yere çarparken kör edici bir toz bulutu kaldırdı. Pitt tavanın parçalarının yanındaki mezara düştüğünü duyuyordu, ama taşların hiçbiri ona çarpmadı. Serin gece rüzgârı teninde hışırdarken tozun çökmesi için birkaç saniye bekledi. İyice karararak tapmağın kalıntıları arasında dikilirken tavanın yansının ve bütün arka duvarın çökmüş olduğunu gördü. Taş yığınlarının arasında arka taraftaki ahır ve içeride park edilmiş eski arabayı açıkça görebiliyordu.

Molozların arasında Borjin'i görmesi biraz zaman aldı. Taş yığınlarının içinde başı ve gövdesinin bir kısmı görünüyordu. Borjin'in donuk ve cansız gözleri titreşerek açılırken Pitt yanına gitti ve Moğolun başının doğal olmayan biçimde çarpılmış olduğunu gördü. Gözleri yavaş yavaş Pitt'e odaklandı ve öfkeyle yanıp söndü.

"Neden... neden ölmüyorsun sen?" diye sordu kekeleyerek.

Ama cevabı hiç alamadı. Boğazından boğuk bir hırıltı çıktı, gözleri donuklaştı. Bedeni kendi fetih anıtının altında kalan Tolgoi Borjin, Cengiz Han'ın gölgesinde çabucak öldü.

Pitt, onun harap olmuş cesedine acımadan baktı, sonra hâlâ elinde olan Colt'u yavaşça yere indirdi. Uzanıp ceketinin önündeki büyük paketin fermuarını açtı, görmek için içeri süzülen ay ışığını kullandı. Ağır sismik düzeneğe ait metal dosyalı operatör kılavuzu Gunn'ın koyduğu yerde duruyordu. Ama her sayfasına nüfuz eden okla delinmişti. Ok, metal dosyada bile bir çentik açmıştı. Ama bu dosya olmasaydı ok Pitt'in kalbine saplanıp onu hemen öldürecekti.

Pitt, Borjin'in yanına gidip cansız bedene baktı.

"Bazen şansım yardım ediyor," dedi yüksek sesle Borjin'in son sorusunu cevaplayarak.

Malikânenin kuzey kanadının çökmesi bahçeye daha fazla suyun akmasına yol açmıştı. Hızlı suyun hücumu tapınağın etrafına akıyor, yıkılmakta olan binaya girmeye çalışıyordu. Sel sularının tapınağın altındaki zemini zayıflatıp tapınağı dağdan aşağıya atması an meselesiydi. Cengiz Han'ın mezarı tahrip olacak, kemikleri bu kez sonsuza dek kaybolacaktı.

Pitt daha fazla duvar yıkılmadan kaçmak için döndü, ama arka duvardan gerideki etrafı çevrili at ağılına bakıp tereddüt etti. Dönüp tekrar Cengiz'in mezarına baktı. Çöken tapınakta mucizevi şekilde varlığını sürdürüyordu. Bir an için mezarı gören son kişinin kendisi olup olmayacağını merak etti. Derken birden aklına geliverdi. Bunun delice bir fikir olduğunu düşündü, ama soğuk ürpertinin arasında elinde olmadan sıırıttı.

"Pekâlâ, koca çocuk," diye mırıldandı mezara. "Bakalım içinde son bir fetih hevesi daha kalmış mı?"

Tapınağın arkasına dolanıp ağıla girerken Pitt ayaklarını yeni yeni hissediyordu. Sendeleyerek yan tarafa gidip tahta çitteki birkaç kalası hızla çekti, bir açıklık meydana getirdi. Kutuları ve sandıkları bir kenara atıp ıvır zıvırın ve sandıkların arasında geniş bir yol açtı. İşte hedefine ulaşmıştı: toz kaplı eski bir araba.

İngiliz araba yapımcısı Park Ward tarafından sipariş üzerine yapılan üstü açık bir 1921 Rolls-Royce Silver Ghost'tu bu. Eşsiz, patlıcan moru gövdeyi onlarca yıllık toz ve yağ kaplamıştı. Uzun zaman önce solan rengini parlak alüminyum kaput ve jantlar tamamlıyordu. Londra caddelerinde daha tanıdık bir görüntü oluşturan bu arabanın Moğolistan'da ne işi vardı? Sonra T.E. Lawrence'in Arabistan'daki Türklere karşı çöl harekâtında kullanmak üzere 1914 Silver Ghost şasi üzerine zırhlı Rolls-Royce araba inşa ettirdiğini hatırladı. Pitt arabanın çöle dayanıklılığıyla edindiği şöhretinin Gobi'ye yıllar önce varıp varmadığını merak etti. Belki de Moğolistan devriminden önce imal edilen bir araba, Komünist Parti'nin Borjin'in ailesinin sahip olmasına izin verdiği tek zenginlik aracıydı.

Bunların hiçbirinin Pitt için bir önemi yoktu. Önemli olan tek şey Rolls'un ön tarafında gümüş saplı bir krank kolunun olmasıydı. Eski bujilere destek olarak konan krank kolu, aküsü uzun zaman önce bitmiş bile olsa arabayı çalıştırabileceğine dair Pitt'e küçük bir umut veriyordu. Tabii motor donup kaskatı olmadıysa.

Pitt sağ taraftaki sürücü kapısını açtı, vitesi boşa aldıktan sonra arabanın önüne geçti. Öne eğilerek krank kolunu iki eliyle kavradı, bacaklarına dayanarak kolu kaldırdı. Kol kımıldamıyordu. Pitt son bir gayret daha gösterip kolu bir iki santim oynatabildi. Bir saniye dinlenip tekrar denedi. İlave itiş kuvvetiyle krank kolu serbest kaldı, silindirlerdeki altı pistonu aşağı yukarı oynattı.

Pitt, Washington'daki evinde bulunan antika araba koleksiyonu sayesinde belli bir döneme ait bir arabanın karmaşık özelliklerini çok iyi biliyordu. Sürücü koltuğuna geçerek direksiyona monte edilmiş hareketli çubuklarla ayarlanan gaz kolunu, bujiyi ve idare kollarını oynattı. Sonra kaputu açıp içinde benzin olduğunu umduğu pirinç kutunun içindeki minik pompayı çalıştırdı. Sonra kranka dönüp motoru yeniden eliyle çalıştırmayı denedi.

Krank kolunu her çekişiyle yaşlı motor hava ve yakıt emmeye çalışırken bir dizi boğuk ses duyuldu. Pitt'in soğuk yüzünden zaten tükenen gücü her çekişle daha da zayıflıyordu. Ama motorun çalışmayışı karşısında kendini bir kez daha denemeye zorluyordu. Onuncu denemede motor öksürmeye başladı. Birkaç kez daha denedikten sonra motordan sesler çıkmaya başladı. Ayakları donan, ama alnında ter

damlacıkları olan Pitt krank koluna bir kez daha asıldı. Krank kolu döndü, hava yakıt tutuştu ve pat pat sesiyle motor canlandı.

Yaşlı araba egzoz borusundan kalın, siyah bir duman çıkararak ısınırken Pitt kısa bir süre dinlendi. Ağılı şöyle bir karıştırınca zincirlerle dolu küçük bir varil bulup arka koltuğa attı. Sürücü koltuğuna geçerek arabayı vites taktı, hissiz sol ayağıyla debriyajı bıraktı, Rolls'u sarsılarak dışarı çıkardı.

"Bir saati fazlasıyla geçti," dedi Gunn somurtkan bir şekilde saatine bakarak.

O ve Giordino yükseltide dikilmiş, aşağıdaki tahribat alanını seyrediyordu. Laboratuvardaki yangın şiddetlenmiş bütün binayı ve bitişikteki garajı sarmıştı. Siyah duman ve alevler gökyüzüne yükseliyor, bütün kompleksin üstüne sarı bir panlı yayıyordu. Malikânenin büyük bir kısmı yıkılmış, daha önce kuzey kanadının bulunduğu yerde azgın sular akıyordu.

"Hadi hızla aşağıya inip bakalım," dedi Giordino. "Belki yaralıdır ve yürüyemiyor dur."

Gunn başım salladı. İçeriden gelen otomatik tabanca sesini duyalı neredeyse bir saat olmuştu. Pitt'in uzun zaman önce dışarı çıkmış olması gerekiyordu.

Arabaya doğru yürümeye başarlarken aşağıdan büyük bir homurtu geldi. Ama bu kez bir deprem değil, suların neden olduğu bir heyelanın meydana geldiğini biliyorlardı. Durup neler olacağını tahmin ederek korkuyla seyrettiler. Buldukları yüksek noktadan manzara, iskambil kâğıtlarından yapılmış evlerin çöküşüne benziyordu. Malikânenin kuzey ucundaki duvarlar sırayla yıkılıyordu. Yapısal çöküntü hız kazanıyor, bir yıkım dalgası halinde malikâneyi kaplıyordu. Malikânenin orta kesimi büyük bir çatırtıyla kendi üstüne çöktü, sonra suların altında kaldı. Girişin üstündeki büyük beyaz kule eridi, sel sularının altında binlerce parçaya ayrıldı. Malikâne bulunduğu çıkıntıdan kayıp dağdan aşağı uçarken Gunn ve Giordino yalnızca suyun arasından görünen moloz parçalarını görebiliyorlardı. Birkaç saniye içinde bütün malikâne gözden kaybolmuştu. Yalnızca güney kanadının küçük bir kesimi ve evin diğer bölümleri sular altında kalmıştı.

Evin yıkılmasıyla birlikte Pitt'i hayatta bulma umutları da suya düşmüştü. Gunn ve Giordino malikânenin içinde ve etrafındaki hiç kimsenin hayatta kalamayacağını biliyordu. İki adam ne birşey söyledi ne de kıpırdadı. Birlikte dikilip üzgün bir şekilde yatak değiştiren nehrin evin tabanından geçip yamaçtan aşağı dökülüşünü seyrettiler. Vahşi suların fosurtusu, laboratuvardaki yangının çatırtısıyla yarışıyor, normalde sessiz olan geceyi bozuyordu. Derken Gunn'm kulakları başka bir ses duydu.

"O ne?" diye sordu. Parmağıyla, kuru zeminde ve ana malikânedeki geriye kalan güney kanadındaki küçük parçayı işaret ederek. Tepenin gerisinden yüksek hızdaki bir motorun tiz sesi geliyordu. Motor ara sıra tekleyip öksürüyor, ama onun dışında sesi iyi geliyordu. Motorun gürültüsü iyice artıp tepeyi yavaşça çıkan bir çift farla birleşti.

Yanan laboratuvarın dumanlarının ve alevlerinin arasından gelen şey, deliğinden çıkan dev bir böceğe benziyordu. İki yuvarlak, loş far geceyi bir çift sarı göz gibi deliyor, parlak metalik bir gövde toz toprak savurarak onları takip ediyordu. Canlı yaratık buhar bile soluyor, başından beyaz bir duman yükseliyordu.

Yaratık büyük bir çabayla her adımda zorlamyormuş gibi ilerleyerek tepeye tırmandı. Ani bir rüzgâr duman ve tozu uzaklaştırmca, Gunn ve Giordino yanan alevlerin ışığı altında bunun büyük bir böcek değil, antika bir Rolls-Royce olduğunu gördüler.

"Böyle bir zamanda böyle eski bir sandığı kullanabilecek yalnızca tek bir adam tanıyorum," diye bağırdı Giordino sevinçle.

Gunn, Range Rover'a atlayarak tepeden aşağıya, komplekse doğru hızla inmeye başladı. Farları Rolls'un üstüne düşünce yaşlı arabanın arkasında gergin bir zincirle yalpalayarak yürümeye çalıştığını gördü. Yaşlı canavar umutsuzca bir şeyi tepeden yukarı çekmeye çalışıyordu.

Rolls'un içindeki Pitt yaklaşan Range Rover'a el salladı, sonra tekrar yaşlı arabayı yürütmeye çalıştı. Hissiz sağ ayağı gaza köküne dek basarken araba hâlâ birinci vitesteydi. Arka tekerlekler dönerken yaşlı, havasız lastikler umutsuzca tutunacak bir yer bulmaya çalışıyordu. Ama arkadaki ağırlık çok fazlaydı ve büyük araba savaşı kaybediyor gibiydi. Kaputun altındaki aşırı zorlanan motor gürültülü takırtılarla itiraz etmeye başlamıştı. Azıcık soğutucu da eriyip gitmişti ve Pitt motorun çok kısa süre sonra teslim olacağını biliyordu.

Birden Giordino'nun gelip göz kırparak kapının koluna tutunduğunu gördü. Bandajlı bacağına aldırmadan bütün ağırlığını vererek arabayı itmeye başladı. Gunn, Wofford ve hatta Theresa bile gelmiş, arabanın çeşitli yerlerinden bütün güçleriyle itiyorlardı.

Ekstra adam gücü arabaya son nefesinde yardım etmek için yeterliydi. Büyük araba birden ileri atıldı. Dokuz metre gerideki büyük granit blok tepenin kenarında tehlikeli biçimde sallanıyordu, ama arabanın yeni kazandığı güçle o da ilerlemeye başladı. Araba güvenli, kuru bir noktaya gelince Pitt beyaz bir buhar çıkaran motoru kapattı.

Buhar temizlenirken Pitt etrafının bir düzine bilim adamı ve teknisyenle bir iki muhafız tarafından çevrildiğini gördü. Bunlar laboratuvardaki yangını söndürmeye çalışmaktan vazgeçip onun ne istediğini öğrenmeye gelmişti. Rolls-Royce'dan dikkatle inip arabanın arkasına yürüdü. Giordino ve diğerleri daha önceden arkaya gelip zincirlenmiş nesnenin Pitt'in çekişine dayandığını görmüştü.

Onların güvenliği için endişelenen Pitt üzerlerine gelen kalabalığa karşı .45'liğini sıkıca kavradı. Ama endişelenmesine gerek yoktu.

Cengiz Han'ın lahdinin selden kurtarıldığını gören muhafızlar ve bilim adamları sevinç çılgınlıkları atıp onu alkışlamaya başlamıştı.

ABD Donanma Kruvazörü Anzio, Hürmüz Boğazı'nın yüz seksen beş kilometre içindeki Birleşik Arap Emirlikleri'nin açığındaki görev yerinden açılıp kuzeye döndü. Körfezdeki en büyük gemi olmasa da Ticon-deroga sınıfı koruma gemisi kesinlikle en ölümcül gemiydi. Kutuya benzer üst sistemlerinde bulunan radar sistemiyle gemi, üç yüz yetmiş kilometre yarıçaplı bir alan içinde karada, denizde ve havada bulunan bütün düşman gemilerini tespit edip onlara nişan alabilirdi. Bir düğmeye basarak güvertenin altında bulunan dikey fırlatma sisteminden Tomahawk ya da Standart füzeler fırlatabilir, hedefi birkaç saniye içinde yok edebilirdi.

İleri teknoloji cephanesi, geminin derinliklerindeki karanlık kontrol odasından oluşan Muharebe Enformasyon Merkezi tarafından yönetiliyordu. Kaptan Robert Buns tepedeki loş mavi ışıkların altında, duvara monte edilmiş büyük projeksiyon ekranlarından birini inceliyordu. Körfezi çevreleyen bölge birkaç renkle gösterilmiş, üzerlerine ekranda ağır çekimde dans eden çeşitli geometrik şekiller ve semboller yerleştirilmişti. Her sembol, radar sistemi tarafından izlenen bir gemi ya da hava taşıtını temsil ediyordu. Uzun kuyruklu kırmızı küre şeklindeki bir şey, geminin yolunun karşısında, soldan sağa doğru Hürmüz Boğazı'na yaklaşıyordu.

"Önünü kesmeye yirmi iki kilometre kaldı, efendim," dedi yakınındaki bir denizci. Bilgisayar istasyonundaki birkaç elektronik uzmanından biriydi.

"Geçerken dikkatli olun," diye karşılık verdi. Titiz, ama nükteli bir subay olan Buns mürettebatının hayranlığını kazanmıştı. Körfezdeki bu görev turundan çok hoşlanıyordu. Karısını ve iki çocuğunu özlese de körfezdeki işinin, ara sıra tehlikeyle ilginç hale gelen canlandırıcı bir meydan okuma olduğunu düşünüyordu.

"Altı kilometre sonra İran sularına gireceğiz," diye uyardı yanında duran genç, taktik operasyonlar subayını. "Güvenlik için İran sahilini izledikleri belli."

"Kharg Adası'ndaki olaydan sonra İranlıların bu adamları limana alacaklarını sanmıyorum," dedi Buns. "Pat, gösteriyi köprüden seyredeceğim. Kumanda sende."

"Tamam, kaptan. Ne olur ne olmaz diye kanal ayarı yapacağız."

Buns karanlık komuta odasından çıkıp körfezin sularından yansıyan parlak gün ışığıyla yıkanan köprüye gitti. Koyu renk saçlı bir subay gözünde dürbünle dümenin yanında dikilmiş, ilerideki siyah gemiyi gözlüyordu.

"Hedefimiz bu mu komutan?" diye sordu kaptan.

Anzio'nun Operasyonlar İstihbarat Şefi Komutan Brad Knight cevap olarak başını salladı.

"Evet, efendim, sondaj gemisi bu. Hava keşif uçağı da onun Kuala Lumpur'dan yola çıkan Bayan Star olduğunu doğruladı. Uydularımızın Ras Tanura ve Kharg Adası'nda depremlerden önce tespit ettiğiyle aynı gemi."

Knight kruvazörün ön güvertesine baktı, bir çift Zodyak botunu hazırlayan saldırı takımları içindeki birliği gördü.

"Gemiye çıkacak grup hazır görünüyor, efendim."

"Bakalım, Bayan Star işbirliğine yanaşacak mı?"

Buns telsiz subayının yanına gidip bir emir verdi. Kruvazör sondaj gemisini aramaya başladı. Önce İngilizce, sonra Arapça olarak gemiye durmasını ve biniş için hazırlanmasını emretti. Sondaj gemisi iki dildeki talimatlara da aldırmadı.

"Hızda bir azalma yok," diye karşılık verdi radar operatörü.

"Hornet'lerin dikkatlerini çekmemesine şaşırdım," dedi Knight. Ronald Reagan adlı uçak gemisinden havalanan bir çift F/A-18 bir saat boyunca sondaj gemisini takip etmiş, sürekli üstünden gelip geçmişti.

"Sanırım her şeyi eski modaya göre yapıp pruvasına ateş açacağız," dedi Buns. Kruvazörün bunu ve bundan çok daha fazlasını yapacak gücü vardı.

Kruvazör sondaj gemisinin dört kilometre yakınına gelince radar operatörü bağırdı. "Yavaşlıyor efendim."

Buns eğilip radar ekranına baktı, sondaj gemisinin güneybatı yönündeki hareketinin durduğunu gördü.

"Bizi yanına yaklaştır. Gemiye binecek ekip hazır olsun."

Kaygan gri kruvazör kuzeydoğuya dönüp sondaj gemisiyle aynı hizaya geldiğinde aralarında bir kilometre vardı. Denizciler hızla Zodyak'lara binip suya indirildi. Sondaj gemisine doğru giderlerken Knight birden Buns'ı uyardı. "Kaptan, düşman gemisinin kış tarafında iki bot görüyorum. Sanırım mürettebat gemiyi terk ediyor."

Buns dürbününü alıp sondaj gemisine baktı. Siyah tulumlu mürettebatla dolu iki cankurtaran botu gemiden uzaklaşıyordu. Buns dürbünü harap gemiye çevirdiğinde alt katından beyaz dumanın yükseldiğini gördü.

"Onu batırmaya çalışıyorlar," dedi. "Biniş takımını geri çağır."

Anzio'nun mürettebatının şaşkın bakışlarının altında sondaj gemisi hızla batmaya başladı. Birkaç dakika içinde Basra Körfezi'nin tuzlu suları geminin pruvasını kapladı. Pruvası suya batarken kış tarafı havaya yükseldi, su alan gemi ani bir fosurtuyla hızla suya gömüldü.

Knight geminin mezarından yükselen kabarlara ve köpüklere bakarken başını iki yana salladı.

"Pentagon bundan hoşlanmayacak. Onu sağlam yakalamamızı istiyorlardı. İlginç bir teknolojisi vardı."

"Mürettebatı elimizde," dedi kruvazöre doğru gelen iki cankurtaran botunu işaret ederek. "Ve Pentagon isterse gemiyi alabilir. Yalnızca İran sularının yüz metre altında o kadar," diye ekledi sırtarak.

Burhan Haldun'un alçak yamaçlarında sert bir rüzgâr esiyor, çok sayıda mavi ve kırmızı Moğol devlet bayrağını dalgalandırıyor. Bayraklardan en büyüğü on beş metre genişliğindeydi ve oymalı ön yüzü yalnızca birkaç gün önce yerli bir zanaatkar tarafından aceleyle tamamlanan büyük granit mozolenin üstünde dalgalanıyordu. Boş mozolenin etrafı, sahibinin gelmesini beklerken kendi aralarında sessizce konuşan kodamanlar ve çok önemli kişilerle haber muhabirleri kalabalığı tarafından sarılmıştı.

Bot sesleri yaklaşırken heyecanlı fısıltılar kalabalığı dolaştı, ardından herkes sessiz kaldı. Moğol Ordusu'nun bir grup askeri çamların arasından çıkıp hafif eğimi tırmanarak bekleyen gruba doğru yürüdü. Bunlar Cengiz Han'ın kalıntılarına son dinlenme yerine kadar eşlik eden uzun onur kıtasının ilk bölümünü oluşturuyordu.

Cengiz, kuzeybatı Çin'de Yinchaun yakınlarında bir çarpışmaya katılıp atından düşmüş ve birkaç gün sonra ölmüştü. Gizli bir cenaze alayı ölüsünü 1227'de Moğolistan'a ve Burhan Haldun'un yamaçlarına getirmişti, ama tarih cenaze alayının ayrıntılarını vermiyor. Cengiz Han'ın öldüğünü düşmanlarına duyurmamak ve mezar yerini sonsuza dek gizli tutmak isteyen savaşçı arkadaşları büyük olasılıkla, özelliksiz, hatta gizli bir tören alayıyla tabutuna geri dönüp onu belirsiz bir yere gömdü. Neredeyse sekiz yüz yıl sonra yeniden gömülmesi konusunda gizli bir şey kalmayacaktı.

Moğol savaşçının tabutu bir hafta Ulan Batur'da kaldı, iki milyonun üstünde ziyaretçi ona saygılarını sundu. İnanılmazdı ama ülke nüfusunun üçte ikisinden daha fazla bir ziyaretçisi olmuştu. Ülkenin her yerinden binlerce hacı tabutunu görmeye gelmişti. Khentii Dağları'ndaki mezar yerinde yapılan üç günlük cenaze törenine de aynı şekilde etkileyici sayıda ziyaretçi geldi. Bunlar yola sıralanıp bayraklar ve yaşlı liderin resimlerini taşıyorlardı. Cenaze arabası geçerken kadınlar ve çocuklar en sevdikleri akrabaları ölmüş gibi el sallayıp ağlıyorlardı. O gün ulusal yas günü ve gelecekte de anma günü olarak belirlenip cenaze töreninin üçüncü ayağını oluşturdu. Bugün bir konvoy Burhan Haldun'un eteklerindeki, büyük savaşçının doğduğu söylenen huzurlu noktaya

tırmanıyordu.

Pitt, Giordino ve Gunn, yanlarında Theresa ve Wofford'la birlikte ön sıralardaki ileri gelenler arasında yer alıyor, Moğolistan başkanı ve parlamento liderlerinin yalnızca birkaç koltuk aşağısında oturuyorlardı. Tören alayı yaklaşırken Pitt dönüp yanındaki çocuğa göz kırptı. Pitt'in özel konukları olan Noyon ve anne babası etraflarına şaşkınlıkla bakıyordu. Hanın tabutu sonunda gelince oğlanın gözleri hayretle irileşti.

Cengiz Han'ın cenazesi, dünyanın tanıdığı en büyük fatihe yaraşır şekilde parlak sarıya boyanmış büyük bir ahşap arabayla taşınıyordu. Cenaze arabasını çeken kar beyazı sekiz muhteşem aygır adımlarını mükemmel bir uyum içinde atıyordu. Cenaze arabasının üstünde Pitt'in sel sularından kurtardığı, taze çiçeklerle örtülü granit mezar bulunuyordu.

Parlak kırmızı cüppeler ve sarı şapkalar giymiş bir grup lama, sessizce mezarın önündeki yerlerini aldılar. Tepenin aşağısında bir çift keşişin, radong denen, teleskoba benzer muazzam büyüklükteki boynuzlan üfleyerek çıkardığı bariton ses bütün vadiden duyuluyordu. Alçak tını rüzgârda yayılırken lamalar uzun cenaze duasına başladı, davullar, tamburlar ve tütsüler onlara eşlik etti. Tören tamamlanırken lamalar sessizce yana çekildi, yaşlı bir şaman ortaya çıktı. Cengiz Han'ın çağı, göçebe yaşam tarzında önemli bir rol oynayan mistisizm ve Şamanizm'le doluydu. Uzun bir sakallı, saçları kırışmış, geyik derisi giymiş şaman, koşun kemiklerinden meydana gelen büyük bir ateşin etrafında dans edip şarkı söylüyordu. Tiz bir iniltiyle Han'ın kalıntılarını kutsadı, onları sonsuz mavi gökyüzünün bulunduğu topraklardan cenneti keşfedeceği ahiret hayatına uğurladı.

Tören tamamlanınca granit lahit mozoleye kondu, bir vinçle indirilen altı tonluk cilalı taşla kapatıldı. Seyirciler daha sonra gökyüzünde hiç bulut olmamasına rağmen mezarın kapatıldığı anda uzaklardan gelen bir gök gürültüsü duyduklarına yemin edeceklerdi. Cengiz Han yine sevgili ülkesinin dağlarında dinleniyordu ve mezarı sonsuza dek turistler, tarihçiler ve bütün Moğolistan halkı için kültürel bir ziyaret alanı olacaktı.

Kalabalık dağılırken Ivan Corsov ve Alexander Sarghov, Rus büyükelçisiyle oturdukları arka taraftan yaklaştılar.

"Karadaki hazinelerin kokusunu da denizdekiler kadar iyi aldığını görüyorum." Sarghov gülerek Pitt ve Giordino'yu dostça kucakladı.

"Yalnızca birisinin Vereshchagin'l neden batırmaya çalıştığını anlamaya çalışmanın ikramiyesi bu," dedi Pitt.

"Gerçekten. Bu arada hâlâ Baykal Gölü'nde tamamlamamız gereken ortak bir projemiz var. Umarım Vereshchagin gelecek mevsimde onarılıp yola çıkmaya hazır durumda olacak. Umarım ikiniz bize katılırsınız."

"Orada olacağız, Alexander."

"Başka seiche dalgası olmadığı takdirde," diye ekledi Giordino.

Corsov her zamanki gibi ağzı kulaklarında oradan uzaklaşırken, "Etkileyici bir ajan çalışması, dostlarım," dedi. "Rus Federal Güvenlik Servisi'ne katılmalısınız, sizin yeteneklerinizde adamlara ihtiyacımız var."

"Sanırım patronumun bu konuda söyleyeceği bir iki şey olur," dedi Pitt gülerek.

Moğolistan başkanı küçük maiyetiyle onlara yaklaştı. Sarghov hızla veda ederken Pitt, Corsov'un hemen heyecanlı kalabalığa karıştığını fark etti. Kırk beş yaşlarında, kısa boylu, zarif bir adam olan başkan neredeyse kusursuz İngilizce konuşuyordu.

"Bay Pitt, Moğolistan halkı adına size ve NUMA ekibine Cengiz'i kurtardığınız için bütün nesiller adına teşekkür ederim."

"Büyük bir tarih sonsuza dek yaşamayı hak ediyor," diye karşılık verdi Pitt mozoleye doğru başını sallayarak. "Ama mezarın bütün zenginliklerinin kaybolması çok yazık."

"Evet, Cengiz'in hazinelerinin yalnızca Borjin ve kardeşlerini zengin etmek için dünyanın her yerindeki koleksiyonculara dağıtılması bir trajedi. Belki ülkemiz yeni kazandığı petrol gelirleriyle bu antikalarından bazılarını geri alabilir. Ama tarihçiler Kubilay Han'ın mezarında daha büyük bir servetin bulunduğu inanıyor. Neyse ki Borjin orayı bulamamış. En azından Kubilay ve hazinesi Moğolistan'daki bu tepelerin altında bir yerde rahatsız edilmeden yatıyor."

"Kubilay Han," diye mırıldandı Pitt, Cengiz'in mozolesine bakarak. Granit yüzünde, etrafı maviyle çizilmiş yalnız bir kurt oyması olduğunu fark etmişti.

"Evet, efsane böyle. Bay Pitt, size ayrıca Borjin ailesinin yolsuz faaliyetlerini ortaya çıkarıp yasadışı eylemlerini durdurmak için bize yardımcı olduğunuz için de şahsen teşekkür etmek isterim. Onların lehine neler yapıldığını görmek için kendi hükümetimde bir soruşturma başlattım. Bu hareketlerin Borjin'in mezanıyla birlikte gömüleceğine söz veriyorum."

"Umarım Tatiana işbirliğine yanaşan bir tanıktır."

"Kesinlikle," dedi başkan kaçamak bir gülümsemeyle. Tatiana'nın zor şartlar altında bir güvenlik alanında tutulduğunu biliyordu. "Onun yardımı ve petrol endüstrisindeki arkadaşlarımızın desteğiyle keşfedilen petrol rezervlerini yeni Moğolistan'ın iyiliği için kullanacağız," dedi başını Theresa ve Wofford'a doğru sallayarak.

"Çin, İç Moğolistan'dan feragat etme kararından vazgeçmiyor mu?"

"Bunu yapmaları, hem uluslararası alanda hem de nüfusunun çoğunun Çin'den ayrılmayı istediği İç Moğolistan için politik açıdan çok tehlikeli. Hayır, petrolü onlara makul bir fiyattan satmayı kabul ettiğimiz için Çinliler yeterince mutlu. Bu durum Rus limanı Nakhodka'yla aramızdaki boru hattı tamamlanana kadar geçerli olacak." Başkan birkaç adım ötede Sarghov'la sohbet eden Rus elçisine gülümseyerek el salladı.

"Yalnızca petrol gelirlerinin en fazla ihtiyaç duyan insanlara gitmesini sağlayın," diye ricada bulundu Pitt.

"Sizin Alaska eyaletinizden ders aldık. Gelirlerin bir kısmı ülkedeki kadınlara, erkeklere ve çocuklara dağıtılacak. Geri kalanı devletin sağlık, eğitim ve altyapı harcamalarında kullanılacak. Borjin tek kuruş kârın bir kişinin ellerinde kalmaması gerektiğini bize öğretti. Bu konuda sizi temin edebilirim."

"Bunu bilmek güzel Bay Başkan. Sizden bir ricam daha olacak. Gobi Çölü'nde bir uçak bulduk."

"Tarih danışmanım bana bu konuda bilgi verdi. Moğolistan Üniversitesi'nden bir araştırma grubu hemen uçağa gidecek. Uçaktaki cesetler uygun bir cenaze töreni için ülkelerine geri gönderilecek."

"Bunu hak ediyorlar."

"Bu benim için bir zevk, Bay Pitt," dedi başkan. Bir yardımcısı koluna dokundu. Dönüp yürümeye başladıktan sonra dürdü.

"Neredeyse unuttuyordum," dedi Pitt'e. "Moğolistan halkından size bir armağan. Böyle şeyleri sevdiğinizi duydum."

Dağdan yukarı çıkan cenaze alayını takip eden arkası düz bir kamyonu işaret ediyordu. Kamyonun arkasında üstü örtülü bir nesne vardı. Pitt ve diğerleri merakla bakarken iki işçi kamyonu çıkıp örtüyü açtı. Borjin'in kompleksinden çıkardığı tozla kaplı Rolls-Royce çıktı.

"Hafta sonları güzel bir restoran projesi olabilir," dedi Wofford, külüstür arabaya bakarak.

"Karım Loren buna bayılacak," dedi Pitt gülümseyerek.

"Onunla tanışmayı çok isterdim," dedi Theresa.

"Washington'a bir dahaki gelişinde. Ama anladığım kadarıyla Moğolistan'da bir süre çalışacaksınız."

"Şirket yaşadığımız zorluklar için bize üç hafta ücretli izin verdi. İkimiz de eve gidip biraz dinlendikten sonra geri gelmeyi planlıyoruz."

Giordino'ya bakışından ve ses tonundan "biz" derken Wofford'u kast etmediği anlaşılıyordu.

"Bu süre içinde Al gibi bir kuduz yaşlı deniz kurdunu iyileştirmeyi üstlenmezsin herhalde," dedi Pitt.

"Ben de bunu düşünüyordum," dedi Theresa mahcup bir şekilde.

Giordino koltuk değneğine dayanarak ağız kulaklarına vararak gülümsedi.

"Teşekkürler patron. Zuider Zee'yi görmeyi hep istemişimdir."

Diğerlerinden ayrılıp Pitt tepeden aşağıya indi. Eski Rolls'a yaklaşıırken Gunn da ona katıldı.

"Moğol petrol ve enerji bakanı petrol fiyatının bugün on dolar daha düştüğünü söyledi," dedi. "Piyasalar Avarga Petrol Şirketi'nin iş hayatından sonsuza dek çekildiğini ve yıkıcı depremlerin sona erdiğini sonunda kabul etti. İç Moğolistan'daki petrol rezervlerinin bulunması haberi de buna eşlik edince uzmanlar yakında petrol fiyatlarının Basra Körfezi'ndeki felaketlerden önceki seviyesine ineceğini söylüyor."

"Demek petrol paniği hafifledi ve küresel ekonomik bunalım önlendi. Belki ekonomik güçler sonunda bir ders alır ve yeni enerji kaynakları geliştirmeye odaklanır."

"Mutlak zorunlu hale gelene dek bunu yapmayacaklardır," dedi Gunn. "Bu arada Pentagon, son aygıt da Basra Körfezi'nde batınca, von Wachter'in sismik aygıtının üçünün de tamamen tahrip olmasından hiç memnun olmadı."

"NUMA bu son olaydan sorumlu tutulamaz."

"Doğru. Summer ve Dirk'ün, Hawaii'de Borjin'in kardeşine ve ikinci aygıtı rastlaması büyük bir tesadüf. Ya da Borjin'in kardeşinin onlara rastlaması. Valdez'e gidip planlandığı gibi Alaska Boru Hattı'nı tahrip etmiş olsaydı gerçek bir karışıklık olurdu."

"Summer'ın bulduğu Çin batığıydı. Onları bir nedenle oraya çekti," dedi Pitt. İpuçlarını zihninde

tararken yüzünde dalgın bir bakış belirdi. Sonra birden yeşil gözleri parladı.

Gunn bu esrardan habersizdi, hükümetinin acil taleplerine odaklanmıştı.

"Bütün sismik aygıtlar tahrip olmakla kalmadı, von Wachter'in araştırma malzemeleri de gitti. Borjin, profesörün bütün verilerini laboratu-var binasında tutuyormuş ki şimdi orası bir kömür yığını haline geldi. Teknolojinin kurtarılacak bir yanı kalmamış."

"Bu kötü bir şey mi?"

"Bence hayır, ama bu teknoloji Borjin gibilerin değil de bizim elimizde olsa kendimi daha iyi hissedirdim."

"Sen, ben ve araba arasında kalsın," dedi Pitt. "Laboratuvardan aldığın operatör el kitabının selden ve yangından kurtulduğunu biliyorum."

"El kitabı kurtulmuş mu? Von Wachter'in çalışmasını kopyalamak isteyenlere büyük destek verebilir."

"Kendine güvenli ve kalıcı bir ev buldu."

"Bundan emin misin?"

Pitt, Rolls'un arkasına gidip arabanın bagaj rafına monte edilmiş büyük, deri sandığı açtı. Küflü sandıkta sismik düzenek operatörünün el kitabı duruyordu. Ok da hâlâ kapağına saplanmış durumdaydı.

Gunn alçak sesle bir ıslık çaldı, sonra elleriyle gözlerini kapatıp arkasını döndü.

"Ben bunu hiç görmedim," dedi.

Pitt bagajı kapatıp arabanın geri kalanını inceledi. Tepede koyu gri bulutlar batıdan hızla yaklaşıyordu. Mezarın etrafında dolaşan insanlar yaklaşan tufandan kaçmak için hızla aşağıda park ettikleri arabalarına koştular.

"Yola çıksak iyi olacak galiba," dedi Gunn, Pitt'i kiralık cipe götürürken. "Peki, şimdi Washington'a geri mi dönüyoruz?"

Pitt durup Cengiz Han'ın mozolesine son bir kez baktı. Sonra başını salladı.

"Hayır, Rudi, sen git. Ben birkaç gün sonra gelirim."

"Burada biraz daha mı kalacaksın?"

"Hayır," dedi Pitt, gözlerinde hülyalı bir parıltıyla. "Kurt avına çıkıyorum."

Tropik güneş, Kahakahakea Burnu'nun lav kayalarından oluşan ucunu dönen Mariana Explorefva güvertesini ısıtıyordu. Keliuli Körfezi'nin artık tanıdık gelen koyunun ağzına girerlerken NUMA gemisinin kaptanı Bili Stenseth gemiyi yavaşlattı. İleride ve sol tarafta yüzeyde zıplayan kırmızı bir işaret şamandırası gördü. Onun yirmi bir metre altında Avarga Petrol Şirketi'nin sondaj gemisi, gevşek lav kayalarının altına yarı gömülü şekilde yatıyordu. Derinlik azalırken Stenseth araştırma gemisini daha ileri götürmeden motorları kapadı, sonra demir attı.

"Keliuli Körfezi," diye duyurdu, köprüünün arkasına dönerek.

Maun harita masasında oturan Dirk Pitt, büyüteçle Hawaii'nin sahil haritasını inceliyordu. Haritanın yanında Leigh Hunt'ın Gobi Çölü'nde düşen uçağında bulunduğu çita derisi vardı. Pitt'in çocukları Dirk ve Summer merakla babalarının omzunun üstünden bakıyorlardı.

"Demek suç mahalli burası," dedi yaşlı Pitt masadan kalkıp camdan dışarı bakarak. Gerinip esnedi. Ulan Batur'dan Irkutsk ve Tokyo yoluyla Honolulu'ya yaptığı yolculuk onu çok yormuştu. Uçağa binerken Moğolistan'da kar atıştırıyordu, öyle bir havadan sonra sıcak ve nemli hava, derisinde canlandırıcı bir etki yapıyordu.

Pitt'in Hawaii'ye dönüşü, Honolulu'da kalışı derinleşen melankoliyi de beraberinde getirmişti. Hilo'ya gideceği uçak için üç saat bekledikten sonra bir araba kiralamış, Koolau Dağları'nı geçip Oahu'nun doğu kıyısına gelmişti. Kailua Sahili'nin yakınındaki bir yan yolda okyanusa bakan küçük bir mezarlığa girmişti. Burası küçük, ama bereketli bitki örtüsüyle çevrili, bakımlı yeşil bir alandı. Pitt alanı metodik olarak dolaşmış, çeşitli mezar taşlarını inceledikten sonra çiçek açan ağaç dallarının altında Summer Moran'ın mezarını bulmuştu.

İlk ve büyük aşkı, çocuklarının annesi Summer Moran kısa bir süre önce ölmüştü. Pitt, onun hayatta olduğunu ve güzelliğini bozan bir kazadan sonra inzivaya çekildiğini bilmiyor, öldüğünü sanıyordu. Yıllarını onun anısını zihninden ve kalbinden atmak için uğraşarak geçirmişti, ta ki iki yetişkin çocuğu kapısına gelene kadar. İçini kaplayan duygu seliyle, onun hayatta olduğunu ve ikiz çocuğunu yetiştirdiğini bilseydi hayatının ne kadar farklı olacağını merak etti. Artık çocuklarıyla arasında yakın bir ilişki kurmuştu ve karısı Loren'in aşkı vardı. Ama onunla birlikte geçirebileceği zamanı düşünerek yaşadığı kayıp onu öfkeliyordu.

Göğsünde bir ağırlıkla bir avuç kokulu yaprağı alıp mezarın üstüne serpiştirmişti. Uzun bir süre orada, onun yanında kalıp okyanusa bakmıştı. Öteki aşkının, yani denizin yumuşak dalgalan hissettiği acının hafiflemesine yardımcı oluyordu. Sonunda yorgun ve tükenmiş bir şekilde, ama yeni bir umut hissiyle mezarın yanından ayrılmıştı.

Şimdi çocuklarıyla köprüde dikilirken Summer'm hâlâ yaşadığını bilerek içini bir sıcaklık kaplıyordu. Maceracı ruhu yeniden canlanmış, Çinli batık geminin esrarına yeniden odaklanmıştı.

"İşaret şamandırası Summer'm sondaj gemisini batırdığı yerde bulunuyor," dedi Dirk gülümseyerek. Camdan işaret etti. "Çinli batık alanı neredeyse koyun tam ortasında," dedi kolunu sağa açarak.

"Tarihi eserlerin hepsi on üçüncü yüzyıla mı ait?"

"Her şey o zamanı gösteriyor," diye karşılık verdi Summer. "Bulunan seramik parçalarının tarihi Song döneminin sonlarından Yuan Hanedanı'nın başlarına dayanıyor. Ahşap parçalar karaağaçtan yapılma ve tarihi yaklaşık 1280. Ünlü Çin tersanesi Longjiang, gemi yapımında karaağaç ve diğer tahtaları kullanıyordu. Bu da doğrulayan bilgilerden bir diğeri."

"Yerel jeolojik kayıtlar da işe yarıyor," dedi Dirk. "Batık bir lav akıntısı tarafından yutulduğu için Büyük Ada'daki volkanik patlamaların bilinen tarihini kontrol ettik. Kilâuea en iyi bilinen ve en aktif yanardağ olsa da Hualalai ve Mauna Loa'nın da yakın dönemde aktif olduğu biliniyor. Buraya en yakın olan Mauna Loa son yüz elli yılda otuz altı kez patlamış. Önceki yüzyılda sayısız lav püskürtmesi olmuş. Yerli jeologlar, lav akıntılarının altında radyokarbon dönemine ait kömür örnekleri buldular. Yatadaki Pohue Körfezi'nden alınan bir lav örneği sekiz yüz yıl öncesine dayanıyor. Koya akıp gemimizi gömen lav akıntısının aynı patlamaya ait olup olmadığını bilmiyoruz,

ama ben öyle olduğunu düşünüyorum. Eğer öyleyse gemimiz 1300'den önce gelmiş olmalı."

"Şifreli çita derisiyle ilgili bir şey var mı?" diye sordu Summer.

"Tarihini bulmak olanaksız, ama resmedilen yolculuk bazı ilginç benzerlikler gösteriyor," diye cevapladı Pitt. "Öndeki gemi dört direkli büyük bir cönk, Dirk ve Jack'in bulduğu dümene dayanarak boyutlarının bizim enkazımıza uyduğunu söyleyebilirim. Ne yazık ki resimlere eşlik eden bir hikâye yok. Yalnızca deşifre edilebilir birkaç sözcük var, o da 'cennete yolculuk,' anlamına geliyor."

Pitt oturup hayvan derisindeki iki boyutlu resimleri tekrar inceledi. Çizimler iki küçük destek gemisiyle yelken açan dört direkli bir cönkü açıkça gösteriyordu. Birkaç panelde uzun bir okyanus yolculuğu anlatılıyor, gemi sonunda bir ada takımına ulaşıyordu. Kabaca belirtilmiş olsa da adalar, Hawaii'nin sekiz büyük adasıyla aynı konumda bulunuyordu. Büyük cönkün en büyük adaya geldiği, yüksek bir yamacın dibindeki koyda

demir attığı gösteriliyordu. Pitt'i en çok son panel ilgilendiriyordu. Resimde yamacın dibindeki bazı sandıkların yanına demirlemiş gemi görünüyordu. Gemiye ve çevresindeki karayı ateş ve duman sarmıştı. Pitt geminin direğindeki bayrağı büyük bir ilgiyle inceledi.

"Volkanik patlama bir yumruk gibi inmiş," dedi. "Resimdeki alevler kısa süreli bir yangın gibi görünüyor, ama bu bir sır. Aslında gemiyi yangın değil, yanardağ patlaması batırdı."

"O sandıklar," dedi Summer. "İçinde değerli hazineler olmalı. Tong ya da senin dediğin gerçek adıyla Borjin bu yük gemisi konusunda bir şey biliyor olmalı. Bu yüzden deprem yaratarak lav alanını açmaya çalıştılar."

"Bence komik duruma düştüler," dedi Dirk. "Hazine ya da her neyse gemide bile değilmiş. Eğer çizimler doğruysa, kargo karaya çıkarılmış ve lav akıntısıyla tahrip edilmiş olmalı."

"Öyle mi?" diye sordu Pitt kurnaz bir gülümsemeyle.

"Lav akıntısından nasıl kurtulmuş olabilir ki?" diye sordu Summer. Büyüteci alıp son panele baktı, etrafı siyah taşla çevrili sandıkları inceledi. Sandıkların üstünde ya da etrafında alev görünmüyordu.

"Resimde yandıkları görülmüyor. Sence kurtulmuş olabilirler mi?"

"Bence bakmaya değer. Gidip ıslanalım ve kesin olarak öğrenelim."

"Ama lavın altında gömülüdür," diye itiraz etti Dirk.

"Babanıza biraz güvenin," dedi Pitt gülümseyerek, sonra köprüye gitti.

Dirk ve Summer büyük bir şüpheyile babalarını takip ettiler. Üç dalış takımını alıp Zodyak'a bindiler, Dahlgren tarafından gemiden aşağıya indirildiler.

"Ming vazoyu ilk bulana tekila benden," dedi lastik botu indirirken.

"Tuz ve limonu unutma," diye bağırdı Summer.

Pitt, Zodyak'ı kıyıya çevirip koyun diğer tarafına döndü, sörf dalgasına birkaç metre kala motoru kapattı. Dirk botu güvene almak için demir attı, üçlü dalış takımlarını giydi.

"Kıyıya olabildiğince yakın gideceğiz," dedi Pitt. "Yalnız kıyıya çarpıp kırılan dalgalara dikkat edin."

"Peki, tam olarak ne arıyoruz?" diye sordu Dirk.

"Cennete bir merdiven." Babası gizemli bir şekilde gülümseyip maskesini yüzüne indirdi. Botun kenarına oturup geriye eğildi, suya girdi, küçük bir dalganın altında gözden kayboldu. Dirk ve Summer maskelerini ve regülatörlerini çabucak takıp onu takip ettiler.

Karanlık ve çalkantılı suyun altı metre dibinde toplandılar. Kıyıya çarpan dalgalar suyu köpük ve alüvyon içinde bırakıp görüş mesafesini birkaç adıma indiriyordu. Summer, babasının kendisine doğru başını salladığım ve sonra bulanık suda ilerlediğini gördü. Kardeşinin arkadan geleceğini bilerek babasını izledi.

Dip yüzeyi, sol tarafta sertçe yükselen girintili çıkıntılı siyah bir lav yatağından oluşuyordu. Summer sualtında bile dalgalarla kıyıda güçlü bir şekilde itiliyor, sık sık denize doğru dönüp yükselen lav dağına çarpmamak için paletlerini sertçe çırpması gerekiyordu.

Yirmi dakika kadar babasının paletlerini ve kabarcıklarım takip etti, sonra babası önündeki karanlık sularda tamamen gözden kayboldu. Koyun yarısında olduklarını tahmin ediyordu. On dakika daha yüzdükten sonra yüzeye çıkıp nerede olduğunu anlamaya karar verdi.

Büyük bir dalgayla lav yükseltisine doğru taşındığını hissetti. Ayak çırpamak için dönerken ikinci ve daha büyük bir dalgayla şaşkına döndü. Sertçe kıyıya itildi. Dalga onu hızla etkisiz hale getirip geriye doğru lav duvarına çarptı, çelik oksijen tüpü kayalara sürtündü.

Çarpışmada yara almayan Summer dalga geçene kadar lav duvarına yapışık kaldı. Oradan uzaklaşmak üzereyken başının üstündeki kayalarda karanlık bir nokta olduğunu fark etti. Biraz daha yaklaşarak hafif bir açıyla yukarıya ve kıyı hattına doğru kıvrılan siyah borunun içine baktı. Bulanık suda bunun yalnızca kayaların içindeki bir delik mi olduğunu anlayamadı, bu yüzden fenerini çıkarıp içeri uzandı. Fenerin ışığı suda dağılıp karşıdaki bir duvardan yansımadı. Belli ki açıklık bir süre devam ediyordu.

Bunun babasının aradığı şey olduğunu anlayınca kalbi deli gibi çarptı. Büyük bir dalga daha geçerken açıklığa tutundu, sonra uzanıp feneri metal tüpüne vurdu. Metalik ses suda yankılandı.

Neredeyse aynı anda Dirk ortaya çıktı, şaşkın bir şekilde Summer'a sonra onun işaret ettiği deliğe baktı. Bir dakika sonra babası gelip tüneli görünce şakacı bir şekilde Summer'm başına dokundu. Kendi fenerini açıp borunun içine girdi, çocukları da peşinden onu izledi.

Pitt bu açıklığın bir lav borusu olduğunu hemen anlamıştı. Silindirik duvarları, bir makineyle yapılmış gibi neredeyse mükemmel biçimli, yuvarlak ve pürüzsüzdü. Ama aslında geçit, sabit akan sıcak lavın yüzeyde soğumasının ve dışa doğru kabuk oluşturmasının bir sonucuydu. Sıvı merkez sonunda dışarı akar, geride içi boş bir boru bırakırdı. Neredeyse on beş metre genişliğinde, birkaç kilometre uzunluğunda lav boruları bulunmuştu. Summer'ın bulduğu boru biraz daha küçüktü, çapı yaklaşık yüz seksen santimdi.

Pitt boruda on metre kadar ilerledi, derinlik göstergesinde yavaş yavaş yükselme olduğunu fark etti. Boru birden genişledi ve fenerinin yansımasını fark ederken başı yüzeye, sakin bir su havuzuna çıktı. Fenerini etrafta gezdirdi. Dik lav duvarları uç taraftan dikey bir şekilde suya iniyordu. Ama dördüncü taraf, geniş, kayalık bir meydana açılıyordu. Summer ve Dirk'ün sualtı ışıklan yanında belirirken sahanlığa doğru yüzdü. Hepsi kayalara yüzüp sudan çıktı. Ağzlarındaki regülatörleri çıkarır çıkarmaz konuşmaya başladılar.

"İnanılmaz," dedi Summer. "Taşan bir lav borusuyla beslenen bir yeraltı mağarası. Ama biraz havalandırma olsa iyi olurmuş." Mağaradaki hava küflü ve rutubetli olduğu için Summer oksijen

tüpünü kullanmaya devam etmeyi düşünüyordu.

"Bir zamanlar çok daha derin bir mağara olmalıydı, ama dağ kıyısına doğru akan lav akıntılarıyla kapalı hale gelmiş," dedi Pitt. "Girişinde bir lav borusu bulunması büyük tesadüf."

Dirk oksijen tüpünü ve ağırlık kemerini bıraktı, sonra fenerini açıklıkta gezdirdi. Kayalardaki bir şey dikkatini çekti.

"Summer, arkanda."

Summer dönüp birkaç adım uzağındaki adamı görünce şaşkınlıkla yutkundu. Adamın gerçek olmadığını fark edince çılgınlığını yuttu.

"Seramik savaşçı mı?" diye sordu Dirk.

Summer fenerini doğrultunca yakında dikilen başka bir figür daha gördü. İkisi de gerçek adam boyutlarındaydı, boyalı üniformaları ve kılıçları vardı. Summer biraz daha yaklaşım ayrıntılarını inceledi. Adamlar askerdi, örgülü saçları, badem biçiminde gözlerinin altında ince bıyıkları vardı.

"İmparator Qin'in terakota Xian savaşçıları mı?" diye sordu Pitt. "Ya da belki de on üçüncü yüzyıl kopyası."

Summer, babasına şaşkınlıkla baktı. "On üçüncü yüzyıl mı? Burada ne arıyorlar?"

Pitt iki figüre yaklaşım aralarında uzanan küçük patikayı fark etti. -

"Sanırım bizi yanıtta götürüyorlar," dedi. Seramik heykellerin arasına girerek yolu takip etti, Dirk ve Summer da peşinden geldi. Yıpranmış yol birkaç lav duvarının etrafından kıvrılıyor, sonra birden geniş, büyük bir odaya açılıyordu.

Pitt iki çocuğuyla eşikte dikilip hayretle fenerini doğrulttu. Kocaman oda duvarlara sıralanmış seramik heykel ordusuyla doluydu. Her birinin boynunda ağır bir altın kolye ya da mücevherlerle süslü tılsımlar vardı. Seramikten yapıma savaşçıların ortasında, çoğunluğunu hayvan figürlerinin oluşturduğu başka bir heykel halkası vardı. Bazıları yeşim veya taştan yapılmıştı, diğerleri altın yaldızla parlıyordu. Geyikler büyük şahinlerin yanında korkusuzca otluyordu. Hoplayıp zıplayan bir çift beyaz kısrak odanın ortasına yakın bir yerde cam dolaba yerleştirilmişti.

Heykellerin arasında toz içinde kalmış düzinelerce küçük dolap ve masa bulunuyordu. Summer tik ağacından yapıma büyük bir masada fenerinin ışığında parlayan süslü bir servis takımı buldu. İpek servislerin üstünde duran tabaklar, çatal bıçak takımı ve kadehler hep altındı. Masanın bitişiğinde bazıları Arapça ve okunur Çince yazılarla bezenmiş gümüş ve altın süslemeler bulunuyordu. Öteki masalarda süslü mücevherlerle parlayan aynalar, kutular ve sanat eserleri duruyordu. Summer parlak renkli savaş sahneleriyle kaplanmış dolaba gidip bir çekmeceyi açtı. İçindeki ipek kaplı kutuyu kehribar, safir ve yakutlar doldurmuştu.

Heykeller ve mücevherler Pitt'i ilgilendirmiyordu. Tarihi eserlerin gerisine, odanın ortasında duran şahesere baktı. Odanın ortasındaki taş platformda uzun, tahta bir kutu duruyordu. Parlak sarı boyalıydı ve her bir panelin üstünde ayrıntılı oymalar vardı. Pitt yaklaşım fenerini kutunun üstüne doğrulttu. Dişlerini gösterip pençesiyle havayı yaran doldurulmuş çita Pitt'e hırslıyor gibiydi. Fenerini kutunun yüzeyine indirip gülümseyerek görüntüye baktı. Mavi renkli büyük bir kurt resmiydi bu.

"Yuan İmparatorluğu'nun son İmparatoru Kubilay Han'ı tamıştırabilir miyim?"

"Kubilay Han," diye fısıldadı Summer saygıyla. Gözleri irilemişti. "Olamaz."

"Onun Cengiz'in yakınlarında bir yere gömülü olduğunu sanıyordum," dedi Dirk.

"Popüler efsaneye göre öyle. Ama bu hikâye bana mantıklı gelmedi. Borjin, sismik aygıtıyla Cengiz Han'ın mezarını buldu, ama Kubilay'ınkini bulamadı. İkisi aynı alan içine gömülmüş olmalıydı. Sonra sizin Dr. Tong ortaya çıkıp bir batığı ziyaret etmek için Alaska Boru Hattı'nı parçalama görevine ara veriyor. Belli ki onu çeken daha büyük bir şey vardı, yalnızca Borjinlerin takdir edebileceği bir şey. Moğolistan'da Kubilay'ın boş ur mezarını veya başka bir yere gömüldüğünü gösteren başka bir ipucu bu muş olabilirler."

"Yine de buraya nasıl gelindiğini anlamadım," dedi Summer.

"Hikâye çita derisindeydi. Shang-tu'da bulunmuştu, demek ki Kubilay'la orijinal bir bağlantısı vardı. İmparatorun av için kullandığı eğitilmiş çitaları olduğu biliniyordu, bu yüzden deri onun evcil çitalarından birinden gelmiş olabilir. Daha da önemlisi çita derisinin Cengiz Han'ın mezarını gösterdiği iddia edilen ipek haritayla bulunmuş olmasıydı. Borjin'in babası ipek haritayı ele geçirdi ve Borjin de bu haritanın mezarı bulmasında yardımcı olduğunu kabul etti. Nedense ilk bulunduğu çita derisindeki resimler atlanmış. Beni harekete geçiren şey mavi kurt oldu."

"Hangi mavi kurt?" diye sordu Summer.

"Bir motif," dedi, ahşap tabutun üstündeki resmi işaret ederek. "Cen-giz'le başlayıp imparatorluk hanlarının kullandığı bilinen bir amblemdi bu. Çita derisine yakından bakarsanız, son resimde yanan cönkün direğinde dalgalanan bayraktaki mavi kurtu görebilirsiniz. Eğer gemi bir hana ait değilse bu bayrak kullanılmazdı. Resimlerde Çin'den ayrılan kraliyet gemisinin tasvirlerine uyan sizin bulduğunuz batık, Cengiz'in ölümünden elli yıl sonrasına dayanıyordu. Onun bir sefere çıkması için çok geçti. Tarihler Kubilay'ın hüküm sürdüğü döneme aitti. Ve de öldüğü. Çita derisinin sırrı Kubilay Han'ın son yolculuğunu göstermesiydi."

"Ama neden Hawaii'ye getirildi?" diye sordu Summer fenerin ışığını lahit boyunca uzatarak. Işık huzmesini bir an için mezarın bir ucuna dayanan tahta asaya çevirdi. İlgiyle, eskimiş sapında köpekbalığından yapılmış bir kolyenin sallandığını fark etti.

"Son yılları zorlu geçti. Belki 'cennete yolculuğu,' uzak bir kıyıda sonsuza dek kalmak için yaptığı planıydı."

"Baba, mezarının volkanik patlamaya dayandığını ve onu bulabileceğimizi nasıl bildin?" diye sordu Dirk.

"Çita derisini her kim çizmişse mezarı ve haritayı görmüştü ve lav akıntısından kurtulduğunu biliyordu, yoksa alevleri de çizerdi. Girişte bir kumar oynadım. Deniz seviyesi sekiz yüz yıl önce olduğundan yüksekti, bu yüzden girişin su altında kaldığını düşündüm."

"Buradaki hazine onun hayatı boyunca fetihleri sırasında biriktirdiği zenginlikleri temsil ediyor olmalı," dedi Dirk etrafındakilerin miktarına şaşkınlıkla bakarak. "Belki bu zenginliklerin bir kısmı Cengiz döneminde toplanmıştır. Burada değerini hesaplamamanın mümkün olmadığı bir servet yatıyor olmalı."

"Moğol halkı kandırılarak elinden alındı. Kubilay Han'ın varlıklarını güven altına almaları çok uygundu. Bence Burhan Haldun Dağı'nda, Kubilay Han'ın sonsuzluğu bekleyebileceği uygun bir mezar yeri bulabilirler."

Gizli mezar yeri iç düşüncelerini derinden etkiliyor, üçlü antik hazinelerin arasında dolaşırken kendi kendilerine fısıldıyordu. Yalnızca fenerlerinin ışığıyla aydınlanan gölgeli oda Ortaçağ havası ve gizemiyle doluydu. Işık huzmeleri parlak duvarlardan yansırken Pitt'in aklına gerçek Xanadu ve Samuel Coleridge'in etkileyici şiiri geldi.

"Zevk kubbesinin gölgeleri

Dalgaların üstünde yüzüyor.

Mağaranın duvarlarına çarpan suyun sesi uzaktan duyuluyor," diye Pitt alçak sesle dizeleri mırıldandı.

Summer, babasına yaklaşıp elini sıktı. "Annem her zaman senin umutsuz bir romantik olduğunu söylerdi," dedi gülümseyerek.

Pitt ve Summer birlikte geçide doğru ilerledi. Onlar etrafa son bir kez bakarken Dirk yanlarına geldi.

"Önce Cengiz'in mezarını kurtardın. Şimdi de Kubilay Han'ı ve imparatorluğun hazinelerini buldun," dedi saygıyla. "Bu kadarı bir kuşağa yeter."

Summer onaylayarak başını salladı. "Baba, bazen çok şaşırtıcı oluyorsun."

Pitt kollarını açıp iki çocuğunu sevgiyle kucakladı.

"Hayır," dedi, kocaman sırıtarak. "Yalnızca bazen şansım yaver gidiyor."

SON